

Siêu Quậy Trường K.w

Contents

Siêu Quậy Trường K.w	2
1. Chương 1	3
2. Chương 2	6
3. Chương 3	8
4. Chương 4	11
5. Chương 5	16
6. Chương 6	20
7. Chương 7	25
8. Chương 8	30
9. Chương 9	35
10. Chương 10	42
11. Chương 11	45
12. Chương 12	49
13. Chương 13	54
14. Chương 14	57
15. Chương 15	60
16. Chương 16	63
17. Chương 17	68
18. Chương 18	71
19. Chương 19	74
20. Chương 20	78
21. Chương 21	82
22. Chương 22	86
23. Chương 23	90
24. Chương 24	94
25. Chương 25	97
26. Chương 26	100
27. Chương 27	105
28. Chương 28	107
29. Chương 29	110
30. Chương 30	114
31. Chương 31	117
32. Chương 32	120
33. Chương 33	122
34. Chương 34	125
35. Chương 35	128
36. Chương 36	131
37. Chương 37	134
38. Chương 38	137
39. Chương 39	140
40. Chương 40	145
41. Chương 41	147

42. Chương 42	149
43. Chương 43	153
44. Chương 44	156
45. Chương 45	159
46. Chương 46	163
47. Chương 47	166
48. Chương 48	169
49. Chương 49	172
50. Chương 50	175
51. Chương 51	179
52. Chương 52	182
53. Chương 53	185
54. Chương 54	188
55. Chương 55	191
56. Chương 56	195
57. Chương 57	199
58. Chương 58	203
59. Chương 59	208
60. Chương 60	212
61. Chương 61	218
62. Chương 62	221
63. Chương 63	224
64. Chương 64	228
65. Chương 65	231
66. Chương 66	234
67. Chương 67	237
68. Chương 68	241
69. Chương 69	244
70. Chương 70	247
71. Chương 71	250
72. Chương 72	254
73. Chương 73	259
74. Chương 74	261
75. Chương 75	264
76. Chương 76	268
77. Chương 77	272
78. Chương 78	276
79. Chương 79	281
80. Chương 80	284
81. Chương 81	288
82. Chương 82	293
83. Chương 83	297
84. Chương 84	300
85. Chương 85	303
86. Chương 86	306
87. Chương 87	309
88. Chương 88	311

Siêu Quậy Trường K.w

Giới thiệu

Đây là trường đại học đạt chuẩn quốc gia và chỉ dành cho con nhà giàu học vì chỉ có họ mới đủ sức c

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/sieu-quay-truong-k-w>

1. Chương 1

Giới thiệu nhân vật:

1.Mika Nakashima

_Tuổi: 19t (Người Nhật)

_Ngoại hình: Tóc ngắn ngang gáy,mắt đen, cao 1m75,style ăn mặc cá tính (Chủ đạo là màu đen)

_Tính cách: Khá trầm nhưng mang tính cách mạnh mẽ của boy. Mika không thích nói nhiều về mình, hơi lạnh lùng nhưng chỉ tùy lúc thôi chứ bình thường vẫn vui vẻ, cười đùa như 2 nhỏ bạn nó.

_Gia thế: Con gái tổng thống Nhật Bản. Mẹ Mika mất từ sớm, còn cha thì cô không mấy khi gặp mặt chứ không phải nói chuyện. Mika sở hữu 1 giọng hát rất hay nhưng chỉ 1 số ít người biết về việc này vì Mika giấu bởi cha cô rất ghét con gái chỉ biết hát hò

_Độ quậy : Là loại quậy ngầm chứ không như 2 nhỏ bạn thân; thông minh, hiểu biết nên 1 khi đã muốn quậy thì tới trời cũng không làm gì được. < mika="" nakashima_nhất="" đăng="" kiếm="" đạo="" nhật="" bản="">

2.Kwon Kyu Min

_Tuổi: 19t (Người Hàn)

_Ngoại hình: Sở hữu 1 mái tóc đen mượt và dài, mắt đen,da trắng hồng nhìn trông như 1 thiên thần vậy, cao 1m71. Style ăn mặc nữ tính chứ không như Mika , nhưng nhiều khi nàng nè ăn mặc hơi hớ hênh tý sù.

_Tính cách: Bình thường thì vui vẻ cũng khá dễ gần, kết những chàng đẹp trai nhưng phải nam tính chứ mấy tên ẻo lả mà xuất hiện trước mặt hần thì không bị nhỏ sĩa cho thì cũng dính đập cho 1 trận vì can tội làm mất hình tượng trong mắt nàng về đàn ông.

_Gia thế: Công chúa đại hàn dân quốc nhưng hiện tại là du học sinh bên nhật và sau này là bạn thân của Mika và Sandy.Cô là con gái của ông trùm mafia lớn nhất Hàn Quốc. Được gọi là “ công chúa đại hàn dân quốc” vì cô là người mẫu được toàn dân Hàn Quốc bầu chọn làm hình ảnh tượng trưng cho Hàn Quốc đi làm đại sứ cho Hàn sang các nước khác vào năm ngoái nên rất được người dân Hàn yêu quý.

_Đồ quậy: Kyu Min sang Nhật du học bởi 1 lý do rất chi đơn giản là: ở hàn không quậy được nên sang Nhật quậy cho sướng (thị công chúa đại hàn dân quốc sao mà quậy được chứ). Đừng vì vẻ thơ ngây, xinh đẹp như thiên thần của Kyu Min đánh lừa vì nhỏ này quậy kinh lắm đấy chứ chẳng thêm câu nệ phép tắc gì đâu, muốn là quậy mà quậy thì phải quậy hết mình. Không sợ trời không sợ đất chính là Kwon Kyu Min < kwon="" kyu="" min_đại="" đen="" karate="">

3.Trương Nguyệt Mỹ Hương (Lee Sandy)

_Tuổi: 19t (Người Việt Nam)

_Ngoại hình: tóc ngắn màu nâu, rất thích thay đổi kiểu tóc của mình nhưng kết nhất là dùng tóc xoắn, mất to lúc nào cũng long la long lanh và nhất là lúc cẩu thì đôi mắt đỏ càng lung linh hơn. Style ăn mặc cá tính, luôn phá cách trong ăn mặc nên quần áo chẳng bao giờ đụng hàng với ai cả (Toàn tự chế mà), cao 1m70. Đừng lạ khi nó nom trông không giống người Việt lắm vì nó là con lai mà

_Tính cách: Vui vẻ, hoạt bát, thông minh, lanh lợi, thuộc dạng con gái dễ gần, thoải mái, tính tình rất thoáng. Nhưng đừng nhầm nó thuộc loại con gái dễ dãi với đàn ông nhé, nó có 1 luật dành cho tất cả các boy là không bao giờ được đứng gần nó cả (he, vì Mỹ Hương bị căn bệnh dị ứng con trai trầm trọng lắm ạ. Tên nào đến gần là nó chạy mất dép không thì phải lúc nó cẩu mà ăn đập lun không thương tiếc, chỉ có ai thân với nó mới không có vấn đề gì thôi)

_Gia thế: Là đại tiểu thư nhà họ Trương, hiện tại là du học sinh ở Nhật Bản. Nhà họ Trương của nó thì hầu như chẳng có ai biết tới trừ 1 số người trong giới thượng lưu thôi vì nhà nó chủ yếu làm ăn bên nước ngoài nên được người biết tới nhiều hơn vì ba nó__ Trương Gia Bảo là người giàu thứ 3 trên thế giới (Giàu hơn cả tổng thống Việt Nam cơ)

_Độ quậy: Mỹ Hương được mọi người gọi với cái tên “Sandy siêu quậy”, nếu như 2 nhỏ kia đã quậy kinh tới vậy thì nó là người quậy nhất trong 3 đứa luôn. Không có ai kể cả nữ hay nam địch lại được với Mỹ Hương với thành tích khá hoành tráng này: đai đen taygondo, đai đen karate, nhất đẳng kiếm đạo. Vì Mỹ Hương là 1 nhỏ cứng đầu nên đánh nhau kinh khủng lắm: 1 khi đã muốn đánh ai thì người đó nhất định không thể chạy thoát, con 1 khi đã không muốn đánh thì cho dù có bị đánh cho chảy máu đầu, thương tích đầy mình cũng không động thủ. < trương=“” nguyệt=“” mỹ=“” hương=“” _=“” đai=“” đen=“” taygondo,=“” đai=“” đen=“” karate,=“” nhất=“” đẳng=“” kiếm=“” đạo=“”>

4. Ren Otohara

_Tuổi: 19t (người Nhật)

_Ngoại hình: đẹp trai, hơi ít nói nhưng không phải loại lạnh lùng. Tóc nâu và được tên này biến hóa đủ kiểu theo trang phục như: dựng đứng, để dài, buộc đằng sau gáy,..., mắt nâu, khuôn mặt thanh tú, cao 1m80. Ren sở hữu 1 nụ cười thiên thần đã làm chết bao nhiêu các thiếu nữ cũng như sở hữu luôn nụ cười nửa miệng ác quỷ.

_Tính cách: thoải mái, vui vẻ tuy hơi ít nói nhưng thông minh. Tên này lẳng nhăng , lảm bô lảm (vì hẳn muốn 1 người nghĩ không tốt về mình mà)

_Gia thế: Cha là phó tổng thống nhật kiêm tổng giám đốc tập công ty lớn nhất Nhật bản. Ren không chỉ là 1 học sinh bình thường mà Ren còn phải gánh vác trọng trách bảo vệ con gái tổng thống Nhật 1 cách âm thầm và lặng lẽ nên hẳn theo Mika 23/24h mỗi ngày. Ren biết chơi bass và guitar rất hay

_Độ quậy: Là người không thích quậy cho lắm nhưng 1khi mà đã muốn quậy thì quậy cho ra ngô ra khoai luôn. Đừng bao giờ bức hấn nhúng tay vào vì 1 khi hấn mà đã đụng tay vào thì xẽ phải có 1 nạn nhân cho hấn sử tội.< ren=“” otohara=“” _=“” nhất=“” đẳng=“” kiếm=“” đạo=“” và=“” thêm=“” biệt=“” tài=“” phi=“” đao=“” rất=“” giỏi=“”>

5. Choi Koon Ham

_Tuổi: 19t (Người Hàn)

_Ngoại hình: Sở hữu khuôn mặt đẹp trai, rất nam tính, mắt sắc lạnh màu đen, tóc tai lúc nào cũng gọn gàng, không thích cầu kì trong ăn mặc, bị cận nên phải đeo kính cận 2độ, lúc đánh nhau thì đeo kính áp tròng, cao 1m85. Style ăn mặc giản dị không quá phô trương kiểu cách.

_Tính cách: Thuộc tuýp con trai nóng tính, gia trưởng, không thích tiếp xúc với con gái , rất ghét những nhỏ ăn mặc hở hên, hở hang.

_Gia thế: Con trai chủ tịch tập đoàn CIA lớn nhất thế giới. Khi ở nước Koon Ham là 1 siêu người mẫu nam rất nổi tiếng nhưng hiện tại là du học sinh bên Nhật được rất nhiều con gái yêu thích kể ở nước và ở

trường nhưng chẳng chịu bất cứ cô nào cả, kể các các tiểu thư con nhà đại gia cho tới các cô công chúa của các nước lân cận vì Koon Ham chỉ yêu 1 mình cô bé đó thôi

_Độ quây : 1 mình Koon Ham có thể chấp lần lượt hơn 30 người . 1 khi Koon Ham mà đã ra tay thì nhất định phải có máu đổ. Ngoài Ren và Kevin thì Koon Ham không coi bất cứ 1 thằng nào là bạn cả.

6. Triệu Lý Thiên Long (Qualy Kevin)

_Tuổi: 19t

_Ngoại hình: tóc đen đỏ dựng đứng, mắt sắc màu xám (hấn luôn nhìn đời bằng nửa con mắt ạ), thân hình thì đẹp manly thôi rồi luôn(cơ bụng 6 múi ạ), cao 1m81, là mẫu người con trai mà các nàng vẫn luôn ao ước.

_Tính cách: mạnh mẽ nhưng ngông nghênh tới ngông cuồng, tính tình cũng thoáng thôi nhưng mà 1 khi đã điên lên thì đập + phá tất cả những gì xung quanh hấn 1 cách không thương tiếc. Tên này thay bồ như thay áo mà ngày thì thay phải mấy cái áo liền à, có 3, 4 nhỏ theo hấn là truyện bình thường ở huyện ế mà, hấn tán gái còn phụ hơn Ren cơ vì với hấn chơi gái là thú vui tao nhã (=~=), rất ghét gái xấu luôn ạ (thế nên sau này hấn mới suýt nữa để mất người yêu vì cái tội lăng nhăng này). Tuy vậy nhưng những ai phản hấn, chơi bẩn với hấn mà bị hấn biết được thì chỉ có nước chuyển sang nước khác mà sống không thì 1. là hấn chết, 2. là tên đó chết.

_Gia thế: Đại thiếu gia nhà họ Triệu. Cha là chủ tịch hội đồng quản trị Triệu Gia chuyên kinh doanh nhà đất .Triệu Gia là nhà giàu nhất thế giới với hơn 200 khách sạn lớn ở mức độ 5,6 sao trên toàn thế giới và rất nhiều mảnh đất với quy mô lớn đang được đưa vào quy hoạch.

Đồ quây: Nếu như nhắc tới họ Qualy của hấn với 10 thằng thì 9 thằng phải run sợ còn 1 thằng thì chạy mất dép.Còn nhắc tới cái tên Kevin thì trong cái thế giới người ta dùng “luật rừng” để xử nhau thì hấn được gọi với cái tên “Ông trùm Kevin”. Đơn giản vì có thể dùng sức mạnh chính bản thân mình để giết chết những ai phản hấn cũng như hấn có thể dùng tiền mua được tất cả những gì hấn muốn. 1 khi hấn đã cầm dao thì máu phải đổ, 1 khi hấn đã muốn thì người mắc tội phải lãnh cái án tử hình cao nhất đây chính là hấn_ Triệu Lý Thiên Long. < triệu=“ lý=“ thiên=“ long _đai=“ đen=“ taygondo,=“ đai=“ đen=“ karate,=“ đai=“ đen=“ vovinam,=“ nhất=“ đẳng=“ kiếm=“ đạo=“ nhật=“ bản=“ và=“ hấn=“ có=“ thể=“ dùng=“ được=“ tất=“ cả=“ các=“ thứ=“ vũ=“ khí=“ như=“ dao,=“ đao,=“ phi=“ tiêu,=“ kiếm,=“ roi,.....dùng=“ 1=“ cách=“ rất=“ thành=“ thạo=“>

[TẤT CẢ BỌN NÓ ĐỀU ĐƯỢC GIẤU ĐI THÂN PHẬN VÀ LÝ LỊCH THẬT VỀ GIA CẢNH NHÀ MÌNH MÀ THAY VÀO ĐÓ LÀ 1 LÝ LỊCH ĐỦ CHỨNG MINH HỌ LÀ CON NHÀ GIÀU CÓ.VÀ HƠN NỮA LÀ CẢ 6 NGƯỜI NÀY ĐỀU BIẾT SỬ DỤNG SÚNG 1 CÁCH THÀNH THẠO VÀ CÓ BÀI BẢN]

TRƯỜNG ĐẠI HỌC K.W (KING WORLD)

Đây là trường đại học đạt chuẩn quốc gia và chỉ dành cho con nhà giàu học vì chỉ có họ mới đủ sức đóng học phí khổng lồ cho mỗi ngày học. Cũng có học sinh bình thường vào được trường này mà không phải con nhà giàu đây là khi học sinh đó đủ khả năng giặt được học bổng toàn phần của trường (miễn phí tiền học)

Trường đạt chuẩn quốc gia nên đương nhiên các thiết bị máy móc hay phương tiện dạy học cũng rất tiên tiến và đầy đủ đạt chỉ tiêu cao nhất. Lớp học rất rộng rãi với 1 lớp có ít nhất là 2 cái điều hòa với dung lượng lớn cùng với bàn ghế được đóng bằng gỗ xịn dành cho học sinh, màn hình máy chiếu để giảng dạy thì to đúng bằng bức tường luôn

Đội ngũ giáo viên ở trường không những dạy cực đỉnh mà con cực kute vì họ đều là những cựu sinh viên được nhà trường giữ lại giảng dạy cho trường với mức lương cũng chẳng hề nhỏ chút nào.Không chỉ là những hot boy hay hot girl mới là vấn đề bàn tán ở trường mà các thầy giáo, cô giáo cũng luôn là vấn đề nóng hổi của các boy và girl trong trường.

Học sinh trong trường cũng được chia ra làm 4 nhóm chính được phân theo khả năng và danh giới rất rõ ràng cùng với từng cấp độ khác nhau:

_Nhóm 1: gồm các học sinh của trường đạt trung bình các môn là 10,0.Nhóm này chỉ toàn học sinh của các người có tầm cỡ thế giới mới có thể ngồi ở đây

_Nhóm 2: gồm các du học sinh, các học sinh con nhà đại gia và đặc biệt là các học sinh đạt được học bổng toàn phần của trường với mức học và sức học không kém gì nhóm 1 cả nhưng họ không phải là người có gia đình có thể thay đổi được thể giới.

_Nhóm 3: gồm các học sinh con nhà giàu, thuộc giới thượng lưu nhưng mức học trung bình chỉ được 8,0 trở lên

_Nhóm 4: gồm những bọn lâu nhâu không học hành gì cả, dùng tiền để mua được cái ghế vào trường K.W để lấy danh. Mức học chỉ đủ lên lớp: 5,0

2. Chương 2

Anh hùng không qua được ái mỹ nhân

Hôm nay Mỹ Hương mới chân ướt chân ráo sang Nhật Bản_đất nước mà cô yêu mến để du học , nên cô quyết định xê dành cả ngày hôm nay để đi thăm quan thành phố Tokyo lộng lẫy sắc màu.....

_Này em, đi chơi với tụi anh không? _1 thằng tiến lại phía nó

_Nhìn em cá tính quá, em học trường nào vậy? _1 thằng khác xen vào

_Mấy người làm ơn để tui yên, tui không muốn gây sự đâu nhé _Nó lùi lại

_Ha, tụi anh chỉ muốn vui chút thôi mà _ Thằng thứ 3 cười

_A.....A.....A.....Bác cảnh sát ơi cứu cháu với _Nó hét lên và vẫy tay vào 1 ông già

_Hà? Cảnh sát _ Cả 3 thằng cùng quay lại nhìn

Quay lại thì cảnh sát chẳng thấy đâu chỉ thấy 1 ông già lụ khụ đang trống gậy bước đi từng bước khó khăn. Và khi kịp phát hiện ra mình bị lừa thì cũng là lúc 3 tên đàn này phát hiện ra nó đã chạy biến mất từ lúc nào rồi à => ngu vật

Trong lúc 3 thằng đang tức nỏ mắt vì bị hụi mất gái đẹp thì nó _Mỹ Hương với mái tóc xoăn xoăn màu nâu, mắt kẻ viền đen tím long lanh (đeo kính áp tròng), mi cong, môi mọng đỏ mặc 1 chiếc áo phông trắng rộng dài in hình con mèo đen to đùng khoác ngoài là cái áo gi-lê đen đi cùng với quần jean đen bó bị mài rách ở đầu gối và giày Nike trắng đang tung tăng tung tẩy ở khu phố đối diện rồi.

Nó đang sừng sững, hờn hờ vì lừa được 3 tên đại ngu đàn kia thì lại gặp phải sự cố vì tội đi không để ý đường nên tông thẳng ngay phải 1 thằng con trai và cả 2 đứa ngã cái “ RẦM”

_Thằng/Con nào mất dui vậy? _ Cả 2 đứa đồng thanh

_Này, cô đâm vào người ta mà còn **** à? _Tên này làu bàu tay đang xoa xoa đầu

_Thế chứ không phải tại anh không tránh đường cho tui đi còn nói à? _Nó cãi lại

_Đường của.....ô.....ô...ô..._Bỗng dưng hấn sững lại khi nhìn thấy nó

_Sao? Cai gì? _Nó tưởng hấn không cãi được nên được thể lần tới

_Hi, không. Em không sao chứ? _Hấn cười với nó

_Xì, đồ hâm đứng tránh ra xa giùm cái _ Nó hất hất tay

_Này, anh có lòng tốt sao em ghê vậy? _hấn nhăn mặt

_Thui, cho xin 2 chữ “ bình yên’ đi _Nó nói rồi đi thẳng

_Nè, nhỏ “chảnh”, không xin lỗi người ta được 1 câu mà bỏ đi thế à? _Hấn kéo tay nó

__Ai chẳng?, sai đâu mà tui phải xin lỗi __Nó lườm hắc rồi hất tay hắc ra

__Nhóc này, ngang ngược ghê. Mà em nhìn thấy anh không cảm thấy gì à? __Hắc hỏi

__Có quái gì đâu mà thấy. Giờ mún gì đây? __Nó hất mặt

__Đẹp trai đó. Muốn em làm bạn gái anh đi __ Hắc cười với nó đầy ẩn ý (chắc tên này mắc bệnh tự khen mình rồi =.= vì sơ sơ thì hắc : da trắng, tóc đen đỏ vuốt keo dựng đứng, mắt sắc màu xám ,cao tầm hơn 1m80, mặc 1 chiếc áo sơ mi màu trắng đóng cúc giữa khoe thân hình đẹp, quần tụt đen và giày Nike trắng thui có gì đâu ^ ^ ~)

__Sắc, bị điên à? __Nó trở mặt nhìn hắc

__Sao? Không dùng à? Làm bạn gái anh đi, không phải ai cũng có diễm phúc đâu __Hắc nhìn nó nở nụ cười đầy tự tin (Tên này tự tin quá trớn)

__Không, đồ xí trai __Nó lè lưỡi chê hắc rồi tặng cho hắc 1 phát dấm vào chân đầy uy lực rồi biến thẳng

__Au.....cô.... __Hắc nhăn mặt nhìn nó

Nhưng ngặt nỗi là lúc hắc nhìn lên thì chẳng thấy nó đâu cả làm hắc tức lên ruột (chứ không phải ai kêu hắc mê gái đẹp cho lắm vào)

__Thiếu gia, cậu không sao chứ? __1 tên mặc đồ đen chạy lại khi thấy hắc bị đau

__Ai cho người ra đây làm gì? BIẾN __Hắc quát tên đó

__Dạ __Tên đó lập tức phẫn luân trước khi bị hắc cho thiết mạng

__Hừ, Nhóc được lắm, cứ đợi đấy Giám đánh Triệu Lý Thiên Long ta thì ta sẽ không tha cho nhóc đâu __Hắc lăm bắm

Còn nó khi cho tên đây 1 phát dấm thì lại phẫn mất và đang thu thái tít với 1 tâm trạng hết sức vui vẻ. Đừng thấy lạ vì seo hum nay Mỹ Hương nhà ta không đụng tay (mới đụng chân thôi) gì cả nhé vì hôm nay nó mới qua Nhật nên quyết định luôn hôm nay là ngày “không sát sinh ai”

Vòng xoay định mệnh

Năm Choi Koon Ham 5 tuổi, lúc ấy vẫn còn là 1 thằng nhóc nhưng cũng chính từ lúc ấy , cái lúc thằng nhóc đó nhìn thấy 1 cô bé có mái tóc đen, dài mượt mà xoa ngang vai với đôi mắt to tròn màu xanh lá; cô bé mặc 1 bộ đầm màu trắng rất xinh xắn đang ngồi đung đưa trên chiếc xích đu nhỏ ở vườn trẻ trông cô bé chẳng khác gì 1 thiên thần nhỏ trong câu chuyện cổ tích về các nàng tiên cá. Và cũng chính lúc đó cậu bé Koon Ham biết trái tim đã chọn chọn vẹn cho nàng công chúa nhỏ đó rồi.....

Rồi cậu bé Koon Ham cũng đã lấy hết can đảm ra làm quen với cô công chúa nhỏ và biết đc tên cô bé là Kwon Kyu Mun .Kyu Min có 1 vẻ đẹp vô cùng thánh thiện nhưng ngược lại với vẻ đẹp đó là 1 tính cách nghịch ngợm và hiếu động nên lại càng khiến cho trái tim nhỏ bé của của Koon Ham càng thêm yêu quý cô vì cái ánh mắt tròn xoe tinh nghịch đó, vì nụ cười rạng rỡ và đẹp như thiên thần đó.....Tất cả những thứ ấy đã làm cho cậu bé Koon Ham ngày nào quyết tâm trở nên mạnh mẽ, kiên cường để bảo vệ công chúa nhỏ.

Nhưng mọi việc thật sự lại thường không theo ý muốn của ta bao giờ cả vì ông trời rất thích chêu người trước tình cảm của con người nên 1 năm sau đó thì Kyu Min đã biến mất khỏi cuộc đời cậu bé 1 cách kì lạ. Và cũng từ ngày đó cậu bé Koon Ham đã bị 1 vết thương lớn nhưng quyết tâm thì không hề thay đổi vì cậu bé tin 1 ngày nào đó cô công chúa sẽ trở lại, cậu sẽ tìm được nàng cũng như sẽ bảo vệ cho nàng mãi mãi...

14 năm sau cậu bé Koon Ham giờ đây đã trở thành 1 chàng trai oai phong, tuấn tú; 1 đại ca lừng danh mạnh mẽ; 1 du học sinh nức tiếng trường K.W nhưng tình cảm và hy vọng vẫn chưa 1 lần phai trong chàng.

“ĐẠI CA”

Tiếng chuông đàn em gọi làm Koon Ham giật mình trở lại hiện tại

__Gì vậy? __Koon Ham hỏi

_Đi bar không anh? Tụi em bao _ Thằng đàn em hý hửng

_Ừ thì đi _Koon Ham đứng dậy

Cái dáng dong dỏng cao của Koon Ham thì dù có chen lấn trong dòng người đông đúc thì vẫn có thể nhận ra vì hắn cao tới 1m85 (hehe, dân chơi bóng rổ chuyên nghiệp đó ạ). Nhưng những bước đi của Koon Ham nhanh chóng dừng lại khi lũ đàn em lên tiếng và trước mắt hắn là 1 vụ ẩu đả.

_Anh, nhìn đằng kia kìa _1 thằng chỉ

_Gì vậy? _Hắn quay lại nhìn theo hướng chỉ

_Đó, thằng Kan đó gì. Nó đang đánh nhau với ai đó, lại đó đi anh _Thằng đó nói

Koon Ham và bạn đàn em nhanh chóng tiến lại gần và cảnh tượng hiện ra trước mắt là 1 nhỏ có khuôn mặt hết sức baby và cực kì xinh xắn, hiền lành vừa hạ gục 2 thằng đàn em của hắn 1 cách ngon ơ.

_Này, nhỏ kia làm gì thế? _Thằng kia quát lớn

_Làm gì thì hỏi mấy thằng em mày ý. Dám chọc ghẹo chị mày thì phải chịu kết cục vậy thôi _Nhỏ phải cúi tay nhìn tụi nó cười

_Cô...._Thằng kia cứng họng (1 phần cũng siêu siêu trước sắc đẹp của nhỏ ạ)

_Sao? Tui làm sao? _ Nhỏ nhìn mấy tên đó đắc trí

_Này, đàn bà con gái là phải ở nhà nấu cơm , giặt rũ chứ không phải là đánh nhau đâu(, đây là tư tưởng thời phong kiến = =.). Đây là trở của tụi con trai _ Koon Ham choàng tay ôm cổ nhỏ từ phía sau

_Oa, đại ca _Mấy tên kia ngạc nhiên nhìn

Im Nó quát

_Này cô, cô cử động là xê....._Hắn dí sát mặt vào nó

_Oa, đại ca pro quá _Mấy tên đó reo lên

_Im,làm gì vậy bỏ ra _ Sau câu nói đó nhỏ cắn “phập” luôn vào tay hắn không thương tiếc

_Cô...._Hắn nhìn nó

_Ăn ừng uống ời ợ ế..._Nó nhìn hắn nói (Dịch là: anh đừng tưởng tôi sợ nhé)

_Trời! đại ca tay chảy máu rồi kìa _Lũ kia kêu lên khi thấy nó cắn tay hắn chảy cả máu

Hắn không nói gì nhìn nhỏ 1 rồi bỗng dưng hắn hất mạnh tay ra làm nó ngã nhào xuống đất bỏ đi cùng lũ đàn em mặc cho cánh tay chảy máu khá nhiều vì vết cắn già man không thương tiếc của nó. Nhỏ cũng ngạc nhiên lắm vì không ngờ hắn lại khỏe giữ vậy à, còn lũ đàn em thì trở mặt nhìn hắn cũng với vết thương vì bình thường ai làm vậy với hắn dù nam hay nữ cũng bị hắn sử dụng rồi...

Tất cả mọi người đều ngạc nhiên trừ hắn ra vì chỉ có hắn mới biết , mới hiểu mình đang làm gì thôi. ..Hắn có 1 lý do mà tuyệt đối không thể đánh nhỏ được...

3. Chương 3

Hội ngộ siêu quậy King World

_Này,em xinh thế? Đi bar với anh không? _1 thằng vỗ vào vai nhỏ đi đường.

_Không _Nhỏ hất tay tên đó ra, lùi lại

_Sao kiêu thế cưng? đi đi tụi này bao mà _ Thằng đó kéo tay nhỏ

_Buông ra _Nó gắt

_Úi, em làm anh sợ quá,...anh không bỏ cương làm gì anh nào? _Thằng cười đều

“BỐP.....CHÁT.....BINH.....HỤ.....ỤA.....Á.....”

_Lần sau muốn đi cua gái thì nhớ chừa mặt chị mày ra nhé _ Nhỏ đập cho lũ không biết điều 1 trận tới bởi

_Cô..... _Tên đó tím tái mặt mũi nhìn nó

_“Sandy siêu quậy” hãy nhớ lấy cái tên đó _Nó chỉ vào mình

Nói xong nhỏ bỏ mặc tên chết bầm ở lại 1 mình và phi thẳng tới trường vì giờ vào lớp chỉ còn có mấy phút thôi

_Thưa thưa cô em tời rồi ạ _Nó mở cửa cái “Rầm” vừa nói vừa thở dốc

_Bạn ổn chứ? _1 nhỏ theo nó nhận xét khi nhìn thấy từ ánh mắt đầu tiên là “đẹp như thiên thần” đưa nó cái khăn tay

_Ồ...ùm ổn, thanks _Nó mất 1s sock

_Ừm các em có thể làm quen nhau dần cũng được vì 2 em xê học cùng lớp đấy _Cô giáo nhìn tụi nó cười

_Um, chào bạn tớ là Kwon Kyu Min người Hàn , mong vạn giúp đỡ _Kyu Min nở 1 nụ cười thiên thần với nó

_Ừm, tớ là Trườn Nguyệt Mỹ Hương người Việt Nam , bạn cứ gọi tớ là Lee Sandy cho dễ _ Sandy cười đáp lại

_Cả 2 đều là du học sinh vậy cùng kết bạn nhé _Kyu min niềm nở

_Không thành vấn đề, tớ rất vui _Sandy niềm nở

_Được rồi, vậy 2em cùng theo tôi lên lớp, tôi sẽ giới thiệu em với các bạn học sinh cùng nhóm với mình
_Cô giáo bước đi

TẠI KHU VỰC DÀNH CHO HỌC SINH NHÓM 1, CẤP KING, BÀN 2:

_Nào nào các em trật tự ổn định trở ngồi _Cô giáo gõ thước “Rầm rầm”

Sau khi lũ vịt giờ cùng vũ vịt nhà đã ổn định trở ngồi thì cô giáo nghiêm trang và đầy lịch sự giới thiệu 2 đứa nó làm lũ học sinh phát nản ==.

_Hôm nay nhóm chúng ta sẽ có thêm 2 bạn mới chuyển vào trường ta là du học sinh nên các em hãy giúp đỡ các bạn ấy nhé _Cô giáo ra hiệu cho 2 đứa bước vào

_Chào các bạn, tớ là Kwon Kyu Min , du học sinh Hàn mong mọi người giúp đỡ ạ _Kyu min cúi chào và không quên ban phát cho mấy thằng con trai đang dần mặt ra 1 nụ cười thiên thần chết người

_Còn tớ là Trườn Nguyệt Mỹ Hương các bạn có thể gọi tớ là Lee Sandy cũng được _Sandy bước vào cùng nụ cười và cái nháy mắt cực dễ thương

_Ồ.....ồ.....ồ..... _Cả lũ ồ lên khi nhìn thấy 2 đứa nó

_Thôi được rồi tất cả trật tự nào _Cô giáo dẹp loạn trước khi tụi con trai phá lớp

_Kyu Min và Sandy , 2 em hãy ngồi bên dãy giữa cùng bàn với bạn Mika nhé _ Cô giáo chỉ

Giờ học được trôi qua yên bình và lặng lẽ vì hôm nay tụi nó chưa giám nổi loạn đâu dù gì cũng mới sang mà lén phéng lại bị đuổi học thì chít hehe....

_Mika, Mika là gái nhật 100% hả? _Sandy ngó Mika

_Không, chỉ 99,999999999999% thôi _Mika cười

_Sandy hỏi vậy lại có vụ gì hả?_Kyu Min hỏi

_Đâu, tại không tin lắm....biết gái Nhật xinh rồi nhưng xinh như Mika thì thấy lần đầu à _Sandy mắt long lanh nhìn Mika

_Oạch...thua cậu lun, đừng nhìn tôi bằng ánh mắt sói già thế chứ?...ghê quá...cứ như muốn ăn tươi nuốt sống tui vậy...._Mika giả vờ sợ xệt

_Ehehehe....ta là cáo già đây...mau nạp mạng _Sandy dơ tay dọa Mika

_Oái...oái...tha tui nha tui còn mẹ già con trẻ ở nhà....help me.....Kyu Min đừng có đứng đó cười chứ?_Mika la lên khi bị Sandy cù léc

_Ầy, tui chịu à nha...đừng lôi tui vào..._Kyu Min cười

_Hehe, Kyu Min xinh đâu kém mà cứ giả bộ....ăn thịt nốt ehehe_Sandy túm nốt Kyu Min

_Oái...oái.... chị sandy tha em với...em còn trẻ người non dạ_Kyu Min la oai oái

_Ehehehehehe....._Sandy cười thích thú

Tì nó mới gặp cứ như là quen nhau lâu lắm rồi ế, đùa nhau vui vẻ trước cổng trường cho tới khi có 1 số người xen vào....

_Mika

_hở? _Mika quay lại

_Xì, đi đâu mà giờ mới quay lại vậy? _Mika cúi

_Hehe hạ hỏa _Ren cười

_Thui Mika đừng giận tui này bạn xử lý bọn lâu nhâu tý ế mà _Kevin bước tới

_Hừ, tạm tha.Giới thiệu vớ 2 người bạn mới của Mika nè :Trương Nguyệt Mỹ Hương và Kwon Kyu Min
_Mika chỉ

_Rất vui làm quen _Sandy và Kyu Min đồng thanh

_Cô....._Kevin ngạc nhiên nhìn Sandy

_Hở? _Sandy ngược lên nhìn

_Cô nhóc, lại gặp nhau rồi đúng là trái đất tròn thật _Kevin nhìn nó cười nửa miệng

_Tui quen anh hồi nào ta? _Sandy tròn xoe mắt nhìn Kevin

_Oạch....,Này đừng có giả nai nhá.Mới có hôm qua thui nha _Kevin tiến lại gần nó

_Xì hồi nào....không biết _Sandy lùi lại

_Ủa? 2 người quen nhau hả? _Mika lên tiếng

_Không_Cả 2 đồng thanh

_O! thế sao Kevin...._Mika chỉ vào Kevin

_Nhỏ này mắc nợ tui _Kevin chỉ vào Sandy

_Xì, đại tiểu thư như tui mà phải nợ nần ai chớ?Nợ cái quái gì khi mà tui còn chẳng biết anh là thằng hâm nào từ trên trời rơi xuống thấy người sang bắt quàng làm họ...._Nó trề môi

_Lắm truyện, đã đại còn tiểu_Kevin đốp lại

_Thì làm sao? còn hơn cái hồ đại công tử làm từ bột mì _Sandy không chịu thua

_Cô dám kêu tôi là công tử bột hả?Mún ăn đánh không hả đồ milu _Kevin tức giận

_Milu cái đầu anh ý? Tui kêu anh là công tử bột bao giờ? có câu nào tui kêu không hay là anh suy bngj ta ra bụng người?_Sandy hét lên

_Cô....cô...._Kevin cứng họng

_Sao? tui làm sao? _Sandy vênh mặt

_Có truyện gì thế?_1 người bước tới

_Ày, giải quyết xong rồi à? Nhanh thế? _Ren vỗ vai tên đó

_Ờ, toàn gà ma. Ai đây _Tên đó chỉ

_À! giới thiệu với mọi người nha, vì tên này tới sau mà. Tên này là Choi Koon Ham.Còn Koon Ham đầu là Trương Nguyệt Mỹ Hương cứ gọi cô ấy là sandy., còn kia là Kwon Kyu Min _Ren chỉ từng người 1

_Kwon Kyu Min _Koon Ham ngạc nhiên

_ừ, anh biết à? _Mika hỏi Koon Ham

Koon Ham không nói gì chỉ mỉm cười....

_Kyu Min quen với Koon Ham sao? _Mika quay sang hỏi Kyu Min

_Không, ...Không quen biết gì đâu _Kyu Min hơi giât mình nhưng vẫn trối bay trối biến được

_Êu, milu sao im lặng thế? Nãy cãi ghê lắm cơ mà? _Kevin gọi nó

_Ừ, hay Sandy cũng biết Koon Ham hả? _Ren cho chò hỏi khi thấy Sandy không nói gì....

_Tui.....tui.....tui đi đây chút...._Sandy nói chạy biến mất luôn trước ánh mắt ngạc nhiên của mọi người....

4. Chương 4

Thần tượng của tôi.....

8H SÁNG TẠI TRƯỜNG K.W

_Oái,cái quái gì vậy?_Sandy đang mơ màng ở bàn học thì bị ai đó cho nguyên cả quyển vở vào đầu

_Cái gì mà cái gì ha? Hum qua sao không đứng lại bỏ đi mất dạng zì? _Kyu Min gắt

_Ủa? hehe 2 người tới rùi à? _Sandy cười

_Chơ không bao giờ mới tới? vào học rùi mà.Sao bà lại nằm ngủ ở bàn học zì? _Mika nói

_Haizzz...buồn ngủ thì phải ngủ chớ sao(==.) , tui ngủ chưa đủ giấc nên h ngủ bù nè.Đang mơ mộng đẹp thì chi nguyên quyển vở vào đầu người u một cục lun nè _Sandy nhăn nhó

Trời, bộ hum qua không ngủ được sao? Kyu Min lo lắng

_Không phải không ngủ được mà là không ngủ đủ_Sandy ngái ngủ

_Mấy h đi ngủ mà không đủ? _Mika hỏi

_10h _Sandy trả lời thản nhiên như không

“RẦM”

Nghe Sandy nói xong câu đấy thì cả Kyu Min lẫn Mika té cái “rầm” lun

_Sặc, mẹ mơi mẹ ngủ từ 10h mà trong khi trường a 8h mới vào lớp mà còn chưa đủ sao ạ? _Kyu Min nhìn nó ngạc nhiên

_Trời, Sandy là con heo hả? _Mika nhìn Sandy từ đầu tới chân

_Heo cái đầu bà ý. Đủ sao được , bình thường tui ngủ từ 10h tối tới tận 12h trưa rồi chịu đi học luôn cơ

_Sandy chế môi

_Ủa? thế không phải đi học à mà ngủ giữ vậy? _Kyu Min tròn xoe mắt nhìn Sandy

_Có chứ nhưng trường tui học chịu nên sáng ngủ tẹt ga lun, hehe _Snady cười tinh nghịch

_Ặc , ngủ lăm vậy bà đúng là đồ sâu ngủ roài _Kyu Min lè lưỡi

_Xì, kệ tui _Sandy cười

_Thoai, 2 bà ngồi ế mà đá đũa nhau, cẩn thận không cái bàn này sập bi giờ _ Mika can

_Chắc, công nhận bàn nè íu ghê cơ, trường giàu zì mà..._Sandy chọc lưỡi , lắc đầu

_Xin người đi, chứ không phải bà khỏe như voi khiến cái bàn không chịu được seo? _Mika gõ nhẹ vào đầu Sandy

_Hihi , ừ thì...à mà Mika này, trường mình có club bóng rổ nào không? _Sandy đánh trống lảng sang chủ đề khác

_Hử? Bà hỏi làm chi vậy? _Kyu Min hỏi

_Thì tham gia chứ seo _Sandy cười

_À! Club bóng rổ thì có nhưng chỉ có bóng rổ nam thôi chứ trường toàn tiểu thư đưa nào chơi bóng rổ đâu nên không có bóng rổ nữ à _Mika trả lời

_hihi, Sandy cũng biết chơi bóng rổ hả? _Kyu Min cười

_Ừ, rất thích là đằng khác.Tui rất thích 1 người mà người đó lại chơi bóng rổ cực pro lun ế nên quyết tâm học à _Sandy cười tươi

_Ủa?Zì sao?Ai zì? Cho tui bít với _Kyu Min tò mò

_Hehe, bí mật _Sandy nháy mắt

Vậy nếu Snady thích vậy tèo đi xem bóng rổ không?Club bóng rổ trường ta tí xê đấu với club bóng rổ trường Hanatama đó. Tuy Hanatama có giỏi nhưng club bóng rổ trường ta chưa thua bất kì 1 trường nào đâu, đáng để xem đó Mika cười

_Thiệt hông? Đi liền, đi liền _Sandy mừng rỡ

_Tui cũng đi _Kyu Min hào hứng

_Được mà, vậy tí cả 3 cùng đi _Mika cười

_Ok _ Sandy và Kyu Min đồng thanh

TAI PHÒNG TẬP CLUB BÓNG RỔ NAM:

_Wa, phòng tập rộng ghê, chứa được lăm người thật đó , đông quá _Sandy nhìn mà mắt cứ hoa hết cả lên vì số lượng người tới xem

_Hi, K.W mà. Mới cả đây là trận bóng được mong đợi nên đương nhiên là lăm fan của mấy tên nổi tiếng đẹp trai ở đội với những đội ở trường khác tới xem để học hỏi mà _Mika giải thích

_A! Thi đấu rồi kìa _Kyu Min chỉ xuống sân

_Wa, nhìn kìa, Anh Koon Ham làm đội trưởng đó, pro quá _Sandy reo lên

Ồ, Koon Ham là hậu vệ ghi điểm mà. Tên này có lăm fan nữ lăm Mika nói

Và ngay sau tiếng còi của trọng tài thì đội hình bắt đầu chiến tranh và nhanh chóng K.W phản công.Và người đang dâng lên không ai khác ngoài Koon ham; nhờ những đường chuyền của đồng đội mà ngay trong những phút đầu tiên của trận đấu Koon Ham đã dành về cho đội mình 3điểm đầu tiên chẳng mấy khó khăn...

_WA, pro quá. Đúng là Koon Ham có khác .Được xem anh ý đẩy nhiều rồi nhưng đây là lần đầu tiên tui chứng kiến tận mắt như thế này à, thích quá _Sandy nói mắt không hề rời sân bóng

_Cao quá _Kyu Min thốt lên khi chứng kiến Koon Ham lên rổ 1 cách ngon lành

_Chuyện, Koon Ham mà. Anh ý là cầu thủ hàng đầu mà không biết bao nhiêu club muốn đâu, có Koon Ham trong đội thì nhất định đội đó sẽ thắng đấy. Koon Ham được giới bóng rổ chuyên nghiệp gọi là “ Linh hồn của đội bóng” mà _Sandy nói 1 lèo

_Này _ Mika nhìn Sandy

_Hử? _Sandy cười tít mắt vì vui

_Thật là bồ không quen biết gì Koon Ham không?Không quen Koon Ham thì làm sao biết được truyện đó?

_Mika nhìn Sandy không chớp mắt luôn

_Ồ...ơ...thì là...._Sandy áp úng (chắc,cái mồm hãi cái thân thể đấy ==)

_Ồ phải ha, thật là mi không biết Koon Ham không zì _Tối lượt Kyu Min tra khảo Sandy_Hehe, đây là tui đoán zậy thui mà. Thoai thoai đang xem hay mà, xem tiếp đi 2 người _Sandy cười trừ

_Tin được không đây? _Kyu Min nhìn sandy bằng ánh mắt nghi ngờ

_Tin, tin đi mà _Sandy cười

_Thui, bỏ qua truyện đó đi. Hai người nhìn đi, h trận đấu mới thực sự bắt đầu đó _Mika chỉ xuống sân bóng

_Sao cơ? _Sandy nhìn xuống

_Ồ! Thay người sao?mà lại thay 2 người lận chứ...Đội hình K.W đang ổn thể cơ mà? _Kyu Min nói

Trong tài thời còi thay người và 2 cậu mang áo số 2 và số 5 ra sân thay vào đó là 2 cầu thủ mang áo số 9 và 11 ra sân....

Khi 2 người này vừa bước vào sân thì cả phòng “Ồ” lên 1 tiếng rất lớn và dường như sân bóng nóng hẳn lên với tiếng hò hét âm ỉ của lũ con gái...

_Lũ ấy bị bệnh hay sao mà không đứng lại hét âm ỉ lên vậy, diếc tai quá_Sandy nhìn lũ đó nhăn mặt

Hi,không hét mới lạ chứ hét là chuyện đương nhiên mà. 2 người nhìn kỹ đi xem 2 người đó là ai? Mika mỉm cười

_hả? là Kevin và Ren sao?_Kyu Min ngạc nhiên

_Phải rồi: Số 9 là Ren hậu vệ dẫn bóng số 1 Nhật Bản đó, còn số 11 là Kevin tiền phong đó. Giời mới là lúc bộ 3 họ phối hợp đấy nhé. Tuy ngẫu nhiên tới mức như 1 sự sắp đặt thì hầu về dẫn bóng – tiền phong – hậu vệ ghi bóng lại tạo cho họ thành 1 bộ 3 hết sức ăn ý trên sân bóng _Mika nói

_Ồ! Thật không ngờ 2 người đó cũng chơi bóng sao? _Kyu Min nói

_Không những chơi mà còn chơi siêu là đẳng khác đó _Mika cười

Đúng như những gì Mika nói, 2 người này bước vào làm cho cả sân bóng nóng lên 1 cách kỳ lạ và những quả bóng từ đội K.W cứ lần lượt rơi vào rổ đội bên khá nhanh chóng. Và cứ thế dần dần đội K.W đã áp đảo đội Hanatama chẳng mấy khó khăn...

_Cừ quá _Sandy thốt lên

_Koon Ham thì thường ăn ngay vào những quả 3điểm rất chuẩn xác nhưng Kevin thì ngược lại thường dẫn bóng và lên rổ trực tiếp hơn . Phát huy hết khả năng và sức vóc thì chỉ có mình Kevin làm được à _Mika nói

_Um, tui thấy tuy Ren không có nhiều quà lên rổ nhưng những quả lên rổ của Kevin và Koon Ham chẳng phải là nhờ Ren sao?Ren dẫn bóng tuyệt quá,chưa bị ai lấy bóng lun à _Kyu Min trầm trồ nhận xét

_Phải đó, tui thấy Ren sử dụng sự nhanh nhạy của mình với quả bóng hơn là việc khi điểm như tên Kevin và anh Koon Ham à _Sandy nói

_Thì tên đó là hậu vệ dẫn bóng mà. Muốn lấy được bóng của hắn khó lắm, nếu không phải cầu thủ chuyên nghiệp thì chưa chắc đã lấy được đâu à _Mika cười mãn nguyện

Hiện giờ tỉ số đang nghiêng về K.W với 75 – 30 nhưng mọi chuyện xê không chỉ có thế nếu như không phải cầu thủ bên Hanatama chơi bẩn ...

2 cầu thủ cao tới hơn 1m90 của Hanatama liên tiếp kèm Kevin và Koon Ham. Tuy Kevin có thể chống đỡ 1 phần nhưng Koon Ham cứ hễ bóng tới tay là y như rằng lại bị 2 tên đó kèm 2 bên và ngay khi chuẩn bị ném bóng thì 2 tên đó xê phạm lỗi khiến những quả 3 điểm của Koon Ham không thể trúng đích

Tuy phạm lỗi bị phạt nhưng mỗi lần phạm lỗi của 2 tên đó gây cho Koon Ham 1 vết thương chẳng hề nhỏ chút nào và cũng từ đó những quả 3 điểm của Koon Ham không còn nhạy bén nữa và Kevin thì chẳng thể làm gì được khi Koon Ham cứ hổng bóng liên tục và 2 tên kia biết thế nên đã chuyển từ Koon Ham sang kèm Kevin ...

KOON HAM ƠI! CỐ LÊN.....!!! Sandy hét vang cả nhà thi đấu khiến ai cũng phải ngoái lại nhìn và trong số đó có cả Koon Ham

_Ừa? là Sandy sao? _Ren nhìn lên

_Nhỏ đó tính làm gì vậy? _Kevin nheo mắt nhìn lên phía Sandy

Anh sao vậy? Koon Ham mà em biết đã bao giờ vì truyện như thế này mà bỏ cuộc đâu. Chẳng phải ngày xưa có 2 , 3 cầu thủ như thế này cũng chẳng thể làm khó anh được cơ mà. Hãy cho tui nó thấy Koon Ham là như thế nào, chơi bóng rổ đúng cách là như thế nào đi. Sandy hét lên

Koon Ham không khỏi ngạc nhiên trước hành động của Sandy nên chẳng thốt lên được lời nào cả. Hành động cuối cùng mà Koon Ham làm là nở 1 nụ cười thật tươi với Sandy thay cho lời nói đồng ý của mình khiến cô bé Sandy năm nguyện vô cùng...

Nhờ có sự cổ vũ nhiệt tình của khán giả và đặc biệt là những lời nói của Sandy mà không chỉ mình Koon Ham mà cả đội bóng K.W đã lấy lại tinh thần để chơi hết mình . Koon Ham đã vượt qua cả 2 tên đó 1 cách khéo léo và thực hiện những quả 3 điểm của mình trước sự bất lực của 2 tên kia và Kevin cũng đã làm cho mọi người ngạc nhiên khi thắng được chiều cao của 2 tên đó và ghi bàn bằng tay trái hết sức ngoạn mục chẳng kém gì tay phải hoàng kim của mình...

Kết thúc, trường K.W đã đòi lại điểm số của mình và thắng với tỷ số 125- 50

Ngạo ngược khi hơn hẳn 1 trường là ứng cử viên cho chức vô địch tới hơn 50 điểm...

_Ui, trận hum nay hay quá, anh Koon ham pro ghê _Sandy cười sung sướng

_Ờ, rồi vậy giờ khai ra mau không tui giết _Kyu Min túm cổ Sandy

_Oái, làm gì vậy? Mika ới cứu tui _Sandy la lên

_Nói mau, rốt cục mi với Koon Ham là zè _ Mika dơ con dao dọc giấy trước mặt Sandy đe dọa (= =.)

_oái oái đừng chơi trò đó nguy hiểm chết người ế _Sandy la thất thanh

_Nói mau _Mika lườm

_Hum nay bà không nói thì không xong với tui này đâu ngen _Kyu Min đe dọa

_Giờ bà chọn đi, muốn chết hay muốn sống để tui còn lựa _Mika vẫn lăm lăm con dao đe dọa

_Rùi rùi tui nói, 2 người đừng có hội đồng ăn híp tui zìa chứ _Sandy nhăn mặt đau khổ

_Nói _Kyu Min và Mika lườm Sandy chút nữa thì sandy cháy sém lun (=.) _Hihi thực ra thì tui...tui ...tui là fan hâm mộ của anh Koon Ham từ hồi ở Việt Nam cơ _Sandy cười trừ

_Hả? _Mika và Kyu Min há hốc mồm ngạc nhiên

_Thật không? _Mika hỏi

_Trời, cậu hâm mộ tên mặt giặc đó á? _Kyu Min tiếp

_Ừ _Sandy gật đầu cái “Rụp”

_Vừa đẹp trai lại cao to , cực pro bóng rổ, là siêu người mẫu kiêm cầu thủ chuyên nghiệp bóng rổ nữa, tính tình thì thoải mái, cũng thoáng mà lại không lăng nhăng nên...nên tui thích Koon Ham lắm _Sandy đỏ mặt

Nguồn: Truyen186.Com

_Oa, không ngờ bà lại yêu Koon Ham đó _Kyu Min vỗ vai Sandy

_Không...không phải yêu đâu... chỉ...chỉ là hâm mộ thôi...hâm mộ thôi mà _Sandy bối rối trời bay trời biển

_Ê! Mika _Ren và 2 người kia bước tới khi Sandy đang giải thích là chỉ hâm mộ Koon Ham

_Ừa! Ra rùi sao? _Mika hỏi

_Ồ, 3 người nói chuyện gì mà rôm rả thế? _Ren cười tươi

_À! Thì vì Sandy nó nói nó hâm mộ..._Kyu Min hào hứng kể nhưng ngay lập tức đã bị Sandy bịt mồm và tặng cho cái nhìn tóa lữa

_Ừa? sandy hâm mộ gì cơ? _Koon Ham hỏi

_Hi hi không cso gì đâu ạ. Anh bị thương không sao chứ ạ? _Sandi ngẩng lên nhìn Koon Ham cười trừ

_Ừ, không sao. Lần này cảm ơn Sandy nhé, nhờ Sandy nên hôm nay đội ta mới thắng đó _Koon Ham xoa đầu Sandy

(đừng lạ seo Sandy không sợ nhá vì Sandy hâm mộ Koon Ham lắm nên bệnh dị ứng zai không áp dụng được với Koon Ham đâu ạ, ngay từ đầu lun rùi mà ^^~ mấy bạn đọc để ý xê thấy)

_Hi, em làm được gì đâu. Em nghĩ sao nói zậy thôi ý mà _Sandy cười hạnh phúc

_Phải đó, tui thấy cho con milu này đi làm cố động viên cho club ta cũng ổn đó _Kevin chỉ vào Sandy

_Con chó cảnh nhà ai thả rông thế này? Cún, mau về nhà mau đừng có ở đây mà cắn trộm chị mày nhé, mang mày bán cho lũ buôn chó giờ, đi đi mau _Sandy nhìn Kevin lùi lại và hất hất tay như sua đi

_Cô giám....._Kevin dơ năm đấm lên

_Thôi được rồi 2 người đừng chồm chọi nhau nữa _Koon Ham can Kevin (Tên Kevin này không nể nang trai gái gì đâu đấm tất đấy ạ, thế nhưng mà không hủ seo mà không làm gì được nhờ Sandy nhà ta)

_Vâng ạ _Sandy nhìn Koon Ham cười tươi (ặc, nhỏ này lại đỡ chứng nai tơ ra roài)

_Mấy người seo cầm túi đi đâu thế này _ Mika chỉ

_A! tụi này định sang trường Teihoku đấu tập ý mà _Ren cười

_Hả? Mới rồi vừa thi đấu xong mà. 3 người không mệt sao? _Kyu Min nhìn

_Thế này thì đã nhằm nhò gì đâu, chẳng bằng 1 buổi tập của tụi nè _Kevin cười đắc trí

_Hi, tại bon bên đây kêu đấu mấy lần rùi nhưng bận quá không qua được nên lần này phải sang à, không sang cũng phìn với bọn ế lắm _Koon Ham giải thích

_Té ra là vậy. A! Vậy cho tụi em đi với được không? _Sandy hào hứng

_Ồ, truyện này ... _Koon Ham hơi ngập ngừng

_Giờ tụi em rảnh mà, cho em đi cùng chút đi để học tập thôi mà, em hứa xê không làm gì đâu _Sandy nhìn Koon Ham bằng ánh mắt long lanh đầy van nài

_Ừ, tui thấy giờ về cũng chẳng làm gì, chi bằng đi chút coi cũng hay _Kyu Min cười

_Tui thế nào cũng ok _Mika cười
_Thui được rồi, nhưng phải theo tụi này nhá _Koon Ham cười
_DẠ _ Sandy “dạ” 1 tiếng rõ to (^~)

5. Chương 5

Đừng coi thường phái nữ nhá....!!!

TRƯỜNG TEIHOKU:

_Hey! Koon Ham _1 thằng gọi
_Chào _Koon Ham nói
_Hôm nay thi đấu tốt chứ? Chắc lại làm cho Hanatama thảm bại hả bộ 3? _Tên đó vỗ vai Koon Ham
_Ừm, cũng vất vả 1 chút _Koon Ham cười
_Nói tào lao hoài thế? Chẳng phải là rủ bọn này tới đây đấu tập sao? Người đâu _Kevin sen vào
_À! Thực ra thì...._Tên đó ấp úng
_A....A....A... anh Koon Ham, anh Kevin, anh Ren _3 nhỏ lạ mặt từ đâu chạy tới
_Gì đây? _Koon Ham nhìn tên kia bằng ánh mắt khó chịu
_À! 3 người này muốn gặp các cậu. Họ là thành viên chủ chốt bên club bóng rổ nữ trường tui _Tên đó cười trừ
_Vậy là sao? _Koon Ham khó chịu
_Hi hi yên tâm đi, vẫn đấu mà.Hay chơi 3 nam – 3 nữ nhé, tại 2 cô này muốn chơi bóng rổ với 3 cậu _tên đó chỉ vào 3 nhỏ kia
_Tụi này có 3 người _Kevin nói
_Ày, vậy hay 3 cậu đấu với 3 cô ấy nhe, 1 lần thôi _Tên đó nấp nỉ
_Dồn tụi này hả? _Koon Ham lườm
_Ê, tụi mình đâu phải có 3 người đâu 6 mà, còn Mika, Kyu Min và Sandy nữa. Thế chẳng phải vừa đủ đội hình 3 nam – 3 nữ sao? _Ren lên tiếng
_3 người kia đâu biết chơi _Kevin nói
_Ai bảo thế? Mika biết chơi mà, còn 2 người kia thì..._Ren nói nhìn về hướng Sandy và Kyu Min
_Không thử sao biết được _Sandy cười
_Phải đó, muốn biết thực lực thì đâu thể nói xuông, đấu xong xê rõ thôi _ Kyu Min nở 1 nụ cười đầy thách thức
_Ok, vậy vào thôi _ Tên kia kéo mọi cười vào trong
Tụi nó theo vào sân tập của trường Teihoku ở đây có thêm 2 tên con trai khá cao nữa đợi.Mọi người thay đồ, lấy bóng rổ , khởi động để chuẩn bị ra sân
_Này, đừng có làm vướng chân tụi này nha _Kevin nói
_Ý gì vậy? _Sandy hỏi

_Tự hiểu _Kevin nói rồi đi thẳng

_Ren làm trung phong nhé _Koon Ham nói

_Ok _Ren nở 1 nụ cười tươi

Và trận đấu được bắt đầu, bóng về phía K.W nhưng cục diện thì chẳng hay ho chút nào khi mà 3 tên đó chẳng hề chuyển bóng hay dù chỉ chỉ bóng chạm tay 3 đứa tụi nó tới 1 lần .Vì đơn giản là thực chất họ cho 3 đứa vào cũng chỉ cho đủ đội hình thôi chứ chẳng hề hi vọng rằng họ có thể thắng được đội Teihoku đã từng dành chức vô địch năm ngoái....

_Này, làm gì vậy? _Sandy cúi

_Gì _Kenvi nhìn

_Rủ tụi này chơi mà không chuyển bóng là sao? Không có tính đồng đội thế mà gọi là bóng rổ à? _Sandy gắt

_Hừ, thế cô nghĩ rằng mình đủ khả năng đấu ngang ngửa với Teihoku sao? Cô nghĩ mình là ai chứ? Nói cho cô hay, họ ngang ngửa với các tuyển thủ chuyên nghiệp đấy _Kevin cười đều

_Mi học đâu ra cái tính khinh thường người khác vậy? làm như mình ngon lắm ý _Sandy gắt lên

_Thế chứ cô muốn gì đây? _Kevin cúi

_Thôi được rồi Kevin, Sandy đừng gây nhau nữa _ Koon Ham can 2 đứa

_Xì _Sandy và Kevin lườm nhau 1 phát rồi mỗi người quay sang 1 phía

_Sandy nói không sai đâu, 3 người quá đáng quá đó. Hắn đội bên kia cũng nhìn ra là 3 người chơi chẳng có tý tinh thần đồng đội nào cả, chơi như vậy khi 3 người suy giảm thể lực cũng là lúc họ phản công đấy, liệu 3 người trống rỗng được không? _Kyu Min lên tiếng

_Tui thấy hay cứ để họ chơi cùng xem sao chứ giờ trận đấu còn hơn 1 hiệp nữa thì 3 người không thể chơi lại 6 người được đâu _Ren nói

_Được, vậy tui thử xem cô ngon như thế nào _ Kevin tung quả bóng về phía Sandy

_Hừ, rồi anh xê phải hối hận _Sandy đón quả bóng và nở 1 nụ cười đầy tự tin

Hiệp 1 của trận đấu nhanh chóng tiếp tục nhưng lần này trung phong lại là Sandy nên đội Teihoku đang chắc chắn là thắng ngon ơ về phần độ chiều cao khi 1 con chỉ cao hơn 1m70 chút độ với 1 thằng gần 1m90. Nhưng thú vị luôn là những điều không ai có thể ngờ tới khi mà Sandy thắng ngon ơ về khoản chiều cao của tên đội bên và dành bóng về cho đội mình 1 cách xuất sắc. Chẳng ai có thể tin vào mắt mình : Koon Ham, Kevin, Ren và những người khác ở đội bên đều hết sức ngạc nhiên. Không chỉ có vậy, khi bóng vào tay Kyu Min rồi được chuyền qua tay Mika bằng đường bóng chuyển chiến thuật và lên rổ 1 cách xuất sắc khiến cả lũ từ nam tới nữ ở Teihoku xanh mắt mèo còn 3 tên kia thì không giấu khỏi sự ngạc nhiên

Trận đấu nhờ sự kết hợp hoàn hảo của tụi nó và tên kia nên đã thắng Teihoku 1 cách vang dội mà chẳng tốn mấy công sức khiến cho 3 tên phải đánh giá bọn nó lại hoàn toàn.

Trên đường đi về tụi nó nói chuyện rôm rả khắp nẻo đường mà 6 đứa đi qua khiến ai cũng phải ngoái lại nhìn....

_Này, Sandy học bóng rổ từ bao giờ thế? _Ren hỏi

_Hi, học từ năm lớp 8, biết có tý chút thôi ý mà _Sandy cười

_Trời, vậy mà có tý chút sao? Khiếm tốn quá à! Sandy và Kyu Min hum nay làm tụi này hơi bị ngạc nhiên đó _Ren cười

_Đâu phải mình 2 đứa tui đâu, hum nay mọi người chơi rất hay mà, cả Mika chơi hơi bị tuyệt vời đấy _Kyu Min nói

_Ừm, Mika chơi siêu thật, nhờ Mika mà tụi này mới ghi bàn được đó chứ _Sandy chen vào

_Ha, Mika thì khỏi phải nói, tập cùng tui được tui dạy cho lại chẳng giỏi à. Nhưng Sandy với Kyu Min làm tụi này hơi bị nề à, chơi bóng ngang tụi này luôn thì chẳng phải chuyện bình thường đâu nhá _Ren cười tinh nghịch

_“BỐP” , đây được người ta mấy buổi mà khoe giữ vậy _Mika đập chi Ren 1 cái thẳng tay không thương tiếc

_Hihi, Ren cứ quá chớ Kyu Min còn khướt mí theo kịp 3 người à _ Kyu Min cười

_Hi, thật mà. Hixxx....Mika nhẹ tay chút đi, đau wa’. Có đây là có công rùi chớ _Ren mếu máo

_Muốn ăn đập nữa không? _Mika đe dọa

_Thôi được rồi, hôm nay Mika, Kyu Min, Sandy chơi rất tốt à, làm lũ Teihoku tái mặt luôn _Koon Ham nói

_Này Kevin sao im thế? Nói gì đi chứ _Ren huýt tay Kevin

_Có gì mà nói _Kevin nhắm mắt

_Hừ, sao? Chẳng phải tui đã nói là đừng bao giờ khinh thường con gái rùi phải không ? _Sandy cười đắc trí

_Xì, bấy nhiêu mà..... _Kevin đang nói thì 1 giọng nói lạ sen vào...

_Ồ là la...ai đây ta? Đúng là vinh hạnh quá nhỉ? _1 tên từ đâu sen vào

_Hừ, thằng Ki _Ren nói ánh mắt chuyển sang tỏ vẻ khó chịu

_Chà chà , không ngờ lại gặp 3 đại thiếu gia nổi tiếng ở đây à.Hihi đúng là duyên duyên quá cơ _ Thằng Ki cười hô hô hết sức vô duyên

_Ặc, vô duyên quá _Sandy nói làm cả lũ 5 đứa quay lại nhìn cùng vs thằng Ki và đàn em hắn

_Con kia,mày nói gì đấy? _Tên Ki chỉ về phía Sandy

_Tao nói cái thằng mắt xanh mỡ đỏ cười hô hô hô thật là vô duyên hết sức _Sandu cười khinh khỉnh

_Mà...._Ki cứng họng

_3 cô này không liên quan gì ở đây. Mày muốn gì? _Koon Ham kéo Snady ra phía sau mình

_A! Đại ca, em nhớ ra rồi. Con nhỏ đó , con đó chính là người đánh em ở phố Sagu lần trước _Tên đàn em của tên Ki nói

_Hử? _Sandy dãn mặt

_Ha, con nhóc mày được lắm, giám động đến đàn em của Ki này thì hôm nay mày xác định _Ki cười

_Thật không vậy Sandy? _Mika hỏi

_Hử? ai mà nhớ được hehe. Sorry mày nhá tao bị mất trí chớ ngắn hạn. Mà kể cũng lạ, 1 thằng con trai bị 1 đứa con gái đánh không biết nhục hay sao mà lại còn phải đi khoe khoang giữ vậy? _Sandy cười lớn

Nguồn: Truyen186.Com

_Mày..._Tên Ki tức điên

_Tao đã bảo họ không liên quan rồi đấy _Kevin bước lên nói giọng lạnh lùng

_Hô,Sao bảo vệ nó giữ thế? 3 con đây là bồ mới của 3 bọn mày à? _Tên Ki khinh khỉnh

_KHÔNG _ Mika, Sandy, Kyu Min đồng thanh hét lớn làm cả lũ giật mình

_Tụi mày muốn gì đây? _Sandy nhìn lũ đó bằng nửa con mắt

_Tao đứng ngoài này giờ nghe bọn mày cãi nhãi diếc tai quá đấy _ Mika cau

_Có ngon thì nhào vô _Kyu Min nở 1 nụ cười nửa miệng đầy thách thức

_Này, 3 cô thêm việc cho tụi này à? _Ren hét

_3 người biết họ có bao nhiêu người không? _Koon Ham nói

_Chắc, đang ngứa tay mà, chấp tất _Sandy bẻ cổ tay

_Cầu rùi.. _Mika cúi

_Haizzz... vận động nào, lâu lắm mới được ụynh nhau _Kyu Min cười

_Sặc, rốt cục 3 cô là loại người gì vậy? _Kevin không giấu khỏi sự ngạc nhiên từ lời nói tới hành động của 3 cô gái mặt non choẹt này lại có tâm hồn máu chiến chẳng khác gì con trai (==)

_Đâm lai phải theo lao thui nhĩ? _Koon Ham nở 1 nụ cười nửa miệng bóa hiệu sắp có máu đổ

_Haha, chính tụi mày muốn đấy nhé. Tụi bây đánh tất tụi nó cho tao, nam nữ gì cũng đánh tất. Để tao xem 6 đứa chúng mày to mồm là thể làm thể nào đấu lại với 200 người của tao? _Tên Ki cười sung sướng

Và sau câu nói đấy thì 200 người cẩu thảng Ki lao vào đánh nhau với 6 đứa nó như những con trâu điên...

Ngoài sức tượng tượng của tất cả : không sợ hãi, không run sợ, cũng chẳng có chút ý thoái lui nào cả ; nở 1 nụ cười ngạo nghễ 6 người lao vào hạ gục từng thằng 1

Ren, Koon Ham, Kevin vốn đã nổi tiếng về đánh nhau rồi nên việc chỉ với 1 đòn mà mấy tên ấy cứ lần lượt ngã lăn ra đất cũng chẳng có gì khó khăn cả. Ren 1 mình chấp ít nhất 2 thằng ; Koon Ham đã hạ gục hơn chục thằng mà chẳng có tý gì tỏ ra mệt mỏi cả . Nhưng nếu nói Koon Ham đánh nhau thô bạo và máu lạnh thì với Kevin khi ai chạm chán với Kevin thì nhất định máu xẽ phải đổ mà đổ rất nhiều vì Kevin ra tay rất độc ác và tàn bạo, người nhẹ nhất đánh nhau với Kevin thì ít nhất cũng phải gãy 1 tay và nằm viện mấy tháng trời....

Kyu Min và Mika sau 1 hồi dạo chơi với mấy tên đó 1 chút thì cũng bắt đầu cho mấy tên đó nằm rạp 1 cách nhanh chóng. Mika vợ tạm cái cây lên dùng tạm làm kiếm và ngay tức khắc mấy tên trâu đất lần lượt bị hạ đo ván khi khiếm gậy luôn dùng đúng vào những chỗ hiểm trên người chúng như: eo, đầu, gáy,...Kyu Min bình thường thì chẳng khác gì 1 thiên thần dễ thương thì nay với nụ cười nửa miệng đầy thách thức Kyu Min đã trở thành 1 ác quỷ khi khiến cho lũ đó đầu đốn tím tái cả mặt vì vết thương mà xin hàng

Nhưng đáng chú ý nhất chính là Sandy khi mà cô bé xinh xắn thường này đó giờ mạnh chẳng khác gì lũ con trai cả. Người Sandy vậy đầy máu tươi nhưng không phải máu của Sandy mà là máu của những thằng đã chạm trán với cô; máu vấy lên áo, lên mặt nhưng nó chỉ càng tô điểm thêm cho đôi mắt long lanh sáng rực lên 1 sự thích thú , phần khởi đến kì lạ.Nếu như nói Kevin là tên bạn mạng chẳng coi mạng sống có kg nào thì cũng có thể nói Sandy có cái máu liều chẳng khác gì Kevin; đây chính là cái lý do mà trong cái thể giới con người ta hoạt động về đêm gọi Sandy với cái tên “Sandy siêu quậy”

Sau 30 phút đánh nhau thì 200 thằng đã bị 6 đứa tụi nó hạ gục hoàn toàn và Koon Ham đang đi những đòn cuối cùng với tên Ki ...

_Kyu Min, Sandy thực sự 2 người đưa tụi này hết ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác rùi à _Ren cười

_Sao cơ? _Kyu Min hỏi

_Cái gì cũng biết, cái gì cũng ham, chẳng sợ cái gì! _Koon Ham nói

_Lúc đầu tui cứ tưởng Kyu Min và Sandy nói đồn cơ, tưởng lai mình 3 tụi này phải ụynh nhau với 200 thằng đó ai dè mấy người lao vào ụynh phu thật _Ren nói

_Hehe, thế mới là Sandy chứ, Kyu Min nhĩ _Sandy lấy tay quệt những vết máu trên mặt mình

_2 người thì giỏi rồi. Khăn đây nè, lau đi _Mika vứt chi Sandy cái khăn tay

_Sandy bị thương à? Máu đâu lắm giữ vậy? _Koon Ham hỏi, thoáng vẻ lo lắng

_Không, em có sao đâu, máu của lũ đó vấy lên người em đó _Sandy cười tươi

_Thật không đó? Bị thương thì đừng có giấu nha, không phải ngại đâu _Kevin bước tới gần Sandy

_Xì, có quái gì phải dấu chó, rành lắm ý _Sandy nhăn mặt lùi lại
_2 người này lại bắt đầu rồi đấy _4 người kia nhìn Kevin và Sandy đồng thanh
_Thui được rồi, về thui. Hum nay được trận ưỡn nhau thoải mái ghê, thích thật _Kyu Min cười thoải mái bước đi
_Hihi phải, lâu lắm mới đụng tay đụng chân à _Sandy cười thích thú
4 người kia nhìn Sandy và Kyu Min nản toàn tập à, không biết co phải con gái không nữa mà độ quậy còn hơn cả lũ con trai...

6. Chương 6

“Siêu quậy Sandy” đụng độ “Ông trùm Kevin”

Sandy về nhà và lăn quay ra ngủ luôn chẳng thèm thay quần áo gì hết cả. Ngủ mãi cho tới lúc chuông điện thoại vang lên thì Sandy mới mắt nhắm mắt mở mò tìm cái điện thoại để nghe:

_Alo! _Sandy ngái ngủ
_Ặc,lại đang ngủ à Sandy? _Kyu Min nói
_Um...sao ế? _Sandy ngáp dài
_Qua trở tui ngủ không? Ngủ mềnh chán quá _Kyu Min năn nỉ Sandy (hihi Kyu Min sợ bóng tối lắm ạ)
_Mấy giờ rồi zì _Sandy dụi dụi mắt
_12h rồi à _ Kyu Min cười
_Ặc, chít tui rồi. Không ổn rồi , hum nay bận rồi, tôi mai tui qua ngủ nhá. Tui đi đây, ngủ ngon nhé. Bye bye _Sandy vội vàng cúp máy và lao vào phòng tắm chẳng kịp để Kyu Min phản ứng gì

1 GIỜ SÁNG TẠI BAR:

Cánh cửa lớn của quán bar bật mở , 1 đứa con gái cao chừng hơn 1m70 bước vào quán: Tóc nâu xoăn được cột cao, mặc 1 chiếc áo 3 lỗ màu đen bên trong khoác ngoài là 1 chiếc áo hock tay bằng da màu nâu sậm, đi cùng với chiếc quần đùi da nâu màu trắng ở sau hông và rách tả tơi ở trước ; đi tất đen và boots bằng da màu nâu, tay đeo vòng tuần bằng bạc, tai đeo 1 chiếc khuyên hình chữ thập, tai kia đeo 2 nắm đỏ mây đen, cổ đeo 1 chiếc vòng hình chữ thập bằng bạc to...

Vừa đặt chân vào quán bar , cô đi tới đâu cũng khiến bất cứ ai cũng phải ngoảnh nhìn lại tới đây không chỉ là đáng người mà ai cũng mơ ước mà còn là thần hình cực chuẩn; nhìn cô toát ra 1 vẻ kiêu xa những cũng đầy cá tính ...

_Chị hai _ 1 tên chạy lại gần cô gái
_Hử? _Cô gái nheo mắt nhìn
_Đúng là chẳng thay đổi gì cả, chị lại quên rồi, em Leo đây. Mấy năm nay chị lặn đâu mất vậy? _Leo nói 1 hồi
_À, ừ Leo nhớ rồi. Hihi , còn nhớ chị thì chắc còn nhớ luật của chị chứ? _ Cô gái nở 1 nụ cười đầy sát khí
_A, em quên hihi sorry chị _ Leo vội vàng lùi ra xa 1 đoạn
_Tốt _Cô gái cười
_Chị uống gì không? Em lấy cho _ Leo tiến lại quầy bar
_Uyt-ki _Cô gái cười

Của chị đây, chị ở lại luôn chứ hay lại về Việt Nam luôn? Chị đi mấy năm giờ ở đây đời khác nhiều lắm , cái thành phố ban đêm này giờ cũng có thống lĩnh mới rồi Leo nói

_Vậy sao? _Cô gái nhấp 1 hụm rượu

_Chị có tính ở hẳn Nhật không? _Leo hỏi

_Ở tới lúc học xong đại học , còn ở tiếp hay không thì đời lúc ấy tính sau _Cô gái nói

_Vậy..._Leo đang nói thì 1 thằng chen vào

_Leo, mày kiếm đâu ra em ngon thế? Giới thiệu tao đi _Tên đó lè nhè (Nát rượu rồi mà)

_Không phải việc của mày, ra trở khác đi _Leo đẩy thằng đó ra

_Haha, chào em, làm bồ anh nha _Thằng đó tiến lại gần cô gái

_Tao đã nói là mày biến rồi đấy _Leo dơ tay chặn không cho thằng đó lại gần cô gái

_Tao không biến thì mày làm gì tao? _Thằng đó hất tay Leo

“BỐP.....BINH.....RẦM....”

Thằng đó bị nguyên bàn chân của cô gái đó phi thẳng vào bụng nên bị hất văng ra 1m đập thẳng đầu và cái bàn làm cốc chén đổ liểng xiểng

_Được rồi Leo, để chị . Loại này không đánh không tỉnh đâu _Cô gái uống cạn ly rượu bước xuống ghế

Cô gái tiến lại gần tên đó và thụi thẳng gót giày vào bụng tên đó rồi cho nguyên cả cái mũi giày đá thẳng vào mặt làm hấn người không những xướt sát mà giờ máu mũi máu mồm thi nhau chảy ra .Đặc biệt từ đầu tới cuối cô gái chỉ dùng chân mình chứ không hề dùng đôi tay ngọc ngà. Nở 1 nụ cười nửa miệng ,đặt cả đôi giày cao gót lên nghiêng thẳng vào ngực hấn thật mạnh làm hấn kêu đau đớn, cô gái nói:

_Hừ, giám động vào chị mày. Lần sau nhớ tìm hiểu xem chị mày là ai hẵng động vào nhé

_Sandy siêu quậy, mày hãy nhớ lấy cái tên này _Leo bước tới

_Hả, Sandy? Sandy siêu quậy! Đúng là chị Sandy rồi, chị hai _1 tên từ trong đám đông chạy lại trở cô gái cúi xuống chào Sandy

_Hở? _Sandy đàn mặt

_Thằng Shi đó chị _ Leo nói

_À! Nhóc Shi. Nhóc, chị đã bảo là không phải đa lễ vậy mà. Chị mày có bao giờ câu nệ truyện đó đâu, mau đứng dậy đi. _Sandy quát

_Da, gặp chị mừng quá. Lúc đầu em thấy tưởng mình nhìn nhầm nhưng nghe cái tên “Sandy siêu quậy “ thì không thể lẫn được rồi. Tại chị tổ đi mấy năm nay rồi à, em tưởng chị bỏ chúng em luôn chứ _ Shi niềm nở

_Hi, chị bận việc ở Việt Nam nên phải về đó giải quyết gấp _Sandy giải thích

_Thế chị ở lại chứ? Mấy đứa ở đây vẫn thỉnh thoảng nhắc về chị à _Shi cười

_Ừm _Sandy cười

_Con danh, mày chết đi _ Thằng bị Sandy cho 1 trận nhừ tử vẫn thoi thóp được nên gượng dậy định đánh trả Sandy nhưng....

Hắn lao nhanh về phía Sandy, tay dơ nắm đấm tính đánh bất ngờ Sandy nhưng cú đấm đó của hắn đã bị Leo nắm chọn trong lòng bàn tay 1 cách nhẹ nhàng “Á.....Á.....Á.....” Thằng đó la oai oái khi bị Leo bóp muốn nát đôi bàn tay dơ bẩn đã định đánh lên chị hai iu quý của mình. Leo nhìn thấy tên đó bằng ánh mắt giận giữ, bẻ ngoặt tay tên đấy xuống làm hắn ngã dúi dụi , đập nguyên đôi giày vào ngực tên đấy làm hắn ngất đi trong đau đớn cả về thể xác lẫn tinh thần....

_Xì, nhặt 1 thằng sâu bọ _Leo cúi khinh

_Hihi, xem ra tài năng của Leo vẫn chưa mai một ha? _Sandy chêu

_Chắc, nhưng vẫn chẳng bao giờ thắng được chị. Em còn phải học dài dài _Leo cười

_Sao hôm nay chị nhẹ tay với thằng đó thế? Bình thường chị mà đánh thì làm gì có thằng nào ngóc đầu lên được đâu _Shi nói

Ừm, chị tưởng thằng đó nát rượu rồi nên xẽ gục ngay nên ւynh nhẹ tay chút không hấn chết vào tù thì khốn, ai dề.... Sandy cười tinh nghịch

_Tui bây làm loạn gì ở đây thế? _1 thằng đó quát lớn xen vào

_Hử? _Sandy nheo mắt nhìn tên đó

_Này cô, người mới hả? Biết đây là đâu không hả? đừng có tưởng muốn làm loạn mà được nhé _ Thằng đó quát Sandy

_Ấy, anh... _Shi ngập ngừng

_Ủa Shi! Mà ở đây sao không dẹp bọn này đi làm nó làm loạn ra ở đây thế hả? _ Thằng đó nhìn Shi

_Em....._Shi ập ứng

_Ở đây chẳng có ao làm loạn ngoài này đâu _ Leo nói

Leo, mà.... Thằng đó tức tối

_Thôi, đủ chưa đây? _Sandy lên tiếng

_Mày là ai mà chen vào chuyện của tao? _Thằng đó gắt lên

_Mày không có quyền nói chuyện với chị hai _ Leo khó chịu nói

_Được rồi Leo, để chị _Sandy đẩy Leo ra sau bước lên giữ đủ khoảng cách với thằng đó

_Ha, ghê nhỉ? Cô em nghĩ cô em làm gì được anh? _Tên đó cười khinh khỉnh

_Tao là chị của Leo,có gì bất bình thì nói xem nào? Đừng có gây với em của tao, có ngon thì solo, tao chấp _Sandy hất mặt

_Ha, mà nói đầy nhé. Đừng tưởng con gái thì tao tha _Tên đó cười ngạo nghễ vẫy tay gọi lũ đàn em lại

_Chà chà... _Sandy cười

_Chị...chị...chị Sandy ...em...em..._Shi ập ứng

_Sao cơ? _Sandy quay lại

_Em....em...em...không..._Shi ập ứng mãi không nói được nên lời

_Sao cơ? _Sandy nhìn Shi khó hiểu

_Nó không giúp chị được vì nó là người của phe đấy. Chị đi 1 năm trả có tung tích gì nên đội mình giải tán lầu rồi.Shi là 1 trong số những thằng tham gia và đầu quân cho người cầm đầu bây giờ _Leo giải thích

_Hiểu rồi, vậy đứng đó đi. Cả Leo nữa _Sandy cười

_Ồ... em không..._Leo nói

_Thương chân chưa khỏi thì đừng có làm càn, mình chị đủ rồi , đứng đó đi _Sandy chỉ vào chân Leo

_Sao chị lại biết được _Leo ngạc nhiên

Nguồn: Truyen186.Com

_Hừ, mà theo chị bao lâu rồi mà chị lại không rõ về mà? _Sandy mắg

_Dạ _Leo khúm mún

_Tụi bây nói chuyện xong chưa vậy? _Thằng đó xen vào

__Nào, nhào zô đi,bao nhiêu cũng được __ Sandy bước tới nở 1 nụ cười nửa miệng

Và rồi 1 lũ 6, 7 thằng lao về phái Sandy và trận ẩu đả bắt đầu diễn ra như thế....

Trận đấu ở ngoài là như vậy còn sâu bên trong quán Bar thì lại hoàn toàn khác :Chỉ có tiếng cười khúc khích, tiếng máy điều hòa, mùi rượu hòa cùng mùi nước hoa và 1 không gian yên tĩnh cho tới khi 1 tên con trai chạy vào nói với hấn thì hấn mới dừng lại cái việc tán tỉnh mấy nhỏ đang ngồi đó lại 1 chút....

__Đại ca, không xong rồi

__Gì? __Hấn liếc nhìn

__Ngoài kia đang có ẩu đả ạ __ Tên con trai khúm núm

__Xì, không thấy ta đang bận sao?Koon Ham đâu? Bảo hấn đi __Hấn hất tay

__Dạ, nhưng anh Koon Ham không có ở đây ạ __ Tên con trai nói

__Hừ, Ren không tới sao? __Hấn khó chịu

__Dạ, không ạ __Tên con trai lắc đầu

__Rách việc quá, đi __hấn đứng dậy kéo theo 2 nhỏ đi cùng ra ngoài

Còn Sandy lúc đấy thì vẫn đầy thích thú với trò trời cho của mình. 5 phút sau khi cuộc chơi bắt đầu thì 5 tên đầu tiên đã gục ngã dưới chân Sandy . Thằng thứ 6 lãnh nguyên 1 cú sút lên gối của Sandy thẳng vào mặt rồi lại thêm 1 phát thẳng vào sau gáy thì đành phải nằm đo đất cũng 5 thằng kia. Thằng cuối cùng thì nhằm lúc Sandy đang đánh thằng thứ 6 mà phang nguyên ống tuýp dài gần mét thẳng vào đầu Sandy nhưng không may thay cho hấn là Sandy đã đỡ đòn của hấn chỉ bằng 1 cánh tay ...

__Cử động chậm quá đó __Sandy quay lại nhìn thằng đó khinh bỉ

__Mày...._thằng đó nhìn Sandy đầy ngạc nhiên (Không ngạc nhiên cũng lạ khi phang nguyên 1 ống tuýp vào tay mà Sandy chẳng có cảm giác gì và mặt thì vẫn chẳng hề biến sắc)

Sandy xoay tay tóm lấy cây gậy và giật phăng về phái mình , cây gậy nhanh chóng tuột khỏi tay thằng đó. Đang định trả lại hấn những gì hấn định làm với mình , phang thẳng thẳng vào người tên đó thì bị 1 bàn tay rắn chắc của hấn chặn lại...

__Đủ rồi đấy, dừng lại..._hấn bước tới

__Đại ca __Thằng đó cúi chào hấn

__Anh __Shi và Leo cũng cúi chào hấn

__Con nhỏ kia __hấn gắt bước tới trỏ Sandy

__Thằng ngu nào chặn tao vậy? __ Sandy quay lại quát (câu nói của Sandy làm lũ đứng xung quanh toát mồ hôi hột)

4 mắt chạn nhau, không ai nói gì, không gian bỗng dưng chìm xuống , im lặng 1 phút và....

__A....A.....A.... __Sandy hét lên

__Điên à? Hết cái quái gì chứ? Sập nhà bây giờ __Hấn gắt

__Có mi điên ý! Không hét sao được khi ta đi đâu mi cũng ồm ta chứ hả con dê kia, gặp mi chẳng tốt lành gì cả __ Sandy nói(thức ra là hét thì đúng hơn)

__Ai dê hả? Mi ăn nói cho cẩn thận đó __Hấn dơ nắm đấm dọa nó

__Xì, vâng không dê chỉ dê cụ thui nhĩ __Sandy cười nửa miệng chỉ vào 2 nhỏ đi cùng hấn

__Hừ, nhỏ này.... Tưởng đứa nào gây lộn, té ra lại là cô. Lúc chiều tối ỳnh nhau chưa đã à mà giờ tới đây gây lộn hả? __ Hấn nhìn Sandy

_Sùy, đâu thừa hơi. Mi về dạy lại đàn em mình đi, nhặt 1 lũ không biết điều, đã yếu còn ra gió _Sandy ngao ngán nói

_Truyện là sao? _hắn nhìn bọn đàn em

_Em...em... _Thằng đó ấp úng

_Chị Sandy , chị quen anh Kevin sao? _Shi hỏi

_Hở?Quen biết chi hẳn chứ, vớ vẩn _Sandy hất hay nói

_Này cô, rốt cục cô muốn gì đây? Sao quậy trên địa bàn của tui _Kevin nói

_Xì, lạ, địa bàn gì chứ? Thích thì tới có sao không? Trỏ này tui hay lui tới không được à? _Sandy hất mặt

_Hô, lạ. Hay lui tới á? Bao giờ thế? Giỡn mặt tui à? Từ khi tới ở đây đã bao giờ thấy cô đâu? _ Kevin nheo mắt nhìn Sandy

_Sùy, loại mi thì biết gì? _Sandy thở dài

_Cô thích chết hả? _Kevin tiến lại gần trỏ Sandy nhưng bị Leo chặn lại

_Chị Sandy ở đây 3 năm trước. 3 năm trước chị ấy rất nổi tiếng trong cái thế giới đêm này. Người ta gọi chị ấy là “ Sandy siêu quậy” _Leo giải thích

_Leo _Kevin nheo mắt nhìn Leo

_Chị Sandy , em nói với chị rồi đấy, người đứng đầu hiện giờ là anh Kevin. Người ta gọi anh ấy là “Ông trùm Kevin”_Leo quay sang Sandy nói

_Xì, phải gọi tên này là “tay săn gái” đúng hơn _Sandy nhìn 2 nhỏ sexy đi bên cạnh Kevin khinh khỉnh

_Ha, ghen sao? _Kevin cười

_Thèm vào, chỉ có con ngu mới yêu thằng như mi _Sandy lè lưỡi

_Cô... _Kevin cau tiết

_Được rồi, 2 người mà đánh nhau ở đây thì cả cái quán bar to như thế này cũng sập luôn đấy _Leo can

_Hừ, Leo. Mày không chấp nhận lời đề nghị vào trỏ anh cũng chỉ vì con nhỏ này thôi sao? _Kevin chỉ tay về phía Sandy

_Da, em xin lỗi _Leo cười

_Vậy nếu như nhỏ này không còn thì mày theo anh chứ? Mày biết anh trọng dụng mày như thế nào mà _Kevin nở 1 nụ cười đầy ẩn ý

_Em hiểu ý anh nhưng dù chị Sandy có không nhận em thì em cũng vẫn theo chị ấy thôi. Người em phục tùng chỉ có mình chị Sandy _Leo nói chắc nịch

_Anh Kevin, anh đừng ép anh Leo nữa. Anh ấy có lý do để chỉ theo chị Sandy thôi. Kể cả những người như em đã từng theo chị ấy dù có ra khỏi nhóm những cũng có lý do vì sao luôn 1 lòng tôn trong chị ấy _Shi lên tiếng

_Shi, mày cũng theo con nhỏ đó trước sao? Ý gì vậy? Muốn bỏ đội hả? _Kevin nhìn Shi

_Ồ,.. em...em không..._Shi ấp úng

_Thôi đi, đừng có bắt nạt Shi chứ. Shi nó không phải cái loại gió chiều nào theo chiều ấy đâu nhá, nó không phải loại ăn bám như mấy thằng kia đâu. Shi mà đã chọn thì xê tuyệt đối chung thành dù có chết _Sandy hét lên

_Còn nữa, tôi cũng không có tính lập lại bang phái gì nữa cả. Ai đi cứ đi tôi không trách, đây là do tôi bỏ họ trước _Sandy nói tiếp

_Chị Sandy _Shi nhìn Sandy

_Được rồi, ta đi thôi Leo. Chị hết hứng chơi rồi _ Sandy bước đi ra cửa
 _Khoan, anh để con nhóc đó đi vậy sao? Nó.... _Thằng đàn em của Kevin nói
 _Mày muốn gì? _Sandy nhìn thằng đó bằng ánh mắt giận giữ
 _Mày nên im đi, mày không phải đối thủ của chị Sandy đâu _Shi khó chịu
 _Mày đừng tưởng được anh Kevin trọng dụng mà lần tới nhé , anh Kevin không thể để yên cho con đó được
 _ Thằng đó gắt
 _Mày cầm cho tao _ Kevin đâm thẳng vào mặt thằng đó 1 phát trời đất và bước đi vào trong
 Xì, đúng là ngu, không tự lượng sức mình Sandy nhìn thằng đó bằng đôi mắt khinh khỉnh rồi bước đi
 Sandy và Leo bước ra khỏi bar trong sự kinh ngạc của tất cả mọi người xung quanh về những gì họ chứng kiến và sự ngạc nhiên khi lần đầu tiên “Ông trùm Kevin” tha cho 1 người khi dám quậy ở địa bàn của mình....Đường như cái tên “Sandy siêu quậy” đang trở lại với thế giới đêm nay chỉ còn tính bằng giờ...
 Shi bước theo sau Kevin đi vào trong quán bar...
 _Shi, con nhỏ đó là người như thế nào? _Kevin ngồi xuống chiếc ghế salon
 _Chị ấy luôn được mọi người tin và tôn trọng cũng vì chị ấy luôn tin tưởng và đặt 101% niềm tin vào những người theo chị ấy ạ _ Shi nở 1 nụ cười mãn nguyện
 _Lý lịch ý _Kevin bắt chận đặt lên bàn
 _À! Cái đấy thì em không biết, chẳng ai rõ chị ấy có lai lịch như thế nào cả, chị Sandy không thích nói về gia đình mình nên chẳng ai hỏi cả. Có lẽ người biết về chị ấy chỉ có mình anh Leo thôi vì anh Leo đã đi cùng chị ấy từ những ngày chị ấy bước chân vào thế giới đêm nay 3 năm trước _Shi trả lời
 _Hiểu rồi, thôi ra ngoài làm việc của mình đi_Kevin hất tay kêu Shi đi ra còn mình chìm trong những suy nghĩ miên man gì đó chẳng ai hiểu được...

7. Chương 7

NHÂN VẬT MỚI: LEO

_Tên thật: Vũ Hoàng Anh Dương (Người Việt)
 _Tên thường gọi: Leo (Đây là biệt danh ạ)
 _Tuổi: 18t
 _Ngoại hình: Có thể nói là ổn nhưng so vs Kevin , Koon Ham, Ren thì không bằng được. Gái bu cũng lắm nhưng trả chịu em nào cả, người dý nhất gần được Leo là Sandy
 _Tính cách: Lạnh lùng, ít nói, là người khá chín chắn, điềm tĩnh (thể nên mới giúp Sandy được chứ).
 _Gia thế: Không rõ nhưng được như ngày hôm nay là nhờ 1 người và cũng là nhờ Sandy. Lúc Sandy không ở Nhật thì là 1 thần lông bông, lúc Sandy sang Nhật thì chuyển về ở cùng nhà với Sandy
 Độ quậy: Là người mà Kevin luôn muốn có thì cũng đủ biết Leo là người có khả năng như thế nào. Leo không hay đánh nhau nhưng 1 khi Leo đã động tay vào thì nhất định xê thắng dù phải trả bằng mạng sống. Leo luôn đi theo Sandy sau này khi Sandy ở Nhật là người trợ giúp cho Sandy về mọi mặt là người biết về quá khứ của Sandy nên luôn 1 lòng theo Sandy. Dù mạnh nhưng cũng không thể thắng được Sandy, còn với đàn anh Koon Ham, Kevin, Ren thì vẫn còn học hỏi dài dài (Leo Đại đen vovinam, có lực tay cực mạnh)

=====

Bí mật được bật mí

“Bóp....Bóp.....Bóp....”

Sandy bị Kyu Min tương cho 3 quyển sách to ụ vào đầu không chút thương tiếc khi nàng đang say sưa giấc nồng trên cái bàn dầu yêu và mơ mộng đẹp..

_Á....Á.....Á....._Sandy hét lên

_Thằng ngu nào phá giấc ngủ...ó....ó....ó...._Sandy đang ôm đầu **** rửa thằng nào phá giấc ngủ của mình thì thấy cái mặt Kyu Min đang tức giận nhìn mình cùng với cái lườm chết được ruồi nếu bay qua =~=

_Sao? _Kyu Min lườm

_Hehe Kyu Min, Sao câu zì? Câu ế xí gái lắm đó _Sandy cười nhăn nhở

_Hừ, Lee Sandy , hôm qua cậu đi đâu hả? Dám bỏ tui ở nhà ngủ 1 mình , bít quá đáng lắm không hả hả.....Hôm qua bà đi đâu? _Kyu Min hét

_Ầy ầy Kyu Min xinh đẹp bình tĩnh, bình tĩnh đã _Sandy nịnh Kyu Min

_Nói mau, hum qua bà ở đâu _Kyu Min lườm Sandy muốn cháy cả người

_Ừa, Sandy hôm qua không ở nhà hả? _Mika tới

_Ấy, không phải, hum qua tui có ở nhà mà...nhưng...._Sandy ấp úng

_Lại điều rồi, đêm qua tui qua nhà bá bá mỗi cả tay, cháy cả chuông cửa cũng có thấy bà đâu _Kyu Min chỉ vào mặt Sandy

Sandy nghĩ thầm “ Té ra nhỏ phá hoại nhà mình là nó”

_Ồ ó....tui... _Sandy ấp úng

_Khai mau, bà ở đâu? _Kyu Min xoay xoay quyển sách chuẩn bị ụynch Sandy

_Ấy, hạ hỏa...tui...tui...._Sandy lúng túng

_Hôm qua con nhỏ đó ở quán bar của tui _Kevin cũng Ren và Koon Ham bước vào

_Bar á? _Mika hỏi lại

_Bar sao? _Kyu Min đàn mặt ra 1 lúc

_HẢ? CÁI GÌ? BAR Á? _Mika và Kyu Min hét lên

_Đúng, bar đó _Kevin vất cặp sách xuống chiếc bàn 3 sau bàn của Sandy

_Sandy, cậu tới đó thật sao?_Mika chùng mắt hỏi Sandy

_hehe phải _Sandy nhăn nhả cười, nhưng trong bụng thì đang thầm nguyện rửa thằng chết bầm, vô duyên méc leo vừa chen mồm vào...

_Sandy, cậu vào đó thật hả? _Tới lượt Kyu Min hỏi

_Thật _Sandy cười

_Haha, tiếc quá, hôm qua anh không ở đó nên không được xem Sandy quây đó. Lúc anh về anh nghe thấy mọi người bàn tán về em giữ lắm đó, cùng với cái tên “Sandy siêu quây” đó _Koon Ham cười

_Đâu có gì đâu. Hi, xin lỗi anh , em không biết đây là Bar của anh không thì em đã không quây rồi _Sandy tỏ vẻ ăn năn hối lỗi

_Ha, không sao, không phải của anh, anh chỉ là quản lý thôi chứ còn quán bar đó là của Kevin _Koon Ham chỉ về phía Kevin

_Sandi ơi! _Kyu Min gọi

_Hở? _Sandy nhìn Kyu Min

_Ồ đó vui lắm hả? Được quây thoải mái phải không? Không có mấy phép tắc vớ vẩn , không cấm ai vào đúng không? _Kyu Min hỏi

_Ừa, phải rồi _Sandy cười

_Trời, thích vậy sao? Sandy iu quý, tui iu Sandy nhất quả đất đó. Tối nay cho tui đi ké với ha, nha nha _Kyu Min ôm chầm lấy Sandy nắn nỉ

_Hả? Cậu muốn đi á? _Sandy ngạc nhiên khi nhỏ bạn muốn đi

_Đi mà, tối nay dẫn tui tới đó đi mà, làm ơn đi _Kyu Min bám Sandy không tha

_Truyện này thì..... _Sandy khó xử

_Này Kyu Min, em với Sandy khác nhau lắm, Sandy có thể vào được nhưng Kyu Min thì khó lắm. Kyu Min có biết thế giới ban đêm đó tàn nhẫn như thế nào không? _Koon Ham nói

_Sao chứ? Sandy vào được có gì tui không? _Kyu Min nhăn mặt

_Vì Sandy nó có trở đứng ở đấy rồi nên k ai giám động nó đâu nhưng em nhìn em đi. Ngoại hình của em như thế này xê rất thu hút bọn đàn ông mà ở thế giới đêm đó em phải hiểu rằng chẳng có thằng nào tốt đẹp đâu. Em vào đó nguy hiểm lắm _Koon Ham từ từ giải thích

_Nhưng tui đâu phải loại tiểu thư liễu yếu đào tơ chứ, tui tự bảo vệ được mình _Kyu Min gắt

_Được rồi Kyu Min, tui dẫn bạn đi. Anh Koon Ham yên tâm đi, có Sandy ở đấy mấy thằng đó không dám làm bậy đâu _Sandy cười

_Hehe, yêu Sandy nhất _Kyu Min hôn “chụt” 1 cái vào má Sandy

_Hừ, bà chỉ được cái đấy là tài. Đi phải luôn theo tui nhớ chưa _Sandy cười tươi

_Ok. A!Mika , Mika đi cùng tui này không? Đi chi zui, tội gì _ Kyu Min hôn hờ

_Không, vớ vẩn, 2 người hâm hả? Con gái ai lại vào mấy chỗ đó chứ _Mika gắt

_Chùi, sao cáu zì? Không đi thì thoải, hehe Sandy vậy tui với Sandy cũng đi ha _Kyu Min cười tươi khoe nụ cười thiên thần.....

11H TỐI:

1 cô gái tóc xõa đen dài, xoắn lộm ở lười đuôi tóc , mắt đeo kính áp tròng xanh lá, da trắng, mắt đánh màu đỏ, môi đỏ, má hồng xinh xắn. Cô diện 1 chiếc áo lệch vai màu đỏ có in hình thập giá có đôi cánh thiên thần màu trắng, đi cùng với váy ngắn bó ôm lấy đùi màu đen , chân đi đôi boots ngắn cổ màu đen, cổ đeo vòng bạc hình chữ KM to thùng đính đá, tay đeo vòng tuần màu đen và đỏ, tai đeo khuyên hình cánh rơi màu đen viền đỏ

Theo sao là 1 cô gái có mái tóc nâu xoắn được cột lệch 1 bên, mắt đeo kính áp tròng đỏ, môi màu cam bóng, kẻ mắt đen, má hồng. Mặc 1 chiếc áo phong rộng dài đến hông màu trắng in hình đầu lâu đen to thùng ở giữa đi cùng với quần jean bó mài rách te tua ở trước , bả vai trắng đằng sau ; chân dều giày nike đen trắng , tay phải đeo vòng tuần màu bạc , tay trái đeo vòng to bản bằng da , 1 tai đeo khuyên hình chữ thập bằng bạc còn tai còn lại đeo 2 nắm nhỏ màu đen.....

Cả 2 cùng đẩy cửa bước vào quán bar. Tiếng nhạc disco sôi động hòa cùng với tiếng ồn ào huyền ảo làm cho cả sàn nhảy disco như muốn vỡ òa trong tiếng động náo nhiệt vậy... Mọi thứ đều chìm trong ánh đèn mờ ảo nhưng chỉ duy nhất có sàn disco là nơi sáng nhất với những ánh đèn điện sáng trắng chen lẫn đèn màu soi sáng cả sàn nhảy cũng với những vũ điệu quyến rũ...

_Oa, to quá _Kyu Min mắt long lanh

_Lại trả to, đây là quán bar to nhất Tokyo này đây _Sandy cười

_Chị Sandy _Leo chạy lại

_He, tới rồi à? _Sandy nói

_Dạ, chị tới sớm thế? A... mà ...kia là...? _Leo chỉ về phía Kyu Min đang đứng sau Sandy ngó ngang ngó dọc

_À! Đây là nhỏ bạn chị ở trường đó, người Hàn tên Kwon Kyu Min _Sandy giới thiệu

_Xin chào, tôi là Kwon Kyu Min _Kyu Min nở nụ cười thiên thần

_A... dạ, rất vui được làm quen với chị _Leo hơi ngượng (k đứng lại gặp ng đẹp như thiên thần lại trả ngượng hehe)

_Hihi, đừng pắt nạt nhỏ ná. Nhìn mặt hiền như bụt thui chứ lém phéng là nhỏ ụynh cho thành liệt sĩ của đất nước đó. Ụnh nhau là sở trường của nhỏ đó, chẳng kém gì bất cứ ai ở đây đâu _Sandy cười tươi

_A! Thảo nào, lần đầu em thấy chị đưa người lạ vào nơi này á _Leo cười

_Ừa, thế nếu bình thường vào thì sao à? _Kyu Min tò mò

_Đương nhiên, người đẹp như chị vào đây là bị dụ liền tay à, và 1 vào và không bao h ra, có ra cũng k toàn vẹn _ Leo nói

_Thui, được rồi, chút nữa xê rô thôi, uống chút gì đã _Sandy kéo Kyu Min vào quầy Bar

_2 chị ngồi đó đi, uống gì em lấy cho _ Leo hỏi

_Chị uống Uýt – ki _Sandy cười

_À! Cho chị Vốt- ka đi, lạnh nhé _Kyu Min cười

_Nè, uống được không đó? Vốt- ka nặng lắm đó _Sandy nhìn Kyu Min hơi lo lắng

_Khỏi lo, tui tự lượng được sức mình mà, k say đâu cuộc vui còn dài dài _Kyu Min cười tươi

_Được, vậy 2 chị ngồi đây để em đi lấy cho _Leo nói rồi đi vào quầy bar

_Ngồi đây cũng ngửi thấy mùi rượu nè, thơm _Kyu Min hít 1 hơi dài

_Ờ, ngồi cũng gần quầy Bar mà, ở đây toàn rượu sịn thoai _Sandy cười

_Kyu Min, sandy _1 giọng nói gọi 2 đứa nó

_ Hở! Á, anh Koon Ham_ Sandy ngạc nhiên

_Sao lại ở đây vậy ? _Kyu Min hỏi

_Hai người tới rồi sao? Anh trả nói rồi gì nữa, anh là người quản lý cả cái quán Bar này đây _ Koon Ham cười

_Trời, anh làm quản lý ở đây á? _Sandy há hốc mồm

Nguồn: Truyen186.Com

_Ừ, anh nói rồi mà. Kevin là chủ cả cái quán này đây _ Koon Ham nói

_Ặc, của cái tên đó á? _Sandy nhăn mặt

_Ô! Kevin giàu vậy sao? Quán này to giữ vậy mà của mình cậu ấy á? _Kyu Min nhìn sung quanh

_Ừ, 2 người uống gì k? anh lấy cho _Koon Ham chỉ về phía quầy Bar

_Thui, k cần đâu ạ. Leo đi lấy cho tụi em rồi _Sandy cười tinh nghịch

_Um, thế 2 người ngồi chơi đi để anh vào gọi Kevin ra luôn cho vui, nó đang ngồi bên trong _Koon Ham đứng dậy

Dạ Sandy cười tươi

Koon Ham đi vào trong còn Sandy và Kyu Min ngồi nói chuyện, bàn tán, tám vui vẻ, rôm rả, cười đùa với nhau cho tới lúc có 1 tên phá đám tới phá vỡ câu chuyện của cả 2 nàng

_Ồ! Xinh thế!! Tên gì vậy? _1 thằng mặc 1 chiếc áo sơ mi trắng nom rất là thư sinh bước tới bàn tụi nó

_Hử? _Sandy ngược lên

_2 em xinh thế! Chưa thấy bao giờ, người mới hả? Muốn lên sàn nhảy không? _Thằng đó nhìn tụi nó không chớp mắt

_BIẾN..... _Sandy và Kyu Min đồng thanh

_Trà, kiêu thế em _Thằng đó cười

Thằng đó bước tới, tính vượt mà Kyu Min nhưng phải dừng lại vì nếu không muốn mất mạng nhờ nguyên cả thanh kiếm sắc nhọn dài đang được chủ nhân của nó chĩa thẳng vào cuống họng hấn rỉ máu. Thằng đó run sợ, nhìn thanh kiếm run sợ phải lùi xa ra phía sau....

_Mày..... _Hắn áp úng

_Ồ, Mika _Sandy và Kyu Min ngạc nhiên

_Hừ, cứ thấy gái đẹp là lao vào như 1 con chó điên. Mày là loại tao ghét nhất đấy, mày muốn gì đây? _Mika quát

Mika xuất hiện trước mặt Sandy và Kyu Min với mái tóc đen ngắn xuống dài tới gáy, mặc áo dây bên trong ngoài khoác áo Jacke đen đi cùng với quần đùi đen, tất cả tới đùi và đi giày đế cao ngắn cổ....

Nhanh như cắt Mika cho nguyên 1 cú đập bằng đế giày cao gót tới 10 phân phi thẳng vào bụng tên đó đau đớn làm cho hắn ngã xõng xoài ra đất... Mika tiến tới đâm thẳng thanh kiếm xuống đất sượt qua mặt tên đó tạo ra 1 vết sẹo dài ở má phải làm tên đó tím tái mặt sợ hãi, mặt cắt không còn 1 giọt máu nào. Rồi đâm nguyên cả cái đế giày lên mặt tên đó, dí 1 cái thật mạnh , Mika đồng dục nói:

_Nhớ đấy, đừng có làm loạn ở đây, động vào bạn tao thì k xong đâu. Thanh kiếm này lần sau sẽ k chém xuống đất đâu

_Chà chà, đúng là Mika mà đã ra tay thì gào sà ra căm à _Sandy tiến tới

_Hừ, 2 người đó, đã bảo đừng có tới mấy nơi như thế này rồi mà k nghe , thật là thua 2 người đó _Mika gắt

_Hihi, té ra là Mika lo cho tụi này nên tới hả? _Kyu Min ôm chầm lấy Mika

_Hừ, 2 người lúc nào cũng chỉ lo quây thui, tui k lo sao được _Mika đỏ mặt quay đi

_Thui được rồi mấy cô. Mika bỏ chân ra đi, đưa thằng ngu này để Ren xử lý cho _Ren chỉ tay vào thằng vừa bị Mika dọa cho tới tả vắn đang nằm chềnh ềnh dưới bàn chân ngà ngọc của Mika

_Phải đó, Mika để tụi này xử lý cho. Dám động tới bạn của Kevin này thì không xong đâu _Kevin bước tới

_A! Kevin, Koon Ham _Ren cười

_Ừ, đưa tên đó cho mấy đứa kia đi, để tụi nó giải quyết là xong ngay ế mà_Koon Ham ra hiệu cho mấy thằng đàn em phía sau lôi thằng kia đi

_Vậy nhờ Koon Ham và Kevin nhé, nhớ sử mấy thằng đó thỏa đáng vào _Mika cười

_Rồi, Mika cứ yên tâm _Kevin cười

_Chà, tự dưng hôm nay 6 người k hẹn mà lại tụ họp đông đủ nhỉ? Vui ghê_Kyu Min lên tiếng

_Phải đó, hum nay phải quây 1 trận đã đời mới được _Sandy hào hứng

_Quây gì thì quây đừng có phá quán của tui là được, đền ồm đó _Kevin nhìn Sandy

_Xì, phá thì làm zè được tui _Sandy lè lưỡi chêu người Kevin

_Thui, thui 2 người đừng cãi nhau nữa, 2 người cãi nhau rồi ụynh lộn ở đây là người khổ nhất là tui đó , biết k hả? Tui là quản lý đó _Koon Ham can

_A! được rồi vậy nè anh Koon ham em xê cổ gắng quây nhẹ nhàng chút vậy. ok _Sandy cười tinh nghịch

_Chắc, thua em luôn _Koon Ham xoa đầu Sandy

_Hehe....

Mọi người đang nói chuyện vui vẻ thì cánh cửa lớn của quán Bar bật mở cái “RẦM” vì người đẩy cố tính có ý phá hoại làm mọi người giật mình quay lại. Tiếp đó là cả 1 lũ người lúc nhúc , cũng phải chừng hơn 50 thằng đi vào quán bar . Thằng có vẻ như là người cầm đầu cả lũ hét lớn:

_Hôm nay tao khao, tụi bây cứ thoải mái đi

_Chà, hồng hách ghê ta _Sandy nở 1 nụ cười nửa miệng

_Chắc, thằng này _Kevin tỏ ra khó chịu

_Ai zì? _Kyu Min hỏi

_Koon Ham đi thôi. Mấy người cứ ngồi đây nhè, tui đi xử chuyện thằng này chút rồi quay lại liền _Kevin tức giận

_Để tui đi cùng luôn _ Ren bước theo

8. Chương 8

_KHOAN ĐÃ ANH KEVIN _Leo hốt hải chạy lại

_Ủa Leo, mày đi đâu mất dạng từ nãy tới giờ vậy? _Sandy nhìn Leo

_Hihi, em có chút việc _ Leo cười

_Gọi gì thế? Nói lẹ đi mày _Kevin nói

_A! Anh khoan đi đã, vụ này em nghĩ có người giúp anh giải quyết không triệt để hơn đây ạ _ Leo vừa nói vừa thờ

_Ai? _ Kevin hỏi, nhìn Leo

_Là chị Sandy ạ _Leo nói

_Hả? _Mọi người ai nấy đều ngạc nhiên

_Sao lại là nhỏ đó? _Kevin nheo mắt nhìn Leo

_Này nhóc, k đừng lòi chị vào vậy? chị k liên quan ân oán của tên Kevin này đâu nhè, quỳn đi _Sandy nhăn mặt

_Chị Sandy nhìn kỹ cánh tay của thằng cầm đầu đi, cánh tay phải đó, ở bắp tay ý _ Leo chỉ tay về phía thằng cầm đầu

_Bắp tay phải có gì? Liên quan gì tới chị A.....A! Hình chữ thập và 2 cánh rơi sao? _Sandy ngạc nhiên

_Phải rồi, chắc chị k quỳn chứ? _Leo cười

_Hừ, cái bản mặt đó.... Là Rey, thằng Rey phải không?_Ánh mắt Sandy chuyển sang 1 màu đỏ long lanh tới mức lạ thường

_Dạ , phải ạ _Leo găt đầu

_Được rồi, để chị _ Sandy bước đi

_Này....._Kevin định gọi Sandy lại nhưng bị Leo cản

_Anh Kevin yên tâm đi, Rey không phải đối thủ của chị Sandy đâu, mọi người cứ đứng xem được rồi _Leo nở 1 nụ cười đầy tự tin

_Nhưng này, tui thấy vết sầm đó quen ghê _Koon Ham suy nghĩ 1 hồi

_Ồ, tui thấy đâu rồi thì phải _Ren hưởng ứng

_A! _Cả Koon Ham và Ren đều kêu lên

_Leo _Koon Ham và Ren nói

_Là sao? _Kevin hỏi

_Sao nữa, thằng này...Vết sầm đó thằng nhóc này cũng có _Koon Ham chỉ về phía Leo

_Y hệt như vậy, cũng ở cánh tay phải luôn. Tụi này vô tình nhìn thấy khi lần đầu gặp Leo, muốn thu phục nó đó _Ren giải thích

_Leo, giải thích đi _Kevin nhìn Leo

_Hi, mấy anh nhớ tốt thật, nhưng em không có ý quậy anh đâu. Mọi chuyện như thế nào đợi chị Sandy giải quyết xong thì mọi người xê hiểu thôi _Leo cười hiền, chỉ tay về phía Sandy

Sadny bước đi tới trở tên Key đang chèn chèn với đám đàn em. Rey cầm ly rượu vang đỏ trên tay, xoay xoay ly rượu nhẹ nhàng và cười nói với lũ đàn em. Rồi bỗng nhiên có 1 bóng ai đó vút lên, đã chân và hất ly rượu khỏi tay Rey khi hắn không để ý; nhẹ nhàng đáp xuống đất và trên tay cầm ly rượu vang đỏ mà không biết cô đã lấy được từ lúc nào mà khiến rượu trong ly không hề đổ hay trào ra ngoài. Sandy cầm ly rượu, khẽ lắc nhẹ rồi ngửa cổ uống cạn ly rượu trước sự chứng kiến của cả lũ đàn em và tên Rey cũng k khỏi bất ngờ trước hành động đó. Bất ngờ, ngạc nhiên 1 chút nhưng Rey cũng nhanh chóng lấy lại tinh thần của mình, Rey quát:

_Mày, muốn gây với tao à?

_Rey ! _Sandy nở 1 nụ cười nửa miệng

_Muốn gì đây? Biển đi, oắt con _Rey gắt

_Lại đây! _Sandy khều tay và nở 1 nụ cười đầy thách thức về phía Rey

_Ngông cuồng. Mày xác định đi _Rey bước xuống ghế dơ nắm đấm tiến thẳng về mặt Sandy

Lũ đàn em và đám người bu xung quanh đây thì đua nhau gào thét, cổ vũ cho Rey; còn lũ tụi nó : Mika, Kyu Min, Kevin, Koon Ham, Ren đều muốn chạy ra ngăn cản tên Rey đó khi nhìn thấy Sandy cứ trống mắt ra đó chẳng động đậy hay phản đòn gì cả nhưng đều bị Leo ngăn cản k cho đi...

Nhanh, nhạy, chính xác chính là ưu điểm của Rey. Bước xuống ghế, nhanh như chớp Rey tiến về phía Sandy với vận tốc điện xoẹt chẳng ai kịp nhìn thấy. Nắm đấm ấy chĩa thẳng vào khuôn mặt thanh tú của Sandy... nhưng tất cả chỉ tới đây nắm đấm đầy uy lực của Rey đã phải dừng lại và chỉ cách mặt Sandy 2 cm vì Rey _Hắn đã kịp nhận ra người duy nhất cả gan dám gây sự với hắn là ai....

_Chị....._Rey sững người, như k tin vào mắt mình

_Hi, lâu quá không gặp, cũng mấy năm rồi nhỉ? Nhóc trưởng thành thật rồi _Sandy cười

ĐẠI TỬ Rey hét to, khựng 1 chân xuống đất, 1 tay chống thẳng xuống nền gạch cúi chào Sandy

_Này, chị đã nói đừng có làm thế ma. Tầm lòng là đủ rồi _Sadny ngồi xuống đối diện với Rey, mỉm cười

_Em....em....._Rey ấp úng

_Nào nhóc, đứng lên, nói chuyện đi _Sadny đứng dậy

_Dạ _Rey khúm núm đứng dậy theo Sandy

_Hi, nhìn nhóc trưởng thành ghe hén. Có cả 1 lũ đàn em rồi gì nữa, chắc h mà uýnh nhau chị cũng k thể thắng nhóc được nữa rồi nhỉ? _Sandy nở 1 nụ cười tinh nghịch

Mọi người ai cũng ngạc nhiên từ lũ đàn em của Rey cho tới Mika, Kyu Min, Kevin, Ren, Koon Ham k thể dấu được sự bất ngờ khi thấy tên Rey _1 trong số những đại ca khét tiếng cúi rạp mình trước mặt Sandy và hoàn toàn bị lép vế

_Chị.....chị.....chị Sandy, Rey nhớ chị lắm _Rey áp úng 1 hồi rồi chạy lại ôm chầm lấy Sandy nhưng đã bị 2 người cản lại

_Muốn chết à mà ôm chị Sandy _Leo túm cổ Rey

_Anh Rey, ngày xưa bị đánh vậy mà vẫn k nhớ sao? Cứ thấy chị Sandy là quá khích, nhắc hoài k nhớ _Shi cười

_Hả? Leo, Shi..._Rey ngạc nhiên

_Sao?Cám ơn tui đi, k là lại bầm dập với chị Sandy rồi đó _Leo lườm

_Ặc, quyền mắt. Hehe _Rey cười

_Được rooig Leo, Shi thả lỏng ra đi _Sandy cười

_Dạ, Rey , mày cứ liệu hồn đấy nhé _Leo cảnh cáo Rey

_Rùi mà, tởm đi _Rey cười toe toét

_Sandy, rốt cục truyện này là như thế nào vậy? _Koon Ham cùng mọi người bước tới

_Ồ! Truyện này...._Sandy áp úng

_ĐẠI TỬ _1 tên khác từ đâu bước tới, theo sau là 1 lũ đàn em cùng tầm mắt chực thẳng chứ k ít chút nào

_Ồ.....KEY..... _Sandy nghĩ 1 lúc rồi hét lên

Cánh cửa quán bar lại bật mở, bước vào là 1 tên con trai tóc vuốt keo dựng đứng, mặc 1 chiếc áo 3 lỗ đi cùng với quần tui và giày Nike ; bấp tay cũng xăm hình chữ thập và cánh rơi bên tay phải. Hắn bước tới trở Sandy, nhẹ nhàng chứ k hùng hổ như Rey, đứng cách Sandy 1 đoạn , hắn khẽ cúi mình chào Sandy và nói:

_Xin lỗi em tới muộn. Mừng đại tử đã về

_J.....JEY _Sandy ngạc nhiên hét lên

_Tới muộn quá đó _Leo cười

_Ồ? Thế hả, vậy mình tui k được xem đại tử sử thẳng Rey à? Hừ, bực thật _Jey nhăn mặt

_Phải _Key nở 1 nụ cười nửa miệng thích thú

_Hừ, hóa ra mấy ông gọi tui tới là biết chị Sandy về nên mượn tay chị ể sử tui hả? _ Rey giận nổ mắt

_Trả thế. Tranh thủ chó _3 thẳng cười lớn

_Mấy ông được lắm, đờn đấy _Rey âm ức

_Tui bây.... _Sandy giận k nói nên lời

_Thôi nào, lâu lắm mới đông nhủ như thế này, phải ra mắt tử tế chứ nhỉ?_Leo cười nhìn Sandy bằng đôi mắt chứa đầy mưu mô nhưng mà Sandy k thể hiểu được

Sau câu nói của Leo cả lũ : Shi, Rey, Key, Jey, cùng Leo và lũ đàn em của 3 thẳng Rey, Key, Jey cúi chào Sandy miệng hô to 2 chữ “CHỊ HAI”

_Đứng lên LEO, REY, KEY, JEY, SHI ,..... tất cả đứng dậy, đứng lên mau _Sandy chỉ tay vào từng thẳng quát

_Chặc. chị hai chị vẫn chẳng thay đổi gì cả _Key nhìn Sandy cười

_Tụi bây muốn làm chị tức chết hả? _ Sandy gắt

_Đâu có ạ, 3 năm rồi tụi em mới gặp lại chị, chị phải cho tụi em tỏ chút thành ý chứ _Jey cười

_Hừ, mấy đứa muốn ăn đánh lăm phải không? _Sadnu dơ nắm đấm hăm dọa

_Hehe từ bé tới giờ chị có nỡ đánh đứa nào đâu mà, giờ chị cũng không nỡ đâu, em biết mà _Leo cười tinh nghịch

_Hừ, mấy đứa được lắm, giám hội đồng chị hả? Nói mau, đứa nào nói cho tụi này biết là chị về để tụi này kéo đàn kéo đồng tới đây làm loạn vậy?_Sandy lừ mắt nhìn Leo với Shi

_Shi ạ _Cả 4 thằng đồng thanh , chỉ ngón tay về phía Shi đang toát mồ hôi hột

_Shi, mày....._Sandy bẻ tay

_Ấy chị Sandy , bình tĩnh. Tại em thấy chị về mà k gọi cho mấy anh ấy thì chị mà đi thì em cũng chết với họ mà. Chị k cho mọi người biết cũng được, nhưng 3 anh ấy từ bé đã luôn theo chị thì đâu thể k nói được chứ ạ? _Shi giải thích

_Phải đó, em nghĩ “ Sandy siêu quậy” nên tái xuất giang hồ thôi chị ạ _Rey cười hớn hở

_Hừ, mấy đứa giờ đều là đại ca, đều có băng nhóm riêng đâu cần chị chứ. Chị cũng k có ý định tái xuất giang hồ gì đâu, chị muốn vào đây chơi đê thư giãn thôi _ Sandy chỉ lũ đàn em phía sau của mấy thằng em mình

_Nhưng chị biết mà, bất cứ khi nào chị cần thì TỬ QUẬY cũng xê ngay lập tức tập hợp mà _Jey chỉ vào vết sạm trên tay mình

_Dù chị k làm “Đại tử” cầu tụi em nhưng chị mãi mãi vẫn là “ Chị hai” mà Tứ Quỷ yêu quý _Key cười tươi

_Chỉ cần có chị Sandy thì Tứ Quỷ sẽ vẫn tồn tại _Rey nói

_Vết sạm chình là thành ý của tụi em, sạm còn trên tay thì Tứ Quỷ vẫn còn, em tin vết sạm của chị vẫn còn ở đó, đúng không? _Leo nở 1 nụ cười tươi

_Mấy đứa..... _Sandy nhìn 4 đứa em em súc động

_Rey,Key, Jey,....._Tiếng Kevin vọng ra từ phía sau

_Anh Kevin _Leo, Rey, Key, Jey, Shi cúi chào Kevin

_Mấy đứa sao tụ tập hết đây vậy? Tính quậy quán của anh à? _Kevin nhìn

_Ấy, đâu có. Truyện của thằng Rey anh đừng chấp nhè _Key cười

_Ý, em có tính quậy anh đâu, tại mấy thằng nè rủ em vào đây ể chớ, hehe. Sorry đại ca _Rey cười

_Mày chỉ giỏi quậy thui, quậy thật thì anh k tha đâu _Kevin cốc đầu Rey

_Sao hôm nay mấy đứa tới đây tất vậy? Rảnh nhì? _Koon Ham lên tiếng

_Dạ, gặp 1 người quan trọng cuộc đời ạ _Jey cười toe toét

_Dạ phải _Rey và Key hưởng ứng

_Là nhỏ Sandy này sao? _Kevin nhìn Sandy

_Dạ, anh cũng quen với chị Sandy sao?Hai người biết nhau à? Thật hay quá _Jey hồ hởi

_Xì, quen biết chi chứ _Sandy và Kevin đồng thanh

_Ồ, sao thế ạ _Key chỉ về phái Sandy và Kevin đang lườm nhau

_Kệ họ đi, 2 người này cứ như cho với mèo suốt ngày vậy đó _Koon Ham cười

_Ủa? sao thế ạ? Em thấy tính cách chị Sandy và anh Kevin giống nhau mà _Jey nhìn

_Giống trở nào? _Kevin và Sandy đồng thanh

Nguồn: Truyen186.Com

_Đó _Jey chỉ

_Vớ vẩn _Kevin và Sandy lại đồng thanh tiếp

_Haha, vì giống nhau nên mới ghét nhau vậy đó _Ren cười

_Ha ha ha ha....._Mọi người cười lớn

_Xì, k thêm chơi mọi người nữa _Sandy xì mặt

_Lại đây coi _Mika và Kyu Min túm cổ Sandy lôi đi

_oái,gì vậy? _Sandy nhăn mặt

_Giải thích coi, rốt cục chuyện là sao? _Mika hỏi

_Ờ thì...._Sandy ấp úng

_Chị Sandy 3 năm trước là đại tỉ của tụi em. Sandy là người đứng đầu trong giới đêm nay 3 năm trước vì 1 tay chị ấy đã đánh bại rất nhiều thống lĩnh và rất nhiều những người muốn lên làm thông lĩnh của cả giới ban đêm hiện giờ. Chính vì vậy mọi người gọi chị ấy là “ Sandy siêu quậy” và chị ấy đã lập ra Tứ Quỷ cũng vào lúc ấy để giúp chị ấy thống trị cuộc vui đêm nay cùng với hàng trăm đàn em dưới chướng chị ấy nữa. Rồi chị ấy về Việt Nam thì bang cũng giải tán nên tụi nó lại tung hoành và anh Kevin xuất hiện đập tan tư tưởng của mấy thằng nhãi danh ham lời, ham quyền lực và trở thành người đứng đầu hiện giờ với biệt danh “ Ông trùm Kevin” đó ạ, tụi em quy phục anh Kevin cũng vì cách hành xử mọi việc của anh ấy rất quyết liệt,mạnh bạo và thẳng thắn .Tứ Quỷ và “Sandy siêu quậy” vốn đã coi nhau như người trong 1 nhà rồi nên dù cho chị ấy có biệt tích thì gặp lại Tứ Quỷ nhất định phải đón chị hai long trọng rồi _Jey bước tới giải thích thay cho Sandy

_Tứ Quỷ? _Mika hỏi

_Tứ Quỷ là 4 con quỷ đó ạ. 4 con quỷ đó chính là em, Rey, Key, Jey _Leo giải thích

_Tứ Quỷ chỉ là 1 cái tên thôi nhưng thực ra thì thứ quan trọng nhất vẫn là cái vết xăm này ạ, nó là Quỷ đây ạ _Key chỉ vào vết xăm trên tay mình

Giờ tui hiểu vì sao Sandy sở hữu cái tính cách ngông cuồng đó rồi Kyu Min nói

_Tui ngông bao giờ? _Sandy trố

_Ờ, thì hiểu chiến được chưa ? _Kyu Min cười

_Thế chẳng phải cậu cũng vậy sao Kyu Min _Mika huých tay Kyu Min

_Hehe chuẩn. Thui giờ để tui giới thiệu mọi người với nhau nhé. 4 tên này là : Rey, Key, Jey và Leo thì 2 bà biết rồi đó. Koon Ham, Kevin, Ren chắc mấy đứa biết rõ cả rồi đấy. Còn đây là Kwon Kyu Min và Mika Nakashima là 2 đứa bạn thân của chị đó, đều là những nhỏ k thể coi thường được đâu _Sandy chỉ vào tường người

_Chào chị _4 thằng đỏ mặt cúi chào

_Um, chào, rất vui đc làm quen _Kyu Min và Mika đáp

_Mấy đứa, nhìn 2 nhỏ bạn chị xinh xinh thế thui chứ đều là gái đã có chủ rồi nên mấy đứa đừng có lỡ yêu mà lại khổ nhá _Sandy nói tiếp

_Hehe, yên tâm Tứ Quỷ chỉ yêu duy nhất 1 người thôi ạ _ Leo cười

_Yêu 1 người? _Kyu Min ngạc nhiên

_Sặc, 4 đứa mà mà biết yêu á?Thằng Leo, hôm trc anh thấy mày từ trời 1 con nhỏ xinh thế cơ mà? Nó bám mày thế àm mày chịu nó đâu, mày trả bảo với anh mày k yêu ai mà _Ren ngạc nhiên trc lời tuyên bố hùng hồn của thằng em

_Rey, Key, Jey, anh có bao giờ thấy chúng mày đi đầu mà có hình ảnh cầu 1 con nhỏ nào theo đầu. Mấy nhỏ động vào mày là bị **** co te tua à _Kevin nói thêm

_Ngạc nhiên thật, ai thế? _Koon Ham cười thích thú

_Dạ, alf chị hai ạ. Lee Sandy_Cả 4 đồng thanh

_Hả? _Cả lũ ngạc nhiên mắt chữ O mồm chữ A nhìn chăm chăm Sandy

_Có sao đâu, nhìn chi vậy _Sandy đàn mặt

_Ặc, 4 yêu 1 sao? Có mà uỳnh nhau à? _Kyu Min nhìn Sandy

_Haha, k phải như anh chị nghĩ đâu. Tụi em k thích ai vì tuýp bạn gái của cả 4 thằng phải đạt tiêu chuẩn như chị Sandy ý ạ . Chứ k yêu được chị Sandy đâu _Leo giải thích

_À! Thảo nào h k có mảnh tình vắt vai, tụi bây đặt ra tiêu chuẩn cao vậy kho lắm đó _Ren cười

_Sao k yêu được Sandy chứ _Mika hỏi

_À! Vì chị Sandy có biết yêu đâu mà yêu được với không ạ _Key cười lớn

_Tại sao? _Kyu Min chen vào

_Chị hỏi thì rõ, về gì chứ đừng hỏi yêu với chị ấy, chị ấy k biết yêu đâu dù có hiểu yêu là gì cũng vậy thui _Rey nói

_Cứ thử hỏi chị ấy yêu ai xem, ai chị ấy cũng ừ hết. khái niệm yêu của chị ấy đó ạ _Jey cười

_Chính xác thì chị Sandy chẳng thuộc về ai cả. Chưa có ng con trai nào làm chi trai tim Sandy rung động được đâu _Leo chốt lại 1 câu

_Vì nhỏ này gốc wa' mà _Mika cười nhìn Sandy

_Nè, mấy người nói truyện chi sao xong rùi lại **** tui gốc chứ _Sandy nhăn mặt

_Ờ, k gốc, ngu thui _Mika cười toe toét nhìn Sandy chêu người

_Thui, chị Sandy , lâu lắm mới gặp chị hum nay phải uống hết mình nha _Jey cười

_Được, vậy hôm nay mấy đứa uống tẹt ga đi chị bao cả lũ _Sandy hào hứng

_Nhỏ kia, đừng có phá quán của tui đó _Kevin nhăn mặt

_Uống vừa thui, xin h _Mika lo lắng

_Nào, mấy người nữa, nâng cốc đi _Sandy kéo cả lũ vào nhập tiệc

.....

Và quán Bar lớn nhất thành phố Tokyo ngày thường đã nhộn nhịp hôm nay còn náo loạn , tưng bừng hơn bao giờ hết.....

9. Chương 9

Tính yêu vượt thời gian

_Oa, vui quá! _Sandy reo lên

_Chị Sandy, đi tăng hai thui _Rey gọi Sandy

_Tăng hai á? Ở đâu? Mấy người quây chưa đủ à? _Mika ngao ngán

_Ở nhà tui _Sandi cười tinh nghịch

_hehe, lâu lắm mới qua nhà chị Sandy nhỉ? Phải quây mới được _Jey cười

_Hehe, thoải mái đi _Sandy nháy mắt

Thế là cả lũ 6 đứa với Tứ Quý vi vu về nhà Sandy quây tiếp tầng hai. Tiếng cười đùa rôm rả lan ra khắp cả phố phường...

2 chiếc limou đen đỗ trước cánh cổng sơn đen to đùng. Cả lũ bước xuống nói chuyện, cười đùa vui vẻ làm ấm ý cả 1 khu phố đang lặng lẽ ngủ yên trong đêm tối...

_Ê! Sandy dậy mở cửa mau lên đi _Kyu Min gọi

_Trời nhìn kìa còn nhỏ này ngủ ngon lành trên vai Leo mới nắn chứ _Mika cốc đầu Sandy

_Um... Leo ra mở cửa đi _Sandy mắt vẫn nhắm, miệng vẫn nói

_Dạ, Chị Mika đỡ chị Sandy giùm em với _Leo đặt Sandy sang bên Mika bước vào mở cửa

_Ồ, Leo k lấy chìa khóa à? Sandy cậu để chìa khóa ở đâu vậy? _Kyu Min nói

_Em cần chìa khóa mà _Leo cười rút chìa khóa từ túi ra

Cổng mở, trước mặt mọi người hiện ra là 1 căn nhà màu rêu được bố trí theo phong cách cổ kính. Cánh cổng mở ra, mọi người bước vào trong, bóng điện dẫn tới lối vào nhà, và bóng điện ở xung quanh vườn được tự động bật sáng làm mọi người k khỏi ngạc nhiên khi trước mặt họ hiện ra là cả 1 khu vườn rộng thênh thang được bày biện toàn cây cảnh và những tảng đá lớn hình thù bắt mắt được chiếu sáng rực rỡ.

Bước vào nhà là phòng khách với 1 k gian rộng rãi, thoáng đạt chàn ngập k khí của thiên nhiên nhưng đầy cổ kính khi tất cả mọi thứ vậy liệu chủ yếu trong nhà đều được lát gỗ: đèn chùm vàng soi sáng cho căn phòng trông ấm cúng hơn, bộ bàn ghế to đùng được làm bằng gỗ đặt giữa gian phòng ngay dưới bộ đèn chùm, màn hình tivi tinh thể lỏng to bằng nửa bức tường được đặt ở giữa 2 chiếc lục bình to vĩ đại, bên cạnh cửa sổ là 1 cây xi to đang uốn lượn, đối diện là 1 bể cá với 1 con hắc long đang bơi lượn cùng con thanh long vậy bóng loáng,....

_Căn nhà này mang nét cổ kính ghê _Kyu Min nhìn k chớp mắt

_Chắc, toàn độ xin nhỉ _Kevin tặc lưỡi

_Hehe, mọi người ngồi đi. Leo vào trong bếp lấy ly, đồ nhắm, rượu bia ra đây đi _Sandy toe toét (Chẳng biết được nàng này tỉnh ngủ từ lúc nào nữa ==.)

_Dạ _Leo đi vào trong

_Này, tui thấy có 1 điều lạ, cho thắc mắc tí được không? _Ren hỏi Sandy

_Chi cơ? _Sandy cười

_Này, sao Leo nó lại cầm chìa khóa nhà cậu, đồ trong nhà Leo cũng biết luôn vậy? _Ren hỏi

_Ừa, có gì lạ đâu, Leo nó sống ở đây mà _Sandy trả lời thản nhiên

_Ồ cùng á? _Kyu Min, Mika, Ren, Koon Ham, Kevin hết sức ngạc nhiên

_Ừa, có gì lạ đâu mà mấy anh chị ngạc nhiên giữ vậy? _Rey nói

_Phái đó, từ trước đã vậy rồi mà _Key nói thêm

_Um, trước 3 tụi em cũng ở cùng với chị Sandy mà _Jey cười

_À! Tui hiểu vì sao mà Tứ Quý lại yêu Sandy thế rồi _Ren nở 1 nụ cười đầy ẩn ý

_Nhưng 1 nam 1 nữ ở chung nhà thì...._Kevin nói

_Có cho tiền thẳng Leo nó cũng k giám đâu ạ _3 thẳng Key, Rey, Jey nói chắc như đinh đóng cột

_Why? _Kyu Min hỏi

_Vì còn tụi em mà _Jey cười

_Mấy người suy nghĩ vớ vẩn quá, rảnh giữ vậy sao mà mang truyện của tui ra buôn zì? _Sandy ngẩn mặt

_Vui mà ! _Koon Ham nói, mỉm cười

_A! Anh Koon Ham sao lại vào hùa với mấy người đó chê em vậy chứ? _Sandy nhăn mặt

_Haha, vui mà Sandy, anh cũng muốn nghe chuyện của Sandy mà _Koon Ham xoa đầu Sandy

_Ồ! _Leo,Key, Rey, Jey ngó người nhìn Koon Ham với Sandy

_Sao vậy? _Kevin hỏi

_Aha, dạ k có gì ạ. Anh Koon Ham siêu thật đó _Jey cười

_Siêu gì cơ? _Koon Ham hỏi

_Hihi _Jey cười k nói gì cả

_Thôi nào mọi người, cạn ly nào _Sandy nâng ly

Cả lũ ăn uống nó nê, quây phá tung bừng gian phòng khách nhà Sandy. Trong đêm, tiếng cười đùa của chúng nó phá tan không khí ảm đạm, bầu trời đêm vang lên những tiếng cười reo khúc khích, trăng cũng như sáng hơn để chung vui với chúng nó,.....

_Hehe, hum nay vui quá _Sandy cười tít mắt

_Nè, uống vừa thôi, say giờ _Mika nhắc Sandy

_Yên tâm, tui còn uống được nữa mà _Sandy cười toe toét

_Này, hay giờ chơi trò gì đi, uống hoài cũng chán à _Kyu Min nói

_Ồ phải, nghĩ trò gì đi _Sandy ủng hộ

_Vậy chơi trò nói thật thì sao ạ? _Leo lên tiếng

_Nói thật ? _Sandy nhìn leo

_Phải ạ, trai rượu này quay vào ai thì người đấy phải trả lời 1 câu hỏi và uống 1 ly rượu của người đã quay
_Leo cười

_Ồ! Hay đó, duyệt _Sandy hưởng ứng

_Được đấy, chơi luôn _Kyu Min hào hứng

_Chà chà lại có truyện vui đây _Koon Ham cười

_Lũ này quây quá _Mika lắc đầu

_Hehe, bắt đầu thôi, ai chơi trước đây? _Jey cầm trai ứt-ki đã hết hỏi

_Để em _Key lên tiếng

_Này _Jey đưa trai co Key

Key quay , cái trai quay mấy vòng treeb mặt bàn rồi dừng lại chìa thẳng đầu trai về phía Sandy

_Ồ, tui sao? _Sandy chỉ vào mình

_Hehe, hay quá. Em hỏi nhé, đơn giản ý mà, là: Ở đây chị yêu ai nhất, phải là boy nha _Key cười đầy ẩn ý

_Thằng hâm, hỏi câu ngu vậy? Chị Sandy trả lời sao? Chị ể làm gì biết iu chứ _Rey đâm thẳng bạn

_Biết được ý _Key cười

Sandy uống ực 1 hơi hết ly rượu , mắt đưa nhìn mọi người 1 hồi rồi bước tới phía bên Koon Ham , nở 1 nụ cười tươi nhưng đầy toe toét làm mấy đứa cứ trở mặt ra nghĩ rằng Sandy chọn Koon Ham, còn Koon Ham cũng hơi bất ngờ . Nhóc Key nhà ta đang kí hững đắc trí vì mình đoán đúng, cả lũ Rey, Jet và Leo cũng k khỏi ngạc nhiên dù có đoán trước là vậy,....

Nhưng ngược với tất cả suy đoán của mọi người, bước chân Sandy hơi loạng choạng chút nhưng Sandy đã tiến lại gần và ôm trầm lấy Key, Rey, Jey và Leo nói

_Yêu Leo, Key, Rey, Jey nhất

4 thằng đàn mặt, ngớ người trước hành động của chị hai Sandy

_Hehe, được chưa? _Sandy cười tít mắt

_Sandy tham quá, ai cho iu 4 người liền vậy chứ? _Kyu Min phản đối

_K, được mà ạ ! _4 thằng nhóc dùng nói

_Thấy chưa, giờ tới lượt tui _Sandy xoay cái trai

Cái trai xoay xoay trong sự hồi hộp của mọi người và đã dừng lại khi tới chỗ Kevin

_hồ, Kevin sao? _Ren cười

Nguồn: Truyen186.Com

_Chị Sandy hỏi đi _Ren dục

_Ồ, hỏi gì giờ ta? A!Này sao mi “dê” thế? _Sandy cười toe toét

_ “Dê”, ahahahaha _Koon Ham cười lớn

_Hay, hay đó Sandy _Ren cũng k nhịn nổi cười

_Im, con nhỏ kia, muốn chết à? _Kevin giận đỏ cả mặt

_Hô, lạ nhỉ, đâu ai cấm tui k được hỏi vậy đâu _Sandy lè lưỡi chê người Kevin

_Thôi , mau trả lời đi Kevin _Koon Ham vỗ vai Kevin mà cứ phải nhịn cười

_Hừ, ờ thì...._Kevin áp úng

_Sao? _Sandy nhìn Kevin

_Thì thích thế. Mà tui có yêu mấy con nhỏ đó đâu, tui nó tự nguyện đó chứ, được chưa? Giờ tới lượt tui
_Hắn nói 1 lèo

_Xì, gì thì gì mi vẫn là con “dê” _Sandy hất mặt quay đi

_Tin ta giết cô bây giờ k? _Kevin tức tối

_Thôi thôi Kevin quay đi _Koon Ham dục

Kevin quay, chứ chê thay là Kevin quay mạnh thế mà k hiểu sao lại chúng vào Sandy mới tài chứ...

_Chà chà, có duyên mệnh gì sao? _Ren cười

_Vớ Vẩn _Kevin với Sandy đồng thanh

_Mún gì? Hỏi đi _Sandy hất mặt

_Đơn giản thôi, tui muốn biết về gia thế của cô _Kevin nở nụ cười nửa miệng

_Anh Kevin _Leo nhìn Kevin

_Truyện này...._Jey ngập ngừng

_Ồ, 2 đứa này, anh hỏi 2 đứa này đâu _Kevin cười đầy ẩn ý

Sandy im lặng 1 lúc rồi nói:

_Được, tui trả lời _Sandy cười

_Chị Sandy _Leo nhìn lo lắng

_Trả lời đi, tui này cũng mún biết gia thế của Sandy à _Mika nói

_Rùi, gia đình tui có 11 ba, 1 mẹ, 1 em gái , 1 anh trai, 1 con cún, 1 con mèo, 1 con hổ và 4 đứa em trai là Tứ Quỷ đây _Sandy chìa ngón tay ra đếm

_Hả? 11 ba? _Cả lũ trở mắt ra nhìn

_Mẹ Sandy...._Kyu Min nhìn Sandy

_Ngốc, vớ vẩn, k phải. 1 ba ruột và 10 ba nuôi _Sandy giải thích

_Lắm ba nuôi thế? _Mika hỏi

_Hehe, bít sao. Tại mấy người đó cứ mún nhận tui làm con nuôi k à _Sandy cười tinh nghịch

_Không được, đây đâu phải câu trả lời. Cô phải nói rõ ra chứ! _Kevin phản đối

_Thế chớ mi muốn thế nào? Ai kêu mi k nói rõ. Ngu _Sandy vênh mặt chê người Kevin

_Xì, cô có gì mà phải dẫu tui này chứ hả? _Kevin nheo mắt nhìn Sandy

_Xì, rảnh đâu mà dẫu. Ai bảo mi ngu, ráng chịu đi _Sandy hất mắt

_Thoai, giờ tới lượt chị Sandy, quay đi _Leo dục, chuyển hướng chú ý của mọi người

_Được, xem ta quay đây _Sandy sẵn tay áo

Sandy quay 1 cái mà làm cho cái trai quay tít thò lò mũi mới dừng lại....Đầu trai dừng lại và chĩa thẳng về phía Kyu Min mặt đang dần thúi ra k ngờ lại dính ngay phải mình...

_Hehe, em Kyu Min sao? _Sandy nở nụ cười nham hiểm

_Trời, Sandy nhẹ tay thui nha _Kyu Min nhìn Sandy chần trối

_Ừ, đơn giản thui ý mà. Kể cho tui này nghe coi mối tình đầu của nàng đi _Sandy cười đắc trí

_Hả? _Mặt Sandy méo sệch

_Hô! Hay quá _Ren cười

_Nào, nhanh kể lẹ đi _Sandy ríu rít dục

_Rùi mà....bình tĩnh _Kyu min đỏ mặt

_Mối tình đầu của tui là năm tui học mẫu giáo. Khi đó chẳng ai thèm chơi, chẳng ai thèm nói chuyện với tui cả, tui buồn lắm cứ lủi thủi chơi 1 mình thôi.Và rồi bạn ý là người duy nhất lại chơi với tui; k nhớ rõ lắm chỉ nhớ bạn ý có mái tóc nâu, nước da khá trắng và nụ cười hiền lắm.Tính tui thì nghịch ngợm nên hay gây họa lắm nên chẳng ít lần bạn ấy bị liên tụy tới mức là bạn ấy xê ghét tui mất thế mà bạn ấy vẫn chơi với tui, luôn mỉm cười với tui hết sức nhẹ nhàng à. Đối với tui bạn ấy là 1 người con trai tuyệt vời à _Kyu Min từ từ kể lại

_Thế giờ thì con yêu người ta k? _Sandy hỏi, mắt long lanh

_Um, với Kyu Min người đó qua trọng lắm. Kyu Min muốn tìm người đó để giải thích và xin lỗi _Kyu Min nở 1 nụ cười hiền

_Chắc, lãng mạn quá nhỉ? _Sandy nói, cố nhịn cười

_Hi hi _Kyu Min cười

_Ngốc, bị con nhỏ Sandy nó lừa mà k hay _Mika mắng Kyu Min

_Hả?-Kyu Min dãn mặt ra 1 lúc

_A....A.....A.....Đồ đều, hỏi 2 câu liền nhá , Sandy ăn gian wa' _Kyu Min hét lên

_Haha, ai kêu trả lời đâu à _Sandy cười toe toét

_Ngốc _Mika nói

_Đứng lại, tui giết cậu _Kyu Min rớt Snady khắp nhà

Sandy và Kyu Min đuổi nhau loạn xì ngầu cả lên làm cả lũ cười nghiêng cười ngả. Mãi cho đến lúc Sandy chịu thua Kyu Min và chỉ uýnh cho bầm rập tới thôi. Cũng lúc đó có 1 người đang suy tư gì đó chẳng để ý còn 1 người đang cố dấu đi khuôn mặt đỏ lựng vì xấu hổ nhưng sen lẫn niềm vui của mình....

Mọi người trò chuyện, đùa nhau cho tới gần sáng mới lần ra ngủ tất cả ở phòng khách . Chăn, đệm, gối,... Từ phòng Sandy được na hết xuống phòng khách để ngủ chứ chẳng đứa nào nhất là 3 đứa con gái k ai chịu vào phòng ngủ cả chỉ với 1 lý do là “Lười lắm” rồi khò khò lun. Sandy ngủ mà cứ như công chúa khi được 4 đứa em chăm cho từng tí 1 , nào là chăn gối ntn để nó ngủ dễ, để ấm, để k bị nhiễm lạnh,...làm 3 thằng anh ngồi nhìn mà nản lun. Tuy vậy nên Kyu Min, Mika cũng được ké chăn , gối với Sandy luôn,....

11H TRƯA TẠI NHÀ SANDY

Tại vườn sau nhà Sandy

_Oa! K khí trong lành ghê _Kyu Min bước ra, hít 1 hơi thật dài đầy thoải mái

_Kyu Min _Koon Ham bước tới

_Ồ! Koon Ham dậy rồi à? _Kyu Min hơi ngạc nhiên

_Ừ, dậy lâu rồi, đang tính đi dạo. Kyu Min có muốn cùng đi k? Vườn nhà Sandy có nhiều thứ hay lắm
_Koon Ham cười

_O,... truyện này _Kyu Min hơi ngập ngừng

_Đi đi,tui cũng có truyện muốn nói với Kyu Min _Koon Ham cười hiền

_Um, cũng được... _Kyu Min cười

Kyu Min và Koon Ham đi dạo quanh khu vườn nhà Sandy. Đây là 1 khu vườn rộng được bao xung quanh căn nhà.Vườn cây được chia làm 4 khoảng k gian khác nhau: Vườn cảnh và đá lớn(ở trước nhà); vườn hoa, vườn cây ăn quả và vườn phong lan quý. Mỗi mảnh vườn khác nhau nhưng ở đó lại được đặt xen kẽ rất nhiều chậu cây cảnh quý....

Cũng lúc đó , Sandy cũng bị đánh thức dậy bởi ánh nắng của mặt trời từ bên ngoài chiếu thẳng vào mắt mình. Ngồi dậy, nhắm mắt, dụi dụi mắt , vươn vai và sau 1 hồi khó nhọc Sandy cũng bước ra khỏi đồng chăn gối hỗn độn đó. Nhìn ngang, nhìn dọc thì vẫn thấy mọi người đang nằm ngủ, nhẹ nhàng bước ra ngoài, Sandy ra ngoài vườn hít thở k khí 1 chút để suy tan đi mùi rượu đang bám quanh người mình từ hôm qua khiến cô cảm thấy đau đầu

Vô tình, chính Sandy lại là người chứng kiến tất cả mọi chuyện giữa Kyu Min và Sandy lúc đó....

_Kyu Min này _Koon Ham gọi

_Hử? _Kyu Min quay lại nở 1 nụ cười tươi

_Ngày xưa, năm 5 tuổi Kyu Min học trường mẫu giáo “ Lovely Children” phải k? _Koon Ham cười

_Ồ! Sao?....._Kyu Min sững người

_Hi, vậy đúng rồi; Kyu Min học lớp mẫu giáo “ hoa hướng dương H1” phải k? _Koon Ham cười hiền

_Sao...sao cậu lại biết những chuyện này. Cậu là ai vậy ? _Kyu Min hết sức ngạc nhiên

_Công chúa _Koon Ham quỳ xuống hôn nhẹ lên bàn tay thon dài của Kyu Min

_Công..... _Kyu Min ấp úng

_Ngày xưa, tui vẫn thường gọi cậu như vậy mà. Chắc Kyu Min còn nhớ phải k?Tui vẫn luôn đi tìm cậu “ công chúa” ạ _Koon Ham mỉm cười

Nhưng lời nói, những hành động của Koon Ham làm cho Kyu Min thấy như quá khứ đang kéo nàng trở lại hồi bé tí. Ký ức về cậu bé đó như hiện y nguyên trước mặt cô: ánh mắt, nụ cười, khuôn mặt, dáng người,...của người đó giờ đã hiện lên rất rõ trước mặt Kyu Min và khuôn mặt đó giống với ai đó....

Giật mình, Kyu Min kéo mình quay lại hiện tại và bỗng Kyu Min nhận ra rằng người con gái đang đứng trước mặt mình giống ý hệt cậu bé ngày xưa đó dù dáng người đã thay đổi vì chiều cao, dù nước da hơi rám nắng nhưng nụ cười đó, khuôn mặt đó và đặc biệt là ánh mắt đó nhìn cô chẳng hề thay đổi, vẫn dịu dàng như ngày nào,.....

_Choi....Choi Koon Ham....._Giọng nói Kyu Min run run

_Ngay từ lần gặp đầu tiên ở Nhật tui đã nhận ra Kyu Min. Tui luôn băn khoăn k biết có nên nói với Kyu Min k vì tui sợ rằng em đã quên mất “cậu bé Koon Ham” ngày xưa rồi. Nhưng truyện hôm qua đã khiến tui suy nghĩ rằng nên nói cho em biết để mình sau này xẽ k hối hận_Koon Ham nắm lấy tay Kyu Min

_Tui,... tui...._Nước mắt Kyu Min khẽ trào ra

_Koon Ham k biết nói điều này có đúng hay k, có thể là sai lầm nhưng tui cũng k muốn mất Kyu Min lần nữa nên Kyu Min à, hãy làm bạn gái tui nha _Koon Ham nhìn vào mắt Kyu Min âu yếm

_Ô! Truyện này....Kyu Min xin lỗi vì ngày ấy k nói gì mà lại bỏ đi mất cũng do gia đình Kyu Min có truyện nhưng còn truyện đó.....hãy cho tui thời gian....tui...._Kyu Min đáp ứng, khuôn mặt đỏ ửng

_Tui hiểu. Tui xẽ đợi câu trả lời của Kyu Min khi em suy nghĩ kĩ nhé. Còn giờ tui muốn tui và em lại là 2 người bạn thân như ngày xưa, được chứ? _Koon Ham nở 1 nụ cười hiền

_Um.... _Kyu Min gật đầu

Và 2 người lặng lẽ đi cùng nhau nói chuyện vui vẻ như xưa và dường như khoảng cách vô hình giữa Kyu Min và Koon Ham lúc mới gặp nhau ở nhật k còn nữa chỉ còn lại 1 tình cảm đặc biệt giữa cả 2

Lúc ấy, người đứng chứng kiến tất cả từ đầu đến cuối câu chuyện vẫn bản thân đứng đó bất động dù Kyu Min và Koon Ham đã đi mất .

_Này _Kevin gọi Sandy

Sandy vẫn k trả lời

_Này, tui gọi cô đó _Kevin kéo vai Sandy

Và hình ảnh hiện ra trước mắt Kevin là khuôn mặt đầm nước mắt của Sandy khiến Kevin thực sự ngạc nhiên

_Cô....._Kevin nhìn Sandy

_Hả? Gì vậy? _Sandy hất tay Kevin ra, lùi lại

_Cô.... Cô khóc hả? _Kevin chỉ vào mặt Sandy

_Hả? _Sandy đưa tay lên mặt

_Có truyện gì vậy? K nhẽ cô yêu Koon Ham sao? _Kevin nói(hẳn cũng chứng kiến hết câu truyện từ đầu đến cuối mà)

_K phải, với ai. Ai bảo tui khóc, k có _Sandy chạy lên tầng

_Ê, này...._Kevin nói với théo

Sandy chạy lên tầng, vào phòng tắm , bấy giờ Sandy cũng mới giật mình khi thấy trc gương khuôn mặt mình lại đầm nước mắt thế kia....Bật vòi, Sandy rửa trôi đi những giọt nước mắt còn đọng lại trong mắt mình bằng dòng nước mát lạnh. Ngắm mình trong gương 1 lần nữa rồi Sandy đẩy cửa bước ra ngoài với 1 tâm trạng đầy trống rỗng.....

_Ổn rồi chứ? _Kevin đứng tựa ở cửa phòng từ lúc nào

_Hở?....._Sandy sững người

_Hở cái gì mà hở? Tui hỏi cô thấy ổn chưa đó, sao như người mất hồn vậy? _Kevin nhăn mặt

_Ặc, liên quan gì. Đi ra ngoài mau, ai cho vào phòng tui, ra mau lên, đi ra _Sandy hét lên

_Này, tui quan tâm cô k cảm ơn mà đuổi tui thế hả? _Kevin gắt
_Xì, ai cần, ra mau _Sandy đuổi Kevin ra đóng cửa cái “Rằm”

10. Chương 10

Động vào siêu quậy K.W thì không xong đâu

_Chuẩn bị xong chưa?

_Dạ, rồi ạ, chỉ đợi chị ra lệnh thôi ạ.

_Rồi, đi thôi .Hôm nay tao phải cho nó biết tay mới được

_Dạ

* * *

_Này, sao hôm nay trường mình có truyện gì mà đông vui thế nhỉ? _Kyu Min cùng Sandy và Mika bước vào cổng trường

_Chắc lại có ụynch nhau _Mika nói

_Ủầy, bà siu thế? Sao bà lại biết được? _Kyu Min tròn xoe mắt nhìn Mika

_XÌ, mấy con nhỏ này có phải ở trường mình đâu mà. Mà k ở trường mình lại tụ tập trước cổng trường như thế này thì chỉ có đánh nhau thui chứ gì nữa à _Mika giải thích

_Ủầy, ghê nhỉ? K biết em nào bị đánh ta?Lại hóng hớt tý nào _Sandy kéo 2 nhỏ bạn chen vào trở đám đông đang vây sung quanh đó

....

_Mày! Gọi cho tao con nhỏ tên Kwon Kyu Min học ban 2, nhóm 1 ra đây _ con nhỏ ăn mawch sexy xem chừng có vẻ là đứa cầm đầu hết lớn

_Ố này Kyu Min, té ra là mấy nhỏ đó tìm cậu đây? _Sandy bước tới

_Ủa? tui sao? _Kyu Min bước ra theo sau Sandy

_Này, bà k làm gì thật chứ? Nghĩ kĩ xem có gây gỗ, ụynch nhau hay là của thằng nào của mấy con nhỏ đó k? _Mika nói

_Ặc, đùa à? Cái ế bà phải hỏi Sandy chứ sao hỏi tui à? _Kyu Min nhăn nhó

_Mày, tao vừa nghe mày nói tới tên con Kwon Kyu Min phải k? Mày biết nó hả? _Nhỏ vừa huyeenh haong hét lớn chỉ vào mặt Sandy

_Sặc, mày tao với ai đây?Tao biết người tên Kwon Kyu Min ban 2 nhóm 1 cấp KING là ai thì có vấn đề gì k? _Sandy vênh mặt

_Mày thái độ gì đây? Muốn chết à ? _NHỎ đó sơ nắm nắm toan đánh Sandy

_Ủầy ầy sợ quá ha _Snady giả vờ run sợ

_Chị, kệ mấy con nhỏ đó đi. Tìm người trước đã rồi xử chúng sau, k mau tụi nó chuồn mất bây giờ! _1 con nhỏ đứng sau lên tiếng

_Ờ! Con kia, mày biết con nhỏ Kwon Kyu Min phải k? Gọi nó ra đây nói chuyện với bọn tao xem nào?
_Nhỏ cầm đầu hất mặt nhìn Sandy

_Chắc, này Kyu Min bà mờ mịt tới mức mấy con nhỏ mắt toét này tới tìm bà mà bà đứng ngay trước mặt tụi ế cũng k biết là sao zì trời? _Sandy gãi đầu quay về phía sau nói với Kyu Min

_Chắc, ai biết. Bà chẳng rờn với lũ ế thêm chút sịu nữa phải vui k? tui đang cười đã thì gọi người ta ra
_Kyu Min bước lên đứng cạnh Sandy

_Hừ. hóa ra là mày Kwon Kyu Min _Nhỏ cầm đầu nhếch mép cười

_Là chị thì sao? Vấn đề gì k mấy em? _Kyu Min cười khinh bỉ

_Hừ, mày cứ đợi đấy, nói chán đi rồi k có được lần sau đâu. Tụi bây, tìm nốt 2 con tên Lee Sandy và Mika Nakashima đi

_Nhỏ đó ra lệnh

_Khỏi đi, chị là Mika Nakashima đây, mấy em tìm có truyện gì?_Mika bước tới nở 1 nụ cười nhưng đầy lạnh lùng

_Nói chuyện với tao từ nãy mà con đi tìm tao, đúng là mắt tụi bây có vấn đề rồi, đi khám mắt đi. Tao Lee Sandy đây, mún gì ? _Sandy chỉ vào mình

_Hừ, cứ tự đắc đi, k được bao lâu đâu. Hôm nay ông trời thật giúp ta k bắt ta cất công đi tìm tụi bây à, haha _Nhỏ đứng sau cười lớn

_Ừ, sợ quá Sandy ơi. Độ này chắc có người vào vịn quá trời lun à? _Kyu Min giả vờ nép sau Sandy tỏ vẻ sợ hãi

_Ừ, “anh” thương, Kyu Min yên tâm đi “anh” xê bảo bộ cứng mà _Sandy vỗ vai Kyu Min giả vờ an ủi

_Chắc _Mika lắc đầu chịu thua 2 nhỏ bạn thân

_Im ngay, tụi bây diễn trò đủ chưa? _Nhỏ cầm đầu quát lớn

_Ặc, sợ nhể? _Sandy lè lưỡi chêu người

_Tụi em tìm chị có truyện gì k? _Mika cố tỏ ra bình thường (Thực ra đang sôi máu lắm ạ, Mika rất ghét bị dính vào mấy vụ ấu dâm này mà)

_Hi, đơn giản thôi” 1. là xin lỗi tụi này trước toàn trường và hứa k bao giờ bén mảng bên các anh ý nữa, 2. chịu đánh. Nào chọn đi _Nhỏ cầm đầu cười thích thú

_Anh nào? _Sandy nhăn mặt

_Này, mấy nhỏ này thao thao bất tuyệt này giờ bà hiểu gì k? _Kyu Min hỏi

_Biết chết liền _Mika nói

_Hừ, tụi mày con giả ngây giả ngô hả? Ai ngoài 3 người mà chúng mày xuất ngày bám theo ở trường nữa chứ hả?Anh Choi Koon Ham , anh Qualy Kevin, anh Ren Otahara thì con ai nữa..._Nhỏ đó nhắc tên 3 người họ bằng 1 giọng âu yếm làm Sandy nổi cả da gà (==”)

_Sặc, mày là gì của họ mà cầm tụi này? _Kyu Min hất mặt

_Hừ, 3 anh ý là người tụi này yêu _1 nhỏ lên tiếng

_Sặc, người mày yêu chứ có yêu mày quái đâu mà cứ ảo tưởng? _Sandy đắp lại

_Mày... _Nhỏ đó cứng họng

_Sao? Không đúng à? Cái loại mặt hoa ra phấn, mắt xanh mỡ đỏ như mày thì ma nào yêu? _Kyu Min trề môi

_Hừ, thế mày nghĩ mày ngon lắm hả? _nhỏ cầm đầu lên tiếng

_Chắc, tao ít ra cũng k bôi son chút phấn tới cả tấn như mày. Mày thử coi, nếu mày bỏ mi giả, tóc nối, mấy lớp son, mấy tầng phấn ta thì mày có gì k ngoài 1 con nhỏ xấu xí và rỗng tuếch_Kyu Min chỉ vào mặt từng nhỏ nói

_Haha ha....._Sandy đứng ôm bụng cười

_Hay đó _Mika cười

_Haha, tụi mày vênh tai lên nghe cho rõ đây. Tụi tao chẳng là gì của 3 người đó và tụi này cũng chẳng bám ai và chẳng cần ai bám cả. Nói trắng phở là 1 câu là 3 người họ bám tụi này ể chứ _Sandy le lưỡi, nháy mắt, nở nụ cười khiêu khích chêu người mấy nhỏ làm tụi nó tức xì khói

_Chúng mày, đánh nó cho tao _Nhỏ cầm đầu tức k chịu đ nữa, hét lớn

_Tối giờ chơi rùi _Sandy cười thích thú

_Nhào vô đi, ta chấp _Kyu Min cười

_Chắc, câu rồi _Mika vẽ ngón tay

_Tụi bay đánh cho tao. Đừng có nương tay cho tụi nó, đánh cho tụi nó biết tụi nó đang dây vào với ai, đánh cho tụi nó k lết về nhà được cho tao _Nhỏ đó chỉ tay 5 ngón ra lệnh

_Xì, lắm lời quá _Mika nhăn mặt

_hihi, oai như cóc ý nhỉ? _Kyu Min ở nụ cười ác quỷ vốn có

_Chắc, girl thì Sandy này cũng k nương tay đâu nhé _Sandy nở nụ cười nửa miệng cổ hủ

Thế là cả 1 lũ con gái nhỏ nhặng, lòn loẹt cũng phải gần hơn 200 đứa xông vào tính úm đánh 3 tụi nó k thương tiếc.....

* * *

_Ồ! Anh Key, anh Rey, anh Jey cả anh Leo nữa ... sao hôm nay mấy anh tụ họp đông đủ thế này? _1 thằng le te chạy tới

_Có truyện gì k mày? _Rey hỏi, tay xoay xoay cái bật lửa

_Hì, em tới rủ mấy anh đi chơi nè. Mấy anh đi xem đánh nhau k? Trận này nghe chừng phu đó _Thằng đó hí hửng

_Đánh nhau? _Rey nheo mắt

_Ở đâu? _Jey hỏi

_Ai đánh, có gì hay mà đi _Key nhấp 1 chút rượu

_À! Hôm nay con em em nó đánh mấy nhỏ nào giám bám người nó yêu, nó gọi hơn 200 đứa con gái cơ mà. Nó kêu đánh con nhỏ nào trường K.W ý ạ, xem chừng vui lắm _Thằng đó giải thích

_Ừ, nghe được đấy, đi thôi _Leo đứng dậy

_Hô, Leo hum nay lạ thế? Trước giờ ông có bao giờ khoái mấy vụ đánh đấm đó đâu ? _Jey trố mắt nhìn Leo

_Hôm nay hăng thế bạn? _Rey vỗ vai Leo

_Xì, rảnh mà xem 3 trò mèo đó. Chị Sandy học K.W qua xem trường chị ý , tiện thể gặp luôn, tội gì! H cũng rảnh _Leo nhăn mặt

_A! Chị Sandy học K.W sao? Vậy đi liền thôi _Key nghe tới đó hưởng ứng liền

_Ó? Sandy là ai vậy anh? Người yêu anh Leo à, hihi k ngờ anh Leo bình thường chẳng chịu em nào hóa ra có ng yêu rồi sao? _Thằng đó chỉ chò

_Yêu cái gì mà yêu. Cầm đi mày _Leo nhăn mặt bước đi

_Ít lời thôi mày _Rey khoác áo lên người, bước đi

_Đừng có nhiều truyện. Sandy đây chính là người đang đc đồn đại nhiều nhất đó , là “Sandy siêu quậy” đấy _Key nó

_Đi thôi _Jey khoác vai Key

_Dạ _Thằng kia bị mấy thằng dọa lại thêm những thông tin bàn tán về siêu quậy Sandy mà hấn nghe được làm hấn tím tái cả mặt mũi

* * *

_Hey! Kevin _Koon Ham ném quả bóng về phía Kevin

Kevin nhanh chóng thoát ra khỏi hàng rào hậu vệ và đưa bóng tới tay Ren để kết thúc bằng quả lên rổ ngoạn ngục

_He, lên rổ đẹp lắm Ren _Koon Ham vỗ vai Ren

_Một quá, nghỉ chút đi _Kevin ngồi xuống ghế, thở dốc

_Ok, mọi người tạm nghỉ chút đi _Koon Ham hô

_Ê! Ngoài cổng trường có đánh nhau đấy, mấy anh ơi ra xem đi _1 tên lon ton chạy vào

_Chắc, sao lại có đánh nhau trường mình vậy ta? Ai bị đánh thế? _Koon Ham hỏi

_Xì, lúc thừa hơi _Kevin lấy trai nước tu 1 hơi hết sạch

11. Chương 11

_A! phải rồi, nghe nói 3 nhỏ bị đánh hình như học cùng lớp với anh Kevin à... tên là.... À tên là Kwon Kyu Min, Lee Sandy và Mika Nakashima _tên đó ngấm 1 lúc xong nói

_Phụt.... ặc.. ặc.....ặc....._Kevin nghe xong thì sặc luôn

_Ặc, mấy con nhỏ đó vừa mới vào trường chưa bao lâu đã gây họa gì vậy trời? _Kevin nhăn mặt

_Này, chính xác chứ? _Ren hỏi

_Trời, em nào giám đùa với anh chứ _tên đó nhăn mặt

_K xong rồi, đi thôi _Ren kéo Kevin và Koon Ham đi tuốt luôn chẳng cho thằng bé kia ho he thêm gì nữa.....

* * *

Quay lại với 3 người và hơn 200 các bạn nữ khác là fan điên cuồng tới zô zại của Kevin, Koon Ham, Ren đang uỳnh nhau lêng cù xéng, ôm cù tới ở trước cổng trường . Hàng người quy tụ toàn những dân có độ hóng hớt ở mức độ trung bình tới cao đã vây thành hấn 1 vòng tròn lớn đứng coi 1 trận hỗn chiến ngàn năm có 1 tại K.W.....

Sandy là đứa hăng nhất trong 3 đứa, lúc nào cũng vậy luôn vì khi Kyu Min với Mika mãi vờn mãi do 2 nhỏ này k quen đánh nhau với girl thì Sandy lại thắng tay chừng chị các em ý 1 cách thích đáng Mấy em đấy tay cầm quốc, gậy, côn, móng tay,.....như đi đánh trận lao vào 3 đứa tụi nó như những con trâu điên chẳng biết thiết sống là cái gì.Nhưng khổ nỗi mấy em cứ lao vào Sandy như người Sandy có nam châm thì ngay lập tức lại bị Snady đánh bật ra như mấy cái lò xo vậy. Lần này Sandy đánh k như mọi khi, chủ yếu Sandy dùng chân chứ chẳng hề dùng đôi tay ngà ngọc đánh tụi nó nên có lẽ máu trong ngày hôm nay xẽ k phải đổ....Chân cộng thêm cái giày đế cao gần 10 phân luôn được Sandy cho hạ cánh an toàn chỉ bằng 1 cú đạp thẳng vào bụng, eo hay ngực cũng đủ làm lũ con gái đó lăn ra khóc nức nở; có khi Sandy thấy nhỏ nào ghét quá thì quay 1 vòng và cho em ý hưởng nguyên 1 cú quay 360 độ của giày phang thẳng vào khuôn mặt làm cả tán phấn trên mặt rơi lả tả k thương hoa tiếc ngọc gì cả Sandy. Có lẽ do quen với việc đánh nhau nên dường như phía sau Snady mọc thêm con mắt nữa khiến cho mấy nhỏ toan đánh lén Sandy đều bị Sandy dùng võ Taygondo phi cước thẳng vào má vẹo cả mồm, phi thẳng vào mồm thì sút môi, phi vào

mắt thì thâm tím cả mắt, phi vào mũi thì máu chảy ra như suối,.....Có 1 em chơi nguyên cả ống tuýp dài gần 1m phang thẳng vào người Sandy nhưng ai ngờ Sandy k chánh thì chớ lại đỡ cả 1 lực mang mạnh thế bằng 1 cánh tay nhỏ bé của mình; nở 1 nụ cười nửa miệng đầy khinh bỉ, Sandy nói:

_Nhẹ quá đó, cần cho pang thử lại k?

Nhỏ đó tím tái cả mặt khi chứng kiến cánh tay của Snady vẫn lành lặn như k có gì vừa phang vào vậy, cánh tay bé như được làm bằng thép vậy....Và nhỏ này là người duy nhất Sandy đặc cách dùng tay nên cũng được thưởng khá hậu hĩnh là sợi nguyên 1 cú đâm thẳng vào bụng rồi 1 phát nữa đâm thẳng vào mũi, thêm 5 phát tát đỏ mặt tía tai chảy cả máu tai khiến cho lũ đứng xung quanh cũng phải ghê sợ khi nhìn khuôn mặt nhỏ đó biến dạng tới mức như thế nào....

Sandy lấy chân hất lên cao rồi đá cái ống tuýp về phía Mika.Nhanh như cắt Mika khẽ nhảy lên chụp lấy. Lúc bấy giờ , cuộc chơi của Mika mới được nhấn nút “Start”.Lấy ống tuýp làm kiếm Mika phang tụi nó như phang mấy cái hình nộm người ở club kiếm đạo mà Mika vẫn hay tập, phang 1 cách k thương tiếc , bỏ ngoài tai những tiếng kêu la oai oái của lũ bị đánh. Chỉ 1 nhát phang của Mika vào lưng tụi con gái là đã khiến chúng nằm rạp ra đất người oằn eo như con giun bị cắt đôi người , k thể nhúc nhích hay đứng lên được nữa. Chỉ dùng với duy nhất 1 đòn mà ở đây chẳng có ai tránh nổi những cú phang trời giáng của Mika cả...

Mấy nhỏ đó thấy k làm gì được Sandy với Mika nên tính quay sang úm Kyu Min vì nom mặt Kyu Min hiền nhất, có vẻ chẳng làm ăn được gì nên dễ bắt nạt nhất. thế mà ai dè là dù cho Kyu Min hôm nay có mặc váy thì nàng cũng chẳng bận tâm gì lắm mà dơ thẳng chân lên cao và đập mấy nhỏ đó văng xa mấy mét. Nhìn Kyu Min vậy thôi chứ di chuyển nhanh lắm nên mấy nhỏ đó cứ nhắm nhắm dơ nắm đấm hay quốc tính phang Kyu Min nhưng Kyu Min đều né được tất , bàn tay chúng chỉ cách khuôn mặt Kyu Min đúng 1cm thôi và 1s chúng bất ngờ cũng đủ cho Kyu Min tặng cho mấy nhỏ đó cái tát trời giáng hay được tương khuyến cái khừ tay vào mặt hay lên gối thẳng mặt,..... nhưng mà bị Kyu Min đánh xong thì mấy nhỏ k ngằm rạp cũng ngồi lặn ra đất đau đốn, mếu máo khóc lóc vì đau....

Tuy là vậy nhưng vì tụi đó có hơn 200 đứa mà bọn này thì toàn chơi võ con gái là: cào, cẩu, cắn, sé,... nên đối với Kyu Min , Mika, Sandy cũng khá vất vả và cũng bị te tua chút về mặt quần áo nhưng chẳng đáng là bao; thì đại loại là Sandy bị mất bég 1 bên tay áo, cúc áo 5 cái thì đứt mất 2,quần thì đã mài xước rách te tua, áo thì sút chỉ cơ sở trở(mấy cái này là do nhỏ này mặc đồ bó mà hoạt động mạnh nên quần áo nó mới ; Kyu Min thì váy rách te tua ở dưới nhưng trên thì k sao, tóc xỏa nên hơi rối thui; còn riêng Mika hầu như chẳng bị gì mấy à, đừng lạ vì Mika ghét người khác động vào người lắm nhất là mí đứa vớ vẩn nên động vào khó lắm, Mika chỉ bị mất chiếc áo khoác ngoài do vướng víu quá nên vất bég lun mặc áo 3 lỗ cho dễ cử động hoho.

_”DỪNG LẠI”

1 tiếng hét lớn làm cả lũ đang gây gổ , đánh nhau bỗng khựng lại . Từ phía ngoài cổng vào thì Tứ Quỷ đang chạy lại còn từ trong chạy ra thì Kevin, Ren, Koon Ham đang chạy ra.....

_Ủa Rey, Key, Jey...á.....cả Leo nữa sao 4 đứa lại ở đây thế này? _Sandy ngạc nhiên

_Koon Ham, Kevin, Ren _Mika và Kyu Min cũng dần mặt ra

_Ha, tụi bây chết chắc . Anh Rey, anh Key, anh Jey còn anh Leo nữa chứ, tới giúp tụi tao xem tụi bây chạy đằng nào _1 nhỏ cười đắc trí

_Chị ơi, cả anh Koon Ham, anh Kevin, anh Ren cũng tới kìa _1 nhỏ tíu tít khoe

_ Chị....._Leo lo lắng chạy lại thì nhỏ đội trưởng kéo tay Leo

_Anh, anh tới giúp tụi em à? Vui quá, hihi sau vụ này em mời anh đi uống cảm ơn nhà _Nhỏ cầm đầu cười toe toét

Sandy đi đứng đó đang dần thói mặt ra nghĩ: “Quái, còn này thấy người sang bắt quàng làm họ thì phải” , nghĩ xong thì đứng ôm bụng cười như nắc nẻ

_ “Bốp” Mày cầm, con danh này _Leo tát nhỏ đó

_Anh....._Nhỏ đó ngạc nhiên nhìn Leo

_Chị hai, chị k sao chứ? Em xin lỗi vì k tới kịp, để giúp chị _Leo vội vàng cởi áo khoác choàng lên người Sandy

_Hehe, k sao _Sandy ngoảnh miệng cười

_Xin lỗi chị, tụi em sơ xuất quá... _Jey lo lắng bước tới

_Thui khỏi, chị thì k thành vấn đề nhưng....._Sandy quay sang phía Kyu Min và Mika

.....

_Mika, Ren xin lỗi, tại tui k ở bên cạnh nên _Ren cởi phăng chiếc áo sơ mi ngoài của mình ra, cởi trần để lấy áo cho Kyu Min

Lũ con gái ở trường nhìn thấy người Ren đưa nào cũng sịt máu mũi đỏ rầm rầm vì người Ren k những da đã trắng mà người thì chuẩn cực kì luôn, đúng là dân chơi bóng rổ có khác.....

_K sao, tại tui _Mika cười hiền

_Kyu Min ổn chứ, xin lỗi Koon Ham vô dụng quá _Koon Ham trách mình, nhìn Kyu Min lo lắng choàng lên người chiếc áo thun của đội bóng rổ của mình

_Hơi te tua chút nhưng ổn _Kyu Min quay lại với vụ cười thiên thần

_2 người, ok k? _Sandy bước lại

_Hehe, ổn _Kyu Min nháy mắt

_Nhưng te tua, tụi này chơi bẩn quá _Mika nhăn mặt

_Này, thế sao 3 người lại bị mấy nhỏ này úm vậy?_Kevin nãy h đứng đó , h mới lên tiếng hỏi

_A! em nghe thằng anh mấy con nhỏ này nói là tụi này đi đánh mấy chị vì chị cướp người tụi nó iu là sao?

_Key nói

_À! Đúng rồi _ Kyu Min, Mika, Sandy bỗng nhớ ra gì đó và.....

“BỐP”..... “BỐP”..... “BỐP”.....

“AU.....OÁI.....AI.....”

_Tại mấy người đó, k đừng bị gắn ghép vớ vẩn với mí ông _Sandy chỉ vào từng lên

_Là sao? Sao lại đánh tụi này chứ? _Kevin nhăn mặt

_Tụi này liên quan gì? _Ren nhăn mặt

_Hixx, chị sao chị lại đánh mấy anh ấy thế? _Rey nhìn mấy đàn anh bị ụynh vũ phụ wa nên lên tiếng

_Xì, bít mấy nhỏ này nói gì k? Nói là tụi này là cái đuôi bám mấy ông đó _Kyu Min nói

_Bồ bịch cho lằm vào rồi tụi này bị ăn vạ lây _Sandy gắt

_Mấy cô, truyện này là sao? _Kevin quay qua nhìn mấy nhỏ đó bằng ánh mắt lạnh lùng

_Giải thích _Koon Ham nói giọng lạnh

_Anh, các anh sao lại vậy?Chẳng phải 3 con nhỏ này luôn bám đuôi anh sao?Sao lại đánh tụi em? Sao lại quan tâm tới mấy nhỏ đó chứ k phải là em?_NHỏ đứng đầu hét lớn

_Mày biết mấy người này là ai k mà động vào? Mày chưa bị vào viện là may đấy _Leo nhăn mặt tính đập cho con ế 1 trận cho bõ tức

_Được rồi Leo, chị k thích con trai đánh con gái đâu _Sandy can Leo

_Chắc, mấy cô nhìn vào lũ đàn em của mình đi. Hơn 200 đứa mà k đánh nổi 3 người họ thì chẳng pải thực lực của họ hơn hẳn mấy loại tép riu mấy cô sao? _Koon Ham chỉ vào 1 lũ đang nằm rạp dưới đất

_Nhưng....._Nhỏ đó cứng họng

__Hãy trông tai nghe cho kĩ đây. 3 người mà mấy cô đụng độ họ chẳng có ai tầm thường như các cô từ đầu tới chân đâu. Nghe rồi về thì học cách điều tra cho kĩ khi muốn đánh ai nhé. Thứ nhất: nhỏ tên Lee Snady này ở thế giới đêm người ta còn gọi nhỏ với cái tên “ Sandy siêu quậy” đó. Biết chứ? Chắc các cô biết rõ mà, phải k? __Kevin chỉ vào Sandy

__ “Sandy siêu quậy”.....Ha? là chị...chị hai của anh Rey, anh Key, anh Jey, anh Leo mà __Nhỏ cầm đầu mặt trắng bệch

__K đùa chứ? Sao thế được? Người duy nhất được người ta đánh giá ngang ngửa với anh Kevin á? __1 nhỏ khác luyen thuyền, miệng run rẩy nói

__Đúng __ Key, Rey, Jey, Leo bước tới gần Sandy

__Người duy nhất đánh bại được Tứ Quỷ chỉ có mình Đại Tử!! __Leo cười

__K thế nào? __Mấy nhỏ đó sững người luôn

__Xì, mấy người thấy mình ngu chưa? Nghe tiếp đây, thứ 2 là Mika Nakashima , mấy cô k nghe thấy cái tên này trên tivi báo trí bao giờ à? Cố ấy chính là người có số huy chương vàng đạt kỉ lục thế giới đấy và cũng là người duy nhất có thể dùng bất cứ thứ gì làm kiếm được __ Ren nói tiếp

__Dù chẳng có tên tuổi nhưng cái tên Kwon Kyu Min chẳng thua kém bất cứ ai đâu.Mấy cô đụng độ chắc cũng rõ thực lực và khả năng của 1 thiên thần nhưng mang trong mình dòng máu cầu quỷ chứ? __Koon Ham cười khúc khích

__Sao? Giờ ân hận chưa? Đụng toàn thứ giữ k hà? __Rey cười

__Thui, về học đi nhé rồi hẵng đánh. 1000 năm nữa chắc cũng chưa đc nhỉ? __Jey cười chế diễu

__Thui, đủ rồi ế. Nóng quá, bẩn hết cả quần áo rồi, giải tán đi tui đi tắm đây __Sandy nhăn mặt

__Ồ! Chắc phải thay đồ khác quá trời __Kyu Min nhìn bộ quần áo rách te tua của mình

__Chắc, đào đâu ra đồ, ai biết mà chuẩn bị đâu à __Mika nói

__Khỏi lo, Jey iu đi mua đồ giùm 3 chị với nhá __Sandy cười, mắt chớp chớp nhìn Jey

__Hixx, em biết ngay mà, lần nào quậy xong cũng khổ em à. Lần này quần áo k dính máu thì lại rách te tua __Jey than thở

__Cãi gì, đi mau đi __Key cười toe toét

__Này, sao lại bắt thằng con trai đi mua đồ con gái vậy ? __Kevin nhìn mấy thằng

__À! Tại trcs h vẫn vậy mà. Chị Snady mà ướn nhau xong là quần áo, mặt mũi be bét máu me ạ nên toàn phải thay đồ thui chứ k thể để thế ra ngoài được, Mà nhà thì có mình chị ế là nữ nên 1 trong 4 thằng phải đi mua ạ. Jey đảm nhận cái đó. Anh yên tâm đi, Jey k biến thái đâu, nó chỉ chọn quần áo thui còn mấy cái khác nó gọi mấy nhỏ em lấy __Leo cười giải thích

__Chắc, vất vả nhỉ? __Ren nói

__Dạ, bình thường thôi ạ. Sống với chị Sandy rồi mới biết thú vị là ntn à __Key chen vào

__Chắc __Kevin nản

__A! mà hôm nay chị Sandy lạ thế? Bình thường ướn nhau là toàn dính máu zì mà hôm nay chỉ bị rách thui thế? __Leo cười

__Thì tụi ế là nữ sao đánh như boy được.Người đó bảo k được dùng cách đánh con trai để đánh con gái. Thui, đi tắm đây, nóng __Sandy nhăn mặt bước đi

__Ế, đơ với __Kyu Min lòi Mika chạy theo Sandy

__ “người đó” __Kevin nhìn Leo

__Hihi k có gì đâu ạ. Thui tụi em đi giải quyết đám lâu nhâu này đây __Leo bước đi

12. Chương 12

GIỚI THIỆU NHÂN VẬT PHỤ

1.REY (TÊN THẬT: REYCHI HAKIOTA)

2.KEY (TÊN THẬT :KEYCHI HAKIOTA)

3.JEY (TÊN THẬT: JEYCHI HAKIOTA)

CẢ 3 NGƯỜI NÀY ĐỀU K CÓ 1 LAI LỊCH RÕ HAY CỤ THỂ NÀO VÌ ĐỀU ĐƯỢC SANDY VÀ 1 NGƯỜI NỮA NHẬT VỀ VÀ NUÔI DẠY CHO TỚI LỚN CÙNG NHAU.CHỈ CÓ LEO LÀ NGƯỜI VIỆT CÒN JEY, REY, KEY ĐỀU LÀ NGƯỜI NHẬT CẢ, VÀ HIỆN TẠI ĐỀU BẰNG TUỔI VỚI LEO

===

Người lạ mặt . . .

_Ummmm....buồn ngủ quá _Sandy vươn vai

_Chắc, mấy nàng hôm qua quậy 1 bữa ở trường mà giờ nổi tiếng quá nè. Đi đâu cũng như là người nổi tiếng ý, các ánh mắt cứ ngược theo k ngườì à _Ren châu

_Xì, hay lắm ý mà nhìn. Bọn kia, nhìn cái gì mà nhìn? Tróc mù mắt bây giờ _Sandy quát um lên

_Nè, đừng có quát lung tung chứ Sandy _Mika mắng

_Xì, khó chịu quá _Sandy nhăn mặt

_Sao vậy? Lại thiếu ngủ nên cáu tui nó hả nàng? _Kyu Min cười

_Không! Đói quá _Sandy xoa xoa bụng, nhăn mặt

_Haha, vậy ra căng-tin ăn đi mọi người, tui bao _Koon Ham nói

_Ý, k được, anh k đủ tìn bao em đâu....em ăn lắm cực _Sandy xua tay, ấp úng nói

_Lợn à mà lắm _Levin chen vào

_Muốn chết lắm à mà kêu tui lợn _Sandy lườm

_Ờ, k lợn thì động vật ăn tạp vậy, được k? _Kevin nhe răng cười đều

_Này, tin ta nhai đầu mi thấy thức ăn k hả? _Sandy đe dọa

_Haha, thách _Kevin cười đều

Sandy đang định sẵn tay ao, lấy đà để bật lên túm mái tóc chải chuốt của Kevin cắn cho bõ cực tức, bõ đói thì bỗng nhiên có 1 tiếng hét thất thanh la lên làm cả lũ giật mình.....

_A.....A.....A..... _Giọng nữ la thất thanh

_Có truyện gì vậy nhi? _Kyu Min ngó ngang ngó dọc

_Ồ đằng kia kia _Koon Ham chỉ

_Qua đây xem đi _Sandy dục, túm cả lũ chạy qua đó

Hiện ra trước mắt tụi nó là 1 nhỏ ẩn mặc cực kì bình thường nếu k muốn nói là nhếch nhác đang bị 1 lũ 5 thằng con trai úm đánh 1 cách cực kì thô bạo...

_Dừng lại.... _Sandy nhảy vào đá văng 2 thằng đập vào cái cây gần đó

_Tụi bây là loại gì vậy hả? 1 đứa con gái như vậy mà 5 thằng nhảy vào úm mà k biết nhục à? _Sandy quát

_K phải truyện của mày, biến _Thằng này bung tay tính đấm Sandy
 _Nhóc, tính đánh ai thế cu? _Kevin túm tay thằng đó bẻ ra đằng sau
 _O...anh...._Thằng đó nhìn Kevin ấp úng
 _Ê! Thằng kia, đứng lại _Sandy chỉ 2 thằng đang có ý định “tẩu vi thượng sách” (=.=)
 _Nhóc, ở lại nói chuyện đã chứ _Koon Ham túm cổ 1 thằng
 _ “Bốp” Tính bỏ của chạy lấy người à cu? Thế là k xong với chị dâu nhé _Kyu Min tặng cho em đấy 1 cái cốc vào đầu
 _Em, k sao chứ? _Sandy ngồi xuống, đưa cho cô bé nước mắt tèm lem cái khăn tay
 _Dạ, k ạ, cảm ơn chị _Cô bé nhận từ tay Snady chiếc khăn tay
 _Sao em lại bị lũ này đánh vậy ?_Sandy nhẹ nhàng hỏi
 _Em....em....k biết ạ _Cô bé khóc thút thít
 _Tụi bây, nói nghe sao lại đánh em ý _Snady trừng mắt nhìn mấy thằng
 _Em....em....._Mấy thằng đó ấp úng
 _Mày, nói nghe coi nào _Kevin bốp mạnh tay thằng bị tóm
 _A....a....Dạ, là có người thuê tụi em đánh ạ _Thằng bé nhăn mặt, bặm môi đầu đón
 _Ai? _Kevin hỏi
 _Tụi em k biết, tụi em chỉ được nhận tiền và lệnh để đánh thôi chứ chưa bao giờ gặp mặt người thuê cả. Anh, anh tha cho tụi em.... _Thằng bé van xin
 _Hừ, thui thả tụi nó ra đi _Sandy nói
 _Sao lại thả? _Kevin nhăn mặt
 _Xì, bọn này k biết gì đâu, thui thả đi đi giữ ở đây cũng k ích gì _Sandy xua xua tay
 Kevin, Koon Ham, Kyu Min thả tay cho chúng đi; trông mấy thằng đó chạy mà nom buồn cười muốn chết luôn, cứ như kiểu bị ma đuổi đằng sau vậy.....
 _Alo! Leo hả? Lên trường chị bảo, lệ lên nhé _Sandy rút điện thoại con Leo
 _Ừa? gọi Leo làm gì vậy Sandy _Kyu Min hỏi
 _Đưa em này về. Tụi mình còn phải học mà, để em ý về 1 mình tui k yên tâm _Sandy nói
 _Em cảm ơn chị ạ _Cô bé bẽn lèn nói
 _K có chi, em tên gì vậy ?_Sandy cười hiền
 _Em là Xian Lin _Cô bé nói
 _Rùi, vậy chị gọi em là Lin nhé. Nếu ai bắt nạt Lin nữa thì em cứ tới méc với chị nhé; chị là Lee Sandy ban 2 nhóm 1, cấp King ha _Sandy cười tươi
 _Dạ _Cô bé khẽ gật đầu
 _Chị _Leo chạy tới cùng tới Rey, Key, Jey
 _Ừa? Mấy thằng kia , chị gọi có mình thằng Leo chứ có gọi 3 đứa đâu _Sandy chỉ tay ề phía Jey, Rey, Key
 _Xì, chị thiên vị nhé.Sao chị chỉ gọi cho mình tên Leo àm k gọi cho chúng em, may lúc chị gọi là tụi em đang ở cùng với tên Leo à _Rey nhăn mặt
 _Chắc, được rồi. Vậy nếu 3 đứa đã ham hồ giữ vậy thì đây, cô bé này nhờ 3 đứa chăm sóc giúp chị nhé, ok
 _Sandy đẩy Lin sang phía Rey

_“Ặc, thứ gì đây? _Rey nhăn mặt nhìn nhỏ Lin h trông k những nhếch nhác mà vì bị đánh nên còn rất bẩn nữa

_”Bốp” Thứ gì ầm thứ, múm ăn đánh hả thằng ngốc này _Snady cốc cho Rey 1 cái thẳng tay

_Nhưng mà tại vì.... _Rey nhăn nhó

_Um, thui chị Sandy ơi em tự về cũng được k cần phiền mấy bạn đấy đâu...._Lin cười buồn

_K được. Chẳng phải muốn giúp chị mày sao? Đó, đưa cô bé này đi thay đồ, khám bệnh coi có sao k, tắm rửa nữa rồi đưa em ý về nhà. Mày mà động tay chân vào em ý thì đừng có trách chị ác, mau làm đi, cấm cãi _Snady đe dọa

_Chắc, cố gắng nha Rey, tui về nhà ngủ đây _Jey ngáp dài

_Sướng nhá _Leo cười

_Cố gắng nha mày _Key vỗ vai thẳng bạn

_Ặc, tụi mày nói cứ nhu việc của mình tao ý. Tao giết giờ _Rey túm cổ 3 thằng bạn

_Ăn đập giờ 4 thằng kia. Chị phải vào lớp bi giờ nè _Sandy quát

_Dạ _4 thằng “dạ” 1 tiếng mà dài thườn thượt tới tận km à

.....

_Mấy cô cậu kia, đứng lại xem nào _1 bà giáo mặc 1 chiếc áo sơ mi trắng cùng với quần Tây , đeo kính cần, tóc búi dài, mặt nhọn, gò má cao nhìn cũng đủ biết là thuộc loại đánh đá và cực sát trai (= =.)

_Ồ, bà nào đây?_Snady dần mặt, chỉ tay về phía bà giáo

_Ặc, im giùm cái bồ, cô giáo đó _Mika bịt mồm Sandy

_Hừ, cô được lắm, hôm qua thì đánh nhau giờ lại bắt nạt các em lớp dưới , thêm tội vô lễ với cô giáo nữa .Để tôi xem cô còn lộng hành, bố lão được tới bao giờ..._bà giáo đẩy cộng kính cổ lỗ xỉ của mình lên cao

_Hở, bắt nạt học sinh trong trường, ai zị cô? _Sandy trở mặt nhìn bà giáo

_Thế nếu k sao cô cậu vây quanh em học sinh này làm gì? Quần áo em ý rách hết rồi kia. ...đừng tưởng cô cậu có bố mẹ giàu có chút mà làm phách ở trường này nhé...._Bà giáo quát lớn, chỉ tay vào Lin

_Ặc.... Đây là _Sandy đang định cãi lại thì bà ta cắt lời

_ Không nói gì nữa cô cậu lên phòng giáo viên ngay cho tôi _Bà giáo quát lớn

Tụi nó biết là giờ cãi bà cũng trả được cái gì nên đành lên phòng giáo viên còn cô bé Lin thì được 4 đứa em của Sandy hộ tống về.... Họ bước đi nhưng phía sau Sandy lại có 1 nụ cười man rợ, mang đầy mưu mô đã nở khiến cô hơi rùng mình lạnh gáy.....

_Đói quá, k được ăn thì chớ lại còn phải ngồi dần mặt ra đây cả buổi à _Sandy ngán mặt, xoa xoa cái bug rỗng đang kêu gào đình công vì đói của mình

_Này, tại sao tụi này cũng phải lên theo là sao? _Kevin hỏi

_Ai biết _Ren thở dài

_Bức quá, chưa bao giờ phải bước chân vào cái phòng này à. Tui mún ra khỏi cái chỗ này càng nhanh càng tốt, Ren gọi đi

_Mika tỏ ra khó chịu

_Gọi gì thế? _Sandy hỏi

_Gọi papa, nhờ papa giải quyết dùm _Ren cười

_Chắc, chắc tui cũng phải gọi quá _Kyu Min lòi điện thoại ra

_Thui thui, khỏi đi. Để đó để Sandy sử cho, hehe _Sandy cười toe toét

_Hừ, mấy cô cậu muốn hỏi ai hả?Đưa tất cả điện thoại đây _Bà giáo ngồi đó nghe tụi nó thao thao bất tuyệt này giờ, đập bàn cái “rầm” nói

_Ồ ồ... _Sandy nói (Trả hiểu được nhỏ này phản bác hay như thế nào)

_Này, cô đâu có quyền làm vậy _Kevin bắt đầu câu

_Chắc, cô làm hơi quá rồi đó _Koon Ham này giờ ngồi im, bây giờ mới lên tiếng

_Sao?Tôi là cô giáo còn mấy cô cậu chỉ là học sinh thôi hiểu chưa?Có nghe k? để tất cả điện thoại ra đây

_Bà giáo nói mà cứ như hét lên

_Chắc, sợ ế..... thui thì để vậy..... _Sandy rút cái Ipod 4 ra

_Ờ rồi, để thì để xem cô làm gì tụi em _Kyu Min đặt cái điện thoại màu hồng lên bàn, vênh mặt lên nhìn bà giáo đầy thách thức

Rồi cả lũ mấy đứa lần lượt để điện thoại lên bàn, toàn là điện thoại sịn sáng bóng loáng luôn....nào là Ipod 4, Nokia 8800,..... tất cả đều là những mặt hàng điện thoại đắt về tiền mà còn là những hàng điện thoại mang tầm cỡ chỉ có những doanh nhân hạng sang mới dùng của các hãng điện thoại hàng đầu như: Nokia, O2, Ipod, Samsung,.....cũng phải tầm từ 20 triệu đổ lên

(tác giả nhìn mà rõ cả nhai ==)

_Này cô, cô làm mất cái điện thoại nào của tụi em là cô đền ốm đấy _Kevin cảnh cáo

_Thưa cô, vậy cô tính làm gì tụi em đây? Kêu tụi em lên đây là cứ ngồi dằn mặt ra đây uống nước chè xanh chán quá cô ơi _Sandy hỏi

_Hừ, tôi đã bảo từ nãy là mấy cô cậu ngồi viết cho tôi cái bản kiểm điểm viết lỗi của mình để tôi nộp cho hiệu trưởng cơ mà _Bà giáo gõ xuống bàn

_Cô đùa tụi em hả? bao tuổi rồi mà con viết bản kiểm điểm _ Kevin câu diên người

_Thưa cô, em thấy hay như thế này đi... thay vì mấy cái bản kiểm điểm vớ vẩn này thì cô đưa tụi em lên gặp thẳng thầy hiệu trưởng có phải nhanh hơn k ạ _Sandy cười tươi

_Hả? Sandy cậu hâm hả? Biết hiệu trưởng trường này nổi tiếng là nghiêm khắc k hả? _Ren nhăn mặt

_Chắc, lo gì chứ.... Cứ để Sandy nói chuyện với thầy xem sao

_Hừ, được. Tốt nhất lên gặp thầy để xem thầy sử cô cậu như thế nào. Là mấy cô cậu muốn vậy nhé _Bà giáo nở nụ cười đầy mãn nguyện

_Sandy ơi _Ren mặt dằn ra

Thế là cả lũ cùng bà giáo kéo nhau lên phòng thầy hiệu trưởng. Mấy đứa bạn thì toát mồ hôi hột trong khi Sandy thì nó cứ cười toe toét mãi không thôi còn tên Kevin thì chẳng có phản ứng gì cả, mặt k buồn cũng k vui, sợ thì càng không có..... Cô giáo bước tới gõ cửa phòng thầy hiệu trưởng

_Mời vào _1 giọng nam hơi khàn khàn nhưng lạnh lùng vang lên

Cô giáo đẩy cửa bước vào, lũ tụi nó bước theo sau. Cô giáo với khuôn mặt hết sức nghiêm nghị và đầy kính trọng cúi chào thầy hiệu trưởng đang gián mắt vào cái màn hình vi tính chẳng thèm ngẩng lên ngó ngang xem có truyện gì....

_Chào thầy ạ _ Cô giáo khúm núm

_um, có truyện gì k cô giáo? _Thầy hỏi nhưng cũng chẳng ngẩng lên lấy 1s

_Dạ thưa thầy, tôi muốn nhờ thầy dạy bảo 6 đứa học sinh này hộ tôi ạ. Là học sinh của trường King World nổi tiếng mà tui nó cậy nhà mình có quyền lực , giàu có mà hết đánh nhau trong trường tới bắt nạt bạn bè, lại còn vô lễ với thầy cô giáo nữa ạ !!!_Bà giáo nói 1 chàng k nghĩ (khiến Sandy cũng thầm cảm phục bởi cái hơi dai của bà ==.)

_ Là ai vậy ? _Thầy hiệu trưởng bỏ cái kiếng xuống bàn, ngẩng lên, hướng mắt về phía tụi nó

Khuôn mặt thầy hiện lên mà theo tụi nó thầy là 1 khuôn mặt cực kì nghiêm nghị, đầy quyết đoán, lạnh lùng nhưng cũng k kém phần thanh tú, trí thức mặc dù đã bị cái khắc nghiệt của thời gian tàn phá ít nhiều....

_Thưa papa là con ạ _Nó đứng ngay trước bàn thầy hiệu trưởng, ngoảnh miệng nở 1 nụ cười rõ là tươi (không biết là nó chạy lên bàn thầy từ lúc nào nữa luôn ==.)

Khuôn mặt thầy từ lạnh lùng chuyển sang bất ngờ, ngạc nhiên rồi rạng rỡ, vui mừng đến lạ kì khi nhìn thấy Sandy. Thầy ôm Sandy vào lòng , khuôn mặt chàn đầy hạnh phúc và nói với Snady bằng 1 giọng nói cực kì ấm áp :

_Con gái yêu của ba

_Papa đau con rồi _Sandy giả vờ nhăn mặt đùa hiệu trưởng

_Hihi, papa xin lỗi, tại papa nhớ con quá đó mà. Con gái cầu papa xinh quá, càng lớn càng đẹp ra à _Ông xoa đầu Sandy

_Hê, con ba mà lại trả _Sandy cười tít mắt

_Dạ, thưa thầy...._Bà giáo chen vào

_Sao thế? _Thầy nghiêng mặt nhìn

_Truyện tụi học sinh này....thầy....thầy định xử lý như thế nào ạ? _Bà giáo chỉ vào tụi nó, giọng hơi run vì chứng kiến cảnh vừa rồi nhưng mà dăm lao phải theo lao nên bà cũng cố cho bằng đc (==)

_Sandy, truyện đó là sao? _ Ông hỏi Sandy

_Chú à! Tại tụi con, mấy nhỏ đó hiểu lầm nên mới tới trường ta định đánh 3 cô ấy ạ _Kevin lên tiếng

_Ồ! Kevin, cháu cũng ở đây hả? _Thầy nhìn Kevin cười hiền

_Dạ, con chào chú _Kevin lễ phép cúi chào thầy hiệu trưởng và cũng là chú ruột của mình

_Được rồi, ta đã hiểu sơ qua vấn đề rồi. Cô giáo cứ ra ngoài đi, việc còn lại cứ để ta giải quyết, h ta muốn nói chuyện với mấy đứa nhỏ này đã _Thầy ra hiệu cho cô giáo lui ra ngoài

_Ồ, nhưng thưa thầy, tụi nó....truyện này....._Cô giáo ú ớ k hiểu truyện gì đang diễn ra

_Hừ! cô giáo này, tôi thấy cô cũng nên về xem lại mình đi, k nhất thiết phải nghiêm khắc quá đáng với bọn trẻ thế đâu. Mà tôi thấy tốt nhất là cô k nên can dự vào nếu như k muốn là người phải ra trường đầu tiên.._Thầy từ tốn nói nhưng mà những lời nói lại cực kì đanh thép

_Sao...sao lại thế ạ? Thầy.... _Giọng bà giáo run run, k nói nên mới

_Tôi đã nhắc cô không biết bao nhiêu lần rằng đừng để ý tới hành động của bọn học sinh nhóm 1, cấp King làm gì rồi cơ mà....Gia đình chúng rất đặc biệt tới mức lí lịch còn bị phong tỏa bảo vệ nữa cơ mà....Và nhất là 6 đứa này thì gia đình tụi nó cũng đã chẳng bình thường chút nào rồi, dù là ở cấp King cũng chẳng đủ nói hết thân phận của nó đâu....._Thầy lắc đầu, nhìn bà giáo đang ra sức biện hộ cho mình

_Còn nữa, nếu nói thẳng ra thì gia đình của mấy đứa là như vậy nhưng chúng còn có cả 1 thế lực mạnh hơn gia đình mình ở phía sau cơ....Kevin, Sandy, Koon Ham,Kyu Min, Ren, Mika...các con được nuôi dưỡng tới ngày hôm nay là vì các con được ấn định xê là người thay đổi thế giới ngày hôm nay đó _Thầy nói tiếp, nhìn tụi nó bằng ánh mắt trầu mến nhưng chàn đầy niềm tin

_Dạ, vậy tôi xin lui ạ _Bà giáo đã biết mình động phải ổ kiến lửa nên lễ phép rút lui

_Chắc, papa à, ba có khoa chương tụi con quá k? tụi con có làm gì đc đâu à _Sandy nhìn papa nó nói

_Hi, con gái cưng của ba, h con đang ở đâu vậy? Hay quá nhà papa sống đi _Ông nhìn Sandy cười hiền (đánh trống lảng sang truyện khác lun)

_Thui papa à, con đang ở ngôi nhà ngoài ô papa con xây cho rồi. Con còn ở với Leo nữa mà papa cứ yên tâm đi ạ _Nó cười tươi

_Ừm,thế thì được. Cái thằng Leo ta kêu nó về nhà ta ở lúc con k có ở Nhật mà nó có chịu nghe đâu, cứ lang thang bên ngoài xuốt. Ta cũng kêu nó đi Mĩ với thằng con ta để học hỏi thêm mà nó nhất quyết sống chết cũng k chịu đi nốt. Nó cứ kêu là đợi con sang, nó đi nhờ con sang mà nó k ở đấy thì con biết làm thế nào à. Thật là ngang hết biết _Ông nói thử dài cái thượt

_Hi hi, kệ nó đi papa, tính Leo trước h vẫn thích sống tự do, có chịu nghe người nào đâu à _ Sandy cười (Thực ra là Leo chỉ nghe theo Sandy và 1 người nữa thôi hehe)

_Ừm, Sandy này...đây là....? _Mika lên tiếng hỏi

_À! Hehe, nói chuyện với papa mà quên mất k giới thiệu với mấy người. Hi, đầu là 1 trong 10 người ba nuôi của Sandy đó, chứ k phải ba ruột đâu. Papa là người đỡ đầu cho Sandy đó; ba đã giúp đỡ và dạy bảo cho Sandy rất nhiều khi Sandy sang Nhật _Sandy nói mà cười cực kì hạnh phúc luôn

_um, tụi con chào thầy ạ _Mấy đứa cúi chào thầy lễ phép

Ông nhìn 6 đứa trẻ không những vừa đẹp người lại đẹp nét 1 cách cực kì hài lòng và tin tưởng rằng tụi nó sẽ được việc về sau này, ông nở nụ cười hiền từ:

_Được rồi, các con k cần phải câu nệ lễ phép quá vậy đâu. Koon Ham, Kyu Min, Ren,Mika ...ta mong các con hãy giúp đỡ Sandy và Kevin nhé, 2 đứa nó quậy lắm đấy (Ặc, ắc thầy giao con cho giặc roài thầy ơi, 4 đứa này quậy có khác gì 2 đứa kia đâu ==~)

_Dạ, tụi con biết ạ _Koon Ham cười

_Thui, papa làm việc đi nhà, tui con ra đây, k làm phiền papa nữa _Sandy chào papa nó

_Ừ, rảnh thì dẫn các bạn qua nhà papa chơi luôn nha _Ông cười

_Dạ, con chào papa

_Con chào chú

_Tụi con chào thầy ạ

6 đứa chúng nó kéo nhau ra khỏi phòng hiệu trưởng mặt cười toe toét chứ chẳng hề méo sệch như những đứa khác.Sandy vươn vai , hít 1 hơi thật dài đầy thoải mái kéo cả lũ xuống căng-tin mắt nhắm 1 bữa no nê

Còn thầy, tuy cả lũ đã đi từ lâu, dù cánh cửa phòng hiệu trưởng đã đóng nhưng thầy vẫn cứ nhìn về hướng đó mãi; cái hướng mà nơi 6 đứa nhóc đã được ấn định rằng sẽ là những người thay đổi cái chiến trường khắc nghiệt này để thế giới có thể được sống yên bình hơn 1 chút . Thầy đan 2 tay vào nhau, ánh mắt xa xăm, thầy khẽ nói:

_Kevin, Sandy thằng nhóc đó có bước quá được khỏi cánh cửa đó không là nhờ cả vào 2 con đó.....

13. Chương 13

Mục tiêu

_Chắc, nhìn mặt bà giáo méo xệch khi k làm zê được bọn mình mà bần cười quá,tui phải nhịn để k phá lên cười đó _Kyu Min cười toe toét

_Xi, cho bà ế chết, ai kêu đụng vào tui làm chi _ Sandy đắc ý

_ Nhưng mà tụi này cũng bắt ngờ thật đấy. K ngờ hiệu trưởng là ba nuôi của Sandy và lại còn là chú của Kevin nữa chứ

_Koon Ham cười

_He! Thế nên em mới bảo mọi người đừng có lo mà _Sandy cười

_Haizzz, k đứng lại vướng vào cái vụ này à.....Thoai, về đi, nản quá _mika thở dài

_Ồ! Thế còn học ? _Ren hỏi

_Học hành zề nữa, sắp tan rồi còn đâu. Vào lớp h chẳng bõ à, về thôi_Mika bước đi

_Hờ, phải đó...mấy người về trước đi,tui xuống căng-tin xem có cái zề bỏ bụng đã , đói quá _Sandy xoa xoa cái bụng rỗng đang biểu tình vì đói

_Tui đi với _Kyu Min lon ton teo Sandy

_Uh, vậy tui với Kyu Min đi ăn, mấy người về trước đi nhé, bibi _Sandy và Kyu Min chào tạm biệt

_Nè, ăn xong nhớ đưa Kyu Min về nhà tử tế đó, rõ chưa Sandy _Mika nói theo (y như mama của nó zì ==.)

_Rui, tuân lệnh thưa sếp _Sandy cười toe toét

Tụi nó chia làm 2 tốp đi về 2 hướng khác nhau nhưng tâm hồn mỗi đứa lại chứa đựng những suy nghĩ khác nhau.....

_Ren, cô bé Lin hôm nay mà Sandy cứu ý,tui thấy quen quá, có nhớ đó là ai k?_Mika hỏi

_K, chắc là gặp ở trường rồi. Cô bé đó cùng trường mình mà _Ren lắc đầu

_KHông phải, tui thấy khuôn mặt đó ở đâu ý, lâu rồi nhưng tuyệt đối k phải ở trường mình_Mika quả quyết

_Tiểu thư à, cô có lo lắng quá k vậy? _Ren đưa tay kéo cái cặp sách nặng trĩu cầm hộ Mika

_Hừ, kê tui, đừng có gọi tiểu thư này nọ chứ, khó chịu quá à _Mika nhăn mặt

_Hehe, rùi rùi đừng cáu _Ren cười toe toét

_Hừ, cứ thử điều tra về lí lịch của cô bé tên Xia Lin này đi, nhanh nhé _Mika nói

_Chắc, rùi tuân lệnh _Ren cười, tay để trên chán đứng nghiêm như kiêu trong quân đội

_Nè, 2 người đi lẹ lên qua phòng nghỉ đi, còn đứng đó nói chuyện gì vậy? _Kevin gọi với lại

_Rùi đây _Ren kéo Mika bước tới

.....

_Oài, ăn no rồi, hạnh phúc ghê _Sandy xoa xoa cái bụng tròn xoe của mình cười hạnh phúc

_Chắc, đúng là ỉn mà....bồ ăn lắm tới mức mấy người phục vụ ở căng tin cùng cả lũ sinh viên ở căng tin cứ gọi là mắt miếc trố hết ra mà nhìn bồ à. Thật k thể ngờ được rằng Lee Snady nổi tiếng k chỉ thành tích quây lầy lòng mà còn xinh đẹp với dáng người chuẩn k cần chỉnh mà lại ăn như con heo thế kia à.....
xx_Kyu Min nói 1 chắc và lắc đầu bó tay với con bạn iu quái của mình

_Haha, ai bắt họ nhìn đâu, mà tui cũng có bảo là tui ăn ít bao giờ đâu mà. Bồ chưa nghe câu: “Có thực mới vực được đạo à?”_Sandy cười toe toét

_Ăn như heo zì còn đâu mà thực với trả đạo nữa à _Kyu Min trề môi

_Hô hô vậy đã nhầm nhò gì à, đấy mới chỉ là bữa ăn lót dạ của tui thôi đó à _Sandy nói đầy tự hào

_Ặc bồ ăn lắm giữ vậy mà k sợ mập sao?_Kyu Min cũng nản luôn

_hehe, k biết à? Lee Snady này từ bé sinh ra đã được trời phú cho cái sở trường ăn hoài k béo à ,kaka...._Sandy chỉ vào mình nói với vẻ cực kỳ tự tin

Sandy vs Kyu Min đang nói chuyện hết sức vui vẻ như vậy thì bất chợt ở đâu ra 1 lũ tầm gần 20 tên mặc đồ đen kịt từ đầu đến chân, che luôn cả

mặt mũi chạy ra tấn công cả 2. Với Sandy thì 20 tên này hay thêm thế nữa thì cũng chẳng có vấn đề gì nhưng thực chất là xê có vấn đề rất lớn khi mà chỉ có 2 trong số hơn 20 tên đó đánh với Sandy nhằm mục đích cầm chân ra thì hơn 18 thằng đầu trâu mặt ngựa còn lại tập chung vào đánh úp Kyu Min. Đương nhiên Kyu Min cũng k phải là cô bé liễu yếu đào tơ nhất là Kyu Min lại là con gái ông trùm mafia lớn nhất thế giới nữa nhưng mà kinh nghiệm thực chiến của cô thì so với Sandy vốn lớn lên đã nếm trải biết bao nhiêu trận đánh nhau thì quả là 1 trời 1 vực nên khi bị bất ngờ tấn công Kyu Min đã k phản ứng kịp và kết cục là bị lũ bịt mặt đó tóm gọn....

_Chúng mày....._Ánh mắt màu tím của Sandy long lanh đến lạ kì khi cô nàng tức giận

_Xin đắ tội rồi, tiểu thư _1 tên trong số đó nói

_Chúng mày muốn gì đây? Mau thả Kyu Min ra _Sandy nghiêng răng, cổ kìm chế cơn tức giận

_Ày, tiểu thư à. Cô đừng manh động nha k là tôi e con dao này nó k có mắt đâu, nó sợ quá là nó xê đâm vào cổ vị tiểu thư này đây....hì hì _Tên đó kẻ con dao sắc lém vào cổ Kyu Min khiến nó rỉ ra 1 chút máu

_Mày....._Sandy siết chặt tay

_Sandy à, kệ tui đi, tui xê k sao đâu. Mau chạy đi trước đi _Kyu Min hét lên

_Haha, tiểu thư à, cô đang ở trong tay tui này đây, nên lo cho bản thân mình trước đi thì hơn à _Tên đó cười 1 cách đều giả

_Mày muốn gì đây? _Sandy đang cô nén nhưng tức giận vào lòng lấy lại bình tĩnh để cứu Kyu Min bởi vì ngay lúc này, cô lo sợ cho nhỏ bạn mình hơn là sự tức giận tức thời

_Hi, đơn giản thôi . Nói thẳng ra thì mục tiêu của tui này k phải là bị tiểu thư này, mà là cô Lee Sandy ạ _Hắn nở nụ cười nửa miệng, chĩa thẳng con dao về phía Sandy

Bỗng 1 ý nghĩ lóe lên trong đầu Sandy, khẽ nở 1 nụ cười nửa miệng đầy tự tin nhưng cũng đủ thần bí để tui trâu đàn kia k nhận ra và sẵn sàng, chuẩn bị lọt vào cái bẫy do chính chúng chui vào.....

_Tưởng gì, mục tiêu của tui mày là tao ha? Vậy thì chào đời đi _Sandy cười

_Ý cô là sao? _Hắn hỏi

_Đơn giản mà, chẳng phải chính xác thì thứ mày muốn là tao sao?Vậy thì bắt đi _Sandy nở nụ cười ngạo nghễ

_Mày đứng im chịu trói chứ? _Hắn nhìn Sandy dò xét, vì hắn biết cô k phải con người đơn giản nên cần đề phòng khi cô k giữ lời hứa

_K thành vấn đề, chỉ cần mày thả bạn tao ra thì Lee Sandy này xê theo mày đi _Sandy gật đầu chắc nịch

_Sandy à, tuyệt đối k được đâu...kệ tui đi mà _Kyu Min lắc đầu,về mặt đầy sợ hãi. Sợ vì cô biết mục tiêu của chúng k phải là cô lại là Sandy nên nếu để Sandy thay cô chắc chắn xê k ổn chút nào....

_Yên tâm đi _Sandy nhìn Kyu Min nở 1 nụ cười đầy tự tin như muốn Kyu Min hãy tin tưởng vào mình

Thế là có 1 cô gái mà phải tới 10 thằng lâu la mang giầy chổi theo tên cầm đầu là cho chắc ăn nếu cô có ý định phản lại....Sau 1 hồi hý hách và nghe Sandy **** um cù tòi vì mấy con gà này đàn quá thì chúng cũng chổi xong cô, khá là chắc nhưng mà cũng là lúc màng nhĩ của cả lũ phải đến viện khám ==.

_Giờ thì hãy thả Kyu Min ra _Sandy nói bằng chất giọng lạnh lùng

_Được thôi _Nói rồi hắn đẩy mạnh Kyu Min làm cô mất đà ngã xuống đất

_Kyu Min, bảo với mọi người là Leo là tui tuyệt đối k sao đâu _Sandy cố gắng nói với theo khi bị lũ kia dẫn đi

Khi Kyu Min quay lại thì chẳng còn thấy gì cả ngoài lớp bụi mỏng, vội vã đuổi theo nhưng chẳng biết lũ này đưa Kyu Min đi về hướng nào nên cô hít 1 hơi lấy lại bình tĩnh, quyết đi nhưng giọt nước mắt rơi vô ích, lấy hết sức bình sinh chạy tới phòng nghỉ của trường nơi 4 người kia đang ở đó và thầm cầu mong rằng họ chưa đi về.....

Ông trời đúng là k tuyệt đường ai bao h...trong cái đen đui cả Kyu Min ngày hôm nay vẫn có 1 chút may mắn vì Kyu Min vừa chạy tới nơi thì cũng là lúc 4 người kia vừa bước ra khỏi phòng nghỉ và tiến về phía cổng trường.....

_KOON HAM..... _Kyu Min dùng chút sức lúc cầu mình còn lại hết thật lớn

Mọi người sung quanh và nhất là 4 người kia khá giật mình kh nghe cái giọng trong chẻo mà lạnh lạnh đó của cô bạn thân tự dưng lại phát ra tiếng gọi thăm thiết tới vậy....Và k ai là k khỏi bất ngờ khi giọng nói đó đúng thực sự là của cô bạn Kyu Min và cô đang xuất hiện trong hình dạng hết sức quái đản (theo 4 người đó nhận xét) vì mặt Kyu Min thì mồ hôi chảy đầy ướt thấm cả lưng áo, chiếc váy hồng thì k những nhàu lại còn vấy bẩn hết cả....

Chạy gần tới nơi, Kyu Min vì quá mệt mỏi nên đã mất đà khi vấp phải cục đá và chút sịu nữa là khuôn mặt baby xinh đẹp kia xe hôn đất cái “chặt” nếu như Koon Ham k đỡ kịp

_Có chuyện gì thế này Kyu Min _Koon Ham lo lắng

_S....San....San...dy..... _Kyu Min bắt đầu khóc,nói mãi k thành tiếng

14. Chương 14

_Bình tĩnh lại đi. Koon Ham mau đưa Kyu Min vào trong phòng nghỉ đi đã rồi tính _Mika lo lắng

Koon Ham đứng dậy, bế thốc Kyu Min lên 1 cách nhẹ tênh đưa vào bên trong còn Kyu Min lúc này thì vừa thở vừa khóc và vừa ôm chặt lấy Koon Ham nhìn khuôn mặt trông đến là tội mà cũng buồn cười....

_Đỡ hơn chưa? _Koon Ham đưa cho Kyu Min cốc nước lạnh

Kyu Min khẽ gật đầu, đón ly nước từ tay Koon Ham, cười nhẹ

_Thế giờ có chuyện gì? Sandy, con nhỏ đấy bị làm sao? Nói lẹ cái coi _Kevin sốt ruột

_Sandy....Sandy cậu ấy bị bắt rồi _Kyu Min mắt rơm rớm, chuẩn bị khóc

_BỊ BẮT? _Cả lũ ngạc nhiên , há hốc mồm như k tin vào tai mình

_Bị bắt? Ai bắt? Tại sao lại bắt? Con nhỏ đó giỏi võ lắm cơ mà đâu dễ bị bắt dễ dàng vậy? Nói coi nào...lẹ đi _Kevin hỏi Kyu Min dồn dập

_Từ từ bình tĩnh đã nào Kevin, hỏi vậy sao Kyu Min trả lời được _Ren cười vỗ vỗ vai tên bạn khờ

_Nìn đi, giờ em khóc có ích gì đâu. Bình tĩnh kể lại chuyện cho tụi anh nghe coi nào _Koon Ham nhẹ nhàng lấy tay quyết đi 2 hàng nước mắt của Kyu Min

_Ummm..truyện là :!@#\$\$%^&*>>>>.....^&_Kyu Min bắt đầu tường thuật lại mọi chuyện lúc đó cho cả lũ nghe

_Con nhỏ đấy ăn nhầm cái gì à mà lại làm cái chuyện điên vậy chứ? _Kevin giận run người

_Thế Sandy có bảo với cậu cái gì k? _Mika hỏi về mặt biểu lộ rõ sự lo lắng

_K...A! Có,nhưng cũng đâu có gì đâu. Tui nhớ lúc tui bị xô ngã có nghe Sandy nói vổng lại là bảo với mọi người và Leo đừng lo à _Kyu Min suy nghĩ 1 lúc rồi nói

_Hô, ý gì nhỉ.Đúng là câu này chẳng có ý gì đặc biệt cả _Ren giả vờ suy tư trông rất ư là bác học

_Chắc chứ? Em nhớ thử lại thêm xem Sandy có nói gì thêm k?_Koon Ham hỏi lại

_Dạ k? _Kyu Min khắc đầu

_Mọi người ý bảo tui mình à?...Mọi người và Leo.....k lẽ.... A! K lẽ.... _Mika lẩm bầm 1 mình

_Phải rồi, Kevin, Ren, Koon Ham mấy người ai có số của Leo k? Gọi Leo tới đây liền đi _Mika reo lên như bắt được vàng

_làm gì? _Kevin hỏi nhưng tay vẫn lồi em để iu ra

_Hỏi nhiều, gọi đi rồi xê rờ _Mika dục

_rồi _Kevin nắm số của Leo

.....

_Alo, Leo nghe _Đầu dây bên kia bắt máy

_Leo ha? Anh Kevin đây

_Dạ

_Bạn k? Tới trường anh đi, gấp lắm

_Trường? Trường K.W đó ạ?

_Ừ, nhanh lên. Bạn gì vất đấy tính sau, qua liền đi

_Dạ

.....

1 lúc sau thì 4 chiếc xe máy phân phối lớn phóng thẳng vào trường trước ánh mắt ngạc nhiên và kinh sợ của lũ sinh viên và ánh mắt hình viên đạn của mấy ông giám thị....Nhưng mấy ông cũng chẳng giám làm zề tụi nó cả , đâu có ai điên đâu mà lao đầu vào chặn 4 cái xe phân phối lớn đang phi như điên và lượn lách như đúng rồi cơ chứ...lén phéng tụi nó cho xuống gặp diêm vương uống nước chè đánh cơ vậy thì khổ ==. Và nhất là cái sát khi phùng phùng kia đủ khiến người ra phải sợ tới k dám xí sởi rùi....

4 chiếc xe đỗ xích ngay trước cửa phòng nghỉ của tụi nó; bỏ mũ, tháo găng tay, cời lớp áo ngoài ra Key, Rey, Jey, Leo bước vào bên trong

_Anh _4 thằng lễ phép cúi chào

_Được rồi, mấy đứa ngồi đi _Koon Ham khê gật đầu

_Goi bọn bon em có chuyện gì vậy? Sao gấp thế ạ? _Leo hỏi

_Ố! Mà chị Sandy đâu rồi ạ? K thấy có mặt ở đây _Rey ngó dáo dác

_Uh, tụi này gọi 4 đứa tới đây cũng vì chyeueenh này đấy. Sandy bị bắt rồi _Koon ham từ từ nói

_HẢ? CÁI GÌ CỐ Ạ? _Cả 4 thằng cùng đồng thanh hét

_Ặc? Sao lại thế được? Làm sao chị Sandy để bị bắt dễ vậy chứ? Thế đâu con là Lee Sandy à....Anh chị đồn tụi em hả? _Mặt Rey ngệt ta

_Tuyệt đối chị Sandy k thể bị bắt được, chi ấy tha k bắt người ta thì thui chứ à...._Jey lắc đầu

_Uầy, anh chị đùa em ác quá đó nha _Key thì chẳng có tí tì tì nào tin cả (==.)

_Thằng...thằng nào, thằng nào giám bắt chị Sandy của ông, ông chém cả nhà nó _Nhìn Leo im im này h cứ tưởng thằng này vẫn là người hiểu chuyện nhất ai dè nó sẵn quần sẵn áo toan đi tìm thằng định bắt chị ai mệnh

“BỐP” _Tỉnh lại chưa mày? _Kevin k thương tiếc zề cho nguyên cái dép vào mặt Leo

_hơ hơ, em vừa làm cái gì ế nhẻ? _Leo xoa xoa cái đầu hỏi 1 cách ngây thơ vô (số) tội

_Cái thằng này _Kevin và cả lũ năn luôn k nói được câu nào nữa ==. Cứ hễ có truyện gì liên quan dính lúu tới chị ai iu quái của chúng là cả lũ nó tắc nơ vậy đó

_Hehe, sorry mấy anh tại em keke, thế đầu đuôi truyện là như thế nào ạ, Chị Sandy thà chết chứ chẳng bao h chịu để người khác bắt mình uy hiếp đâu _Leo hỏi và khẳng định 1 câu chắc nịch

_Người bị bắt k phải là Sandy mà là Kyu Min. Vì Sandy muốn cứu Kyu Min nên đã đồng ý để tụi nó bắt Koon Ham giải thích

_Ồ, vậy là chị Sandy tự nguyện để chúng bắt đi ỳ ạ _Leo đàn mặt ra 1 lúc rồi quay qua Kyu Min hỏi

_Um _Kyu Min gật đầu

Kyu Min vừa gật đầu cái “rụp” thì cũng là lúc 4 thằng nhóc nhìn nhau rồi cùng ôm bụng cười như chưa bao h được cười, cười tới mức té ghế mà vẫn cười lẫn cười bò ra sàn (như mấy thằng vừa từ Châu Quỳnh trốn trại ra vậy) Leo bình thường vốn là thằng vừa kiếm lời lại cực kì ít cười nói thể mà h ngồi cười lẫn cười bò rớt từ ghế xuống mà vẫn hăng say cười típ mới lì chữ lại...(= =)

_Ồi zời ơi là zời thằng nào mà ngu thế chứ lì.....ha ha ha sắc sắc ...chết cười mất mẹ ơi.....ha ha ha ha....._Leo vừa cười vừa nói

_Ặc...Ặc..... chết vì cười mất....dau bụng quá mẹ ơi...._Thêm thằng Rey ôm bụng cười sắc súa

_Haha, vậy nếu em đoán k nhầm thì chị Sandy xẽ nói rằng kêu mọi người và tụi em đừng lo hả? _Key cố nhìn cười nói cho rành rọt từng chữ 1

_Star....hihi_Jey nở nụ cười đầy thú vị

Lúc mấy thằng cười như vừa mới bắt được vàng thì có 5 bộ mặt cứ phải gọi là đàn thú ra luôn, nản k chịu được

_Mấy thằng này ắt cả lượt rồi à? _Koon Ham thốt lên, chỉ vào 5 cái đồng to tròn ù vẫn đang cười vật cười vẫ dưới sàn nhà

_Cần anh gọi cho bệnh viện tâm thần k? _Ren chỉ vào cái điện thoại

_Truyện gì thế này? _Mika nhăn mặt nhìn mấy thằng đang cố nhịn cười và đứng lên 1 cách cực kì khó nhọc khi mà vừa đứng lên 1 nửa lại vôi lẫn quay ra đất cười típ (==>)

_Haha, mọi người yên tâm đi, chị Sandy tuyệt đối xẽ k sao đâu mà.Em e người bị sao là tụi kia à _Leo nhìn mọi người bằng ánh mắt đầy tự tin

_Hi hi đúng là chỉ có thằng ngu mới nghe lời của “Sandy siêu quậy” mà _Jey lắc đầu bó tay và đang thầm chia bòn cùng mấy thằng cu ngu ngốc

_Là sao? _Kevin nheo mắt nhìn, tỏ ý k hiểu?

_Kekee, mọi người xẽ hiểu rõ khi gặp chị hai thui mà _Rey cười

_H ta chỉ cần chúng gửi yêu cầu và địa chỉ gặp mặt nữa là ổn à _Key thả mình xuống ghế salong

Vừa đúng lúc đây thì 1 mũi tên đc làm bằng sắt được ai đó bắn xuyên qua lớp cửa kính và đang nhắm thẳng vào đầu Mika .Nhưng thật tiếc cho tên đàn nào đã ngu khi ám sát Mika à; chọn ai k chọn lại đi chọn ngay cái người được bảo vệ 25/24 h lun thì đúng là ngu thật, và ngu hơn khi hấn đụng nhằm người được mệnh danh là “thần tốc độ” vì sự nhạy bén tuyệt vời của anh về cách ra đòn, tránh đòn về di chuyển.

Mũi tên dừng lại khi chỉ cách trán của Mika chưa đầy 3cm khi có 1 cánh tay săn chắc đã túm gọn mũi tên đang lao như điên đó mà chẳng mất mấy công sức cả.....

_Mika, k sao chứ?_Kyu Min lo lắng chạy lại

_K sao cả. Có tên này đứng đây thì sao chết được, có muốn chết cũng khó nữa là...._Mika chỉ vào Ren khi hấn đang tung tăng tung tẩy cái mũi tên vừa tóm được và nhìn Mika cười 1 cách cực kì toe toét

_Hehe, đây k phải 1 mũi tên thường đâu,từ mũi tới thân này đều được làm bằng sắt tất đó, khá là ki công luôn à _Ren chỉ vào mũi tên

_Này, muốn trở tài siêu nhân quèn ra thì đừng có mang tui ra làm vật thí nghiệm chứ? Anh hoàn toàn có thể bắt được nó khi nó mới chỉ phá tấm kính thôi mà _Mika lườm Ren

_Hehe, zị mới zui chứ _Ren cười típ mắt

_Muốn chết sớm à? _Mika nói giọng lạnh lùng

_Ế...ế....Thui thui, đùa thui mà, đừng nóng _Ren lạnh sống lưng

_Thôi được rồi. Tụi nó gửi yêu cầu và địa chỉ đây nè, lại coi đi _Koon Ham nói và rút tờ giấy được gắn chắc chắn ở phía chuôi của mũi tên

_Tụi nó nói sao? _Kevin hỏi

_Chắc, lại cái trò cũ rích này. Tóm gọn 1 câu là muốn cưu Sandy thì mang 10 tỉ tới ngôi nhà bỏ hoang dưới chân cầu Tokyo _Koon Ham đọc tờ giấy và tóm gọn lại như vậy

_Lam sao h đây? Lấy đâu ra số tiền lớn vậy chứ? _Kyu Min hỏi nhìn Leo đầy lo lắng

_Hehe, Bắt đầu cuộc chơi rùi. ĐI đón chị hai về nào _Leo cùng 3 thằng đứng dậy

_Thế con tiền, 10 tỉ k hề là 1 con số nhà đâu _Mika nói, lòng vẫn k thể đoán đc ý định của 4 thằng tiểu quỷ này

_Cái đấy mang đi chỉ tổ vấy máu tanh thui ạ, k cần _Jey nói, cười đầy ẩn ý

_Phải đó, chẳng phải thứ chúng muốn là Sandy sao. Mang tiền chúng cũng k thả Sandy đâu _Ren trầm ngâm

_Chắc, vậy để gọi xe _Kevin rút điện thoại gọi cho mấy tay bảo vệ mang xe tới

_À! Phải rồi, anh Koon Ham ơi, cho tụi em mượn 10CIA của anh được k? _Leo sực nhớ ra quay lại nói với Koon Ham

_10 người á? K thành vấn đề, được thui nhưng mà để làm zì vậy? _Koon ham hỏi

_À! Vì em muốn đảm bảo là k để cho ai sống mất ấy mà, 10 ng này thấy tên nào ra thì bắn bỏ lun à. Chứ để 1 tên thoát thì chắc chị Sandy lật tung cả cái đất nhat này lên lăm à _Leo cười , nụ cười xen chút lo lắng ái ngại

_Ok _Koon Ham gật đầu tỏ ý hiểu

_O! Anh Koon Ham là CIA sao? _Kyu Min ngạc nhiên hỏi

_K phải là CIA mà là con trai của chỉ tịch tập đoàn CIA lớn nhất thế giới và là người kế nhiệm sau này đó _Ren chen vào

_Hả? _Kyu Min sững người

_Sao vậy Kyu Min _Koon Ham nhìn Kyu Min cười hiền

_A, k ạ .Đi thôi_Kyu Min bối rồi bước đi

1 tình yêu mới chớm nở, 1 trái tim khê rung động, 1 sự thật được phơi bày....vậy liệu thực sự tình yêu đó có thể được k? xẽ chung tay cùng nhau bước 1 con đường hay là mỗi người 1 ngã rẽ riêng???

Xe tới,mọi người phi thẳng tới điểm hẹn của tụi nó. 5 chiếc moto phân tối lớn của Key, Jey, Rey, Leo và Kevin và 1 chiếc xe thể thao mui trần màu đen bóng loáng, phía sau là 1 chiếc BMW cũng đen nốt đi theo 5 chiếc xe máy phóng vèo vèo ngoài đường quốc lộ chính....

15. Chương 15

Xe dừng lại ngoài đường quốc lộ, 10 người mặc bộ đồng phục cơ động màu đen theo lệnh của Koon ham cố định vị trí bao vây ngôi nhà bỏ hoang đó cùng với mấy cái súng bắn tĩa đã được xác định tầm ngắm chỉ đợi những chú chó đi lạc đường thôi. Bước vào con hẻm nhỏ, Tứ Quỷ cùng 5 anh chị tiến về phía ngôi nhà đó

Tới đây,tụi nó đã thấy sẵn bọn đấy đứng đợi tụi nó từ lúc nào rồi. 1 thằng nhìn to con nhất, đứng ở giữa với vẻ mặt vênh vênh tự đắc tiến về phía tụi nó hất mặt nói:

_Tụi mày tới nhanh hơn tao tưởng đấy

_Anh Koon Ham, anh Kevin, anh Ren việc lần này để 4 tụi em lo cho ạ _Leo nhìn đàn anh của mình cười cười

_um _Kevin gật đầu

Chỉ chờ có như vậy, 4 thằng Key, Rey, Jey, Leo bước về phía trước cười cười diễu cợt làm lũ kia tức muốn điên người luôn nhưng vẫn phải nhịn nhục k hồng truyên....

_Tiền đâu? _Thằng to con hỏi

_Người đâu? Tao muốn gặp chị tao trước _Leo trừng mắt, lạnh lùng nói

_Chị mày k sao, tao muốn xem tiền trước _Thằng to con cố gắng nắm chặt tay kìm nén cơn giận khi bị 1 tên kém tuổi mèn dọa nạt

_Mày nghĩ tao xê tin mày sao? Tao muốn xem tiền trước _Leo nở nụ cười khinh bỉ

_Mày...mày....Được rồi, đưa con nhỏ đấy ra đi _Thằng to con ra hiệu cho bọn đàn em

2 thằng đó nhanh chóng chạy vào đưa Sandy ra, lúc này Sandy đang bị ngất có lẽ là do chúng chụp thuốc mê để tránh Sandy quậy....Theo sau 2 thằng đó là thêm 50 thằng nữa bước ra cùng và tay thằng nào thằng nấy đều cầm dao or côn, mặt đằng đằng sát khí

_Sandy _Kyu Min lo lắng thấy rõ khi nhìn cô bạn iu quý cầu mình nằm bất động

_Hehee, cô em xinh đẹp à, yên tâm đi tiểu thư đây chỉ bị thiếp đi vì thuốc mê thôi _Thằng to con cười đắc ý

_Chắc, mày chỉ làm được bấy nhiêu thôi hả? _Rey khinh khỉnh nói

_Hừ, nhìn mày đi. Mày thấy người rồi h sao? Tiền đâu? Tiền chao cháo mức nha _Tên to con đưa tay ra vẫy vẫy

_Tiền à? Ồ, teo quên mất đấy. Đây _Leo lôi tờ tiền từ trong túi áo ra

Nhưng tờ tiền này lại k phải tờ séc ghi trị giá 10 tỉ mà là 1 tờ giấy bạc ghi trị giá tiền là 10 nghìn (=~=) Cầm tờ tiền dơ lên trước mặt thằng đó, cả lũ có thể nhìn thấy hằn đang giận tím tái cả mặt mày,những đường gân trên cổ ngày càng nổi rõ và cũng đủ biết hằn đang tức giận như thế nào. Nhưng màn kịch chưa dừng lại ở đó, nở nụ cười manly hiểm hóc rồi xé đánh “roẹt” 1 cái k thương tiếc làm tờ tiền rách làm đôi, noi:

Nguồn: Truyen186.Com

_Hi, mày khờ quá đấy. 10 ngàn này mày cũng xê k có đâu, huống chi tới 10 tỉ? Mơ à con?

_Ha, tao nhin mày đủ rồi. Ok, k đưa tiền thì nói lời tam biệt con chị mày đi _Hắn nhếch môi cười, chỉ về phía Sandy

_Hi, cứ hộ phát đi _Rey cười nhạt

_Chắc, cái tên Leo k bít tiếc tiền zè cả, Tiền zè mà trả là tìn chứ, ôi 10 ngàn lận đó. Thằng đểu, té ra mày vay tao 10 ngàn để làm vậy hả? _Key lườm Leo 1 cái sắc lém

_Game over thui nhĩ? _Jey nhìn tên to con cười đầy ẩn ý

_mày.... _Thằng to con giận tím tái cả mặt mày

_Hi, chị Sandy à, kịch ta nên hạ được rồi nhĩ....Chị Kyu Min khóc hết nước mắt rồi kia, tính tiếp tục để mọi người lo lắng tới bao h nữa. Ấn nút Game over thui _Leo khoan tay trước ngực, lắc lắc đầu nói

Trên gương mặt Sandy hiện rõ lên 1 nụ cười , chiếc dây thừng được buộc chắc chắn trên tay Sandy bỗng dưng lỏng ra và rơi xuống đất, chiếc cột tóc của Sandy bỗng dưng đứt làm mái tóc vàng óng, xoăn xoăn được giải thoát khẽ bay bay trước gió nhẹ.Nhanh, nhẹ và đầy uy lực, 2 đòn được buông ra và 2 tên đứng cạnh Sandy ngã xuống đất chết k kịp ngáp mà chẳng hiểu vì sao.....

_Chắc, chị đang tính xem thêm tý kịch nữa sao k mấy đứa k quây thêm đi, bắt chị lộ diện sớm vậy chứ
_Sandy vén mái tóc đang lòa xòa trc mặt mình nở 1 nụ cười ngạo nghễ cùng ánh mắt tinh nghịch

_chị hai _Key, Jey, Rey Leo cúi đầu chào

_Sandy à _Kyu Min nước mắt rơm rớm nhìn cô bạn Sandy

_Hehe,Yên tâm đi Sandy vẫn ổn mà _Sandy toe toét nhìn Kyu Min cười

_Mày....sao mày lại....lại...._Tên to con áp úng k nói nên lời

_Haha, cái loại thuốc mê của chúng mày k có tác dụng với tao đâu. 1 người đã phải dùng tới 1 lượng thuốc mê lớn và mạnh để ngủ như tao đã miễn nhiễm với thứ thuốc mê vớ vẩn đấy rồi. Chịu thua tụi bây vì cái lí do vớ vẩn đấy thì cái tên “Siêu quậy Sandy” sao lại vang xa thế được _Sandy cười khinh khỉnh

_Mày đúng là ngu mà. Teo dạy cho mày cái này nhé, và hãy cố mà nhớ lấy này, là khi Lee Sandy chịu nộp mạng cho chúng mày thì cũng là ngày tử thần gõ cửa với chúng mày đấy _Leo chỉ ngón tay cái xuống dưới đất

_Tụi mày....mày...bon mày còn đứng đực ra đấy à? Chém chết tụi nó cho tao...nhanh lên _Thằng to con hét lên

Thế là cả lũ hơn 50 thằng xông vào đánh Sandy cùng Tứ Quỷ. Tụi Kevin tính vào giúp nhưng lại bị Leo ra hiệu cho dừng lại, chỉ việc đứng coi và bảo vệ Mika cùng Kyu Min là được rồi nên đành đứng khoanh tay nhìn xem “Siêu quậy Sandy” cùng “Tứ Quỷ” vốn được coi là huyền thoại của thế giới bóng đêm xê sử trí như thế nào

_Hihi, nói trước nhé, giám tính bắt Kyu Min, làm Kyu Min của ta khóc rồi tụi bây còn giám sía vô đứng gần ta nữa....Chắc, nợ cũ nợ mới lần này ta trả triệt để luôn nhé _Sandy quyết ngang mũi cười đắc ý

Và trận chiến bắt đầu diễn ra ,Sandy lấy đà nhảy bật lên cao tránh những nhát chém sắc nhọn của bọn chúng vào người, tiếp đất thẳng đầu 1 thằng bé to con, và đá thẳng chân vào bụng thằng bé bên cạnh làm thằng bé bắn ra xa mấy mét.Dơ tay đỡ thanh đao của tên vừa bị đá tay đi gặp người sao hỏa, Sandy gạt mũi kiếm xuống đất chém phăng 1 chân của thằng bị Sandy dẫm lên và 1 phát nữa quyết ngang đùi tên bị đá sâu tới nỗi k thể hét lên được vì quá đau....

Quay người ra sau, Sandy đá vung 2 cái dao của bọn nó rơi xuống đất rồi bằng 1 nhát chém ngọt của mình Sandy đã cho chúng vĩnh biệt luôn 1 cái chân yêu dấu 1 cách k thể nào phủ phàng hơn....Cứ như thế chém được 1 nửa số người còn lại thì Sandy dao lại cho Tứ Quỷ dọn dẹp nốt và tiến tới xử thằng to con nhất chết...chém thì chẳng thấy chém chỉ thấy đứng khoanh tay chỉ đạo bọn đàn em như đúng rồi làm Sandy cực kì ngứa mắt....nhanh nhẹn như 1 con mèo Sandy lách mình qua đám lâu nhâu đó tiến tới phía tên to con làm hắn giật mình xuyết chút nữa là ngã ngửa ra phía sau. Nở 1 nụ cười tươi trước khuôn mặt đầm đìa mồ hôi mồ kê của thằng đó khi Sandy đã kề cái đao ở cổ của hắn lúc nào k hay

_Chị....chị....xin....xin chị tha cho em....._Thằng to con run rẩy xin tha mạng

_Ồ! Ok thôi _Sandy bỏ cái dao ra khỏi cổ tên to con

Sandy vừa bỏ dao xuống thì tên to con tính phản lại nhưng hoàn toàn vô vọng khi mới chỉ định cầm con dao được dắt ở quần lên đã ngã lún xuống đất và sau lưng cái áo phông màu cháo lòng đã in thắm 1 màu máu rõ rệt hình chữ X to đúng bằng lưng hắn tự bao giờ

Túm tóc thằng to con ném về phía lũ lâu nhâu đã bị mình sử lý trước đó cùng lũ Tứ quỷ vừa sử xong kia....bằng 1 nhát đao Sandy chém gãy tay thằng nhóc gan lì cuối cùng , nhìn đám tàn tích ánh mắt Sandy long lanh 1 màu đỏ của máu hòa cùng với màu chiều tà.....

Hình ảnh cuối cùng trong mắt Kevin, Koon Ham, Ren, Kyu Min, Mika nhìn thấy và nhớ mãi đó chính là hình ảnh cô bé mang cái tên Lee Sandy khuôn mặt đầy máu, quần áo rách tả tơi nhưng cũng nhuốm đầy máu tươi, mái tóc xoăn che nửa khuôn mặt thanh tú vì làm gió chiều nhẹ thổi qua, đôi mắt đỏ nhuốm màu máu long lanh 1 cách kì lạ cùng nụ cười nửa miệng ngạo nghễ của thần chết đang đứng giữa đám tàn quân và 4 bên là Tứ quỷ đứng cạnh.....1 khung cảnh đầy mùi máu tanh trong buổi chiều tà ở thành phố Tokyo và nơi phía cuối bầu trời kia cũng đang rực lên 1 màu đỏ ngút ngàn, chói lọi.....

16. Chương 16

Phát súng của quá khứ, hiện tại, tương lai.....

_Hey Kyu Min đợi tui lâu k? _Koon Ham chạy tới

Kyu Min k nói gì, khẽ mỉm cười lắc đầu

_Hi, có truyện gì mà lại gọi tui ra vậy? _Koon Ham nhìn Kyu Min bằng ánh mắt trêu mếu

_Ừ, Kyu Min có truyện muốn nói _Kyu Min cười, ánh mắt đượm buồn

_Truyện gì vậy? Cứ nói đi, Koon Ham nghe _Koon Ham nhìn Kyu Min khó hiểu

_Ừ, là truyện Koon Ham hỏi Kyu Min hôm ở nhà Sandy ý. Hôm nay tui xẽ trả lời, được chứ? _Kyu Min cố nặn ra 1 nụ cười tươi nhất có thể

_Hả? _Koon Ham hết sức ngạc nhiên

_Ừ, Kyu Min xin lỗi, Kyu Min k thể yêu Koon Ham được đâu. Kyu Min suy nghĩ nhiều rồi nhưng tui thực sự k thể tìm thấy chút tình cảm nào dành cho Koon Ham cả. Thực sự xin lỗi _Kyu Min cúi gập người xuống xin lỗi, cố nén cho những giọt nước mắt k rơi ra

_Tại.....tại sao?.... _Koon Ham k nói nên lời, anh thức sự k hiểu những gì đang xảy ra với mình, mọi truyện thực sự quá nhanh, quá vội vàng.....

_Anh k hiểu à? Vì Kwon Kyu Min này k yêu anh _Kyu Min cười nhạt, quay bước đi

Koon Ham định dơ tay giữ Kyu Min nhưng anh k có đủ dũng cảm để đón nhận thêm những lời đau lòng nữa và đã để cô vụt khỏi tay mình mà k biết được rằng cô cũng đang khóc vì đau...đau lắm...nỗi đau chẳng kém Koon Ham đâu....K làm được, Koon Ham lúc này anh chỉ biết đứng đó, chẳng thể cử động được gì nữa, cánh tay vẫn lơ lửng giữ không chung lạnh lẽo.....

Kyu Min bước đi, mỗi bước đi ngày càng nhanh hơn và để lại sau nó là 1 giọt nước mắt trong veo nhưng đầy đau đớn....mỗi bước càng ngày càng nhanh càng gấp hơn....rồi chẳng biết từ lúc nào mà Kyu Min đã chạy, chạy rất nhanh....rất nhanh....1 giọt, 2 giọt, 3 giọt, 4 5 giọt rơi xuống đất....rồi cả 1 cơn mưa rào rơi xuống thấm ướt bộ đồ mỏng manh của cô gái trẻ xinh đẹp đó, cô vẫn chạy trên con đường màu đen k 1 bóng người, k có 1 điểm dừng nào cả..... Nước mưa hòa quyện với dòng nước mắt nóng hổi tại ra vị mặn mẫn ở miệng nhưng cơn mưa rào này cũng k thể nào rửa trôi được nỗi đau vô tận của cô, cũng k thể lấp đầy khoảng trống trải trong trái tim bé nhỏ kia,..... Và anh, chàng hoàng tử mà cô vẫn hằng chờ đợi vẫn đứng đó, hàng giờ....k 1 cử động nào cả...đường như có cái gì đó đang tan chảy trong con người kia....

“BỐP” tiếng động vang lên giữa k gian im ắng và cô đã ngã xuống khi trời vẫn đang mưa, nước mắt vẫn đang rơi.....1 khuôn mặt thiên thần vẫn đang đắm lệ

* * * * *

Sáng hôm sau tại trường K.W, lớp ban 2, nhóm, cấp King

_Nè Sandy vào lớp rồi, dậy đi _Mika lay lay Sandy

_Um....cho tui ngủ thêm 5' thui mà.... _Sandy chu chu cái mỏ, chán nhần nhần lại....

_Dậy hay chết _Giọng Mika lạnh lùng đầy sát khí tỏa ra

_Dạ, dậy ạ _Sandy nhanh chóng bật dậy, tỉnh ngủ luôn nhìn Mika cười toe toét (trông đến là “ghét” lun ạ)

_Hi, Sandy tài ngủ ghê, thấy hôm nay tới lớp cũng đang ngủ ngon lành à _Ren cười

_Hehe, có gì đâu à, bình thường ế mà _Sandy phẩy phẩy tay

_Hừ, cô ta đêm nay trả tới bar tùm lum 1 trận rồi mới về à...h k ngủ bù hơi phí _Kevin nhăn mặt

_Nài, sao mi biết? Theo dõi tui à? _Sandy nhìn Kevin bằng ánh mắt cực kì nghi ngờ

_Xì, rảnh lắm mà theo dõi cô, cô vào quán bar của của tui quây đập phá lanh tanh bành à. Tui ngày nào trả được báo cáo rằng cô tới đây và đập vỡ mất mấy cái ly chén của quán tui...đến thua lỗ vì cô à _Kevin thở dài cái thườn thượt

_Ặc....Why? _Sandy tròn xoe mắt nhìn Kevin

_Hừ, bình thường cô thông minh vậy sao h ngu thế? Nhờ cái vụ cô quây tương bưng ở bar tui, lại thêm cái vụ 4 thằng kia nữa thì k nổi hơi phí. 4 thằng nhóc đó có vị trí k hề nhỏ trong giới đêm đầu. Mà cũng vì tui bênh cô có lần mà thằng nào cũng nghĩ cô là bạn gái tui nên báo cáo rất là đầy đủ, k thiếu chút nào luôn _Kevin lại thở dài ngao ngán

_Chắc, nản _Sandy cụt hứng (cô nàng này có tính mơ mộng rất cao và niềm truyện nên cứ tưởng Kevin có phép thần thánh nào đó cao siêu lắm cơ ==.)

_Nào, các em ổn định trở ngồi đi, cô có truyện muốn nói với cả lớp đây _Cô giáo bước vào lớp , gõ cồm cộp thước kẻ xuống bàn

_Có gì mà hum nay thầy siêu kute lại tới lớp thế nhỉ? _Mika bắn khoăn

_Kute á? Ai? Đầu đâu? _Sandy ngó dáo dác tìm thầy “kute” mà Mika nói (nhỏ này hám trai đẹp lắm nhưng mà trai đẹp vậy quanh mình hết mà có biết là họ đẹp trai đâu à =.=)

_Tìm gì ế? Ông thầy chủ nhiệm kia kìa. Bọn học sinh trong trường gọi bằng vậy đó _Mika chỉ ông thầy mặc 1 chiếc áo sơ mi trắng, quần tây, tóc trait chuốt gọn gàng, đeo kính cận, mặt thanh tú, da trắng, dáng cao

_Ặc, loại thư sinh mặt búng ra sữa thế kia thì đẹp trai cái nổi zề chứ? Tui đập phát có mà trả ngã lăn ra mấy trăm mét à _Sandy thở dài , lắc đầu chán nản

_Bít cô thì kinh rùi. Ngồi yên xem ông kêu cái zề đi _Mika nghe Sandy nói vậy khẽ cười nhưng vẫn phải nhắc nhở (chắc, lớp trưởng mà kaka)

_Hôm nay thầy xin giới thiệu với các em 4 bạn học sinh mới chuyển trường vào lớp ta . 1 bạn là du học sinh nước ngoài còn 3 bạn kia là học sinh chuyển trường, các em hãy giúp đỡ các bạn ấy nhé _Thầy giáo nói

_Thầy ới ! La boy hay girl ạ ? _1 thằng nói với lên, sổ cả tiếng anh mới ghê chứ

_Là nam. Nào, mời 4 en vào đây _Ông thầy vẫy tay cho 4 bạn học sinh kia vào

Cả lớp ồn ào nhốn nháo cả lên vì không biết 4 bạn nam này có kute k? Bọn Kevin cũng k khỏi tò mò vì trước giờ vào được nhóm 1 cấp King là cực kì khó, thế mà lần này có tới 4 người có thể qua được vòng thi của trường thì cũng đáng để quan tâm lắm chứ; nhưng chỉ riêng Sandy là ngồi vắt chân lên bàn trông mà miệng cứ cười tùm tùm mãi....Và rồi bọn nó cũng hiểu vì sao Sandy cười nhưng vẫn sock lắm khi 4 thằng nhóc đẩy bước vào lớp....

_Hello! My nam is Key

_Tui là Jey, rất vui được biết các bạn

_Rey là tui, mong giúp đỡ ngen

_Leo....

_A A A A A A A....._Cả đám con gái hét ầm ầm hết ã muốn nổ nhà, thùng trời luôn khi 4 thằng bước vào lớp

Xem chừng là ban 2, nhóm 1 cấp King của trường vốn nổi tiếng với 3 chàng bạch mã Qualy Kevin, Choi Koon Ham, Ren Otohara này càng đình đám hơn với 4 gương mặt tuy mới mà chẳng mới chút nào này.....K biết trường K.W còn trụ được tới bao h đây....

_Ặc, điếc tai quá _Ren bịt tai

_Ủa, mấy con nhỏ đây bị sao mà hét lên như bị điên vậy? thùng bég màng nhĩ tui rồi _Sandy nhăn mặt, ngoáy ngoáy lỗ tai vì bị tiếng hét kích động

_Sặc, cái con nhỏ này sống quanh toàn người đẹp nên bị miễn nhiễm lun rồi à? _Ren nản, chán chối nhìn Sandy

_Là seo? _Sandy k hiểu

_Sao trắng gì trên trời ế bà ạ. Leo, Key, Jey, Rey ở ngoài vốn chẳng phải là người bình thường rồi, h vào trường thì như thế này vẫn còn là quá nhẹ đấy...haizzz tý kiểu gì cũng bị mấy em lùn mấy chị bám dính cho xem...._Mika ngao ngán giải thích cho cô bạn gốc của mình

_A ! Té ra là zị hả? nhưng zậy mới zui chứ _Sandy cười toe toét, đầu óc đơn giản quá đâm ra la cô nàng này chưa hiểu hết được nguy hiểm dính dấp mình đâu

_Ê chị nè, lại đây đi _Sandy tươi cười vẫy tay gọi 4 thằng em yêu quý

4 thằng mắt sáng như đèn pha khi nhìn thấy Sandy.Ngay lập tức đẩy mấy bạn nữ sức nức mùi nước hoa hàng hiệu ra để chạy tới trổ chị hai iu quý của mình và chiếm luôn cái bàn trên nhờ chút mỡ nam kế rùi

_Hehe, chị hai ? _4 thằng cười toe toét với Sandy làm lũ con gái kia tức anh ách ả. Mấy tên này bình thường lạnh lùng lăm và cực kì chẳng thân thiện tẹo nào, chỉ ở gần Sandy hay là với bạn Sandy mới ngoan hìn vô(số) tội thui

_Này, sao k đừng 4 đứa lại chui vào đây học vậy ? _Kevin hỏi

_Phải đó, anh có bao h thấy mấy đứa chọ hành gì đâu _Ren thắc mắc

_Haizzzz.... Anh hỏi chị Sandy ý _Jey thở dài, mặt buồn thiu

_Thằng kia, mày muốn chị đuổi cút mày ra khỏi nhà à? _Sandy trừng mắt nhìn Jey đầy đe dọa

_Ấy, ấy k ạ _Jey xua xua tay, chán chấy mồ hôi hột lun vì cái liếc séo của Sandy

_Hi, k phải tụi em k đi học đâu mà là học xong hết rồi ạ _Leo cười, giải thích cho mấy anh chị hiểu

_Là sao cơ? _Mika nghiêng đầu hỏi, k hiểu ý của Leo

_Hehe thì 4 thằng này nó học vượt cấp và nhảy cóc nên ra trường từ đời rồi nhưng giờ tui bắt tụi nó đi học lại đó mà

_Sandy nói 1 việc cực kì quan trọng mà mặt mũi tỉnh rụi , thần nhiên cứ như là truyện cực kì bình thường ý

_Sặc, bắt á? _Ren trố mắt nhìn sang Sandy rồi lại nhìn 4 thằng kia

_Haizzzz....dạ _4 thằng thở dài

_Từ hồi chị Sandy bỏ Nhật quay về Việt Nam thì tụi em cũng bùn quý mà học nhảy cóc xong ra trường luôn ạ _Leo cười

_Vậy sao h lại vào làm gì? _Mika hỏi

_Dạ, chịu ạ. Chị hỏi chị Sandy ý ạ _4 thằng chỉ về phía Sandy

_Kèo nhèo lắm quá đấy. Tin chị đuổi 4 thằng ra ngoài ngủ đường k ? _Sandy lườm 4 thằng muốn cháy sém luôn

_Sandy sao vậy ?_Mika hỏi

_À! Là tui mún mấy thằng nhóc này bảo vệ Kyu Min iu quý của tui đó mà, hehe. Mika khỏi cần vì có Ren roài,nhể? _Sandy cười tíu tít

_Ồ, mà Kyu Min của tui đâu rồi?_Sandy ngó đông ngó tây kiếm Kyu Min

_Giờ mới nhớ hả nàg? Kyu Min đã tới lớp đâu _Mika cốc nhẹ lên đầu Sandy

_Ủa,mà sáng nay tới giờ cũng chẳng thấy Koon Ham đâu....bình thường có bao giờ tên này bỏ học đâu ta _Ren thắc mắc

_Um...sáng tới giờ gọi Kyu Min k được, k biết có chuyện gì k nữa à _Mika thở dài

_Ồ ! anh Koon Ham tới rồi kia _Jey chỉ ra ngoài cửa

Cái bóng cao dong dong của Koon Ham đang bước tới, khuôn mặt thì ủ rũ, quần áo thì sộc sộc, tóc tai thì rối bù, loạng chạng bước vào lớp làm cho mấy bạn nữ đau khổ, sụp đổ hình tượng luôn....Chẳng thèm chào ông giáo trong khi ổng đang chăm nhìn Koon Ham mà bước thẳng về phía bàn của mình luôn (mà khổ cho ổng là ổng cáu lắm nhưng cũng phải nhịn nhục k làm được gì à, lén phéng hắt lại trả cho ông vào tù bóc lịch thì còn nhục hơn

_Ach, anh Koon Ham à, mất hình tượng quá? _Rey nhìn Koon ham chần trối

_Anh Koon ham, anh ổn chứ? _Sandy nhìn Koon Ham đầy lo lắng

_Ừ, anh ổn! _Koon Ham cười _1 nụ cười mà cố gắng lắm mới nặn ra được

_Này, điện thoại đâu rồi mà tao gọi k nghe máy? _Kevin hỏi

_À...ờ... hum qua tao đi dính mưa nó ướt, đơ đơ nên ném luôn rồi _Koon Ham trả lời thản nhiên như k (ôi mẹ ới @@. Cái điện thoại mấy chục triệu mà ném đi k thương tiếc mới lý chứ. Đây nè, có người cần đây nè, cho tác giả đi T~T)

Rồi mọi thứ lại chìm vào im lặng, mỗi đứa 1 việc nhưng chẳng có đứa nào chịu học cả (bọn này khinh thường thầy giáo đến thế là cùng): Tứ Quý thì ngồi bắn game loạn xì ngầu, Kevin thì ngồi tán gái với Ren,riêng Mika thì học đọc sách rất chi là chăm chỉ nhưng khổ mỗi tội là đọc sách kiếm dọa à (lớp trưởng cực kì gương mẫu nhất thời đại luôn), Sandy thì nghe nhạc + đọc manga, Koon Ham thì ngủ....

* * * * *

H RA CHƠI: (NGHỈ TRƯA)

_Anh Koon Ham nước này, anh uống đi cho đỡ mệt _Sandy chìa lon nước cho Koon Ham

_Ừ, cảm ơn em _Koon Ham cười nhưng 1 dấu được sự mệt mỏi trong đôi mắt

_Này, sao cô mua mỗi nước cho Koon Ham vậy ?Phân biệt đối xử quá đấy _Kevin từ đầu tiến lại gần, đứng sát ngay sau lưng Sandy

_Ặc.... ặc...ặc....ai cho lại đây hả? Biển....Cách xa ta 1 mét.....Mà ta mua cho ai thì liên quan gì tới mi chứ, kệ ta. Biển xa ra ra mau.....biển... _Sandy làm cho Kevin 1 chàng

_Cô...._Kevin cứng họng (vì sock quá ạ)

_Này, tui để ý là trừ Koon Ham và Tứ Quý ra thì Sandy luôn giữ khoảng cách với tất cả tụi con trai nhé _Ren nhìn Sandy 1 cách đầy soi mói

_Hả? ehehe đâu có đâu...nhầm rồi...nhìn nhầm đó _Sandy giật thót mình, lấp liếm

_Này, vậy sao cô tránh tui? Tui đâu phải là hủi đâu? _Kevin bước tới gần Sandy

_Biển ra kia,đứng có lại gần tui _Sandy lùi ra sau

_Chắc, vậy sao Kevin tới lại lùi vậy ?Giải thích đi _Ren cũng bước tới

_Nè, 2 người đừng thấy tui hiền mà bắt nạt nhá _Sandy k thể lùi được nữa khi bị 2 chàng chặn cả 2 đầu

__Hi hi, thui 2 anh tha cho chị Sandy, k là chị ấy ngất ra đây đây __Leo tiến lại gần Sandy

__Why? __Ren nhúu mày k hiểu

__Ờ thì vì.... __Leo đang định nói thì bị Sandy nhảy lên bịt mồm

__Mày muốn chị thít mày à thằng kia __Sandy trừng mắt

__Này, dù gì cũng là bạn bè mà...Đâu cần dẫu đâu...Sandy,tui cũng muốn biết __Giọng danh thép của Mika vang lên

__Ờ thì nhưng mà.... __Mặt Sandy hơi đỏ lên

__Thui để em nói cho. Tại chị Snady từ bé mắc cái bệnh quái dị và k có thuốc chữa là BỆNH SỢ CON TRAI

__Ren cười toe toét

__HAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA? __cả lũ trở mắt nhìn Sandy

__Hừ, có zè đâu mà nhìn tui như sinh vật ngoài hành tinh vậy chứ... __Sandy nhăn mặt nhưng cũng chẳng dẫu được khuôn mặt đang đỏ lựng lên

__HAHAHAHA....__cả lũ ôm bụng cười nghiêng ngả

__Tui giết chết mấy người giờ? Có im đi k? __Sandy mặt đỏ lù, dơ nắm đấm lên đe dọa

__Sặc...haha nhưng mà bị bệnh đó sao mà lại đi đánh nhau được chứ? Haha....đau bụng quá __Ren vừa cười vừa hỏi

__Thì ghét mí đánh mà __Sandy nhăn mặt

__Vậy sao bọn Leo k vậy ?__Mika che miệng đang cười hỏi(Mika phải cố nhịn nhiều lắm đấy mới k lặn ra cười như mấy tên kia)

__Xì, thân rùi thì k thành vấn đề. Tứ Quỷ là gia đình tui chứ có phải người lạ đâu __Sandy sị mặt xuống vì cả lũ cứ nhìn mặt nó lại phì cười như mấy thằng điên trốn trại

__Nè vậy sao Koon Ham thì được mà tui với Ren thì lại k lại gần được? __Kevin hỏi mỉa mai nhưng cũng ản ý lắm đấy

__Ờ thì.....__Sandy ấp úng

Đang k biết phải giải thích như thế nào cho phải khi cái tên Kevin vẽ mặt bống khó đăm đăm nhìn nó xem chừng chẳng có vẻ gì là đùa cả, lần này chắc Sandy chết với hấn quá thì.....

__Chị Sandy __Jey hốt hải chạy vào và đã có bàn cứu nguy trông thấy cho Sandy

__Truyện gì vậy ?__Sandy nhìn thẳng em bằng ánh mắt rưng rưng đầy biết ơn và cảm kích

__Trời, chị con thanh thoi vậy sao? Chị kyu Min bị bắt rồi.....__Jey lo lắng nói

__Hả? __Sandy sững người

__Kyu Min...Kyu Min bị làm sao cơ? Nói rõ xem nào.....làm sao? __Koon Ham túm cổ áo Jey

__Anh Koon Ham bình tĩnh lại đi __Mika can Koon Ham

__A....um...anh xin lỗi...tại anh... __Koon Ham lúng túng

__Em k rõ chuyện như thế nào nhưng khi em mở tủ chị Sandy ra lấy đồ cho chị ấy thì thấy lá thư này __Jey chìa lá thư đọc 1 màu đen ra

Sandy lấy lá thư của Jey, từng dòng từng chữ hiện lên trước mắt cô : “Muốn cứu Kwon Kyu Min thì mang cái mạng của mày tới đổi lại mạng con bạn mày cho tao, Lee Sandy. Khi mặt trời lặn thì mới truyện xẽ kết thúc.....”

Sắc mặt Sandy xanh xao, trắng bệch chuyển giận sang giận giữ tới tột cùng, vò nát tờ giấy trong tay ném xuống đất, Sandy gằn lên từng tiếng:

_Bọn ***** _Ánh mắt Sandy long lang đẹp kì lạ khi giận giữ, chạy đi

_Key, Jey, Rey giữ chị Sandy lại _Leo hét lên

17. Chương 17

_Buông ra _Sandy hét lên khi 3 thằng nhóc giữ chặt mình lại (đừng có lạ khi 3 thằng nhóc này bắt và giữ dc Sandy 1 cách dễ dàng nhé, vì người lập ra Tứ Quỷ này cũng là để khống chế Sandy mà ^^~)

_Giữ cho chắc vào, để chị ấy thoát thì 3 cậu biết hậu quả ra sao rồi đấy _Leo nhìn Sandy đầy lo lắng

_Leo, buông ra mau _Ánh mắt Sandy đầy giận giữ, long lanh 1 sự thù hận kì lạ

_Chị, bình tĩnh lại đi _Leo nhìn Sandy buồn

_Buông chị ra, mau lên _Sandy dẩy rủa,nơi khóe mắt có 1 giọt lệ

_Chị à, bình tĩnh lại đi. Chị như vậy k thể cứu được chị Kyu Min đâu _Leo ôm chặt Sandy vào lòng khi người Sandy run lên 1 cách kì lạ

Tất cả những người chứng kiến chẳng ai hiểu được rằng rốt cục có chuyện gì mà khiến cho cô bé Lee Sandy bình thường kiên quyết, cứng rắn là vậy mà h cả người đang run lên bần bật 1 cách khó hiểu....

Sau 1 lúc, Sandy ngược lên quyết đi những giọt nước mắt còn sót lại khi nẩy trên khóe mắt , nở 1 nụ cười thật tươi, thật tự tin như ngày thường, nói:

_Tuyệt đối k thua đâu

_Hi, vậy chứ. Tứ Quỷ luôn theo chị mà,chị Sandy yên tâm đi _Rey cười

_Ừ _Sandy cười đầy tự tin

_Nè, vậy h làm sao đây? Nhìn mặt vậy thể có hướng giải quyết gì chưa? _Mika hỏi

_Hi,rồi nhưng nhờ mọi người cùng giúp nha. Động vào bạn của Lee Sandy này tui tuyệt đối k tha đâu
_Sandy cười, 1 nụ cười đầy quyết đoán

_Ok _cả lũ đồng thanh

_Hi, này nhé : anh Koon Ham giúp em tra khảo mấy thằng mình tóm dc để tìm tên cầm đầu nhá,em tin tui nó có liên quan trong vụ này đây.Tứ Quỷ sẽ đi theo và giúp Mika và Ren điều tra tung tích của thằng trùm vụ này ngay sau khi anh Koon Ham điều tra ra dc chuyện gì từ bạn kia và những bằng chứng nhỏ lẻ hay người đang có tầm ảnh hưởng mới lên trong thế giới đêm. Tất cả phải làm thật nhanh , nhất định muộn nhất là 4h chiều nay phải xong _Sandy quả quyết

_Nhanh vậy? _Ren nhăn mặt

_Thế nên tui mới cho Tứ Quỷ giúp 2 người mà.K nhanh Kyu Min xê k ổn đâu _Khuôn mặt Sandy hiện rõ 1 sự lo lắng bao trùm

_Ok, vậy tui này đi trước _Mika hiểu ý Sandy, khẽ cười nhẹ rồi bước đi trước

_Vậy điểm hẹn là quán bar của Kevin nhé _Koon Ham cười, khuôn mặt hiện rõ 2 chữ mệt mỏi nhưng cái mệt mỏi đó cũng k bằng nỗi đau buồn và sự lo lắng tột cùng ...

Nguồn: Truyen186.Com

_Này, thế tui làm gì? _Kevin nhăn mặt nhìn Sandy

_Hả? Mi á? Ờ thì thích làm gì thì làm, hehe _Sandy cười cực kỳ chê người Kevin

_Này, tui giết chết cô h _Kevin tức, tay lăm lăm nắm đấm

_Thử xem ! _Sandy vênh mặt lên 1 cách đầy thách thức

_Cô....._Kevin tức lắm đấy nhưng k làm gì được nhỏ này,k hiểu sao trước h Kevin chẳng ngăn con gái và kể cả con gái cũng đánh k tha thể mà k hiểu sao lại k thể đánh được cái bản mặt vênh vênh đáng ghét kia.....

_A!Anh Kevin k làm gì vậy thì đi cùng chị Sandy cũng được mà _Leo chen ngang vào cuộc cãi vã cay cấn chuẩn bị oánh nhau đổ bàn đồ ghế tới nơi (~.~)

_Hả? Hâm, chị k cần _Nghe xong Sandy nhăn mặt khó chịu, nhất quyết k nghe

_Anh Kevin ở đây lâu cũng biết nhiều người hơn chị mà, lại thông thạo đường cái như vậy chẳng tốt hơn à! Em biết chị định làm gì mà, nhờ anh ý xê đồ vật cả hơn đấy _Leo cười hiền

_Xì, được lắm, rồi thì đi _Sandy hất mặt bước đi

Kevin k nói gì , khẽ nhúm vai rồi bước đi theo Sandy. Mọi người thì mỗi người mỗi việc nên cũng nhanh chóng tản ra để kịp thời gian mà Sandy khẳng khái chọn vì 1 lý do nào đó mà chỉ có nó biết, trời biết, đất biết , thêm Mika biết.....

_Êu, h cô tính đi đâu đây _Kevin hỏi

_Bang Yakuza vùng quan đông _Sandy nói 1 cái truyện động trời mà vẫn cười bình thường, mặt k hề biến sắc hay có cảm giác e dè khi nhắc tới (hì, đùa giỡn vì Bang Yakuza vùng quan đông là 1 bang Yakuza rất mạnh, nhất nhì cái đất Tokyo này nên ai chỉ mới nghe qua thôi cũng đã sợ đến mồ hôi hột chảy như mưa luôn rồi.....)

_Này cô, cô có biết đấy là đâu k hả?Cô đừng có mà nói bừa nghe, mất mạng như chơi đấy _Kevin nhìn Sandy, dường như k tin vào tai mình

_Xì, tui là ai chứ? Nhưng trước hết phải thay quần áo đã chứ mặc như thế này thì k thể vào được thật,hehe

_Sandy nhìn bộ đồ với quần jean bó đen dài, rách te tua cùng cái áo sơ-mi trắng rộng thùng thình trùm mông với giày Nike trắng, tóc buộc lệch đội mũ nhìn cực kì bụi

_Haizzz, uh vậy về nhà cô đi, tui gọi người mang đồ đến chô tui vậy _Kevin thở dài, lôi điện thoại đọc nhất vô nhị của mình ra gọi cho tay vệ sĩ ở nhà mang đồ tới cho mình

Sandy leo lên cái oto thể thao mui trần bóng loáng 1 màu đen của Kevin rồi 2 đứa phóng vèo vèo trên đường quốc lộ mà người đi đường nhìn vào chỉ thấy 1 bóng đèn xe soẹt qua rất nhanh như 1 tia chớp để và để lại chỉ là 1 làn gió lạnh gáy người cùng bụi mà thôi....

Về nhà Sandy _1 căn nhà theo kiến trúc cổ, nó vào nhà mở thiết bị bảo vệ ra và 1 vòng bảo vệ trong suốt được bao bọc quanh nhà nó , tới 1 con mỗi có ý vào le ve cũng bị dòng điện 1000W nướng cháy thành muối quay luôn.....

_Này, sao cô phải cài đặt bảo vệ? Chỉ ở đây có chút thôi mà _Kevin đặt đồ tên vệ sĩ mang cho mình xuống ghế, nhìn Sandy

_Ồ, tui sợ có người vào nhà mà k biết. Tui là mục tiêu của chúng mà,tui thì k sao nhưng căn nhà này tuyệt đối k được bị sứt mẻ gì _Sandy nhìn Kevin cười hiền,tay đẩy cái bàn máy khởi động hệ thống bảo vệ vào tường

_Vì sao ?_Kevin nhăn mặt k hiểu

_Vì ngôi nhà này là nơi bảo vệ 1 thiên thần mà _Sandy nói, trong đầu nó nghĩ vu vơ 1 cái gì đó.....

_Cô là thiên thần hà? _Kevin buột miệng nói (chủ đích chính xác là k tính nói đầu nhưng tại cứ dăm dăm nhìn cô bé đang nghĩ vu vơ kia nên mới vậy....ng ta bảo cái miệng hại cái thân là cấm có sai bao h =.=)

_Xì, vớ vẩn ! K phải tui, điên _Sandy nhăn mặt khó chịu, đầu thâm rửa tên chết bầm Kevin ăn nói vớ vẩn

_Ồ, thì thui...._Kevin trả lời hờ hững, tự bảo mình ngu vì phát ngôn ngu quá nên k dưng tính ăn ****,

_Xi, tui đi thay đồ đây.Tầng này có buồng tắm đó, vào đây mà thay.Cầm bước vào phòng tui _Sandy lườm, ánh mắt đầy đe dọa

_Rui _Kevin thở dài thườn thượt

Sandy loay hoay làm gì đó trên tầng mãi 1 lúc rồi cũng bước xuống nhà trong khi Kevin đã thay xong từ đời và đợi nó đến dài cả cổ ra như hươu.....

Kevin mặc 1 chiếc áo da đen, séc lệch, cạo cả séc kéo ở tay áo ,trên vai trước ngực; 2 túi séc 2 bên, đi cùng với quần bò đen mài rách và bạc trắng ở trước và sau đi cùng giày khủng bố. Kéo cái khóa áo tới 1 nửa để khoe 1 chút thân hình gợi cảm chuẩn tới từng milimet của mình trông cực đáng ghét (cái này là Sandy nghĩ). Mũi sỏ 1 cái khuyên bạc đính 1 viên kim cương nhỏ, tai đeo 1 cái nạm nhỏ màu đen

Sandy thì mặc 1 chiếc áo 3 lỗ lửng ở trong đi cùng với quần đùi bò đen, ngoài khoác 1 chiếc áo măng-tô da dài được đóng 2 cúc ở giữa để che đi phần bụng và eo ; chân đi 1 đôi boot dài tới gần đầu gối bằng da cao tới 10 phân. Mái tóc xoăn xoăn đã được xõa tung, ngang vai. Tai đeo khuyên hình thập giá, đôi mắt dù đã bị che bởi cái kính to bản màu đen thì cái màu đỏ cổ hữu đó vẫn sáng rực, long lanh 1 cách lạ thường; ở cổ Sandy đeo 1 chiếc dây bạc k mặt và 1 dây dài hơn hình chữ thập được làm rất kì công và tinh xảo,giữa có gắn 1 viên kim cương lấp lánh. Nhìn Sandy bây h k những rất hấp dẫn , kiêu xa và nhìn chín chắn hơn hẳn bình thường khi ở cái dáng vẻ bụi bặm, tình nghịch kia

_Nhìn cô khác quá _Kevin nhìn Sandy k chớp mắt luôn

_Đương nhiên rồi, vì đây mới thực sự là “Siêu quậy Sandy” mà _Sandy nở 1 nụ cười đầy tự tin

_Chắc, đi thôi _Kevin quay mặt bước đi, ở thêm chút nữa chắc k tìm được lòng mắt (tên này có ý đồ đến tối đây ạ :P)

Sandy bước lên xe , chiếc xe mui trần phóng lướt qua các con đường lớn làm cho những hàng cây bên đường khê rung lên xào xạc. Ánh nắng mặt trời dịu nhẹ của thành phố Tokyo khê hắt nhẹ vào mặt Sandy khi nó đang nhìn vu vơ đâu đó , suy nghĩ 1 cái gì đó mà chính nó cũng chẳng biết.....

Chiếc oto rẽ vào 1 con đường quốc lộ nhỏ hun hút 2 bên là những bãi đất hoang với cả dại chen lẫn nhau mọc um tùm

Đi mãi,đi mãi thì cuối cùng chiếc xe thể thao cũng đỗ “xịch” lại trước 1 cánh cổng lớn được làm bằng sắt màu xám cao hơn 10m, trước cửa có 2 con kì lân được làm bằng bê tông cao hơn 2 mét trông rất ghê rợn đang trừng mắt

Kevin và Sandy bước xuống xe, nhìn trông cả 2 đứa chẳng khác gì mafia vì cái kiểu ăn mặc đen từ đầu tới chân lại thêm 2 khuôn mặt lạnh lùng, nghiêm nghị dấu trong cặp kính đen nữa.....Kevin định tới bấm chuông cửa thì Sandy chạy ra cái bằng ngay đấy bấm 1 dãy số vào thì ngay lập tức cánh cửa sắt mở ra luôn làm cho Kevin cứ phải gọi là trở mắt ngạc nhiên nhìn k nói lên được lời nào....

_Vào thôi _Sandy cười nhẹ, bước vào bên trong

Cả 2 phải đi bộ 1 đoạn đường khá dài trên 1 con đường lát toàn gạch men xám, 2 bên đường thì toàn là những cây cảnh được bài trí rấy đẹp, chỉ nhìn thôi người ta cũng biết những cây này cũng phải đáng giá cả tỉ.Bước chân gần tới 1 ngôi nhà gỗ được làm theo kiểu kiến trúc Nhật nằm ngay dưới 1 gốc cây cổ thụ to lớn với những tán cây dài và rộng tạo nên 1 bong râm che mát cho cả ngôi nhà thì Kevin và Sandy bị chặn bởi hơn 200.....k, chắc phải hơn 300.....chính xác thì cũng phải gần 400 người mặc trên mình 1 bộ lễ phục Nhật màu đen thêu gia huy của Bang Yakuza vùng quan đông bao vây và đang chia thẳng kiểm Nhật dài, nhọn và sắc thẳng vào cả 2.....

18. Chương 18

_Này, mấy người đón tiếp khách vậy sao? _Kevin nhàn nhạt nhìn bọn này nhưng chẳng có tí gì tỏ ra e dè , sợ sệt cả

_Các người là ai?Sao giám ngang nhiên vào đây _ 1 tên lên tiếng

_Ta muốn gặp “ông chủ” của các người _Sandy đi thẳng vào vấn đề, chẳng thèm trả lời câu hỏi của tên kia

_Cô muốn gặp “ông chủ”n làm gì? _tên đó hỏi (xem chừng là ng đứng đầu ở đây)

_Việc cả ta _Sandy lạnh lùng

_Ông chủ k có nhà, mời về _Tên đó hất mặt, vênh vao

_Vậy thất lễ nhé, k cho ta gặp vậy ta tự vào _Sandy bước tới căn nhà gỗ trước mặt

_Đứng lại _ Tên đó hét lên cũng là lúc cả lũ Yakuza chĩa kiếm vào cổ Sandy nhưng chưa kịp thì....

“Bốp....bốp.....chát.....hự.....bốp.....”

Và 10 tên Yakuza gần đấy định đả thương Sandy đã bị Kevin đánh bật trong chớp mắt và trên tay Kevin đang cầm 10 thanh kiếm của chúng chẳng biết lấy bằng cách nào nữa, trong chớp mắt đã thấy chúng ngã sõng soài cái đó mấy chục mét trước cả lúc Sandy kịp ra tay

_Làm gì vậy ?_Sandy nhìn Kevin khó hiểu

_Hừ, tui đã hứa với mấy người họ (ý chỉ bọn Tứ quý và Mika đấy ạ) là đảm bảo an toàn cho cô mà –Kevin phỉu phỉu lại quần áo (em thề, tên này ưa sạch cực chứ k bạ đâu cũng ngủ, cái gì cũng ăn như Sandy nhà ta đâu == công tử chính gốc)

_Tụi mày...tụi mày biết đang động vào người của ai k? _Tên đó giận run người, gân xanh gân đỏ nổi hết cả lên

_Băng yakuza vùng quan đông, sao? _Sandy hất mặt trả lời chúng vẻ mặt cực kì khiêu khích

_Được lắm, mày chưa thấy quan tài chưa đổ lệ phải k?tụi bây, chém chết 2 đứa nó đi _Tên đó hét lên và xông vào

Cả lũ tầm hơn 400 thằng định xông vào thì từ phía sau tiếng hét lớn, vang nhưng đầy uy lực hét lên làm chúng đứng sững lại luôn:

_DỪNG LẠI.....

Người đó bước tới, là người đàn ông trẻ, cùng lắm chỉ hơn Sandy và Kevin tới 4,5 tuổi là cùng. Anh đeo chiếc kính cận vuông, khuôn mặt thanh tú nhìn hơi giống thư sinh nếu như ai k để ý tới ánh mắt sắc sảo nhưng lạnh lẽo của anh thì có thể dễ dàng bị anh nhìn thấu mọi suy nghĩ; tóc vàng ôm lấy khuôn mặt; anh vận bộ yukata màu đen soch kẻ xanh đậm bước tới với vẻ lạnh lùng nhưng vẫn mang cái thần khí khiến người ta lạnh sống lưng. Bọn Yakuza dạt sang 2 bên, khúm núm cúi chào anh

_Phó bang chủ _Tên kia cúi chào lễ phép

_Mày làm gì thế này hả?_Anh nhìn bọn đàn em, cổ kiềng chéo, khề đẩy gọng kính lên

_Em..._Tên kia bị khí thái của anh áp đảo, ấp a ấp úng

_Mày muốn hại cả cái bang này à?Mày nghĩ người bước vào được cái cổng sắt này mà k cần người bên trong mở mà là người thường hả? _Anh quát

_Ồ...em...._Tên kia k cãi được câu nào

_Tính mày lúc nào cũng nhanh nhẩu ẩu đoảng. Mày biết người vừa hạ gục 10 thằng kia là ai k hả? Mất mày mù rồi à?Mày đi theo “ông chủ” bao năm rồi mà mày k nhận ra người trước mặt mày là “ông trùm Kevin” à?Cậu ấy là “ông trùm Kevin” đấy, hiểu k?_Anh **** hất trận tới bờ, như tát nước vào mặt luôn

Nghe tới cái tên “ông trùm Kevin” mà thằng bé đã lạnh sống lưng, toát mồ hôi hột vì sợ hãi ; còn bọn Yakuza kia cũng k hỏi bunn runn chân tay cảm tạ trời đất vì chút nữa họ đã chạm tay vào cánh cổng thần chết phía sau người có biệt danh “ông trùm Kevin” kia, người được mệnh danh là máu lạnh và tàn nhẫn khủng khiếp với những chiến công lừng lẫy khi hần mới bước chân vào thế giới đêm

_Còn k mau xin lỗi đi _Anh quắc mắt nhìn đàn em

_Dạ ...dạ....xin lỗi ngài, xin ngài tha lỗi cho sự bất kính của tôi, mong ngài tha thứ _Tên đó lấp bắp, quỳ rụp người xuống van xin Kevin

_Thôi được rồi, bỏ qua đi _Kevin lạnh lùng phẩy tay

_Ừ, ghê ta? _Sandy chớp chớp mắt nhìn Kevin

_Thôi khỏi phải nhìn tui bằng ánh mắt đấy. Tôi biết cô định nói gì rồi _Kevin lườm Sandy (ức lắm đấy, nhưng k làm gì được nó nên hần đành lườm nó vậy)

_hehe _Sandy cười tít mắt làm có 1 khuôn mặt đỏ lên vì ngượng trước vẻ đẹp trời bắt công đã cho nó

_Dạ, rất xin lỗi về chuyện vừa rồi thưa cậu Kevin _Anh cúi người xin lỗi

Kevin khẽ gật đầu. Chỉ nhìn thôi Kevin cũng biết ẩn sau khuôn mặt thanh tú kia là cả 1 con quỷ; từ cánh ứng sử tới nói năng anh ta đã cho Kevin thấy phong thái khác hẳn lũ chơi chơi kia....và cũng k đứng 1 người như bang chủ vùng quan đông vốn nổi tiếng là hà khắc, cứng nhắc lại cho anh ta mang danh hiệu “phó bang chủ” khi tuổi con quá trẻ thế kia thì con người này k nên khinh thường chút nào.....

_Tôi là Hamashita Ryuki, là người quản lý toàn bộ bang này.Xin mạn phép hỏi ai là người đã mở cánh cổng chính vậy ạ? _Ryuki lễ phép hỏi

_À! Là cô ta đó _Kevin chỉ tay về phía Sandy

_Hi, xin chào _Sandy nở nụ cười xã giao

_Ồ, cô là..... _Ryuki hơi bất ngờ vì khuôn mặt này anh cảm thấy rất quen, như đã gặp hay nhìn thấy ở đâu rồi

_Tôi muốn gặp “ông chủ”. Tôi biết ông ấy có ở nhà _Sandy lắng sang truyện khác

_Um...tiểu thư có thể cho tôi biết quý danh được k?Lúc đấy tôi mới có thể tiểu thư lên gặp bang chủ _Ryuki cười

_Hừ, lắm truyện quá. Vậy nhờ anh lên báo với ông chủ Hawaza Ai là có con gái tên Trương Nguyệt Mỹ Hương gặp _Sandy nhấn mắt

_ĐẠI TIỂU THƯ _Nghe tới cái tên “Trương Nguyệt Mỹ Hương” thì cả lũ cùng Ryuki cúi chào Sandy.

Làm sao mà họ k thể cúi chào khi nghe tới cái tên này chứ; toàn cái bang này ai ai chẳng biết tới “đại tỷ” hay con gái nuôi cưng của bang chủ, được ông yêu quý, nâng niu, chiều chuộng hơn cả cậu con trai ruột thịt của mình

_Hừ, mấy người làm gì vậy.Đứng lên cho tui, ai bảo mấy người phải thi hành lễ hả? _Sandy gắt

_Tiểu thư, ông chủ đang ở trên nhà ạ, mời cô theo tôi _Ryuki cúi mắt nói

Sandy và Kevin bước theo Ryuki lên lầu. Sandy mặt thì vẫn đờ đờ sát khí, mắt k nhìn mà chân vẫn bước đi k vấp phải 1 thứ gì, dường như với nó trở này đã quá đỗi quen thuộc rồi....Còn Kevin thì cứ trầm ngâm 1 cách lạ lùng như đang suy nghĩ cái gì đó vậy....

Ryuki đẩy cánh cửa được làm bằng gỗ lớn , trước mắt Sandy và Kevin hiện ra người đàn ông trung niên mặc 1 bộ Yukata đen bằng lụa đang ngồi trên bàn xem giấy tờ gì đó từ sập giắt cáo trước mặt....khuôn mặt đầm chiêu k hề biểu lộ 1 chút cảm xúc nào....

_Truyện gì vậy Ryuki _Ông hỏi bằng giọng thanh ,nhẹ nhưng cùng đầy lạnh lùng;ánh mắt vẫn dán vào tờ giấy k ngước lên ...

_Dạ...._Ryuki chưa kịp nói thì Sandy đã đẩy Ryuki lùi về phía sau, dùng dùng đi vào

_Ba, ba tiếp đón con gái ba chu đáo quá ha _Sandy khoanh 2 tay trước ngực nhìn ông bằng ánh mắt hằm hằm

Cái giọng nói quen thuộc mà có lẽ cả cái cuộc đời già nua này ông cũng k thể quên được cái giọng nói trong chèo nhưng đánh thép đó....nó khiến ông phải bỏ cả tập giấy giày cộp trước mặt để nhìn lên xác thực lại xem có phải ông đã già mà lãng tai rồi chẳng. Nhưng ông k khỏi ngạc nhiên khi đúng là nó, cô con gái còn hơn cả con ruột của ông đang đứng đây, vẫn khuôn mặt đó, vẫn hình dáng đó tuyệt nhiên chẳng thể lẫn đi đâu được. Giọng ông run run:

_Mỹ Hương....._Giọng ông run run thấy rõ

_Dạ phải. Thật may cho con là ba còn nhận ra à chứ k khéo con xê bị mấy tên yakuza dưới nhà ngũ mã phanh thây con ra với cái tội danh thấy người sang bắt quàng làm họ _Sandy hắt mặt k thèm nhìn ông

_Thôi mà con gái ngoan của ba , ba xin lỗi mà, tại con tới chẳng báo trước với ta gì cả nên ta k biết. Um, đứa nào giám mạo phạm tới con bảo ba để ba xử tội nó thích đáng _Ông khẽ vuốt vuốt mái tóc mềm của Sandy

_Hừ, lần này con bỏ qua ngen vì dù gì lâu rồi con cũng k về, nhưng lần sáu mà vậy con cheo cả tội đó cả ba lên cây luôn _Sandy đe dọa (ôi, mẹ ơi nhỏ này đúng là....dám dọa Boss của cả bang Yakuza lên cây cơ đấy hix)

_Rồi rồi, được rồi, ba biết lỗi rồi mà.Đừng giận ba ghen con gái ngoan _Ông cười hiền

_hehe , k giận nữa nếu ba cho con thêm mấy cái cây phong lan kia của ba thì ok _Sandy cười toe toét (con nhỏ này đúng là lợi dụng mà =~=)

_Này Sandy, vào truyện chính đi..cứ tào lai hoài _Kevin đứng nãy h lên tiếng

_Kệ tui _Sandy lè lưỡi chêu người Kevin

_Ồ, cậu Kevin _Ông Ai ngạc nhiên vì sự có mặt của Kevin, “ông trùm” của thế giới đêm. Đến ông là 1 ng đã làm cái nghề này lâu rồi nhưng vẫn phải nể cậu 1 phần ...

_Chào ông Ai, lâu quá k gặp ông rồi, ông vẫn ổn chứ? _Kevin gật đầu chào, nở cù cười xã giao với ông Ai

_Ừa? Ba biết tên này sao? _Sandy dơ tay chỉ thẳng mặt Kevin

_Sao lại k? Ở cả cái đất Tokyo này, những người thuộc thế giới ban đêm hay những giàu có chẳng ai là k biết tới danh của “ông trùm Kevin” cả, “ông trùm” của các quán bar, vũ trường, sòng bạc,...Cậu Kevin đây cũng đã k ít lần giúp ta những vụ rất quan trọng rồi đâu _Ông cười

_Ghe ta _Sandy khen, mắt chớp chớp nhìn Kevin

_Cám ơn nhưng khỏi cần cô khen đều tôi đâu _Kevin lừ mắt

_ha, vậy là 2 đứa biết nhau hả? vậy thì hay thật _Ông nhấp 1 ngụm trà nóng

_Hay gì ba? Trả hay tý nào, quen biết tên này phiền lắm, toàn bị đánh ghen cách vô cơ k hà _Sandy nhún mắt kể lể tội lỗi của hắn

_Ừ cũng phải mà, tại cậu Kevin vừa đẹp trai lại tài giỏi, người hoàn hảo thế thì cô gái nào trả muốn _Ông vỗ vai Kevin

_Xì, cho con cũng k thèm. Mà thôi, quên truyện đấy đi, con tới đây k phải chỉ để nghe ba khen tên này đâu, con có truyện cực kì quan trọng muốn nhờ ba _Giọng Sandy bỗng nghiêm nghị hẳn

_Được, 2 đứa ngồi xuống nói ta nghe, Ryuki mang nước và hoa quả lên cho ta nhé _Ông tiến về phía bộ bàn ghế đặt cạnh đó cùng Sandy và ra lệnh cho Ryuki

_Dạ _Ryuki cúi đầu rồi lui xuống

__Nào,giờ nói ta nghe con gái ta muốn ta giúp truyện gì nào? Nếu giúp được ta sẵn sàng giúp __Ông giót thêm 2 ly trà thơm cho nó và Kevin

__Dạ, con muốn nhờ ba giúp con tìm người nhờ rada định vị toàn cầu của hệ thống SSA của ba dựa vào chon chip đặc biệt được gắn trên điện thoại của cô ấy và tỉ lệ phân tích nhận dạng để tìm ra nơi bạn ấy bị bắt cóc ạ __Sandy nói lè

__Con muốn tìm người sao? Ai vậy?__Ông hỏi

__Ba phải hứa giúp con thì con mới nói __Sandy quả quyết

__Được, truyện này ta làm được.Đã là con gái nhờ sao ta lại k giúp chứ __Ông cười hiền

__Dạ, cô ấy tên là Kwon Kyu Min ạ __Sandy nói

__Kwon à?..Kwon? Kwon Sing Ji.....Hả? Là con gái của ông trùm mafia Hàn Kwon Sing Ji sao? __Ông Ai k khỏi ngạc nhiên khi nghe tới tên đó

__Dạ phải __Sandy gật đầu

__Truyện qua trọng như vậy sao con k báo với cha của bạn ấy, làm vậy liệu có ổn k? __Khuôn mặt ông Ai tỏ rõ sự lo lắng

__K THỂ ĐƯỢC Ạ, TUYỆT ĐỐI K __Sandy gắt lên, đứng phắt dậy

__Bình tĩnh đi __Kevin kéo Sandy ngồi xuống ghế

__Nếu bây h mà cho cha của Kyu Min biết thì e là k hay lắm ạ.1. vì như vậy chắc chắn sẽ ảnh hưởng tới mối quan hệ Hàn và Nhật.2, lần này người bắt cóc muốn nhắm tới k phải là Kyu Min mà là Sandy cơ ạ nên nếu manh động việc chúng sợ quá mà thủ tiêu Kyu Min là điều khó mà tránh khỏi ạ __Kevin giải thích

__Nhắm vào Sandy...k lẽ...__Ông bỏ lửng câu nói

Kevin khẽ gật đầu còn Sandy thì chẳng nói năng gì cả chỉ nhìn ra ngoài và thả tâm hồn mình nghĩ vu vơ đầu đó

__Haizzz...được rồi, ngại trong ngày hôm nay ta sẽ tìm ra nơi cô bé Kwon đó bị bắt cho con__Ông thở dài

__Dạ, vậy chiều nay ba nhé, 3h con sẽ đợi ba ở bar cầu tên Kevin__Sandy cười hiền

__Được rồi, vậy chiều nay ta sẽ đích thân tới đó, con có cần gì nữa k?__Ông cười nhìn cô con gái nuôi nhưng về mặt thì k thể dấu được nỗi lo lắng rằng sự việc 4 năm về trước sẽ được tái diễn lại....

19. Chương 19

__Dạ, còn ạ.Ba cho con mượn 50 người, chỉ cần 50 người của bang Yakuza này thôi ạ, nhưng phải là người mạnh nhất __Sandy quả quyết

__Sao phải vậy? Bảo Koon Ham lấy người bên CIA cũng được mà __Kevin nhìn Sandy

__K được, là CIA dù gì cũng là người của tổ chức thế giới thì việc đòi hỏi họ giết người bừa bãi là rất khó, mà CIA chủ yếu chỉ hoạt động đơn, tui cần những người có khả năng thực chiến đông hơn; lần này đâu phải chỉ giết 1, 2 người là xong truyện, tui k muốn làm khó anh Koon Ham __Sandy giải thích

__Được rồi, ta hiểu rồi, vậy chiều nay ta sẽ đưa theo 50 người tới như con nói, nhưng tuyệt đối k được làm ẩu nghe chưa?__Ông AI dặn dò

__Ba yên tâm đi, con biết mình nên làm gì mà __Sandy cười

__Ừ, ta tin tưởng ở con đó __Ông xoa đầu con gái yêu quý

_Dạ, vậy thôi con có việc, tụi con về đây, con chào ba _Sandy đứng dậy cúi chào ba nó

_Ừ, rảnh qua đây chơi nhé _Ông cười hiền

_Dạ _Sandy cùng Kevin và Koon Ham bước ra ngoài

Bên ngoài bon Ryuki đã chờ sẵn và đưa họ ra cổng lớn, 2 bên là những người trong bang yakuza xếp thành hàng cúi đầu kính chào ..

Bước lên xe, Kevin cho xe chạy chậm hơn nhưng lúc này để cho Sandy thư giãn ngắm quang cảnh 1 chút, thả mình vào thiên nhiên và quên đi những áp lực cô đang phải gánh trên vai...

_Này....._Kevin gọi

_Hử? _Sandy quay lại xem tên vốn kiếm lời như hắc hủi gì mình

_Sao cô có thể mở được cái cửa đó vậy ? _Hắc hủi

_Người làm mật mã cánh cửa đó là tôi thì việc có được mật khẩu là hiển nhiên _Sandy bình thản nói

_Vậy, chẳng nhẽ ông ta là ba cô? Ông AI đó _Hắc nói nhưng k nhìn Sandy

_Ừ, nhưng là ba nuôi thôi, 1 trong 10 người ba đặc biệt và quan trọng _Sandy nở 1 nụ cười nhẹ

....

Rồi mọi thứ lại chìm vào im lặng chỉ còn tiếng động cơ xe vang lên đều đều cho tới lúc chiếc xe dừng lại tại quán bar của Kevin hay chính là nơi trước đây và bây giờ cũng vậy vẫn luôn là địa điểm để Lee Sandy quây phá tùm lum mà k biết rằng xong người dọn bãi chiến trường cho cô là Qualy Kevin....

Sandy bước xuống xe, đeo kính lên che nửa khuôn mặt mình, nó nhìn Kevin và nở 1 nụ cười tinh ranh :

_Này, vào trong nhớ đừng để ai biết tui là “Sandy siêu quậy” nhé, để biết rồi phiền lắm, xê bị theo dõi đó

_Um _Kevin gật đầu

Cả 2 bước vào trong, Sandy lặng lẽ đi theo phía sau Kevin, chẳng ai nói câu nào cho tới khi 1 thằng đàn em của Kevin bước tới

_Đại ca _Tên đàn em lễ phép cúi chào hắc

_Truyện gì? _Giọng hắc lạnh băng

_Dạ, lúc này anh k có ở đây bọn bên bang Hida đã tới đây quậy quán mình ạ _Tên đàn em nói

_Thằng Shin đâu? Đã sử bọn nó chưa? _Kevin nhăn mặt

_Dạ rồi ạ, thằng cầm đầu bị tóm rồi ạ, h đợi anh về sử tụi nó thôi ạ _Tên đàn em gật đầu

_Luật cũ, nó đánh bên mình bị thương bằng tay chân nào thì bẻ què bộ phận đấy của nó đi. Trên người của mình bị bao nhiêu vết thương thì trả lại tụi nó bấy nhiêu vết _Mặt Kevin giãn ra nhưng vẫn cái điệu bộ lạnh lùng khiến bọn đàn em hay ai đứng gần cũng phải nể sợ

_Dạ _Tên đàn em khẽ gật đầu

_Còn nữa, bảo Shin dẫn 50 thằng tới phá nát bang của tui nó cho tao, đánh k tha thằng nào cả, chúng mày để đứa nào chạy thoát thì đứng ra mà chịu tội thay tui đấy _Kevin ra lệnh

_Nè, đừng bắt nạt Shin của tui nghen _Sandy khẽ nói

_Nó là chủ tướng chứ có phải quân đâu mà cô lo giữ vậy? Cô yên tâm đi, tui k bắt nạt em của cô đâu mà sợ _Kevin hơi nhứ mày rồi cười cười với Sandy khuôn mặt hiện rõ chữ “đểu”

_Ồ, đây là? _Tên đàn em chỉ về phía Sandy _Hiện là cô gái lạ đứng phía sau Kevin

_bồ, tò mò ít thôi.....mang rượu với đồ ăn lên phòng nghỉ của tao nhanh lên nhé _Kevin nắm tay Sandy lại gần rồi kéo đi

_Dạ _tên đàn em khúm núm đáp

_À quên. Tớ nữa bọn Koon Ham với Ren tới thì bảo vào phòng nghỉ của tao nhé. Và có bang chủ bang Yakuza vùng quan đông tới bảo gặp ta thì hãy đưa ông ấy đi cửa phụ vào phòng nhé, bảo Shin vậy _Kevin dừng lại 1 chút rồi cùng Sandy bước đi tiếp vào phía sâu bên trong

Kevin cứ nắm tay Sandy vậy kéo đi vào 1 con đường khá tối chỉ có ánh đèn vàng mờ mờ rồi dừng lại trước cánh cửa gỗ lớn trạm khắc hình đầu con 2 con sư tử ở tay nắm cửa rất tinh xảo và đẹp khiếm ta có thể cảm nhận thấy rõ sự hung dữ, giữ gìn trong con hổ chỉ đẽ làm bằng gỗ này. Rút tấm thẻ chỉ độc 1 màu đen bóng quyet ngang miệng con hổ, cánh cửa tự động mở ra

Hiện ra trước mắt Sandy là 1 căn phòng với k gian rộng với gam màu đỏ đen: Nhưng bức tường đen đỏ xen kẽ nhau, đen cầu bóng đêm, đỏ của máu đầy chính là ý nghĩa căn phòng này hay chính là thứ mà người của thế giới ban đêm luôn nhắm tới và đem theo mình....Bộ bàn ghế được làm bằng da màu đen nổi bật trên nền gạch đỏ thẫm, bề cá lớn được xây ngay bên dưới nền gạch đang có những chú hắc long và huyết long lượn lờ bắt mắt; phía trước, đối diện với bộ salong là chiếc tivi màn hình phẳng to đứng bằng bức tường Nhưng góc phòng còn lại đều được bố trí thêm những vật dụng như bức tứ bình, tủ để rượu quý, đèn, tủ sách, tủ video,... Nhưng tất cả những thứ đó đều là những thứ xa xỉ nhất được “ông trùm Kevin” bày trí ở đây....

_Đẹp k? _Kevin cười đầy tự hào

_Ờ _Sandy trả lời 1 cách hồ hững rồi chạy vội lên cái ghế da dài đặt mình xuống ngủ luôn 1 cách ngon lành

_Ồ,này _Kevin mặt ghệt ra nhìn Sandy

_Chi? Tui ngủ 1 chút lúc nào mọi người tới thì gọi tui ...ok _Sandy mở 1 mắt nhìn Kevin, nói 1 lèo rồi ngán ra ngủ tiếp khiến cho Kevin chỉ biết ngồi thở dài bó tay

_Chắc _Kevin lắc đầu nhìn cô bé có tên Lee Sandy đang nằm ngủ ngon lành trên ghế salong mà tự dừng lại mỉm cười _1 nụ cười chân thật rất hiếm hoi ở hắn kể từ khi hắn mất đi thứ quan trọng nhất cuộc đời mình

Bước chân tới 1 bức tường đen trống phía sau bộ salong Kevin đặt tay lên tường, 1 khoảng trống sáng lên và ẩn 1 dãy số mật mã thì bức tường đó được nhấc lên và hiện ra thêm 1 căn phòng nữa _ căn phòng bí mật được đặt bên trong. K bật đèn, bước vào bên trong chẳng có chút khó khăn nào Kevin mang 1 cái khăn màu đen ra đắp cho Sandy tới ngang mặt....

Thằng đàn em mang đồ uống và đồ ăn để ở cửa, Kevin ra lấy và mang vào; rót chút rượu ra cốc, bỏ 1 cục đá to được tạo hình tròn vào ốc rồi ngồi nhâm nhi thưởng thức hương vị của thứ rượu có màu cam sẫm 1 cách trầm ngâm đến kì lạ....

Mọi người bắt đầu tập chung đông đủ, nhanh hơn giờ hẹn tới 2 tiếng đồng hồ có lẽ cũng vì lo cho Kyu Min.... Sandy lúc này cũng đã dậy và đang oánh chén đĩa hoa quả 1 cách ngon lành và k cho Kevin đụng đĩa vào luôn,,,

Koon Ham là người tới sớm nhất và cũng có lẽ Koon Ham có 1 tấm thẻ như Kevin nên chẳng cần Kevin mở cửa mà vẫn có thể dàng hoành bước vào căn phòng tuyệt mật này của Kevin mà trước h cả đàn em trong bang dù thân tín tới đâu cũng k được bước vào căn phòng này kể cả là bồ của hắn...hắn đã ra lệnh rằng cấm đứa con gái nào bước chân vào đây...con bồ nào của hắn mà đòi vào kiểu gì hắn cũng nhủu mày 1 cái cười và say goong bye 1 cách k thương tiếc.... (==. Vậy sao lại đặc cách + đích thân dẫn bạn Lee Sandy nhà ta vào ta, nghỉ ngơi quá ==.)

Koon Ham và Kevin nói chuyện thì thâm to nhỏ gì đó với nhau mà Sandy ngồi thì vẫn đang ăn nhưng tai thì dương lên hóng hớt mà k thể có chữ nào lọt vào tai được chữ nào chỉ biết là mệt tên Kevin thì cứ cười cười rồi lại nói nói cái gì đấy còn Koon Ham thì mặt ủ rừ bỗng trở nên nghiêm nghị lạ thường, xong rót cục lại nguồn miệng cười đầy thik thú

Rồi Tứ Quý cùng ông chủ bang Yakuza cũng tới và đương nhiên là tên Ren cũng như Koon Ham ngang nhiên vào cùng Mika mà chẳng cần mở cửa đã thể khuôn mặt lúc nào cũng cười toe toét làm chút nữa là Sandu ném cả đĩa đồ ăn vào mặt đáng ghét kia nếu k tinh mắt nhìn thấy Mika phía sau....

_Lúc nào cũng ăn được vậy ?_Mika nhìn Sandy phán 1 câu

_Hehe, có thực mí vực được đạo mà ?_Sandy toe toét nhìn Mika đầy vô tội

_Hừ, thui tập chung vào việc chính đi _Mika ngồi xuống cạnh Sandy

_Ừ, vậy mọi người cho tui xem kết quả đi _Khuôn mặt Sandy bỗng trở nên nghiêm nghị hẳn

_Um, anh tra khảo mấy bọn đấy thì cũng k có gì nhiều đâu vì bọn chúng thực sự cũng k biết là ai. Chúng chỉ biết đó là 1 đứa con gái thôi, cô ta đã bỏ ra số tiền lớn để thuê bọn chúng giết Sandy và cũng biết là cô ta cũng thuộc người của thế giới đêm. Hết

_Tui và Mika dựa trên thông tin mà Koon Ham đưa đã cùng với Tứ Quỷ thì đã tìm được số cô gái có ảnh hưởng tới thế giới đêm và những cô gái đang mang trong mình thế lực lớn hay đang có hoạt động mờ ám ở thế giới ngầm này _Kevin để xuống bàn những tập kẹp ghim có đầy đủ thông tin cá nhân và ảnh của những người đã được khoanh vùng phạm vi

_Nhưng đặc biệt là có người này. Người này chắc cậu k ngờ tới đâu....Cô ta đã cấu kết và hiện tại đã tụ họp được hơn 10 nhỏ lẻ về đóng quân tại sagu và đang bành chướng thế lực, thực hiện âm mưu nào đó do cô ta cầm đầu _Miak dơ tập hồ sơ của cô gái đó lên rồi đưa cho Sandy

_Xian Lin _Kevin, Koon Ham hết sức ngạc nhiên, khuôn mặt lãnh đạm vô cảm của 3 người khi làm việc h k thể dấu được sự ngạc nhiên

(bạn nào k biets Xian Lin là ai thì quay lại đọc chap 10: người lạ nha)

_Ủa? Xian Lin là ai vậy ?_Sandy dần mặt nhìn mọi người

_Haizz...lại quên rồi. Chính là cô bé mà Sandy đã cứu ở K.W lúc cô ta bị mấy bọn học sinh đánh úm ý. Lúc đầu tui có nghi ngờ cô ta nhưng sau đó k hề thấy cô ta tiếp cận Sandy nên sau cũng bỏ qua k điều tra nữa...ai dè... _Mika thở dài

_Hả? cô bé đó á? K đùa chứ? _Sandy nhăn mặt

_Chính xác đấy ạ. Theo như tui em điều tra thì cô ta đang tiếp cận với người có thế lực ở thế giới đêm và hiện tại gộp những bang nhỏ mà cô ta cầm đầu thì cũng phải có tới mấy trăm người liền ạ _Leo lên tiếng

_Hừ, được lắm....Ba, thế ba đã tìm được tung tích gì của Kyu Min cho con chưa? _Sandy quay sang hỏi ông Ai

_Ừ rồi, theo rada định vị toàn cầu thì điện thoại và hình ảnh của cô bé được định vị ở khá gần nhau nên chắc chắn cô bé ở đó là rất cao. Nhưng chúng để ta tìm được cô bé thì chắc chắn có âm mưu con nên cần thận thì hơn _Ông Ai khẽ gật đầu

_Ở đâu vậy ạ? _Koon Ham lo lắng nhìn ông Ai

_Cô bé bị nhốt ở ngôi nhà bỏ hoang bên ngoài ngoại ô ở phía nam Tokyo...Địa chỉ là số 6, khu 13 tỉnh Hubuka _Ông nói và tay chỉ bản đồ đặt ở cạnh bàn

_Vậy thì ta xuất phát thôi _Sandy nhanh chóng đứng dậy nhưng bị ông ai ngăn lại

_Sandy, khoan đã...._Giọng ông bỗng trở nên lo lắng 1 cách kỳ lạ

_Có chuyện gì vậy ba? _Sandy ngồi lại trở của mình

_Um...ta vô tình biết được rằng ngôi nhà bỏ hoang này hiện tại là nơi cư trú cố định của 1 bang , bang này của ai thì ta k rõ nhưng khi kiểm tra thì ta biết được người đứng tên ra lại ngôi nhà này là....là cậu ta....Sandy à, con hãy bình tĩnh nhé... _Ông ai ngập ngừng 1 chút rồi đặt tấm ảnh xuống bàn

Nhìn thấy tấm ảnh Kevin dù có cố giấu nhưng khuôn mặt cũng thoáng lên chút ngạc nhiên lẫn cảm phần quay sang nhìn Koon Ham lúc đó cũng đánh mắt sang nhìn Kevin đầy lo lắng, e ngại...Còn Sandy khi vừa nhìn thấy tấm ảnh đó, khuôn mặt trong tấm ảnh ấy thì chết sững, khuôn mặt trắng bệch rồi đôi mắt bỗng long lanh đầy tức giận và nạt tấm hình trên bàn....Những kí ức mấy năm trước, những kí ức mà cô vốn muốn quên đi lại thi nhau ùa về và nạt tâm hồn cô....Leo tiến lại gần Sandy nhưng rồi lại thôi vì Leo biết

mình h k thể nào ngăn Sandy lại được, Leo ước giá như người đó ở đây thì nhất định sẽ ổn thôi nhưng sự thực là người đó đang ở nơi xa xa lắm....Ren và Mika cũng ngầm đoán ra có chuyện gì đó nhưng biết hiện tại k phải lúc hỏi nên đành im lặng...

Hít 1 hơi thật dài, Sandy lấy lại bình tĩnh, khuôn mặt cũng chẳng hiểu cảm gì, đứng dậy nhìn ba nuôi hỏi

_Ba, người con nhờ ba đã có chưa ạ?

_Ừ, xong rồi. Ryuki hãy đi theo luôn nhé _Ông khẽ gật đầu rồi quay lại nói với Ryuki đang đứng bên cạnh. Đáng nhẽ Ryuki k hề được ông đưa đi vì ông nghĩ Sandy làm được nhưng hiện tại việc diễn biến như thế này thì việc đưa Ryuki _Người thân cận và trung thành nhất của ông đi là cực kì hợp lý....

_Vâng ạ _Ryuki gật đầu. Có lẽ Ryuki cũng hiểu được nỗi lo của ông đối với cô con gái nuôi .Chỉ có duy nhất 1 điều anh k hiểu và tất cả chẳng ai hiểu được rằng tại sao Lee Sandy lại được lòng của ông tới vậy thôi?

_Vậy thì đi thôi, k còn nhiều thời gian nữa đâu _Sandy đảo bước đi trước

Mọi người cũng lần lượt đứng dậy nhưng có lẽ mọi ánh mắt đều hướng về cô bé tên Lee Sandy kia với 1 nỗi lo ngại lớn....

Leo nó theo Sandy từ hồi 5t cả 2 đã k rời nhau nửa bước cho tới tận bây giờ nên nó hiểu khá rõ con người Sandy tuy đơn giản nhưng thực ra là người 1 khi đã hận thì sẽ k thể kiểm soát được bản thân nữa nên nó nghĩ nó phải làm cái gì đó để lôi Sandy k bước qua danh giới đó....vì nó đã hứa với người ấy rằng nó nhất định sẽ bảo vệ Sandy ...Lưỡng lự 1 chút rồi Leo cũng quyết định bước tới trở Kevin;Kevin đang đi 1 mình, khuôn mặt lạnh tanh lãnh đạm nhưng Leo hiểu và biết rằng h chỉ có mình Kevin mới có thể làm được gì đó mà thôi....

_Anh Kevin _Leo vỗ vai Kevin

Kevin k nói gì chỉ nhìn Leo như muốn hỏi có chuyện gì?

_Truyện của chị Sandy...um...truyện của chị ấy em nhờ anh nhé _Leo cười,nụ cười khó nhọc

_Là sao? _Kevin nghiêng nghiêng đầu nhìn Leo, tỏ ý k hiểu

_hì, tại em k đủ khả năng giữ chị ấy...nhưng em nghĩ anh đủ khả năng ngăn chị ấy lại mà.Có lẽ cũng vì anh có gì đó đặc biệt lắm...trăm sự nhờ anh đó _Leo cười cười rồi bước đi trước bỏ Kevin đứng đó mặt dần cả ra

_ngốc, k nói cũng làm mà _Kevin mỉm cười rồi đi tiếp

20. Chương 20

Ra tới bãi đỗ xe tất cả bọn nó đã quyết định đi moto phân phối lớn đã được chuẩn bị sẵn vì tất cả ai cũng biết đi cả mà còn là những tai lái lụa nữa cơ...đừng nhìn thấy Mika là cô gái con nhà da giáo nhá, đã đi cùng với ren thì k có đâu, Mika là đứa rất ghét bị thua mà nhất là thua Ten Otohara thì k chấp nhận được nên đã học đó....Nhưng mọi thứ vẫn k thể yên được khi hiện tại Sandy k hề có chút bình tĩnh nào...

_Chị Sandy, hay để anh Kevin lái đi _Leo nói

_k _Sandy dứt khoát

_Chị à!... _Jey lo lắng

_Kệ chị, đi lẹ đi _Sandy lạnh lùng

_Trước hẹn 4h cơ mà, h còn chưa tới 4 giờ thì việc gì phải vội vàng thế? _Ren thủng thủng nói

_Hừ, điên thật ...đúng là trời k ủng hộ mình mà,sao lại tối sầm vậy chứ?K còn thời gian nữa đâu, mau đi thôi đừng hỏi nhiều nữa _Sandy ngược lên nhìn bầu trời xanh đang có những đám mây u ám kéo đến, lo lắng

_là sao? _Ren hỏi

_K gì, đi thôi....._Sandy chào lên xe

9 chiếc xe moto phân phối lớn màu đen bóng loáng từ trong tầm hãm xe của bar lao vút qua ngoài đường cùng 5 chiếc oto chở 50 người của Bang yakuza vùng quan đông lượn lách ,đánh vông qua những chiếc xe khác, lao vùn vụt qua đường quốc lộ tới điểm đã định sẵn.....

Sandy cũng chính vì k bình tĩnh và càng bất bình hơn thời tiết hiện tại chỉ chực chờ 1 cái gì đó là tối sầm lại và kéo mưa nên phóng xe như điên khiến người đi đường k khỏi rùng mình vì tiếng rồ máy xe, tiếng phanh xe gấp cọ sát mặt đường tại nên những tiếng kêu chói tai, kinh người ...khiến cho bọn nó đều lo lắng rằng trước khi cứu được Kyu Min thì người thiệt thân đầu tiên là Sandy....

_Để tôi

Kevin quay lại nói với mọi người rồi rồ máy phóng xe đuổi theo Sandy. Chiếc xe dần dần đuổi kịp , đi ngang rồi phóng xe vượt qua Sandy nhưng dường như chính Sandy còn chẳng để ý đến....Bỏ tay lái,Kevin ngoặt xe sang chặn xe Sandy lại....

KÍT TTTTTTTTTTTTTTTTTT.....

Tiếng phanh xe đột ngột tạo nên trên mặt đường tóe lửa do đánh xe cộ mạnh vào đường tạo nên 1 vệt xe dài màu đen khiến người ra rợn tóc gáy...

_Làm cái quái gì vậy?muốn chết à? _Sandy hét lên. May mà lúc đó Sandy nhận thức được k thì việc tông thẳng vào Kevin là điều hiển nhiên xẽ xảy ra dù có bỏ lái cũng k kịp....

Kevin dựng xe, bỏ mũ bảo hiểm bước xuống tiến lại phía Sandy cách đó chưa đầy 1m, kéo khóa chiếc áo da đen của mình cho thoải mái, Kevin đứng lại nhìn Sandy nhưng chẳng nói hay phản kháng gì cả....

_Cái gì đây? _Sandy nhăn mặt

_Cô muốn đi cứu ng hay là muốn đi chết? _Kevin nheo nheo mắt nhìn cổ gái bướng bỉnh mang tên Sandy ở trước mặt mình

_Xì, đồ điên nói mấy thứ vớ vẩn gì vậy? Tui đi _Sandy quay bước đi

Nhưng vừa bước đi thì nó đã bị cánh tay sắt chắc của ng đó kéo lại. 1 người khỏe hơn nó, mạnh hơn nó mà nó lại bị kéo 1 cách bất ngờ nên chẳng thể phản kháng gì được và nằm gọn trong vòng tay của Kevin 1'...2'....3'.....nó sock và vẫn đang gọn gàng trong vòng tay hấn , k động đậy gì, người nó như mềm nhũn ra , sững sờ trước làn động của đó của hấn....tai nó ù cả lại, thứ nó nghe thấy duy nhất là tiếng đập “thình thịch....thình thịch....” Của người con trai kia dường như cũng đang đập cùng nhịp với trái tim đã loạn nhịp của nó từ lúc nào.....

_Điên....điên giồ....buông ra _Nó giờ mới hoàn hồn

_K _Kevin trả lời gọn lỏn nhưng rõ ràng giọng nói thì tỏ ra cực khi ngậy thơ tới mức vô (số) tội (= =.)

_Buông ra mau _Sandy hét lên, cô đẩy Kevin ra (hành động quá vô ích =”= , nó có thể mạnh hơn bất cứ ai nhưng nó biết rõ nếu độ sức nó k thể thắng được con người này)

_Được thôi _Kevin nhìn Sandy đầy tình ranh

_Vậy còn k mau buông ra, lẹ lên _Sandy nhăn mặt, cố đẩy hấn ra và mặt càng ngày càng đỏ hơn

_Hô, mặt nhìn hay nhỉ? _Kevin nhìn nó cười tình nghịch

_Điên, đồ, hâm, hấp.....Bỏ ra _Sandy thụi nguyên nắm đấm vào người Kevin

_Ặc, đau đó _Kevin hơi nhúm mày

_Hixx, buông lệ lên, không hả?_Sandy gắt lên bằng cái giọng yếu sùu

_Được nếu em nghe lời tôi _Kevin nhìn Sandy cười hiền

_Gì? _Sandy nhăn mặt khổ sở

_Đi xe chậm lại, đợi mọi người. Em có hiểu rằng mọi người ai cũng như em đều rất lo cho Kyu Min nhưng họ còn lo cho em nhiều hơn à. Em thực sự đang mất bình tĩnh đấy, có uất ức hay tức giận, phần nộ tới đâu thì cũng hãy kìm chế lại để đầu óc thật thoải mái thì mới có thể xử lý được mọi tình huống chứ? Chẳng phải “siêu quậy Sandy” vốn rất thông minh, lanh lợi sao? _Kevin nhẹ nhàng nói, nhìn Sandy trầm mẩn

Nghe Kevin nói vậy, Sandy đâu phải là con ngốc đâu, nó hoàn toàn hiểu mà phải nói là hiểu rất rõ chứ nên nó chẳng nói gì cả chỉ cúi xuống và khẽ gật đầu nhẹ như đồng ý và hiểu, Kevin biết, nhìn nó cười hiền rồi buông Sandy ra, tay xoa xoa nhẹ lên đầu nó:

_ĐI thôi

Sandy và Kevin lên xe của mình, đợi mọi người và cũng đi tới địa điểm xác nhận Kyu Min đang ở đó.Đấy là 1 ngôi nhà 3 tầng bỏ hoang đầy bụi bặm và sập xệ ; bên trong thì tối om, ẩm thấp và đầy mạng nhện chằng lằng nhằng khắp nơi....

_Leo_Sandy gọi

_Dạ _Leo chạy lại

_Lẹ lên, lại đây đi đằng trước chị đi _Sandy nhăn mặt

_Sao ạ ?_Leo dãn mặt

_Sao trắng gì trên trời ý, cứ đứng trước đi _Sandy gắt, khuôn mặt đang cố giấu đi sự sợ hãi 1 cái gì đó...

_A! Hehe hiểu rồi.Tuân lệnh đại tể,Key Jey Rey đứng 2 bên và sau chị Sandy đi _Leo cười lém lỉnh rồi ra lệnh cho 3 tên kia, k quên đánh mắt với 3 tên đó 1 cái đầy hàm ý

3 tên kia hiểu, chỉ khẽ che miệng cười cười rồi cũng bước tới bên Sandy

_Gì vậy ?_Kevin hỏi, nhìn 1 cách đầy khó hiểu

_K gì _Mặt Sandy hơi hồng khi nghĩ truyện vừa này nên quay phắt đi

(keke, chắc mọi người k đoán được vì sao Sandy nhà ta k đứng lại làm vậy đâu đúng k? Chắc chắn là Sandy k sợ bị đánh lén rồi mà chẳng qua là nàng nhà ta nhìn thế thôi chứ k sợ trời, k sợ đất lại cực kì sợ em nhện đó ạ > Rồi mọi người nhanh chân bước đi, qua gian phòng này lại tới gian phòng khác nhờ ánh sáng leo lắt, ít ỏi từ bên ngoài chiếu vào cả đám cứ bước đi như thế cho tới khi bị cắt ngang bởi 1 giọng nói và tiếng bước chân dồn dập đang tiến tới....

Nguồn: Truyen186.Com

_Tụi tao đợi tụi mày lâu rồi đấy _Giọng 1 thằng đàn ông ồm ồm vang lên

_Ai? _Giọng Sandy lạnh lùng

_Mày k cần biết tụi tao là ai chỉ cần biết rằng chúng mày hôm nay phải dừng chân lại ở đây thôi. Dù mày có mang theo “Tứ Quỷ” hay kể cả “ông trùm Kevin” nức tiếng đi chăng nữa thì mày “Siêu quậy Sandy” hôm nay mày phải nạp mạng cho tao

_Thằng đó hách dịch

_Nếu tao k thích vậy ?_Sandy nhìn tụi nó bằng ánh mắt lạnh lùng

_Được, vậy thì Siêu quậy Sandy,Tứ Quỷ, Ông trùm Kevin,Đại ca Koon Ham, Co gái vàng Mika, Vệ sĩ Ren ...tụi mày có giỏi thì tụi mày cứ sống lên đi.9 chúng mày thử đấu với hơn 600 người bọn tao đi, ai thắng xé rõ thôi..._Thằng đó chỉ về phía những thằng đứng sau hắn, mặt mũi thằng nào cũng đầy sát khí, tay cầm đao, côn nhìn tụi nó đầy thách thức

_Tụi mày còn kẻ thiếu đây. Ryuki này cùng thành viên Bang Yakuza vùng quan đông nữa cơ. Đại tỉ, đi trước đi, cứ để tụi nó cho chúng tôi _Ryuki lên tiếng

_Ai ? _Thằng đó quát

_Mày ngông với ai đấy? Tao Ryuki Ai hôm nay xê dạy mày 1 chút bản lĩnh người cầu Bang Yakuza vùng quan đông _Ryuki nở 1 nụ cười nửa miệng đầy khinh thường

_Được, vậy dao cho Ryuki nhé. Nhưng phải đảm bảo với tui là tuyệt đối 1 ai được chết .ok _Sandy cười nhưng khuôn mặt đầy quyết đoán

Ryuki Suy nghĩ 1 lúc rồi nhìn các anh em trong bang xem ý kiếm thế nào. Khi họ hiểu được tấm lòng của đại tỉ thì ai nấy cũng gật đầu đồng ý và Ryuki cũng nhìn Sandy gật đầu cái “rụp” chốt lại cuối cùng

_Được, đảm bảo _Ryuki nói

_Hi, vậy thằng tay đi, giết k tha 1 thằng nào luôn _Sandy nói giọng lạnh lùng liếc qua thằng cầm đầu cười khẩy 1 cái và nhanh chóng cùng 8 người đi khi tiếng đao kiếm vang lên 1 cách hỗn loạn

Mọi người lên tầng 2 nhưng k hề có gì chỉ thấy toàn vỏ trai bia, rượu vứt vung *** ..có lẽ đây là chỗ ở của bọn nó khi đợi bọn Sandy đến

_Này Sandy, vậy liệu có ổn k? %0 ng mà đấu với hơn 600 ng lận đó _Mika hỏi (chắc, lâu lắm mới thấy nàng này lên tiếng)

_Yên tâm đi, họ k phải chỉ là những người chỉ biết đấu đá đơn thuần thôi đâu, 50 ng họ đều mang những tuyệt chiêu riêng đó. Riêng Ryuki cũng chẳng thường đâu, anh ấy mới có 20t nhưng đầu óc thì nhạy bén, tốc độ chuẩn, khả năng tiên đoán đường đi nước bước chuẩn tới 90%, chưa kể khả năng kiếm đạo của Ryuki anh ấy chẳng thua kém gì Mika hay Ren đâu, có khi lại hơn ý _Koon Ham nói

_Sao anh biết rõ vậy ? _Sandy ngạc nhiên

_Haha, vì anh với thằng Kevin đi đâu chẳng có nhau nên người của bang yakuza vùng quan đông có gì mà anh k biết chứ, anh còn biết nhiều hơn nữa cơ _Koon Ham cười hiền, xoa đầu Sandy

_Ừ ha _Sandy gật đầu nghe chừng có vẻ hiểu lắm nhưng chẳng biết là hiểu được bao nhiêu phần trong cái lời nói đầy hàm ý của Koon Ham

Lên tới tầng 3, tầng cuối cùng, k gian càng trở nên âm u và tối tăm hơn khiến ng khác phải rung mình vì cái ẩm ướt, u ám, tối tăm bản thủ ở đây

_Chết tiệt, tối quá _Sandy nắm chặt tay đầy giận giữ

_Sandy, mau tìm Kyu Min , thế này thì k ổn rồi _Mika khuôn mặt biểu hiện rõ sự lo lắng, sốt ruột

_Điên quá, biết tìm ở đâu h chứ? KWON KYU MIN, cậu ở đâu vậy hả? _Sandy hét lên

K 1 tiếng động, chỉ có tiếng gió rít qua khe cửa hồng từng cơn lạnh lẽo qua khe hở của cửa vào trong phòng... Ngoài trời gió , mưa tầm tã... cơn mưa rào đã đổ ối ào ào như chút nước mắt ai oán của ai đấy xuống khiến cho cái bầu không khí càng trở nên náo nùng, ẩm đậm tối lạnh người....

Và rồi “RẦM” _1 tiếng va chạm thật lớn vang lên làm người ta giật mình trong k gian yên tĩnh tới mức kỳ bí này...

_gì vậy ? _Sandy quay ngoắt lại nơi vừa phát ra tiếng nổ

_Chẳng có gì đâu ạ. Chắc ngoài kia mưa gió to quá mà nhà này cũ quá nên làm cái gì đó rơi đổ thôi _Rey chỉ vào bức tường được lát gỗ hoàn toàn đằng sau vẫn đang đứng im lìm như minh chứng cho câu nói của mình

_K phải....Phá...phá mau...Kyu Min...Kwon Kyu Min, em ở trong đấy phải k? Kyu Min à _Koon Ham như linh tính cái gì đó, giọng lắp bắp, vội vàng chạy tới bức tường đó chân liên tục đập vào tường

_Anh có làm k vậy? Đây chỉ là 1 bức tường bình thường thôi mà _Keo kéo Koon Ham ra trước khi anh làm thương đôi chân của mình

_K đúng, ở đây rõ ràng có khoảng trống _Sandy gõ gõ tay vào tường gỗ

_Phá ra thì biết _Kevin nói, cười cười kỳ lạ

_Tứ Quỷ, làm đi _Sandy nhìn 4 đứa

Gật đầu, Tứ Quỷ lùi ra xa lấy đà và nhanh như cắt bắn thẳng về phía bức tường gỗ đã được Sandy đánh dấu .Đạp thẳng chân mình vào bức tường gây ra 1 tiếng “Rầm” lớn nhưng bức tường này chẳng mấy may rung chuyển gì,vẫn đứng yên sừng sững 1 cách kỳ lạ...tường gỗ bình thường thì dính cú đạp của 4 người này đã nát thành đồng gỗ vụn, bỏ đi lâu rồi....

_Đau quá _4 thằng ôm chân, đồng loạt rên

_Mấy đứa có sao k? _Sandy lo lắng chạy lại

_Lại k? Tường gì mà đứng như đá ý ...độ này què thật rồi _Rey rên rỉ

_Hixx...em còn chưa lấy vợ, sanh con à _Jey nhăn nhăn khuôn mặt baby của mình trông đến là tội nghiệp

_”Bốp” Xi, dậy mau mấy thằng này, giả nai ít thôi _Sandy đập cho mỗi thằng 1 cái

_Hixx, thế mà k qua được mắt chị _Leo gãi đầu đứng dậy cười hì hì (nhìn kute lắm đó ^^~)

_Xi, sống với tụi bây bao năm rồi mà ta lại trả rõ, tụi bây cứ liệu hồn đấy _Sandy dơ năm đấm đe dọa

_Chắc, tường này cứng vậy làm sao h nhỉ?_Leo trầm ngâm nghĩ

_Sandy, để tụi này cho _Ren cười chỉ tay về phía Mika đang nhìn Sandy

_Được k? _Sandy hơi lo

_Được, yên tâm đi _Ren cười, khoe cái răng khểnh duyên cực duyên luôn

_ok, vậy nhờ 2 người nhé _Sandy cười

Mọi người lùi ra xa 1 chút theo yêu cầu của Mika. Ren với Mika đứng đối diện nhau và cùng song song với bức tường. Hít 1 hơi thật dài , rút thanh kiếm nhật ra; đây là 2 thanh kiếm đặc biệt vì nó được mạ 1 màu vang bóng loáng, phía chuôi kiếm cũng được cả 2 gắn 2 viên ngọc nhỏ khá quý, tay cầm được quấn bằng vải đen khá êm,lưỡi kiếm hơi dài nhưng nhọn, mảnh và cực sắc.....2 thanh kiếm sáng loáng được 2 người nhẹ nhàng bật lên và đi những đường kiếm nhanh nhưng nhẹ và mảnh vào bức tường khiến cho người ta có cảm giác dường như thanh kiếm còn chưa chạm nổi vào tường...

2 người tiếp đất 1 cách nhẹ nhàng thì cũng là lúc bức tường kêu “rắc” 1 tiếng và rồi đổ sập xuống tạo ra tiếng “rầm rầm....” của gỗ, đá rơi và hiện ra 1 căn phòng mật nhỏ....

Koon Ham chẳng thèm đợi cho mấy thanh gỗ, đá bị cắt vụn với lưỡi kiếm của Mika và Ren rơi hết đã chạy vào bên trong mặc kệ cho gỗ rơi vào người mình đau rất....

_KYU MIN _Koon Ham hét to chạy vào bên trong

Trước mắt Koon Ham và mọi người hiện ra là 1 khung cảnh k thể nào tưởng tượng được, k thể nào tệ hơn....Đó là Kyu Min bị chói cả tay lẫn chân bằng dây thừng, mồm bị bịt băng dính,quần áo rách rưới bẩn thỉu đang nằm run rẩy dưới nền đất lạnh,ấm ướt nước mắt dàn dụa, người ngợp thì chắc do lúc này Kyu Min cố tỉnh lẫn mình ngã từ trên giường cao xuống cho tụi nó biết mà bị sức sát hết....

_Kyu Min....Kyu Min à....em k sao chứ?...Kyu Min à.... _Koon Ham lay lay Kyu Min

21. Chương 21

_Mau cởi trói cho Kyu Min, mau lên _Mika hét lên (chắc mọi người cũng hiểu là 1 ng ít nói, trầm tính mà hét lên thì họ đang thực sự lo lắng như thế nào đấy)

_Key, Jey, Rey, Leo mấy đứa lấy đồng gỗ này đốt lên mau đi _Sandy quát, chân đá mấy mảnh gỗ về phía 4 đứa

_Sao vậy à? Mình đang trong hang tụi nó, đốt lửa lên khác gì lạy ông tôi ở bụi này ạ? _Jey giải thích

_Cắm cái, đốt lên đi _Sandy quát lớn (mất bình tĩnh rồi ạ)

Trong lúc tứ quý đang ngoan ngoan đi nhóm lửa thì Koon Ham đã nhanh chóng cời chổi cho Kyu Min lúc này đang thiêm thiếp ...có lẽ do quá sợ hãi 1 cái gì đó mà ngủ thiếp đi cũng k ngủ được mà dậy cũng k dậy được....

_Đợi chút là Kyu Min sẽ tỉnh lại thôi, có ánh sáng rồi _Mika nhẹ nhàng nói với Koon Ham khi thấy rõ sự lo sợ trên khuôn mặt anh

_Sao vậy chứ? Từ lúc quên biết Kyu Min tới h tui chưa bao h thấy Kyu Min sợ hãi 1 thứ gì đó tới mức kinh khủng như vậy? _Koon Ham đau đớn nhìn cô gái bé nhỏ tên Kwon Kyu Min đang thiếp thiếp trên tay mình, khuôn mặt thanh tú nhả lại sợ hãi

_Con người ai cũng có điểm mạnh điểm yếu, ưu điểm và nhược điểm....Kyu Min cũng vậy, tuy rất mạnh mẽ, kiên cường, là người luôn vui vẻ nhưng Kyu Min lại rất sợ bóng tối _Mika nhẹ nhàng lau khuôn mặt lấp lăm mồ hôi và bụi bẩn cho Kyu Min

_Sợ bóng tối... _Koon Ham k dấu khỏi sự ngạc nhiên

_Phải, chính vì vậy nên tuy Kyu Min có nhà nhưng có bao h chịu ở đâu, suốt ngày tá túc ở nhà em đó thôi _Sandy cời chiếc áo khoác ngoài choàng lên ng cho Kyu Min

_Này...xong chưa? Có việc rồi _Kevin chỉ tay về phía thẳng nhỏ con mặc đồ đen, che mặt và phía sau hay chính xác là sng quanh ngôi nhà là 1 lũ nhưng nhúc nhúc những thằng khác đang nở 1 nụ cười cực kỳ đều giả như chính hần

_Bị bao vây rồi _Ren nhìn xung quanh căn phòng đều bị bao vây bởi bọn mặc đồ đen

_Hừ, lũ khốn nạn....hôm nay tao sẽ tính đủ với chúng mày _Sandy nhìn bọn hần bằng ánh mắt thù hận đầy tức giận

_Ha, tôi cũng có truyện muốn ôn lại với cô đây thưa tiểu thư nhà họ Trương, Trương Nguyệt Mỹ Hương _Thằng che mặt cười khẩy

_Vậy hả? Vậy thì xin mời _Sandy bẻ tay răng rắc, k quên khuyến mại cho hần 1 nụ cười đều

_Chị Sandy cẩn thận đấy, nó biết được tên thật của chị thì chắc chắn nó biết nhiều nữa đó _Leo can Sandy

_Hơ, mấy đứa ra đây làm gì? _Sandy nhăn mặt

_Ra giúp chị mà _Rey nhanh nhẩu

_Biến, ai cầm tụi bây giúp chứ? Koon Ham bảo vệ Kyu Min, Ren bảo vệ Mika. Còn 4 đứa tụi bây lo mà bao quát bảo vệ Mika và Kyu Min cho chị, tụi nó mà làm sao thì chị giết _Sandy gắt

_Nhưng...._Leo định nói lại thì bị Sandy chặn họng

_K nhưng nhị gì cả...1 là nghe, 2 là mấy đứa tụi bây đi về _Sandy trừng mắt nhìn 4 thằng mặt đang méo mào

_Dạ, nghe ạ _4 thằng than ngắn thở dài

_Hi, nào h nhào vô đi, bao nhiêu cũng được hết _Sandy bước lên, nở nụ cười đầy tự tin, quyết đoán

_Ồ này, tui được đánh chứ nhỉ? K phải làm gì mà _Kevin chỉ vào mình, ánh mắt nhìn Sandy cực nai tơ

_Xì, tùy _Sandy nhăn mặt sông lên khi mấy trăm thằng tay cầm gậy, côn, đao, kiếm,...đang tiến lại

Mấy trăm thằng trong cái không gian bụi bặm, ẩm mốc sông vào đánh 2 con người 1 nam, 1 nữ nhờ ánh sáng bập bùng của ánh lửa ở giữa đang cháy tí tách...Tiếng đổ vỡ, leng keng của đao kiếm va chạm vào nhau k khỏi khiến người ra rùng mình lạnh sống lưng khi nó vang lên chan chát đầy sát khí của chết chóc

_Này Ren _Mika gọi

_Hửm? _Ren quay lại

_Tui nhớ Sandy k hề mang vũ khí phải k?Nhất là kiếm nhật nữa _Mika nheo mắt nhìn về hướng Sandy vẫn đang hằng hái bông từng nhát kiếm chém tui nó k thương tiếc

_Phải, di tay k mà..sao thế? _Ren tỏ vẻ k hiểu

_Uh thì tại thấy thanh kiếm nhật Sandy cầm quen quá _Mika chỉ

_hả? Đâu?....A...A...A.....A.....kiếm cầu tui, Lee Sandy kia, trả kiếm đây _Ren hoảng hốt khi sờ vào cặp quần chẳng thấy thanh kiếm đâu cả, còn mỗi cái vỏ bao k =~=

_À há, thảo nào thấy quen giữ vậy?_Mika cười

_Cười gì chứ? Hixx, con nhỏ này lấy từ bao h k biết _Ren mặt mày nhăn nhó nói

_Chịu... _Mika lại hướng đôi mắt về phía Sandy

Lúc này Sandy đang chém tui nó như chém mấy con lợn vậy. Tuy tuyệt kĩ dùng kiếm so với Mika và Ren thì k bằng được với 2 người có trình độ chuyên nghiệp này nhưng tất cả những nhát chém đó k hề thương chút nào.Vì Sandy k dùng cách 1 phát chém chết 1 thằng mà chỉ chém cho tui nó k thể bật lại được hay đồng nghĩ với việc k thể đi+ di chuyển được.....Dù là chém ngang, hay chém dọc thì cái đích cuối cùng của lưỡi kiếm cũng đều được chủ nhân của nó nhắm thẳng vào chân của tui nó mà phang 1 , mà chém Từnh nhát chém đều cửa sâu hẳn vào xương làm tui đầy đau đến tê liệt mà hét cũng không nổi chết cũng chẳng có gan mà tự sát chỉ biết nằm bò ra đấy ôm cái chân với vết thương máu đang trào ra lênh láng thấm xuống đất tanh nồng.....Và máu đã bắt đầu vấy lên quần áo và khuôn mặt xinh đẹp thanh thoát của Sandy;đôi mắt màu tím long lanh 1 niềm thích thú tới kì lạ, đôi môi luôn vẽ lên nụ cười đầy ẩn ý khiến đối phương chạm mặt cũng k hiểu được nó xẽ ra chiêu thức gì, cánh tay thay mảnh đi những đường kiếm nhanh nhưng lại kì quái chẳng có chút bài bản nào lại khiến bọn kia run sợ.....Cho dù chân tay Sandy cũng k hề ít vết xước sướt, đặc biệt là chiếc áo tay lửng da ở ngoài đã bị những cú chém hụt, hơi hợt của tui kia làm cho rách bươm nhưng nhìn khuôn mặt thể kia thì cũng đủ hiểu rằng bấy nhiêu với Sandy chẳng là cái gì quá ghê gớm cả...

_Biết Sandy giỏi về võ thuật nhưng tui k ngờ Sandy lại giỏi tới mức độ này đâu _Ren bất giác thốt lên

_Con nhà võ mà _Koon Ham nhìn về phía Sandy khẽ mỉm cười

_Nhà võ? _Ren nhìn Koon Ham k hiểu

_Ừ_Koon Ham gật đầu

_Sao biết _Ren trở mắt nhìn

_Hi ! _Koon Ham k nói gì, chỉ cười khiến cho Ren càng thêm tò mò

Còn bên Kevin thì mới gọi là kinh khủng khi Kevin tay không mà 1 mình chọi với mấy chục thằng thể mà chúng cứ nhào vô là y như rằng bị thương tích k hề nhẹ nhàng chút nào. Thằng nhẹ nhất là toàn mạng nhưng cũng k thể sống được bao lâu vì khi đầu bị Kevin đập cho rách hẳn mảng to và máu đang chảy ra như suối hay vị lép sọ,...còn mạnh thì đương nhiên là 1 phát chết k kịp ngáp.Mùi máu lạnh bắt đầu nồng lên, nó bám vào tay và mặt Kevin rất nhiều, quần áo cũng k tránh khỏi vấy bẩn tới phát kinh, nếu người bình thường thì có lẽ xẽ k thể chịu được cái thảm cảnh khi mà máu văng đầy ra sàn, trên tường còn xác người thì chất đầy trên sàn hoặc những thằng bị thương nằm vật vạ ở 1 góc nào đấy, trốn chui trốn lủi....Nhìn Kevin bây giờ trông chẳng khác gì 1 con thú hoang đang cắn sè con mồi không thương tiếc....

_Nhìn Kevin sợ quá _Kyu Min nói (lúc này đã tỉnh lại hẳn rồi ạ)

_Chắc,thế này con nhẹ nhàng chán đấy.May cho bọn nó là Kevin k dùng vũ khí chứ k thì _Koon Ham bỏ lửng câu nói

30' sau thì mấy trăm thằng đều nằm rạp xuống đất,k nhúc nhích nổi chỉ còn những tiếng rên thều thỏi đất thì trời đầu đất đầu chúng thì cũng k hơi thêm quan tâm những thằng đấy làm gì cho tồn thọ...kiệt sức, mệt mỏi nên chúng chỉ còn biết rên những tiếng rên hơi hợt, đau đớn,kiệt quệ....

Sandy k biết từ lúc nào đã tiến tới gần tên cầm đầu và lột phẳng chiếc khăn che nửa khuôn mặt của hắn ra...

_Xian.....Xian Lin _Giọng Sandy đánh lại (vì Sandy vẫn k tin được cô bé hiền lành đó lại ở đây, ng Sandy tưởng là ng khác thui =~=)

_Chào cô, trưởng nữ nhà họ Trương _Lin nở nụ cười khinh khỉnh

Sandy im lặng, k nói gì

_Lâu quá k gặp nhỉ? Cô h vẫn chẳng khác gì xưa, vẫn bông bột như vậy thôi à. Nếu k phải nhờ bạn cô liều chết lặn xuống cái giường cao nhất thì ngày hôm nay tôi đã cho cô ta theo đứa con gái đó tể anh tôi luôn rồi _Lin nhìn Sandy bằng ánh mắt đầy thù hận

_ý cô là sao? _Sandy hỏi

_Hi, khuôn mặt này cô k thấy quen sao?Tôi tưởng sau cái chết của cô ta thì cô phải nhớ và hận bộ mặt này tới tận xương tủy chứ? _Lin nhìn thẳng vào mắt Sandy

Sandy sững người lại....khuôn mặt của Xian Lin in hằn trong tâm trí của Sandy,nhìn những đường nét đầy ,cái bản mặt nó kinh tởm suốt mấy năm qua hiện về, phát súng định mệnh đầy vằn in sâu trong trái tim nó khi chính vì phát súng đấy đã cướp đi sinh mạng của thiên thần nó yêu quý nhất...1 dòng máu chảy xuống....giọt nước mắt tuôn rơi....trái tim tan nát...Và hắn, chính hắn,chính là hắn chứ k ai khác đã giết chết k chỉ 1 người mà đã cướp đi của nó bao nhiêu thứ khác nữa.....

“Sandy.....Phập....”

Kevin chạy lại đẩy Sandy ra khi thanh kiếm của Lin phi thẳng vào đầu Sandy....Nhưng nó qua tay Kevin khi Kevin lao vào đẩy Sandy ra và lao thẳng vào bức tường phía sau cả 2.....

_Mày....con khốn, mày muốn gì đây? _Kevin hét lên, k tìm được bình tĩnh mà **** Lin

_Hi, đơn giản thôi, tao muốn lấy mạng nó, muốn lấy mạng Lee Sandy _Lin cười đầy man rợ

_Mày.... _Kevin định xông lại đánh Lin nhưng đã bị Sandy chặn lại

_Để tui, lùi xuống đi _Sandy đứng dậy, cởi phẳng chiếc áo lửng ngắn ôm sát người đã rách bươm...Và cuối cùng thì mọi người cũng đã thấy được thứ là lâu nay Sandy vẫn luôn giấu trong lớp áo dài ...1 hình xăm cạnh rốn, kì lạ mang những đẹp 1 cách huyền bí và mang đầy ý nghĩa . Đó là hình 1 con rơi nhưng được cách điệu với 1 bên mang cánh của quỷ và 1 bên mang cánh của thiên thần được cách điệu hóa ...

_Mày, mày chính là em của tên khốn đấy ?Đúng k?Nhưng em hắn đâu phải con gái?Tại sao lại..... _Giọng Sandy hơi run, nhưng đó k phải sợ mà là đang kìm nén 1 cái gì đó...

_hả? _Kevin sững người

Mọi người phía dưới thì hoàn toàn k hiểu gì nhưng chỉ có 1 người vẫn im lặng từ này tới h khi nhận ra sự tiên đoán của mình lúc này là đúng, ngay khi anh trông thấy khuôn mặt hắn anh đã ngờ ngợ thấy 1 điều gì đó khác thường

_Phải, vì trả thù cho anh tao, cho cái chết tàn nhẫn của anh tao mà tao đã phải phẫu thuật nhưng gương mặt này thì không...tao muốn nó xẽ là ám ảnh với mày....Tiếp cận mày chỉ vì điều tra lý lịch mày thôi, đi với Lee Sandy, được Lee Sandy cứu cũng đủ để có được nhiều thứ lắm đấy...ha ha ha ha..... _Lin cười như 1 thằng điên, có lẽ hắn đã bắt đầu dỏ thật sự

_Mày được lắm, giám mở mồm ra nói 2 chữ “trả thù” sao? Nợ mới, nợ cũ hôm nay tao xẽ tính đủ với mày _Sandy cười nhạt

Sandy bước tới trở Lin,ánh mắt vô hồn,khuôn mặt lạnh lùng vô cảm , tâm trí trống rỗng....dòng máu đỏ lạnh ngắt ngày xưa dường như đang nổi lên Leo lo lắng, mọi người ai cũng đều lo lắng cho Sandy, tất cả đều cảm thấy có gì k ổn nhưng k ai có thể bước lại kéo Sandy nếu k muốn đổ thêm dầu vào lửa.....1 ánh sáng loang loáng qua mắt Leo....Nheo mắt, nhìn 1 chút Leo đã nhận ra vật màu bạc lấp ló ở cặp quần Sandy thì hét lên:

_Anh Kevin, ngăn chị Sandy lại đi....súng

_Hả? _Kevin quay lại

_Súng... _Kyu Min chỉ về phía Sandy khi Sandy đang rút súng và chuẩn bị lên cò

_Nhỏ này điên chắc _Kevin lao nhanh về phía Sandy

“Pằng”...tiếng súng vang lên chói tai

“Rầm”...Sandy ngã xuống..... “Á.....Á.....Á.....” Tiếng hét đau đớn vang vọng khắp gian phòng

_Cô điên hả? _Kevin hét lên

_Buông ra _Sandy đẩy Kevin ra, cố đứng dậy khi mắt đã đẫm nước

_Cô biết đây là đầu k mà giáng nỏ súng hả?Muốn giết cả lũ à? Đứng yên đấy cho tôi _Kevin ôm chặt Sandy bằng cánh tay săn chắc của mình

_Bỏ ra, đừng ngăn tôi, tôi phải giết chết tên khôn này _Sandy hét lên,2 hàng nước mắt nóng hổi lăn dài trên gò má ửng hồng. Lần thứ 2 Sandy lại khóc, khóc 1 cách đau đớn và khổ cực....

22. Chương 22

Kevin nhẹ nhàng đỡ Sandy ngồi xuống đất, choàng chiếc áo khoác cũng đã tả tơi k kém của mình lên người Sandy, lấy khẩu súng lục dài bằng bạc từ tay Sandy, gạt đi 2 hàng nước mắt long lanh, tinh khiết của nó, nói:

_Thằng đó để tui sử dụng chứ? Bàn tay này của Sandy k nên nhuộm thêm máu nữa đâu, nhất là loại máu dơ bẩn như hần

Sandy k nói gì, ánh mắt vô hồn nhìn đơ đĩnh vào khoảng k trung,mỗi mím chặt, khuôn mặt trắng bệch chỉ khóc mãi k thôi...

Kevin cầm khẩu súng cài vào cạp quần bước tới trở Lin khi cô ta ..à phải gọi chính xác là hần đang nằm quần quai vì đau đớn khi vết thương Sandy bắn dù đã bị Kevin chặn lại nhưng nó trượt qua tim và găm thẳng vào bả vai

_Đau chứ? _Kevin lấy chân đã vào người Lin

_****!.... _Lin trừng mắt nhìn Kevin

_Hừ,gan nhĩ...nhưng ít ra cũng k như thằng anh chó má của mày trước khi tao giết đã cúi lạy , van xin tao tha cho cái mạng chó của nó.Và những gì nó phải trải qua cũng k bằng những gì nó mang lại cho ng nó hại đâu, người quan trọng nhất cuộc đời tao đã vì nó giết chết 1 cách đau đớn. 1 phát chém đôi người với con chó như hần là quá nhẹ đấy ..._Kevin hét lên,ánh mắt trợn ngược nhìn hần đầy căm phẫn

_Mày... _Lin bắt đầu run sợ

_Yên tâm đi, mày xẽ k được teo cho chết nhẹ nhàng như thằng anh mày đâu.Giám động vào bạn tao,giám nhắm vào người con gái của tao thì hôm nay tao xẽ cho mày hiểu vì sao cái tên Qualy Kevin lại được thế giới đem e dè như vậy, xẽ cho mày hiểu thế nào là cái đau đớn về thể xác và tâm hồn _Kevin cười lạnh

Nói là làm,Kevin lấy chân nghiêng 1 cái và dẫm nát cánh tay trái của Lin và cùng với tiếng la thất thanh đầy đau đớn của hần...

_Truyện...truyện này là sao vậy ?_Miak giọng nói hơi run khu chứng kiến cảnh vừa rồi

_Đừng xem _Ren bịt mắt Mika

_Truyện dài lắm, sau này 2 người đó sẽ tự khắc kể cho mọi người nghe thôi.... _Koon Ham nói giọng hơi trầm,ôm chặt Kyu Min bé nhỏ đang run rẩy trong tay mình khi chứng kiến cảnh vừa rồi

_uh.... _Ren khẽ gật đầu

Còn Kevin khi đã đâm nát nốt cánh tay phải cậu hấn , cho hấn tàn phế cả 2 tay, chết cũng k được mà cũng k thể sống được với sự đau đớn thấu tim gan này....Lin hét lên 1 cách yếu ớt...

_Giết tao đi...

_Giết mày?Đơn giản quá đó, trò chơi mới bắt đầu được có 1 nửa thôi mà _Kevin nhìn hấn Khinh khỉnh

Tiếp tục Kevin bẻ gãy nốt 2 chân còn lại của hấn. Hấn rú lên như 1 con lợn bị cắt tiết đau đớn, điên cuồng, bả hoải.....Mồ hôi đầm đìa,nước mắt dần dựa,hơi thở khó nhọc,tay chân đau đớn nhưng tê liệt hoàn toàn....hấn có thể cảm nhận được rõ tiếng xương tay chân mình đang gãy vụn ra từng mảnh....Lin ngắc ngoải giữa sự sống và cái chết....nhưng tuyệt nhiên hấn k thể chết được...chỉ cảm nhận rõ nỗi đau đang dày vò cả thân thể này...

“Pằng...”

1 tiếng súng nổ chói tai vang lên, 1 sinh mệnh đã được an bài với cái chết,1 dòng máu đỏ tươi chảy loang loang dưới sàn đất ẩm....

Phải, chỉ với 1 phát súng, bằng chính khẩu súng của Sandy thì Kevin đã kết liễu cuộc đời của hấn chỉ với 1 phát súng vào đầu k 1 chút may mắn hay thương tiếc....

Cũng lúc đó Ryuki đã giải quyết xong bọn ở dưới nhà sau 1 hồi vất vả....họ k thể liều mạng chết vì lời nói của đại tỷ đã ban xuống “tuyệt đối k được ai chết” nên cũng có chút vất vả....Tuy k thể chứng kiến tất cả nhưng Ryuki và thành viên bang yakuza lên cũng đủ chứng kiến được cảnh “ông trùm Kevin” kết liễu mạng sống của tên Lin _Tên đầu trùm....

_Kevin ... _Ryuki gọi

_Xong rồi sao? K ai bị thương chứ? _Kevin quay lại,gọng nói lạnh lùng tay quệt đi vệt máu của tên Lin bắn lên mặt

_Ồn, chỉ có 1 số người bị thương 1 chút thôi _Ryuki khẽ gật đầu

_Um...được rồi vậy xử lý giùm nốt đồng này nhé, tụi này lui trước.Đốt tất cả người lẫn nhà, hiểu chứ?

_Kevin nói, nhẹ nhàng bước tới trở Sandy bế phốc lên

_Hiểu _Ryuki khẽ gật đầu

_Tui k muốn để ai sống sót hay còn lại chút tàn tích nào của vụ này đâu, làm cho gọn vào. Còn lại cứ về báo với bang chủ các người là truyện còn lại nhờ ông ấy giải quyết nốt _Kevin cùng mọi người bước ra ngoài

Sandy đã thiếp đi từ lúc ra khỏi căn nhà đó, nên được lên xe moto Kevin cùng mọi người đi thẳng về nhà mình...chẳng ai

nói bất cứ 1 câu nào, chẳng ai hỏi 1 câu nào....

Về tới nhà Kevin đưa Sandy lên phòng còn mọi người ngồi dưới phòng khách đợi

_Khoan đã anh Kevin... _Jey gọi với lại khi Kevin định bế Sandy lên phòng

_Sao vậy? _Kevin quay lại

_um...là....._Jey ấp úng

_K sao đâu Jey, để anh ấy vào phòng cũng được ...dù sao anh ấy cũng biết hết truyện rồi mà _Leo nói

_Sao có? _Kevin nhìn k hiểu

_k sao ạ, anh cứ đưa chị ấy lên phòng đi _Leo cười

Kevin k lấy gì nữa, lẳng lặng đưa Sandy lên phòng.Cánh cửa mở ra, beent rong chr đạo với 3 tông màu đen – xám – trắng trầm lặng, lạnh lẽo như tâm hồn của chính chủ nhân căn phòng này vậy...Đặt Sandy xuống giường, đắp chăn và ngắm nhìn cô, nàng còn chứa nỗi loạn này 1 chút rồi Kevin dần nhận ra 1 thứ khiến anh phải ngỡ ngàng và anh cũng hiểu đây có lẽ là lí do vì sao nó k cho bất cứ ai bước vào căn phòng này....

Bên bức tường màu đen nằm cạnh tường có 1 khung ảnh cỡ lớn,kích thước đúng bằng bức tường đấy, khung ảnh được mạ vàng; bên trong khung ảnh có 2 người con gái rất đẹp.Bên trái là cô gái có khuôn mặt trái xoan,nước da trắng hồng,mắt xanh biển, tóc vàng, diện 1 chiếc váy dây màu trắng mỏng manh như chính con người cô trông như 1 thiên thần khi có thêm 1 cái vòng trên đầu màu vàng đang phát sáng cùng đôi cánh thiên thần trắng đằng sau lưng, bên phải có lẽ là Lee Sandy với đôi mắt đỏ long lanh kì bí,mắt tóc đen ngắn cắt tới vai theo kiểu vic nhưng mai được nuôi dài tới ngực, môi đỏ,mắt kẻ đen,diện 1 chiếc váy dây đen trông nó như là đại diện chi ác quỷ với đôi cánh rơi đen tuyền được lồng vào cùng với đôi cánh trông khá giống cánh thiên thần nhưng nó đôi cánh này lại mang màu đen u tối của bóng đêm thăm thẳm của địa ngục....

Hình ảnh 1 thiên thần, 1 ác quỷ chụm tay ,cụm đầu vào nhau khẽ mỉm cười khiến cho rung động lòng người ...tới con người lạnh giá như Kevin từ khi cái ngày ấy xảy ra đã chẳng còn biết tới 2 từ “yêu thương” nhưng khi xem bức ảnh này thì k thể chào lên những cảm xúc khó tả với cả 2 người con gái này....nét đẹp thánh thiện và nét đẹp sắc sảo k ngờ khi đứng gần nhau lại tạo nên 1 tuyệt kĩ tới vậy....

_Này... _Tiếng gọi kéo Kevin về với hiện tại...

_Mọi người đang đợi cậu đó, xuống đi _Koon Ham đứng dựa lưng vào cửa

_Truyện gì vậy ?_Kevin bước lại, khuôn mặt lại trở về vẻ lạnh lùng thường ngày

_Chắc mấy đứa đấy im lặng nhiều quá nên h muốn tra khảo đó mà. Về truyện quá khứ của Lee Sandy và cậu đó, tui chẳng biết giải thích như thế nào cho phải cả... _Koon Ham ngán ngẩm

_ừ, thì đằng nào cũng chẳng thê dấu mấy người đó mãi được, để tui cho _Kevin vỗ vai thằng bạn

_À!Truyện lần này cũng nhờ cậu giải quyết nốt nhá.Cứ nói đó chỉ là sung đột bang phái đi _Kevin nói tiếp

_Uh, biết rồi,gọi từ nãy rồi.Xuống đi, để tui kia kéo lên thì phiền đấy _Koon Ham cười

Cả 2 cùng bước xuống nhà và đón nhận ngay những ánh mắt khó hiểu của tất cả khi vẫn còn đang đi xuống....

_Haizzz...tôi đây, có truyện gì thì mọi người cứ hỏi đi _Kevin thở dài

_Tất cả _Kyu Min lườm

_Truyện của cả 2 người _Giọng Mika lạnh lùng nhưng đầy danh thép

_Được,truyện này nếu mà kể tỉ mỉ ra thì k thể trong 1 sớm 1 chiều mà xong được nhưng tóm lại là nó có liên quan tới 4 năm trước khi xảy ra cái chết cậu 1 người _Kevin nói

_Ai cơ?Sao tui k hay? _Ren hỏi

_Vu đây Ren k biết vì hôm đấy Ren bạn nên k đi cùng 2 đứa tui _Koon Ham nói

_Lần nào nhỉ? _Ren thắc mắc

_Lần chị gái tui chết hay chính là người bạn thân quan trọng nhất của Sandy chết _Kevin nói, giọng k dấu được nỗi đau từ rất lâu vẫn được kìm nén

_Hả? gì cơ? Kevin có chị gái á? _Kyu Min ngạc nhiên

_Um, chị ấy bị chính thằng anh trai của Lin bắt cóc để tống tiền nhà tui. Nhưng lúc chạy trốn hấn sợ xê bị bắt nên đã bắn chết chị ấy bằng 1 phát thẳng vào tim và chị ấy đã mất ngay lúc ấy, mất ngay lúc viên đạn xuyên qua tim...._Giọng Kevin chua xót

Nghe Kevin nói tới đây, mọi người ai cũng im lặng tới lạ thường, k gian đường như trùng xuống,k khí như nghẹt thở....Ánh mắt ai cũng k dấu được nỗi đau xót, thương cảm...Tứ Quý dù cũng đã nghe truyện này nhưng thực sự tui nó chưa bao h nghĩ người con gái đó lại là chị gái của Kevin....dù biết cái chết đấy đã k

chỉ giết chết chị ấy mà còn giết chết tâm hồn bao nhiêu con người nhưng cũng k ngờ nó lại mang tới 1 tai họa lớn vậy...đúng là khi mất đi thiên thần thì thế giới k thể yên bình.....

_Gia đình tui với gia đình Sandy khá thân thiết nên việc này cũng chẳng có gì lạ cả.Sandy k giống những tiểu thư khác, tính cách cũng lạ, là 1 cô bé khó gần, k thích tiếp xúc với ai ngoài người nhà mình cả nhưng ngay lần đầu gặp chị tui cô ấy đã nghệt mặt ra 1 lúc rồi chạy tới ôm chầm chị ấy và 2 người quần quýt với nhau từ lúc đấy...Và k chỉ vậy mà chị tui cũng chính là người yêu hay nói chính xác là vợ chưa cưới của anh trai Sandy nên cái chết của chị tui k chỉ gây đau đớn với gia đình tui mà còn ảnh hưởng rất lớn tới gia đình Sandy và nhất là cô ấy và anh cô ấy _Kevin nói tiếp, ánh mắt nhìn xa xăm

_Vậy sau đó thì sao ? _Kyu Min hỏi dồn

_Um..hồi đấy anh trai Sandy bị trầm cảm, tự nhốt mình trong phòng tới k gặp bất kì ai kể cả Sandy vẫn luôn quần quýt với anh, Sandy đã khóc mấy tháng liền k nghỉ cũng chẳng ăn uống gì vì chị tui mất lúc đấy lại càng đau hơn khi anh trai mà mình yêu quý k chịu gặp mình....và rồi cô ấy đã bỏ nhà đi khắp nơi để tìm tên giết chị ấy.Nhưng đương nhiên động vào người nhà tui thì k thể sống sót được nên 1 năm sau hấn chết...vụ đó tivi cũng có đăng tin đấy _Kevin cười_1 nụ cười nhạt

_À!tui nhớ rồi,vụ đấy Koon Ham có gọi tui đi nhưng tới hôm đấy tui phải hộ tống tổng thống Nhật qua Hàn nên k đi được, phải k ? _Ren reo lên khi lục lọi trí nhớ 1 chút mới nhớ ra

_Phải đó _Koon Ham gật đầu

_Vậy thằng khốn đó ai giết? _Ren hỏi, mặt tỉnh bơ như vừa hỏi 1 truyện bình thường ở huyện

_À, hấn là do tui sử dụng nhất chém đôi người mà thời sự đưa tin là Kevin chém, tui k biết dùng kiếm mà _Koon Ham cười hiền

_Hôm đấy tui có nghe thời sự, thảo nào thui bảo nhìn thấy khuôn mặt Lin ở đâu đó rồi, hóa ra là vậy.Nhưng thời sự đưa vụ đó lần đấy xong cũng thôi luôn à _Mika h mới lên tiếng nói

_Uh, thì có ai giám động tới người nhà họ Qualy chứ? Lại được thêm người đứng đầu thế giới CIA lên tiếng thì dù chính phủ Nhật Bản cũng k giám làm to _Koon Ham nói

_haizzz..tất cả truyện đại khái là như vậy... _Kevin thở dài

_...thật k ngờ là Sandy đã phải chịu 1 quá khứ đau thương tới vậy à _Kyu Min nước mắt rưng rưng

_Vậy hóa ra 4 năm trước chị ấy về Việt Nam rồi biệt tích cùng vì lý do này sao? Em thật k ngờ à _Rey siết chặt nắm đấm

_Này Le, mi biết đúng k?Vì vậy mới 1 mực đợi chị ấy đúng k?Sao k nói với tui này hả? _Jey nhìn Leo

_Chị Sandy cấm k cho nói, chị ấy cũng đâu cho tui về cùng đâu; chị ấy bảo nói vs ai hoặc theo chị ấy về thì chị ấy từ mặt luôn _Leo mặt buồn tui ngửi

_Haizzz...đúng là Lee Sandy lúc nào cũng ôm đồm _Key thở dài

_Nhưng chẳng phải 2 người nói k biết nhau cơ mà? Sandy có bao h nói là quen Kevin đâu _Mika hỏi

_Tui biết Sandy từ khi Sandy vẫn còn bé cơ, vì tui vẫn luôn theo chị tui sang nhà Sandy mà nhưng lúc ấy Sandy ngoài anh trai mình ra cũng chẳng thêm quan tâm tới ai cả, kể cả lớn hơn chút thì cũng chỉ có Tứ Quỷ thôi...Tui hồi đấy biết nhưng vẫn hay đi cùng anh cô ấy thôi chứ cũng k mấy khi gặp chạm mặt Sandy. Mà mọi người cũng biết trí nhớ Sandy rất tồi nên việc k quen tui là đương nhiên, chị tui mất tui đã sang Nhật sống và vào thế giới đêm luôn mà _Kevin giải thích

....

Những khúc mắc trong lòng cả lũ đã được giải mã gần hết, mọi người ai cũng biết truyện và h trong lòng 2 cô gái nhỏ bé kia đang nuôi 1 quyết tâm nhất định phải bảo vệ cô bé tên Lee Sandy bằng được....quá khứ là vậy, hiện tại là vậy nhưng chắc chắn tương lai sẽ khác....nó có thể vẫn phải đổ máu, vẫn phải có nước mắt nhưng rồi nhất định mọi thứ sẽ tốt đẹp.....

23. Chương 23

Trở về - Đối mặt

_Oa..a..a.a. mỗi tay quá_Kyu Min vươn vai

_Sữa của em này, uống đi _Koon Ham cười hiền,đặt 1 hộp sữa nhỏ lên bàn Kyu Min

_Hi,thanks anh _Kyu Min cười tươi, uống hết hộp sữa 1 cách ngon lành

_À này Koon ham biết Kevin đâu k ?từ sáng tới h chẳng thấy mặt mũi tên này đâu cả,hay lại sảy ra vụ gì rồi?_Ren hỏi

_Ừa, mà nhắc mới nhớ à Sandy hôm nay cũng nghỉ luôn à?_Kyu Min ngó dáo dác

_À! Chị Sandy cùng với eo về Việt Nam rồi à _Jey từ ngoài bước vào với Key và Rey

_Hả? Về Việt Nam á? Sao ại về vào lúc này?có truyện gì à? _Kyu Min k khỏi lo lắng

_Cái này em cũng k rõ, sáng sớm nay chị ấy di chuyển sớm nên chỉ bào về Việt Nam có chút việc rồi đêm nay ại bay qua đây ạ _Jey giải thích

_À hay Kevin và Sandy hẹn hò nhỉ?_Ren sau 1 hồi chấp tay lên chán đã phán ra 1 cái suy nghĩ hết sức ấu trĩ và vô cũng vớ vẩn, vớ vớ

_Vớ vẩn quá, phát ngôn bừa bãi _Mika cho Ren nguyên quyền sách vào đầu vì tội chuyên gia phát ngôn vớ vẩn

_Haha, k phải đâu, ban sáng Kevin có gọi điện dao công việc hôm nay nhờ tui làm còn cậu ấy bận đi viếng ai ý _Koon Ham cười

_Vậy sao? Haizz...hum nay k được nghe Sandy với Kevin cãi nhau cũng buồn thật đấy, thảo nào cứ thấy thiếu thiếu cái gì ý à _Kyu Min mặt xị ra, thở dài thườn thượt

_Ồ phải _Ren hưởng ứng, thở dài theo

(tớ k nói nhưng trước h từ chap 1 tới chap này mấy ng họ đều lấy tiếng nhật làm tiếng nói chung nhá; còn ở chap này thì hần và tên ấy nói là nói tiếng việt nha ^^~ ; h xê có 1 số đoạn nói là tiếng Việt or hàn, tới những đoạn đó tớ xê ghi rõ còn k ghi gì tức là nói tiếng Nhật nhá, mặc dù tớ óánh là óánh tiếng việt chứ tớ chịu hểm biết tiếng Nhật đâu, hehe ~^^~)

Tại 1 căn biệt thự lớn,bên trong 1 căn phòng rộng, đồ đạc được vút 1 cách cực kì bừa bãi với gối ngang và giấy tờ, sách báo,...phía sau màn hình máy tính có 1 người đang cúi đầu vào nó cùng đồng hồ sơ bầy gối ngang và có 1 người nữa đang đứng phía sau tấm rèm khe ngấm nhìn cảnh vật thiên nhiên qua khe hở của tấm rèm.....

_Này, định tính như vậy đến bao h vậy hả? _Hần hỏi

_Sao có? _Tên kia đáp 1 cách thờ ơ (số) tội

_Nó suýt giết người đấy!!Định tính bao h mới bước ra khỏi chỗ này đây? _Hần thở dài

_Chắc, vậy truyện như thế nào? Chắc cậu giải quyết xong rồi hả? _tên kia rời màn hình, xoay ghế hướng về phía hần

_Thằng đó tính trả thù cho anh trai nó _người đã giết chị ấy, hần tính nhắm vào con nhóc đấy. Nhưng yên tâm đi, xong rồi, tui k để tay nhóc loi chơi đó vậy máu đâu _Hần nhìn xa xăm

_Chắc nó sock lắm _Tên kia thở dài, mặt k dấu được nỗi lo lắng

_Ờ, nhưng k sock bằng tui. Mà này, con nhỏ đó học bắn súng từ bao h vậy? Sao tui k biết? _Hắn quay lại nhìn tên kia cười khở

_À há? Chưa nói sao? Nó học sau 2 năm cô ấy mất, bố mẹ cũng k chịu đâu nhưng rồi cũng phải nhượng bộ nó _Tên kia lắc đầu chán nản

_Vì sao? _Hắn nhìn khó hiểu

_Thì đây, chẳng biết nó trấn của ai trong nhà khẩu súng nữa, nó tới trước mặt ba má chĩa thẳng khẩu súng vào thái dương ép ba má cho nó học chữ sao? Ba má mà k cho nó học thì nó lấy thân mình làm bia đỡ đạn luôn _Tên kia cười 1 cách kì quặc khi nhớ lại quá khứ hào hùng đầy lầy lùng của cô em

_Vậy trấn của ai?Thằng ngu đó phải sự tội, chém chết k tha _Hắn nhăn mặt

_Vớ vẩn, chém sao được _Tên kia nhăn mặt theo

_Sao k ? _Hắn quay mặt đối diện với tên kia

_Vì súng đó của tui mà _Tên kia cười đắc trí

“RẦM” hắn nghe xong trượt chân té luôn (=~=)

_Sặc.....

_haha, tại trước ba đưa súng cho tui k hiểu nó nấp ở đâu mà thấy được nên sau này cuỗm luôn như thế đấy, suy ra tui vô tội _Tên kia cười nham nhở

_Mi chết luôn có phải đỡ khổ ta k? _Hắn vơ quần sách gần đấy ném thẳng vào cái mẹt đang cười nham nhở của tên kia

_Ầy, sách quý đó, chỉ có 2 quyển trên thế giới này thôi à, đừng vứt như vậy chứ? _Tên kia đỡ lấy quần sách nhanh,gọn, nhẹ

_Hừ, k đùa nữa.Tui về Việt Nam k phải là ngôi tán phét đâu, đi được chưa đây ? _Hắn ngo đồng hồ

_Chắc, ừ thì đi _Tên kia ngán ngấm

_Chuẩn bị hoa chưa? Vác cái xác k tới tui đập ông chết luôn đó _Hắn gườm gườm

_Rồi, hoa ly, loài hoa cô ấy thích nhất mà _Tên kia cười, nụ cười như luyến tiếc cái gì đó, mang 1 nét buồn khôn tả

_Tốt _Hắn vỗ vai tên kia

Rồi cả 2 cùng bước ra ngoài,thoát khỏi cái căn phòng tối k có lấy 1 chút ánh sáng nào có thể chàn vào được. H thì có thể thấy rõ hơn cả 2 người: hắn diện 1 bộ vest lịch sự màu đen,áo sơ mi trắng bên trong, tóc hung đỏ, tai khuyên nhỏ màu đen; tên kia thì mặc 1 bộ vest trắng tấ:sơ mi trắng, áo vest trắng, quần trắng, giày da trắng, cùng với nước da trắng cũng k kém khi mà lâu lắm rồi hắn k bước ra ngoài lấy 1 lần....chỉ độc có mái tóc hơi dài của hắn là nổi bật 1 màu nâu hạt dẻ khiến hắn cực kì thu hút người ta kể cả nam lẫn nữ nếu như chỉ cần nhìn thấy dù 1 lần hay chỉ là cái lướt qua....

Cả 2 cùng bước lên chiếc limou trắng tới 1 nơi để thăm lại 1 người xưa,1 người quan gái cực kì quan trọng trong cuộc đời của cả 2

Chiếc xe dừng lại trước 1 cánh cổng gỗ lớn nhưng đã bị bạc màu do thời gian có in biển “Nghĩa trang Triệu Gia”....Tuy đây là 1 nghĩa trang riêng, bên trong có rất nhiều cây cối mọc xanh um, xào xạc nhưng nó cũng k thể xua đi được cái ảm đạm và nỗi buồn u uất ở nơi đây....Nó dễ dàng kéo ta trở về với quá khứ mang tên của 1 cô gái với nụ cười thiên thần, đôi mắt to tròn thơ ngây, thân hình mảnh mai yếu đuối nhưng tâm hồn lại kiên cường bất khuất, dù cô đã 18 tuổi nhưng con người cô cực kì ngốc nghếch, khờ khạo khiến người ta khi nhìn thấy cô xẽ dấy lên 1 quyết tâm bảo vệ cô khỏi cái đen tối, nhơ nhuốc của xã hội hỗn độn, đầy âm mưu đen tối kia....

Bước chân nhẹ nhàng tới ngôi mộ máu trắng, bên trong đặt 1 tấm ảnh của 1 cô gái mặc 1 chiếc váy trắng tinh,mái tóc xõa dài đang mỉm cười thật tươi ; cô gái này đã k chỉ may mắn được ông trời phú cho sắc đẹp

mà còn ưu ái cho cô đôi mắt biết cười.....Gió nhẹ thoảng qua, làn hương bay nhẹ trong khoảng không những cánh hoa ly trắng đang tỏa hương thơm nhẹ nhẹ như cố để vơi đi từ bao lâu của ai đó mà tựa như chỉ mới hôm qua thôi....

_Có người tới trước rồi sao ? _Kevin cất tiếng nói, phá tan k gian im lặng khi thấy trên ngôi mộ đầy là bó hoa ly trắng cùng những nén nhang đang tàn trong gió, ngôi mộ cũng đã được lau sạch xẽ, cỏ được phát quang hết cả....

_um, chắc là Sandy _Tên kia cười, đặt nhẹ bó hoa xuống trước mộ

_Hả? cô ta cũng về sao? _Hắn hơi ngạc nhiên

_Uh, năm nào nó trả về thăm mộ cô ấy vào ngày giỗ thay tui....Nó là đứa hay quỳên, và thực ra là chẳng bao h chịu nhớ kể cả ngày sinh nhật của mình...vậy mà k hiểu sao ngày giỗ của cô ấy nó tuyệt đối k bao h quên, dù chỉ chậm 1 ngày _Tên kia cười, nụ cười mang nét buồn khó tả

_Hừ, thế thì mau xuất hiện đi, trước khi cái đầu con nhóc đó nổ tung _Hắn nhăn mặt

_Ờ thì cũng phải giải quyết xong mọi việc đã chứ _Tên kia nói

_hừ, lẹ lên. Xong chưa? Về thôi, ta còn ra sân bay nữa _Hắn đã tên kia

_đau, ta đập cho bậy h.Roài, về...._Tên kia lườm

Cả 2 cùng bước đi, hắn bước nhanh đi trước còn tên kia bước theo sau,...ngoài lại nhìn người con gái trong ảnh kia 1 lần cuối , mỉm cười thật tươi, tên kia khẽ nói:

_Vợ ơi! Anh đi nhé....

BIỆT THỰ NHÀ HỌ TRƯỞNG:

_Cậu chủ _Cô hầu cúi chào lễ phép

_Um...hôm nay Mỹ Hương về nhà phải k? _Tên kia hỏi

_Dạ,cô chủ dẫn cậu Leo về nhà lấy chút đồ rồi qua chào ông chủ bà chủ bảo qua viếng mộ tiểu thư họ Triệu rồi ra sân bay về Nhật luôn rồi ạ _Cô hầu báo lại

_Um, được rồi _Tên kia gật đầu rồi ra hiệu cho cô ra ngoài làm việc tiếp

_haizzz may là k đụng mặt k thì giải thích phiền phức muốn chết à! Thui, tui đi luôn đây _hắn thở dài

_Hở? về sao?Bay chuyến đêm cũng được mà.Đang muốn nhờ cậu mấy chuyện ở công ty đây _Tên kia ngồi vào bàn máy tính và bắt đầu tiếp công việc đang dở của mình lúc nãy

_Chắc, lần nào tui về cũng bóc lột sức lao động cậu tui là sao? Nhớ phải trả công cho tui đó _hắn tiến đến bàn làm việc của tên kia

_Rồi, tui xẽ gả công chúa nhà họ Trương cho cậu là được chứ gì?_Tên kia cười tinh ranh

_Thui đi, lấy con nhỏ nặng mưa thất thương đó để nó oánh cho tui hồn lìa khỏi xác à? K nói truyện đó nữa, làm lẹ tui còn về k cho ông làm mình đó _hắn nhăn mặt, cố dấu đi khuôn mặt đang đỏ lên của mình

_ha, chưa chắc nhé _Tên kia cười, nụ cười chứa đựng đầy ẩn ý...

TRƯỞNG K.W, TẠI CẢNG-TIN

_Của em này Kyu Min _Koon Ham đưa Kyu Min hộp sữa vừa mua

(chú thích là nhỏ này mê sữa lắm ==. Trả bù cho Sandy nhà ta ghét cay ghét đắng sữa ==)

_A! Cám ơn anh nhiều nha _Kyu Min cười hiền

_Này, tại sao phải ra căng-tin ngồi như thế này chứ? Khó chịu ghê _Mika nhăn mặt khó chịu vì mấy cái ánh mắt đầy trêu chọc của mấy thằng con trai và thù hận của mấy đứa con gái chiếu về phía mình....

_thôi, cố tạm hôm nay đi, tại phòng nghỉ đang sửa mà, biết sao được _Ren cười

_Hừ, tui về trước đây, qua lớp kiểm tra đây. Koon Ham đưa Kyu Min về nhà giùm tui nha...Nhớ là phải đưa về tận nhà đó

_Mika đứng dậy bước đi, k quên dặn dò Koon Ham cẩn thận

_Rùi, biết mà _Koon ham cười

_Um _Mika gật đầu rồi bước đi kéo theo những ánh mắt ghen ghét có, yêu thương có, ngưỡng mộ có nhưng cô cũng chẳng bận tâm mà cứ nói chuyện với Ren như lũ sung quanh chết hết rồi vậy

2 người kia bước đi để 2 người kia ở lại....dù đã k còn nước mắt để khóc, k thể đau vì quá đau, k thể tỏ ra k yêu khi lại yêu người ta quá nhiều....Kyu Min k thể ngăn mình k nhìn Koon Ham dù hình ảnh Koon Ham trong cô chẳng hề và chưa bao h mờ nhạt đi chút nào dù là hồi bé hay bây h.....Kyu Min tự hỏi tại sao anh lại vẫn đối xử với cô như thế khi cô đã làm anh đau như vậy, khi đã phũ phàng từ chối tình cảm anh dành cho cô bao nhiêu ngày qua như vậy....sao anh lại đối xử với cô ân cần thế? Quan tâm thế?....

_Kyu Min.....Kyu Min....._Koon Ham gọi, lôi Kyu Min về với hiện tại

_Hử...a.....ạ _Kyu Min lúng túng đỏ mặt

_sao vậy ?em mệt ở đâu à ?_Koon Ham lo lắng

_Dạ, k ạ ! có chuyện gì thế ạ ? _Kyu Min lắc đầu, k dấu được sự bối rối....

_Hì, em lạ thế? Mình về thôi, Mika với Ren đi qua club rồi hay em muốn ở đây cũng được _Koon Ham cười

_k, về....về thôi ạ _Kyu Min lúng túng đứng dậy đi 1 mạch

Koon Ham theo sau Kyu Min để lại sau bao nhiêu con mắt tiếc nuối, hụt hẫng vì k được ngắm nhìn nụ cười hiếm hoi của anh thêm 1 chút nữa.....Cũng k có gì lạ khi họ lại tiếc nuối tới vậy bởi vì Koon ham vốn là 1 người khá chín chắn,kiệm lời và cũng lạnh lùng máu lạnh y như tên Kevin trong tất cả mắt những cô gái.....nhưng có lẽ chẳng biết từ lúc nào mà cái hàn khí ấy đã biến mất và thay vào đó cho anh là khuôn mặt với nụ cười tuyệt đẹp....Có lẽ cũng là nhờ 1 ai đó yêu anh anh nhưng lại từ chối, lại làm anh đau....nhưng anh đã quyết tâm rằng k bỏ cuộc; đây là quyết tâm từ lúc anh cứu cô bé đó,là cái khi mà anh vào căn phòng bí mật đó trông thấy cô bé luôn gọi tên anh, khi mà cô khóc nức lên và ôm chặt lấy anh.....

Nhưng người ta có nói “giang sơn khó đổi bản tính khó dời” (hình như vậy ==>) nên nhưng cử chỉ anh ý chỉ yêu thương, chăm sóc, cười đùa anh ý chỉ dành cho 1 mình người tên Kwon Kyu Min thôi nên mấy bạn nữ đừng mơ hão là anh ý xê thay tính đời nết hoàn toàn nhớ...vì dù gì anh ý cũng là anh hai của 1 bang tầm cỡ, là quản lý của cả 1 quán bar to nhất nhì tokyo mà....kakaa, đừng nên mơ mộng nhiều (đấy là Zen nói thẳng sự thật nó hơi phũ phàng tý,bạn nào mà có chót yêu anh Koon Ham thì đừng hy vọng nhớ ,kekee)

Cười nhẹ, Koon Ham bước đi song song với Kyu Min, nhẹ nhàng nắm lấy bàn tay nhỏ bé, thanh mảnh đó; Koon Ham nói nhưng khuôn mặt vẫn nhìn thẳng về phía trước...:

_Kwon Kyu Min, em có thể cho anh biết lý do thực sự em từ chối tình cảm của anh được k? 1 lời nói thật lòng, 1 sự thật ý

Kyu Min hơi bất ngờ trước câu hỏi của Koon Ham nhưng cô cũng chỉ biết cúi mặt xuống để dấu đi khuôn mặt đỏ như quả gấc của mình và im lặng...thực sự cô cũng k biết phải nói phải giải thích với anh như thế nào cho phải...

_Anh đã suy nghĩ mãi nhưng anh vẫn k hiểu là do lý do gì mà lại như vậy ?Hay anh sai ở đâu nữa.....Nhưng anh xê đợi em, anh xê đợi em Kwon Kyu Min ạ....đợi ngày em đồng ý làm người yêu anh, người mình Choi Koon Ham này thôi _Koon Ham siết chặt lấy tay Kyu Min

_Em....._Người Kyu Min bắt đầu run lên

_Sao vậy ? _Koon Ham quay lại khi cảm nhận thấy bàn tay Kyu Min đang lạnh ngắt và run lên

_Anh...anh k hiểu à? Anh k hiểu hay thực sự k hiểu vậy? em...em tuyệt đối k thể yêu anh được đâu, tuyệt đối k thể dc....anh đừng đợi làm gì cả... xx...k thể dc mà.... _Hai hàng nước mắt trong chớp, tình khiết lẫn dài trên 2 gò mà Kyu Min

_Cho anh 1 lý do đi nếu k anh xê k buông em ra đâu....k bao h _Koon Ham nhìn Kyu Min, ánh mắt như xoáy vào trái tim của Kyu Min_1 trái tim bị tổn thương...

_Anh k biết em là ai sao?Em là con gái của ông trùm mafia thế giới đấy.....làm sao họ có thể chấp nhận được chứ? Em k muốn làm anh phải khó xử, tuyệt đối k...._Kyu Min quệt nước mắt, nói 1 lèo nhưng k hề nhìn Koon Ham,k nhìn vào ánh mắt như muốn xuyên thấu cả con người cô kia...

_Hả? _Koon Ham cũng nghe xong đơ luôn

Kyu Min tính chạy đi, thực sự cô k còn sức chịu đựng được nữa,k hề muốn khóc nữa nhưng tại sao nước mắt cứ rơi,k muốn đau nhưng sao lại yêu con ng đó nhiều đến thế?.....cô muốn chạy trốn, chạy trốn tất cả.....

Quay đầu toan bước đi nhưng Kyu Min k thể đi được nữa vì đã có 1 hơi ấm ,1 cánh tay mạnh mẽ, 1 nụ hôn ngọt ngào đã khiến ng cô nhũn ra k còn chút sức lực để chạy nữa....

Hình ảnh 1 người con trai cao hơn 1m80 mặc 1 chiếc áo sơ mi trắng đơn giản, tuấn tạt đen bụi bặm, giày nike trắng đang ôm 1 cô bé xinh đẹp mặc 1 chiếc đầm lụa màu trắng và đặt 1 nụ hôn ngọt ngào nhưng k kém phần mãnh liệt, cuốn hút lên đôi môi nhỏ xinh kia của cô bé khiến những người đi qua phải ghen tỵ cũng như mơ ước thêm thuồng.....

_Dù anh có là chủ tịch 1 tập đoàn CIA tầm cỡ thế giới hay em có là con gái độc nhất của ông trùm mafia thế giới đi chẳng nữa cũng k quan trọng.Thứ anh cần k phải địa vị hay 1 trở đứng trong xã hội này mà đó là em. K ai có quyền ngăn cản tình cảm của anh _Koon Ham cười hiền, nhẹ nhàng đặt 1 nụ hôn lên trán Kyu Min nhưng động nói thì cực kì danh thép

_Em..... _Kyu Min đỏ mặt

_Anh chỉ cần Kyu Min thôi, chỉ cần em tin anh thôi.Anh nhất định xê khiến họ phải đồng ý _Koon Ham quả quyết, nắm chặt lấy đôi bàn tay nhỏ bé kia

_Như vậy có ổn k ?_Kyu Min hỏi

_Được, nhất định là ổn mà.Chỉ cần em luôn bên cạnh anh thôi công chúa ạ _Koon Ham hôn nhẹ lên tay Kyu Min

Suốt chặng đường về chẳng ai nói với ai câu nào nhưng trên khuôn mặt thanh tú của Kyu Min và Koon Ham đều ửng hồng và môi vẽ nên 1 nụ cười hạnh phúc, rất tươi tắn khiến cho hoa bên đường cũng phải ghen ghét vì họ hạnh phúc quá, đẹp quá.....Bầu trời dường như xanh hơn, ánh nắng k quá gắt nhưng cũng đủ làm cho ai đó ấm lòng...những cơn gió nhẹ nhàng thổi bay làn tóc ai đấy , tiếng cay xanh xào xạc như chúc phúc thay cho họ...1 cặp đôi hạnh phúc,1 cặp đôi dám đối mặt với thử thách sau này.....

24. Chương 24

Mèo Hoang.

Sandy từ Việt Nam bay sang Nhật thì trời đã tối lắm rồi vậy mà khi về đến nhà vẫn thấy Kyu Min đứng đợi trước cửa khuôn mặt đang sị xuống , cái môi đỏ tự nhiên đang cong cong lên đầy hờn dỗi , má phúng phính phùng to nhìn nhỏ bạn của nó thế này thì đang tức lắm đây.....

_Lee Sandy ngu ngốc _Kyu Min chạy lại ôm chầm lấy Sandy

_Nè, sao lại ngồi đây zì? Lại còn mắng tui nữa chứ _Sandy nhăn mặt

_Hứ, đi về mun zì hả? làm người ta đợi ở ngoài trời tối sợ muốn chết luôn à _Mắt Kyu Min rưng rưng

_Ý, sao k vào nhà? Key,Rey, Jey, Leo đều ở nhà cả mà. Tui bận chút công chuyện nên về muộn à _Sandy nghiêng nghiêng mặt

_Hixx...k thích,ngại lắm, tui đợi đón Sandy nhưng ai ngờ zì mụn zì đầu chứ?Đã kêu là tối sang nhà bồ ngủ rồi mà _Kyu Min mặt xỉ ra

_Rui rui, sorry tại tui quên bég mắt , thui vào nhà lẹ đi, xươg xuống rồi nè _Sandy cười trừ, lòi Sandy vào nhà

Và ngay lúc vào nhà Sandy đã đập thẳng chân cho 4 thằng kia đang ngồi trên ghế xem tivi ngã lăn xuống đất 1 cách k thương tiếc vì cái tội 4 thằng ngồi hếch mồm lên coi tivi mà k để ý camera bên ngoài làm Kyu Min bướng bỉnh của nó vốn đã sợ tối rồi lại còn phải đứng đợi....

Vì vậy nên 4 thằng đành đau đớn chịu trận **** của Sandy mặc dù Kyu Min đã cố can ngăn và nói rằng k phải tại 4 tội nó nhưng co phươg...(==)

Sáng hôm sau khi Sandy bước chân vào K.W đã nhận thấy cái ngôi trường hôm nay xôn xao lạ thường và nhất là mấy thằng sinh viên hôm nay hình như k sợ chết hay sao mà cứ nhìn thấy cái mặt Sandy là bắt đầu chỉ chỉ, chỗ chỗ và nói mấy câu rất chi là kì quái như:

_Giống nhĩ? _Thằng thứ 1

_Giống quá, cứ như bản sao ý,.... _Thằng thứ 2

_Lạ quá, k biết là quen nhau k? hay là người nhà nhĩ _Thằng thứ 3

_hay là trò đùa nhĩ? _Thằng thứ 4

....

Sandy nhăn mặt 1 cách cực kì khó chịu:

_Cái quái gì đang diễn ra thế này?

_Này, sang kia đi, cả 1 lũ tùm tùm kia kìa,qua hổng hớt tỵ đi _Kyu Min kêu nhẹ vai Sandy

Cả lũ kéo sang, khi Sandy tới k hiểu sao chẳng cần hét hay bon chen gì mà cả đám đông lại rẽ ra làm 2 phía tại thành 1 lối đi cho Sandy vào khiến tụi nó ngạc nhiên lắm...

Và như vậy chưa là gì khi mà trước mặt....người trước mặt tụi nó mới khiến cả lũ sock thật sự , chết đứng luôn...1 cô bé lúng túng đang e ngại đứng đó, cô bé có mái tóc ép dài tới ngang vai ôm lấy khuôn mặt xinh xắn,tóc vàng, mắt nâu,dáng người thanh mảnh diện 1 bộ đồ khác đơn giản với quần jean và áo phông nhẹ nhàng nếu nói thì chúng chẳng có chuyện gì đặc biệt cả.... nhưng thứ khiến cả lũ sock tới vậy là dù có khác về tóc , về cách ăn mặc nhưng cái khuôn mặt đó trong hàng ngàn, hàng vạn các khuôn mặt khác cũng k thể giống tới mức đấy....giống như từ 1 khuôn đúc ra vậy...

Phải, khuôn mặt cô bé ngây thơ, đang bối rối vì đám đông lạ đó giống y hệt khuôn mặt của Lee Sandy...giống như 2 giọt nước vậy...

_Trương Mỹ Thanh Thanh...._Sandy gần lên từng tiếng bước tới trở cô bé đang ngơ ngác và mừng rỡ

_Ch....._k để cô bé nói lên Sandy đã gắt ken

_Tụi mày đứng đấy hóng hớt cái quái gì hả? Biển, tao đập chết bây h _Sandy quát lên, đuổi tất cả lũ đang hóng tai lên kia đi

Lũ đấy biết thân biết phận và cũng biết trước hậu quả ra sao nên đành nuốt cục tò mò lại và tản ra về lớp mình chỉ còn lại những tiếng xì xầm xa xa....

Bọn chúng tản hết, chỉ còn lại 6 đứa tụi nó và cô bé lạ giống Sandy thôi, k khí bỗng im lặng, trùng xuống và ngọt ngào tới kì lạ vì k có ai lên tiếng và Sandy cũng chẳng nói gì cả chỉ nhìn cô bé kia chăm chăm...

_Chị...._Cô bé khẽ gọi Sandy và cách gọi đấy đang làm lũ kia dần hồi phục thì lại bị sock đợt 2

Sandy vẫn chỉ im lặng

__Chị à..._Giọng cô bé run run

__Người đâu? _Sandy hỏi, giọng lạnh tanh

__Um...tại em nghĩ chắc tới đây k sao nên...nên cho họ về rồi ạ __cô bé rụt rè, ấp úng nói

__“Bốp” __Chị chiều mày quá rồi nên quen rồi à? Biết ở Nhật nguy hiểm như thế nào k hả?Muốn chị mày tức chết thì mới vui à? Ai? Ai cho mày sang đây? _Sandy tức giận quát cô bé và thẳng tay đánh cô bé 1 cái tát đỏ cả má

__Sandy , dừng tay lại đi __Mika ngăn Sandy lại

__Leo, đưa Thanh Thanh về đi __Sandy nói rồi bước đi

__Chị hai..._Thanh Thanh níu tay chị mình lại

__Đừng để chị nói lại câu nữa __Sandy hất tay Thanh thanh ra

__Chị Sandy, để 1 mình Leo đưa tiểu thư về nhà có được k? __Jey lên tiếng

__K sao, mình Leo ổn rồi. 3 đứa ở lại bảo vệ Kyu Min. Vào lớp thôi __Sandy bước đi

Mọi người biết Sandy đang rất khó chịu nên cũng chẳng có ai hỏi gì cả, im lặng đi theo Sandy vào lớp. Leo đưa Thanh Thanh về nha bằng moto, Thanh Thanh dù rất muốn nói chuyện với chị mình nhưng biết lần này làm Sandy cáu nên cũng chẳng giám hó hé gì nữa, đành về nhà đợi.Lúc đấy, chỉ có 1 người sock, sock toàn tập luôn khi chứng kiến truyện vừa rồi mới sảy ra....

TRONG LỚP HỌC CỦA HỌC SINH BAN 2, NHÓM 1: CẤP KING

__Haizzz...được rồi, mấy người đừng có nhìn tui như vậy nữa được k? Muốn hỏi gì thì cứ hỏi đi __Sadny thở dài nhìn lũ bạn sau khi lấy lại bình tĩnh

__Cô bé lúc đó là ai? __Mika hỏi

__Trương Mỹ Thanh Thanh hay chính là em gái song sinh của tớ __Sandy trả lời

__Nè, tại sao lại đánh cô bé đó thế? Nếu là em cậu thì tui chẳng bao h nghĩ Sandy lại làm vậy đâu.Em ý đã cất công tới gặp Sandy mà, cũng vì muốn nói chuyện với cậu thôi à __Kyu Min bức xúc nói

__Hi, thực ra đây cũng là lần đầu tiên kể từ bé tới h tui đánh nó đấy. Thanh Thanh sinh ra thể lực đã rất yếu ớt nên nó hoàn toàn k thể có 1 chút thể lực nào để học võ công nên truyện nó gặp nguy hiểm là rất cao. Mà mọi người cũng thấy rồi đấy, điều k đáng nhất là nó lại mang 1 khuôn mặt giống y hệt tui nên việc nó xê gặp nguy hiểm lại càng cao hơn, nhất là ở Nhật này.Vậy nên 1 mình tới trường này mà k mang theo vệ sĩ là 1 việc quá liều lĩnh với nó __Giọng Sandy trùng xuống, đôi mắt hướng ra xa xăm, vô định

__Nói vậy thì trước h mọi người chỉ biết tới sự tồn tại của cậu thôi à?K ai biết tới sự hiện diện của em gái cậu ngoài gia đình sao? __Mika nhìn thẳng vào mắt Sandy hỏi

__Um, thực ra thì nó vẫn được sinh hoạt bình thường như người khác thôi nhưng lúc đi đâu đó thì phải có ít nhất 5 vệ sĩ được rèn luyện tốt nhất đi cùng và những việc cần tới sức lực hay nói thẳng ra là nguy hiểm như đánh nhau thì là tui làm còn việc đi dự tiệc tùng, ăn uống, dạ hội là do nó đảm nhiệm __Sandy cười hiên

__Sao lại phải thế? __Kyu Min mặt đần ra

__keke thì tui với nó là chị em song sinh mà. Từ bé đã toàn đổi chỗ cho nhau thui, nó ghét mấy việc hoạt động mạnh như võ nên tui toàn đi học thay hộ nó còn mấy cái sến sến như nhảy nhót, múa ba lê, học phép tắc thì tui cực kì ghét nên nó đi học thay tui à, hehe __Sandy cười tình nghịch

“RẦM.....OẠCH.....”

Kevin nghe tới đó thì k hiểu sao lại té ghế ngã cái “Rầm” luôn (=“=). Tên này k hiểu sao từ lúc vào lớp tới h cứ lơ ngơ lơ ngơ như bò đội nón ý, xong h k hiểu sao đang yên đang lành lại té ghế mới nản.....đúng là mất mặt quá.....

_Này, sao thế? _Ren dần mặt nhìn thẳng bạn đang lồm cồm bò dậy, k thể cười được luôn

_K sao _Kevin lắc đầu

_Hơ, hôm này tên này ăn phải thức ăn quá hạn à hay uống nhầm thuốc sổ roài _Sandy cũng nhệch mặt ra luôn

_Xì _Kevin chẳng thèm quan tâm tới lời chê ghẹo cực kì khích bác của Sandy luôn

_Đúng là có vấn đề thật rồi _Ren gật gù công nhận

_Bạn Lee Sandy , ban 2, nhóm 1, cấp KING ra lấy quà này _1 nhỏ giọng lanh lảnh vang lên

_ủa? Là Sandy đó _Koon Ham quay lại nhìn Sandy

_Chắc, ai zị ta? Mềnh quen ai nhể? _Sandy nhú mày, miệng lẩm bẩm bước về phía của lớp

_Là bạn hả? _Nhỏ hỏi

_um, Lee Sandy là tui _Sandy nở nụ cười xã giao

_của bạn nè _Nhỏ đặt vào tay Sandy 1 hộp quà khá là to được gói rất cẩn thận, hộp quà màu đen được buộc thêm 1 chiếc nơ mào trắng bằng lụa ở trên

25. Chương 25

_Thanks,mà cho hỏi ai đưa tui zì ? _Sandy nghiêng nghiêng đầu nhìn món quà lạ

_K biết nữa, người đó che kín mặt nhờ đưa tôi đưa bạn lúc ở cổng trường _Nhỏ đó lắc đầu

_Um, thanks nhiều nhé _Sandy cười, khẽ gật đầu cảm ơn cô bạn

Chào tạm biệt rồi nhỏ cũng bước đi, Sandy bê chiếc hộp về phía bàn mình trước những con mắt tò mò về chủ nhân của hộp quà cũng như bên trong chiếc hộp này chứa đựng cái gì?

Sandy từ từ tháo nơ lụa ra, mở nắp hộp quà và khi vừa mở ra thì lại làm cả lũ sock luôn khi bên trong hộp phát ra tiếng “meooooooooo....”

_Ặc, sao lại là mèo? _Ren nhăn mặt k hiểu

Sandy k nói gì, khẽ nhắc con mèo khỏi hộp. Đó là 1 chú mèo nhỏ, lông đen tuyền, 1 bên mắt xanh lá 1 bên mắt mang màu xanh biển, ánh mắt của chú mèo này nhìn cực kì tình anh, lạnh lợi. Khi vừa nhìn thấy Sandy nó đã nhảy phốc lê vai cô chủ nhỏ và dụi dụi vào mặt cô chủ của nps 1 cách cực kì lạ, như kiểu là 1 cách chào hỏi hay 1 sự nhờ nhưng của chú mèo dành cho Sandy.....

_Mèo đen sao? Sao lại là đen? _Miak thốt lên, vô cùng ngạc nhiên trước màu lông của chú mèo (đừng lạ vì con người ra thường quan niệm rằng mèo đen là 1 con vật mang đến điềm chẳng lành, k may mắn)

_Wild....anh..... _Sandy nhìn chú mèo , miệng cứ lẩm bẩm cái gì đó còn người thì cứ cứng đờ ra

_Cầm.....giữ....giữ dùm tớ con mèo..... _Sandy lắp bắp nói rồi đặt con mèo vào tay Kyu Min rồi phóng đi mất hút chẳng kịp để mọi người hiểu truyện gì đang diễn ra cả..

_Sandy bị sao vậy nhĩ? _Kyu Min nhìn theo bóng Sandy đã khuất xa xa

_này Kevin sao im lặng thế?Này....nè.....Kevin.... _Koon Ham lay lay Kevin khi tên này đang chơi với trên mấy tầng mây...

_A....hả.....hả..... _Kevin đã rớt xuống và trở lại bình thường (=~=)

_Mày bị làm sao vậy ? _Koon Ham nhăn mặt nhìn thẳng bạn đang ngơ ngác ngác ngác

_k sao _Kevin cười trừ

_Á...ui, đau quá _Kyu Min nhăn mặt khi bị chú mèo cào vì tội cố động vào nó

_Sao k Kyu Min _Koon Ham lo lắng cầm tay Kyu Min xem

_K sao ạ! Nhưng con mèo này kì ghê, nãy quần Sandy vậy mà Sandy vừa đi khỏi thì k ai động được vào người nó luôn _Kyu Min nhăn mặt

_K cho ai động vào đã đành đã vậy nó cũng chẳng bỏ đi hay tỏ ra hoảng sợ người lạ gì luôn _Mika nhìn con mèo chăm chăm

Kevin nhìn con mèo 1 lúc rồi bất giác gọi:

_wild....wild phải k?...wild, lại đây nào!!

Khi con mèo vừa nghe thấy tên gọi mình và giọng nói đối với nó cũng rất quen thì bất giác quay lại và vừa mới chỉ nhìn thấy mặt Kevin thôi thì nó đã nhảy vào lòng Kevin bám dính luôn còn miệng thì cứ k ngừng kêu những tiếng “meo...meo...” làm cho cả lũ cứ mắt chữ A, mồm chữ O há hốc hết cả ra muốn rút quai làm luôn....

_Ha, đúng là Wild thật rồi. Lâu lắm k gặp mà vẫn nhớ ta hả? trí nhớ tốt đó _Kevin bỗng dưng bật lên 1 nụ cười hiền, tay xoa xoa đầu chú mèo nhỏ đang cuộn tròn trong tay mình

Chú mèo thôi kêu nhưng đầu liên tục dụi dụi vào người Kevin như làm lúc này với Sandy trông rất là tình cảm

_Ke....Kevin....thế thế này là sao? _Giọng Ren run run chỉ về phía con mèo đang cuộn tròn người rúc vào Kevin và theo Kyu Min nhận xét là đánh đá vậy mà trc Kevin lại k hề có chút đề phòng nào

_À! Thì tui trước cũng kể rồi đấy. Con mèo này hiện tại là thuộc quyền sở hữu của Sandy nhưng trước tui với nhà Sandy vốn quen nhau mà nên việc con mèo này nó biết tôi có gì lạ đâu. Chú mèo này thực chất là của anh trai Sandy _Kevin cười cười giải thích

_Hả, quen vậy sao Sandy kêu là k ? _Ren nhìn Kevin bằng ánh mắt đầy nghi ngờ

_Cô ta chỉ quần chị thui thui. CỜn khi đẩy trong mắt cô ta thì trừ anh trai mình ra thì chẳng có người đàn ông nào đáng để cô ta bận tâm nữa là nhớ mặt với tên _Kevin thở dài

_Chắc, vậy sao k cho Sandy biết đi _Mika hỏi trúng tim đen của Kevin luôn (đúng là thâm hiểm thật ==))

_À...ờ...ùm...thì,...thì chưa tới lúc thôi. Mà nói h cô ta cũng có nhớ ra được đâu chỉ tổ làm mọi chuyện trở nên rối ren hơn thôi; mọi người cứ kệ đi _Kevin lúng túng 1 hồi mới tìm ra được câu trả lời thích đáng

Mọi người k ai nói gì nữa, tất cả đều chìm vào im lặng, mỗi người đều theo đuổi 1 suy nghĩ riêng nhưng có chung 1 điểm là đều hướng về phía cô bé có cái tên y như người _Lee Sandy

Còn lúc đấy Sandy đang chạy thực mạng tới cổng trường, đầu nó trống rỗng chỉ văng vẳng duy nhất 1 câu nói : “Khi mèo đen xuất hiện, anh sẽ tới đón em về bên anh” .

Sandy chạy nhanh tới mức chẳng để ý gì nữa nên cứ bị vấp ngã liên tục nhưng dường như cái đau đón về thể xác này k bằng được thứ nó đang chờ đợi. và rồi cứ thế nó ngã rồi lại đứng dậy, ngã rồi lại đứng dậy khiến cho chân tay, quần áo nó sứt sứt, lấm lem 1 màu đất cái bẩn...Nhưng rốt cục khi chạy tới cổng trường thì nó mới thấm thía cái đau của những vết sứt cái cảm giác hụt hẫng lại đang đọng đầy trong tâm hồn nó. Nó dường như chẳng còn chút sức lực nào nữa, 2 chân khệu xuống đây bắt lực khi trước mắt cô k có bóng dáng của người ấy, chỉ có cánh cổng lạnh lùng đang đứng im lìm, bóng dáng hờ hững của người người đi qua cùng những chiếc xe vẫn đang bon bon chạy....tất cả mọi thứ đều k có vương chút bóng dáng nào của người ấy, cái người nó đã đợi mỗi morn hơn 3 năm nay.....

Lết cái thân xác mệt mỏi, tàn tạ chẳng còn chút sức sống nào bước vào lớp 1 cách nặng nhọc. Sandy chẳng thèm chào bà giáo đang tức nổ người Sandy bước thẳng vào trở và về bàn của mình. Chú mèo nhìn thấy cô

chủ về nhưng thân hình thì đầy vết sước, ánh mắt vô hồn vậy liền nhảy phốc lên vai cô dụi dụi đầu tỏ ý lo lắng

_LEE SANDY _bà giáo hét lên

_Gì? _Sandy trán nắn quay lại

_Cô...cô giám ăn nói thế với tôi à? _bà giáo giận run người

_muốn gì? Nói lẹ đi _Sandy đặt mình xuống ghế, tay vuốt vuốt tai chú mèo nhỏ

_Cô, đây là cái sở thú nhà cô à?tôi hỏi cô đây là cái sở thú hay là cái lớp học hả? ai cho cô mang chó mèo vào lớp thế này hả? Mau vứt nó đi cho tôi _Bà giáo đập bàn quát ầm ĩ

_Thế cô là cô giáo mà k biết đây là cái sở thú hay lớp học à?Đây là mèo và ở đây cũng chẳng có con chó nào cả, em thấy cô nên về khám lại mắt đi _Sandy lạnh lùng và đáp trả bà giáo

_Cô cô....._bà giáo cứng họng

_Cô muốn gì? _Sandy nhú mày nhìn nhìn bà giáo khinh khỉnh

_Cô đi ra ngoài ngay cho tôi _Bà giáo gõ thước cái “rầm” xuống mặt bàn

_Chắc, khỏi, về luôn. Chào _Nói rồi Sandy thản nhiên đeo cặp vào và đi về trước ánh mắt ngờ ngàng của tất cả

_Sandy à? Sao vậy ?_Kyu Min nắm tay Sandy

_Tui k sao, mai tui xê đi học mà _Sandy cười mệt mỏi

Sandy bước đi trước những ánh mắt ngạc nhiên đến ngõ ngang của cả lũ sinh viên trong lớp đang nhìn nó 1 cách khó hiểu vì dù có là các đại tiểu thư mà lại thuộc cấp KING luôn được các thầy cô giáo kiêng nể nhưng lần đầu tiên trong lịch sử K.W lại có 1 học sinh ngang nhiên giám cãi tay đôi với giáo viên trước toàn thể lớp....Nhưng bà giáo đâu hiểu được đâu, chỉ có tội bạn nó là hiểu được vì sao Sandy lại thế sau những sự việc đã diễn ra... và bá giáo đã thật là ngu ngốc khi k lại châm ngòi nổ cho 1 quả bom nổ chậm, quả bom mang tên Lee Sandy

Tâm trạng hụt hẫng và chán nản, mệt mỏi lại càng chẳng muốn về nhà vào lúc này nên Sandy quyết định tới nơi đây, 1 thảo nguyên rộng lớn thênh thang ngoài Tokyo....cái nơi 5 năm trước hai nó tặng cho nó với lời cầu chúc: “nơi này cũng là anh, em hãy tới đây khi mệt mỏi hay gặp chuyện khó khăn nhé. Gió xê giúp em kéo nỗi buồn đi xa,hương hoa nơi đây xê làm tan đi mệt mỏi của em, cây anh đào này là anh xê luôn cho em 1 troở dựa khi em cần....”

Khê đẩy cánh cửa gỗ sơn trắng, Sandy bước vào trong, cảnh vậy dường như vẫn chẳng có chút thay đổi nào lắm so với lúc nó về đây mấy năm trước cả,nhưng dường như thảo nguyên mênh mông này vẫn luôn được bàn tay của con người nuôi dưỡng, chăm sóc hàng ngày nên nó k hề rậm rạp chút nào và quanh hàng rào cũng đc được trồng thêm những bụi hoa hồng đỏ rực rỡ....

Đi dạo 1 vòng, Sandy tiến tới cây anh đào to lớn (thuộc dạng cổ thụ đó)đang nở những cánh hoa màu hồng phớt nhẹ nhàng khe sắc _1 sắc đẹp k quá nổi bật nhưng lại thu hút người ta bởi màu của nó khiến người ta cảm thấy thật nhẹ nhàng, và đây cũng là cây anh đào duy nhất được đặt ở giữ khu thảo nguyên này....Chú mèo Wild nhảy xuống đất 1 cách nhẹ nhàng, Sandy đặt mình nằm xuống tựa người ngả vào thân cây còn chú mèo wild thì đang nằm cuộn tròn trên người Sandy thiu thiu ngủ. Hít hà lấy hương vị của thiên nhiên, cuối cùng sau 1 lúc Sandy cũng thiếp đi khi tâm trạng đã khá hơn 1 chút

1 tiếng....

2 tiếng.....

3 tiếng.....

4 tiếng..... trôi qua

Trời thu trong xanh, ánh nắng như sưởi ấm cho Sandy, gió và cây hòa quyện vào với nhau tạo nên những tiếng xì xào như khúc hát ru đưa Sandy vào giấc ngủ bình yên

Wild đang ngủ bỗng giật mình tỉnh dậy khi nó cảm nhận thấy có tiếng bước chân người đang tiến tới nhìn thấy người đó nó nhẹ nhàng nhảy ra khỏi người Sandy vẫn đang thiêm thiếp ngủ mà dụi dụi đầu vào chân người đó....nhận được 1 nụ cười hiền cùng ám hiệu im lặng, wild hiểu và nó nhẹ nhàng quay trở lại nằm cạnh Sandy

“tìm mãi hóa ra cô lại ngủ ở đây....nằm vậy cảm thì sao?”

Cởi chiếc áo măng-tô dài của mình, nhẹ nhàng đắp lên người cho Sandy, khẽ mỉm cười và vuốt nhẹ lên đầu chú mèo nhỏ rồi người đó bước đi

Khi tỉnh dậy Sandy thấy chiếc áo khoác lạ trên người mình thì k khỏi ngạc nhiên . Cầm chiếc áo trên tay, mùi hương thơm trên chiếc áo tỏa ra khiến Sandy cảm thấy dễ chịu và cũng quen thuộc lắm nhưng tuyệt nhiên với cái trí nhớ ngắn hạn của mình thì Sandy k thể nào nhớ ra được chủ nhân chiếc áo này là ai....Cầm chiếc áo trên tay, Sandy cùng chú mèo nhỏ tên Wild đi về nhà...có lẽ cô nên về gặp cô em gái bé nhro của mình rồi....

26. Chương 26

Ông xã của Lee Sandy

_um,... chào buổi sáng _Thanh Thanh dụi mắt bước xuống nhà

_Tiểu thư, cô dậy rồi ạ. Cô xuống nhà ăn sáng đi _Leo ngược lên, tay vẫn đang bê bát canh vừa nấu ra bàn ăn

_Cám ơn, mà chị Sandy đâu rồi? _Thanh Thanh ngó dáo dác

_Chị hai đi học từ sáng sớm rồi ạ.Chị hai bảo cô cứ ăn sáng đi rồi đi học, Leo xẽ đưa tiểu thư đi học ạ _Leo cười hiền

_Thôi, tui đi cùng vệ sĩ cũng được mà, mất công Leo lắm _Thanh Thanh ngồi vào bàn ăn

_Ha, chị Sandy hôm qua đã đuổi tất cả bọn vệ sĩ ấy về Việt Nam rồi ạ, chị ấy kêu tui ấy chẳng làm được cái tích sự gì nên cho về cả lượt ạ. Giờ Leo là vệ sĩ riêng của tiểu thư _Leo cười, đặt bát cơm trước mặt Thanh Thanh

_Hi, vậy phiền Leo vậy ? _Thanh Thanh khẽ gật đầu

Cả căn bếp lớn nhưng nó lại chẳng lạnh lẽo chút nào khi có 2 con người tâm hồn đang rất thoải mái, nụ cười luôn thường trực trên môi...1 nụ cười bình yên

TẠI TRƯỜNG K.W:

Sandy lết những bước chân mệt mỏi trên con đường dài, rộng của K.W. Mọi thứ với Sandy dường như vẫn vô nghĩa quá, dù cho cô có cố gắng vui vẻ thì nỗi buồn cũng chẳng nguôi ngoai đi được bao nhiêu

Kể ý đến đường, tâm trạng lại cực kì nặng nề nên Sandy vô tình va phải 1 đám con trai đi ngược chiều mình. Liếc lên nhìn bọn lâu nhâu tóc xanh, tóc đỏ 1 cách chán nản, thực sự là hôm nay Sandy chẳng có chút hứng thú nào đâu khẩu hay đánh chúng cả nên thở hắt ra 1 cái Sandy lại bước đi tiếp.....

_Này, va vào tụi này mà tính bỏ đi 1 nước thể lả cô em _Thằng tóc xanh kéo vai Sandy lại

Uể oải gạt tay thằng đấy ra Sandy bước đi tiếp

_Này, con kia. Điếc à? _Hắn mạnh tay kéo giật Sandy lại khiến nó mất đà ngã dúi dụi xuống đất

.....

BAN 2,NHÓM 1, CẤP KING:

_Đại ca _1 thằng chẳng biết từ đâu lao vào lớp

_Gì? _Kevin nhăn mặt khó chịu vì bị làm phiền

_Hixx...h anh còn đây ung dung vậy sao? Lee....Lee Sandy cô ta đang đánh nhau ngoài kia kìa _Thằng đấy vừa thở vừa cố gắng cho trôi chảy từng lời

_Thì sao? Máy truyện vặt vãnh vớ vẩn ấy cô ta tự giải quyết được thôi _Kevin đặt chân lên bàn trăm ngàn

_K ạ....k phải.....Cô ta đang đứng chịu đánh ạ _Thằng đó hét lên để giọng nói rõ ràng hơn

_Mày điên à? Đùa tao hả? _Kevin trừng mắt

_K ạ, thật _Thằng đó gật đầu đầy quả quyết

_Shit.....con nhỏ ngu ngốc này _Kevin đạp đổ cái bàn vội vã chạy ra ngoài

.....

SÂN TRƯỜNG K.W

Sandy bị bọn nó đẩy ngã 1 cách k thương tiếc, nó chẳng nói gì chỉ lặng lẽ đứng dậy phủi phủi quần áo rồi hờ hững bước đi tiếp và cũng chẳng thèm lườm hay bặt bon đấy lấy 1 cái nào.....

_ “ BỐP” Mày lì nhì? _Thằng tóc đỏ tát Sandy

Lùi lại mấy bước, Sandy ôm cái má bị giáng 1 cái tát cực mạnh của mình, khoe môi còn có mảy rỉ ra nhìn tụi kia chằm chằm

_Sao, lì nữa k? _Thằng tóc đỏ đắc tris hất mặt

Sandy vẫn k nói gì

_Mày câm à con ?_Thằng tóc dài nhìn như ái tiển lại đẩy ngã Sandy

Sandy bị đẩy ngã khá mạnh và thô bạo nhưng tuyệt nhiên vẫn k nói di, đứng dậy nhìn bọn nó và cười đều, 1 nụ cười bàng quang và đầy thờ ơ

_Ha, xem chừng mày muốn ăn đánh nh? CHắc, đừng tưởng là girl xinh đẹp thì tụi anh đây tha cho nhá _thằng tóc xanh bẻ tay

Sandy vẫn đứng im, k nói năng gì, khuôn mặt cũng chẳng hề tỏ ra 1 chút nào lo sợ, run rẩy cả

“BỐP” Hắn đạp thẳng cái chân bần thủ vào bụng Sandy khiến nó ngã văng về phía sau; chân tay từ hôm qua đã sưng sát h bị đánh còn sưng sát hơn khi bị cọ xuống sàn bê tông 1 cách k thương tiếc thế kia, quần áo thì lấm bẩn cả....Quyệt vệt máu đang chảy ra trên miệng Sandy ôm bụng đứng dậy nhìn bọn nó.....mỉm cười

_Cười hả? Được lắm, mày.....

_Bọn *****“BỐP”

Khi thằng tóc dài định lao vào cho Sandy thêm mấy cái bạt tai nữa nhưng khi còn chưa kịp nói hết câu hướng hô là ra tay thì đã bị Kevin lao vào đã cho 1 phát ngã lăn ra mấy vòng sân trường Tiếp đến thằng tóc đỏ thì bị Kevin cầm côn phang 1 phát vào mặt méo luôn, đảm bảo 100% là phải tới viện phẫu thuật chỉnh hình trước khi nhập viện , rồi bồi thêm 1 phát côn nữa thẳng vào bụng khiến cho nước miếng của hắn văng ra tứ tung ; chưa hết Kevin phang 1 phát nữa thẳng vào lưng bằng 1 lực rất mạnh khiến cho sương hắn kêu “rắc” 1 cái rất rõ ...đảm bảo là hắn phải gãy vài cái xương là nhẹ, nặng thì gãy xương sống và tỉ lệ liệt là rất cao....Khi thằng tóc đỏ nằm rạp xuống dưới đất k nhúc nhích được gì nữa thì Kevin quăng cái côn ki và nhanh như cắt tiến về phía thằng tóc xanh đang đứng run sợ ở đằng kia chạy cũng k được mà đánh cũng k xong khi cảm nhận thấy bá khí của hắn tỏa ra.... “BỐP.....HỤ.....”Kevin giật tóc thằng tóc xanh xuống cùng lúc nâng đầu gối lên đập mạnh 1 cái khiến máu mũi máu mồm thằng đấy cứ phải gọi là thi nhau luôn ra như suối và cũng đảm bảo đủ là hắn tên đó đã vỡ mũi và gãy mấy cái răng... Còn chưa hết

bàng hoàng, đầu đón hấn đã bị Kevin thụi cho 1 phát nữa vào bụng tên đó làm máu của hấn càng được thể học ra lắm hơn “Rắc.....” “A.....A.....A.....” Tên tóc xanh hét lên đầu đón khi Kevin bẻ ngoặt tay hấn xa sau 1 cách thô bạo nhu muốn dứt đứt lia cánh tay đó ra luôn.....Quá đau đớn, hấn khóc như 1 đứa trẻ quỳ xuống ôm tay , đập đầu van xin Kevin tha cho cái mạng hèn hạ này của hấn như 1 con chó đang khúm núm trước chủ nhân.....

_Chúng mày, đập chết luôn 3 con chó này cho tao _Giọng Kevin lạnh lùng

_Dạ _Mấy thằng em của Kevin, tay thằng nào thằng nấy cũng thủ sẵn 1 cây côn dài chừng 1m nhìn 3 thằng kia cười man rợ...trông chẳng khác gì quan binh của âm phủ đến đón 3 thằng đó về trốn địa ngục cả.....

_Lee Sandy, cô bị cái quái gì vậy hả? _Kevin lắc mạnh Sandy khi thấy khuôn mặt nó thất thần, vô cảm, chẳng có chút sức sống nào cả

_K!!!! Buông tui ra _Sandy bắt giác hoảng sợ hét lên, đẩy mạnh Kevin ra

_IM mờm, cô còn nói tui giết cô _Kevin chẳng thèm quan tâm tới lời nói của Sandy, trừng mắt nhìn nó đầy tức giận. Kevin k hiểu nổi mình nữa, k hiểu sao mà khi nhìn thấy nó bị đánh như vậy, nhìn thấy khuôn mặt vô hồn, trắng bệch ra kia mà anh như phát điên lên, lồng ngực đau thắt lại như bị cái gì đó đâm mạnh 1 phát vào tim vậy.....

_Tôi..... xx....._Những giọt nước mắt nóng hổi, trong veo, tinh khiết của Sandy bỗng dừng lại lăn dài trên hai gò má của nó, miệng bị nó cắn chặt khiến bật cả máu

_Chúng mày,đánh què chân tay mấy thằng khốn đày cho tao, k được đánh chết, hãy cho chúng nó biết thế nào là đau đớn cả tâm hồn lẫn thể xác. Bọn khốn, giám động vào người của Qualy Kevin này thì mày đừng hòng được sống tốt _Kevin điên tiết quay lại quát, ra lệnh cho bọn đàn em rồi vội vàng bế thốc Sandy lên chạy nhanh vào phòng y tế....

Sandy cứ khóc mãi, chính nó cũng chẳng biết sao nó khóc, nhưng nó thấy tâm hồn mình cực kì trống rỗng, cực kì khó chịu và nước mắt nó cứ thế k ngừng rơi mãi cho tới khi nó thiếp đi trên ngực Sandy vì quá mệt mỏi....quả thực những ngày qua quả là quá sức chịu đựng với nó, quá sức với 1 đứa con gái nhỏ bé như nó,1 đứa tâm hồn còn quá đơn giản, mong manh như tờ giấy....

_Cô bé k sao đâu, nhưng cần nghỉ ngơi nhiều, ăn uống đầy đủ hơn....Tay chân bị sức sát ngoài da thôi, tui đã băng bó hết rồi; nhưng hay chú ý tâm trạng cô bé hơn vì tâm thần cô bé h k được ổn định lắm _Tay bác sĩ đẩy gọng kính vuông của mình lên

_Um...cám ơn anh _Kevin vỗ vai tên bác sĩ nhìn đầy biết ơn

_Ha, lần đầu tui thấy cậu k vào đây để trốn mấy nhỏ con gái hay ngủ mà lại mang theo 1 cô gái xinh đẹp, dễ thương vậy đây? Bạn gái hả? _Tên bác sĩ cười cợt

_Xì, vớ vẩn _Kevin nhăn mặt

_Ày, được rồi tôi k tò mò nữa, đừng câu k sập phòng khám của tôi bây h.Thui, vào thăm cô bé đi _Tên bác sĩ nhanh tay đẩy Kevin vào bên trong phòng bệnh trước khi hấn bốc khói và đập đổ tất cả thứ đang có ở đây

_Hừ, cứ liệu hồn đây _Kevin lườm tay bác sĩ trẻ 1 cái rồi mới bước vào trong

Hấn khẽ nhẹ nhàng bước bước vào khi thấy nó đang nằm thiêm thiếp trên giường y tế trắng xóa ; khuôn mặt nhăn lại, cái miệng xinh xinh cong lên như con nít làm hấn phải bật cười và nhận ra thực ra tâm hồn nó vẫn vẫn chỉ như 1 đứa trẻ nhỏ dễ vui, nhưng dễ buồn dễ hờn dỗi mà thôi. Bước tới gần giường, đặt mình ngồi cạnh nó, lấy tay khẽ khàng gạt đi lọn tóc vương trên khuôn mặt xinh kia, hấn cười 1 cách đau đớn

_Đồ ngốc, tại sao phải hành hạ mình như vậy chứ?

Kevin nhẹ nhàng cúi xuống và đặt lên trán nó 1 nụ hôn nhẹ nhưng chứa đựng rất nhiều tình cảm của hấn_1 tình cảm hỗn độn đến hấn cũng chưa hiểu hết được mình thì bỗng dừng khuôn mặt nó lại dần ra, cái miệng nhỏ nhắn này còn cong lên h đã vẽ lên 1 nụ cười măm nguyền cực kì êm dịu.....

_Ha, hay thật đấy Lee Sandy, rốt cục người tôi mong bao năm nay lại k phải là cô. Vậy tôi phải chọn ai đây? _Kevin siết nhẹ tay Sandy, ánh mắt anh nhìn nó có gì đó đượm buồn mà pha chút đau đớn

“Reng.....Reng.....Reng.....”

Tiếng nhạc chuông của Kevin vang lên

_Alo! _Kevin bắt máy

_Ừ, cô ta đang ở với tui

_Uh, bị đánh, đang ở phòng y tế đây nè, xuống đi

_Ồ, k sao đang ngủ

_Biết, bb

Kevin thả mình ngồi bệt xuống đất tựa lưng vào thành giường Sandy đang nằm, hần thở dài, nếu mà suy nghĩ lại thì dạo này k chỉ có nó mà hần cũng đã quá mệt mỏi rồi..quá nhiều chuyện xảy ra khiến hần ngơ ngàng và thực sự ỉu xìu.....

_Umm...m...Đây là đâu zì ?_Sandy tỉnh lại, xoa xoa đầu

_Tỉnh lại rồi hả? _Kevin đứng dậy nhìn Sandy

_Nước...nước...khát quá _Giọng nó thều thào, nhìn hần bằng ánh mắt khá mệt mỏi

_Nè, thấy đau ở đâu k?_Kevin đưa cốc nước lọc cho Sandy

_thanks _Sandy nhìn Kevin mỉm cười

Kevin k nói gì chỉ đỏ mặt quay đi (chắc ==. Chết vì nụ cười hiền của nàng đó mà)

_SANDY....._Chưa thấy người nhưng đã thấy cái giọng lạnh lạnh của Kyu Min ở ngoài

_Hixxx...Sao lại bị đánh chứ, có sao k Sandy _Kyu Min chạy âm âm từ ngoài cửa lại ôm trầm lấy Sandy

_Oái, được rồi, tui k sao mà _Sandy cười hiền nhìn Kyu Min đôi mắt đang rưng rưng sắp khóc tới nơi khi thấy người nó bằng tầm lum khắp nơi à

_Lại còn k sao à, nhìn coi người quần bằng tầm lum cả kia _Kyu Min chỉ, h khóc thật luôn

_Hì, nín đi, tui chỉ là bị sưng sát tay chân ngoài da thôi ý mà _Sandy lau nước mắt cho Kyu Min

“BỐP”

_Oái, đau quá _Sandy ôm đầu

_Mika làm gì vậy ?Sandy đang bị thương mà _Ren ngăn Mika lại khi Mika đang định đập cho nó thêm mấy cái nữa

_Hừ, đập vậy cho nhớ, cho nó tỉnh ra. Cái con nhỏ ngốc, điên, khùng, hâm, hấp này phải như vậy mới tỉnh được à....Sao

lại ngu ngốc tới mức đứng vậy cho tui nó đánh chứ...Hixxxx....._Mika khóc luôn. Là 1 cô bé vốn cực kì mạnh mẽ tới mức bị thương nặng do đao kiếm khi tập luyện hay thi đấu còn trả bao h thấy khóc vậy mà khi nhìn thấy Sandy tay chân bị băng kim mít, nhằng nhịt cả thì k khỏi xót xa, thương cảm cho cô bạn ngốc mà rơi nước mắt

_Mika à....._Sandy biết tội của mình nên dụi dè kéo kéo tay Mika

_Bỏ ta, ta ghét mi rồi _Mika gạt tay Sandy ra, cố quệt đi những giọt nước mắt cứ mãi tuôn rơi mà k thể nào kìm lại được của mình

_Hixxx...tui xin lỗi mà,là tại tui cả...đừng giận tui mà, tui bần lắm _Sandy ôm chầm lấy Mika

Vậy là 3 đứa ôm nhau khóc làm cho mấy thằng con trai vốn nổi tiếng cực cực kì lạnh lùng cũng cảm động lắm ý

Và vì sự quả quyết của Mika mà hôm nay Sandy đành thu dọn hành lý qua nhà Mika ở cùng với Kyu Min đi ké luôn, còn nếu k thì từ sau này Sandy đừng có bao h nhìn mặt Mika nữa .Với cái chiều chỉ như vậy thì Sandy nhà ta còn biết làm sao ngoài việc ngâm ngùi bỏ mất buổi đi chơi đêm mà vác đồ qua nhà Mika ngủ và để Mika quản lý khi khỏe hẳn lại

Thay bộ đồ rách của mình bằng bộ đồ khác mà Leo mang tới, Sandy bước ra khỏi phòng y tế đầy mùi thuốc sát trùng đầy.Leo với Tứ Quỷ k nói làm gì nhưng khi nhìn người Sandy vậy thì mặt thẳng nào thẳng đấy cũng rầy đặc âm khí toát ra, xem chừng báo hiệu 1 điều rằng 3 cái thẳng ngu ngốc kia đã đánh Sandy khó mà sống nổi qua mấy ngày này, tội chết có thể miễn nhưng tội sống cũng khó tha lắm.....

_Chị hai, coca cầu chị nè _Thanh Thanh chạy lại cầm lon coca ướp lạnh đưa Sandy

_Um, thanks em _Sandy hôn “chụt” cái lên má Thanh Thanh

_Chắc,công nhận 2 người giống nhau quá à, y chang như 2 giọt nước vậy_Koon Ham nhìn nó cười

_Hi,Nhỏ em này là niềm tự hào của em đó.Mọi người cứ gọi nó là Chan SanSan cho dễ đi_Sandy cười, xoa đầu Sansan mãi nguyên lắm

_Hixx, Nhưng sao lại hun Sansan như vậy?_Kyu Min e dè

_A! TẶI hồi bé toàn thế nên quen rồi_Sandy cười toe toét còn mặt Sansan thì đỏ lừ

_Haha, thui đi thôi mọi người_Sansan lảng sang truyện khác

Và rồi 1 ngày nữa lại qua đi êm ả, tâm hồn cô bé Lee Sandy cũng đã nhẹ nhàng hơn nhiều nhờ 2 cô bạn thân cứu rồi

1 tuần liền Sandy, Mika, Kyu Min dính chặt vào nhau k rời nửa bước vì 2 cô bạn iu quý của Sandy đã quyết xê k bao h để thẳng nào động vào Sandy cả. CHÍNH vì như vậy mà ăn, uống, ngủ nghỉ của Sandy đều được Mika chăm sóc cực kỳ cẩn thận nên việc đi Bar quây nghiêm nhiên là k có....Và bé SanSan nhà ta cũng được ăn ké theo phần chị gái mình nên cũng ở nhà Mika luôn.....

_Haizzz....._Sandy thở dài thườn thượt

_Sao vậy chị? CHị mệt ở đâu à? _SanSan lo lắng

_k phải đâu, tại cậu ta cả tuần nay k được đi chơi đêm nên mới vậy đó _Kyu Min cười

_Chơi đêm ạ?_SanSan tỏ ý k hiểu

_đi bar đó mà _Kyu Min giải thích

_bar là gì ạ?_SanSan càng k hiểu luôn

_thui thui đừng giải thích làm gì!SanSan nó k hiểu đâu, từ bé nó đã chỉ được sống trong lồng kính thui nên những gì đen tối của xã hội k hiểu đâu, SanSan k như tui đâu _Sandy chán nản nói

_Sao thế?Công chúa trong lồng kính hả?_Ren khá ngạc nhiên

_Phải? _Sandy gật đầu

_Vậy chẳng phải là cầm tù cô bé sao _Mika nhăn mặt

_K phải đâu ạ. Tại từ lúc sinh ra em sức khỏe đã kém lắm, hay bị bệnh tật nên phải giữ ạ _SanSan cười

_thỉnh thoảng tui cũng trốn ra ngoài na SanSan theo hưng đi đến chưa được nửa ngày thì bị tóm rồi, chắc_Sandy ngán ngẩm nói

_Hô, tưởng cậu k bao h bị tóm chứ? _Ren nói đều

_Hihi, tại chị ấy có 1 người hiểu quá rõ về mình mà....bình thường thì trốn được nhưng mang theo em thì k chạy nhanh được nên bị tóm đó ạ _SanSan giải thích

_Ghe....._Ren đang định châm trọc Sandy thì bị chặn họng bởi 1 tiếng gọi(chính xác là tiếng hét thất thanh ạ = =.)

(TỪ ĐOẠN NÀY ĐỐI THOẠI GIỮA SANDY VÀ NGƯỜI GỌI ĐÓ LÀ BẰNG TIẾNG VIỆT)

_MỸ HUƠNG....._1 tên con trai chạy tới tính ôm chầm Sandy nhưng đã bị Tứ Quý chặn lại

_Này, đừng có làm càn à nha _Leo trừng mắt lườm

_Vợ à, sao em nở phồng phàng với anh vậy? _Hắn sụ mặt nhìn Sandy

27. Chương 27

_Haha, anh vẫn chẳng thay đổi là mấy nhỉ? _SanSan nhìn khuôn mặt sụ xuống của hắn mà bật lên tiếng cười khanh khách

_Ồ, à Thanh Thanh. Ui, pé vẫn xinh và đáng yêu quá à. Hai người giống nhau quá đó, chút nữa anh tưởng Mỹ Hương có thuật phân thân à _Hắn ôm trầm lấy Thanh Thanh

_“BỐP” đồ nham nhở, buông Thanh Thanh ra _Sandy sơ chân đạp hắn k thương tiếc

_Úi, vợ yêu của anh ghen đó hả? Dễ thương quá _Hắn cười toe toét, xoa xoa trở đầu và chuẩn bị nhân cơ hội ôm Sandy thì lại bị tứ quý chặn lại

_Làm gì đấy _Leo lạnh lùng nhìn hắn

_Ầy, 4 đứa có cần đề phòng vậy k à _Hắn nhăn mặt chán nản

_Hừ_lần này là cả 4 thằng lườm làm cho hắn cảm thấy lạnh lạnh sống lưng. Đúng là k nên đùa với quỷ à (=~=)

_Được rồi Leo, Key, Hey, Rey lui xuống đi.Còn anh, cách tui 1m, anh mà còn học cái kiểu Tây đó thì tui đạp anh bay về bên đó luôn đấy _Sandy đe dọa

_Rồi rồi vợ iu à _Hắn cười trừ

_Hừ, anh lượn về đây làm gì hả? Sao k ở đấy lấy vợ sanh con luôn đi còn ám tui hoài vậy chứ? _Sandy nhăn mặt

_Ấy,vợ lại đùa anh rồi.Anh có em rồi mà vợ yêu; anh nghe appa nói em qua Nhật nên anh phải về liền đó, vừa đáp máy bay xuống nè _hắn tí tởn nói

_Hừ, ông hiệu trưởng già đáng ghét, nhiều lời thật _Sandy lẩm bẩm

.....

Bọn kia ở ngoài chẳng hiểu gì cả vì Sandy và người lạ mặt đó nói Tiếng Việt mà bọn nó chẳng ai biết cả nên cứ dằn hết cả mặt ra

_Kevin, ai kia vậy? _Kyu Min giật giật tay áo Kevin

_Sao hỏi tui _Kevin nhú mày

_Cậu là người Việt mà.Dịch coi 2 người đó đang nói gì vậy? Tên cà chớn kia là gì của Sandy đó _Mika nhăn mặt khó chịu vì tên kia cứ sán lại Sandy

_Hắn gọi cô ta là vợ_Kevin khó chịu nói

_hả? là sao?...._Kyu Min ngạc nhiên, mồm há to, mắt tròn xoe nhìn Kevin

_CHịu _Kevin nhăn mặt quay đi

Kyu Min tức vì Kevin k chịu nói rõ cho mình nên hùng hổ chạy qua trở Sandy nói chuyện hỏi cho rõ ngọn ngành sự việc:

_Này.....Này...._Kyu Min khều vai Sandy

_Hử? Chi vậy Kyu Min _Sandy quay lại nhìn Kyu Min cười vui vẻ

_Ai kia? Sao 2 người nói gì tui chẳng hiểu gì hết chơn vậy ?_Kyu Min chỉ vào hấn_Người vẫn đang toe toét nhìn cả 2

_À chết, quên mất, nãy tui với tên đó nói chuyện bằng Tiếng Việt nên mấy bạn k hiểu à. Hấn là con trai hiệu trưởng trường K.W của ta đó, tên là Ai Hawashima _Sandy giải thích

_Nè, dùng tiếng Nhật đi, bạn em cả, k lo _Sandy quay lại bảo hấn

_Ok _Hấn cười, dơ ngón 2 ngón tay hình chữ V

_Nè, nãy h 2 người nói chuyện gì vậy ?_Ren tò mò hỏi, hình như cũng k tin vào lời lịch vớ vẩn của Kevin lắm thì phải nên hỏi lại cho chắc ăn

_À.... _Sandy ngáp ngừng

_Hi! Chào mấy nhóc, anh là Ai Hawashima, chồng tương lai của cô bé này _Hấn cười tươi_Nụ cười chết ruồi của mình, tay chỉ vào Sandy (=”=)

_Hả..AAAAAAAAAAAAA....._Cả lũ nghe hấn giới thiệu xong sock hét vang cả sân trường luôn, thu hút tất cả ánh nhìn của các nam sinh lẫn nữ sinh....

_Sandy, anh thật k ngờ là em đã có chồng rồi cơ đấy,..._Koon Ham e dè nói

_Hixxx....Sandy quá đáng thế, sao k nói cho tụi này biết chứ, bạn bè thế à? _Kyu Min lại sắp khóc tới nơi

_Chắc,k ngờ à nha. Thế mà Leo bảo Sandy k biết yêu chứ?_Ren lườm 4 thềng kia làm tụi nó tự dưng lại thấy lạnh sống lưng

Mika k nói gì nhưng ánh mắt thì nhìn chăm chăm Sandy như muốn tóa lửa luôn, đòi 1 lời giải thích

Có 1 người thì trong lòng càng ngày càng cực kì khó chịu

Còn 4 thằng nhóc Tứ Quỷ thì ôm mặt nản toàn tập vì nhìn những khuôn mặt biểu lộ mỗi ng 1 kiểu kia luôn

_Cái lũ này, k phải như vậy đâu, nhầm hết rồi _Sandy hét lên, tức vì tụi này cứ nhìn Sandy bằng cái ánh mắt đó

_Vậy là sao chứ? Nói nghe coi _Mika khoanh tay trước ngực nhìn Sandy

_Haizz...Tên hằm này là chồng tui, k sai.... Nhưng đây là nếu hấn thắng được điều kiện của tui thôi, và tên này cũng chỉ là 1 trong 10 người được gọi là chồng của tui thôi _Sandy ngán ngẩm giải thích

_10 CHỒNG Á?!!!!!!_Kyu Min trở mắt ngạc nhiên, bạn kia thì quai hàm muốn rớt luôn rồi

_Leo, giải thích đi, chị mày sắp chết với ánh mắt muốn xuyên thủng người ta của bọn này rồi _Sandy chán nản, ôm đầu qua trổ Leo

_Dạ,mọi người cũng biết rồi đấy, chị Sandy có tới 10 người cha và 10 người này đều rất nắm đở nên toàn sanh con trai nên đã nhất quyết là con trai mình phải lấy cô con gái nuôi duy nhất ạ. Nhưng số là khi 10 người này gặp và tiếp xúc với Sandy, dù bị chị ấy sử dụng nhưng tất cả đều gật đầu đồng ý lấy chị Sandy mới khổ ạ _Leo cười

_Nấn đề giữ vậy? _Ren thốt lên

_Hừ,phát ngôn vớ vẩn quá đấy _Mika nhăn mặt, lườm Ren

_Vậy Sandy chọn ai chưa? _Kyu Min cực kì hào hứng

_Xì, vớ vẩn, ai chứ à. K ai cả _Sandy nhăn mặt

_Thui mà vợ, chồng yêu vợ nhất àm. Vợ rút lại điều kiện ma quỷ đấy đi, lấy chồng đi , đảm vào 9 cái kia khác tự động rút lui à _Hấn lắc lắc tay Sandy

_Biển, k bao h _Sandy hất tay hấn ra, lườm, lùi lại vài bước

_Haizz...em phũ phàng quá vậy ? _hấn sụ mặt

_Xi, anh mà còn 1 câu vợ 2 câu chồng là tui cắt lưỡi anh đó _Sandy trừng mắt

_Hixx...À! Chút nữa quên mất việc quan trọng k báo với em. Tụi kia biết em đang ở Nhật nên ngày mai xẽ qua đây đó _Hấn đang xì mặt, nhớ tới truyện quan trọng này liền toe toét luôn

_CÁI GÌ? _Sandy hét lớn

_Ầy, đừng hét, thủng màng nhĩ anh rùi à. Em k cần phải vui mừng vậy đâu _Hấn bịt tai

_BẮo ai vui hả?...cút....anh cút ngay cho tụi...cút, trước khi tụi giết chết anh...lời tụi đấy về đây làm cái quái gì chứ?.....Hả?, cút..... _Sandy giận run người, đập hấn k thương tiếc

_oái... oái.....đau quá, có phải tại anh đâu cơ chứ? _Hấn dơ tay tránh đòn của Sandy, miệng thì la oai oái

_Thôi chị hai,hay chọn đại 1 trong 10 anh ý mà lấy đi. Mấy năm nay chị hành mấy anh ấy khổ quá trời luôn à, nhà mình năm nào cứ tới ngày gì đó là lại đầy quà với hoa luôn à _SanSan cười tủm tỉm

_Phải đó, lấy anh đi vợ à _Hấn chớp chớp mắt

_“BỐP” Cút . K bao h,có chết chị cũng k lấy, khỏi lấy chồng luôn cũng được _Sandy tức giận đập cho hấn 1 phát trí mạng

_Úi, đau quá....Thui anh có việc phải đi rồi, bai em nhớ vợ iu _Hấn nhìn đồng hồ rồi chạy biến đi, k quên hôn gió 1 cái tới Sandy

_Biển đi, để tui bắt được đảm bảo anh k toàn mạng _Sandy dơ nắm đấm, giận muốn nổ người

_Hừ, tên này tới và đi cứ như gió vậy _Koon Ham nhìn theo

_Ồ ...mà này Kevin sao từ này k nói gì vậy? Dọa này im giữ à nha _Ren vỗ vai thằng bạn

_Ồ k, có gì đâu mà nói _Kevin cười

_Hô, ta tưởng khỉ nó ăn mất lưỡi của mi rồi chứ? _Sandy hất mặt nhìn Kevin cười đều

_Này, khỉ k thích ăn lưỡi người đâu nhá. Hum nay tụi nhin cô đó,tụi bạn chút việc, đi trước đây _Kevin vỗ nhẹ vào đầu nó rồi đảo bước đi

_A...nè.....nè.....ai cho vỗ đầu người ta vậy chứ? _Sandy hét nhưng hấn biến đâu mất dạng rồi còn đâu

Cuối cùng cái đám hỗn lộn giữa sân trường nhưng lại thu hút tầm mắt của biết bao nhiêu các chàng trai, cô gái vì vẻ đẹp nghiêng ngược nghiêng thành, chìm sa cá lặn mà trời đã phú cho họ cũng đã giải tán. Và Sandy nhà ta lại ngậm ngùi theo Sandy về nhà Mika tu đường...1 ngày mới đầy sóng gió lại qua với cô bé Lee Sandy

28. Chương 28

Nhưng mọi thứ chứ hết bởi cho tới khi nào Sandy chọn được cho mình 1 người chồng thật sự và đúng nghĩa nên 10 cái đuôi kia vẫn còn theo nó dài dài .Và cũng chính vì vậy mà h đây trường K.W đang âm ỉ hết cả lên với những tiếng hét của các nữ sinh vang bốn phía và lan tỏa cả trường K.W rộng mấy trăm km kia...

_Chị hai, họ tới rồi _Leo hốt hải chạy vào thông báo

_Ai? _Sandy vẫn còn đang nhồm nhoàm nhai bánh 1 cách cực kì ngon lành

_10 cậu chủ của 10 appa nuôi của cô ạ _Leo nói

“Bịch” cái bánh mì của Sandy rớt xuống đất 1 cách k thể nào phủ phàng hơn vì hiện h chủ nhân của nó đã đơ rồi

_Ồ, thế là mấy anh ý làm thật à? _SanSan cười cười

_Chị, đừng bảo với em là chị lại quên anh Hawashima nói gì hôm qua nhé _Jey nhìn Sandy ngờ vực

_À thì.... _Sandy ấp úng

_Haizzz, đúng là.... _4 thằng tứ quý thở dài bất lực với cái trí nhớ cực kì ngắn hạn của chị mình

_Hô, làm Sandy rớt cả đồ ăn thì cũng đáng nể đấy nhỉ? _Kevin gác chân lên ghế nhìn Sandy cười khinh khỉnh đầy chêu người

_Ta cho mi ăn bánh mì chấm đất luôn bây h đấy _Sandy lườm Kevin

_Ầy thui, ta ăn nó rồi nhường cô đó, heo con _Kevin cười đều

_Thui thui, can 2 người. Chị Sandy, chị cũng biết truyện này nguy hiểm như thế nào mà, 10 người đấy mà hợp lại thì khó mà xong đó _Leo can khi Sandy đang định ném cái bánh mì rớt đó vô cái mặt nhe nhẻ đến mà ngứa mắt của Kevin

_Vậy sao h? _Sandy nhăn nhó quay lại

_chị biết rõ nhất mà _Leo nhìn Sandy chăm chăm

_haizzz....chắc, đành vậy đi. Vụ này phải nhờ SanSan tý chút vậy, em gái nhé? _Sandy thở dài gật đầu với Leo như muốn nói đã hiểu rồi quay qua vỗ vai SanSan, 2 mắt rưng rưng nhìn cô em gái

_Em biết ngay mà _SanSan thở dài

_Là sao zì ? _Kyu Min chen vào

_Làm thế thân đó _Mika trả lời thay cho Sandy

_Chuẩn k cần chỉnh, keke đúng là chỉ có Mika hiểu tui nhất à. Key, Jey chuẩn bị quần áo chi SanSan; Rey hóa trang _Sandy gật đầu, cười toe toét cực hài lòng vì lời nói của Mika cực chuẩn xác

_Này Sandy, vậy có ổn k? Sao em k ra nói chuyện với họ _Koon Ham hỏi

_Ầy, em ra đó để có mà nạp mạng cho họ à. 1 đi k chỗ về luôn đó anh, mấy tên trời đánh đấy mà nghe em nói thì em đâu phải khổ công như vậy chứ? Hi, em chỉ cần họ k chú ý tới cổng 2 giây là đủ _Sandy giải thích

Bên trong đang rục rịch chuẩn bị còn bên ngoài thì những chiếc BMW, Limou, CT3 R, AMG,.... với hàng loạt các kiểu dáng: sang trọng, phá cách, lịch lãm, cổ điển, trang nhã, mạnh mẽ khẳng định đẳng cấp của người đi xe cũng như phong thái, tính cách của người lái chiếc xe đó lần lượt lao vào sân trường trước sự ngỡ ngàng của đám học sinh đang dàn hàng 1 hàng dài ra giữa sân,..... Chưa kể còn những chiếc xe oto k đẳng cấp khác ở phía sau chuyên chở vệ sĩ và quân đoàn của họ nữa.....

“Cạch” cả đám im thít, nín thở ánh mắt chăm chú nhìn về phía 10 chiếc xe đẳng cấp nhất để xem những người bước ra khỏi xe là ai, và rồi: “A.....A.....A.....A.....A.....” cả sân trường như muốn vỡ òa trong tiếng hét vô tận của mấy ngàn các bạn nữ sinh khi thấy trong chiếc xe đầu bước ra là 10 chàng hoàng tử cực kì đẹp trai, là những hoàng tử trong mơ của bất cứ nàng nào làm họ mơ mộng mình được trở thành công chúa..... 10 chàng trai, 10 phong cách, 10 khuôn mặt, 10 cá tính riêng, 10 nét đẹp khác hẳn nhau, 10 phong trai hút người ,....” PHỤT TTTTTTTTTTTTTTTT.....” Máu mũi tuôn ra k biết bao nhiêu, mấy nàng nữ sinh vì mơ mộng quá mức mà k chịu được phun máu mũi đã ngã lăn ra đất vì mất máu, ngất lên ngất xuống, hay là ôm đứ bên cạnh và cả 2 cùng hét lên sung sướng.....

Những người bước ra xe đó k thể gọi là nổi được mà phải gọi là quá nổi, quá đặc biệt đối với tất cả những người đều là con nhà giàu đây k thiếu thứ gì mà với họ 10 chàng trai này vẫn như những vì sao sáng chói lòa trên bầu trời....: Ai Hawashima con trai hiệu trưởng trường K.W nổi tiếng mà học sinh trong trường k ai là k biết đến khi 18 tuổi đã đỗ tốt nghiệp và ra trường với bằng đại học loại ưu, là hội trưởng hội học sinh đầu tiên giật tấm bằng đại học của trường HV nổi tiếng hàng đầu thế giới khi chỉ mới 18t. Kenshini Takashi siêu người mẫu Nhật cực kì nổi tiếng trên thế giới, k chỉ đẹp trai mà còn rất tài năng khi vừa là siêu mẫu

vừa là 1 nhà doanh nhân cực kì thành đạt. Hang Kang Ukey ca sĩ người Hàn đang làm diễn đàn làn sóng âm nhạc Châu Á, người làm trấn động tất cả các bảng xếp hạng của K-pop, J-pop,.....Jung Jinshi tổng giám đốc thiên tài cực trẻ của tập đoàn Hawang, hiện tại mới chỉ 25t nhưng đã sở hữu tới hơn 10 khách sạn hàng đầu Châu Á chuyên phục vụ cho các vương công quý tộc và khách VIP, có chủ sở kinh doanh nhà đất trên toàn thế giới,.....cùng với rất nhiều gương mặt nổi tiếng lấy lòng khác mà ta luôn gặp trên tivi....Và họ tuy khác nhau về mọi mặt nhưng đều là những người phát biểu trên tivi, báo trí rằng họ đều đã có vợ đã khiến cho bao nhiêu cô gái khóc tới mức vào bệnh viện và cũng là những người, những gương mặt cực lạnh lùng, ít nói, ít cười, cực lạnh đậm với phụ nữ vậy mà sau bóng dáng thành công đó họ đều có 1 người phụ nữ khiến họ điên đảo và yêu thương, chung thủy suốt cuộc đời....nhưng hiện h họ đang đứng đây, phía bên trên có tới 10 chiếc trục thẳng lớn đang thả những cánh hoa đủ màu sắc rơi xuống, trên tay mỗi người đều cầm 1 bó hoa rất to, rất rực rỡ và đẹp đủ các loại toa khác nhau; xung quanh họ ngoài vệ sĩ bảo vệ ra thì còn những vệ sĩ mặc trang phục trắng cầm những tấm biển lớn ghi những dòng chữ như là:

_Lee Sandy anh yêu em!!!!

_Lee Sandy làm vợ anh nhé

_Lee Sandy anh cần em

_ anh mãi mãi chỉ yêu mình em, Lee Sandy

.....

Khiến cho các cô cái lúc này đang hoan hỉ mong mình là người được các chàng nhắm tới thì h đây con tim vỡ tan nát khi 10 người họ đều chỉ ghi tên đúng 1 người vào tấm bảng đó và chỉ nói lời yêu với 1 mình người tên “Lee Sandy” đó.....

1 người bước tới trở đám học sinh cũng vệ sĩ bốn phía, k ai khác chính là Ai Hawashima. Anh mỉm cười với đám nữ sinh đó, hỏi:

_Các em, làm ơn gọi giúp anh cô bé tên Lee Sandy học ban 2, nhóm 1, cấp KING ra với được k?

A..A.....A.....A.....A.....Cả lũ đẩy hét toáng lên rồi đổ cái “rầm” và ngất luôn, còn mấy em đứng gần đó sau khi chiêm ngưỡng ánh hào quang quá chói lòa của các hoàng tử thì máu mũi cứ phải gọi là thi nhau tuôn ra ầm ầm

_Anh...._1 cô gái cao 1m7, mặc chiếc áo phong trắng, quần jean đen mài bạc,giày nike trắng, mái tóc cắt ngắn nhuộm màu vàng hoe bước tới (mọi người cũng biết là ai rồi đó)

_Úi, vợ iu _Anh đang tính chạy tới ôm chầm cô thì lại bị Leo chặn lại

_Hừ_Leo lừ mắt nhìn

_Đi ra đằng kia đi_Sandy đảo bước đi tới trở mấy người kia, Leo với Tú Quỷ bước theo sau, Ai bước song song với Sandy nhưng tuyệt nhiên k dám làm càng nữa

_VỢ IU.....

_EM YÊU

_BÀ XÃ À.....

.....

Mấy tên kia vừa thấy bóng dáng Sandy đằng xa là lao tới như tên bắn k thèm để ý tới cái gì luôn...

_Ai mà nhào vô tui tự vẫn cho coi _Sandy cười_1 nụ cười 1 thể nào tươi hơn nhìn 10 tên đó tỏa đầy sát khí kẻ con dao nhỏ nhưng cực sắc vào cổ

“KÍT...T.TTTTTTTT.....” (tiếng phanh chân của 9 thằng =~=)

_vợ à....

_Bà xã à,....

_em yêu à, đừng nghịch trò nguy hiểm vậy chứ?.....

_Bỏ xuống đi em, cẩn thận đứt tay đó.....

Cả lũ nhăn nhó nhìn Sandy đầy đau khổ, lo lắng, ánh mắt rưng rưng đầy đau khổ.... Và k tránh khỏi sự thất vọng

“RÌN ...RÌN....NNNN...VỀ.OOO.....” Tiieeengs xe máy phân phối lớn vang lên, 1 người con gái mặc 1 bộ đồ da bó màu đen, đội mũ bảo hiểm đen nhưng k che hết được mái tóc vàng óng lấp ló cười trên con xe phân phối lớn 250cc lao thẳng ra cổng khi quay lại vút cho 10 tên đó 1 ánh mắt chết người đầy ngạo nghễ trong ánh mắt ngạc nhiên của mấy thằng khi nhìn thấy cái dáng cũng như cách ăn mặc quen quen mà thân thuộc đó...

_Hơ...._Cả bọn quay lại nhìn bản thể Sandy trước mặt rồi quay lại nhìn về phía đó chỉ còn bụi bay còn cái xe máy và người trên xe đã lao đi mất hút từ bao h

_Hi,xong. Game over thui nhĩ? _SanSan nhẹ nhàng tháo mái tóc giả ra

_Chan SanSan _Ai há hốc mồm

“RẦM.....RẦM....RẦM.....”(tiếng ngã + đổ của 10 thằng khi đã hóa đá)

_hì, chào các anh,lâu quá rùi k gặp nhĩ _SanSan mỉm cười tươi

_A A A A Sao lại quên mất là SanSan cũng ở đây chứ_AI ôm đầu tức giận

_Lại bị lừa nữ rồi_Takashi chán nản

_Hixxx...Sandy chơi ác quá à _Ukey muốn khóc luôn

_SanSan à, sao em cứ về phe giúp Sandy chạy trốn bọn anh vậy chứ?_Jinshi nhăn nhó

_HAIZZZZ....._cả đám thở dài thườn thượt chán nản

_À! Chị Sandy có nhờ em nhắn với mấy anh là: “Cho mấy người 1’ dọn dẹp nếu k thì tui xẽ đánh sập mạng công ty mấy người”_SanSan nhại lại giọng Sandy làm tụi kia xanh mặt

Khổ thế đấy, vì đại gái.... Chính xác là đại cô vợ chưa cưới được cực kì láu lỉnh này mà 10 thằng đã nói cho cô vợ mình biết pass máy chủ của công ty mình 1 cách cực kì ngây thơ nên khiến cho h cô nàng đã nắm thóp được cả 10 người_10 ông chủ vốn nổi tiếng cực kì nhạy bén, thông minh trên thế giới...vậy mà....Vậy nên, chỉ sau chưa đầy nửa phút 10 chiếc xe đã phóng thẳng đi, mọi thứ được dọn dẹp sạch sẽ chỉ còn để lại những ánh mắt vẫn đầy tiếc nuối của nữ sinh vẫn đang dõi theo hình bóng xa xa của họ.....Cũng lúc đó, song hành với ánh mắt ngưỡng mộ là lòng đố kị, ghen ghét với cô bé tên Lee Sandy, ban2, nhóm 1, cấp KING này.....Sóng gió đường như bấy h mới thực sự bắt đầu....

Còn lúc đó Lee Sandy thì vẫn hồn nhiên k biết gì mà quậy tung bùng khói lửa ở bar sau cả tuần trời vắng bóng vì lý do bị Mika nhốt mà chẳng hề biết rằng có truyện tầy đình sắp xảy ra với mình.....

29. Chương 29

Sau truyện đấy, đám sinh viên trong trường lúc nào cũng bàn tán xôn xao, rôm rả truyện này 1 cách cực kì hào hứng, thiện ý cũng có nhưng ác ý thì cực kì nhiều. Họ cũng đã dùng thể lực nhà mình để điều tra xem rốt cục Lee Sandy là cô gái như thế nào, có danh phận thân thế ra sao nhưng dù có sử dụng tới áp lực lớn tới đâu thì hiệu trưởng Ai của trường cũng chẳng nể mặt bất cứ 1 người nào cả... k 1 thông tin gì của Sandy hay kể cả Koon Ham, Kevin, Ren, Mika, Kyu Min và Tứ Quỷ luôn được chính gia đình mình và 10 người cha của Sandy bảo hộ nên k được tiết lộ khiến cho dư luận ngày càng bàn ra tán vào giữ hơn....

Cả lũ ai cũng lo lắng nhưng chỉ riêng Sandy cùng cô bạn Kyu Min vẫn luôn thờng ngây, hồn nhiên đùa nghịch, quậy phá mà chẳng hề biết rằng sắp có truyện gì xảy ra với mình.....

(t/giả xin lưu ý 1 chút là thân phận của Mika, Ren, Kyu Min, Koon Ham, Kevin là do họ tự nói với nhau thui chứ k hề có ai biết đâu vì K.W phải đảm bảo bảo an toàn cho tất cả nên thân phận của học sinh trong trường k được tiết lộ, trừ phi có 1 thể lực nào đó áp đảo hơn thể lực của gia đình kia thì nhà trường mới nhượng bộ rút thông tin của học sinh ra thôi.)

_Êu! Đang nghĩ gì mà đắm chiêu giữ vậy ?_Kyu Min lau Sandy

_Hả?...à...ờ...k có gì _Sandy lắc đầu

_Hừ, người gì mà cứ như trên mây ý, nghĩ gì vậy ?_Kyu Min phồng má, chu cái miệng xinh xinh kia ra đầy giận dỗi

_Đâu có gì đâu, mấy truyện linh tinh đó mà _Sandy cười hiền

_lại mang mèo đi hả? _Mika bước tới ngồi cạnh Sandy, hồi khi thấy chú mèo Wild đang cuộn tròn trong lòng Sandy ngủ ngon lành

_uh, tại để ở nhà k có ai trông, mà sáng nay k hiểu sao tự đứng nó cứ cuốn chân tui quá trời lun à nên lại na đi _Sandy giải thích

_Con mèo này....nó hiểu tiếng ng phải k? _Mika trần trừ 1 lúc rồi cũng hỏi

_uh, phải rồi. Nó được chọn và huấn luyện từ bé mà. Có thể hiểu là nó có trí thông minh cũng được _Sandy vuốt ve chú mèo nhỏ

_Có trí thông minh, đùa hả? _Ren từ đâu chạy tới chen mỗ vào

_Tên này, ở đâu ra vậy ?_Mika nhăn mặt, đập cho Ren 1 cái

_Bạo lực quá _Ren ôm đầu than

_Thích bạo lực thật k ?_Mika dơ dơ năm nắm, mắt lườm Ren muốn chát sém người

_Hixx...Koon Ham cứu tao _Ren chạy vèo ra sau lưng Koon Ham

_Haha, thui được rồi, 2 người này cũng chẳng khác gì Kevin với Sandy là mấy à, chõm chọc nhau hoài à _Koon Ham cười

_Này, có gì mà lại liên quan tới tui zậy ?_Kevin từ ngoài cửa bước vào, đứng ngay cạnh trở của Sandy

Mùi hương thoang thoảng qua, cái mùi này khiến Sandy cảm thấy rất gần gũi, quen quen...dường như đã ngửi ở đâu rồi nhưng k thể nhớ được...đúng là cái trí óc ngắn hạn của nó mà.....

_ha, k gì gì mà, vừa đi đâu vậy ?_Koon Ham cười trừ

_xì, Koon Ham bảo Kevin với Sandy như chó với mèo suốt ngày đó _Mika tức, mách tội Koon Ham (cô nàng này nhiều khi cũng trẻ con giữ lắm ạ. Chắc tại chơi với Sandy và Kyu Min nhà ta nên mí zậy ==.)

_Haha phải rồi, ai chẳng biết Koon Ham với Kyu Min là thân thiết, yêu nhau nhất rùi, ai như tui này, nhỉ?

_Kevin nhìn Koon Ham cười đều làm Koon Ham toát mồ hôi hột

_Là sao? _Sandy dãn mặt

_Xi, nói với cái đồ k biết yêu như cô có ích gì chứ?Thui đi ăn đi đi, tui đói rồi_Kevin bước đi

_Êu...êu....nói đều tui hả, muốn chết k?_Sandy chạy theo Kevin

Và thế là xuất dọc đường Kevin với Sandy lại chí chóc, chạnh chọc nhau mãi k thôi khiến cho bọn nó đình tai nhức óc Nhưng may mà tụi kia quen rồi nên mỗi đứa lúc nào cũng thủ sẵn mấy cái bông nhét vào lỗ tai như k chỉ chỉ có nước lết vào bệnh viện tai mũi họng vì cái cuộc thi đọ tiếng hét kia....

Sandy với Kevin đang chí chóc còn thiếu chút nữa là tới nước lao vào oánh nhau, long phụng tranh hùng rồi thì tiếng ồn ào bên ngoài sân trường đã thu hút Sandy 1 cách kì lạ Dạ, thực ra tại độ hóng +hốt của pé Sandy nhà ta cao quá nên mới zị à.....

_ớ, ngoài kia có gì zui zữ vậy?...._Sandy 1tay vẫn đang túm áo Kevin 1 tay chỉ ra ngoài phía đám đông

_Bỏ ra, giã hết áo rùi, ai biết được mà hỏi tui _Kevin nhăn mặt

_Xì, đồ hâm, ai hỏi mi. Mika, Kyu Min lại kia coi cái gì đi _Sandy kéo 2 nhỏ bạn chạy về phía đám đông

Ở ngoài sân trường là 1 đám ô hợp toàn những lũ từ sinh viên, chủ yếu là khá nhiều nữ sinh đang túm tụm ở đấy chẳng biết có truyện gì mà gào thét nhau ầm ỹ, **** bới lung tung cả lên.... Cái sân trường K.W to như vậy mà chúng đứng gần hết cả nửa sân trường luôn....

_Chị, k tìm được ạ.....Con đây k có ở trong lớp _1 con khúm núm nói với 1 con khác, xem chừng là đàn chị thì phải

_Hừ, mày k biết đi tìm trố khác à? Mau lên _Con đàn chị hét lớn

Mấy con khác xem chừng cũng máu mặt lắm hết ầm ỹ, inh ỏi sai mấy đứa con gái coi chừng là đàn em đi lục tung K.W này đi tìm 1 con nhỏ nào đấy... Chắc, con nhỏ nào gặp phải lũ này k chết mất xác thì cũng thân tàn ma dại à.....

_này...này.....bạn gì ý ới. Lũ kia đánh ai zì? _Sandy vỗ vai 1 con nhỏ hỏi

_Lee...A....A....A....Lee Sandy này..... _Con nhỏ vừa nhìn thấy cái mặt Sandy đã hét ầm ỹ lên rồi

_Chi vậy? _Sandy vẫn đang dằn mặt

_Đâu, con Lee Sandy đâu? _Mấy con mặt hoa ra phần bước tới, mặt đứa nào đứa đấy cũng đành lại...

_A...A.....A.....A.... Anh Kevin..... _Đám sung quanh quay lại nhìn xong hét muốn tốc hết cả lớp xi măng trên sân trường lên luôn (=”=)

_Tụi này bị điên cả lượt rồi à _Sandy nhăn mặt

_Mày là Sandy, Lee Sandy phải k? _1 nhỏ trong đám hỗn tạp đó bước ra hất mặt

_Phải, thì sao? _Sandy k hiểu truyện gì lắm nhưng khi nghe nhỏ kia nhắc đến tên mình mà nhìn nhỏ đó ghét quá nên mặt vênh lên k kém

_Ngon nhỉ?Mày tưởng mày lời được anh Kevin ra đây thì ăn thua à? Dù có là bồ anh thì teo cũng k nề đâu. Xì, nắm tay nhau nữa chứ, thân mật ghê ha? _Nhỏ khinh khỉnh nhìn Sandy

_mày tưởng tao tin mấy cái lời đồn vớ vẩn đó hả? Mà chỉ dựa hơi anh Kevin thôi _1 nhỏ khác chen vào

_Mày bị thần kinh à? _Sandy dằn mặt 1 lúc k hiểu gì rồi buông 1 câu cực kì hay

_Hừ, tình tứ ghê ha? Còn nắm tay nhau đấy _Nhỏ khinh khỉnh chỉ

_Tay, mày điên à? Đây là tay bạn.....A....A.....A.....A..... _Sandy hét lên khi nhìn thấy cái tay mình nắm và theo cái tay đó lên là thấy cái khuôn mặt ngái ngủ của tên Kevin đang lù lù trước mặt

_Đàn bà con gái các cô lắm truyện thật đấy_Kevin gãi đầu chán nản

_Anh Kevin, anh đừng can dự vào truyện này. Anh đừng bênh nhỏ nữa _1 con lên tiếng

_Tao bênh ai truyện của mày à _Kevin trừng mắt

_A....A,.....A.....A..... sao mi lại ở đây thế hả? _Sandy giật tay mình lại, trừng mắt nhìn Kevin

_Ai biết , cô lôi tôi đi còn hét gì điếc tai quá_Kevin nhăn mặt, bịt tai vì tiếng la thất thanh của nó

_Con hâm, mày lôi tên Kevin đi đâu mà chạy nhanh vậy hả?_Kyu Min cùng tụi kia chạy tới

_Hixxx, tao nhầm....mẹ ơi.....tao cầm nhầm tay ...Đáng nhẽ teo cầm tay Mika vs mày zì mà k hiểu sao lại cầm nhầm tay lôi tên hâm này đi _Sandy nói, khuôn mặt nhăn nhó muốn khóc tới nơi luôn rồi

_Mất với trả mũi thế đấy _Mika thở dài ngán ngẩm

_Này, con kia, tao đang nói truyện với mày đấy _1 con nhỏ kéo giật mạnh vai Sandy lại

“KENG” 1 thanh kiếm sượt qua mặt nhỏ nhanh, gọn khiến người ta tưởng chỉ là cơn gió thoảng qua nhưng như vậy cũng đã đủ làm cho lon tóc thô trề của nhỏ kia rơi lả tả xuống đất

“VỤT”

_Cẩn thận với hành động của mày đấy _Mika lạnh lùng nói, thanh kiếm mã vàng đang đề ngay trước cổ nhỏ. Chỉ cần 1 cử động nhẹ hay 1 cái đẩy nhẹ của Mika cũng đủ cắt đứt mấy mạch máu ở cổ họng nhỏ trong tích tắc

_Động vào Sandy thì k xong với tụi này đâu _Mắt Kyu Min đánh lại, giày của cô cũng cách mặt nhỏ 1cm thôi (may hùn nay Kyu Min nhà ta mặc quần chứ k diện váy xinh như mọi ngày à, k thì die...kakaa ^^~)

_Muốn gì đây? _Leo trừng mắt nhìn nhỏ cũng như nhìn xuyên qua luôn mấy nhỏ khác. Không biết từ lúc nào mà Tứ Quỷ đã vây quanh 4 phía Sandy rồi

Lúc này cả sân trường lặng thinh k 1 tiếng động, chỉ còn lại tiếng gió, tiếng lá xào xạc xung quanh của buổi chiều thu.....

_Hừ, tưởng gì? Mày ngon nhỉ? Chẳng qua cũng cậy cơ mấy con bạn mày và tứ quỷ thôi à _nhỏ bị Mika chĩa kiếm vào ng vẫn to giọng mặc dù nhỏ đang đứng k vững à

_Phải đó, nếu k có Tứ Quỷ, k có anh Kevin giúp thì mày chẳng là cái đéch gì cả _Mấy con nhỏ ở sau được đà xông vào theo

_Đồ lăng lơ _những tiếng nói, **** rủa Sandy từ phía sau kia vang lên ngày 1 rõ ràng

_Được rồi, Mika, Kyu Min, Tứ Quỷ kui xuống đi _Sandy thở dài, bước lên gạt kiếm của Mika ra và gạt chân của Kyu Min xuống. Giọng nói của Sandy nhẹ tênh nhưng ẩn chứa trong đấy là 1 sự kìm nén kinh khủng

_Chị....._Leo định nói nhưng bị Sandy trừng mắt nhìn nên lại đành im lặng

_Cô tính làm gì vậy? _Kevin nhìn Sandy

_Sandy à, truyện này k đùa được đâu, đừng làm liều. 1 mình em k thể đánh hết hơn mấy trăm đứa con gái ở đây đâu _Koon Ham lo lắng

_Này, suy nghĩ cho cẩn thận đi. Cô cũng biết là cô mà co như thế nào thì 2 người này xê diên lên đó _Ren chỉ tay về phía Kyu Min và Mika mặt đang đờ đờ sắc sảo khi nhìn bọn muốn đánh Sandy

_Được rồi, đây là truyện của tui, mấy người đừng ai can thiệp vào, tui tự có cách giải quyết. Tứ Quỷ, mấy đứa biết phải làm gì rồi đấy _Sandy nói, đánh mắt về phía bọn Tứ Quỷ rồi bước về chỗ bọn kia, vào giữa vòng vây của tụi nó mà chẳng hề run sợ: khuôn mặt đánh lại, ánh mắt k ai đoán đc, bước đi nhẹ nhàng nhưng đầy chắc chắn...

Hít 1 hơi thật dài, lấy lại bình tĩnh Sandy đánh mắt nhìn cả lũ con gái k biết từ đâu chui ra kia mà lăm lăm nói:

_Rồi, truyện gì, mấy người nói đi

_Những gì mày làm thì mày phải rõ chứ _1 nhỏ kênh kiệu nói

_Biết chết liền _Sandy chán nản với những lời lẽ ấu trĩ buộc tội k có nguyên do của bọn nó nói

_Ha, tại mấy tụi này đây nghe tiếng Lee Sandy này ngon lắm, thích chơi nổi nên hôm nay lên đây muốn dạy bảo cô em chút thôi _1 nhỏ nhìn cũng cái dáo, khuôn mặt cũng k phải xấu nhưng ăn mặc thì sexy, khoe hàng trông cực lố lăng loài tiến đến

_Quyển rũ anh Kevin, Anh Koon Ham, anh Ren đã đành, lần trc đánh mấy nhỏ em tao cũng bỏ quá đi. Lần này mày k biết điều con chơi nổi ở trường chứ, mày nghĩ anh Ai, anh Jinshi, anh Ukey,... Mấy anh ấy yêu mày sao...đồ lăng lơ, ** thôi _1 nhỏ khác chen vào

Gì mà “siêu quậy Sandy” chứ, chỉ là cái hư danh thôi. Đứng đầu thế giới đêm hiện h là anh Kevin “Ông trùm Kevin” k phải mày đâu. Mày chỉ là bồ qua tay anh ý thôi, chán rồi anh ý xê đá mày như đá 1 con chó ngay _nhỏ khác tiếp lời

_k hiểu mày làm gì mà quyến rũ được 3 anh ấy rồi còn quyến rũ luôn anh Ai, anh Takashi, anh Ukey, Anh Jinshi, anh Han,... của tụi tao nữa chứ... Mày đúng là con nhỏ hồ ly tinh _con nhỏ này nói như hét lên với Sandy vậy

.....

Hàng loạt các câu **** bới,sĩa sói, lẳng mạ được nói thẳng vào mặt Sandy nhưng Sandy vẫn im lặng, khuôn mặt k hề có chút biểu cảm tức giận nào chứ chẳng nói đến là sợ hãi.....

Tụi nó k ai biết, k ai hiểu được lúc này thì Sandy đang nghĩ gì nữa.....

_K....k...k xong rồi _giọng Leo bỗng run lên đầy sợ hãi

_Ai ngăn tụi kia lại đi _Mặt Key cũng tái đi thấy rõ

_Chị...chị Sandy à....._Jey mặt cắt k còn 1 giọt máu

_Thế này thì k ngăn đc mất, ai đó làm ơn ngăn chị Sandy lại đi..k ổn rồi _ Rey chặn chối nhìn Sandy, giọng nói sợ sệt

_Sao vậy ?_Kevin qua lịa, cũng khá ngạc nhiên vì 4 thằng nhóc này lại đang cực lo lắng, sợ sệt 1 cái gì đó k hình..1 điều hiểm thấy mà thực ra Kevin chưa bao h thấy ở 4 thằng nhóc này. Trước dù có đánh nhau với Kevin tới mức thân tàn ma dại, bị thương đầy mình mà ánh mắt vẫn kiên nghị, chết k chịu qua vậy mà h đây.....

_4 đứa làm gì mà run sợ thế kia, mặt mũi sao mà trắng nhợt ra vậy ?_Koon Ham nhìn 4 thằng khó hiểu

_Mấy...mấy anh mà k làm gì thì tụi kia chết chắc rồi , xê k có truyện chỉ thương như trước k thôi đâu

_Giọng Leo càng ngày càng run thấy rõ

_Làm gì mà ghê thế, mấy đước có nói quá lên ? _Leo nheo mắt, nhăn chán

_K lẽ...._Kevin như phát hiện ra cái gì đó, nhìn qua Sandy rồi nhìn sang Leo để xác định

_Dạ, cảm xúc bị dồn nén ghê gớm lắm ạ. Như lần cứu chị Kyu Min, nếu k phải anh kịp thời ngăn chị ấy lại em đảm bảo là tên Lin chết k toàn mạng _Leo gật đầu xác nhận, mồ hôi hột đang rịn đầy trên trán

_Mấy người nói gì tụi này k hiểu_Kyu Min chen vào

_Truyện đấy là ý gì? _Mika hỏi

_Mấy chị có hiểu khi con người ta bị áp bức, bị dồn đến đường cùng thì xê như thế nào k? _Leo e dè nói

_Chị Sandy cũng đã từng nói, chị ấy tuyệt đối k phải là thiên thần _jey cười, nụ cười khó nhọc

_Chị hiểu làm thế nào mà chị Sandy là 1 đứa con gái thôi mà lại có thể đứng vững được trên đỉnh núi của thế giới đêm mà k ai làm gì được k? để rồi mà tại ra cái tên “Siêu quậy Sandy” huyền thoại đó ý _Key nói

_Để làm được những việc k ai làm thì người ta xê có những bản năng cực kì đáng sợ chị ạ _Rey nhìn về hướng Sandy trầm ngâm

_Nghĩa là....._Kyu Min bỏ lửng câu nói

_Ác quỷ sao? _Koon Ham và Ren đồng thanh

30. Chương 30

_k phải chứ? _Kyu Min và Mika nhìn Leo để xác thực, trong lòng 2 đứa đều mong điều Koon Ham và Ren nói là k phải

Bon kia k nói gì, chỉ gật đầu cái “rup”

_Nhưng chẳng phải có mấy cậu sao?Leo đã từng nói rằng Tứ Quỷ được tạo ra là để khống chế Sandy mà, mấy cậu làm gì đi chứ? !!!!!_Kyu Min h cũng k khỏi lo lắng, sợ hãi lay lay cánh tay Sandy

_Chị ấy đã mất bình tĩnh rồi thì cả Tứ Quỷ cũng k cản lại được, k chừng xẽ giết luôn cả Tứ Quỷ đấy chứ? !!!!!....._Leo nói, khuôn mặt giắt rõ sự sợ hãi

_Vậy h vào căn luôn _Mika bước đi

_k được, vào bây h nhỏ ta càng nổi điên lên hơn nếu mấy con kia động vào cậu đó, tụi mình can dự vào cô ta càng cấu

_Kevin giữ tay Mika lại

_Xin lỗi, nhưng chị Sandy đã ra lệnh cho tụi em k được cho chị can thiệp vào rồi_Tứ Quỷ đứng chắn trước mặt Mika với Kyu Min

_vậy h phải làm sao chứ, chẳng nhẽ lại đứng trống mắt ra thế à?Sandy là bạn của tụi mình cơ mà.....tui k muốn thấy Sandy gặp nguy hiểm hay tự hại thân xác của mình thêm 1 lần nào nữa đâu_Mika nôi, nước mắt lăn dài trên 2 gò má nóng hổi

_Ren hứa xẽ k để Sandy bị vậy đâu. Mika bình tĩnh đi_Ren nhẹ nhàng ôm Mika vào lòng

_Được rồi, mọi người bình tĩnh đi, Mika và Kyu Min cứ yên tâm. Nếu thực sự Sandy đánh tụi nó thì tui xẽ vào _Kevin hướng mắt ra phía Sandy vẫn đang đứng im đó

_Thật Kevin làm được chứ?_Kyu Min dụi dụi mắt

_Dù Sandy có là như thế thì xét về mọi mặt tui vẫn hơn Sandy 1 bậc mà, Cứ tin tui đi _Kevin cười, nhưng nụ cười đó dường như ẩn chứa 1 cái gì đó cho sự đợi chờ

_vậy sao h Kevin k vào can Sandy luôn đi chứ? Soa phải chờ Sandy_Kyu Min nhìn Kevin, đôi mắt vẫn còn dơ dáy nước mắt

_vì chưa biết chắc chắn. Để Sandy thực sự k kiểm soát được mình đã, chứ tui e h mà vào thì xẽ có máu đổ, mà lúc đấy khống chế được Sandy nhất định phải làm Sandy bị thương à_Kevin ánh mắt đắm chiều nhìn ra xa, hướng về phía Sandy

K giãn bỗng dưng im lặng hẳn, tròng xuống, chẳng ai nói thêm câu nào chỉ tập chung quan sát nhất cử nhất động của Sandy thôi... tiếng những con nhỏ kia vẫn lao xao ***** rửa Sandy 1 cách k thương tiếc.....

_Tụi bây ngậm mồm vào cho tao _Sandy quát lớn

Cả lũ đẩy bỗng dưng im mặt, nụ cười dờ dang trên miệng cũng tắt ngấm luôn.....

_Tụi mày muốn gì, nói lẹ đi. Đừng có ở đấy mà tự ca tụng nhau nữa _Sandy gắt lên, hất mặt ; ánh mắt đã dần mất đi sự long lanh vốn có , h chỉ còn lại 1 đôi mắt vô hồn sâu thẳm khiến người ta k thể đoán biết được nó đang nghĩ cái gì trong đầu nữa.....

_Ha, đơn giản thôi ý mà. Dạy cho cô em 1 trận để đời để cái mặt kia k thể vênh váo nữa _Nhỏ tóc đỏ, máckẻ đen xì, má bôi hồng quá mức cần thiết hất mặt nói, bẻ tay răng rắc

_Nếu được thì xin mời _Sandy nở 1 nụ cười nửa miệng, nụ cười duy nhất từ nãy tới h nhưng nụ cười này lại tanh 1 mùi máu

Rồi cả lũ chúng nó lao vào đánh Sandy. Sandy nhìn bao quát tụi nó 1 lượt, cười nhạt rồi bắt đầu lách thân mình di chuyển....và chẳng mất mấy phút sau Sandy đã ra khỏi vòng vây của chúng.....tóm 1 con nhỏ tóc nhuộm vàng hoe, ăn mặc nhìn rất là ***** khi mặc 1 cái áo len mỏng tím hở vai mà ngực thì thẳng đuột đi cùng với quần bó xanh tét, nhìn cực kì đồng bóng; Sandy túm tóc nhỏ giật mạnh về phía mình thụi 1 phát vào bụng k thương tiếc , đập mặt nó thẳng vào đầu gối mình...Chưa hết, mặc cho nhỏ la oai oái, máu bắt đầu thi nhau ra Sandy vẫn tiếp tục đánh nhỏ đồng thời né mấy nhỏ kia 1 cách nhanh nhẹn....Sandy đập đầu nhỏ xuống đất, chân đeo giày cao gót thẳng chân đập vào lưng nhỏ kêu tới “rắc” 1 tiếng đầy đau đớn, nhỏ hét lên khiến bọn kia cũng phải khiếp sợ nhưng Sandy còn tặng cho nhỏ đó 1 cái đập làm nhỏ lăn vòng vòng mấy lần liền ra sau thì mới hướng mắt tìm 1 nhỏ khác tiếp tục.....Trên tay và cổ tay Sandy đã lấm

đầy máu của con nhỏ vừa bị Sandy đánh, máu chảy nhỏ cả xuống sàn bê tông lạnh ngắt báo hiệu 1 biển máu chuẩn bị sảy ra....Ánh mắt Sandy đại đi, người ta dường như thấy 1 màu đỏ đục trong ánh mắt vô hồn kia....màu đỏ của địa ngục.....

Mọi truyện bắt đầu k ổn khi nhỏ bị Sandy đánh cho k thể ừ hứ hay nhục nhích gì được luôn, khuôn mặt thì h chỉ còn loang lổ 1 màu máu đỏ thẫm....Kevin thấy vậy nên định cùng Koon Ham và Ren lên để chặn gần 600 trăm đứa con gái kia lại với Sandy....Nhưng tất cả chưa kịp sảy ra theo đúng tính toán như vậy thì bất chợt 1 tiếng gầm vang lên rợn người, lạnh sống lưng tất cả khiến cho mọi hành động của tụi kia đều dừng lại....1 tiếng gầm mang đầy sự chết chóc.....

“GRAO...O...OOOO.....”

1 bóng đen to lớn lướt qua, chỉ cần 1 bước nhún chân của nó đã giúp nó đưa cả thân mình nhảy qua hàng rào của đám con gái vây quanh Sandy kia 1 cách dễ dàng và đáp xuống ngay phía trước Sandy và cất tiếng gầm lên 1 lần nữa....

“GRAO.....OOOOO.....”

“Á...A.....Á.....A.....AAAAA..”

Lũ con gái đầy chết sững người, sợ tới nỗi k thể chạy được, hồn vía bay tứ tung; còn bọn bên ngoài thì chạy toan loạn, xô đẩy nhau mà chạy như kiểu có sóng thần đang tới vậy...nhưng có lẽ thứ này có phần nào đó còn khủng khiếp hơn cả sóng thần à...

Đúng vậy, chắn ngay trước mặt Sandy là 1 con bạch hổ....1 chú hổ to gấp đôi người bình thường với bộ lông màu trắng muốt mượt mà và những vằn đen đầy oai phong, giữ trọn dáng dơ nanh múa vuốt đe dọa những đứa con gái đang có ý định đánh Sandy kia. CHÚ mèo Wild k hiểu sao lại đứng trên lưng bạch hổ từ lúc nào h lại nhảy phốc lên vai Sandy, dụi dụi cái đầu nhỏ màu đen vào mặt Sandy lúc này đang chết sững, ánh mắt vô hồn đã có nét rung động xao xuyến nhìn bạch hổ đang đi vòng quanh Sandy, cái đuôi dài phe phẩy quần cong quanh người Sandy như muốn bảo vệ cho nó vậy....

Chú bạch hổ kia khi đã cảm thấy mọi thứ đã an toàn với người đằng sau mình, thấy k ai dám đe dọa nữa thì mới thu nanh , thu vuốt lại dụi dụi đầu vào chân Sandy, cái lưỡi to màu hồng liếm liếm nhẹ lên bàn tay đang buông thõng ,lạnh toát và vương máu kia 1 cách đầy âu yếm....Dường như đấy là 1 cách thể hiện tình yêu thương , niềm như nhung ,lo lắng mà con bạch hổ thể hiện với Sandy....1 tình cảm rất đặc biệt, kì lạ của 1 loài động vật.....

_Chị Sandy _SanSan từ ngoài cổng chạy lại, khuôn mặt rạng ngời đầy tươi tắn chạy vào.SanSan hôm nay điệu hơn mọi ngày chứ k còn quần jean và áo phông nữa: cô bé bận 1 chiếc váy lệch vai có cài 1 bông hoa hồng bằng lụa màu trắng to, chiếc váy vẫn theo phong cách đơn giản chứ k có họa tiết hoa văn gì quá rườm rà ngoại trừ bông hoa điểm trước vai; váy ôm lấy khuôn hình mảnh mai của SanSan từ ngực cho tới hông ,dài tới ngang đùi và hơi sề ở 2 bên trông rất đẹp,sang trọng và quý phái đúng chất 1 tiểu thư đài các luôn

Sandy lúc này vẫn bất động,SanSan biết cô chị mình làm sao nên đành chạy lại, chạy qua trỏ Kevin SanSan cúi chào mọi người và k quên mỉm cười hiền với 1 ai đấy rồi chạy tới bên Sandy kéo tay, lay lay Sandy để nó trở về hiện tại chứ k lơ lửng trên mây với các kí ức mãi nữa. SanSan thì thắm cái gì đấy vào tai Sandy rồi lại cười thật tươi kéo tay cô chị mình quay qua khí cổng rồi chỉ tay về phía cổng nơi có 1 người thanh niên mặc 1 bộ vest trắng, mái tóc màu nâu hơi dài , khuôn mặt thanh tú đang đứng tựa người vào chiếc xe mui trần màu trắng mỉm cười....

Cái khuôn mặt đó,khuôn mặt mà Sandy k bao h quên, cái khuôn mặt mà Sandy vẫn luôn mong ngóng, nhớ nhung gần 4 năm trời đang đang hiện hữu trước mặt cô, chẳng đổi khác 1 chút nào....Vẫn là cái dáng người cao dong dỏng đẫy,vẫn là cái phong thái hết sức kiên nghị nhưng đầy lãng tử đầy đã giết chết con tim bao nhiêu cô gái, vẫn nụ cười nhẹ nhưng chứa đựng đầy ẩn ý đấy,...k hề thay đổi, vẫn vậy.....Khiến cho trái tim nhỏ bé của Lee Sandy rung động và cái tính cách ngỗ ngược, ngông cuồng của nó hoàn toàn bị con người này đàn áp, lép vế hoàn toàn.....H đây, Sandy, nó chết sững khi nhìn thấy con người này toàn bộ sao 4 năm xa cách, nó như k tin vào mắt mình nữa.....

Ngước lên thấy nó đang đứng bất động,ánh mắt nhìn anh chằm chằm, anh khẽ mỉm cười nhẹ, dõa bước chân tiến tới trỏ nó đứng Từng bước chân của người đấy là từng giọt nước mắt trong veo,nóng hổi của

nó lần đầu trên hai gò xinh xinh kia và ánh mắt vô hồn mới mấy phút trước của nó đang dần trở lại có hồn hơn, long lanh hơn những nó cũng chứa ẩn 1 nỗi niềm k thể tả được.....vui có, hạnh phúc đó, buồn có, đau sót có,.....nhưng có lẽ cái niềm vui sướng đang dần dần lấn áp con tim nhỏ bé kia của nó mất rồi...

Anh dừng lại, cách nó 1 đoạn ngắn thôi, ngắm nhìn nó kĩ hơn như muốn xem sau 4 năm xa nhà, 4 năm k có anh nó có thay đổi gì k rồi anh lại nở nụ cười dịu dàng _Nụ cười mà anh vẫn luôn dành cho chỉ riêng 1 mình nó trong suốt bao năm trước, dang rộng cánh tay to khỏe và chắc chắn ra, anh nói:

_này, em đón anh sau 4 năm như vậy hả?

_Em....._Sandy miệng lắp bắp, nước mắt k ngừng tuôn rơi

_Dừng nói gì cả, lại đây bên anh nào _Anh cười hiền nhìn khuôn mặt ngốc của Sandy

Đứng từ trở nó, bật chân 1 cái nó nhảy lên và ôm chầm lấy anh, anh đỡ nó ôm siết vào lòng, cười, xoa xoa mái tóc bông mềm mượt xoăn xoăn của nó, anh khẽ nói khi nó ôm chặt lấy anh khóc ầm ỹ trên bờ vai vững trãi kia 1 cách ngòn lành:

_Anh đã về rồi đây, Sandy ngoan, đừng khóc nữa

_Em ghét anh _Sandy vẫn nức nở

_Ghét anh hả? Vậy anh đi nhé _Anh cười,xoa nhẹ đôi vai đang run lên của Sandy

_Hixxxx,k...em ghét anh....ghét lắm ý....ghét nhưng em đã nhớ anh nhiều lắm_Sandy siết chặt vòng tay k để cho người con trai trước mặt nó biến mất, 1 lần nữa

_Anh xin lỗi _giọng anh trầm lại, đượm buồn và có chút gì đó sót xa

Sandy và người đẩy cứ đứng om nhau giữa sân trường, trước hàng nghìn con mắt của lũ sinh viên cũng như mấy nhỏ lúc này tới đánh Sandy nhưng k ai dám tiến lại gần Sandy vì con bạch hổ đang quần quanh 2 người vẫn chừng mắt nhìn mấy nhỏ đó đầy cảnh giác và cũng vì người con trai kia tuy cười và nói chuyện với Sandy rất hiền nhưng ánh mắt đôi lúc liếc qua tụi nó và từ ánh mắt đó tỏa ra 1 hàn khí rất đáng sợ, khiến bất cứ ai nhìn anh cũng đều phải trùn chân run sợ; chú mèo Wild bé nhỏ đã nhảy từ vai Sandy qua vai người đó đứng rất nghiêm nhiên.....

31. Chương 31

Bọn Kyu Min và Mika sau khi sock 1 lúc thì cũng đã lấy lại được tinh thần thì cũng có tiếng mở lời để phá tan k khí im lặng xung quanh tụi nó..

_Thằng ngốc _Kevin buột miệng buông ra 1 câu, ánh mắt vẫn đắm chiêu nhìn về phía cặp đôi đang ôm nhau thắm thiết kia, mỗi kẻ nhếch lên tại ra 1 nụ cười

_Ý gì vậy ?_Mika quay lại hỏi

_Ôi! Anh ấy đẹp trai thật đó, lãng tử quá _Kyu Min nhìn k chớp mắt

_Nhìn người này quen quá,thấy đâu rồi ý _Mika nhăn mặt, bóp chán cổ nhớ ra

_Sao tui cũng thấy quen quen nhỉ?_Ren trầm ngâm nghĩ

_Người này tui chưa gặp.Kevin, người đó là ai vậy? Mi biết phải k? _Koon Ham vỗ vai Kevin

_Um... _Kevin âm ừ, mắt vẫn k dời 1 người kia. Nhưng lạ 1 điều là Kevin nhìn đôi này bằng 1 ánh mắt cực hiền, trêu mến lắm chứ k phải là nhìn 1 kẻ thù...

_Nè, đang hỏi cậu đó! Um cái gì? _Koon Ham nhăn mặt

_Tối rồi _Kevin quay lại cười

Lúc đó,sau 1 hồi lâm li bi đát thì Sandy cũng dứt ra khỏi người của anh và cả 2 cùng bước tới trở lủ bạn của Sandy. Tay Sandy nắm chặt lấy bàn tay to lớn của anh, khuôn mặt đã tươi tắn chỗ lại, đôi mắt long lanh thấy rõ nó đã đông đầy niềm hạnh phúc, vui sướng vô bờ trong đó.....

“CHỦ NHÂN”

Key, Jey, Rey, Leo 1 chân khụy xuống đất, tay trống xuống đất hành lễ cúi chào anh

_Mấy đứa, lâu quá k gặp chắc mấy đứa phải vất vả vì Sandy nhiều, cảm ơn mấy đứa đã chăm sóc cho Sandy nhé _Anh xoa đầu và cười với Leo

_Hixxx....anh _Leo ôm chầm lấy anh

_Em nhớ anh chết luôn mất _Rey nhảy vào ôm cổ anh

_quá đáng quá, bot tụi em đi mất dnagj 4 năm trời luôn à _Jey cũng nhảy vào ôm anh

_Anh ơi....._Key khóc dòng, cái giọng nheo nheo cũng nhảy vào bon chen ôm cứng anh

Thế là 4 thằng nhóc lao vào ôm chầm lấy anh, có lẽ đây hình như là hành động quá quen thuộc với anh và anh có thể lường trước được hay áo ấy mà anh chỉ nhìn 4 thằng nhóc to xác,cao lớn bằng anh mà cười , xoa đầu 4 thằng nhỏ đang khóc sụt sùi +Ăn vạ nhiệt tình này....

“ BÓP.....BÓP....BÓP.....BÓP”

_Tụi...tụi bây biến mau,ai cho ôm anh ý zì hả? BIẾN _Sandy đập cho mỗi thằng 1 cái đầu gối, 2 tay ôm cứng tay anh

_Chị ki bo thế? _4 thằng hét lên

_Kệ tao, tụi bây liệu cái thần hồn _Sandy lườm

Rồi tứ quý và Sandy đứng cái lộn nhau luôn. Bình thường thì Tứ Quý nhà ta có cho tiền cũng k giám cãi Sandy đến nửa lời vậy mà h thì.....chắc, chắc.... chắc tại 1 người nào đó rồi.....

_Được rồi, mấy đứa đừng quậy nữa _Anh cười

_Dạ _Nghe anh nói vậy thì cả Tứ Quý và Sandy răm rắp nghe theo, k giám cãi nhau câu nào nữa luôn

_A! NHỚ RỒI!....Đúng thật!....Anh, anh là Lee Ryan đúng k? Học sinh siêu giỏi của K.W và Nagai 1. Hội trưởng hội học sinh của K.W tài giỏi nhất trong lịch sử hội học sinh khi mà mới 15t đã nhảy cóc vào K.W với điểm số tuyệt đối, k lâu sau đã leo lên chức hội trưởng hội học sinh nắm giữ quyền hành , thao lược ngang bằng hiệu trưởng luôn. Học song song 2 trường K.W và Nagai 1 cùng 1 lúc, là hội trưởng hội học sinh 2 trường luôn nhưng thành tích các môn đều toàn diện. 16t đã nhận được học bổng du học Mỹ do chính trường đào tại thần đồng của Mỹ mời nhưng đã khước từ và học liền 4 năm tại K.W và Nagai1 vì trường giữ lại k cho nhảy cóc tốt nghiệp. K những vậy, đứng đầu danh sách siêu giỏi cũng là Lee Ryan, đứng đầu danh sách học sinh siêu quậy cũng là Lee Ryan, nhưng tuyệt nhiên thầy cô k thể bắt bẻ hay có bất cứ 1 ai có thể bắt bẻ để lật đổ chức hội trưởng hội học sinh của anh được.Người thông thạo tất cả võ thuật từ kiếm đạo tới võ đạo, 1 mình có thể chấp hơn 200 thằng lần lượt mà chẳng vấn đề già... là 1 người mà k đã muốn đi thì k ai giữ được, k ai nắm bắt được, k thể thu phục được....1 thiên tài mới chỉ 18t mà đã tự tạo dựng cho mình hẳn 1 công ty riêng, cũng đồng thời là ông trùm trong thế giới ngầm _Mika reo lên rồi 1 mình thao thao bất tuyệt, nói 1 lèo về tiểu sử của mình 1 cách trôi chảy

_Này, Mika sao biết rõ vậy? _Sandy dần mặt nhìn nhỏ bạn. Nhỏ này còn biết rõ về thành tích của anh nó tại K.W có khi còn rõ hơn nó à

_Tại.... _Mika đỏ mặt, ấp úng

_1 chủ tịch hội học sinh huyền thoại, được lưu danh mãi mãi, luôn là 1 tấm gương mà bất cứ hội trưởng hội học sinh nào cũng muốn hướng tới thì với Mika_hội trưởng hội học sinh hiện tại có gì mà k rõ. Mika cũng là 1 fan hâm mộ của anh Lee Ryan đó _Ren nói, chỉ tay về phía Mika

_hồ, k ngờ à nhe_Sandy nghe xong cười toe toét, nhìn Mika đầy ẩn ý

_Vậy Sandy, em với anh Lee Ryan có quan hệ gì vậy ? Chắc chắn k phải là bạn bè bình thường rồi phải k?
_Koon Ham hỏi, mắt nhìn Ryan. Tên này hơi gen vì Kyu Min khen Ryan đẹp trai hơn mình đó (==”= khi yêu người ta thường bị tình yêu nó làm cho mù quáng vậy đấy ạ)

_À! Là....._Sandy chưa nói hết thì Kyu Min đã xen vô chặn họng

_Là bạn trai hả? K ngờ à nha, thảo nào Sandy sống chết k chịu ai trong 10 ng kia dù họ tỏ tình đặc biệt và lãng mạn giữ vậy à? Nhìn Sandy với anh Ryan đẹp đôi thật đó, đúng là 1 cặp đôi trai tài gái sắc à _Kyu Min mắt long lanh nhìn Ryan đầy cảm động

_ha, biết ngay mà _Leo lắc đầu, phá lên cười. Bọn Tứ Quý cũng nhìn nhau rồi cười phá lên

_Bộ k phải sao? _Kyu Min nhìn Leo khó hiểu

_Um, tui cũng nghĩ Sandy với Ryan là 1 cặp à _Ren đồng tình với Kyu Min

_Tui cũng vậy _Mika nói, nhìn 2 người họ tay trong tay thắm thiết thế kia cơ mà. Mika chơi với Sandy chưa phải là quá lâu nhưng cũng đủ lâu để nhìn thấy rằng từ trước tới nay Sandy chưa bám 1 người con trai nào như anh Ryan thế kia cả.....

_Xì, đúng thế nào được mà đúng. K phải? _Sandy cốc nhẹ đầu Kyu Min

_Hi, 10 người chồng của chị Sandy k ai có thể làm chồng của Sandy được dù đã bám mấy năm rồi cũng vì anh Ryan đó. Cái điều kiện ma quỷ mà anh Ai đã nhắc tới, ai làm được mới được làm chồng Sandy chính là : “Thắng được anh Lee Ryan về mọi mặt” _Leo giải thích

_Dù vậy, k thể k thừa nhận rằng tình cảm của 2 người này luôn khiến cho người ta nhìn thấy chẳng khác gì là 2 người đang yêu nhau cả _Jey lắc đầu

_2 người này cứ phải gọi là như hình với bóng luôn, mà nhất là khi chị Sandy cái gì cũng anh Ryan. Từ bé tới h 2 người này vẫn ngủ cùng nhau, quần áo của chị Sandy cũng do 1 tay anh Ryan chọn lựa kỹ, chăm sóc chị Sandy ăn uống cũng là do anh Ryan chọn từng món 1,...và nhất là người duy nhất không chế được chị Sandy cũng chỉ có mình anh Ryan thôi. Cứ y như vợ chồng ý _Rey thở dài kể lại

_Tuy sau này anh Ryan rút khỏi thê giới ngầm, nhưng người được đồn đứng sau “siêu quậy Sandy” chính là anh Ryan đấy ạ _Key cười tươi giải thích thêm

_vậy.....2 người này k lẽ là....._Kyu Min miệng lắp bắp, tay chỉ cả 2

_Anh em ruột đó _Ryan cười tươi, xoa đầu Kyu Min

_HẢ????????..... _Koon Ham, Ren, Mika sock luôn, nhưng có lẽ hôm nay pé Kyu Min nhà ta sock nhất, mồm Kyu Min há ta tới muốn rớt quai hàm luôn mà

_ủa? 2 người này nhìn giống nhau mà, tính tình thì y hệt như từ 1 khuôn đúc ra luôn mà, em tưởng mấy anh chị nhìn cái là biết chứ? _SanSan cười tươi

_Ừ, phải? Sandy giống anh còn nhiều hơn là Sandy giống SanSan đó _Ryan cười

_Nhìn 2 người hội ngộ tình cảm như thế kia thì làm sao mà nghĩ là anh em được chứ? H ngẫm lại đúng là 3 anh em mấy người giống nhau thật đấy _Ren nhìn cả 3 đứng gần nhau rồi gật gù (tên này nhiều khi cứ y như ông cụ non ý ==.)

_Thôi, h cho anh mượn Sandy tý nhé, Leo đưa SanSan tý về nhé. Còn mấy đứa có gì hẹn tất cả lần nào đó tới bar chơi nha, anh bao cả lũ. OK _Ryan vỗ vai Kevin rồi bước đi kéo theo Sandy đi mất dạng luôn

Khi Sandy đã lên xe Ryan đi khuất rồi thì cái đám đông đấy cũng giải tán, nhưng có 1 điều đảm bảo rằng các vị tiểu thư ăn chơi kia 1 khi đã động vào Lee Sandy thì tuyệt nhiên những ngày sau đó xẽ k còn 1 cuộc sống yên ổn nữa.....còn lại tụi nó vẫn còn chút ngỡ ngàng mà bản thân đứng đó

_Người này có sức ảnh hưởng tới Sandy lớn thật đấy_Kyu Min trầm ngâm

_Chị Sandy k yêu ai cũng vì anh ấy đấy. Khi anh ấy xuất hiện thì lập tức tất cả những cái đuôi khác xẽ bị đánh bại...um có lẽ cũng vì anh ý k muốn giao chị Sandy cho ai cả à. Dù nhìn thấy nào cũng thấy anh

ấy rất chiều, rất buông thả chị Sandy nhưng thực chất lại là người bảo vệ chị ấy cực kỳ luôn đấy ạ __Leo cười, nụ cười nhẹ nhàng. Có lẽ h Leo có thể yên tâm rồi, vì anh Ryan đã xuất hiện

__Đây là chồng chưa cưới của chị Kevin sao? __Mika nhìn Kevin k khỏi ngạc nhiên khi nhớ lại lần nói chuyện lần trước ở nhà Sandy

__Um... __Kevin gật đầu

__Có thể làm anh Ryan yêu tới vậy thì chị ấy chắc phải là 1 người đặc biệt lắm nhỉ __Mika cười hiền

__k, chị ấy ngốc lắm, như trẻ con vậy. Chị ấy hơn anh Ryan có lẽ ở chỗ chính là 1 bộ óc thiên tài, thông minh hơn cả anh ý khi 15t đã thông thạo 10 thứ tiếng khác nhau rồi.....và....và chị ấy có thể nhìn thấu cả tâm can của tên Ryan đó, làm hấn phải lúng túng nhỉ? Chắc vậy đó __Kevin bước đi về phía cổng trường

__Hả????.....

__um, 1 thiên tài nhưng bạc mệnh.....Hì, thui tui về đây, trở này giao cho mấy người nhé, Bye __Kevin quay lại nhìn cả lũ mỉm cười rồi lên moto phóng đi mất để lại những ánh mắt vẫn còn chưa hết ngạc nhiên, bồi hồi xen lẫn thương cảm, đau xót cho người con gái đó.....

32. Chương 32

Nhân vật mới:

1. TRƯƠNG MỸ THANH THANH (Chan SanSan)

__Tuổi: 19t

__Ngoại hình: Giống y hệt chị gái song sinh của mình __Lee Sandy, nhưng khuôn mặt có chút hiền lành hơn chứ k tinh nghịch, bụi bặm như chị mình. Tóc dài, đen, mắt to tròn xoe cực kỳ ngây thơ. Là điển hình của 1 bậc tiểu thư cảnh vàng lá ngọc, được sống trong nhung lụa. Nếu chị gái nổi bật với vẻ đẹp cá tính, phá cách thì cô em Thanh Thanh này nổi bật với vẻ đẹp sang trọng, quý tộc

__Tính cách: hiền lành, nhẹ nhàng, cam chịu nhưng cũng là 1 người biết suy nghĩ, biết hy sinh

__Độ quây: bằng không. Không biết 1 chút võ thuật nào vì từ bé cơ thể k tốt nên k được học và cũng là vì 1 số lý do khác nữa nên trong người k mang tuyệt học như cô chị. Người ngoài cũng k hề biết sự hiện diện của cô em, chỉ biết tới 1 Lee Sandy thôi, chính vì vậy nên Thanh Thanh được chị mình bảo bọc rất kỹ vì cô bé mang khuôn mặt của chị mình mà Sandy lại rất lắm kẻ thù nên Sandy luôn coi em gái là 1 viên kim cương cần được bảo vệ 24/24. Là 1 cô em gái hết mực yêu quý và nghe lời chị gái mình.

2. Trương Hàn Anh Thắng (Lee Ryan)

__Tuổi: 23t

__Ngoại hình: Cao 1m85, dáng người chuẩn k cần chỉnh, da trắng, mắt xanh, tóc nâu hạt dẻ để hơi dài cực lãng tử. Quần áo của anh ngoài màu trắng or kem thì k có màu gì khác, lúc nào cũng bận đồ trắng. Anh sở hữu 1 nụ cười hiền nhưng thực chất nụ cười đó lại mang rất nhiều ý nghĩa khác nhau đấy. Ánh mắt có thể rất lạnh lùng và tỏa ra hàn khí cực mạnh nhưng tuyệt nhiên khi nhìn Sandy thì ánh mắt đó lại cực kỳ hiền hậu, dịu mềm và chàn đầy yêu thương. Anh theo phong cách lịch sự, chính chắn hơi lãng tử

__Tính cách: là 1 người cực kỳ chín chắn, thông minh, bình tĩnh khác hẳn cô em Sandy bông bột, nóng nảy; là 1 người mà chỉ cần mở lời thì lời nói đó có trọng lượng cực kỳ lớn nhưng k nói thì lại càng nguy hiểm hơn. Tóm lại là 1 người k ai có thể đoán được trừ 1 người thôi

__Độ quây: là 1 người k thích nhúng tay vào rắc rối nhưng 1 khi đã làm thì nhất định chỉ có thắng tuyệt đối chứ k bao h có tương đối. Người đứng sau giúp “Siêu quây Sandy” đứng vững hơn cũng chính là anh. Võ

công thì khỏi phải nói, thông thạo tất cả từ liếm đạo tới vô đạo, cái gì cũng có thể dùng được chỉ cần nhìn qua 1 lần. Khả năng của anh thì k thể nói hết, cứ đọc truyện xê rõ

Sandy mà ra tay thì gạo say ra cám, cóc biến thành nòng nọc....

Những ngày tiếp theo sau đây đã có truyện động trời xảy ra; đó chính là hội trưởng hội học sinh thiên tai _Huyền thoại của mấy năm về trước đã về trường và hiện lại đang học ban 2, nhóm 1, cấp KING của trường K.W ,khiến cho tụi con gái trong trường cứ phải gọi là phát điên,thất điên bát đảo vì cái lớp ban 2 này càng ngày càng toàn nhân tài, chính xác là thiên tài cực đẹp trai lại cứ ùn ùn hội tụ ở đây....

Mọi truyện dường như bây h mới thực sự là bắt đầu, câu truyện của chúng ta h mới thực sự bước vào 1 sự khởi đầu cho cái gọi là Tình Yêu - Thù Hận - Âm mưu.....

_Sandy, k được uống nước có ga vào buổi sáng _Ryan lấy lon coca ở trên tay Sandy

_Ồ, trả lại cho em hai _Sandy với cái lon Coca bị Ryan dơ lên cao

_Uống nước có ga vào buổi sáng k tốt cho sức khỏe, anh nói bao nhiêu lần rồi hả? _Ryan nhăn mặt

_Có sao đâu, em uống hoài à. Trả lại em đây _Sandy vẫn cố nhảy lên với lon Coca của mình

_Uống hết hộp sữa này đi rồi anh trả cho _Ryan đặt 1 hộp sữa tươi lên đầu Sandy

_K _Sandy hét lên, phản kháng cực mạnh (Haixx, nhỏ này cầm thù sữa đến tận sương tủy ạ)

_Được, vậy Leo vứt hộ anh cái lon Coca này đi với _Ryan đưa lon Coca cho Leo

_Leo, đưa đây _Sandy trừng mắt nhìn Leo

_Hixx....2 người _Leo nhăn mặt nhăn mũi khổ sở nhìn 2 người

_Haizzz...được rồi, này, uống Coca đi nha. ...Cầm túc 1 tuần k đi bar _Ryan đưa lon CoCa cho Sandy mỉm cười 1 nụ cười cực kì hiền của ác quỷ

_Thôi, thôi... em uống vậy, em uống ...đưa sâu đây _Sandy kéo tay Ryan đang chuẩn bị bước đi

_Hi, thế mới là em gái ngoan của anh chứ? _Ryan xoa đầu cô em gái mặt mũi đang méo mó trông đến khổ

_Ghét anh _Sandy nhăn mặt, nhắm mắt cố nuốt hộp sữa

Mika, Kyu Min,Ren, Koon Ham chết sững luôn khi chứng kiến anh em nhà này cãi nhau. Cả lũ thật k ngờ cô bé Lee Sandy này k bao h chịu thua, k bao h chịu làm những gì mình k thích thế mà h đây lại chịu nhường nhường con người trước mặt mà uống cái thứ mà nó ghét nhất....

Nhớ lại lần trước nó vào tên Kevin cũng vì cái truyện hay ăn uống linh tinh này mà Kevin phải chịu trận của nó vì can tội là hấn giám uống nước Coca của nó.....Trả là như thế này (==.): Khi đi tập bóng về, khát quá lại thấy cái lon Coca bị vất trống chơ trên bàn nên hấn cầm uống 1 lèo luôn thì đúng lúc đấy bạn Sandy yêu quý nhà ta về và thấy toàn bộ sự việc nên đập hấn 1 trận tơi bời hoa lá luôn nên để Sandy k ăn vạ,bám hấn đi khắp nơi đòi lon Coca mà sáng hôm sau hấn phải vác nguyên 1 thùng coca đến trả nó....chắc ==~==

_ó, Kevin đâu rồi? Hôm nay k đi học sao? _Ryan nhìn xung quanh lớp rồi quay qua hỏi Koon Ham và Ren
Koon Ham và Ren đều lắc đầu k biết

“Rầm”

Tiếng đẩy cửa rất mạnh của ai đó khiến mọi người phải giật mình quay lại nhìn..cư tưởng rằng lại có ai đó muốn quậy nhưng khi quay lại chỉ thấy có 1 bạn nữ ôm mặt chạy vào khóc tức tưởi chẳng rõ là nguyên nhân gì nữa... mấy bạn nữ quanh đó cũng xúm xít lại hết cả

_Bạn đó bị sao vậy ? _Sandy cũng tụi Kyu Min và Mika bước tới

_Um...bạn ấy bị lừa nên...._1 cô bé nom mặt cũng hiền hiền e dè nói

_Lừa á? Ai lừa vậy?_Kyu Min chen vào

_Bạn có thể kể rõ cho tui mình nghe truyện gì được k? _Mika cười hiền, vỗ nhẹ vào vai cô bạn đang khóc

_Lớp....lớp trưởng... xx....._Cô bạn đó ngược lên nhìn Mika, giọng nghen ngào vừa khóc vừa nói 1 cách khó nhọc

_Nè, là con gái thì được quyền khóc đo nhưng cũng k đồng nghĩa với việc yếu đuối đâu nhé. Khóc nhè xấu lắm đó. Nín đi, hãy kể tui này nghe coi xem giúp được gì cho bạn k? _Sandy quệt 2 hàng nước mắt của cô bạn đó

_Um.... _Cô bạn nghe Sandy nói vậy cũng bắt đầu nín lại, khẽ gật đầu hiểu ý Sandy

_Bình tĩnh lại rồi chứ? _Sandy cười tinh nghịch

_Um, cảm ơn bạn nhé _Cô bạn cười nhẹ, nụ cười vẫn mang 1 chút buồn đau

_Kekee, k có gì. Tui mình là bạn bè cùng lớp mà.H bọn kể cho Sandy nghe xem ai ăn híp bạn đi, ai khiến 1 cô bé xinh đẹp vậy phải rơi nước mắt như thế này vậy? Tui xẽ k tha cho kẻ đó đâu _Sandy cười hiền, lời nói pha chút đe dọa

_Um, cậu ấy cũng học ban 2 nhưng ở nhóm 3. Tớ với cậu ấy vô tình gặp nhau ở thư viện khi người ấy đang ngủ. Lúc đầu chỉ là bạn bè bình thường thôi rồi cậu ấy ngỏ ý muốn làm bạn trai mình, mình đồng ý và cả 2 yêu nhau. Tớ yêu cậu ấy thật, yêu rất nhiều nên tớ k tin những gì bạn bè tớ nói về cậu ấy....nhưng....nhưng h tớ mới thực sự tin, mới thấy thấm thía lời bạn bè mình nói...Con người ấy....cậu ta lợi dụng mình, yêu tớ....yêu tớ tất cả chỉ vì tiền của tớ mà thôi....huhuhuhu....._Cô bạn càng kể những giọt nước mắt lại tiếp tục lăn dài, tiếng nói ngày càng đứt quãng hơn

_Hiểu rồi, tên đó là 1 thằng tồi tệ, *****. Hấn k đáng để cậu khóc lóc như vậy đâu. Nên nhớ nhá, giọt nước mắt của con gái đáng quý lắm, đừng rơi vì hấn _Sandy ôm lấy bờ vai run run của cô bạn, nhẹ nhàng xoa vai giúp cô bạn bình tĩnh lại. Nói thì nói vậy chứ Sandy cũng đang tức giận lắm, nó là nó chúa ghét những loại con trai ***** đi lừa tình cảm của những cô gái ngây thơ yếu ớt như vậy....

_Bạn...bạn định làm gì vậy?_C ô bạn ngẩng mặt lên hỏi, hai mắt đỏ hoe

_Hì, yên tâm đi tui k giết tên đó đâu, chỉ chừng trị và răn đe hấn 1 chút về tội hấn làm cô bạn xinh đẹp như vậy phải rơi lệ thôi. _Sandy xoa đầu trấn an cô bạn

_Um...._Cô bạn khẽ gật đầu

_À! Phải rồi, hấn tên là gì vậy? Tên lừa bạn đó ! _Sandy hỏi

_Hả? À à....là Died Kyo _Cô bạn trả lời

33. Chương 33

_Um, thanks bạn nhiều. Mình nghĩ bạn nên về nhà nghỉ ngơi đi _Sandy gật đầu, đưa cô bạn 1 cái khăn tay rồi bước đi

Về tới bàn mình, Sandy vắt vẻo chân lên bàn, nở nụ cười nửa miệng đầy ản ý xen lẫn thích thú nhìn Tứ Quỷ nói:

_Key, Jey, Rey, Leo. 4 đứa điều tra mọi thông tin giùm chị về tên Died Ryo này nhé. Có trò để chơi rồi đây

_Sandy, lại tính quậy gì hả? _Mika hỏi khi nhìn mặt cô bạn Sandy của mình cự kì gian tà, khó hiểu

_Kekee,lâu lắm rồi k quậy ra trò. Vui ghê _Sandy cười tinh quái

_Vậy có ổn k? _Kyu Min lo lắng (vận lo lắng vì sợ Sandy như lần trước bị úm đánh rồi k làm chủ được bản thân mình)

_Hi, 2 đứa yên tâm đi, anh cũng giúp con nhóc này mà, Tên Kyo này đáng để cho 1 bài học lắm _Ryan cười, ánh mắt cũng ánh lên những tia hào hứng

_Phải phải, vụ này phải nhờ anh hai tý chút à nha _Sandy cười đầy thích thú vỗ vai ông anh mình

* * * * *

30' SAU:

_Chị hai, Anh Ryan xong rồi ạ _Leo cũng 3 tên kia đi vào

_Nói đi _Sandy ném lon Coca chúng thùng rác khi nó chỉ còn cái vỏ rỗng

_Died Kyo học ban 3, cấp Bishop. Gia đình hắn cũng thuộc dạng khá giả, bố là tổng giám đốc công ty bánh kẹo cũng có tiếng tăm, mẹ hắn thì chỉ là nội trợ trong gia đình thôi ạ . Hắn có thành tích khá cao về tán gái, và lừa tình những đứa con gái ngây thơ, những tiểu thư non dại ạ. Hắn thường hay đi bar, bar mà hắn hay lui tới chính là bar lớn nhất ở Tokyo do anh Kevin làm chủ để lấy tiền mình lừa được của mấy nhỏ kia chơi gái. Ngoài ra theo như thông tin được biết thì hắn hình như còn buôn bán gái, thuốc phiện, heroin nữa. Hết ạ _Rey cầm 1 tờ giấy đọc 1 lèo

_Hô, thành tích cũng ấn tượng nhỉ _Sandy nở nụ cười nửa miệng quen thuộc, k quên liếc nhìn người còn tiếng tăm hơn tên Kyo này làm người đó thấy lạnh sống lưng (đó biết ai ==.)

_Em nghĩ ra cách rồi phải k? _Ryan xoa đầu cô em gái

_Dạ, cứ cách cụ mà sai thui ạ, cũ mà những con gà vẫn cứ đâm đầu vào chết mới khổ à. Lần này phải nhờ Mika và Kyu Min tý chút nhớ _Sandy cười đầy ẩn ý

_Hả? _Kyu Min đàn mắt

_Gì vậy ? _Mika có linh cảm k lành

_Này, k được làm gì Mika đâu nhé _Ren nhăn mặt

_Sùi ui, ai làm zè đâu. Ta đảm bảo an toàn mà .Lại đây đi _Sandy vẫy vẫy tay gọi cả lũ lại

_Gì vậy? Nói đi, tò mò quá à _Kyu Min nhăn mặt

_Là như thế này....._Sandy nói nhỏ, cả lũ dẩu tai lên nghe nuốt từng lời 1

Kế hoạch diễn ra gặp phải khá nhiều khó khăn ban đầu vì liên quan tới Kyu Min thì Koon Ham nhất quyết k cho vì sợ Kyu Min gặp nguy hiểm, Còn liên quan tới Mika thì cả Mika và Ren đều phản đối kịch liệt , hết âm hét ý lên sống chết cũng k nghe làm Sandy phải ráng cả họng thì mấy người này mới chịu k đồng ý. Mãi cho đến lúc anh Ryan nở 1 nụ cười hiền rõ là tươi và nói đúng 1 câu : “ Anh sẽ đảm bảo an toàn cho 2 đứa” thì 1 nhỏ hám trai đẹp, 1 nhỏ hám mộ anh cuồng nhiệt đã gạt đầu cái “Rụp” luôn k cần suy nghĩ gì thêm làm cho 2 tên tức nổ mắt còn những thằng đứng ngoài lề thì thán thán phục uy quyền+ sức hút của anh

KẾ HOẠCH 1 ĐƯỢC BẮT ĐẦU TẠI QUÁN BAR CỦA KEVIN:

Hắn _Died Kyo đang ngồi nhâm nhi trai rượu vang 2 bên là 2 em ăn mặc cực kì sexy, gợi cảm, khoe hàng đang ve vãn hắn thì 1 cô gái cắt tóc ngang vai, làm da trắng ngần, đôi mắt to toát lên 1 vẻ lạnh lùng, quyến rũ , kiêu sa tiến về phía hắn. Cô mặc 1 chiếc áo lửng mỏng 2 dây, khoác ngoài là chiếc áo da lửng đen, quần đùi bò đen, đi giày cao gót tới 7 phân khoe đôi chân trắng dài chẳng thua kém bất cứ 1 siêu mẫu nào... nhìn thân hình chuẩn tới từng cm của cô, những đường cong gợi cảm trên người k khỏi khiến hăm thèm thường muốn nhro dãi luôn....

_Anh đẹp trai, mời anh ly rượu được chứ ? _Cô khẽ nở nụ cười, nâng ly rượu màu đỏ sẫm như màu máu kề sát mặt hắn

_Ồ, sao lại k được nhỉ? Người đẹp mời rượu mà từ trời thì thất lễ quá _Hắn cười giả lả, đẩy 2 con nhỏ xấu xí k bằng phần nghìn kia ra để lấy chỗ cho cô ngồi

Khi cò ngồi xuống, hắn k khỏi thỏa mãn đôi mắt mình bằng cách nhìn cô từ đầu đến chân, từ cái cổ trắng thanh mảnh xuống phía dưới nhất là cái áo lửng 2 dây kia cũng k thể che hết được phần ngực của cô khiến

hắn càng cuốn hút hơn, Hắn hơi tiếc rằng cái áo này ôm quá chặt nên chỉ nhìn được chút ít phần trên ngực cô thôi...1 làn da trắng mịn màng k tí vết....

KẾ HOẠCH 2: TẠI TRƯỜNG K.W

1 cô bé diện 1 chiếc váy màu hồng phấn nổi trên nước da trắng ngần, đi giày búp bê màu trắng, mái tóc dài hơi xoắn lộn ở dưới, đôi mắt to tròn ngây thơ, nụ cười chúm chím hiền lành trên khuôn mặt trái xoan bị 1 cặp kính cận to đùng che đi mất nửa khuôn mặt xinh đẹp kia.....cô bé đang vội vã chạy đi đâu đó trên tay còn ôm 1 đồng sách khá nặng trông đáng đi có vẻ hấp tấp lắm....

“BỐP” do mãi chạy quá, k để ý đến đường mà cô bé đã đâm sầm vào người đi ngược chiều mình khiến cả 2 cùng ngã và đồng sách vở cũng văng tứ tung khắp nơi

_Au _hắn xoa xoa vết thương

_Hixx.... Kính của tôi đâu rồi _Cô gái mò mẫm tìm cặp kính cận

_Đây nè, bạn k sao chứ? _hắn đưa kính cho cô, nhẹ nhàng kéo cô dậy

_Umm...., xin lỗi, cảm ơn bạn _Cô gái ầm ừ, nhận chiếc kính từ hắn. Cô gái nhìn hắn mỉm cười xin lỗi và cảm ơn khiến hắn phút chốc suýt chút nữa là tìm ngừng đập luôn khi hiện ra trước mặt hắn là khuôn mặt 1 cô gái cực kì ngây thơ, trong sáng

_ha ha, k k sao _Hắn cười, hơi ấp úng vì choáng trước vẻ đẹp của cô gái, cúi xuống nhặt sách vở giùm cô

_Cảm ơn bạn _Cô gái lí nhí đáp

_Haha, được rồi. Cảm ơn thì nhớ phải trả ơn tui đó nha; tui học ban 2 cấp BISHOP, tên Died Kyo. Rất mong gặp lại bạn đó, cô bạn dễ thương ạ _Hắn vỗ nhẹ vào đầu cô bạn rồi bước đi khi tiếng trống đánh, k quên tặng chò cô bạn đang ngơ ngác đó 1 nụ cười chết ruồi(=.=)

Cô gái bần thần đứng đó 1 lúc lâu nhìn bóng hắn đang khuất dần sau những dãy nhà rồi quay người bước đi miệng khẽ nhếch lên vẽ lên 1 nụ cười nửa miệng đầy ẩn ý báo hiệu điều chẳng lành.....

KẾ HOẠCH 3: TẠI KHU PHỐ SAGU, TRUNG TÂM MUA SẮM LỚN NHẤT TẠI TOKYO

Theo thói quen, hắn thường đi dạo ở khu phố này để tía gái đẹp cũng như săn những con cừu non mà hắn gọi là ngu ngốc xê bị hắn cua gọn chít trong 1 ngày trời....

Và rồi, sau 1 hồi đi lượn đường ung dung, đang chán nản vì k gặp được nhõ nào ưng ý thì hắn cũng đã tía thấy 1 cô bé xinh đẹp, k...chính xác phải gọi là rất xinh đẹp với khuôn mặt thanh tú, mái tóc vàng óng được cắt sát gáy, mai được nuôi dài xõa tới ngực; đôi mắt nâu long lanh to tròn cực cuốn hút người khác, đôi môi đỏ bóng, mũi cao thanh thoát, má hồng hào, da trắng ngần như trứng gà bóc. Cô gái mặc 1 chiếc áo dây ôm lấy người khoe đôi vai trần thanh mảnh cùng làn da trắng mịn khiến nhiều người cũng phải ganh tỵ cùng với chiếc váy lụa hơi xòe, 2 tầng màu trắng, đi giày cao gót trắng 5 phân nhẹ nhàng... Trông cô ánh lên 1 chất dịu dàng, quý phái, thanh thoát đặc trưng của những vị tiểu thư....

_Chào em _Hắn bước tới mỉm cười thật tươi

_Ôi! Anh Kyo, anh là Died Kyo phải k? _Cô bé ngơ ngàng rồi mừng rỡ

_Hả? Em biết anh? _Hắn khá ngạc nhiên

_Em hâm mộ anh lắm đấy....em nhìn thấy anh hoài à nhưng anh k biết em thôi. Em ngại nên nhiều lần gặp anh cũng k giám lại bắt chuyện _Cô bé đỏ mặt bối rối

_Ha, vậy hả? Thảo nào anh thấy em quen quen _Hắn cười giải lả

_Hi, chắc anh cũng thấy em rồi. Vì em học ban 2, cấp KNIGHT mà. Tòa nhà đối diện ngay tòa nhà anh đang học đó _Cô bé cười hiền, khuôn mặt hơi hồng vì ngượng nhưng vô tình lại càng làm nổi lên nét đẹp trong sáng của mình

_Ha, vậy hả? À! Mà em đang định đi đâu vậy? Lên anh đưa đi cho, h mà đứng đợi xe bus thì lâu lắm _Hắn cười, hỏi thăm cô bé

_A, vậy có được k ạ? Phiên anh quá _Cô bé khẽ bối rối

_Ha, sao khách sáo quá vậy? Anh quý em rồi đó; k sao đâu mà, lên đi, anh cũng đang rảnh mà _Hắn nở nụ cười tươi rồi kéo cô bé đi ra xe của mình_1 chiếc oto thể thao đồ chóa , lờ lợt y như hắn vậy

3 kế hoạch mà Sandy vạch ra kết thúc 1 cách hoàn hảo mà nhân vật chính của kế hoạch nàu lại chẳng hề hay biết chút gì mặc dù đây có thể nói là 1 kế hoạch hết sức bình thường. Có lẽ kế hoạch này thành công tới 65% là do 3 nữ nhân vật chính kia diễn xuất được liệt vào hàng diễn viên cực kì chuyên nghiệp vậy nên h chỉ là lúc đợi con cá lớn cngu ngốc đâm đầu vào mà đớp mồi để giật cần câu thôi.... Khổ nỗi con cá nhà ta đây cứ tưởng rằng 3 cô bé nha ra là con cá nhỏ bị hắn răng lưới bắt tới nơi mới khổ chứ....(==)

Chưa đầy 1 tháng sau hắn đã mở lời vay tienf của cả 3 và con có những lời ong bướm đầy dụ dỗ tới mức lộ liễu, thô bỉ trong cùng 1 ngày....

+ 8h hắn hẹn cô bé mới học 2, cấp KINGHT mà mình gặp ngoài đường tại công viên Rukita ở phố Sagu

+9h hắn hẹn cô nàng xinh đẹp, quyến rũ hắn đã gặp ở quán bar tại đài phun nước ở trung tâm phố Sagu

+9h30 hắn hẹn cô bé ngây thơ, ngốc nghếch ngay trước cửa khách sạn Rika bình dân ở phố Sagu... dường như hắn k chỉ muốn tiền của cô bé này mà con muốn nhiều hơn thế nữa.....

34. Chương 34

Hắn cho các nàng chọn trở hẹn nhưng h giấc hắn lại là người hoàn toàn chủ động nên hắn rất đắc trí vì kế hoạch hắn vạch ra thành công mỹ mãn mà lại con được lòng các nàng nữa chứ.....

Và kế hoạch của Sandy h mới chính thức nhấn nút Start , những cái kia chỉ là bước mở đầu mà thôi....

_Chào em_Hắn chạy tới, thở dốc

_Dạ, anh sao mà vội thế?_Cô bé tỏ ra hơi lo lắng

_Um, anh phải đi làm thêm mới có đủ tiền trả nợ cho ba, em....._Hắn nói tới đây thì giọng có chút e dè, ngập ngừng

_a! dạ có ạ. Đây, anh kiểm tra lại xem đủ chưa? _CÔ bé đưa tiền cho hắn, đựng trong 1 túi nilong màu đen

_Hi, ngại quá, được rồi.Anh cảm ơn em nhiều lắm, anh nợ em đó. Em đã cứu mạng cả gia đình anh đó

_Hắn cười, xoa đầu cô bé

Đi dạo với cô bé vài vòng rồi hắn viện cớ phải quay lại làm nên lại đi tiếp tới điểm hẹn tiếp theo...

9H TẠI ĐÀI PHUN NƯỚC PHỐ SAGU

Vẫn như bình thường, phong cách sexy với áo phong lững ngắn hở rốn, cổ rộng khoe đôi vai trần trắng mịn cùng với quần đùi bó ngắn ôm sát lấy chân và giày cao gót khiến hắn hay bất cứ thằng con trai nào đi qua cô k khỏi si mê, thêm thuồng....

_Chào em _Hắn hô nhẹ lên tay cô

_Tới rồi hả? Tốt lắm, em ghét những người k đúng h lắm _Cô cười, nụ cười vương 1 chút băng giá. Chính vì cái tính cách lạnh lùng này của cô càng làm hắn thêm thêm khát cũng như làm cho hắn biết rằng nếu muốn cô tin tưởng chao thân thì tuyệt đối k nên làm càng , phải nhẫn nại.....

_Vậy anh là chàng trai tốt hay may mắn đây khi quen được 1 bông hồng quyến rũ như em nhỉ? _Hắn cười cười ngồi xuống sát cạnh cô

_Ha, chắc là may mắn rồi _Cô khẽ cười nhẹ, nụ cười đẹp nhưng cũng mang đầy ẩn ý

_Vậy hả? Vậy em phải thưởng cho anh chàng đẹp trai này chút gì chứ nhỉ? _Hắn tiến sát lại gần mặt cô

_Hừ, vớ vẩn. Đồ của anh nè, cầm đi _Cô dúm chiếc túi đen về phía anh

_Ha, tốt quá, đủ rồi hả? Em đúng là 1 người nguyên tắc thật đấy _Hắn cười khoái trí vì khoản tiền quá hời. Cũng như hắn biết được rằng cô giám đưa tiền cho hắn thì việc cô nằm trong vòng tay hắn hằng đêm cũng chẳng còn xa vời nữa đâu....mới nghĩ tới vậy mà hắn lại cảm thấy thảo mả k chịu được, nở nụ cười cực đắc ý

_Um...._Cô k nói gì chỉ khẽ gật đầu

_Thề này anh phải cảm ơn em nhỉ? Em k được từ chối đâu nhé _Hắn cười ngạo nghễ tiến sát về khuôn mặt k hề chút biểu cảm của cô, khuôn mặt 2 người cách nhau chưa đầy 3cm

_Anh....anh...anh Kyo...._Giọng 1 cô gái run run gọi tên hắn phía sau khá quen làm hắn giật mình

_Em..... _Hắn quay lại, giật mình khi thấy cô bé hắn gặp ở K.W đang nhìn mình , đôi mắt rưng rưng đầy nước mắt

_Ai vậy ? _Cô gái ở bar bước tới nhìn hắn rồi nhìn cô bé đang khóc kia

_À! ĐỢi anh chút nha....Em, sao em lại tới đây vậy ? _Hắn lòng túng nói với cô rồi bước tới bên cô bé đang khóc kia khuôn mặt nhăn nhó

_Em....em đợi bạn.... _Giọng cô bé run run

_Hey...! Tui tới rồi nè _1 cô bé khuôn mặt tươi cười, rạng rỡ chạy tới bên cô bé đang khóc kia

Nhưng khuôn mặt cô bé vui vẻ kia k duy trì được bao lâu khi cô bé chạy lại gần và nhận ra bạn mình đang khóc và người con trai đứng cạnh bạn mình là 1 người vô cùng đặc biệt với cô.....

_Anh..... _Cô lăm bấp nhìn hắn ngỡ ngàng

_Hai...hai người là bạn sao? _Anh nhìn cô rồi lại nhìn cô bạn đang khóc nức nở

_Truyện này là sao ? _Cô nhìn hắn k hiểu

_Này,anh để quyền tiền của tui và cô bé kia kìa _Cô gái ăn mặc sexy bước tới, ném 2 túi đen về phía hắn

_Em...._Hắn cứ phải gọi là mặt nghệt ra, lòng túng khi bị bao vây bởi 3 cô gái được liệt vào hàng quốc sắc thiên hương

_Anh lừa tui x _CÔ bé kia mắt vẫn đỏ hoe nhìn hắn đầy căm phẫn

_Anh là đồ đểu? _Cô bé bạn kia cười nhạt

_Mặt hạng _Cô gái ở quán bar phẩy tay khinh bỉ

_Anh....anh..... _Hắn thực sự bối rồi, hắn trước h dù có bị phát hiện ra cũng chẳng sao, lúc đấy đá quách cô ta cũng được nhưng 3 người con gái này thực sự làm hắn k thể làm thế được...Dù có được tiền nhưng hắn còn muốn hơn thế.....LÒNG THAM CỦA CON NGƯỜI LÀ VỎ ĐÁY

“BÓP.....BÓP.....BÓP”

Hắn bị mỗi người tặng cho 1 cái bạt tai bồng rất k thương tiếc và mấy cô nàng sau khi tặng sau đều bỏ về để lại hắn mặt ngu ngốc đứng chơ chơ ra đó thất thần k chỉ vì bị mất gái đẹp mà con mắt tiền _1 số tiền lớn nữa chứ...

“BÓP..BÓP...BÓP”

Tiếng vỗ tay vang lên trong k gian kéo hắn về thực tại

_Hay tuyệt, trò chơi này đơn thuần rất bình thường nhưng vai chính là người đóng đật nhất đấy, hay lắm _Sandy bước ra vỗ tay tán thưởng hắn

_Người...._Hắn nhìn Sandy, hắn trông cô khá quen

_Thôi nào, người đừng thờ thần tiếc nuối như vậy nữa mà. Đây, tất cả chỉ là 1 trò chơi mà thôi, k hơn k kém....Và h trò chơi nên ấn nút game over đi được rồi đó _Sandy nở nụ cười nửa miệng đầy đắc trí

_Phải đó, game over thôi _Kyu Min bước đến

_Hừ, đùa móc mà đòi trời mâm son _Mika khinh khỉnh thốt lên

_Khờ thật đó _SanSan che miệng cười khúc khích

_Các cô _Hắn nhìn 3 gương mặt thân quen kia sock đơ luôn

_Ha, cũng nhờ người mà ta còn biết thêm 1 số thông tin khá thú vị đó: Buôn bán ma túy, mại dâm, cưỡng hiếp con gái nhà lành,...Lại còn là 1 ông chủ nhà chứa lớn nữa chứ. Ghê hén, nhìn cái mặt kia thì gái ó đồ là phải thôi.... Nhưng người yên tâm đi ngày mai người sẽ được lên trang nhất của báo với đoạn video hay ho này cũng được phát, chắc chắn nó cũng đủ thảo măm 1 phần nào đó với những thiên thần bé nhỏ đã bị người lừa gạt, đã rơi những giọt lệ vô giá vì người _Sandy ném những giấy tờ và ảnh là bằng chứng phạm tội của hắn thẳng vào mặt đang đờ ra của hắn....

_Con khốn, đưa đây _Sau khi hắn hiểu ra mọi chuyện hắn như điên lên xông thẳng về phía Sandy tính đánh nó nhưng đâu có dễ vậy? phải k?

“BỐP...HỰ.....”

Hắn bị ăn 1 phát đập thẳng vào bụng và nằm rạp xuống đất k nhúc nhích được chút nào, thân mình run lên đau đớn.....

_Ầy, k được đâu nghen. Động vào em gái của Lee Ryan này thì ta đảm bảo mi và cả gia đình nhà mi k sống được tới mai đâu nghen _Ryan cười với hắn nhưng nụ cười này lại tỏa ra sát khí cực kì lớn

_Nhặt 1 thằng chó dại.... _Leo nhón mặt bước tới, đằng sau là Koon Ham, Ren và Key, Jey, Rey

_Ầy da, xong rồi thì về thôi nhỡ? Mấy người ở lại xử lý nốt nhỡ. Anh Ryan, em còn thiếu mỗi cái ảnh có một thằng này thôi đây, anh xử lý như thế nào thì xử lý nhưng phải cho em cái ảnh chụp thật nét vào nhỡ _Sandy vươn vai nói với hai nó

_Ok, để anh. 4 đứa về trước đi, tụi anh về sau liền h đó mà _Ryan cười hiền, xoa đầu Sandy

Về thế là 4 đứa Sandy, Kyu Min, Mika và SanSan cũng vui vẻ về nhà trong nụ cười k thể tươi hơn được nữa, tụi nó cảm thấy hả hê lắm, vô cùng hả dạ luôn khi sử tên đây _hắn là về nhờ nhuốc cho xa hội này, hắn góp phần làm xh thêm thối nát hơn

Còn hắn _Died Kyo đã bị mấy tên kia những người được nổi tiếng là lạnh lùng, vô tâm, vô cảm, vô nhân tính đã hào phóng sử đẹp hắn luôn....à! nhưng đương nhiên là họ k hề động tay động chân vào 1 tên bản thủ như hắn làm gì rồi mà cho mấy thằng đàn em vờn chơi chút sùu còn mình thì kê ghế ngồi xem trò vui và tán gẫu....(chặc...==.)

Tối hôm đó, Sandy đã được anh trai Lee Ryan đưa cho bức ảnh “tuyệt đẹp” có khuôn mặt cực “điển trai” nhất của tên Kyo trong đó mà cười sung sướng luôn....

9H SÁNG TẠI SÂN TRƯỜNG K.W VÀO H NGHỈ TRƯA:

Lúc này tất cả học sinh trong trường đang đổ dồn ra sân trường, nơi có cái màn hình tivi lớn được đặt cạnh đó để chiêm ngưỡng tác phẩm

Trên màn hình đang chiếu là hình tên Died Kyo mấy ngày trước và bên dưới có 1 dòng chữ to ghi : “DIED KYO _CON TRAI TỔNG GIÁM ĐỐC CÔNG TY BÁNH KẸO DK ĐÃ BỊ BẮT VÀO TÙ NGAY ĐÊM QUA VÌ TỘI BUÔN BÁN MA TUÝ, MẠI DÂM,.....”

Tiếp theo đó màn hình hiện lên 1 đoạn video ngắn chính là đoạn video hôm qua quay cảnh hắn lấy tiền của 3 cô gái ngay thơ và cảnh hắn bị 3 cô gái cho ăn 3 cái tát đau đớn và cuối cùng là cảnh mặt hắn thần thờ nhìn bóng hình 3 cô gái.... Video quay rất rõ khuôn mặt hắn nhưng k ai biết 3 cô gái trong đoạn video đó là ai vì nó góc quay đó chỉ quay được sau lưng 3 cô gái mà thôi...thứ họ nhìn thấy duy nhất mà tất cả thấy đó là 3 cô gái này ăn mặc và phong thái k hề phải là 1 người bình thường.....

Cuối cùng là bức ảnh “cực đẹp” và rõ nét mà hôm qua anh Ryan đã đưa cho Sandy với khuôn mặt của tên Kyo bị đánh đến mức biến dạng, mặt bê bết máu, vết bầm tím, vết thương, đôi mắt 1 bêm thâm 1 bên lồi lên to đùng, máu mũi thì cứ như suối thì nhau chảy ra, môi rách toạc và vô số vết xước vết sọc khác trên khuôn mặt đó...., cho dù hẳn có phẫu thuật chỉnh hình thì cũng k thể che đi hết được những thương đau đó.....Dưới bức ảnh là dòng chữ gi tên: “Died Kyo _kẻ thù của phụ nữ, kẻ đã đang tâm làm bao nhiêu cô gái phải rơi lệ đã bị trả giá...”

_Bạn Sandy _1 cô bé mặc 1 chiếc đầm màu xanh dương, hơi bông phía dưới nhưng k quá cầu kỳ kiểu cách rụt rè bước tới bàn Sandy cùng tụi bạn nó đang đứng đó

_Hử? _Sandy quay lại

_A! Cô bạn chính là người đã khóc và chạy vào lớp đó hả? 1 trong số những nạn nhân của tên Kyo đó phải k? _Ren nhìn cô bé cười khoe cái răng khểnh cực duyên)

_Dạ _Cô bé cúi đầu đỏ mặt (tại ngại và cũng vì nụ Ren nhà ta đỡ đọc chiêu nụ cười sát thủ ra mà)

_Vầy sao ?Bạn là.....??_Sandy bỏ lửng câu nói

_Mình,.....mình là Nana, Nana Osakawa _Cô bạn cúi gằm mặt lấp bắp

_Ừm, Nana hả?Cái tên rất đẹp đó,đẹp như người vậy !!Vậy thì có lý do gì để bạn lại cúi gằm mặt mình vậy chứ, tui đâu có ăn thịt bạn đâu _Sandy cười, đưa tay nâng mặt cô bé lên

_Mình...mình....._Cô bạn ấp úng, mặt đỏ lừ

_Haha, ngộ quá, bình tĩnh đi. Bạn gặp tui có chuyện gì đó_Sandy cười tinh nghịch nhìn cô bạn đang lấp ba lấp bắp kia k khỏi bật lên tiếng cười

_Cám ơn bạn. mình biết vụ của Kyo là do bạn làm. Mình nghĩ mình phải cám ơn bạn nhiều lắm. Cám ơn _Cô bé nói 1 lèo k nghĩ

_Ha, sao bạn lại nghĩ là tui? Nhớ là người khác thì sao? _Sandy nhìn cô bạn nở nụ cười nửa miệng

_Mình tin đó là bạn, vì những lời Sandy nói với tui rất tuyệt, rất thẳng thắn khiến tui chẳng có cảm giác đau khổ khi bị Kyo bỏ rơi chút nào _Giọng cô bạn nói cực kì chắc chắn

_Ha, cứ cho là vậy đi thì tui cũng làm k phải vì bạn....mà vì tất cả những người bị hấn hại thôi ?_Sandy đặt nhẹ lên đầu cô bạn rồi bước ra ngoài cùng Kyu Min và Mika

_Dù sao thì cũng cám ơn bạn nhiều lắm _Cô bé hét vọng theo

Sandy k nói gì, chỉ khẽ nở 1 nụ cười thích thú đầy thoải mái....

có ít ai biết được rằng tên Kyo đó trong ngục tù tối tăm đó như thế nào...và cũng chẳng ai có thể tưởng tượng được rằng cuộc sống của hẳn k khác gì 1 con chó của Kyo nhục nhã như thế nào khi mà hẳn bị hành hạ cả về thể xác lẫn tinh thần, sống mà k khác gì đã chết, mà chết thì cũng k chết được.....

1 năm sau, theo ước nguyện được chết của mình....hắn vì bị hành hạ tới nhiễm trùng lở loét mà chết trong cái quần quai đau đơn.....

35. Chương 35

Tình yêu không phân biệt giai cấp

TẠI QUÁN BAR LỚN NHẤT TOKYO_ BAR KEVIN

Cánh cửa lớn của quán bar bật mở, 1 người con trai với khuôn mặt tuấn tú, nhìn khuôn mặt khá hiền nhưng lại cực sắc, mũi cao, đôi môi luôn hiện hữu 1 nụ cười nhẹ khiến người ta k thể đoán được anh đang nghĩ

gì,dáng người anh dong dong cao, mái tóc để hơi dài màu nâu hạt dẻ ôm lất cổ cao. Anh diện trên người 1 bộ đồ đắt tiền với chủ đạo là 1 màu trắng tinh khiết: áo sơ mi trắng cổ cao,khoác ngoài là 1 chiếc áo măng-tô trắng cổ lông,quần tây trắng trang nhã,giày da hàng hiệu đắt tiền trắng, tai trái đeo 1 cái nạm nhỏ bằng kim cương lấp lánh, tai bên kia đeo 1 nạm kim cương và 1 nạm nhỏ hình chữ thập đính pa lê. Anh bước đi những bước nhẹ nhàng nhưng thanh thoát và cũng đầy uy lực khiến những nơi anh đi qua đều thu hút ánh nhìn , sự chú ý của mọi người.....đường như sắc trắng mà anh đang khoác lên mình hoàn toàn tương phản với nơi chìm ngập trong bóng đen của dục vọng như thế này thì phải....nó mang tới sự phản cảm của người khác dành cho anh.....Bước 1 chút nữa, anh dừng chân lại trước 1 thằng trông to cao hơn anh, mặc đồ 1 bộ đồ đen kịt trông có vẻ là cảnh vệ ở đây, anh hỏi:

_Qualy Kevin_Ông chủ của các người có ở đây chưa?

_Người là ai? Ta chưa thấy người lui tới đây bao h?_Tên cảnh vệ nhú mày nhìn anh

Anh k nói gì cả, chỉ rút từ trong túi áo măng- tô ra 1 tấm thẻ đen 1 màu đen bóng dơ ra trước mặt cho tên kia xem. Anh là người k thích lằng nhằng, rách việc, phiền toái và càng là người k thích nói nhiều nên anh chọn cách đó. Đúng như anh đoán, vừa nhìn thấy tấm thẻ tên bảo vệ im bặt, khuôn mặt nhăn nhó ban nãy giãn ra trông thấy , chán có lăm lăm vài giọt mồ hôi

(Nếu ai k nhớ thì có thể xem lại chap 12:phát súng của quá khứ, hiện tại và tương lai.... Trong chap 12.4 Kevin, Ren, Koon Ham cũng có 1 tấm thẻ đen y hệt như vậy. Và tác giả cũng xin nói thêm rằng tấm thẻ này chỉ có những người Kevin cực kì tin tưởng mới có, nó cực hiếm và chính xác thì nó chỉ có đúng 4 tấm và 4 người sở hữu nó là ai thì mọi người đều rõ, tấm thẻ đó có thể tượng trưng cho sự có mặt của Kevin _ông trùm nên cũng k có gì khó hiểu khi tên cảnh vệ đó nhìn xong lại sợ hãi hự vậy.....)

_Ông chủ các người có ở đây k?_Anh hỏi lại 1 lần nữa và bắt đầu khó chịu vì sự lễ mễ của tên cảnh vệ

_Ông chủ đang ở phòng VIP_1 ạ _Tên đó lấp bắp nói

Anh khẽ gật đầu rồi bước đi 1 nước tới phòng mà tên cảnh vệ đã nói

Nhưng dù là người sở hữu tấm thẻ thì cũng đâu có muốn gặp là có thể gặp được “Ông trùm Kevin” dễ dàng vậy chứ? Vì đơn giản, khi vừa đập chân tới cửa phòng Vip_1 anh đã bị chặn lại bởi 2 tên cảnh vệ khác, mặt đứa nào đứa nấy đều tỏa ra sát khí và trên chán có thể nhìn thấy 1 chữ “Sát”, nhưng dù gì vẫn k thể địch được với hàn khí anh tỏa ra

Anh hờ hững bỏ mặc mấy cái nhìn tóe lửa, k mấy thiện cảm của 2 tên cảnh vệ anh cứ thế bước qua chúng vào trong phòng...

_Đứng lại _2 tên cảnh vệ vỗ vai anh kéo lại

_Nhóc con, biết đây là trở nào k mà giám hống hách hả? Biến _1 tên cảnh vệ giữ vai anh

Bằng 1 cái xoay tay và hất nhẹ của mình anh đã cho tên bảo vệ đầu tiên này nằm đo đất luôn k mấy khó khăn cả. Nhẹ nhàng bật lên cao, nhân lúc tên thứ 2 kia vẫn chưa định thần, hoàn hồn được với những gì xảy ra trước mắt mình vì tên bạn mình đã bị đánh gục 1 cách nhan trọng vậy là anh xoay nhẹ người cặp 2 chân mình vào cổ hắn và “Rắc” 1 cái anh đã tiễn tên còn lại này về với chúa cũng chẳng mất vất vả.....

“Cạch” anh xoay tay nắm cửa và ngang nhiên bước vào bên trong trước sự ngang nhiên của 1 số vị khách . Đảo mắt quanh 1 vòng anh xác định được trong căn phòng sang trọng này có 1 vị khách tầm tuổi trung niên lạ hoắc và 1 con ả lả lơi đáng tuổi cháu ông đang ngồi lả lướt trong lòng ông ta đầy khiêu dâm, bên cạnh còn có 3 tên vệ sĩ cao to lực lưỡng và Kevin đang ngồi đối diện vào lão già

_Ryan _Kevin nhú mày nhìn anh

_Um..._Ryan bước tới trở Kevin chẳng thềm đoái hoài gì tới ánh mắt khó chịu của lão già kia cùng ánh mắt thềm muốn, hăm tra của con nhỏ kia

_Tới sao k gọi trước? Và cũng có cần đánh người của tui đến chết luôn vậy k?_Kevin hất mặt ra ngoài _trở 2 tên bảo vệ đang chìm trong giấc ngủ ngàn năm

_Ai bảo họ ngáng đường tui _Ryan hất tay, nhẹ nhàng đặt mình xuống chiếc ghế ngồi cạnh Kevin trước ánh mắt ngạc nhiên của những người đối diện (ây, là do Kevin rất ghét người khác quá gần mình ngoài trừ 2 thằng bạn thân kia ra. Máy con bồ của Kevin nếu Kevin k muốn thì cũng k dám động vào đâu, mất mạng như chơi đó)

_H thì tui hiểu cái tính ngông cuồng của cô ta giống ai, hóa ra từ cậu mà ra phải k? 2 người đứng là...._Kevin bỏ lửng câu nói, lắc đầu ngao ngán nhìn anh

_Thì anh em mà_Ryan nhúm vai

_Kevin _Koon Ham từ ngoài chạy vào

_Sao vậy ?_Kevin hỏi

_Này tui thấy tên bảo vệ có người lạ vào, ra đây lại thấy 2 tên bảo vệ nằm chổng chơ ở đấy nên....Ồ, Anh Ryan ..._Koon Ham khá ngạc nhiên

_Chào em _Ryan cười hiền, gật đầu chào Koon Ham

_K sao đâu, bảo người sử lý 2 tên đó đi. À! Việc còn lại ở đây nhờ cậu giải quyết nốt nhé, tui đi với tên này chút, cò gì cứ vào gọi tui ở phòng đấy ý nhé _Kevin đứng dậy, chỉ tay về phía vị khách còn đang ngồi kia

_Ok _Koon Ham gật đầu

Rồi Kevin cùng Ryan bước đi ra ngoài và cả 2 người đến cái phòng mà trước đây Kevin đã đưa Sandy tới “phòng cấm” được đặt mãi phía sâu bên trong,cái phòng mà chỉ có người có tấm thẻ đen mới được vào và cũng là cái phòng lần đầu tiên hấn cho 1 đứa con gái đặt chân vào đây

(trước này mấy con bồ của hấn cũn tò mò muốn vào đó lắm nhưng chẳng bào h hấn cho bước chân vào đâu, có hỏi hấn thì cũng chỉ nhận được cái nhìn khó chịu từ hấn và bị hấn đá luôn can tội tò mò, mà cứ nài nỉ hấn hoài là hấn chẳng nề nang zè đâu, đập cho 1 trận và đá thẳng ra cửa cấm đặt chân tới bar lun ==. Còn người con gái được đặt chân vào đây thì mọi người cũng biết là ai rồi đấy, keke)

(ĐOẠN HỘI THOẠI NÀY ĐƯỢC NÓI BẰNG TIẾNG VIỆT NHÉ)

_Vẫn k thay đổi gì nhỉ? _Ryan nhìn 1 lượt xung quanh căn nhà rồi nói

_Uh, đã là tuyệt tác thì còn gì mà thay đổi nữa _Kevin cười ngạo nghễ, bước tới tủ rượu mang trai Chival 24 năm cùng 2 chiếc cốc được bỏ sẵn 2 viên đá to,tròn bên trong tới trở Ryan

_Này, sao k đi học? _Ryan hỏi hấn

_K thích _Kevin hơi khựng lại 1 chút rồi cũng buông 1 câu thờ ơ, tay rót rượu đưa cho Ryan rồi cũng đặt mình ngồi xuống cái ghế salong đối diện

_K thích thật hay là sợ gặp Thanh Thanh _Ryan khẽ nhếch môi, tạo ra nụ cười nửa miệng

_Hừ, còn cười hả? Mi lừa ta còn gì, sao k cho ta biết từ trước hả? _Kevin rít lên, nhìn Ryan đầy tức giận

_haha, vậy mi chẳng bào là k ưa Nguyệt Hương sao? Vậy nên ta đưa Thanh Thanh sang cho mi thôi ma _Ryan cười, nhấp 1 ngụm rượu

_Sùỵ, sao k nói cho ta biết họ là 2 người, Thanh Thanh có chị song sinh là Nguyệt Hương _Kevin lườm

_Như vậy mới thú vị chứ, thế đã chọn được chưa vậy?Trương Mỹ Thanh Thanh hay là Trương Nguyệt Mỹ Hương đây _Ryan cười thích thú

_Hừ, k ai cả. Mà lúc trước vậy đâu là Nguyệt Hương đâu là Thanh Thanh. Nói _Kevin nhăn mặt hỏi, trong lời nói còn pha chút đe dọa

_Haha uh, thì lúc ở cạnh cô ấy là Nguyệt Hương, còn gặp mi trong những lần tiệc tùng, dạ hội là Thanh Thanh. Và như mi mới biết đấy, Thanh Thanh k mang trong mình võ thuật nên những lần làm cái đó đều là Nguyệt Hương _Ryan giải thích

_Vậy ai là người tui gặp hồi bé đấy _Kevin nhú mày nhìn người đang cười cười đối diện mình

_K biết. Tự tìm đi _Ryan uống 1 ngụm rượu nữa cười đắc trí

_Hừ, được lắm.... Cậu giám chơi tui hả? _Kevin nghiêng răng ken két

_Haha, ai bảo cậu ngốc thôi. Triệu Lý Thiên Long hãy quên cô bé đó đi, h hãy tự hỏi mình xem giữa Trương Nguyệt Mỹ Hương và Trương Mỹ Thanh cậu chọn ai? Nhưng cậu cũng nên nhớ 1 điều rằng, hôn ước của cậu với Thanh Thanh là thứ k thể trời bỏ được đâu _Ryan nhìn Kevin cười đầy ẩn ý

_Điên, ...điên dở,.....Yaaaaa....tui k thể phụ Thanh Thanh nhưng đây là....._Kevin ôm đầu, nói 1 cách đau khổ

_Từ h tới lúc đây vẫn còn rất nhiều thời gian, hãy suy nghĩ đi. Mai đi học đi, k thể tránh mặt Nguyệt Hương cả đời được đâu _Ryan nhìn thẳng bạn thở dài

_K _Kevin nhìn Ryan nhần mặt

_Haizz, yên tâm đi Thanh Thanh về Việt Nam rồi, k phải lo đâu.Đi đi, ở cạnh nó và xác định tình cảm của mình, đừng ảo tưởng về cô nhóc năm xưa nữa _Ryan ngắm nhìn cái chất rượu màu vàng đầu đặc quánh nhưng lại rất bắt mắt đang quên vào cùng nước đá đang tan ra 1 cách thích thú

Kevin hoàn toàn im lặng, k nói gì cả

_Lần này tui có thể bảo SanSan k nhận cậu, bơ cậu đi nhưng xẽ k có lần sau đâu. Tui k thể ép nó k nhận cậu lần nữa, thế là quá bất công với nó _Ryan ngửa cổ, uống cạn ly rượu còn sót lại trong cốc , đứng dậy và bước ra ngoài

Ryan bước ra ngoài bỏ lại thẳng bạn gốc , khuôn mặt vẫn còn đang bần thần ôm đầu tự dằn vò lương tâm.

Thật k thể ngờ được rằng “Ông trùm Kevin” vang danh khắp nơi, nổi tiếng là lạnh lùng tàn nhẫn, quyết đoán, thay bồ như thay áo, k biết có bao nhiêu đứa con gái đã tự nguyện dâng hiến bản thân mình và cái giá đổi lại chỉ là 1 đêm với hắn mà hắn cũng chẳng thèm đoái hoài đến; chỉ thích thú vờn vờ họ chán chê rồi vứt bỏ như 1 món đồ chơi hết hạn k hơn k kém, k ai qua lại được với hắn quá 1 tháng dù họ chấp nhận 1 cuộc tình tay 3 của hắn.....Ấy vậy mà lại vương vào sợi tơ tình rồi ren, 1 vòng luẩn quẩn k thể gỡ ra được.....

TRƯỜNG K.W, BAN 2, CẤP KING, NHÓM 1:

_Kevin, sao mấy hôm trước nghỉ học hoài vậy ?Truyện ở bar bạn vậy sao? Có cần tui qua phụ giúp k???_Ren hỏi

_K sao, chẳng qua là lười thôi _Kevin khẽ lắc đầu

_Uh, có gì thì cứ alo 1 tiếng nhá, Rảnh tui qua liền, dạo này bạn quá. Sorry _Ren vỗ vai Kevin

_ok, Koon Ham mày bị gì mà bần thần vậy ?_Kevin nhứ mày nhìn Koon Ham đang ngồi suy tư 1 cái gì đó rất ư là trầm ngâm

_K có gì, chỉ là mấy truyện gia đình thôi ý mà _Koon Ham cười, lắc đầu

_Ầy ầy, truyện gia đình thật hay là lại đang nhớ nàng Kyu Min zậy ?_Ren vỗ vai Koon Ham cười toe toét

_Kyu Min tới rồi _Mika bỏ cuốn sách đang đọc dở xuống khi nhìn thấy Kyu Min bước vào lớp

36. Chương 36

Kyu Mim hôm nay mặc 1 chiếc áo sơ mi màu trắng được sơ vin gọn gàng trong chiếc quần jean màu loang màu xanh, tóc được thả xuống tự nhiên, tóc mái được buộc lên và kẹp xuống nhờ 1 chiếc nơ màu trắng đính đá rất đẹp, môi được tô 1 chút son bóng,tai đeo khuyên hình con bướm đính pha lê,tay đeo chiếc lắc nhỏ cùng hình bướm đính đá. Nhìn Kyu Min hôm nay khá giản dị nhưng vẫn đẹp , đẹp 1 cách rất riêng khiến người ta không thể thôi gián mắt mình vào Tuy vậy nhưng khuôn mặt Kyu Min hôm nay lại mang chút

gì đó buồn buồn, lo lắng xen lẫn cả mệt mỏi bước vào lớp khiến cho bao nhiêu trái tim các chàng trai muốn rút ra khỏi lồng ngực vì ánh mắt trong veo đượm buồn đó trông Kyu Min càng quyến rũ hơn

_Kyu Min, em sao vậy?_Koon Ham bỏ 2 thằng bạn đang tán phét lại lững thững bước tới trở Kyu Min và cũng k quên lờ mắt với mấy thằng đang nhìn Kyu Min muốn thủng người luôn kia khiến tụi ấy phải ngậm ngùi quay đi ôm vết thương lòng

_Em... em....._Kyu Min mếu máo, đôi mắt rưng rưng như sắp khóc tới nơi rồi.....

_Sao vậy? Bình tĩnh nói anh nghe xem nào _Koon Ham nhẹ nhàng nắm tay Kyu Min

_Hixxx, em phải làm sao bây h?ba em...ba em....ông ấy hôm nay xê qua đây và xê vào thăm em.....Hixxx...Thế nào ông ấy cũng xê cho điều tra cho mà xem....em....lúc ấy....lúc ấy thì....huhuhu....._Nước mắt Kyu Min lăn dài trên gò má, Kyu Min nói trong những tiếng nấc nghẹn ngào

_Cái gì....._Koon Ham cực kì sock những k phải sock vì truyện này

_Em....em.....k biết phải làm gì nữa.....Koon Ham ơi _Kyu Min khóc nức nở

_Anh....._Koon Ham nghèn nghẹn trong cổ họng

_Anh định bỏ Kyu Min sao ?_Kyu Min mắt lưng tròn nhìn Koon Ham

_A A.....k phải vậy...!!! Hix, ông trời thật đúng là biết đùa mà, hôm nay bố anh cũng xê qua bên này _Koon Ham ôm đầu chán nản

_Hả? Anh đùa em? _Kyu Min nín thinh nhìn Koon Ham ngờ vực, k tin vào những gì mình vừa nghe thấy

_Truyện này đáng đùa sao? _Koon Ham nhìn Kyu Min chán nản

_Hixxx, thế phải làm thế nào bây h?.....Kyu Min.....Kyu Min k muốn kết thúc như thế này đâu....._Kyu Min gào lên ầm ỹ (ấn vạ đấy ạ ==.)

_Kyu Min làm sao vậy?Khóc gì mà kinh thế? _Mika nghe thấy Kyu Min gào khóc to quá nên bước lên coi có truyện gì

_Tên Koon Ham này bắt nạt Kyu Min sao? _Ren thấy vậy cũng tí ta tí tởn chạy lên

_Vớ vẩn? _Koon Ham nhăn mặt trừng mắt nhìn Ren, cái tên xuốt ngày ăn nói bừa bãi

_Kyu Min _Sandy chạy rầm rầm từ ngoài cửa vào khi nghe thấy tiếng khóc thất thanh vàng ngọc của bạn Kyu Min yêu “quái” của nhà ta vang ra

_Sandy ơi! Cứu Kyu Min ơi, chết mấy _Kyu Min ôm chầm lấy Sandy

_Truyện gì vậy? Tui đi ngoài khi thấy Kyu Min khóc to quá trời à. Ai bắt nạt Kyu Min vậy? Tui giết!!!!_Sandy vỗ vỗ vai Kyu Min an ủi cho nhỏ bình tĩnh lại

_Mấy đứa ỏn chứ? Có truyện gì vậy ?_Ryan bước vào lớp, nhìn mấy đứa đang túm tụm trở Kyu Min , ánh mắt lướt qua khắp lớp rồi dừng lại trở Kevin mỉm cười hài lòng rồi bước tới trở Sandy

_Anh Koon Ham, có truyện gì mà Kyu Min khóc giữ vậy ?_Sandy lo lắng hỏi Koon Ham (à, tui nói chưa nhỉ? Nhưng Sandy nhà ta cực cưng Kyu Min luôn, lí do vì sao thì chịu ==)

_Haizzz..hôm nay bố Kyu Min xê qua đây và k những vậy bố anh cũng qua đây vì có việc gì đó nên _Koon Ham thở dài, bỏ lững câu nói

_Ồ! Vậy truyện 2 đứa gia đình 2 bên k biết chút nào sao?_Ryan hỏi, hơi ngạc nhiên 1 chút sù

_dạ k, làm sao mà nói được cơ chứ ạ _Koon Ham lắc đầu, khuôn mặt buồn buồn nhìn Kyu Min

_Ừh, cho hỏi tý nhớ. 2 người này yêu nhau hả? _Sandy nghe 1 hồi, khuôn mặt dần ra nhìn mọi người rồi nhìn Kyu Min và Koon Ham hỏi

“Rầm” Bọn Ren nhà ta đang ngồi đung đưa trên ghế thì té cái rầm khi nghe Sandy hỏi 1 câu hỏi hết mức là Ngụ (==~)

_Mẹ ơi, h mi mới biết sao Lee Sandy. Từ lâu rồi, mi là người của thế kỉ nào rớt xuống vậy ?_Ren nhăn nhó bò lên nhìn Sandy bất lực

_Ngu _Mika phán 1 câu lạnh lùng

_Hừ, kệ tui, thì có ai nói đâu mà tui biết à _Sandy bĩu môi

_Được rồi, nhưng anh thấy cái này có gì đâu mà 2 đứa buồn vậy, chỉ là sang thăm thôi mà. Kể cả là họ xê điều tra cuộc sống của 2 đứa thì có vấn đề gì đâu nhỉ, nhân tiện công bố tình cảm luôn cũng tốt chứ sao _Ryan cười

_Vì ba Koon Ham là chủ tịch hội đồng quản trị tập đoàn CIA thế giới trong khi ba của Kyu Min lại là ông trùm của cả tập đoàn mafia lẫy lừng trong thế giới ngầm. Sao mà yêu được _Kevins au 1 hồi tự kỉ cũng bước tên góp chút tiếng nói

_Thì sao nào? _Sandy nhăn mặt k hiểu (nhỏ này bị chậm tiêu thì phải ==.)

_Thì đó, CIA với mafia vốn là kẻ thù mà, 1 người là trộm, 1 người bắt trộm thì làm sao chớ truyện đồng ý cho con cái 2 bên yêu nhau được chứ _Ren giải thích

_Ồ, té ra là vậy _Sandy gật gật đầu xem chừng hiểu lắm

_Ừm, cho anh hỏi chút nhé. Theo như mấy đứa nói thì, Koon Ham họ Choi vậy cha Koon Ham là Choi Siwon đúng k? Kyu Min họ Kwon thì ba em là Kwon Ji Sang hả? Đúng k ? _Ryan suy nghĩ 1 hồi rồi quay qua hỏi Kyu Min và Koon Ham

_Dạ _ cả 2 cùng gật đầu

_Ồ, nghe cái tên này hơi quen quen nhỉ? _Sandy bóp chán suy nghĩ, cổ lúc lọi trong cái đầu của 1 chuyên gia quên của mình coi đã gặp cái tên này ở đâu

_Hihi Sandy, em nhớ tập đoàn Choi và bang Kwon k ?_Ryan cười cười nhìn cô em gái

_Um, tập đoàn Choi và Bang Kwon hả?.....um...nghe quen quen ta...._Sandy lẩm bẩm

_Thế em có nhớ vì sao em quậy vậy mà k 1 lần vô sở cảnh sát uống trà đàm đạo là nhờ ai k? _Ryan lắc đầu cốc nhẹ lên đầu cô em gái đáng trí

_À, thì là nhờ bác.....A! ý anh nhắc tới k lẽ là Choi Bang và Kwon Bang đó ý á _Sandy đập tay cái “Bốp” vào chán khi nhớ ra từ gợi ý của anh trai mình

_Phải _Ryan gật đầu chắc chắn

_2 người đang nói truyện gì mà lạ quá vậy ?_Mika hỏi khi 2 anh em nhà này cứ đối thoại với nhau và nói những thứ k ai hiểu trong khi mọi người đang lo lắng rằng 2 người kia chắc chắn xê khổ, 1 trong hai hoặc cả 2 phải chọn cách bỏ gia đình mình để đi theo hạnh phúc của mình.....

_Ầy, quên mất. hehe, Mika bình tĩnh _Sandy cười trừ nhìn Mika khi cảm nhận thấy cái lườm sắc lém của Mika nhà ta, vì cô nàng này rất ghét cái gì lấp lửng, k rõ ràng

_Nói _Mika nhú mày

_À à.... Thì thế này đi, theo tui ý, tốt nhất là Kyu Min với Koon Ham tối nay hay là hẹn ba 2 người ra nói chuyện đi, tui đảm bảo. Tui đảm bảo khúc mắc của 2 người xê được ba cả 2 xê giải đáp tất cả thôi nếu đúng như tui và anh Ryan đoán _Sandy cười toét

_Hả? Sao lại vậy? Gặp vậy thì khả năng tui bị appa đưa về Hàn la 90% à_Kyu Min nhăn mặt

_Yên tâm, nếu cha Kyu Min bắt Kyu Min về Hàn thật thì Sandy đảm bảo xê bỏ bom cả hãng hàng k đó lun, ok _Sandy cười tinh nghịch

_Vì sao ? _Mika thấy truyện này hoàn toàn chẳng đơn giản chút nào, vậy mà Sandy nói truyện cứ nhẹ như k ý ==.

_Hi, tin Sandy đi, nó k nói đùa đâu. Tình yêu k phải lúc nào cũng có thể thuận lợi được, thế thì nhàm chán quá. Hãy đặt nó vào 1 ván bài để đánh cược em ạ _Ryan như hiểu được những suy nghĩ của Mika nói, cười hiền

_Được,vậy em xê thử xem sao _Kyu Min gật đầu, cười tự tin. Lúc đầu cũng thấy truyện này là quá mạo hiểm, nhưng như anh ryan nói, tình yêu là phải có thử thách, có mạo hiểm thì mới yêu nhau bền vững hơn được

_Em chắc chứ? Em có thể có tất những cũng có thể em xê mất tất đấy. Em k sợ xê mất tất cả sao ?_Koon Ham nghiêng mặt nhìn thẳng vào mắt Kyu Min

_Hi, em biết chứ nhưng em cũng biết là dù có truyện gì thì anh cũng k bỏ em đâu, phải k Koon Ham? Vậy em có mất gì đâu nào _Kyu Min nở 1 nụ cười hiền, trêu mến nhìn Koon Ham

_Um _Koon Ham gật đầu, nhìn Kyu Min đầy yêu thương

_ok, vậy h Kyu Min cứ về chuẩn bị 1 bộ đồ thật xinh, thật đẹp vào để ra mắt bố chồng là ok rồi, hihi _Sandy nháy mắt nhìn Kyu Min tinh nghịch

Câu nói đùa của Sandy làm mọi người cười âm lên nhưng nó cũng làm cho Koon Ham và Kyu Min bớt căng thẳng hơn rất nhiều nhưng mà cũng bị Kyu Min tút dép à nhằm giầy rượt cho tóa khỏi khắp sân trường.....

_2 người có máu mặt k đứng lại về đây cùng 1 lúc! K lẽ..... _Ryan lẩm bẩm

_Sao vậy ?_Kevin nhú mày nhìn Ryan khó hiểu

_Kevin, hôm nay là bao nhiêu rồi? _Ryan quay lại hỏi

_Tháng 3, mừng 1 rồi. Sao vậy ?_Kevin rút điện thoại ra xem rồi hỏi

_A, đã tháng 3 rồi à?Vậy thì sắp tới rồi, chắc _Ryan thở dài

_tới....._Kevin bỏ lửng câu nói, khề nhú mày

_Lệnh chiêu hồi _Ryan chán nản nói

_À! Uh,đầu tháng 3 mà nhỉ? Cũng đã 4 năm rồi cơ đấy, chút nữa tui quên mất _Kevin thở dài

_Um..... _Ryan trầm ngâm, đôi mắt hướng ra ngoài cửa sổ nhìn băng khuâng

37. Chương 37

Nghe theo Sandy và Ryan nên ngay lúc đó Kyu Min và Koon Ham đã gọi điện thoại hẹn gặp ba mình tại 1 nhà hàng pháp khá là sang trọng nhưng yên tĩnh chỉ dành cho những khách Vip và giới Thượng lưu do Ryan gọi điện đặt hộ, bao hần cả nhà hàng đó luôn

Và tới hôm nay, mọi truyện xê rõ ràng, ván bài tay có thể đánh thắng hoặc có thể khiến ta trắng tay với 1 thất bại ê chề....Koon Ham cũng ba mình tới từ trước. Koon Ham hôm nay ăn mặc khá sang trọng với áo sơ mi trắng; áo vest khoác ngoài đen, ở cổ và tay áo là viền trắng, quần tây đen, đi giày da đen,tóc được vuốt 1 chút keo gọn gàng , và đặc biệt hôm nay Koon Ham k dùng kính áp tròng mà đeo kiếng vuông màu đen trông rất chín chắn, bánh bao và chững chạc khiến cha mình cũng khá bất ngờ.

1 lúc sau Kyu Min cùng ba mình cũng tới, bước vào trong nhà hàng Pháp được bố trí khá lãng mạn với trủ đạo 2 màu trắng- tím: tường và sàn được lát gạch mem trắng, trải thảm tím,bàn ghế được làm bằng gỗ thượng hạng sơn trắng,các cửa sổ, cửa ra vào được làm bằng gỗ sơn trắng; bên góc phòng là 1 sân khấu tương đối lớn với 1 chiếc đàn piano trắng,rèm cửa màu tím nổi bật; khăn ăn, khăn trải bàn đều màu tím, bát sứ trắng, trên mỗi bàn còn được đặt 1 chậu phong lan nhỏ đang nở những bông hoa màu trắng tinh khiết đang đón ánh nắng mặt trời từ cửa sổ,..... K gian tạo cho ta 1 cảm giác rất nhẹ nhàng, thoải mái khi có thêm 1 chút nhạc nhẹ nhàng, du dương vang lên trong k gian. Kyu Min bước vào, khoác trên mình 1 chiếc

váy màu hồng phớt hơi xòe ra 1 chút, váy 2 tầng; ở eo thắt lụa trắng; trước ngực cài 1 bông hồng được làm tỉ mỉ bằng lụa trắng, quai áo được sâu bằng những hạt ngọc trai trắng, khoác ngoài là 1 chiếc áo choàng nhẹ màu hồng phớt cùng màu váy. Tóc đen được buộc lệch về 1 phía nhờ chiếc giầy cột hình nơ xinh xắn, đội thêm 1 chiếc vương miện nhỏ trên đầu; mắt đánh phấn hồng, môi thoa son hồng, má thì khỏi cần thoa phấn cũng hồng sẵn rồi; tai đeo khuyên tròn bằng vàng trắng, cổ đeo giầy chuyền có mặt dây là bông hoa hồng được làm bằng pha lê, tay leo lắt nhỏ, chân đeo giầy coa gót trắng 5 phân buộc bờ bên cạnh ... trông Kyu Min k khác gì 1 công chúa trong truyện cổ tích của bà tiên tuy nhẹ nhàng, k hề diêm dúa quá những vẫn toát lên vẻ kiêu sa, đài các, lộng lẫy....Kyu Min khoác tay ba mình _1 người đàn ông mặc 1 bộ vest xám đen, xung quanh ông đều tỏa ra bá khí ngay từ khi bước vào quán. Cả 2 cùng tiến tới bàn chính giữa gian phòng rộng rãi, nơi có Koon Ham và anh đang đợi...

_Koon Ham, cháu chào bác ạ _Kyu Min lễ phép cúi chào

_Bác ạ! _Koon Ham cũng đứng dậy thi lễ

2 người cha khẽ gật đầu nhưng tuyệt nhiên k hề nói 1 lời nào

_Cha, anh ấy là Koon Ham ạ, Choi Koon Ham và cha anh ấy là chủ tịch Choi ạ _Kyu Min giới thiệu

_Ba, còn đây là Kwon Kyu Min và cha cô ấy ạ _Koon Ham giới thiệu

2 người cha khẽ gật đầu, liếc ánh mắt sắc lạnh nhìn nhau nhưng tuyệt nhiên vẫn k chịu mở lời

Koon Ham vẫy tay cho phục vụ gọi đồ ăn ra. Bữa ăn khá yên ắng, k có chuyện gì xảy ra những cũng k có bất cứ tiếng nói chuyện nào cả, k khí tuyệt nhiên tĩnh lặng, có phần gượng ép vì 2 nhân vật nhà ta hiện tại thực k biết nói như thế nào....Bữa ăn kết thúc, món tráng miệng và trà được bày ra thì câu chuyện mới được bắt đầu khi chất giọng trầm trầm của cha Koon Ham vang lên:

_Gọi ta ra chắc k phải chi để ăn thôi chứ? Có chuyện gì nói đi

_Cha, con biết cha cũng biết bác Kwon là ai, con cũng biết chuyện này là không thể những cha à.....con muốn lấy Kyu Min, Kwon Kyu Min làm vợ cha ạ _Giọng Koon Ham chắc nịch nói với cha mình những ánh mắt anh nhìn Kyu Min lại cực kì trêu mến

_Biệt vậy sao còn gọi ta tới đây _Ông Choi khẽ nhúm mày

_Cha, bác,tụi con biết cha và bác xẽ k thể chấp nhận được chuyện này, nhất là khi Kyu Min còn là con gái của mafi a....nhưng....nhưng con yêu anh Koon Ham thật long, con mong cha và bác đồng ý cho tụi con ạ _Kyu Min nhắm tịt mắt nói 1 lèo. Phải dùng cảm lắm mới thốt được nên lời đấy khi ánh mắt lạnh lẽo của cha Koon Ham cứ nhìn chằm chằm Kyu Min

_Con đang coi thương nhân phẩm của mình sao? _Ông Kwon giọng hơi bực vang lên

_Cha, con.... _Kyu Min mặt đỏ lừ, ấp úng

_Cha à, dù có chuyện gì đi nữa....dù Kyu Min có là con gái của ông trùm mafia hay con có là con cha_chủ tịch tập đoàn CIA thế giới thì con cũng chỉ yêu mình cô ấy thôi. K có 1 cô gái nào khác có thể thay thế cái tên Kwon Kyu Min trong lòng con được , cha ạ _Ánh mắt Koon Ham nhìn cha mình đầu kiên quyết

_Ông Choi, tụi nó lớn cả rồi.... _Ông Kwon khuôn mặt vẫn lạnh băng nhưng trên miệng lại đang vẽ nên nụ cười

_Cha à _Kyu Min k hiểu ý cha mình nói, sắp khóc tới nơi vì 2 ông cứ nhìn nhau 1 chớp mắt luôn

_ha ha ha.... _2 người cha sau khi nhìn nhau 1 hồi thì ôm bụng cười phá lên

Koon Ham, Kyu Min nhìn cha mình mà mặt cứ đỏ ra.....2 người lúc nào cũng lạnh lùng, trên người bá khí bừng bừng mà h lại cười văng cả quán ăn vốn rất tĩnh lặng khiến tụi nó cảnh e dè, sợ sệt hơn.....

_Koon Ham _Cha Kyu Min nhìn Koon Ham, ánh mắt nhìn đầy hàn khí muốn xuyên thủng người khác. Nếu là người thường thì có lẽ đã chết bởi hàn khí này rồi những may mắn thay Koon Ham k phải là người thường nên cũng chưa chết được, keke

_Dạ, bác ! Con mong bác đồng ý cho tụi con ạ, con xin hứa truyện của tụi con sẽ chẳng làm ảnh hưởng gì tới 2 bên cả đâu ạ _Koon Ham kiên quyết

_Ha,ta đâu bảo gì là k cho đâu _Cha Kyu Min cười khà khà

_Vậy sao....._Koon Ham bỏ lửng câu nói, anh k hiểu được hết ý nghĩa câu nói của ông Kwon

_Ta chỉ có 1 đứa con gái duy nhất này nên từ bé đã nuông chiều nó quá nên h nó đâm ra rất ngang bướng, nghịch ngợm . Nó chịu sung sướng quen rồi nên việc nhà chẳng biết chút nào, cơm k biết nấu, việc nhà thì k biết làm chỉ giỏi quậy phá thôi.Con muốn lấy nó thật sao ? _Cha Kyu Min kể 1 lèo tật xấu của cô con gái yêu Kyu Min nhìn Koon Ham

_Cha à _Kyu Min mặt đỏ lựng nhìn ba mình trần trối

_Dạ, thưa bác, con muốn ạ. Con cần là cần Kyu Min cứ mãi là Kyu Min lúc gặp con, yêu con là được rồi ạ , con k muốn Kyu Min vì con mà thay đổi gì cả ạ, Vì lúc đây Kyu Min k phải là cô ấy nữa mà là 1 cô gái khác rồi ạ, vậy thì con k cần đâu_Koon Ham nhìn Kyu Min cười hiền

_Um, vậy ta cũng k có gì để nói nữa _Cha Kyu Min xem chừng có vẻ rất hài lòng bởi lời nói của Koon Ham

_Dạ...._Kyu Min mặt nghệt ra, k tin vào những gì tai mình vừa nghe thấy

_Con k muốn sao ?_Cha Kyu Min nhú mày nhìn cô

_Dạ....k....k ạ.....nhưng sao lại....._Kyu Min ấp úng nhưng rõ ràng khuôn mặt đang dần ra, nụ cười đang ngày càng rạng rỡ hơn

_Ý cháu là gì? _Cha Koon Ham hỏi

_Sao 2 người đồng ý dễ dàng vậy? Chẳng phải 2 người ghét nhau sao ?_Koon Ham nhìn cha mình k hiểu

_CIA và mafia đối địch, là kẻ thù của nhau, đây chỉ là trên lý thuyết thôi _Sandy cùng Ryan, Kevin, Mika và Ren bước tới

_Người ngoài ai nhìn vào cũng nghĩ Choi Bang và Kwon Bang là kẻ thù k đội trời chung nhưng trên thực tế Choi Bang và Kwon Bang là 2 thế lực bổ sung sự tồn tại cho nhau. Mafia vốn k phải kẻ cướp mà là người giết thuê cũng như CIA k phải cảnh sát mà là người ám sát. Vì vậy để lợi dụng lợi thế của nhau mà liên kết với nhau để lật đổ những người ngáng đường, những người CIA k thể giết được thì mafia sẽ làm, những người mafia k chừa trị được sẽ cho bọn đây vô tù ngục của CIA bóc lột. Vậy thôi _Ryan giải thích

_Nói thẳng ra thì CIA và Mafia k phải kẻ thù mà ngược lại, là những bằng hữu thân thiết đó _Sandy cười tự tin

_Phải? _2 người cha gật đầu hài lòng với câu nói của Sandy

_Con chào bác, tụi con thất lễ rồi ạ _Ryan và Sandy cúi chào 2 vị tiền bối 1 cách đầy cung kính

_K sao! Sandy, Ryan ta phải cảm ơn các con nhiều lắm đây, đã giúp đỡ con gái ta nhiều à_Cha Kyu Min cười hiền hòa xoa đầu Sandy

_Cha, cha biết anh Ryan và Sandy sao ?_Koon Ham k dấu khỏi sự ngạc nhiên

_Con gái, con trai nuôi của ông Ai_Ông trùm của thế giới ngầm sao ta lại k biết được chứ??_Cha Kyu Min nhú mày

_Cậu Kevin, cậu Ren, cô Mika cũng cảm ơn các cháu đã giúp đỡ 2 đứa kia nhiều nhé, các cháu vất vả nhiều rồi _Cha Koon Ham cười, khẽ gật đầu cảm ơn tụi nó

_Dạ _3 đứa cúi mình

_Các con đều là những đứa trẻ được sinh ra , lớn lên trong sự rèn luyện , dạy bảo hơn người và các con được gặp nhau như ngày hôm nay cũng là 1 định mệnh nên dù có bất cứ truyện gì xảy ra hãy sát cánh bên nhau nhé . Hiểu chứ Ryan _Cha Koon Ham nói, nhìn Ryan

_Dạ, con hiểu ạ _Ryan khẽ gật đầu

_Cha, vậy cha đồng ý hoàn toàn truyện của tụi con sao ạ? _Kyu Min vẫn k tin là cha mình và cha Koon Ham có thể đồng ý dễ thế nên hỏi lại 1 lần nữa cho chắc chắn

_Sao lại k nhỉ? Quá tốt là đằng khác đấy chứ. Thực ra, 2 đứa vốn được đính ước từ trước mà _Ông Kwon nhẹ nhàng xoa đầu cô con gái yêu quý

_Dạ _Kyu Min mặt cứ nghệt ra

_Là là sao ạ....???_Koon Ham lấp ba lấp bắp, anh ngỡ mình bị bệnh lãng tai

_Ha, thực ra đính ước này lâu rồi, từ khi các con chào đời cơ nhưng ta muốn 2 đứa đến với nhau tự nhiên thôi. Ta cũng k hy vọng lắm vào hôn ước này vì vốn thằng Koon Ham nhà ta lắm lý, chẳng chịu đứa nào cả, thấy con gái là tránh xa, đứa nào bám thì đuổi thẳng tay, **** thẳng mặt nên ta cũng chẳng muốn ép nó. Nhưng h 2 đứa yêu nhau như vậy thì tốt quá rồi_Ông Choi cười mồm nguyền, giải thích cho tụi nó nghe

Koon Ham với Kyu Min nhìn nhau rồi cả 2 ôm chầm lấy nhau cười hạnh phúc

Kyu Min vỡ òa trong tiếng khóc nhưng lần này k phải là khóc vì sợ hãi, k phải khóc vì đau khổ nữa mà đó là những giọt nước mắt tinh khiết , nóng hổi đã rơi vào niềm hạnh phúc vô bờ bến.... Cái hạnh phúc mà Kyu Min tưởng chừng như đang vụt mất khỏi tầm tay mình

Mọi người ở ngoài nhìn cặp đôi này ôm nhau mà mỉm cười, dường như ai cũng lây sự hạnh phúc của họ và lòng thầm cầu chúc cho cặp đôi này mãi mãi hạnh phúc.....và điều đấy là đương nhiên rồi

38. Chương 38

Tự tin lên, tổ tình đi

Sandy đang tung tăng tung tẩy đi trong vườn trường tìm 1 chỗ nào đấy mát mẻ, ít người (mà thực ra là k có ai thì hơn,có ai cũng bị nhử đi rồi) để ngủ vì can tội hôm qua đi chơi bar mãi tới 4h sáng mới lết về nhà nên tình trạng của nó hiện h là thiếu ngủ 1 cách cực kì trầm trọng và nguy hiểm, lên tới mức bào động đồ luôn à ==. (nhỏ này ngày phải ngủ đủ 12/24 tiếng =~=)

Và cũng chính vì cái lẽ đi tìm chỗ ngủ mà Sandy đã thấy được 1 thứ khá thú vị nhưng cũng khá chướng tai gai mắt.....

_Anh Ren _Giọng 1 nhỏ ngọt như mía lùi đang ồm ồm với Ren. Nhỏ này lùn hơn Sandy,tóc xoắn tít nhuộm màu hồng phấn,mặc 1 chiếc áo sơ mi cổ tròn đính bèo trước ngực và ở tay áo cũng được đính ren màu hồng; váy xòe 2 tầng màu đen viền hồng , đi giày ** bê màu đen,tất dài tới đầu gối màu hồng, mắt 1 mí bé tí nhưng được nhỏ kẻ mắt đen phấn hồng nên cũng to được hơn 1 tí,má đánh hồng, môi được tô son hồng.....Trông nhỏ k biết đang trình diễn cosplay hay là làm gì nữa à.....

_Ừ, gì vậy em ? _Mặt Ren méo sệ

_Tối nay đi bar với em hen _Nhỏ tiến lại gần ve vãn Ren (nhìn mặt nai tơ vậy mà ta dâm kinh thật ==.). Sandy nhìn thấy nhỏ vậy mà thấy thấm thía cái câu: đừng có trông mặt mà bắt hình dong

_Ầy, tối nay thì k được rồi, anh bận rồi cưng ạ _Ren cười, nhìn cô bé đầy tiếc nuối

_Ừ, em k chịu đâu, anh phải đi với em cơ. Lâu lắm rồi anh chẳng đi chơi với em rồi à _Nhỏ ôm chầm lấy Ren lắc lư

_Ầy....._Ren cố gắng đẩy nhỏ ra nhưng bị nhỏ này ôm cứng luôn, nhất quyết k chịu buông tay

_Hey!!!....._Sandy nhìn cảnh đó k chịu được nữa liền bước tới

_Ố! Sandy..... _Ren á khẩu khi bị Sandy bắt gặp trong tình trạng tiến thoái lưỡng nan này....

_Này,làm cái quái gì vậy hả?Cô điếc hay giả điếc vậy hả? Chẳng phải người ta đã từ chối k đi rồi hay sao mà còn bám dính người ta thế, con gái kiêu gì vậy hả? TRơ nó vừa thôi chứ; đúng là cái đồ chẳng có chút lòng tự trọng nào à _Sandy đẩy nhỏ ra khỏi Ren, **** cho 1 trận tơi bời

_Cô....Cô là cái quái gì của anh Ren mà ra lệnh cho tôi chứ_Nhỏ hơi ngạc nhiên chút nhưng sau cũng gắt lên, 2 tay trống hông chỉ thẳng mặt Sandy hỏi

_Xì, tưởng gì! Vậy cô hãy vênh tai lên mà nghe tôi nói cho rõ đây nè. Tôi, Lee Sandy là bạn gái của Ren Otohara, rõ chưa? _Sandy hất mặt, 2 tay ôm chặt cánh tay Ren

_CỒ....._Nhỏ cứng họng k nói được gì khi nhìn thấy Sandy ôm Ren mà Ren cũng chẳng nói gì

Thực ra thì, lúc này, Ren nhà ta đang chết đứng+ hóa đá luôn rồi khi nghe cái câu +cái hành động Sandy vừa làm 1 cách k thể nào hồn nhiên hơn được nữa.....

_Hừ, h mời cô đi cho, đừng có mà làm phiền tui tui nữa _Sandy tay hất hất sủa đuổi nhỏ kia đi như đuổi ta còn 1 tay vẫn bám vào tay Ren

Nhỏ kia ức lắm, ầm ức lắm chứ nhưng cũng k làm gì được vì Lee Sandy hiện tại đã nổi tiếng nhất cái trường này về khoản đánh nhau rồi nên nhỏ đâu có cửa thắng, mà Ren cũng chẳng phản kháng gì nên nhỏ đành nuốt cái cục ầm ức này vào trong bụng vậy. Đôi mắt lưng tròng, nhỏ nhìn Ren lần cuối rồi chạy đi mất. Đợi nhỏ chạy đi khuất khỏi dãy nhà cũng như khuất hẳn khỏi tầm mắt của Sandy thì nó mới quay lại nhìn Ren vẫn đang trong trạng thái bất động kia.Sandy đứng 1 hồi nhìn hẩn,nó nghiêng người qua bên trái, nghiêng qua bên phải , chọc chọc vào mặt hẩn cũng chẳng thấy hẩn có cử động gì nên thế là nó nản quá đành ôm mặt bất lực luôn k hiểu sao tự dưng tên này lại đơ ra vậy....(tại mình chứ tại ai ==.)..... 1 lúc sau nó đi đến quyết định tối quan trọng và thực hiện nó trong tích tắc : nó xắn tay áo phải, xắn tay áo trái, mở cái cúc đầu tiên ở cổ áo sơ mi ra cho thoải mái và rồi.....

“BỐP.....BỐP.....BỐP”

_REN_Sandy đập cho Ren 3 phát vào đầu và hét với tần sóng âm thanh của 1 cái loa lớn vào thẳng tai Ren làm màng nhĩ của hẩn còn 1 chút sủi nữa thôi là thủng nhưng tội chết của hẩn có thể tha mà tội sống thì cũng k được nên chắc chắn 1 điều rằng sau khi về Ren phải vào ngay bệnh viện Tai – Mũi- Họng sớm nhất

“Rầm”

Ren nhà ta bị Sandy đập cho đau quá, đã thế lại còn bị 1 tiếng hét k thể nào oanh vàng, mĩ miều hơn được rớt thẳng vào tai làm hẩn giật bắn mình té xuống đất.....

_Oái trời sập, động đất, sóng thần....(dạ thưa,câu này là do bạn Ren nhà ra đã phát ngôn ra sau khi mông đã tiếp đất và hồn trở về xác ạ ==)

_Hừ, đồ hằm, tỉnh chưa vậy ?_Sandy đứng khoanh tay trước ngực nhìn Ren đầy câu giận

_Hở, Sandy _Ren tròn xoe mắt nhìn Sandy

_Nhìn cái quái gì chứ, chọc mù mắt bây h? MI này bị đơ à mà ta gọi rất cả họng cũng k ứ ừ gì vậy ?_Sandy duỗi chân đá thẳng vào chân Ren (lúc này tên Ren vẫn còn đang an tọa dưới đất ạ)

_Oái, bạo lực quá.Đau lắm đó, sao mi học cái gì k học lại đi học thói bạo lực, xuất ngày ăn híp, đánh ta của Mika chứ à _Ren nhăn mặt đứng dậy, miệng lẩm bẩm

_Hừ,lắm bầm cái gì đó _Sandy nhìn Ren dò xét

_Gì đâu à, tìm ta có việc gì vậy ?_Ren chối bay chối biến, đổi chủ đề lảng sang truyện khác

_Hừ, ai rảnh mà tìm mi chứ à! Ta đang định đi kiếm trỏ ngủ thì thấy cái cảnh tượng chương tai gai mắt của mi với con nhỏ kia nên xen zô thoải à _Sandy hất mặt

_Hô, cô nhiều truyện thật đấy _Ren nghĩ tới truyện bạn này, chán nản thở hắt ra ngoài

_Hừ, ta cứu mi còn k được 1 lời cảm ơn còn bảo ta lảm truyện hả? Hừ, ta thêm vào mà quan tâm mi nhé, người ta quan tâm là Mika nhà ta thôi. Mi có biết mi làm vậy để Mika của ta nhìn thấy xẽ tổn thương ntn k hả? hả? Hả????....._Sandy nói, dơ dơ ngấm đăm trước mặt Ren đe dọa

_Ý mi là sao? _Ren nhúu mày

_Sùy, con giả ngây với ta hả?Làm như ta k biết mi yêu Mika nhà ta ý, đúng k?_Sandy bước lại gần Ren, nhìn thẳng mặt Ren hỏi

_K....K, ta k được phép yêu Mika _Ren quay mặt đi, tránh ánh mắt của Sandy

_Hừ, gì mà k có quyền với trả có quyền chứ? Thế nếu có quyền được yêu thì sao nào? _Sandy vẫn nhìn chăm chăm vào mắt Ren dù Ren đã quay mặt đi

_Ta..... _Ren lúng túng

_Sao nào? _Sandy nhúu mày

_Ta....ta k thể yêu cô ấy được mà.... _Ren cay đắng nói

_Vì sao chứ?Gì mà k thể yêu chứ? Nếu k yêu Mika thì ngay từ đầu mi việc gì phải giữ chi Mika chứ? Mi sao như tên Kevin ý, tán rồi lừa quách mấy đứa con gái đó lên giường mà thỏa mãn đi có phải hơn k, sao chỉ đùa rồn tán tỉnh tụi con gái ngu xi kia k làm gì vậy?Dù mi có là vệ sĩ cho Mika thì cũng đâu phải bảo vệ Mika 24/24 đúng k? CHẳng qua là mi lo lắng cho Mika thôi,và cũng muốn ở bên Mika thôi ? ĐÚng k? _Sandy nói 1 chàng, nghiêng nghiêng đầu hỏi Ren

_Ta.... _Ren áp úng. Chưa bao h Ren lại bị dồn đến đường cùng như vậy. Trước h Ren vẫn luôn là người chủ động trong tất cả và chẳng bao h bị ai lấn ép được mình cả; vậy mà hôm nay Ren thật sự k biết nói gì cả vì những lời Sandy nói hoàn toàn chính xác, nó đánh thẳng vào những trở sâu nhất trong tâm can của Ren....

_Ren Otohara mi yêu Mika chứ? _Sandy tức giận hét lên kéo hán đang rồi bởi trong những suy nghĩ của mình về với hiện tại

_Hừ, nếu tui yêu Mika thì sao chứ?Du sao thì Mika cũng k yêu tui đâu, đối với Mika thì tui mãi mãi là 1 tên vệ sĩ thôi, k hơn k kém . Tui nghĩ Mika hợp với anh trai cậu hơn đó, 2 người họ quả thực rất xứng đôi
_Ren nói, khuôn mặt buồn buồn, tay chỉ về phía sân trường cười chua xót

Ở sân trường,theo hướng tay Ren chỉ dù khá đông những ta vẫn có thể nhận ra 1 cặp trai tài gái sắc đang tản bộ với nhau, nói chuyện rất là vui vẻ . Phải,đó chính là chủ tịch hội học sinh hiện thời _Mika Nakashima hôm nay mặc 1 chiếc áo phông màu xám dài tới hông , lệch vai ôm sát lấy người khoe những đường cong cực chuẩn của mình đi cùng với quần bò jean bó , chân đi bốt ngắn cổ buộc dây để kết, eo thắt đai bằng da bóng to bản, tai đeo khuyên tròn to, tay đeo vòng tuần màu đen, cổ đeo vòng hình chữ thập. Mika sánh bước bên cạnh hội trưởng hội học sinh huyền thoại với gương mặt cực đẹp trai, thanh tú; hôm nay anh mặc 1 chiếc áo sơ mi cổ đứng màu trắng,quần tây trắng, giày da trắng,khoác ngoài là áo gile trắng, tay đeo đồng hồ đính kim cương màu bạc,tai đeo 2 nắm nhỏ đính kim cương.K biết được 2 người này nói chuyện gì nhưng nhìn Mika đang cười rất là tươi, nói chuyện k ngớt còn người con trai đó thì dù k nói nhiều nhưng nghe rất chăm chú, thỉnh thoảng anh cũng cười theo và góp ý 1 vài câu thôi nhưng cũng khiến cả 2 bật cười 1 cách cực kì thoải mái.... QUả thật, k khí ở đó được bao phủ bởi 1 màu hồng của sự hạnh phúc

_Đó, thấy rồi chứ, dù tui k muốn chấp nhận nhưng thực sự k thể phủ nhận rằng Mika và anh Ryan rất đẹp rồi phải k ? Anh Ryan vừa tài giỏi, lại là người chín chắn, bên cạnh anh đấy Mika nhất định sẽ có hạnh phúc....Chắc chắn sẽ hạnh phúc hơn 1 thằng chỉ mang cái danh hèn hạ “vệ sĩ” như tui _Ren cay đắng nói

_ “BỐP” Đồ ngốc _Sandy nghe xong Ren nói, thẳng tay đập cho hán 1 cái vào đầu

_Này Lee Sandy, cô làm cái quái gì vậy hả?_Ren bị Sandy cho ăn đập nhiều quá nên k chịu được nữa phải gất lên

_Hừ, Mika đối với anh tui chẳng có gì ngoài sự ngưỡng mộ dành cho 1 bậc tiền bối ra cả_Sandy nhúu mày

_Mi biết được chắc _Ren nghiêng đầu, chất vấn Sandy

_Sao k? Hai tui nói Mika đi với anh ý lúc nào cũng hỏi truyện công việc k thì cũng chỉ kể về mi, tuyệt nhiên chẳng có chút tình ý nào cả;chính hai tui nói cho tui như vậy đó.Truyện của 2 người cũng là do hai tui nói nên tui mới hay đó chứ,keke. Mà mi cũng yên tâm đi, hai tui chỉ coi Mika như 1 người em gái thôi, như tui

nè chứ chắc cả cuộc đời này hai chẳng yêu ai khác ngoài chị ấy nữa đâu mà __Sandy cười đắc trí nhưng khi vừa nhắc tới truyện cũ thì khuôn mặt lại mang nét đượm buồn cố hữu

__Ha, hóa ra cô ngu đâu có biết gì đâu, toàn hai cô nói cho à __Ren nhìn Sandy cười đều

__Này, nói gì đó? Bộ muốn chết sớm à? __Sandy lườm Ren, tay lại lăm lăm nắm đấm

__Hơ, có gì đâu (tên này giả nài ==.). Nhưng mà này, đây chỉ là về phía anh Ryan thôi chứ còn Mika thì sao?Nhờ Mika có thể k yêu anh Ryan những cũng chẳng yêu ta thì sao?__Ren hường ánh mắt của mình về phía Mika

__A, nói vậy mà k hiểu à? (Sandy ôm đầu bất lực). Hừ, vậy thì đi hỏi đi, xê biết thôi __Sandy nhìn Ren kiên quyết

__Hỏi? Hỏi như thế nào? __Ren mặt ***** ra

__Ngu vậy? Mi có phải cái tên Ren xuất ngày nói lời mật ngọt với mấy đứa con gái k vậy hả? Tổ tình với người ta đó,đồ đàn __Sandy giận run người, đập cho Ren 1 cái k thương tiếc

__Hả? K được, truyện này k thể được đâu.... Chắc chắn Mika sẽ từ chối tui đó __Ren nhăn mặt,sua tay

__Ồ ngu, mi nghe nè, mi có hiểu ý nghĩa của bông hoa trên tay Mika nghĩa là gì k hả? __Sandy cố nhả nhện mà k đập chp tên Ren hôm nay ngu đột xuất 1 cái

__Hừ, biết được đã tốt, hỏi cả chục lần rồi Mika có chịu nói đâu __Ren chề môi

__“BỐP” vậy mau đi hỏi đi, ngu vừa thôi chứ, người ta đã nói tới vậy rồi. Kệ mi đó, ta đi __Sandy tức giận đập cho Ren 1 cái rồi bỏ đi

__Này, khoan đã __Ren gọi Sandy, tay xoa xoa trở đầu

__Chi? __Sandy quay mặt lại

__Sao mi lại giúp ta thế? Lúc này ý và bây h nữa.... Chẳng phải mi kêu dị ứng con trai sao __Ren nhăn mặt vì vết thương nói. Hắn phải công nhận là Mika đã bạo lực mà Sandy còn bạo lực hơn, mới nói truyện có chút sù mà đã bị Sandy đập cho tơi bời hoa lá, thương tích đầy mình luôn.....

__Mi là bạn, k phải người lạ nên ta k sợ nữa rồi....Ta nói rồi, ta k giúp mi mà ta giúp Mika của ta thôi. Đồ ngốc, mi mà k mau dành lấy Mika thì xê mất đó, Mika của ta vừa xinh đẹp, tài giỏi,lại chín chắn thì thiếu gì người theo chứ?Mi mà k nhanh thì k chừng ta xê làm mối cho Mika và anh hai ta đó __Sandy nhìn Ren cười đầy ẩn ý rồi quay đầu bước đi để lại Ren mặt đang dần cả ra

__Này....này....k được đâu nhớ.....Mika là của tui __Ren dằn mặt 1 lúc rồi mới ý ới nói với theo Sandy những Sandy đã bỏ đi mất hút ở đâu rồi....

39. Chương 39

Ngày hôm đó Ren cứ suy nghĩ mãi về những gì Sandy nói, về tình cảm mình dành cho Mika thực sự là như thế nào.....NHững hồi ức từ lúc còn bé của cả 2 cho đến lúc cả 2 cùng nhau lớn lên, rồi trưởng thành mà để rồi chẳng biết từ bao h mà Ren đã yêu Mika mất rồi,...hình ảnh của cô gái mang cái tên Mika Nakashima đã đóng đầy trong tâm mắt của anh, trong những kí ức mà anh mãi mãi xê k bao h quên....

SÁNG HÔM SAU TẠI TRƯỜNG K.W, BAN 2, NHÓM 1, CẤP KING:

__Xin chào __Mika bước vào lớp, tới chỗ bọn Sandy đang tụ họp ăn uống rất chi là rôm rả

__Ào.....(là chào ạ ==) __Sandy vừa ăn vừa nói nên nó thành tiếng như vậy ạ

_Sandy, em ăn hết rồi hăng nói chứ. Mika, em ăn gì chưa ngồi xuống đây ăn với Sandy luôn đi, còn nhiều lắm _Ryan nhắc nhở cô em gái phàm ăn của mình rồi quay sang cười với Mika

_Hi, Mika _Kyu Min cười tươi

_Kyu Min dính đồ ăn vào mặt rồi nè. Ăn từ từ thôi đừng có bắt chước cách ăn của Sandy chứ _Koon Ham cười hiền, nhẹ nhàng lấy giấy ăn lau mặt cho Kyu Min

_Um, ăn vậy mới ngon mà, phải k Sandy _Kyu Min cười toe toét

Sandy k nói gì vì đang bận ăn nhưng mà gật đầu lia lịa hưởng ứng câu nói rất chi là chí lý của cô bạn Kyu Min

_Mika, Ren đâu rồi? _Kevin hỏi khi tay vẫn đang bấm điện thoại chơi game, tai nghe nhạc và mắt đang chăm chú nhìn 1 ai đấy mà ai cũng biết là ai 1 cách cực kì bất lực

_Chịu, đưa tui tới cổng trường rồi bảo có việc bận nên bảo tui zô lớp trước chút nữa vào sau rồi biến đi luôn _Mika thở dài bước vào chỗ ngồi

_Vậy sao? _Kevin khẽ nhíu mày

Và tụi nó lại oánh chén sạch xẽ trở đồ ăn để ngỗng ngang trên bàn thì cũng là lúc trống đánh vào lớp

Mọi người bắt đầu 1 buổi học mới rất chăm chỉ, “chăm chỉ” nhất lớp là tụi nó luôn: Sandy và Kyu Min thì ngồi nghe nhạc lướt web trên điện thoại, Mika thì ngồi chăm chú đọc sách nhưng mỗi tội là đọc sách về kiếm đạo chứ k phải sách dành cho bài giảng của ông giáo trên bảng =~= (khổ thân ông); Koon Ham , Kevin và Ryan thì ngồi nói chuyện to nhỏ gì đấy với nhau chẳng ai biết được. Nhiều khi Sandy cũng cảm thấy anh trai mình khá thân với 2 người kia và đặc biệt là anh trai nó với Kevin có cái gì đó hao hao giống nhau cũng như dường như giữa hai và Kevin chẳng hề có khoảng cách nào cả trong khi hai nó giống nó là người k thích quá thân hay quen với người lạ,...Sandy có cảm giác họ hiểu nhau rất rõ vậy....

Mỗi người 1 việc, mỗi người chìm trong 1 thế giới riêng, cả lớp khá yên tĩnh chỉ có giọng nói của thầy giáo là cứ vang lên đều đều trên bục giảng....

Nhưng sự yên tĩnh đó k được bao lâu khi có 1 tên tóc màu tím tro dựng đứng, buộc túm 1 ít ở dưới gáy , mặc áo khỉ mило mà đen, quần tụt đen, giày nỉ đen , khuôn mặt kute mang đậm phong cách bụi bặm đập cửa bước vào lớp....

_Ren, em làm gì vậy? _Ông giáo khẽ nhíu mày nhìn Ren

_Ày, quên mất, em chào thầy _Ren chào nhưng k thèm nhìn ông giáo mà đưa mắt tìm ai đó

_Um Ren, em đang làm gì vậy? Đã đi học muôn rồi k chịu vào lớp sao còn đứng đó nữa? _Ông giáo hỏi. Thực ra ông k giám to tiếng đâu, mọi người đừng lạ nhè vì dù gì Ren là thành viên của ban 2, nhóm 1, cấp King mà. Mà cấp King là như thế nào mọi người cũng biết rồi đó ==.

_A, Sandy theo tui chút, nhờ chút nào _Vừa nói Ren vừa nhanh chân tiến lại chỗ Sandy

_Tui? _Sandy dãn mặt, chỉ tay vào mặt mình

_Uh, nhờ chút sù ý mà, đi thôi _Ren kéo tay Sandy làm 1 ai khó chịu

_Hai đứa đi đâu vậy ? _Ryan hỏi

_À! Anh Ryan cho em mượn Sandy 1 tèo nhè, chút nữa em trả liền _Ren cười để lộ cái răng khểnh cực duyên

_Uh, được nhưng nhớ để phòng nó dở chứng quậy đó _Ryan nhắc nhở Ren

_Hứa, em ngoan mà _Sandy nhăn mặt

_Được rồi, em biết mà. À mà quên mất Mika, Mika chút nữa về đợi tui nhè tui đợi Mika ở cổng trường, nhất định k được về trước đó _Ren cười quay sang Mika nói, cố nhấn mạnh câu cuối

_uh _Mika khẽ gật đầu

Chỉ chờ cái gật đầu của Mika , Ren cười mãn nguyện rồi kéo Sandy đi mất hút trong dãy hành lang chỉ còn vọng lại tiếng bước chân đang nhỏ dần của cả 2....Đường như tụi nó bỏ quên mất ông thầy giáo mặt mũi đang đỏ bừng bừng vì giận mà k làm gì được tụi nó khi mấy đứa tụi nó bơ đẹp ổng

.....

TÒA NHÀ SỐ 999, ĐƯỜNG SAGU:

_Này, lỗi tui ra đây làm zè?_Sandy nghiêng đầu hỏi Ren

_Mua đồ _Ren trả lời tỉnh bơ

_Hả? mua cho tui hả? thiệt k? _Mắt Sandy sáng loáng, lung linh nhìn Ren đầy yêu thương và cảm kích

_Mơ hả cô, mua cho Mika _Ren buông ra câu nói làm Sandy tắt ngấm nụ cười

_Zề đây, bye _Sandy giận dỗi bỏ về thềm rút lại lời nói của mình trong lòng vừa nãy khi khen hấn Kute, đẹp zai, tốt bụng

_Oái, thui mà Sandy. Giúp ta đi, tỳ ta bao mi hấn 1 châu ăn là được chứ gì? Chẳng phải mi bảo xê giúp ta và Mika sao? _Ren kéo tay Sandy lại năn nỉ ỉ ỏi

_Bao ta ăn nó thì ta mới chịu _Sandy nhìn Ren cười cười

_Uh, Ok luôn _Ren gật đầu cái “rụp” k cần suy nghĩ

_Trở ăn do ta chọn _Sandy trên đầu mọc tai, sau có mọc trêm 1 cái đuôi màu cam ==. Nhìn Ren cười cực kì đều

_Uh, ực _Ren nuốt nước bọt cảm thấy lạnh sống lưng sau câu nói của mình. Có phải khi ai đã đâm đầu vào lưới tình đều cũng ngu đi k nhỉ nên Ren mới bị xa vào cái bẫy hết sức đơn giản của Sandy cáo già chẳng mấy khó khăn

_Ok, đi thôi _Sandy hào hứng lôi tuột Ren vào trong

Tòa nhà số 999 gồm tất cả 9 tầng lớn và cũng là khu trung tâm mua sắm nổi tiếng nhất ở Tokyo chuyên bán : quần áo, giày dép, trang sức, vật dụng,....hàng hiệu và đặc biệt là luôn được cập nhật liên tục nên rất được các tên và những người giàu yêu thích, là 1 trong số những nơi mà người giàu vung tiền vào nhiều nhất....

Sandy lôi sênh sếch Ren lên tầng 5, đây là tầng bán quần áo với đủ thể loại quần áo dành cho trẻ con đến người già; đủ các thể loại từ nghịch ngợm, phá cách đến sang trọng, quý phái,.....

_Đây, mua đi _Sandy đưa Ren tới gian hàng bán đầm cực đẹp dành cho tuổi thanh niên như tụi nó

_Ặc, ta k biết chọn nên mí nhờ mi đi mua giùm chứ _Ren nhăn mặt, nhìn đồng váy cheo ở đây cũng đủ làm Ren hoa mắt rồi

_Sặc, thể bình thường mi đưa mấy con bồ nhí của mi đi mua đồ kiểu gì?_Sandy nhăn mặt nhíu mày

_Đưa mấy nhỏ đó đi chọn hoặc đưa cỡ người và ảnh cho bọn nhân viên chọn đại 1 cái nào đắt đắt là được à _Ren thở dài

_Hừ, đúng là mấy con nhỏ rẻ tiền mà, rùi đi coi thử đã _Sandy khinh khỉnh rồi kéo Ren đi coi đồ

_Nào, h nói nghe mi thích lựa 1 cái váy như thế nào cho Mika ? _Sandy quay lại hỏi Ren khi cứ thấy hấn trằm ngâm đứng đó

_À! Ừm...1 cái váy k quá diêm dúa nhưng vẫn nữ tính, đơn giản nhưng vẫn sang trọng...um, chắc vậy thui à _Ren ngập ngừng suy nghĩ 1 hồi rồi nói

_Rồi _Sandy gật đầu rồi phóng thẳng đi luôn

1 lúc sau Sandy vác ra cho Ren cơ số váy để duyệt chọn lấy 1 cái hấn ưng ý nhất

_Phù.....phù.....chọn đi _Sandy vừa thở vừa nói

_Nhìn như thế này thì biết chọn cái nào? _Ren nhú mày

_Vậy chứ h làm sao ? _Sandy vừa tu nước ừng ực vừa nói

_Sandy iu quý, giúp tui thì giúp cho chót đi, thử giùm tui. Ha _Mắt Ren chớp chớp nhìn Sandy như cún con ==.

_K, quên đi, nhìn tui như thế này mà mặc váy á? Quên đi. No anh Never _Sandy gắt

_Sandy à, chẳng phải Sandy với Mika người chuẩn tương đương nhau sao?Giúp tui đi mà, k nhỡ chọn phải bộ Mika k ưng ý hay k vừa với Mika là cô ấy chẳng chịu mặc đâu; k khéo lại vứt đi luôn k thương tiếc ý

_Ren năn nỉ ỉ ôi, lay lay tay Sandy nhiệt tình

_Hừ, vì Mika tui hi sinh đó _Sandy nhăn mặt bước đến chỗ quầy thu ngân , trở mấy chị nhân viên đó nói gì đó, họ đưa cho Sandy cái gì màu đen rồi Sandy bước vào trong phòng thay đồ cùng mấy chị nhân viên đó na theo đồng đồ vào trong theo

Sandy cùng với mấy chị nhân viên vào phòng thay đồ 1 lúc khá lâu sau mới thấy họ ra. Sandy bước ra, khoác trên mình 1 chiếc váy dây ôm ở phần ngực và hơi phồng ôm lấy chân ở phía dưới, trước ngực buộc 1 chiếc dây nơ bằng lụa trông khá đơn giản k cầu kì nó càng đơn giản hơn khi chiếc váy chỉ độc 1 màu đen.Tóc xoắn xỏa ngang vai, chân đeo tất giấy đen xì, tay đeo găng ngắn, chân đeo giày cao gót lín mũi bằng da đen bóng dính đá....

Tuy nhìn đơn giản với 1 màu đen chủ đạo nhưng trông Sandy vẫn đẹp....Phải, Sandy mặc váy rất đẹp dù bộ váy đó có đơn giản tới đâu nhưng khi khoác lên người Sandy nó lại tôn lên vẻ đẹp sắc nét trên từng đường nét cơ thể của nó 1 cách tinh tế....khiến cho Ren dù cũng k hề phủ nhận Sandy đẹp mà cũng phải ngỡ ngàng.....

_Êu, nhìn cái quái gì mà ghê vậy hả?Được k? _Sandy nhăn mặt

_À ờ!.....được, nhưng nè, mi mặc váy đẹp vậy sao k bao h chịu mặc váy thế? _Ren ngẩn ngơ nói, mắt vẫn dán vào người Sandy (==. Đúng là tên hám gái đẹp)

_Xì, vớ vẩn _Sandy nhăn mặt đi vào phòng thay bộ đồ khác

Sandy thay đi thay lại tới mấy chục bộ váy liền và Ren cũng được chứng kiến 1 Lee Sandy với nhiều khuôn mặt, bộ dạng khác nhau theo từng bộ váy 1:hiền lành, ngây thơ, cá tính, quý phái,....nhưng có 1 điều tuyệt nhiên cái cá tính thì vẫn k thay đổi chút nào....Và cũng nhờ vậy mà Ren phải công nhận rằng Lee Sandy rất đẹp, đẹp 1 cách riêng biệt chứ k ngây thơ, trong sáng, đáng yêu như Kyu Min hay lạnh lùng, quý phái như Mika. Sandy có 1 khuôn người dễ mặc đồ, khuôn mặt thanh tú cá tính và đặc biệt là những đường nét trên khuôn mặt rất sắc sảo, rõ nét có thể khiến cho bất cứ 1 thằng con trai nào điêu đứng....h Ren hiểu vì sao mà Sandy lại có tới 10 người chồng tương lai mà 10 người đó sau bao nhiêu năm liền bị Sandy từ chối mà vẫn chung thủy theo đuổi, có lẽ họ k cũng nhìn thấy vẻ đẹp này của Sandy và bị nó hạ gục ít nhiều....

Nghĩ lại khiến cho Ren phải bật cười thích thú về con người của Lee Sandy này. Đúng, Sandy quả là 1 cô gái thú vị....

_Nè, đồ hám, k đừng ngồi cười cái quái gì vậy hả? _Sandy bực mình nén cái váy về phía Ren

_hihi, k có gì _Ren cười toét

_Hừ, từ này tới h ta thay mấy chục cái váy rồi đó, mi có chọn đại lấy 1 cái k thì bảo, ta mệt muốn chết đi được rồi đây này _Sandy gắt

_À, um...mấy cái váy đó đều đẹp cả nhưng ta vẫn cảm thấy ở mấy bộ đồ đó thiếu 1 chút gì đó , ta muốn tìm 1 chiếc váy có thể lột cả được tất cả con người của Mika _Ren trầm ngâm nhìn băng quơ

_Hừ, công nhận là vậy, ta cũng chẳng thấy có cái nào ưng ý đặc biệt hơn những cái khác cả _Sandy trống tay vào cằm suy nghĩ

2 người cũng ngồi thờ dãi, tìm mắt mấy tiếng rồi mà chẳng ưng được cái nào cả, chẳng nhẽ ở khu trung tâm mua sắm lớn nhất, nổi tiếng nhất đất Tokyo này mà k có lấy k cái váy nào ưng ý sao?

Ren chán nản đưa mắt đi nhìn những bộ váy đủ kiểu cách đựng trưng bày khắp gian phòng rộng....Bỗng, 1 chiếc váy đập vào mắt Ren, nhìn chiếc váy đó Ren liền tưởng tượng tới Mika khi mặc cái váy đó liền à...

_A! Cái kia được k Sandy? Thử coi sao? _Ren chỉ tay về chiếc váy được cheo trên cao màu tím đen

_Um, nhìn cũng được đó.A, nhưng ta thử từ này đến h một muốn chết đi sống lại rồi à _Sandy nhìn cái váy nhăn mặt than thở

_Thui, ráng đi, ta xê đền bù cho mi sưng đáng mà _Ren cười, mắt nhìn Sandy đầy cảm tạ

_Hừ, tí mi mà k bao ta ăn uống no 1 bữa thì ta cho người biết tay _Sandy hừ mạnh 1 tiếng nhưng vẫn miễn cưỡng đi vào bên trong thay đồ. Ai bảo nhận lời tên này làm gì nên h mới nai lưng ra mà giúp hần, chặc

Rốt cục Sandy và Ren mất hơn 4 tiếng liền và chao đổi, so đo mấy cái váy với nhau thì cũng quyết định chọn cái váy màu tím đen cùng như cái gậy đầu thống nhất của cả hai....Và cũng nhờ đó Ren biết được 1 điều là yêu 1 người k hề dễ nhưng tự tay đi mua đồ cho người con gái mình yêu càng chẳng dễ chút nào....

Cuối cùng thì Ren mất nguyên cả buổi sáng để mua những thứ còn lại như: Ví,giày, trang sức do 2 đứa mà mỗi đứa lại 1 ý kiến nên là cãi nhau ồm ồm cả lên làm cho mấy nhân viên sợ phát khiếp khi chỉ sợ 2 người này ụnh lộn à....

Sau khi chọn xong, 2 đứa mệt thở k ra hơi, bụng 2 đứa biểu tình giữ dội mà Ren còn khổ cực luôn khi bị Sandy bắt nạt k thương tiếc bắt sách tất cả đồ ra xe nên muốn hụt hơi luôn. Ừ, túi cũng ít thôi mà, tầm cỡ độ 6 cái túi to thôi, hô hô....

_Nhanh lên đi tên kia, tui đói muốn lả luôn rồi đây nè_Sandy nhăn nhăn mặt, xoa bụng dục Ren

_Hừ, bắt người ta sách cả đồng đồ còn dục cái quái gì chứ?_Mặt Ren méo sệch

_Cái đồ ẻo lả, nhanh lên_Sandy đứng trống 2 tay vào eo lườm + quát Ren. Nhìn nó chẳng khác gì bà chủ còn Ren là người hầu cả

_Vâng, thưa me_Ren oải, lết từng bước nặng nhọc tới

Cuối cùng, sau 1 hồi bị Sandy lườm nguyệt cho muốn cháy hết cả quần áo, da thịt muốn khét luôn thì Ren cũng lết ra được cái xe moto Aquila GT650R phân phối và lao vun vút tới của tieemk sushi Nhật Bản nổi tiếng ở khu phố Sagu

Chiếc moto màu đỏ rực rỡ lao vun vút trên đường, lượn lách qua những con phố tạo ra 1 vệt dài màu đỏ lướt qua dòng người đông đúc và đỗ cái “sịch” lại tại cửa hàng sushi

Ren vừa mới kịp dừng xe lại thì Sandy bị hương thơm đầy quyến rũ ở trong cửa hàng thu hút mà nhảy phốc xuống xe lao thẳng vào bên trong mà oánh chén bỏ mặc tên Ren ở đó với 1 đồng đồ .Ren chỉ còn biết nhìn bóng dáng của Sandy ngày càng xa dần mà ngậm ngùi, đau xót , khốn khổ lẫn căm phẫn , uất ức với cái con nhỏ thấy ăn quên bạn về này....

Ren bước vào quán thì đã thấy Sandy đã oánh chén được cơ số đĩa sushi đủ các loại rồi vì đồng đĩa xếp cạnh Sandybcao đứng bằng đầu Sandy và hình như Sandy k hề có ý định dừng lại ở con số đĩa đó chút nào....Ren thâm thương cho cái thân mình cũng như ví tiền của mình,....h mới thấy mình quả thực là ngubkhi để cho 1 con nhỏ ham ăn như nó chọn nơi ăn thế này. Cửa hàng sushi này quả thực là rất nổi tiếng là ngon nhưng nó cũng nổi tiếng là giá cả khá là đắt nữa....

Rồi bữa ăn chưa có chiều hướng kết thúc chút nào khi số đĩa trên bàn của Sandy cứ tăng vèo vèo theo cấp số nhân, mãi cho tới khi Sandy ôm cái bụng tròn xoe , cười đầy thỏa mãn hạnh phúc bước ra khỏi quán để lại 1 kẻ muốn rót nước mắt mà k được đành ngậm ngùi vác cái mặt méo sẹo ra quầy thu ngân mắt chớp chớp, mồm đớp đớp nhìn chị nhân viên xinh đẹp tính tiền mong chị ấy dơ cao đánh khê mà tính rẻ cho hần 1 tý k thì tháng này có nước hần ăn mì tôm gói mà sống qua ngày....

Nhân viên nhà hàng mang chiếc xe nhãn hiệu dodge Challenger SRT8 392 màu trắng sọc xanh tới cho Ren rồi chao lại chìa khóa cho hần

_Ồ, sao lại đi xe oto, xe moto đâu rồi?_Sandy đần mặt nhìn chiếc xe

_Hừ, đi moto để thành tên khuân vác đồ à? Tui đâu có điên đâu _Ren nhăn mặt, nghĩ tới cảnh tượng vừa này mà vẫn k khỏi hãi hùng

_Ồ hớ _Sandy nhúm ***

_Chắc, chết rồi. Tui phải qua đón Mika rồi k muộn mất là cô ấy bỏ về đó, mi tự về được k? _Ren nhìn đồng hồ

_Keke, được mà, k thành vấn đề cứ đi đón Mika đi, ta tự về được roài _Sandy hiểu quá rõ tính Mika nên nó hoàn toàn thông cảm cho Ren nên cũng k nổi bất bẻ hần vì dù gì hôm nay hần cũng cho nó ăn k bữa no nê và cũng bị nó hành cho te tua rồi

_Thanks nhìu nhé _Ren cười toe toét

_Um, xong có gì phải kể cho tui nghe với đó _Sandy nháy mắt tinh nghịch

_Ok _Ren gật đầu cười khoe cái răng khểnh cực kute của mình rồi phóng xe đi mất

40. Chương 40

Sandy nhìn bóng chiếc xe hiệu Dodge Challenger SRT8 392 mà lòng thầm mong rằng tên Ren khờ xê thành công để Mika có thể tìm được tro dựa vững chắc và k phải tự bực mình trong cái vỏ bọc để mà cố gắng kiên cường nữa.....Nó thực sự mong Ren xê thành công...Lời cầu chúc của nó: chúc cho hoàng tử nụ cười xê cảm hóa được công chúa lạnh lùng....

Khẽ cười 1 nụ cười tươi Sandy dỏ bước đi trên con đường đông đúc, hòa mình vào làn người đang vội vã kia....

CỔNG TRƯỜNG K.W

Chiếc Dodge Challenger SRT8 392 của Ren đỗ cái “sịch” ngay trước cổng trường K.W; trở mà có 1 cô gái với mái tóc đen, dài mượt cắt ngắn ; mặc 1 chiếc áo trắng lưng hở rốn đi cùng với áo gile đen; quần jean loang và giày nike cánh thiên thần trắng; cổ đeo vòng hình thập giá cách điệu , tay đeo vòng to bản và đồng hồ màu trắng đính đá đang chán chú đọc 1 quyển sách: đó là 1 cuốn truyện tình cảm tuổi teen có nhan đề là “yêu em từ cái nhìn đầu tiên” của 1 tác giả khá nổi tiếng Cổ Mạn

_Mika _Ren ngó đầu ra từ trong xe gọi và cười toe toét với Mika

_Hừ, chậm 1 phút nhá _Mika nhìn đồng hồ

_Thui mà, lên xe đi Ren đưa Mika đi _Ren cười trừ vì sự khó tính và đúng h giấc của Mika

_Lần sau là tui về đây _Mika miệng thì vẫn đe dọa nhưng tay thì cứ mở cửa bước lên xe

_hehe, tuân lệnh sếp _Ren cười toét, dơ tay lên chán như trong quân đội

Chiếc xe màu trắng sọc xanh từ cổng trường K.W lao ra ngoài vun vút , sượt qua lũ học sinh nữ làm tụi nó giật mình ma té ngã rồi nhanh chóng lại ra đường quốc lộ hòa mình vào các làn xe khác.....

_Đi đâu vậy? K về nhà sao? _Mika hỏi khi nhìn qua cửa kính xe thì đây là hướng ngược lại với đường về nhà mình

_Hehe, chút nữa mới về, h đi đây đã _Ren cười tinh nghịch

Đi lòng vòng qua mấy con đường quốc lộ lớn, đông đúc và tấp nập thì chiếc xe của Ren cũng dừng lại ở nơi có 1 cánh cổng rộng vòm lớn, cao chừng 10m , đầy người đi bộ qua lại ở đó và đặc biệt là gương mặt ai cũng đều tươi cười vui vẻ cả, ở khắp nơi đều vang lên những tiếng nhạc sập sinh vui tai.....Có thể nói ở đó rất náo nhiệt, đông đúc

_Tai sao lại tới đây? _Mika ngó nghiêng sung quanh rồi quay lại hỏi Ren

_Lâu rồi Ren với Mika chưa đi khu vui chơi mà. Từ bé tới giờ đâu có ít, nên hôm nay rảnh đưa Mika đi giải trí chút sù à _Ren nhìn Mika cười hiền

_Ba xê k vui đâu _Mika tuy giọng buồn nhưng mắt vẫn đảo nhìn khắp nơi

_Ren k nói, Mika k nói sao ngài chủ tịch biết được, phải k? Mika k thích trở này hả? _Ren nhìn Mika miệng thì nói sợ nhưng ánh mắt thì cứ nhìn khắp nơi cực kì hào hứng

_Nhưng.... _Mika ngập ngừng

_Được rồi, có gì Ren chịu tội tất, đi thôi _Bỏ tay với Mika nhà mình nên Ren bắt chặp khi Mika đang lưỡng lự kéo tuột nhỏ vào khu vui chơi luôn

Vừa mới bước vào mà mắt Mika muốn hoa lên , 2 mắt long lanh đầy hứng khởi , thích thú; đôi mắt cứ tròn xoe ngó nghiêng khắp nơi . Sau 1 lúc đứng nhìn ngang ngó dọc, chân tay Mika luống cuống cả chẳng biết nên nên đi đâu trước, chơi trò nào trước cả khiến cho Ren cũng phải phì cười vì bộ dạng của Mika và đành kéo Mika đi chơi từng trò 1, nào là: tàu lượn,tàu siêu tốc, trượt nước, nhà mà,.....khiến cho Mika cười k ngớt luôn

_A....A....vui quá, Ren ơi nhanh lên nào -Mika cười tít mắt

_Trời ạ, k thấy mệt sao Mika? Nghỉ 1 chút đi rồi chơi tiếp _Ren nhăn mặt nhìn Mika khi chơi gần hết các trò rồi mà chẳng có 1 chút nào thấy mệt mỗi cả.

_Uh, được vậy ngồi đó đi, tui qua đằng nè _Mika nói rồi chạy biến mất bỏ lại 1 cái mệt cực ngu

Ren nhìn bóng Mika khuất dần thờ dài rồi lết từng bước ra cái ghế dài cạnh đó.H hần thấy hơi ân hận khi đưa Mika tới đây vì tốt cực cũng lại bị người ta do ham vui mà bỏ rơi mình thế này....

Đang than ngẩn thờ dài , suy nghĩ linh tinh thì bỗng có 1 cái gì đó ươn ướt, lạnh lạnh chạm vào mặt khiến hần giật mình.....

_Oái, cái gì vậy ? _Ren ôm má quay lại

_Haha,Chỉ là nước mắt thui mà, cái đồ nhát chết _Mika cười khanh khách khi thấy phản ứng khi thú vị của Ren

_Trời, làm tui giật mình à . Ren tưởng Mika đi chơi típ rồi chứ? _Ren xì mặt

_Nè, cầm lấy. Đồ hâm, tại thấy Ren mệt nên tui mới chạy đi mua nước cho Ren thui mà. Hôm nay đi vui vậy là vì có Ren đi cùng đó chứ, k có Ren chơi cùng nữa sao vui được, ngốc _Mika đưa lon nước cho Ren rồi đặt mình xuống bên hần, khẽ cốc vào đầu hần vì tội ngốc k tả được

_Um, sorry nhé _Ren h lại cười toét. H hần vui lắm, nghe Mika nói vậy k mát lòng mát dạ hơi phí...Cứ nghĩ tới câu nói của Mika hần lại cười ngu khiến Mika bực mình đập cho cái mới chịu thôi (==.)

Hai người ngồi nghỉ ngơi, nói chuyện (thực ra là chọc nhau) mà Ren làm cho Mika nhà ta cười k ngớt; có lẽ đây là lần đầu tiên Mika có thể cười nhiều và hạnh phúc tới vậy. Rồi cả 2 lại hòa mình vào dòng người bất tận để chơi tiếp những trò chơi còn lại; mãi cho tới khi tay Ren cầm linh kính đồng hồ còn Mika thì ôm nguyên 1 con gấu to ụ , to hơn cả người Mika luôn thì cuộc vui mới tạm thời dừng lại ít phút.Chú gấu bông màu trắng tinh, mắt đen láy mũi hồng , miệng cười vui vẻ , trước ngực buộc 1 chiếc nơ lụa màu đỏ to đùng là thành tích kỉ lục nhất của Ren từ trước tới giờ khi chơi trò ném phi tiêu 10 cái trượt cả 10; Ren mén tới hơn trăm cái phi tiêu mà k cái nào trúng nổi hồng tâm làm cho Mika đứng ngoài tức muốn xì khói quay người bỏ về thì Ren nhà ta lại nhắm mắt ném đại, ném bừa thì ai ngờ lại trúng mới buồn cười....Và thành quả sau 1 hồi đổ mồ hôi sôi nước mắt đó chính là chú gấu bông to đùng mà Mika nhà ta đang cực kì hạnh phúc ẵm trên tay nhất quyết k chịu cho Ren cầm hộ mà cười tít mắt....có lẽ với Mika nhà ta hôm nay quả là 1 ngày tuyệt vời nhất, hạnh phúc nhất luôn rồi....

_Vui quá, h phải về hả? _Mika cười, giọng nói hơi tiếc nuối vì h lại phải về ngôi nhà rộng nhưng trống trải đó

_k, h mới chỉ là bắt đầu thôi _Ren nhìn Mika cười hiền

_Hử? là sao ?_Mika dần mặt k hiểu nhưng thực ra trong lòng thì thấy vui lắm vì k phải về và vẫn còn được ở bên cạnh 1 ai đó

_Rùi xẽ rõ à _Ren nói rồi phóng xe đi

Ren dừng xe lại và đưa Mika tới 1 cửa tiệm Spa lớn để họ chăm sóc cho Mika , thay đồ, trang điểm,....

Mika thành thực k hiểu rốt cục Ren muốn làm gì nữa nhưng cũng chẳng có lý do gì để từ chối nên đành tùy theo ý ren vì dù sao Mika đi chơi cả ngày nay rồi nên cũng muốn loại bỏ bụi bặm và mệt ra khỏi người mình

Mọi việc xong xuôi thì lúc đó cũng đã là 8h30' tối , Mika thay trang phục và được họ trang điểm 1 chút thì đã thấy Ren đứng đợi sẵn từ bao giờ.Mika lúc đầu con tưởng nhầm khi nhìn thấy Ren cơ,phải nói thật sự rất ngạc nhiên với người con trai tên Ren trước mặt mình: Ren mặc trên mình chiếc áo vest trắng, áo sơ mi trong màu đen cổ cài, quần tây đen, giày da đen bóng , mái tóc màu hung tím được vuốt keo dựng ngược , phần đuôi tóc được thả tự nhiên ôm lấy cổ dài, tai đeo khuyên tình thập giá nam kim cương, tay đeo đồng hồ mặt đính đá pha lê,...Nhìn ren hôm nay cực kì chững chạc chứ k còn cái nhí nhố, bụi bặm như mọi ngày nữa. Ren dựa người vào chiếc xe Dodge Challenger SRT8 392 bóng loáng , 2 tay đút túi quần nhìn Mika bước đến nở 1 nụ cười cực kì hiền nhưng lại đầy quyến rũ làm cho trái tim ai đấy dù đã quen nhau lâu rồi, nhìn thấy hẳn cười muốn chán luôn rồi nhưng vẫn k khỏi xao xuyến

41. Chương 41

Đồ trên người Mika mặc hôm nay chính là những đồ mà Ren đã mất cả ngày hôm nay để chọn lựa từng cái 1 thật tỉ mỉ đó. Mika mặc 1 chiếc váy màu tím đen,cổ tròn hơi rộng 1 chút, áo tay bông và dài, ở phía cổ tay áo hơi xòe ra 1 chút và được đính ren đen khá cầu kỳ, ở eo được ôm lại nhờ dây lụa ta thắt thành hình nơ bướm ở phía sau.Chiếc váy dài trên đầu gối, 3 tầng và mỗi tầng đều được đính ren đen cầu kì , tỉ mỉ; bên trong váy là những lớp vải màu đen mỏng để cho chiếc váy được bông lên đẹp hơn; đằng sau được khoét khá rộng tới eo để lộ ra tấm lưng trắng nõn mà k chút vết của Mika.

Trước ngực Mika được cài 1 bông hoa hồng làm bằng lụa đen rất đẹp và công phu, cẩn thận; chân đi giày cao gót màu đen 5 phân có quai , để to,ở trở cài quai được đính 1 bông hồng màu đen được làm từ kim cương nguyên chất , trên quai giày và chạy tới đế giày cũng đều được đính kim cương trắng long lanh, lấp lánh;tay đeo găng đen cùng với 1 chiếc lắc bạc nhỏ đính đá đen cầm 1 chiếc bóp nhỏ làm bằng da đen bóng .Tóc víc được chải gọn gàng hơi ôm lấy gương mặt trái xoan của Mika, tai đeo khuyên hình vương miện đính pha lê trắng; hồng mắt trắng hồng tự nhiên k cần thoa phấn cũng k hề dụng tới chút mỹ phẩm nào , đôi mắt to đen tròn được nhấn bởi bút chì kẻ mắt và phấn mắt càng khiến cho đôi mắt Mika sau hơn và thu hút hơn với người nhìn nó, đôi môi đỏ được thoa 1 chút son bóng Trong h Mika cực kì lộng lẫy, sang trọng nhưng cũng đầy nhẹ nhàng, thanh mảnh khiến cho Ren k khỏi hướng ánh mắt trừu mến của mình về phía Mika....

Ren mỉm cười, nhẹ nhàng tiến lại gần Mika đỡ cô ra xe , dịu dàng nói:

_Mika đói chưa?cùng đi ăn nhé

_Um_Mika nói, khẽ gật đầu vì hiện tại đang khá ngại . Đơn giản vì Mika k ngờ rằng mình lại đẹp vậy,khi soi gương cô cảm thấy như người trong gương k phải là thật vậy. Và khi nghe những nhân viên suýt xoa nhìn Mika khen đẹp, nói với cô rằng những thứ này đều do Ren mang tới chứ k phải là đồ do họ chọn ở đây thì Mika thực sự bất ngờ K thể ngờ được rằng Ren lại chọn được cho mình 1 bộ đồ hợp và vừa vặn với mình đến như vậy....

Lên xe Ren đưa Mika đi 1 đoạn khá xa , chừng 30' sau mới tới nơi.... Đó là 1 ngôi nhà được thiết kế theo phong cách phương Tây cổ kính nhưng sang trọng với màu trắng xám kết hợp đan xen

Nhẹ nhàng đỡ Mika xuống xe, Ren dắt Mika ra sau ngôi nhà, nơi được bao trùm bởi cả 1 vườn hoa thơm ngát nhưng chỉ độc độc nhất 1 loài hoa,đó là loài hoa hồng đỏ rực rỡ, đài các, kiêu sa, quyến rũ như chính

Mika vậy. Loài hoa hồng đẹp, là loài hoa biểu trưng cho tình yêu và sắc đẹp nhưng luôn được bảo vệ nhờ lớp gai sắc nhọn cũng như Mika đẹp nhưng lại bao bọc mình trong lớp vỏ lạnh lùng....

Bước trên con đường nhỏ được lát đá trắng, 2 bên đều là những bụi hoa hồng nhung mọc, Ren đưa Mika tiến sâu vào trong vườn hoa bước tới 1 khoảng sân nhỏ được đổ bê tông cao hẳn lên so với vườn hoa 1m và được trải thảm đỏ lên trên.... Mika bước lên từng bậc thang 1 và thực sự ngỡ ngàng khi mình đang ở giữa trung tâm của cả 1 vườn hoa rộng thênh thang. k chỉ vậy, trên này có cả 1 bàn ăn đầy những thức ăn nóng hổi nữa, những thức ăn mà Mika rất thích ăn đều được bày biện đầy đủ cả trên này lại còn được trang trí rất bắt mắt và đẹp khiến người ta càng muốn ăn hơn....

Mika quả thật rất cảm động, cảm xúc lẫn lộn hết cả, chẳng biết phải diễn tả thế nào chỉ biết rằng Mika quá vui mừng, hạnh phúc thôi....Mika như muốn khóc tới nơi vậy, quay lại nhìn Ren chằm chằm xúc động k nói nên lời....

_Mika thích chứ? _Ren mỉm cười

_Thích, rất thích _Mika gật đầu chắc chắn

_Hi, vậy thì tốt quá rồi, ngồi ăn đi, chắc đói lắm rồi hả? _Ren cười, nhẹ nhàng kéo ghế cho Mika ngồi vào

_um, nhắc mới nhớ, đói rồi _Mika cười mãn nguyện

_Đói thì ăn nhiều vào đó _Ren gấp thức ăn bỏ vào bát cho Mika

_Uh, nhưng hình như hơi tối thì phải? _Mika nhìn quanh. Trên bàn chỉ thấp độ có 3 ngọn nến và thức ăn, xung quanh cũng nhờ ánh đèn ở con đường nhỏ này Mika bước vào và nhờ ánh trăng chiếu sáng thôi chứ chẳng còn ngọn đèn nào nữa cả....

_À, quên mất _Ren chợt nhớ ra cái gì đó, khẽ nhúm vai, nhìn Mika rồi nhẹ nhàng dơ tay lên

Khi Ren vừa dơ tay lên, búng cái “tách” 1 cái thì hàng loạt các bóng đèn lớn với ánh sáng trắng xung quanh cũng đồng thời được bật sáng; và trong k gian trong lành, tươi mát đó tiếng nhạc nhẹ nhàng, du dương vang lên lan tỏa trong không trung như là cả bầu trời đang hát lên vậy....

_oa,.....đẹp quá _Mika đứng dậy, ngỡ ngàng nhìn k gian xung quanh

Cả bầu trời ban đêm h chìm ngập trong ánh sáng trắng đang soi sáng khắp nơi, cho ta thấy rõ mọi cảnh vật....H Mika có thể ngắm rõ cả vườn hoa hồng đang lấp lánh nhờ ánh sáng và sương đêm hòa quyện vào với nhau khiến cho ta cảm thấy những giọt sương đang đậu trên những cánh hoa mềm mại kia như những viên kim cương nhỏ lung linh Những bông hồng đỏ ngậm sương đêm được ánh sáng chiếu vào càng rực rỡ hơn bao h hết....khiến cho ai đó bị nó quyến rũ, hút hồn vậy.....

_Tất cả những thứ này đều dành tặng cho em cả đấy _Ren bước tới bên cạnh Mika, nói bằng chất giọng trầm nhưng ấm áp của mình

_hả? _Mika ngạc nhiên quay lại

_Mika, anh yêu em....Làm bạn gái anh nhé _Ren quỳ xuống, dơ trên mặt Mika 1 chiếc hộp nhỏ màu bạc, thắt 1 chiếc nơ tím, bên trong là 1 chiếc dây chuyền bằng bạc, mặt dây chuyền là hình vương miện được làm khá cầu kỳ đính toàn pha lê ở giữa đính 1 viên kim cương, có 1 viên đá màu xanh nhìn trông giống giọt nước được dính vào với vương miện nhờ 1 đoạn dây nhỏ và mảnh rất đẹp...Chiếc vòng đó rất hợp với Mika và càng hợp với bộ váy Mika đang diện hơn...

_Truyện này.... _Mika nhìn Ren....ánh mắt Ren kiên định nhìn thẳng Mika dường như muốn cho Mika thấy tất cả tấm lòng mình cũng như Ren hoàn toàn k hề đùa cợt, đùa chơi trong truyện này....1 ánh mắt kiên định

_Ren, Ren cũng biết truyện Ren với Mika là k thể mà, phải k? _Mika sau khi lấy lại được bình tĩnh nhìn thẳng vào mắt Ren, hỏi

_Ren bắt chấp tất cả _Ren k hề nao núng, chỉ khẽ mỉm cười, nhẹ nhàng nắm lấy tay Mika

_Tại sao lại yêu tui _Mika hỏi thẳng

_Mika, tình yêu k có lí do; yêu k phải là cứ vì :tiền, tài, danh, vọng,...Ren yêu Mika vì Mika là Mika thôi. Ren muốn là người luôn ở bên khi Mika buồn,muốn sánh bước bên Mika tới khắp mọi nơi với tư cách là 1 thằng bạn trai chứ k phải là vệ sĩ....Ren muốn làm tất cả mọi thứ với Mika, muốn có Mika luôn bên cạnh mình _Ren nở nụ cười hiền, nhìn Mika đắm đuối bằng ánh mắt trù mến đầy yêu thương và nhẹ nhàng đặt 1 nụ hôn nhẹ lên bàn tay thanh mảnh của Mika

_Ren, biết đây là hoa gì k ? _Ánh mắt Mika trong veo như mặt nước hồ thu phẳng lặng khẽ nhìn Ren, tay Mika chạm lên bông hoa được sẫm trên cánh tay

_Hoa sen hả? _Ren k hiểu ý của Mika lắm nhưng vẫn trả lời như những gì mình nghĩ

_K, là hoa Ren _Ánh mắt Mika xao động, trên môi Mika khẽ vẽ nên nụ cười hiền

_Vậy là..._Ren sững sờ trước câu nói của Mika; nhẹ như gió nhưng sao mà khiến cho trái tim Ren đập loạn hết cả lên vậy???

_Đồ ngốc, tui đợi câu nói này lâu lắm rồi đó _Mika ôm trầm lấy Ren

_Vậy là.....vậy là Mika đồng ý hả?...đồng ý phải k ? _Giọng Ren run run như k tin vào tai mình, nhìn thẳng Mika 1 lần nữa.Ren cứ nghĩ rằng mình nghe nhầm

_Um.... _Mika gật đầu, khuôn mặt k dấu được sự vui sướng, hạnh phúc cũng như buồn cười vì sự ngốc nghếch của Ren

_ha ha ha ha.....Mika Nakashima , suốt cuộc đời này em xê là của riêng anh thôi, anh xê k cho em thoát khỏi anh đâu _Ren hạnh phúc,bế bồng Mika lên xoay vòng vòng

_Ngốc, ngà bậy h, buông ra _Mika lườm yêu Ren nhưng miệng thì cười rạng rỡ

_Anh vui lắm, rất vui _Ren siết chặt Mika vào lòng

_Hừ, vậy từ h thấy anh đi với con nào thì anh chết với em đấy nhé _Mika đỏ mặt lái sang truyện khác

_Dạ, tuân lệnh thưa bà xã _Ren gật đầu cái “rụp” k cần suy nghĩ. Trước h đối với Ren đi tán mấy nhõ kia chẳng qua vì muốn Mika đừng có tình cảm với mình, đừng yêu mình để rồi Ren k dần lòng được sẽ làm tổn thương Mika mất. Nhưng h đối với Ren chẳng còn quan trọng nữa, hần biết hần yêu Mika là đủ còn truyện sau này với cho Mika ra sao thì cũng mặc, hần bất chấp...chỉ cần có Mika thì hần k sợ người đàn ông đó.....

_Hừ, nhận làm vợ anh hồi nào mà kêu bà xã zậy ? _Mika lừ mắt nhưng miệng thì cười hết cỡ

_ùi, gọi dần cho nó quen mà. Trước sau gì trả vậy, hehe , Mika nhận vòng này nha _Ren cười tinh nghịch đưa chiếc hộp để vòng đó cho Mika

_Um _Mika khẽ gật đầu

_Nhớ nhá, chiếc vòng này cũng như Ren vậy nên phải luôn luôn đeo nó đấy để Ren luôn bên Mika nha _Ren nhẹ nhàng đeo vòng vào cổ cho Mika

_Um, nhất định xê trân trọng mà _Mika gật đầu, cười hạnh phúc. 1 nụ cười nhẹ thôi nhưng có lẽ từ h nụ cười đó xê luôn hiện trên khuôn mặt xinh đẹp của Mika.....Bóng hồng trong lồng kính đã phá bỏ lớp băng bao phủ mình để tỏa hương và khoe sắc rực rỡ rồi.....

_Anh yêu em _Ren nhẹ nhàng đặt 1 nụ hôn lên má Mika

42. Chương 42

Lệnh chiêu hồi - Người được chọn

TẠI NHÀ TỔNG THỐNG NHẬT BẢN (HAY NHÀ CỦA MIKA)

Lúc này, trong ngôi nhà đầy, trong căn phòng màu tím sẫm đầy, Mika ngồi thu mình trên chiếc cửa sổ lớn chỉ cách bên ngoài kia là lớp kính trong đạn giấy. Mika cứ ngồi bất động vậy ở đó hàng giờ rồi, người chỉ mặc đúng chiếc áo 3 lỗ trắng cùng với quần đùi trắng căn cứ trong thời tiết se lạnh này Đôi mắt Mika băng khuôn nhìn ra ngoài, tay cứ mân mê sợi dây chuyền độc nhất mà hôm qua Ren tặng cho mình nhưng tuyệt nhiên không hề mở lời với ai cũng như chẳng thiết anh uống gì.....

_Mika, con gái à _Cha Mika bước vào

Mika quay lại nhìn cha mình rồi ánh mắt lại lơ đãng nhìn ra ngoài

_Con hãy quên thằng đó đi, nó không xứng với 1 tiểu thư cao sang quyền quý như con đâu. Ta sẽ kiếm cho con 1 mối tốt hơn, 1 người giàu có hơn được chứ? Yêu nó con sẽ hạnh phúc được đâu _Ông nhẹ nhàng khuyên giải Mika

_Hừ, thế nào là hạnh phúc hả cha? Hạnh phúc là lấy 1 thằng chồng giàu có, 1 gia tài bạc triệu những chẳng hề có 1 chút tình cảm nào như cha sao? Hừ, để rồi con lại bước theo con đường của mẹ mình bị bức tới mức phải tự vẫn hả? Tới lúc chết rồi cũng không thể yên lòng mà nhắm mắt sao?????_Mika nhếch môi, cười nhạt

_Con....con đang nói gì vậy ? Cha yêu thương con như thế nào con phải là người rõ hơn ai hết chứ? _Ông lấp liếm, phủ nhận những gì con gái mình nói

_Hừ, yêu thương sao? Yêu thương con là mang con ra đổi lấy địa vị, danh vọng, tiền bạc sao? Cảm ơn cha nhiều nhưng con không cần đâu. Cha là cha con bấy lâu nay chắc hẳn cha cũng hiểu tính con chứ; có chết con cũng không bao giờ chịu lấy ai ngoài Ren ra cả. Chỉ mình Ren Otohara mà thôi _Giọng nói của Mika lúc đầu đầy mỉa mai nhưng càng về sau càng đanh thép, chắc chắn; tay phải khẽ chạm vào bông hoa sen được xăm trên cánh tay trái

“BỐP”

_mày giám đỡ giọng nói đấy với cha mày à? Đồ bất hiếu _Ông thẳng tay tát Mika

_Xuất bao nhiêu năm qua cái gì con cũng nghe cha, đa theo ý cha; những gì cha nói con chưa bao giờ con giám làm sai 1 lần nào....Nhưng giờ chuyện của cả đời mình, hạnh phúc của cả cuộc đời con tuyệt đối không bao giờ nghe cha đâu _Mika ôm má bị đánh tới đỏ tấy lên, nhìn cha mình bằng ánh mắt vô hồn

_Mày..... _ông giận run người

_Dạ thưa ngài chủ tịch _1 tên vệ sĩ bước vào

_Sao? _ông quay lại hỏi

_Có chuyện ạ... _Tên vệ sĩ e dè nói

_Hừ, được rồi. Canh chừng đứa con này của ta cho cẩn thận đấy; nó có mệnh hệ gì hay trốn thoát các người cũng không xong đâu _Ông ta gật đầu hiểu hàm ý tay vệ sĩ nói bước ra ngoài không quên dặn dò cảnh cáo tụi vệ sĩ

Mika tuyệt nhiên không khóc, không hề rơi 1 giọt nước mắt nào cả; đôi mắt thất thần lại quay ra hướng cửa sổ nhìn vu vơ ra bên ngoài thu thân hình nhỏ bé của mình vào 1 góc của khung cửa sổ lớn

Cũng lúc ấy, ngoài cửa chính nhà Mika thì tụi Sandy đang kéo đến và réo ầm ĩ khiến cho lũ bảo vệ không biết làm thế nào....

_Xin lỗi cô, cô không được vào ạ _1 tay bảo vệ dõng con đứng chắn trước cửa không cho Sandy vào

_Ta muốn vào, lui ra _Sandy nói, giọng đầy uy quyền xen lẫn đe dọa

_Dạ, xin lỗi nhưng ngài tổng thống nói là không tiếp khách ạ _Tay vệ sĩ nói

_Ta không phải khách của ông ta, càng chẳng có việc gì muốn gặp ông ta cả. ta muốn gặp Mika, lui ra _Sandy trừng mắt; ánh mắt long lanh tràn đầy lửa giận

_Thành thật xin lỗi nhưng tiểu thư Mika nhà tôi không có nhà ạ _Tay vệ sĩ đỏ mặt vội nói. Tuy người con gái đứng trước mặt hắn chỉ bằng nửa thân thể nhưng sát khí từ mắt và uy quyền của cô ta quá lớn khiến hắn cũng phải lạnh sống lưng

_Yaaaa.....k có cái quái gì mà k có chứ???Trả Mika lại cho ta cái lão sói già kia _Sandy hét lên túm cổ tay vệ sĩ

_Tiểu thư, mời tiểu thư về cho ạ _giọng tay bảo vệ khác sắc lạnh vang lên. Đằng sau hắn là 1 lũ mấy chục tay bảo vệ mặt dày sát khí

_Hừ, mấy người muốn uỳnh lộn sao?Được thôi, thế nào cũng được nhưng hôm nay nhất định ta phải gặp được Mika _Sandy bẻ tay, cười nửa miệng

_Đủ rồi Sandy, đừng quậy nữa _Ryan kéo cô em gái lại khi nó đang chuẩn bị nhảy vào sử dụng mấy tên kia _ya, anh đừng có cản em _Sandy tức giận nói

_Lee Sandy, anh nói đủ rồi. Nghe k? _Ryan nhìn cô em gái, ánh mắt kiên định

_Dạ _Giọng Sandy ỉu sùi

_Vậy chứ h làm sao với Mika đây? Mika ở trong đó chắc chắn sẽ chẳng ổn chút nào à _Kyu Min lên tiếng hỏi. Thực ra thì Kyu Min cũng muốn đập cho bọn bảo vệ kia trận như Sandy lắm nhưng ngại nổi vì Koon Ham đoán được nên bị giữ lại này h đành đứng im thôi

_Muốn đầu với ông ta k khó nhưng ta k thể dùng vũ lực được mà sông thẳng vào đầu mà ta cần dùng cái đầu để đấu với ông ta _Ryan nở nụ cười nửa miệng, tay chỉ vào đầu

_Anh có cách hả? _Sandy nghe vậy nguôi giận liền, nhìn hai nó

_em thấy anh đã bao h nói đùa chưa? _Ryan nhìn cô em gái yêu quý cười hiền

_Biết em, em yêu hai nhất _Sandy vui sướng, cười toe toét nhảy trồm lên ôm anh mình , hôn cái “chụt” vào má hai nó

_Hai người này _Kyu Min nhìn đầy bất lực

_Sandy,em có cần vui vậy k? Có cách nhưng thực hiện được hay k lại là cả 1 vấn đề khác đấy _Koon Ham nhìn tên ban Ren đang đứng bần thần ở trước cửa mà trong lòng k khỏi lo lắng. Trải qua cái cảm giác mất người yêu nó hụt hẫng như thế nào rồi nên Koon Ham cũng hiểu được cảm giác của Ren nhưng truyện của Ren chẳng hề đơn giản như của Koon Ham chút nào cả....

_Yên tâm đi, hai em mà đã làm chỉ có thắng và thắng tuyệt đối thôi chứ k bao h có truyện thất bại đâu. Ren, Ren nhất định phải lấy lại tinh thần đi nha,mạnh mẽ lên _Sandy cười rạng rỡ nói,lon ton chạy lại phía Ren

_Tui....tui k biết nữa....._Ren chán nản nói, mặt u ám như đưa tang

_Yaaa.....đồ ngốc, chưa gì đã bỏ cuộc là sao? Đồ hèn, cất công tui chao Mika cho mi; phụ công Mika nàh tui khéo ở trong đó hiện h đang chịu khổ mà trống đối lại lão già kia kia. Mi chết đi, cứu được Mika ta sẽ nhất quyết sẽ k bao h chao Mika cho 1 tên như mi nữa _Sandy tức giận nắm Ren thẳng tay, mồm k ngừng mắng **** tên ngốc đó

_Dừng lại, cô điên à? Ren đang bị thương đó _Kevin giữ tay Sandy lại k cho nó đánh Ren nữa

_Bỏ tui ra, tên ngu này chết cũng đáng _Sandy gắt

_Sandy....._Ren ngẩng lên nhìn Sandy, ánh mắt u buồn còn khuôn mặt thì chẳng khác gì cái bánh bao thiêu

_Gì? _Sandy trừng mắt

_yêu tui liệu Mika sẽ hạnh phúc chứ? Tui chẳng có gì ngoài tình cảm này cho Mika ra cả_Ren hỏi

_Thế chứ mi nghĩ như thế nào là hạnh phúc, yêu thằng chồng giàu có, lắm tiền nhưng k có chút tình cảm thì hạnh phúc được sao? _Sandy muốn đâm vào cái bản mặt ngu ngu của hắn 1 cái cho bõ tức lắm

_Ren, với Mika và với tất cả tụi này thì hạnh phúc nhất chính là lúc được ở bên người mình yêu thương đó_Kyu Min bước tới, nắm tay Ren mỉm cười hiền

_Tui...tui....._Ren ấp úng

_Ren dừng tự ti về bản thân như vậy chứ! Chẳng phải từ lúc ba Ren mất Ren vẫn đủ khả năng gánh vác cả cuộc sống đấy sao? Vừa học vừa làm vệ sĩ cho Mika nhưng đã bao h Ren thấy hối hận k??_Kyu Min nghiêng đầu hỏi Ren, mỉm cười

_chưa ... 1 chút cũng k _Ren khẽ lắc đầu

_Đó, vậy so với lúc k có mục tiêu, k biết sống vì cái gì hay những lúc tưởng chừng như người mình yêu mất đi mãi mãi, thấy người mình yêu tổn thương thì h có phải là ta nên đấu tranh cho hạnh phúc của mình k??? Mika nhất định cũng sẽ kiên cường đợi Ren tới đón đó _Kyu Min đặt tay lên ngực mình nói; nói những cảm xúc thật mà chính cô đã cùng Koon Ham trải qua

_Tui...um....Ren hiểu rồi.Người mang lại hạnh phúc cho Mika chỉ có mình Ren Otohara này thôi, ha _Ren sau 1 chút ngập ngừng cũng đã hiểu ra vấn đề

_Ngốc,h mi mới hiểu hả? làm ta tức muốn điên luôn _Sandy đắm vào vai Ren

_Hi, sorry mọi người, Ren trở lại rồi đây _Ren cười toét, khoe cái răng khểnh cực duyên; nụ cười cố hữu nhưng lại cuốn hút, hút hồn người đã quay lại với khuôn mặt điển trai kia

_được rồi, mấy đứa về nhà anh đi rồi nói chuyện tiếp_Ryan cười hiền

_Dạ _Cả lũ gật đầu , tíu tít kéo nhau ra xe đi về

Chiếc xe chở tụi nó h lại lẩn bánh sau 1 hồi đứng yên nhìn chủ nhân của mình tung hoành và đang lao vun vút trên đường quốc lộ đưa tụi nó về nhà....

Ngôi nhà từ lúc nào lại vang lên những tiếng cười ròn tan và cũng chẳng biết từ bao h mà nhà nó lại thành nơi chứa chứa tụi quậy này luôn rồi chứ k còn siêu quậy nữa.....

Về nhà, Sandy với bé bạch hổ và chú mèo Wild đi ngủ, nó bắt tụi Tứ Quý đi nấu cơm cho nó tỵ dậy ăn còn kệ hai nó với tụi kia bàn kế hoạch rùi xong xuôi đâu đấy chỉ cần nói nó kế hoạch thực hiện như thế nào thôi là được rồi, mấy vụ đấy nó k có ý kiến vì nó mà ý kiến thì chắc chắn xẽ có máu đổ; nó chơi ác lắm mà chứ cách bình thường thì nó chịu thôi.Vậy là nó vừa được ăn nó, ngủ kĩ mà cũng chẳng ảnh hưởng gì tới kế hoạch cả....(==. Nhỏ này khôn lỏi thật)

Đúng 9h tối , khi mọi người đang thay đồ chuẩn bị đi, hai nó cũng chuẩn bị sẵn quần áo và những đồ khác rồi giúp nó thay đồ xong xuôi thì đúng 9h30' sau 8 chiếc moto phân phối lớn hiệu YZF – R1 lao ra từ cổng nhà Sandy mất hút vào trong bóng tối. 4 chiếc xe của Tứ Quý, Koon Ham lại Kyu Min, hai nó thì chở nó; Ren,Kevin thì mình 1 xe và đích đến của 8 chiếc xe chính là nhà Mika_ hay nhà tổng thống Nhật Bản....

Phái trên các nóc nhà coa tầng ta còn thấy loang loáng 2 bóng đen 1 lớn 1 nhỏ của cái gì đó lai đi rất nhanh, với vận tốc lớn như những bóng ma vậy....

_Được rồi,anh xẽ phá Camera của nhà này, mấy đứa có 30' để vào được ngôi nhà đấy. Anh xẽ vào sau, ok ? _Ryan nói, tay vẫn thoăn thoắt sử lý cái gì đó trong cái laptop

_Vào được nhà rồi thì sao hai? _Sandy thắc mắc

_Um, tất cả xẽ gặp nhau tại phòng khách nhà Mika nhé_trở cha Mika đang ngồi làm việc hiện h.Nhớ nhé, Kyu Min, Koon Ham với Tứ Quý ở vòng ngoài sử lý hết bọn vệ sĩ đồng thời chợ giúp Kevin, Sandy và Ren vào nhà trong. Kevin và Sandy xuống tầng hầm nhà phá máy camera và hệ thống báo an toàn của ngôi nhà, Ren em đi đón Mika , rõ chưa? Điểm cuối là phòng khách nhà Mika_Ryan nói kế hoạch cho Sandy nghe cùng tụi nó nghe lại để nhớ

_Sao lại ở phòng khách hả hai? Đáng nhẽ phải chuồn luôn chứ_Sandy nghệt mặt k hiểu

_Hi, ta phải qua chào ngài tổng thống chút rồi đường đường chính chính ra chứ em gái _Ryan cười, xoa đầu cô em gái

_Tới h rồi, đi thôi. Xong chưa Ryan? _Kevin nhìn đồng hồ rồi liếc nhìn laptop của Ryan

_Xong rồi. À! Nhớ là phải hành động thật cẩn thận đấy nhé, tuyệt đối k được để bị phát hiện, và bản cùng lắm mới được giết người thôi đấy và đừng có để đánh động ông ta là k hay đâu. Ok _Ryan nhắc nhở tụi nó

_Ok ạ _Tụi nó gặt đầu, sửa lại đồ mang theo rồi bước đi

_Kevin, dao Sandy cho mi đây. Cứ làm như đã bàn bạc nhé, nếu cần thiết hăng ra tay _Ryan gọi với Kevin lại

Kevin quay lại nhìn Ryan rồi khẽ gặt đầu rồi đi. Chú mèo Wild từ đâu chạy tới nhảy lên vai Kevin đi theo tụi nó vào trong còn con bạch hổ thì tiến tới trở Ryan ngằm cạnh dưới chân anh mắt lim dim nhưng thật ra là đang bao quát khung cảnh khắp nơi đó ạ

* * *

Tới hàng rào sau nhà Mika, cái hàng rào cao tới 4; 5m thẳng đuột k có thanh ngang nào để tụi nó chèo lên như những ngôi nhà bình thường được nên Kevin và Koon Ham phải làm bàn đạp cho Sandy và Kyu Min bật nhảy lên , tiếp đó là Tứ Quỷ. Còn Kevin, Koon Ham, Ren thì vốn là dân chơi bóng rổ lại còn khá cao nữa nên chỉ cần lấy đà chút là có thể bật cao chạm tới thanh sắt chắn ngang duy nhất ở phía đỉnh hàng rào rồi lộn người vào mà k bị vướng vứu bởi mấy thanh sắt nhọn đâm lên trên như muốn hù dọa người ta vậy....

Đáp xuống đất 1 cách nhẹ nhàng để k đánh động ai tụi nó chia làm 2 đội : Đội 1: là Tứ Quỷ sẽ đi xử lý mấy bọn bảo vệ được dày đặc xung quanh nhà; đội 2: là tụi nó sẽ tiến thẳng vào nhà chính

43. Chương 43

Tứ Quỷ nhẹ nhàng luồn ra trước, áp dụng phương pháp đánh nhanh thắng lẹ và lấy tình chế động để xử lý gọn gàng từng thẳng mà k để tụi nó phát hiện cũng như gây ra tiếng động gì bằng 1 phát phang thẳng vào gáy chúng thì dù tụi bảo vệ có đồ con tới đâu mà bị phang vào trô hiểm đấy cũng đều phải gục cả thôi. Tuy vậy áp dụng phương pháp này hơi vất vả chút, nó lâu và mất sức nhưng lại đạt được hiệu quả cao, đạt đúng chỉ tiêu mà tuyệt nhiên là bọn chúng từng thẳng đều sủi mà k biết lý do vì sao mình lại bị thế

Còn lúc đấy Kyu Min, Sandy, Koon Ham, Ren, Kevin đi cửa sau cũng gặp k ít bọn bảo vệ đi tuần; như vậy mới biết lão cáo già Nakashima đó đã đề phòng tụi nó tới đâu, cũng là do chiều nay tụi nó đánh động lão làm lão nâng cấp canh phòng lên hơn đề phòng tụi nó vào. Ý đồ của tụi nó đã bị lão đoán được nhưng mà lão k ngờ tụi này toàn đưa k sợ chết nên vẫn cứ đâm đầu vào mới sợ chứ.Kyu Min và Koon Ham đi trước dọn đường cho Sandy, Kevin và Ren vào trong nhà nhưng vào nhà thì tầng hoàn toàn chẳng có cửa sổ hay bất cứ 1 cánh cửa nào sau nhà này cả nên tụi nó phải leo lên tầng 2 có lan can. Cửa được khóa nhưng nó lại làm bằng kính nên Kevin chỉ cần khoét 1 lỗ tròn đủ rộng để cho tay vào mở khóa bên trong 1 cách dễ dàng.

Vào được tới bên trong, sau khi nhờ Ryan định vị xác định vị trí của Mika thì Sandy và Kevin đưa Ren tới trước cửa để Ren và Mika có thời gian tự nói chuyện với nhau còn 2 đứa thì nhanh chóng đi xuống dưới tầng hầm vì thời gian để khóa camera k còn nhiều nữa. Cái tầng hầm này chính là tầng âm được ông ta xây chìm xuống dưới, đây cũng chính là nơi đặt các máy thiết bị theo dõi và bảo vệ toàn ngôi nhà của lão...những thiết bị đấy k hề xoàng chút nào đâu nhưng mà đối với nó và Kevin thì cũng k khó để qua lắm...

Đang bước xuống cầu thang, ở đây khá vắng , có lẽ là do ông ta đã huy động hết tất cả những bảo vệ của ngôi nhà ra bên ngoài canh giữ nên chủ quan ở đây; chắc ông ta k nghĩ là tụi nó có thể vượt qua được hàng rào bảo vệ dày đặc đó để vào đây à. Bỗng Sandy với Kevin đi xuống gần tới nơi thì lại đụng chúng 1 tay bảo vệ đi lên....Hắn hơi ngạc nhiên trước sự xuất hiện của tụi nó chút nhưng nhanh chóng lấy lại phong độ mà trừng mắt nhìn những vết đỏ nhìn cả 2 như muốn ăn tươi nuốt sống vậy:

_Các người là ai????

_Ờ....um....._Sandy đang lúng túng k biết giải thích như thế nào thì.....

“VỤT.....RẮC.....”

Kevin lợi dụng lúc tên đó đang chú ý vào câu trả lời của Sandy mà nhanh chóng phóng lên với tốc độ nhanh nhất khiến ta chỉ nhìn thấy cái bóng vụt qua như gió vậy và “Rắc” 1 cái thì Kevin đã bóp nát xương cổ của

tên đó; ta chỉ còn nghe thấy những tiếng lạo xạo của sương vỡ trong cổ hần mà Kevin chỉ dùng có 1 cánh tay của mình để kết liễu đời tên đó thôi ă.Tên đó chết k kịp ngáp và chết khi còn chưa ý thức được tại sao mình chết cũng như kịp chặn chối điều gì đó cuối cùng

_Mi....._Sandy khá bất ngờ trước lực cánh tay của Kevin. Người bình thường gì có muốn bẻ cổ 1 ai đấy cũng phải sử dụng tới 2 tay để kẹp cổ, cũng có những người đạt đẳng cấp thì có thể 1 tay bẻ cổ nhưng chỉ với lực dồn vào cánh tay mà có thể bóp nát cổ mà bóp nát cả xương cổ 1 con người khỏe, cường tráng, lực sĩ, đồ con vậy cách dễ dàng thì dường như chẳng có ai làm được cả, trừ phi.....

_Đi thôi, nhìn gì mà nhìn, k có thời gia đây _Kevin phui phui tay bước đi

_Này, sao mi biết sử dụng chiêu đó hay vậy???_Sandy lon ton chạy theo hỏi

_Tò mò quá đấy, sau này cô sẽ rõ thôi _Kevin cười hiền, xoa đầu Sandy rồi bước đi lôi nó theo

Nó đành ngậm ngùi bước theo Kevin vào trong. Bên trong phòng chỉ có 1 tên duy nhất đang ngồi đó, tai thì đeo phone, miệng ngậm nga hát, mắt dán vào màn hình nên hoàn toàn chẳng biết sự có mặt của tụi nó và cũng chẳng biết cả cái hệ thống đẳng cấp toàn camera với thiết bị bảo vệ an toàn đã bị hack thừa bao h rồi

“BÓP.....RẦM...”

Kevin đánh mạnh vào gáy tên đó nên tên đó lăn ra bất tỉnh ngất đi đổ rầm xuống đất. Sandy và Kevin nhanh chóng cầm lỏi cái laptop ra kết nối với hệ thống máy chủ rồi loát chương trình chạy máy nên chưa đầy mấy phút sau khi hệ thống vừa bị mã hóa thì cũng là lúc thời gian hack máy chủ hết nên màn hình bị tắt cái “phụt”, hệ thống bảo an trong nhà đều được ngắt hết nhờ trình độ máy tính được huấn luyện đẳng cấp như Kevin và Sandy thì chẳng tốn mấy công sức cả.

Cũng lúc đó Ryan ung dung bước vào phòng cũng chú bạch hổ đi bên cạnh

_Xong chưa ? _Ryan cười, hỏi

_Rồi ă, vừa mới xong. Hai mang theo bạch hổ làm gì vậy ?_Sandy gật đầu

_Um, em thay đồ đi này. CHỈ cần khoác cái này ra ngoài là được _Ryan cười hiền, đưa 1 tấm áo choàng màu trắng cho Sandy

_Hai, đây là.....???_Sandy nhỡ nhàng nhìn chiếc áo choàng trong tay rồi quay lại nhìn Ryan

_Tối h thì cũng nên nói ra được rồi đấy_Kevin thở dài đánh mắt với Ryan

_Um Sandy, đã có lệnh chiêu hồi tụi mình rồi _Ryan gật đầu, nói

_Dạ. Lệnh chiêu hồi????_Sandy sững người

_Thì cũng đã 4 năm rồi mà, em nhớ chứ?Mấy ngày trước anh mới nhận được lệnh thôi nhưng em xem này, đây là những người được chọn _Ryan đưa cho Sandy 1 tờ giấy mảy đen chữ được viết bằng bút bạc

Sandy nhú mảy cầm tờ giấy đọc 1 hồi, khuôn mặt từ ngạc nhiên rồi sững lại rồi chuyển qua khó chịu, nhăn lại và trắng bệch ra, mồ hôi từ trên trán bắt đầu rịn ra như mưa...dường như có chuyện gì đó khiến Sandy hoảng hốt lắm vậy. Những chỉ 1 chút sau thì ánh mắt Sandy đánh lại đây tức giận chỉ muốn vò nát bức thư, xé nó ra làm trăm mảnh rồi coi như chưa có chuyện gì xảy ra mà k được

_Hai, tại sao lại là họ????_Sandy nhìn thẳng vào mắt hai nó đây tức giận

_Ở đây có 1 sự sắp đặt, vậy nên đây cũng là 1 phần lý do hai cho em đến Nhật như thế này chính là để em bảo vệ họ đấy. Sandy, lệnh này k phải là h mới có mà nó đã được đưa ra từ 3 năm trước rồi nhưng tới h mới thực hiện thôi, em k thể thay đổi được đâu _Ryan vỗ nhẹ vào vai cô em gái trấn an

_***** thật _Sandy siết chặt nắm đấm trong tay

_Đánh vậy chứ biết thế nào. H chỉ có cô và cái lý do này mới cứu được Mika và đường đường chính chính đưa Mika ra khỏi ngôi nhà này mà ông ta cũng k làm gì được. Ông ta dù có gan to lớn mặt đến đâu cũng k đầu được với cái này đâu_Kevin chậm rãi nói

_Tại sao cái tên này gì cũng biết vậy ?_Sandy quay phắt lại nhìn Kevin rồi quay lại hỏi hai nó

_Sandy, tại em hay quên thôi chứ em gặp cậu ấy nhiều rồi đấy. Biệt danh của Kevin là Huyết Vương. Nhớ chứ?_Ryan xoa đầu Sandy cười hiền

_Hả? _Mặt Sandy đơ luôn

_Thôi được rồi, đi đã rồi có gì nói sau. Tụi kia đang đợi đó, muộn rồi_Ryan kéo nó với Kevin đi tới điểm đã hẹn trước

* * *

TẠI PHÒNG MIKA:

Ren đi qua đi lại mãi ở trước cánh cửa gỗ sơn trắng phòng Mika mà đầy băn khoăn, suy nghĩ xem có nên bước vào trong hay k thì sau 1 hồi đấu tranh tư tưởng đầy kịch liệt mãi cuối cùng Ren cũng khe khẽ đẩy cửa phòng bước vào trong

Nhìn quanh căn phòng màu tím trầm k thấy có tiếng động cũng như chẳng thấy có ai cả Ren đang định bước ra để kiểm tra khác vì nghĩ họ đã chuyển Mika đi trước khi Ren tới rồi nhưng đang định quay mặt bước đi thì ánh mắt Ren bắt gặp hình ảnh cô công chúa nhỏ đẹp như thiên thần vậy mặc trên người bộ đồ trắng mỏng manh đang ngồi ngủ thiêm thiếp bên ô cửa sổ lớn sơn màu trắng.....Ren hơi ngáp ngừng 1 chút nhưng rồi cũng đảo bước tiến lại nhìn cô công chúa trong mỗi giấc mơ của hình vẫn hằng mơ đó: khuôn mặt trái xoan thanh tú hơi xanh, nước da trắng hồng k tỳ vết, đôi mắt nhắm nghiền, đôi lông mày hơi nhú lại như có gì đo bực mình lắm, hơi thở đều đều, mái tóc đen láy ôm lấy khuôn mặt khiến cho Mika dù có là đang ngủ nhưng vẫn tỏa ra khí chất của 1 bậc quyền quý, kiêu sa, lộng lẫy đến lạ thường .

Nhìn Mika ngủ dễ thương k chịu được khiến cho Ren k cầm được lòng mà hôn nhẹ lên má trán Mika 1 nụ hôn nhẹ nhưng chứa đựng cả tình cảm, cả nỗi nhớ nhung của mình.

Mika thấy có người chạm vào mình đã thế lại còn hôn vào chán mình nên mở trừng mắt nhìn thẳng hung thủ nào to gan dám dám động chạm mình thì k khỏi ngỡ ngàng, ngạc nhiên khi đứng trước mặt mình là khuôn mặt, nụ cười quá đỗi quen thuộc của người mà Mika yêu đang nhìn Mika mỉm cười hiền chàn đầy yêu thương và dịu hiền.....

_Anh ới đón em, Mika_Ren cười hiền rồi hôn nhẹ lên bông hoa được Mika xăm bên cánh tay trái

_Ren....Ren hả? _Giọng Mika run run. Đường như Mika k tin vào mắt mình, cứ tưởng rằng mình đang mơ, tay dơ lên chạm vào mặt Ren như xác định lại đây k phải 1 giấc mơ

_Là Ren nè, Ren tới đón đưa Mika ra khỏi nơi này_Ren siết chặt tay mình lên bàn tay hơi lạnh của Mika đang áp lên mặt mình

_Đúng là Ren rồi. Tui đã đợi Ren mãi, đợi mãi....._Mika ôm chầm lấy Ren, khóc nức nở. Đây k phải là lần đầu Mika khóc trước mặt Ren nhưng đây là lần đầu tiên Mika khóc cho Ren, khóc cho cuộc tình Ren đã đeo đuổi bao năm qua

_Ren hứa với Mika sẽ bảo vệ Mika mãi mãi mà. Ren đến rồi nè, h Mika sẽ k bao h phải ở 1 mình nữa đâu, nín đi _Ren xoa nhẹ tấm lưng đang run lên vì khóc của Mika. H Ren biết, Ren thực sự phải cảm ơn cô bạn Kyu Min và Sandy đã giúp mình tỉnh ngộ ra chứ nếu k h chắc Ren sẽ hối hận suốt đời mất....

_Um, tui biết nhất định Ren sẽ tới đón tui mà _Mika ở nụ cười tươi đầy hạn phúc. Nơi khóe mắt còn đọng lại giọt nước mắt nhưng đó là những giọt nước mắt hạnh phúc xen lẫn 1 chút giận hờn nhớ thương

_Thui, đừng khóc nữa. Nhìn Mika khóc Ren cảm thấy mình bất lực lắm, buồn và đau khổ lắm khi chẳng làm gì được chỉ Mika cả_Ren quyết đi 2 hàng nước mắt nóng hổi của Mika

_Um _Mika khẽ gạt đầu, cố ngăn những giọt nước mắt hiềm hoi của mình lại

_Vậy chứ. Thôi, h Mika đi thay quần áo đi rồi mình đi, mặc vậy sẽ bị nhiễm lạnh đó_Ren nói đỏ mặt quay đi

_A.....um....um...uh,uh,.....đợi Mika chút _Mika nhìn bộ đồ ngủ mỏng tang của mình mặc mà mặt đỏ bừng, lấp bắp rồi chạy như bay vào phòng thay đồ

5' sau Mika bước ra trong 1 bộ cánh mới: quần đùi da đen bóng ôm lấy chân,áo 3 lỗ đen, khoác ngoài là áo jacker đen cổ lệch,tay đeo vòng to bản,chân đeo giày da đế kép,mắt kẻ đen, môi tô chút son bóng...nhìn h Mika k còn là 1 cô bé tiểu tụy nữa mà đã trở thành 1 Mika Nakashima chần chừ sức sống, tự tin như trước

_Đi thôi _Mika cười tươi

_Um_Ren cười nhẹ, bước tới bên Mika nắm chặt bàn tay nhỏ bé của Mika

_Hẹn ở đâu vậy ? _Mika hỏi

_Ở phòng khách nhà Mika _Ren trả lời, nhìn Mika cực trêu mếu

44. Chương 44

Tứ Quỷ nhẹ nhàng luồn ra trước, áp dụng phương pháp đánh nhanh thắng lẹ và lấy tình chế động để sử lý gọn gàng từng thằng mà k để tụi nó phát hiện cũng như gây ra tiếng động gì bằng 1 phát phang thẳng vào gáy chúng thì dù tụi bảo vệ có đồ con tới đâu mà bị phang vào trô hiểm đấy cũng đều phải gục cả thôi. Tuy vậy áp ụng phương pháp này hơi vất vả chút, nó lâu và mất sức nhưng lại đạt được hiệu quả cao, đạt đúng chỉ tiêu mà tuyệt nhiên là bọn chúng từng thằng đều sủ mà k biết lý do vì sao mình lại bị thế

Còn lúc đấy Kyu Min, Sandy, Koon Ham, Ren, Kevin đi cửa sau cũng gặp k ít bọn bảo vệ đi tuần; như vậy mới biết lão cáo già Nakashima đó đã đề phòng tụi nó tới đâu, cũng là do chiều nay tụi nó đánh động lão làm lão nâng cấp canh phòng lên hơn đề phòng tụi nó vào. Ý đồ của tụi nó đã bị lão đoán được nhưng mà lão k ngờ tụi này toàn đưa k sợ chết nên vẫn cứ đâm đầu vào mới sợ chứ.Kyu Min và Koon Ham đi trước dọn đường cho Sandy, Kevin và Ren vào trong nhà nhưng vào nhà thì tầng hoàn toàn chẳng có cửa sổ hay bất cứ 1 cánh cửa nào sau nhà này cả nên tụi nó phải leo lên tầng 2 có lan can. Cửa được khóa nhưng nó lại làm bằng kính nên Kevin chỉ cần khoét 1 lỗ tròn đủ rộng để cho tay vào mở khóa bên trong 1 cách dễ dàng.

Vào được tới bên trong, sau khi nhờ Ryan định vị xác định vị trí của Mika thì Sandy và Kevin đưa Ren tới trước cửa để Ren và Mika có thời gian tự nói chuyện với nhau còn 2 đứa thì nhanh chóng đi xuống dưới tầng hầm vì thời gian để khóa camera k còn nhiều nữa. Cái tầng hầm này chính là tầng âm được ông ta xây chìm xuống dưới, đây cũng chính là nơi đặt các máy móc thiết bị theo dõi và bảo vệ toàn ngôi nhà của lão...những thiết bị đấy k hề xoàng chút nào đâu nhưng mà đối với nó và Kevin thì cũng k khó để qua lắm...

Đang bước xuống cầu thang, ở đây khá vắng , có lẽ là do ông ta đã huy động hết tất cả những bảo vệ của ngôi nhà ra bên ngoài canh giữ nên chủ quan ở đây; chắc ông ta k nghĩ là tụi nó có thể vượt qua được hàng rào bảo vệ dày đặc đó để vào đây à. Bỗng Sandy với Kevin đi xuống gần tới nơi thì lại đụng chúng 1 tay bảo vệ đi lên....Hắn hơi ngạc nhiên trước sự xuất hiện của tụi nó chút nhưng nhanh chóng lấy lại phong độ mà trừng mắt vẫn những vết đỏ nhìn cả 2 như muốn ăn tươi nuốt sống vậy:

_Các người là ai????

_Ờ....um....._Sandy đang lúng túng k biết giải thích như thế nào thì.....

“VỤT.....RẮC.....”

Kevin lợi dụng lúc tên đó đang chú ý vào câu trả lời của Sandy mà nhanh chóng phóng lên với tốc độ nhanh nhất khiến ta chỉ nhìn thấy cái bóng vụt qua như gió vậy và “Rắc” 1 cái thì Kevin đã bóp nát xương cổ của tên đó; ta chỉ còn nghe thấy những tiếng lạo xạo của sương vỡ trong cổ hắn mà Kevin chỉ dùng có 1 cánh tay của mình để kết liễu đời tên đó thôi ạ.Tên đó chết k kịp ngáp và chết khi còn chưa ý thức được tại sao mình chết cũng như kịp chắn chối điều gì đó cuối cùng

_Mi....._Sandy khá bất ngờ trước lực cánh tay của Kevin. Người bình thường gì có muốn bẻ cổ 1 ai đấy cũng phải sử dụng tới 2 tay để kẹp cổ, cũng có những người đặt đẳng cấp thì có thể 1 tay bẻ cổ nhưng chỉ với lực dồn vào cánh tay mà có thể bóp nát cổ mà bóp nát cả xương cổ 1 con người khỏe, cường tráng, lực sĩ, đô con vậy cách dễ dàng thì dường như chẳng có ai làm được cả, trừ phi.....

_Đi thôi, nhìn gì mà nhìn, k có thời gia đây _Kevin phui phui tay bước đi

_Này, sao mi biết sử dụng chiêu đó hay vậy???_Sandy lon ton chạy theo hỏi

_Tò mò quá đấy, sau này cô sẽ rõ thôi _Kevin cười hiền, xoa đầu Sandy rồi bước đi lôi nó theo

Nó đành ngậm ngùi bước theo Kevin vào trong. Bên trong phòng chỉ có 1 tên duy nhất đang ngồi đó, tai thì đeo phone, miệng ngậm nga hát, mắt dán vào màn hình nên hoàn toàn chẳng biết sự có mặt của tụi nó và cũng chẳng biết cả cái hệ thống đẳng cấp toàn camera với thiết bị bảo vệ an toàn đã bị hack thử bao h rồi

“BÓP.....RẦM...”

Kevin đánh mạnh vào gáy tên đó nên tên đó lảo nhào ra bất tỉnh ngất đi đổ rầm xuống đất. Sandy và Kevin nhanh chóng cầm lấy cái laptop ra kết nối với hệ thống máy chủ rồi loát chương trình chạy máy nên chưa đầy mấy phút sau khi hệ thống vừa bị mã hóa thì cũng là lúc thời gian hack máy chủ hết nên màn hình bị tắt cái “phụt”, hệ thống bảo an trong nhà đều được ngắt hết nhờ trình độ máy tính được huấn luyện đẳng cấp như Kevin và Sandy thì chẳng tốn mấy công sức cả.

Cũng lúc đó Ryan ung dung bước vào phòng cũng chú bạch hổ đi bên cạnh

_Xong chưa ? _Ryan cười, hỏi

_Rồi ạ, vừa mới xong. Hai mang theo bạch hổ làm gì vậy ?_Sandy gật đầu

_Um, em thay đồ đi này. CHỈ cần khoác cái này ra ngoài là được _Ryan cười hiền, đưa 1 tấm áo choàng màu trắng cho Sandy

_Hai, đây là.....??? _Sandy nhỡ nhàng nhìn chiếc áo choàng trong tay rồi quay lại nhìn Ryan

_Tối h thì cũng nên nói ra được rồi đấy_Kevin thở dài đánh mắt với Ryan

_Um Sandy, đã có lệnh chiêu hồi tụi mình rồi _Ryan gật đầu, nói

_Dạ. Lệnh chiêu hồi????_Sandy sững người

_Thì cũng đã 4 năm rồi mà, em nhớ chứ?Mấy ngày trước anh mới nhận được lệnh thôi nhưng em xem này, đây là những người được chọn _Ryan đưa cho Sandy 1 tờ giấy màu đen chữ được viết bằng bút bạc

Sandy nhú mồm cầm tờ giấy đọc 1 hồi, khuôn mặt từ ngạc nhiên rồi sững lại rồi chuyển qua khó chịu, nhăn lại và trắng bệch ra, mồ hôi từ trên trán bắt đầu rịn ra như mưa...dường như có chuyện gì đó khiến Sandy hoảng hốt lắm vậy. Những chỉ 1 chút sau thì ánh mắt Sandy đánh lại đây tức giận chỉ muốn vò nát bức thư, xé nó ra làm trăm mảnh rồi coi như chưa có chuyện gì xảy ra mà k được

_Hai, tại sao lại là họ????_Sandy nhìn thẳng vào mắt hai nó đầy tức giận

_Ở đây có 1 sự sắp đặt, vậy nên đây cũng là 1 phần lý do hai cho em đến Nhật như thế này chính là để em bảo vệ họ đấy. Sandy, lệnh này k phải là h mới có mà nó đã được đưa ra từ 3 năm trước rồi nhưng tới h mới thực hiện thôi, em k thể thay đổi được đâu _Ryan vỗ nhẹ vào vai cô em gái trấn an

_***** thật _Sandy siết chặt nắm đấm trong tay

_Đánh vậy chứ biết thế nào. H chỉ có cô và cái lý do này mới cứu được Mika và đường đường chính chính đưa Mika ra khỏi ngôi nhà này mà ông ta cũng k làm gì được. ông ta dù có gan to lớn mặt đến đâu cũng k đấu được với cái này đâu_Kevin chậm rãi nói

_Tại sao cái tên này gì cũng biết vậy ?_Sandy quay phắt lại nhìn Kevin rồi quay lại hỏi hai nó

_Sandy, tại em hay quên thôi chứ em gặp cậu ấy nhiều rồi đấy. Biệt danh của Kevin là Hắc Vương. Nhớ chứ?_Ryan xoa đầu Sandy cười hiền

_Hả? _Mặt Sandy đơ luôn

_Thôi được rồi, đi đã rồi có gì nói sau. Tụi kia đang đợi đó, muôn rồi _Ryan kéo nó với Kevin đi tới điểm đã hẹn trước

* * *

TẠI PHÒNG MIKA:

Ren đi qua đi lại mãi ở trước cánh cửa gỗ sơn trắng phòng Mika mà đầy băn khoăn, suy nghĩ xem có nên bước vào trong hay k thì sau 1 hồi đấu tranh tư tưởng đầy kịch liệt mãi cuối cùng Ren cũng khe khẽ đẩy cửa phòng bước vào trong

Nhìn quanh căn phòng màu tím trầm k thấy có tiếng động cũng như chẳng thấy có ai cả Ren đang định bước ra để kiểm tra khác vì nghĩ họ đã chuyển Mika đi trước khi Ren tới rồi nhưng đang định quay mặt bước đi thì ánh mắt Ren bắt gặp hình ảnh cô công chúa nhỏ đẹp như thiên thần vậy mặc trên người bộ đồ trắng mỏng manh đang ngồi ngủ thiêm thiếp bên ô cửa sổ lớn sơn màu trắng.....Ren hơi ngập ngừng 1 chút nhưng rồi cũng dáo bước tiến lại nhìn cô công chúa trong mỗi giấc mơ của hình vẫn hằng mơ đó: khuôn mặt trái xoan thanh tú hơi xanh, nước da trắng hồng k tỳ vết, đôi mắt nhắm nghiền, đôi lông mày hơi nhú lại như có gì đo bực mình lắm, hơi thở đều đều, mái tóc đen láy ôm lấy khuôn mặt khiến cho Mika dù có là đang ngủ nhưng vẫn tỏa ra khí chất của 1 bậc quyền quý, kiêu sa, lộng lẫy đến lạ thường .

Nhìn Mika ngủ dễ thương k chịu được khiến cho Ren k cầm được lòng mà hôn nhẹ lên má trán Mika 1 nụ hôn nhẹ nhưng chứa đựng cả tình cảm, cả nỗi nhớ nhung của mình.

Mika thấy có người chạm vào mình đã thế lại còn hôn vào chán mình nên mở trừng mắt nhìn thẳng hung thủ nào to gan dám động chạm mình thì k khỏi ngỡ ngàng, ngạc nhiên khi đứng trước mặt mình là khuôn mặt, nụ cười quá đỗi quen thuộc của người mà Mika yêu đang nhìn Mika mỉm cười hiền chàn đầy yêu thương và dịu hiền.....

_Anh ới đón em, Mika _Ren cười hiền rồi hôn nhẹ lên bông hoa được Mika xăm bên cánh tay trái

_Ren....Ren hả? _Giọng Mika run run. Đường như Mika k tin vào mắt mình, cứ tưởng rằng mình đang mơ, tay dơ lên chạm vào mặt Ren như xác định lại đây k phải 1 giấc mơ

_Là Ren nè, Ren tới đón đưa Mika ra khỏi nơi này _Ren siết chặt tay mình lên bàn tay hơi lạnh của Mika đang áp lên mặt mình

_Đúng là Ren rồi. Tui đã đợi Ren mãi, đợi mãi....._Mika ôm chầm lấy Ren, khóc nức nở. Đây k phải là lần đầu Mika khóc

trước mặt Ren nhưng đây là lần đầu tiên Mika khóc cho Ren, khóc cho cuộc tình Ren đã đeo đuổi bao năm qua

_Ren hứa với Mika sẽ bảo vệ Mika mãi mãi mà. Ren đến rồi nè, h Mika sẽ k bao h phải ở 1 mình nữa đâu, nín đi _Ren xoa nhẹ tấm lưng đang run lên vì khóc của Mika. H Ren biết, Ren thực sự phải cảm ơn cô bạn Kyu Min và Sandy đã giúp mình tỉnh ngộ ra chứ nếu k h chắc Ren sẽ hối hận suốt đời mất....

_Um, tui biết nhất định Ren sẽ tới đón tui mà _Mika ở nụ cười tươi đầy hạnh phúc. Nơi khóe mắt còn đọng lại giọt nước mắt nhưng đó là những giọt nước mắt hạnh phúc xen lẫn 1 chút giận hờn nhớ thương

_Thui, đừng khóc nữa. Nhìn Mika khóc Ren cảm thấy mình bất lực lắm, buồn và đau khổ lắm khi chẳng làm gì được chỉ Mika cả _Ren quyết đi 2 hàng nước mắt nóng hổi của Mika

_Um _Mika khẽ gạt đầu, cố ngăn những giọt nước mắt hiềm hoi của mình lại

_Vậy chứ. Thôi, h Mika đi thay quần áo đi rồi mình đi, mặc vậy sẽ bị nhiễm lạnh đó _Ren nói đỏ mặt quay đi

_A.....um....um...uh,uh,.....đợi Mika chút _Mika nhìn bộ đồ ngủ mỏng tang của mình mặc mà mặt đỏ bừng, lấp bắp rồi chạy như bay vào phòng thay đồ

5' sau Mika bước ra trong 1 bộ cánh mới: quần đùi da đen bóng ôm lấy chân,áo 3 lỗ đen, khoác ngoài là áo jacker đen cổ lệch,tay đeo vòng to bản,chân đeo giày da đế kép,mắt kẻ đen, môi tô chút son bóng...nhìn h Mika k còn là 1 cô bé tiểu tụy nữa mà đã trở thành 1 Mika Nakashima chần đầy sức sống, tự tin như trước

_Đi thôi _Mika cười tươi

_Um_Ren cười nhẹ, bước tới bên Mika nắm chặt bàn tay nhỏ bé của Mika

_Hẹn ở đâu vậy ? _Mika hỏi

_Ở phòng khách nhà Mika _Ren trả lời, nhìn Mika cực trều mến

45. Chương 45

_Hả? sao lại? _Mika nhìn Ren k hiểu

_Ren k rõ lắm nhưng có lẽ anh Ryan muốn Ren nói chuyện với cha Mika 1 lần nữa. Ren thấy như vậy cũng được, dù sao cũng thử 1 lần nữa có thể thay đổi cha Mika k nếu k được thì coi như là chào cha Mika luôn
_Ren cười hiền

_Um, cảm ơn Ren nhé _Mika cười nhẹ

_Ngốc, những gì Ren làm là đều Mika thôi _Ren siết chặt bàn tay Mika trong tay mình

Cả 2 nhìn nhau cười hạnh phúc rồi tay trong tay bước ra phòng khách đối mặt với cha Mika.

Lúc này, ông bố cáo già của Mika vẫn k hề hay biết gì tới truyện đã bị 1 lũ trẻ con ranh ma, tiểu quái mà theo như ông là vất mũi chưa sạch qua mặt 1 cách dễ dàng . H ông ta vẫn đang ung dung ngồi đọc báo, nghiên cứu thông tin thị trường cho tới khi giọng nói của Mika vang lên

_Cha.....

Ông ngẩng lên nhìn người gọi mình và rồi “ Phịch”...tờ báo trên tay rơi xuống đất 1 cách nhanh chóng khi ông thấy con gái mình và đặc biệt là người đứng cạnh con gái mình

_Mày..... _Ông trừng mắt nhìn Ren

_Con tới đón Mika và xin bác 1 lần nữa đồng ý cho tụi con quen nhau ạ. Con yêu Mika _Giọng nói Ren hết sức bình tĩnh, ánh mắt kiên định nhìn thẳng vào cha Mika

_Hừ, mày nghĩ mày là ai mà giám yêu con gái tao ha?Tụi bây còn đứng đó, bắt thằng khốn đấy lại cho tao, nhanh lên _Ông rít lên từng lời qua kẽ răng

Lũ vệ sĩ còn lại và cũng là những tên vệ sĩ cuối cùng bên ông ta tiến lại phía Ren.Ren nhìn mấy tên đấy cười khẩy 1 cái rồi rút thanh kiếm mạ vàng của mình ra khỏi vỏ bao, đẩy Mika đứng ra phía sau mình tay trái vẫn nắm chặt lấy tay Mika k buông, nói:

_10 người các người nghĩ thắng được ta sao?

Tụi kia hơi lương lự, dao động bởi lời nói của Ren bởi vì tụi nó biết dù có to lớn hơn ren, đồ con hơn Ren nhưng cũng chẳng phải nghiêm nhiên mà con người đứng trước mặt tụi nó kia được làm đội trưởng đội cận vệ hoàng gia; là người thao túng, chỉ huy hơn mấy nghìn người cùng với quá khứ chẳng mấy tốt đẹp của mấy năm trước khi bị bọn cảnh vệ k chịu khuất phục Ren làm đội trưởng do Ren trẻ hơn chúng mà lại vừa vào nên đã bị Ren sử dụng tới mức mà mấy chục thằng đấy phải tranh nhau đăng kí trở nằm ở nhà xác.....

_Tụi bây còn đứng đó, lên hết 1 lượt cho tao _Ông ta quát ầm lên

Lũ ấy lật đật lao về phía Ren thì bỗng dưng có những cái bóng đen từ đâu lao tới chặn bước đi của tụi nó lại....Dáng người con gái bay tới và “BỐP” 1 cái cô đá văng thằng lùn mấy mét dính luôn người vào bức

tường phía sau, tiếp tục nhảy lên kẹp 2 chân vào cổ hân và chỉ có 1 tiếng “ rắc” khô khốc vang lên thì cũng là lúc cô tên đó gãy và hân đã được chuyển tới gặp tử thần.....Rồi lại 1 bóng dáng người con trai cao to lướt tới nhẹ nhàng như 1 cơn gió thoảng đi tới phía sau 2 thằng cảnh vệ đang sững sờ đứng đấy tùm đầy tụi nó đẩy vào nhau khiến 2 thằng choáng váng đầu sao bay vù vù quanh đầu còn chưa kịp hoàn hồn tỉnh lại thì 2 tiếng “ rắc....rắc.....” vang lên sồn da gà thì đầu 2 thằng đó đã nghẹo về phía sau nhờ 2 cánh tay săn chắc của anh.....

Cuối cùng 4 cái bóng nhảy vào từ cửa sổ và sử dụng nốt mấy thằng tạp nham còn lại, thằng cổ tay bị bóp nát bẻ ngoặt sang bên đầu đón rên lên, thằng bị đập vào tường nhờ 1 lực mạnh tới mức cả máu mồm, thằng thì chỉ cần 1 cái điểm vào huyết tất thở luôn, thằng thì được tặng 1 phát phang vào đầu vỡ sọ mà chết.....Vị vậy nên còn chưa đầy 5 phút mà 10 thằng

vệ sĩ đã nằm rạp, lăn lóc dưới đầy đau đớn cũng như được nhận vé gặp thần chết. Mấy cái bóng đó cũng chẳng ai khác khinh là Kyu Min, Koon Ham và Tứ Quỷ hiện đang đứng vây xung quanh Ren và Mika

__Mấy bạn... __Mika ngạc nhiên nhìn tụi bạn, vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ....

__Chắc, đúng lúc thật đó __Ren nhìn Koon Ham cười, gật đầu cảm ơn

__thưa bác, tụi con k thể giao Mika cho bác 1 lần nữa đâu ạ. 1 lần nữa mong bác thứ lỗi __Kyu Min bước lên

__Tụi bây....tụi bây.....Người đâu, người đâu rồi bắt lũ phản nghịch này lại cho tao __Ông ta giận run người hét lớn, ấn nút đỏ dưới bàn gọi bọn cảnh vệ

__Cứ hét đi, vệ sĩ sẽ chẳng có thằng nào đến đâu, tụi này sử dụng tụi đấy rồi __Koon Ham nhìn lão cười nửa miệng

__Mày....mày..... __Ông ta uất ức nói k nên lời

__Xin lỗi bác, bao nhiêu năm nay con đã nghe bác sắp đặt mọi thứ, Mika đã bỏ bao nhiêu ước mơ của mình để nghe theo sự sắp đặt của bác. Con nghĩ, đã tới lúc bác nên cho tụi con quyền tự do riêng của mình rồi ạ

__Ren lễ phép nói

__Hừ, mày chỉ là 1 thằng k cha....k có cha mày, k có chút thể lực nào thì mày nghĩ mày đủ khả năng làm con gái tao hạnh phúc, ăn sung mặc sướng hả? Trả con lại cho tao __ông ta rít lên, lao về phía Mika, đôi mắt tức giận long sòng sọc, răng nghiến ken két

__Đây là lựa chọn của con. Con sẽ k nghe cha đâu __Mika nói, nhìn cha mình đầy kiên quyết

Ông ta k quan tâm lời của Mika, cứ lao về phía trước. Tụi nó lùi lại để bảo vệ Mika nhưng thực sự lúng túng k biết phải làm sao vì đó dù là 1 người mưu mô, đầy tham lam, độc tài, độc đoán nhưng dù gì thì ông ta vẫn là cha của Mika nên k thể đánh lại hay thế lễ với người trên được.....

__ĐỦ RỒI..... DỪNG LẠI..... __1 tiếng quát lạnh lùng vang lên từ cửa khiến khiến tất cả giật mình quay lại nhìn, ông ta cũng đứng khựng lại khi tiếng nói lạnh lùng mà đanh thép đầy uy lực đó vang lên

Mọi người, đổ dồn ánh mắt của mình ra cửa __nơi phát ra tiếng nói đó. Bên ngoài cửa, bước vào là cô gái có mái tóc màu nâu hạt dẻ, nước da trắng ngần, khuôn mặt thanh tú xinh đẹp bị che đi 1 nửa bởi chiếc nạ bằng bạc đính lông vũ nhưng cũng k che lấp hết được đôi mắt long lanh đầy quyến rũ kia; trên người khoác chiếc áo choàng dài chấm đất che hết người cổ lỏng. Nhìn từ cô tỏa ra hàn khí gì đó rất uy quyền và lạnh lùng dù ánh mắt trong vắt, long lanh nhưng tĩnh lặng như mặt nước hồ thu. Và trông bá khí của cô càng lớn hơn, khiến người ta khiếp sợ hơn khi đi ngay bên cạnh cô là chú bạch hổ lớn, đôi mắt trừng trừng đầy hung dữ nhìn như muốn ăn tươi nuốt sống bất kì ai nếu dám động vào người chủ đang đi bên cạnh nó.

Cô gái bước vào, tiếng giày cao gót đập xuống sàn kêu “còm...cộp...” đầy lạnh lẽo y như con người cô vậy, theo sau là 2 chàng trai: 1 mặc đồ trắng toát chỉ riêng có mái tóc là màu nâu hạt dẻ hơi dài, đeo mặt nạ lông vũ đính đá che nửa khuôn mặt; mặt đồ đen từ đầu đến chân chỉ riêng mái tóc màu hung đỏ nổi bật, đeo mặt nạ màu đen đính đá đen lấp lánh dưới ánh đèn.....cả 2 cùng đều tỏa ra sát khí khiến người ta phải kinh sợ....

__Đủ rồi, trò chơi nên dừng lại ở đây thôi __Giọng cô gái đó lạnh lùng vang lên

_Các người là ai? _Ông ta hỏi , giọng tỏ ra cực kì khó chịu với những vị khách k mời này

_Vô lễ. Ông nhìn gia huy trên áo này xem người đứng trước mặt ông là ai mà giám tỏ thái độ hả? _Người mặc đồ trắng danh giọng quát

_Hả? Phong ấn đồ K lẽ.... _Ông ta nhìn liếc qua áo cô gái đang mặc để nhìn gia huy thêu rất tỷ mỉ trên áo ông ta thì đôi mắt bỗng trừng to, miệng bắt đầu lắp bắp khi nhận ra gia huy đặc biệt thêu trên áo ấy mang ý nghĩa gì....

_Còn k mau cúi chào.... _Người mặc đồ trắng quát lớn

_Dạ....dạ.....Nữ Vương....Nữ Vương....Mong ngài thứ tội, tôi có mắt k trông _Ông ta vội vã quỳ rạp người xuống cúi chào người con gái mặc đồ trắng trước mặt mình

_Ta tới đây hôm nay k phải để chơi mấy cái trò vớ vẩn của ông đâu.Đông đủ người vậy cũng hay,ông Nakashima đây là lệnh chiêu hồi – người được chọn. Mong ông cảm phiền dịch ra bên dùm _Giọng cô gái vẫn đều đều vang lên đầy băng giá

_Dạ _Ông ta khúm núm lùi lại

Cô gái đưa tờ giấy màu đen có phong ấn đồ giống cái gia huy thêu trên áo mình cho người con trai mặc đồ đen phía sau mình. Anh ta nhận lấy tờ giấy đó, nhìn qua lượt rồi đọc to:

_Mika Nakashima, Ren Otohara, Kwon Kyu Min, Choi Koon Ham . 4 người là 4 người được chọn tiếp theo trong “lễ chiêu hồi” sau 4 năm này. Các người nhận được lệnh thì cũng là ngày các người theo sự chỉ dắt của Nữ Vương để hoàn thành cho buổi lễ chiêu hồi sau này....

Cái gì.....????? 4 đứa tụi kia nhìn cô gái và 2 chàng trai lạ trước mặt mình mà k hiểu họ đang nói gì

_Khoan đã, giọng nói và dáng người này là.....3 người.....Sandy, Kevin, anh Ryan đứng k? _Mika hơi ngỡ ngàng trước lệnh ban vừa rồi nhưng trí thông minh và khả năng nhạy bén tuyệt vời của mình thì Mika k khỏi nghi ngờ 3 con người đeo mặt nạ trước mặt mình....

_Hi, đúng là Mika, k thể nào qua mắt được cậu à _Cô gái cười, tháo mặt nạ xuống

Đúng vậy,cô gái được gọi là Nữ Vương đó k ai khác chính là Sandy, và 2 người đứng sau Sandy chính là Ryan và Kevin cũng đang tháo bỏ chiếc mặt nạ của mình xuống

_3 cậu _Ren ngạc nhiên nhìn 3 con người trước mặt mình

_3 đứa nhãi ranh, giám lừa tao _Ông ta nhảy ra, trừng mắt nhìn 3 đứa nó

_Hừ, ông nghĩ tụi này rảnh lắm mà đùa ông sao?Nhìn lại xem gia huy thêu trên áo này là thật hay giả?Ông nghĩ rằng nhiều người biết về Nữ Vương, nhiều người biết về lễ chiêu hồi vậy sao? _Kevin tức giận dí sát tờ giấy vào mặt ông ta

_Ông biết ông đang nói chuyện với ai k vậy ? _Ryan lạnh lùng nói, giọng nói lạnh nhưng cứ như ngấm tặn vào xương tủy người đối diện vậy

_Ông Nakashima, tôi nghĩ ông hiểu những người của Thế Giới là người như thế nào chứ phải k?Ông chắc là k muốn đùa với lửa chứ? Hả? _Sandy cười lạnh

_Các người muốn gì đây ? _Ông ta bị 3 đứa tụi nó dọa nên giọng có phần nhún nhường hơn. Bản thân ông ta cũng đủ hiểu người của Thế Giới như thế nào mà....

_Ông Nakashima, tôi là người đại diện cho “W” tới đây để đón “người được chọn”, ông chắc cũng hiểu những “người được chọn” là k thể nào thay đổi phải k?Đây là lệnh nên mời ông giao Mika Nakashima cho tôi nếu ông đủ thông minh hiểu được rằng truyện gì đang diễn ra _Sandy nói. Nhưng những lời nói đó câu nào cũng đều mang hàm ý đe dọa

_Tôi.... _Ông ta cứng họng k thể cãi được

_Và tôi cũng nói luôn, Mika và Ren bây h là người của “W” rồi nên h chắc ông cũng k có ý kiến gì về truyện của 2 người đó nữa chứ. Ren hoàn toàn đủ tư cách, điều kiện ở bên Mika rồi. Ông k có ý kiến gì chứ?_Sandy khẽ nhếch môi vẽ nên nụ cười lạnh đầy băng giá

_Vâng, cứ theo chỉ định của Nữ Vương đi ạ _Ông ta uất ức lắm nhưng cũng đành cúi đầu cam chịu

_Được, cảm ơn ông đã hợp tác. Tối ngày “lễ chiêu hồi” sẽ có thiệp mời ông tham dự. Tất cả đi thôi _Sandy lạnh lùng quay mặt bước đi

Sandy quay người bước đi cùng chú bạch hổ, theo sau là Ryan và Kevin; tụi kia thì cho tới lúc Tứ Quỷ gọi thì mới loạng choạng bước đi sau cú sock khá lớn này.Cả cuộc đời Ren và Mika đã chứng kiến ông Nakashima_vị tổng thống tuy quyền của Nhật Bản lúc nào cũng ngạo nghễ, oai phong với người khác vậy mà bây h lại phải khúm núm, cúi mình trước cô bạn của mình thì đúng thật là hiếm có.Xuất từ lúc gặp nhau, chơi với nhau tới h Kyu Min, Koon Ham đều nghĩ Sandy là đứa với cá tính vui vẻ, tinh nghịch, hồn nhiên, hay quậy phá chứ chưa bao h nghĩ tới 1 Lee Sandy lạnh lùng, quyết đoán lời nói ra đánh thép mà lại có uy lực tới vậy.....

_Sandy, đây rốt cục là 1 trò chơi do mọi người dựng ra để chơi khăm cha Mika hay là sự thật vậy_Kyu Min k thể chịu được sự tò mò nên ngay khi vừa đặt chân ra khỏi cánh cổng nhà Mika đã chạy tới bên Sandy hỏi

_Nếu đây là 1 trò chơi thì ông ta k chịu khúm núm tụi này vậy đâu, ông ta biết rõ mà. Nhưng đây là trò chơi của số phận_Sandy quay lại nhìn Kyu Min cười hiền, nụ cười vương vấn chút tan thương

_Đây là sự thật đó, hiệp hội “W” là có thật đấy; đó là tổ chức đứng đầu thế giới,thâu tóm toàn bộ xã hội.“Lễ chiêu hồi” là dành cho 3 đứa bọn anh, “người được chọn” chính là 4 đứa bọn em. Tất cả chúng ta sẽ là người làm việc cho chính phủ_Ryan nói, tay cởi chiếc áo choàng ông cho Sandy

_Dù k muốn nhưng đây là sự thật _Sandy cắn chặt môi, ánh mắt buồn buồn đầy đau khổ

_Nghĩa là sao? _Mika nhú mày k hiểu

_tại tui, nếu tui biết trước được người được chọn là 4 người thì nhất định tui sẽ k đồng ý đâu.Hôm nay vì muốn cứu ren và Mika nên mới chấp nhận đưa các cậu vào con đường này, thật sự xin lỗi_Sandy cúi gằm mặt

_Cô k có lỗi đâu, đừng có vơ cả vào mình như vậy.Truyện này đã được sắp đặt từ trước rồi,cha mẹ chúng ta vì biết vậy nên mới để tất cả gặp nhau như thế này. Đây k phải chỉ tình cờ đâu. Vì họ biết k thể thay đổi quyết định nên đã đưa ta tới đây là muốn ta bảo vệ lẫn nhau thôi _Kevin tựa lưng vào tường nói

_nhưng..... _Sandy đang định nói thì Mika xen vào

_Sandy ngốc ẹ.Tui muốn cảm ơn Sandy chưa hết nữa là.....sao lại trách mình như vậy chứ, hả?Dù có khó khăn hay gặp nguy hiểm gì thì chỉ cần tất cả cùng cố gắng bảo vệ nhau là được mà_Mika cười hiền, ôm trằm lấy Sandy

_phải đó, tụi này đâu có sợ nguy hiểm đâu chứ. Chỉ cần Sandy làm được thì nhất định tụi này cũng làm được à_Kyu Min bước tới,cùng ôm Sandy luôn

_2 cậu đúng là ngốc mà, sẽ mất mạng đó_Sandy ôm cả 2 cô bạn yêu quý của mình

_Chết hay k thì phải xem đã, tới lúc đó tính sau _Kyu Min và Mika nhìn Sandy cười toe toét

_A!Sao lại bắt chiếc câu đó của tui chứ_Sandy ôm đầu bắt lúc nhìn 2 nhỏ bạn học tập cái kiểu nước đến chân mới nhảy của nó mà bất lực

_hahahahahah....._2 đứa kia cười vang

Tiếng cười của tụi nó dần tan vang lên trong đêm. Và có lẽ từ nay căn nhà của Sandy sẽ rộn ràng tiếng cười đùa hơn trước rồi.....

_Kevin, anh Ryan cảm ơn 2 người _Ren bước tới đi cùng 2 người này

_Truyện của tui cũng là nhờ có 2 người à. Anh Ryan, cảm ơn_Koon Ham cũng bước tới

_haha, mấy đứa biết k? Quá khứ là kỉ niệm,hiện tại là sự thật nhưng tương lai là do chính ta tạo nên đây_Ryan ngẩng mặt lên trời mỉm cười nói....

Câu nói chứa rất nhiều hàm ý.....

46. Chương 46

Huyền thoại Thánh Nữ - Lễ chiêu hồi

5 năm trước,trong lễ đăng quang có 4 người được chọn tiếp theo là Hắc Vương (Qualy Kevin), Bạch Cốt (Lee Ryan), Nữ Vương (Lee Sandy) và cuối cùng là người con gái mang cái tên Thiên Hoa (Qualy Windy _Chị gái của Ryan) đều là những gương mặt cực kì sáng giá, tiêu biểu

Trong đó Thiên Hoa là người được chú ý nhiều nhất trong nhóm nữ bởi vì cô thông thạo tới hơn 10 thứ tiếng khác nhau và cũng có thể dịch được những ngôn ngữ cổ xa xưa; tuy k mang trong mình tuyệt võ nhưng lại có 1 bộ óc cực kì thông minh của thiên tài khi lúc ấy mới chỉ 13t. Thiên Hoa được sự bao bọc và bảo vệ của 3 người Bạch Cốt, Hắc Vương, Nữ Vương và cũng là người đại diện dao dịch chính cho tổ chức “W”. Chính nhờ có Thiên Hoa các mối làm ăn dao dịch cũng như các nhiệm vụ được dao đều hoàn thành 1 cách xuất sắc mang lại cho “W” khi mới thời đầu khai sinh 1 tro đứng vững chắc ngày lớn mạnh hơn. Vì vậy nên tổ chức Quốc Tế Thế Giới đã lấy Thiên Hoa lên làm biểu tượng cho “W” cũng như đưa thiên hoa lên thành người đứng đầu tất cả các điệp viên ngầm của tổ chức “W”, gọi cô là Thánh Nữ.....

Thánh Nữ là 1 cô gái tóc vàng, mắt xanh, da trắng hồng mịn màng, thân hình mảnh mai như bông hoa sứ,nụ cười hiền lành ấm áp trên đôi môi hồng luôn thường trực trên môi cô.....nên đã khiến cho biết bao nhiêu người xin nguyện chết vì Thánh Nữ. Cũng từ ngày lên làm Thánh Nữ thì cái tên của cô càng được biết đến nhiều hơn, càng vang xa hơn trên khắp toàn Thế Giới ngầm, k có ai là k biết tới Thánh Nữ_cô gái xinh đẹp nghiêng nước nghiêng thành, 1 bộ óc thông minh nhạy bén , thiên tài dao dịch toàn quốc ở tổ chức; là người có đủ công- dung – ngôn – hạnh,biết đủ cầm – kì – thi – họa ở ngoài đời thường.....Những điều về Thánh Nữ ta k thể nói trong ngày 1 ngày 2 là có thể xong nhưng chỉ trong 1 ít thời gian thì Huyền thoại về Thánh Nữ vẫn luôn là 1 đề tài khiến người ta bàn tán xôn xao và quan tâm rất nhiều cho tới tận bây h

Nhưng người ta thường bảo thiên tài thường bạc mệnh.....k sai...!!!!!!

Thánh Nữ chỉ sống được có 1 năm. 1 năm sau Thánh Nữ bị sát hại....đó là 1 phát đạn xuyên tim. Sau đó có 1 cô gái khác lên thay, đó cũng là 1 cô gái đặc biệt, cô gái cũng đã làm vang dội danh tiếng của mình khắp thế giới nhưng 2 người họ khác nhau ở chỗ ẩn sau cô gái lên thay đó là 1 biển máu tanh nồng chứ k phải là 1 tiếng vang thanh khiết, trong chẻo như Thánh Nữ.....

_Thật k ngờ chị Kevin lại tuyệt như vậy _Kyu Min nghe xong câu truyện đã bất giác thốt lên

_Đẹp quá_Mika nhìn k chớp mắt vào tấm ảnh của chị Kevin

Tấm ảnh đấy là hình chị Kevin:Tóc vàng, mắt xanh mặc 1 bộ váy 2 dây màu xanh biển nhạt 2 tầng đang cười cực kì hạnh phúc trong vòng tay người con trai mặc bộ âu phục màu trắng đó chính là anh Ryan đang nhìn người con gái trong mình bằng ánh mắt cực kì trù mến, tràn đầy tình cảm yêu thương

_Đẹp đôi thật đấy_Ren cũng bần thần nhìn bức ảnh

_Trong công việc thì anh Ryan, Kevin, Sandy luôn ở bên chị ấy, k người này thì người nọ à. Ở ngoài đời cũng vậy, chị Windy sau này cũng hầu như là ở bên anh Ryan và Sandy; tuy chưa chính thức lấy nhau nhưng chọ Windy đã từ lâu trở thành con dâu nhà anh Ryan rồi. 2 người họ đã đi đăng kí rồi mà,từ lúc cả 2 mới 16t cơ_Koon ham giải thích

_Này, sao cậu biết nhiều về chị Kevin thế mà tui chẳng biết chút nào nhỉ_Ren hậm hực

_Hừ, ganh tỵ cái gì?Tui biết cũng là do lần đi giết thằng đã sát hại chị Kevin ý. Hiệp hội “W” tui cũng đã từng nghe cha nhắc đến nhưng chưa bao h nghĩ mình lại là người được chọn như hôm nay à; lúc đầu cũng

chỉ biết chị Kevin và Kevin ở “W” thôi chứ thật k ngờ Sandy và anh Ryan là 2 người còn lại trong 4 người được chọn năm đấy à_Koon Ham thở dài

_Ừ, nghe đúng là sock thật đấy. Thảo nào mà thấy Sandy khi đánh nhau mang sự tự tin đến vậy à_Kyu Min nói

_Vậy người lên thay Thánh Nữ năm đó là ai vậy ? _Mika tò mò hỏi

_K biết, sau này Kevin cũng k nhắc lại nên k rõ,có vẻ Kevin rất khó chịu khi nhắc tới người lên thay đó. Tui chỉ biết người ta gọi cô ấy là Băng Nữ_Koon Ham lắc đầu

_Tới h rồi kìa_Ren hướng ánh mắt về phía khán đài

Bên trên khán đài đèn bắt đầu được bật sáng, mọi người _Những điệp viên được chiêu hồi, những người tai to mặt lớn có thể lực trong xã hội đều dặt dẹo đổ dồn ánh mắt về phía khán đài khi kim đồng hồ điểm đúng 12h đêm

Khán đài cao tới hơn 24m,được tổ chức trên sân thượng của tòa nhà 75 tầng.Tấm rèm đen được hé mở ra 1 chút và bước ra là 1 tên con trai đeo mặt nạ bằng bạc, bộ đồ cũng bằng bạc lấp lánh bước ra giới thiệu

Sau 1 hồi giới thiệu hết các quan khách, những người có mặt tại đây...sướng lên toàn những cái tên chẳng lạ mặt gì ở thế giới bên ngoài: trẻ có, già có, có cả những người mà ta chẳng bao h nghĩ rằng họ lại bước chân vào trốn thế giới ngầm này.....Rồi cuối cùng cũng tới “Lễ chiêu hồi”, người thanh niên nhìn đồng hồ rồi mỉm cười quay xuống khán đài nói to vào micro:

_Đã tới h thực hiện “Lễ chiêu hồi” mời tất cả mọi người đón chờ sự xuất hiện của Băng Nữ

Tất cả các đèn trên sân khấu cũng như ở dưới được tắt tắt, người ta chỉ nhìn thấy nhờ ánh sáng trắng mờ ảo. Bỗng trên sân khấu có 2 ánh đèn vụt sáng, ánh đèn chiếu từ trên xuống dưới dội bước chân cho 2 bóng người bước ra....Trên sân khấu,k thấy bóng Băng Nữ xuất hiện, chỉ có bóng của 2 người con trai: 1 tóc kung đỏ vuốt keo dựng đứng; tai đeo khuyên đính kim cương đen; mặc 1 bộ vest cách điệu khá bụi bặm, cổ áo vest khoét sâu xuống dưới để lộ hình xăm cách điệu của chú rơi mang trên mình 1 đôi cánh rơi và bên cánh thiên thần trước ngực;mặc quần tụt đen mài rách ở gối, dây xích mắc nặng nhện ở phía sau;chân đi giày Nike cánh thiên thần màu đen; khuôn mặt bị che nửa để lộ 1 nửa còn lại nhờ chiếc mặt nạ đen đính kim cương đen và lông vũ đen lấp lánh ánh bạc trắng; tay đeo găng cầm đoản côn dài hơn 1m. Người con trai kia tóc nâu hơi dài;đeo khuyên tai bằng pha lê hình chữ thập; mặc bộ lễ phục trắng toát từ đầu đến chân: áo sơ mi trắng, áo gile trong trắng, khoác ngoài là áo măng tô trắng, quần tây trắng, giày da trắng,phía sau lưng được khoét 1 mảng lớn và chỉ được che bởi lớp vải mỏng nhưng k đủ che được hình xăm rơi cách điệu với 1 bên cánh rơi và 1 bên cánh thiên thần ẩn hiện; tay đeo găng trắng cầm đoản côn trắng dài tầm 1m;1 nửa mặt trên bị che bởi chiếc mặt nạ trắng ánh bạc đính pha lê trắng cùng kim cương đen lấp lánh dưới ánh đèn điện bước tới.....

2 người bước tới thì tất cả những điệp viên “W” đèn dưới tức khắc đứng dậy cúi mình chào miệng hô to:

_HẮC VƯƠNG

_BẠCH CỐT

Họ khễ gật đầu rồi từ 2 bên tiến về nhau, bút nhẹ thanh đoản côn lên cao và đập mạnh vào nhau khiến nó vang lên tiếng “CHOANG” lớn thì cùng lúc đó tiếng nổ lớn vang lên và từ trên trời rơi xuống những bông tuyết trắng ngần, bên dưới sân sân khấu cũng phủ trắng 1 lớp khói mờ ảo....

“HUÝT....”

2 người huýt tiếng sáo dài và vang thì k gian đang yên ắng bỗng vang lên những tiếng động lạ.....

“RI.....RI.....RI.....”

“PHẠCH.....PHẠCH.....PHẠCH.....”

Trên trời có 2 bóng đen xuất hiện chao đảo, bay lơ lửng trên trời 1 lúc và nhắm thẳng 2 cánh tay đang dơ ra của 2 người con trai trên sân khấu mà đập xuống...

Đầu tiên là bóng đen lao xuống đó chính là 1 chú rơi khá lớn đậu vắt vèo trên cánh tay của Hắc Vương, nó đương đôi mắt đỏ quánh của mình xuống khán đài; bóng đen màu trắng lao xuống chỉ là chú đại bàng lớn lông trắng muốt nhẹ nhàng đáp xuống cánh tay đeo găng da của Bạch Cốt để tránh những móng vuốt sắc nhọn của nó....

Khẽ nở nụ cười nửa miệng rồi cả 2 đưa thanh đoản côn cho 2 con thú của mình, chúng cấp rồi bay vút lên cao chao lượn trên trời....Lúc đây trên trời ánh lên những tia sáng lấp của những ánh kim trên chiếc đoản côn của Hắc Vương và Bạch Cốt. 2 con vật cứ vậy bay lượn loanh quanh trên trời cách sân khấu 1 đoạn cũng k xa lắm đủ để ta nhìn thấy rõ nó.

Hắc Vương và Bạch Cốt xoay người vào khán đài, 2 người đứng đối diện nhau, chân khụy xuống, 1 tay trống xuống đất, gương mặt ngẩng cao, miệng hô to:

_BĂNG NỮ

Tiếng nói vừa dứt thì từ trên cao ánh đèn vút lên và rơi xuống có 1 cô gái đang nhẹ nhàng bay xuống đồng thời trên nền khói mờ xuất hiện 1 vòng tròn đỏ rực sáng lên hẳn rõ gia huy của “W” trên nền. 2 con vật của Hắc Vương và Bạch Cốt bay lên cao và thả đoản côn của 2 người xuống thì 2 bóng của Bạch Cốt và Hắc Vương bật đồng thời lên cao bắt lấy chiếc đoản côn đang rơi tự do xuống dưới, lượn 1 vòng trên không trung rồi đáp xuống đất cùng lúc với lúc Băng Nữ đặt chân mình xuống giữa tâm vòng tròn đỏ và 2 người họ hiện đang đứng phía sau Băng Nữ....

Băng Nữ mặc 1 bộ đồ trắng toát: áo da lửng buộc dây trước ngực trắng, quần bó trắng mài rách, 2 bên quần đều được sê và buộc dây từ phần hông tới chân, chân đeo dây đế cao dài gần tới đầu gối bằng da trắng cáo 10 phân, cổ đeo vòng hình thập giá đính kim cương lấp lánh, 2 tay đều đeo lắc to bản và vòng tuần bằng bạc lấp lánh; khoác bên ngoài là chiếc áo choàng trắng lấp lánh ánh kim, đằng sau thêu gia huy của “W”, cổ áo đính lông trắng....

Bạch Cốt và Hắc Vương đi tới đỡ tay Băng Nữ; phía sau từ trong màn sân khấu bước ra là con Bạch Hổ tiến tới đứng cạnh Băng Nữ đầy oai phong, hung dữ

Mái tóc xoăn xoăn màu vàng óng dài tới cổ ôm lấy khuôn mặt thanh tú với nước da trắng ngần của cô bay phấp phới trong gió, đôi mắt nhắm hờ ban nãy đã khẽ mở ra để lộ màu mắt đỏ rực như máu tươi nhưng lại long lanh đầy quyến rũ, hút hồn; chiếc mũi cao, đôi môi đỏ chót xinh đẹp lại k hề nở 1 nụ cười nào hay chỉ là 1 cái nhếch môi, khuôn mặt được che k nhờ mặt nạ mà nhờ hình vẽ hình bông tuyết màu đen che đi nửa khuôn mặt của cô nhưng lại khiến cô càng trở nên băng giá hơn....Chiếc áo choàng trắng bay trong gió để lộ ra hình xăm rơi cách điệu với 1 bên cánh rơi và bên cánh thiên thần được xăm ở bụng y hệt như hình xăm ở lưng của Bạch Cốt và hình xăm trước ngực của Hắc Vương....

Tất cả tạo nên 1 băng nữ lạnh lùng, băng giá như tuyết nhưng lại quyến rũ, kiêu sa khiến bao nhiêu người ham muốn có được cô.....

Băng Nữ nhẹ nhàng bước lên phía trước, tất cả người bên dưới dù là quan chức cấp cao hay người có địa vị tới đâu , có máu mặt tới đâu đều phải cúi mình chào Băng Nữ. K hề có 1 ngoại lệ nào cho bất cứ ai.....

_Sao lại...._Mika nhìn cô gái Băng Nữ kia, ngạc nhiên k thốt nên lời

_San.....Sandy _Giọng Kyu Min run run

_Koon Ham.....Người lên thay cho Thánh Nữ_chị gái Kevin là Sandy sao?Cậu k biết thật à? _Ren quay lại hỏi Koon Ham, ánh mắt tỏ rõ sự kinh ngạc

_K _Koon Ham lắc đầu. Thực sự anh cũng ngạc nhiên lắm, k ngờ tới được luôn. Bảo Thánh Nữ ngày trước kia là người đứng đầu thì xứng đáng rồi nhưng tại sao lại đưa cô bé ngây thơ như Sandy lên là người cầm quyền tối thượng của “W” chứ...vậy có phải là 1 điều thực sự tốt k????

_Đúng đó, người lên thay cho Thánh Nữ trước đây chính là Băng Nữ hiện tại và Băng Nữ đó chính là Lee Sandy _1 giọng nói trầm vang lên khẳng định chắc chắn cho những nghi ngờ của tụi nó

_Anh là....._Koon Ham nhú mồm nhìn người vừa nói

_Anh Ai....Đúng rồi, anh là Ai Hawashima, 1 trong 10 người tự nhận là chồng của Sandy phải k? _Ren suy nghĩ 1 chút rồi reo lên

47. Chương 47

_um, phải. Anh hơi bất ngờ khi biết mấy đứa là người được chọn tiếp theo đây_Ai cười

Lần này tụi nó gặp anh trông anh khác hẳn lần gặp trước, anh nhìn k nhí nhố, tếu táo như trước mà ở anh toát nên vẻ chừng chạc hơn, có gì đó uy quyền hơn lần anh tới gặp Sandy

_Hi, tụi em cũng còn bất ngờ nữa là.Mà sao anh lại ở đây vậy?K lẽ anh cũng là....._Ren hoài nghi, bỡ lững câu nói

_K! Anh thì k phải là điệp viên như mấy đứa, anh chỉ là khách mời thôi.Anh hay 9 tháng còn lại muốn lấy Sandy đều là điệp viên hay khách mời cả đó. 10 người cha nuôi của Sandy cũng đều là khách mời danh dự của “W” cả_Ai giải thích

_Thật k ngờ...._Kyu Min thốt lên

_Ừ, tụi nó đều vào đây k chỉ vì 1 mục đích cá nhân mà hơn hết là để bảo vệ người con gái đứng trên kia kia_Ai cười,tay chỉ về phía sân khấu nơi có người con gái duy nhất ở đây đang đứng hay chính là Băng Nữ của chúng ta

_Ôi, k ngờ các anh lại yêu Sandy tới vậy đây _Kyu Min cảm phục

_Vì Sandy là 1 cô gái đặc biệt mà _Ai mỉm cười

_Anh Ai! Tại sao người lên thay Thánh Nữ lạ là Sandy mà k phải là anh Ryan hay Kevin. Xét về thực lực họ hơn hẳn Sandy mà_Ren tò mò hỏi. Câu hỏi mà đứa nào cũng khắc mắc

_Em nhầm về Sandy rồi đó. Tuy mặc dù Kevin và Ryan võ nghệ đều tinh thông, trí thông minh thì cũng có thừa nhưng Sandy lại hơn tụi nó 1 điểm đó là k cần dùng tới bất cứ thứ gì thì những đứa do “W” truy tìm dù biết đang dẫn thân vào con đường máu nhưng vẫn chịu ra mặt nộp mạng cho nó. Các em biết vì sao k?_Ai lắc đầu phân bác

_Là sao ạ? _Mika bị kích thích trí tò mò, k chịu được nữa nên phải lên tiếng hỏi

_Hi, k tự dừng mà người ta gọi Sandy là Băng Nữ đầu. Trước kia Sandy chỉ là điệp viên bình thường và k ai biết tới hay nhìn thấy khuôn mặt Sandy cả vì nó k bao h tới lễ chiêu hồi hay kể cả lần nó là người được chọn mà chỉ biết tới biệt danh của nó : Nữ Vương. Cho mãi tới ngày Windy mất thì đây là lần đầu tiên nó Sandy xuất hiện ở “W” và cho người ta thấy được khuôn mặt của Nữ Vương.1 tháng thử thách Sandy nhân kiên tiếp các điệp vụ khác nhau cùng với sự bảo hộ của Bạch Cốt và Hắc Vương đi thực hiện.Khoác trên mình bộ đồ trắng toát, trên khuôn mặt vẽ hình bông tuyết đen khiến vẻ đẹp của Sandy k những lộng lẫy như bình thường mà còn có chút gì đầy bí ẩn thu hút. Cô bé Sandy ngày nào đã biến thành 1 con người khác hoàn toàn....Và để bắt được những bọn đó Sandy đã dùng vẻ đẹp của mình để tiếp cận đối phương, dùng lòng thù hận để làm họ si mê ,thèm muốn mình mà phải ra mặt...nhưng tất cả những người gặp mặt Sandy_Băng Nữ đều k có ai có thể sống sót và phải chịu 1 cái chết bi ai nhất, lạnh giá nhất: khi thân xác họ đều bị Sandy giết chết giữ trời 1 trời đầy tuyết, màu đỏ của máu hòa quyện vào máu trắng tinh của tuyết tan loang lổ quanh khắp thân xác tên đấy, chảy dài ra khắp nơi. Chính vì vậy chỉ cần có 1 tháng thử thách của Sandy mà đã được họ cho lên làm người đứng đầu mà k 1 ai có ý kiến gì cùng với cái biệt danh Băng Nữ_Ai kể lại câu chuyện 4 năm trước của Sandy cho tụi nó nghe

Tụi nó nghe xong mà đứa nào đứa nấy cũng đều sững sờ trước 1 sự thật khủng khiếp như vậy.....Ánh mắt tất cả đều bất giác hướng về phía sân khấu và hướng tới người con gái mặc đồ trắng kia mà lặng người.H thì tụi nó có thể hiểu được rằng vì sao nhiều khi lại cảm nhận được khi ở bên Sandy, Kevin, và anh Ryan

1 sự tàn bạo đến lạnh người như vậy cũng như vì sao Sandy không muốn tụi nó bước chân vào trốn này.....Con đường tụi nó sau này bước đi sẽ chẳng dễ dàng gì vì đó chính là con đường máu.....

_Sandy được người ta gọi với rất nhiều cái tên như: Nữ Vương, Huyết Vương, Hắc Nữ, Quái Nữ, Tuyệt Đen,.....mỗi tên gọi đó của Sandy được ứng với 1 cách mà Sandy giết người khác nhau nhưng Băng Nữ là cái tên vang dội nhất cũng như là hình phạt tàn khốc nhất Sandy đưa ra....._Ai cười, ánh mắt buồn hướng thẳng về phía Sandy

_Ồi....._Kyu Min cũng như tụi nó chẳng biết nên nói gì vào lúc này

_Còn 1 cái tên nữa, tên này được người ta nghĩ tới ngay khi nhắc tới bất cứ cái tên nào của Sandy. Đó chính là Cửu Vĩ Hồ; tên của loài cáo 9 đuôi chuyên dùng nhan sắc của mình để giết chết đàn ông. Đặc biệt khi nhắc tới Băng Nữ ai cũng đều nhớ tới biệt danh Cửu Vĩ Hồ đấy hay như nhắc tới Cửu Vĩ Hồ thì họ sẽ biết tới Băng Nữ....Có thể nói, Cửu Vĩ Hồ là 1 tên gọi chung nhất cho tất cả các biệt danh khác_Ai thở dài

_Nhưng em nhớ, lần đầu tiên em gặp Sandy thì bạn ấy đâu có như bây h đâu à_Kyu Min nhìn hình bóng Sandy không rời mắt, giọng nói vương nỗi buồn vô hạn

_ừ, thì thực chất con người của Sandy là như vậy mà. Nhưng ở “W” thì khác; và khi trở thành người đứng đầu thì càng phải tạo ra cho mình 1 lớp vỏ bọc thật tốt em ạ nếu không thì Sandy sẽ như Windy bị sát hại bất cứ lúc nào thôi. Để các em gặp Sandy cũng chính là muốn nhờ các em giúp Sandy giúp Sandy luôn vui vẻ, hạnh phúc để con bé không còn thu mình vào trong cái vỏ bọc tăm tối kia nữa_Ai thở dài. Cuộc sống đúng là chẳng bao h dễ dàng với ai cả nhưng nó đâu cần phải đổ tất cả mọi thứ lên đầu 1 cô gái bé nhỏ vậy chứ?

_Dạ, nhất định rồi ạ _Mika và Kyu Min nhìn nhau mỉm cười và gật đầu chắc nịch

.....

_H đã tới lúc chúng ta gặp mặt những “người được chọn” năm nay rồi. Những người được sự bảo hộ của Băng Nữ, mời các bạn tiến lên sân khấu để ra mắt với tất cả các thành viên “W” _Người thanh niên mặc đồ bạc nói to. Trên sân khấu lúc này Băng Nữ đang đứng ở giữa sân bên cạnh là con bạch hổ, phía sau là Hắc Vương và Bạch Cốt với thần thú riêng của mình

Bên dưới, 1 chàng pháo tay lớn vang lên để đón chào những “người được chọn” gia nhập gia đình “W”

_Tới lúc rồi, mình đi thôi _Ren quay lại nhìn Mika mỉm cười,tay đưa ra trước mặt Mika

_Um... _Mika nở nụ cười tươi, đặt tay lên bàn tay to mà ấm áp của Ren

Ren mặc áo vest trắng, áo sơ mi đen mở 3 cúc bên trong, quần tụt trắng,đi giày Nike đen trắng. Mái tóc nâu bình thường hôm nay được nhuộm thành màu tím tro nhìn cực kì phong cách, cá tính mà vẫn quyến rũ; khuôn mặt bị che giấu 1 nửa nhờ chiếc mặt nạ đen trắng đính đá đen và kim cương trắng ; tay đeo gang cầm kiếm mạ vàng của mình và 1 tay nắm chặt tay Mika....

Mika mặc 1 chiếc váy dạ hội màu đen tuyền ôm sát ở phần ngực và dài xuống xuống dưới xòe ra chấm đất; váy được làm bằng lụa và xếp li thành các nếp thẳng chạy từ eo xuống càng tôn lên chiều cao lý tưởng của Mika; phía dưới ngực được ôm sát và cột lại nhờ mảnh dây lụa đen gắn với 1 sợi dây bằng bạc mỏng được cột phía trước và rủ xuống là viên đá pha lê màu trắng như giọt nước vậy; tay đeo gang đen, cổ đeo sợi dây chuyền Ren tặng, tay cầm kiếm nhật mạ vàng y như cây kiếm của Ren. Mika thực sự lộng lẫy, kiêu sa và có 1 chút già dặn khiến người ta tò mò khi che đi nửa khuôn mặt của mình bằng chiếc mặt nạ đính cườm đen lấp lánh xen pha lê trắng càng gia tăng thêm sự huyền ảo cho khuôn mặt của mình.....

2 người tay trong tay bước lên sân khấu, rất nổi bật và đẹp lộng lẫy khi 2 màu đen trắng tương phản nhau lại làm nổi bật lẫn nhau.... Băng Nữ nhìn thấy họ khẽ mỉm cười gật đầu chào cả 2. Mika, Ren gặp người cúi chào Băng Nữ theo đúng nghi thức.....

_Hi, tới lượt mình rồi, đi thôi Kyu Min _Koon Ham nhẹ nhàng nắm tay Kyu Min

_Dạ _Kyu Min cười,ánh mắt rạng ngời sự tự tin

Kyu Min mặc 1 bộ váy y hệt Mika nhưng chỉ khác về màu sắc. Váy của Kyu Min là màu xanh trời nhạt nhưng nó lại khiến người ta cảm tưởng cái gì đó thênh thang khó đoán như bầu trời vậy; ánh mắt tự tin

cương nghị của con gái ông trùm mafia lớn nhất Hàn quốc được dấu trong lớp mặt nạ lông bạc đính lông vũ trắng cùng đá xanh như màu váy càng khiến người ta muốn biến cô gái này đẹp tới cỡ nào mà ánh mắt kia lại thu hút tầm nhìn của người khác tới vậy. tay đeo găng trắng dài tới khuỷu tay cùng 1 chiếc lắc bạc đính kim cương, cổ đeo vòng 2 tầng đính đá hình cánh bướm, tai đeo khuyên hình bướm được cách điệu, mái tóc đen được làm xoăn lộn ở dưới và buộc 1 chút lên cột vàng chiếc kẹp nhỏ đính đá xanh biếc lấp lánh khẽ bay bay trong gió trời trông Kyu Min như sứ giả của thiên thần giáng trần vậy.....

Koon Ham mặc 1 chiếc áo sơ mi trắng, cổ áo dựng cao, ở tay áo và 2 bên bả vai có séc bạc, khuy áo có cúc thì cài 2 để lộ ra khoảng ngực rắn chắc khỏe khoắn đầy quyến rũ bất cứ 1 người con gái nào....Cái ca- vát đen được thắt hờ hững ở cổ khiến anh có chút gì đó trông bất cần đời mà bụi bặm nhưng vẫn đĩnh đạc, chính chắn, phong lưu trong dáng người cao to vạm vỡ; mặc quần tui đen, đi giày nike trắng. Khuôn mặt đầy nam tính bị che mất bởi chiếc mặt nạ đen ánh bạc đơn giản nhưng khiến các cô nàng ở đó rất tức tởm vì k được ngắm khuôn mặt anh.....

Kyu Min khoác tay Koon Ham bước lên trên sân khấu tưng tưng với ánh đèn sáng trắng. Màu xanh biếc của váy hòa cùng màu trắng của áo Koon Ham khiến 2 người cứ như là 1, k thể tách rời.....

Băng Nữ Kyu Min, Koon Ham nghiêng người cúi chào Băng Nữ

Um.... Băng Nữ mỉm cười, khẽ gật đầu

Băng Nữ nắm tay Kyu Min và Mika bước lên trên, bên cạnh là Ren và Koon Ham, còn đi phía sau là Bạch Cốt và Hắc Vương....Băng Nữ nở nụ cười nhẹ nhưng vẫn mang hơi lạnh của tuyết. nói:

Đây là Huyền Vũ, Bạch Hổ, Hoa Nữ và Thiên Nữ...Những “người được chọn” trong ngày “Chiêu hồi” sau 4 năm này. Họ sẽ là những người được ta bảo hộ và dạy dỗ; 4 người này là tượng trưng cho 4 vị thần trấn giữ 4 phía :Đông, Tây, Nam, Bắc..... Băng Nữ nói, chỉ vào Ren, Koon Ham, Kyu Min, Mika theo thứ tự tên đã đọc

Bên dưới mọi người đứng lên vỗ tay k ngớt đón chào lễ đăng quang của 4 thành viên mới tham gia vào gia đình của “W”..Và hơn hết họ thực sự tò mò muốn biết được rằng phía sau những chiếc mặt nạ lấp lánh ánh sáng của pha lê, kim cương, đá quý kia thì khuôn mặt 4 người được chọn năm nay như thế nào và họ là người như thế nào mà lại được Băng Nữ bảo hộ cũng như sung quanh 4 người mới vào này đều tỏa ra 1 luồng hàn khí dày đặc tới vậy.....

Và màn cuối cùng là màn giao linh thú cho 4 thành viên mới; mỗi lần Băng Nữ nói là mỗi lần từ phía bên trong sân khấu 1 con vật bước ra tiến tới chủ nhân đã định của chúng.

Huyền Vũ (Ren), ta chào cho người con đại bàng này tượng trưng cho sự sắc bén, nhanh nhạy của người Từ trên trời chú đại bàng lông màu vàng óng, đôi cánh to khỏe, bàn chân với những chiếc móng sắc nhọn đáp xuống đậu vào vai Huyền Vũ

Bạch Hổ (Koon Ham), ta chào cho người chú hổ này; nó tượng trưng cho sự dũng mãnh uy quyền của người Từ trong màn sân khấu 1 chú hổ lớn lông màu vàng mượt với những đường vân đen bước ra, đôi mắt giữ tồn bước tới trở Bạch Hổ khẽ kiểm nhẹ lên tay anh rồi đứng lại cạnh anh

Hoa Nữ (Kyu Min), ta đưa cho người con báo đốm này, nó là biểu tượng của sức mạnh, sự nhanh nhẹn cũng như sự quyết đoán của người. Ta mong rằng Hoa Nữ sẽ làm tốt nhiệm vụ phò tá cho ta Grao’ooooooooo.....gầm 1 tiếng lớn chú báo đốm với bộ lông vàng và những đốm đen nhảy từ sau sân khấu ra, bước từng bước oai phong tiến tới trở Hoa Nữ chăm chú nhìn cô 1 chút rồi khẽ gục đầu xuống tỏ ý quy phục Hoa Nữ.

Cuối cùng, Thiên Hoa người là 1 cô gái mạnh mẽ, thông minh, quyết đoán và đầy nghị lực nên ta ban cho người chú báo đen này tượng trưng cho tất cả những phẩm chất của người cũng. Ở báo đen có sự khó đoán và nguy hiểm nữa, cũng như người vậy; ta mong người hãy giữ mãi cái “tôi” ấy của mình 1 chiếc bóng màu đen vụt qua, dường như xé cả trời đêm vậy tiến tới trở Thiên Hoa. Đó là 1 chú báo đen to lớn với con mắt màu vàng đầy uy quyền và băng giá như có thể nhìn thấu được tâm can người khác y như chủ nhân của nó vậy

ĐA TẠ BĂNG NỮ cả 1 người khẽ cúi người cảm tạ Băng Nữ.....

48. Chương 48

GIỚI THIỆU NHÂN VẬT:

_Tên : Triệu Lý Băng Băng (Lee Windy)

_Tuổi: 19t (tuổi lúc Windy mất)

_Ngoại hình: xinh đẹp, thánh thiện như thiên thần. Tóc vàng, mắt xanh, da trắng hồng, môi đỏ. Cao 1m70

_Tính cách: hiền lành, dịu dàng thực nữ y như con gái ngày xưa. Nhưng đây là bề ngoài nhìn vào thôi chứ thực chất Windy là cô gái hồn nhiên, ngây thơ, tâm hồn của đứa trẻ vậy; là người lúc nào cũng mỉm cười_nụ cười thiên sứ

_Gia thế: Là trưởng nữ nhà họ Triệu, chị gái của Kevin (Thiên Long), và là con dâu nhà họ Trương, vợ chưa cưới của Ryan. Tuy cả 2 người chưa có 1 đám cưới chính thức nhưng cả 2 đã đi đăng kí kết hôn rồi ả nên chủ yếu thời gian Windy cùng đều ở bên nhà họ Trương nhiều hơn. Windy là người con gái duy nhất mà khiến Ryan yêu nhiều đến vậy, hơn cả cô em gái nhỏ Lee Sandy; và cũng là người duy nhất hiểu thấu được trái tim người con trai này nghĩ gì nên nhờ vậy mới hạ gục được anh.

_Độ quậy: chẳng biết tý võ thuật nào, chỉ được cái là có 1 bộ óc cực kì thông minh

Tôi yêu thần tượng của tôi

1 ngày mới bắt đầu, quá khứ của 4 năm mà Lee Sandy đã trốn sau đã được mở ra cho mọi người cùng hiểu và cùng giúp nó vượt qua....Mọi người h ai cũng được chứng kiến thấy 1 bộ mặt mới, 1 lớp vỏ vững chắc mà Sandy tạo ra....tuy có ngỡ ngàng 1 chút nhưng ai cũng hiểu rằng họ phải cố gắng giúp cô bé Lee Sandy này rửa trôi tất cả những kí ức buồn đau của quá khứ đầm máu đầy đi bằng những kỉ niệm tươi đẹp khác

MẤY NGÀY SAU TẠI K.W:

_Um.....hôm nay trời đẹp ghê_Sandy vươn vai, hít thở k khí trong lành của 1 ngày đẹp trời.

Bầu trời trong xanh cao vợi với k 1 gợn mây, những tia nắng nhẹ k chói gắt tí tách nô đùa khắp sân trường như những đứa trẻ hiếu động; những cơn gió nhẹ nhàng thoảng qua cuốn đi mọi ưu phiền mệt mỏi của con người; hàng cây xanh đậm trời nảy lộc khoe sắc xanh non mơn mớn để đón 1 mùa hè rộn rã tiếng cười, niềm vui.....

_Um, nhanh thật đấy, mới đấy mà đã bao nhiêu truyện trôi qua rồi _Mika trầm ngâm

_Ừ, phải rồi. 1 mình là người của cả 1 tổ chức thế giới rồi đấy_Kyu Min mỉm cười nhìn lên bầu trời xanh

_Um, sau này còn nhiều truyện có thể sẽ xảy ra nhưng mà mấy đứa phải thật kiên cường lên nhé_Ryan cười, ánh mắt nhìn cô em gái đang hòa mình vào với thiên nhiên đầy trù ối, yêu thương

_Anh yên tâm đi, nhất định là sẽ như vậy rồi_Koon Ham khẽ gật đầu

_Mà phải nói à nha.....Hôm đấy tui nhìn Sandy k chớp mắt luôn à, nhìn Sandy đẹp quá trời luôn à. Sao Sandy k mặc váy như Kyu Min với Mika ý, toàn thấy mặc quần k à, tiếc quá...._Ren te tồn bon chen

_K _Sandy nhú mày

_Haha, chắc người cô có khiếm khuyết gì nên k giám mặc váy chứ gì? Ví dụ như teo chân , à hay là cô cụt chân nên phải đeo chân giả vậy.....haha....._Kevin vừa nói vừa cười ha hả

_Yaa...aa...mi muốn chết sớm à mà giám nói ta thế hả?ta đập chết mi _Sandy xông vào đập cho Kevin 1 trận túi bụi, còn Kevin thù vừa cười vừa né làm nó tức xì khói

_Haha, được rồi Sandy đừng rượt Kevin nữa, ngã bây h. Kevin nó nói thế thôi chứ lúc em xuất hiện nó nhìn em k chớp mắt luôn à _Ryan cản Sandy lại, nhìn Kevin cười rõ là tươi

_Hả.....này Ryan đừng có nói linh tinh nhé, tui nhìn cô ta đăm đăm bao h hả??....._Trong lúc Sandy còn hơi sock 1 tý thì Kevin đang hét toáng lên để biện minh cho lời nói của mình trong khi mặt thì đỏ

_A! Tui chỉ bảo là nhìn em gái tui k chớp mắt thôi mà, thế hóa ra còn nhìn đăm đăm luôn cơ à? _Ryan cười cười, ánh mắt nhìn Kevin đầy tình quái thách thức

_Mi.....mi....._Kevin k biết là do uất ức hay do ngại mà mặt mũi đỏ bừng nhìn Ryan đầy uất ức

_haha, té ra mi mê mẩn sắc đẹp của ta à?.....Đúng là đồ 35, hám gái, dê cụ _Sandy đã giả đông quay lại nhìn Kevin nói đều đồng thời tự sướng về bản thân mình chút sù

_Haizzzz....cái đồ “người đẹp vì lụa, lúa tốt vì phân” như cô thì ai thèm mà mê mẩn chứ, cô tưởng bỏ quá đây_Kevin nhìn Sandy thở dài đánh thượt chán nản nói

_Mi....mi giám nói ta vậy hả?_Sandy giận run người, nhìn Kevin bằng ánh mắt chết chóc, kéo tay áo,sấn quần, tút giầy rượt cái tên đang phô cái bản mặt đáng ghét đầy thách thức đó chạy khắp sân trường....còn bọn kia đứng ngoài thì được 1 trận cười no bụng khỏi phải ăn cơm luôn (=.=)

Nói thì nói vậy thôi chứ, Sandy mới chỉ tút được cái dép, còn Kevin mới thử thể chuẩn bị chạy thì nhạc chuông của Sandy bang lên :

ok bureumyeo kotnoraе

machi bướm cao beongaеcheoreom nomge ddwieoulla như ninja

seoro igyeoneun một gyeolguk matjiman ddeuteun GATA

bukjange michyeo da ta haneullo jayunakha

modeungeol haetalhan deut eojjeomyeon jeulgineun jeosaramdeul geunyang byeolddeuteobseo

geujeo naeseongeobseo Daman sunsuhalbun

tội nào jamgo nolabwayo shirdamyeon dumanggayo

i Doshi wi jungshimi naneun motji nugunji

high high I'm so high

high high up in the sky

high high I'm so high

fly fly touch the sky

ha ha ha ha ha

say la la la la la

ha ha ha ha ha (ah~)

baby jamkkan stop now shigani eobjanha

insaengiran han bang iyu eobneun bang hwang

baby jamkkan stop now shigani eobjanha

insaengiran han bang iyu itneun bang hwang

G.H.E.T.T.O E.L.E.C.T.R.O michil ji moreujyo mallijima here we go

G.H.E.T.T.O E.L.E.C.T.R.O jicjhil jul moreujyo meomchujima here we go

go go go go go go)

(ah~)

high high I'm so high
high high up in the sky
high high I'm so high
fly fly touch the sky
ha ha ha ha ha
say la la la la la
ha ha ha ha ha (ah~)

.....

Bài “High high” của Big Bang vang lên đầy sôi động cắt đứt nguồn cảm hứng của Sandy

(Cuộc đối thoại của Sandy với người gọi bằng Tiếng Việt nha)

_Alo.... _Giọng Sandy vang lên đầy khó chịu khi có tên làm phiền mình lúc này

_MỸ HƯƠNG....._1 giọng ca thánh thót trong điện thoại vang lên xuyên từ tai phải qua tai trái của Sandy và có nguy cơ Sandy phải vô viện khám tai rất là cao

_Ồ, ai đây nhĩ? _Sandy đơ 1 lúc rồi buông 1 câu hỏi mà người bên đầu dây kia bóp cái điện thoại muốn nát bét luôn

_Con bé kia, mày muốn chị mày uất mà chết hả? Nhìn màn hình điện thoại xem ai kia _Giọng người bên đầu dây kia k có chiều hướng giảm volumn xuống chút nào

_A....à....á.....Ầy chết, chị Linh, hehe sorry chị em hay quên quá à. Sao hum nay rỗng lại gọi điện đến nhà tôm thế này? Húy hóa quá cơ _Sandy nhìn màn hình điện thoại 1 chút mới nhớ ra cái tên hiện trên màn hình điện thoại là ai và mồ hôi cũng đồng thời xuất hiện trên trán, nhỏ từng giọt từng giọt; nó e dè nói bằng cái giọng hết sức nai tơ của mình với người ở đầu dây bên kia

_Hừ, đang ở đâu vậy? _Người ở đầu dây bên kia đang cố nén giận

_Dạ, Nhật ạ, keke. Em đang tận hưởng k khí cực kì trong lành ở Nhật Bản nè, thích lắm _Sandy hào hứng nói

_K khí cái gì mà k khí chứ, k khí cái con khỉ. Biết hôm nay là ngày bao nhiêu rồi k mà con k với trả khí, chị giết chết mày bây h? CHị cho mày 15' phải có mặt ngay tạo quảng trường Sakura k thì quần gói về Việt Nam luôn đi _Người ở đầu dây bên kia nói bằng chất giọng lạnh lùng như đầy uy lực rồi cúp máy cái “rụp” chẳng để nó ú ớ được thêm câu nào

Sandy đứng im 1 lúc, ngoáy ngoáy cái lỗ tai có triệu chứng bị tổn thương của mình rồi quay lại đàn mặt hỏi Leo:

_Leo, hôm nay là bao nhiêu rồi?

_Dạ? _Leo cũng đàn mặt luôn. K hiểu được 1 người chẳng bao h quan tâm tới ngày tháng như Sandy h lại hỏi truyện đấy có hàm ý gì nữa ==.

_Hôm nay là ngày bao nhiêu rồi _Sandy nhăn mặt

_À....hôm nay là 23 ạ. 23/3 _Leo nhìn điện thoại nói

_23 à? 23.....23/3 sao?.....CÁI GÌ? 23 Á....._Sandy lẩm bẩm 1 hồi rồi hét toáng lên

_Sao vậy Sandy? _Kyu Min nghiêng nghiêng đầu ngó cô bạn mặt mày càng ngày càng biến sắc lạ lùng kia

_K còn thời gian nữa, chết mất. Em đi đây , bb _Sandy vội vã chạy lại lấy chìa khóa trong áo Ryan rồi chạy biến đi mất

Bóng Sandy càng ngày càng xa, chỉ còn lại tiếng của chiếc xe máy phân phối lớn vang lên đàng xa xa.....Và ở sân trường cũng có 1 số bộ mặt biểu cảm....

_Con nhỏ đó chạy đi đâu vậy? Y như ma đuổi _Kevin nhú mày bước tới hỏi Ryan
 _K biết.....ngày 23 là ngày gì nhỉ? _Ryan đắm chiêu suy nghĩ
 _Em thấy ngày này quen quen à _Jey cũng nặn chán nhớ ra cái ngày 23 này là cái ngày gì
 _Ồ! Cũng thấy quen quen thật _Leo gật gù đồng tình
 _Tra có tý khái niệm nào _Rey nhăn mặt
 _Hờ hờ, chịu _Key lắc đầu
 _Mỗi người 1 kiểu là sao? _Kevin bực mình nhìn mấy người thân thiết nhất với Sandy
 _Mà ai gọi Sandy thế nhỉ? Quát được cả Sandy cơ đó, đã thế còn làm Sandy sợ mới ghê chứ. Kinh thật
 _Kyu Min thắc mắc
 _Sandy nói gì k hiểu _Mika nhăn mặt
 _À! Chị Sandy nói với chuyện với người đấy bằng tiếng việt ạ _Jey cười, giải thích
 _Người đó chị Sandy bảo tên là Linh nhỉ? _Leo vẫn đang suy tư
 _A! Linh hả? Biết rồi _Ryan đập tay cái “đốp” 1 cái
 _Biết gì? _Kevin nhìn Ryan khó hiểu
 _Haha, mấy đứa có muốn đi gặp người mà Sandy yêu đến phát điên luôn k? _Ryan nhìn bọn nó nở nụ cười cực hiền
 _Yêu điên cuồng ý ạ _Ren mồm há hốc muốn rớt quai hàm luôn khi nghe Ryan phát ngôn ra câu nói ấy hết sức nhẹ nhàng
 _Sặc, cái gì đây? _Kevin cũng suýt chút nữa là té nhào khi nghe Ryan phát ngôn ra từ đấy
 _Chẳng phải Tứ Quỷ bảo Sandy k biết yêu sao? _Kyu Min nghiêng đầu k hiểu
 _Hi, ai bảo là k chứ? Nhưng chẳng qua là yêu như thế nào thôi _Ryan cười thích thú
 _Thế là sao ạ? _Kyu Min gằn tò te
 _Tới đấy thì sẽ rõ ngay thôi _Ryan nói, gấp điện thoại lại sau khi bấm tìm 1 cái gì đấy trên mạng
 _Nhưng tới đâu mới được ạ? _Mika hỏi, nhỏ này chịu hết nổi tò mò rồi
 _Quảng trường Sakura, phố Sagu _Ryan bước đi, mỉm cười
 Bọn nó thì chẳng hiểu được hàm ý của Ryan là gì nhưng toàn là những đứa có trí tò mò rất lớn nên vẫn lèo đèo theo...mà chủ đề về Sandy luôn là những thứ khá thú vị nên muốn biết lắm chứ; đầu đứa nào đứa nấy cũng in 1 dấu hỏi chấm to đùng.....

49. Chương 49

Lúc đấy, tại quảng trường Sakura, phố Sagu có 1 chiếc xe phân phối lớn 250cc màu đen bóng loáng lao vun vút trên đường, lượn lách qua dòng người đông đúc và tiến thẳng vào trung tâm quảng trường Sakura.....

“KÍT.TTTTTTTTTTTT.....”

Tiếng phanh se gấp thẳng xuống đường khiến mọi người rợn tóc gáy

Sandy đỗ xe lại, cời bỏ mũ bảo hiểm rồi phóng thẳng vào bên trong trước những ánh mắt ngạc nhiên, ngỡ ngàng lẫn sợ hãi cũng có.....

(đoạn hội thoại dưới đây bằng Tiếng Việt nhé)

__ “Rầm” Em tới rồi đây __Sandy hốt hải chạy vào, đẩy cái cửa 1 cách phũ phàng

__Hừ, 4’59s_1 người khuôn mặt đờ đờ sát khí nhìn vào đồng hồ rồi nhìn Sandy 1 cách man rợ khiến nó sờn tóc gáy

__Hi, còn thừa hẳn 1s mà chị __Sandy cười trừ

__Xi, em giỏi lắm.Có biết là chỉ chút nữa là người ta chuốt quyền thì đầu của đội mình chỉ vì cái tính đàng trí của em k hả Mỹ Hương? __Người đó hét lên, mắng sổi sả vào mặt Sandy

__Hixxxx,em quên mất mà, em đâu có ý đâu. Chị Linh, em thề em hứa em đảm bảo từ h k thể nữa __Mắt Sandy long lanh, chớp chớp dơ tay lên thề nhìn người đối diện đầy vô (số) tội

__Cô chỉ được cái dẻo miệng thôi, biết đã quên bao nhiêu lần rồi k hả?10 buổi thì quên đến 11 buổi thì thề thốt cái gì chứ?__Người mà Sandy gọi tên Linh đó kí cái rồ đau vào đầu nó

__Au ui, đau quá__Sandy ôm đầu rên (dạ, nhỏ này đang giả nai đấy ạ chứ bình thường có bị chém nó còn chưa chắc đã nhỏ giọt nước mắt nào nữa là khóc)

__Được rồi mà chị hội trưởng , chị tha cho Mỹ HƯơng đi để em ấy còn vào hóa trang chứ k muộn mất à __ 1 người khác tiến tới vỗ vai Linh. Đó là 1 cô gái với gương mặt khá hiền lành

__Hừ, được rồi. Mỹ Hương, em cứ liệu hồn đấy, thi xong rồi tôi sử tiếp em__Linh liếc xéo nó rồi bước ra ngoài

__Hehe, em yêu chị Ryu nhất, chị hội trưởng ác ma __Sandy hôn gió chị Ryu cũng là người vừa giải thoát cho nó 1 cái còn quay về hướng Linh lè lưỡi chêu người

__Nói gì đó Mỹ Hương? __Linh gắt từ bên ngoài vào

__Có gì đâu ạ __Sandy chạy biến vào phòng thay đồ trước khi chị hội trưởng vào sử đẹp nó thì khôn nhưng mà miệng nhỏ này vẫn k quên lẩm bẩm “đúng là ác mà, tai thính thật”

__Hi hi.... __Ryu đứng cạnh 2 chị em nhà này chiến nhau mà k nhin nổi cười khi cô bé Trương Nguyệt Mỹ Hương này đã 19t rồi mà tính tình thì y như con nít vậy

Sandy theo chị Ryu vào bên trong để mọi người trong đội hóa trang và thay đồ cho.Từ lúc Sandy tới thì mọi người k những khấn chương hơn mà cũng nhờ cô bé tinh quái mànhỏ tuổi nhất nhóm này khiến cho k khí trở nên vui vẻ hơn; mọi người cũng cảm thấy thoải mái hơn mà k bị áp lực của tâm lý nữa.....

Sandy là 1 người mà nếu k biết thì rất dễ bị ghét nhưng 1 khi biết rồi, chơi rồi thì lại rất được mọi người yêu quý cùng với cái tính tinh quái, láu lỉnh nhưng thẳng thắn có gì nói đấy của nó khiến mọi người có mà muốn ghét cũng khó.....

Bên trong là vậy, còn bên ngoài quảng trường Sakura lại vang lên những tiếng xôn xao to nhỏ khi chiếc xe BMW X6 màu đen bóng loáng tiến vào khu trung tâm cùng với mấy tiếng hét, mấy tiếng suýt xoa của mấy cô nàng, chàng trai khi những người trong xe bước xuống

__Oa.....hoa nh đào nở đẹp ghê__Kyu Min reo lên thích thú khi vừa bước xuống xe thì đập ngay vào tầm mắt của cô là cả 1 vườn hoa anh đào dài rộng thênh thang được trồng ở 2 bên đường.

Con đường Sakura này rất rộng được giải nhựa trải dài khắp nơi và đặc biệt là ở đây cực kì sạch sẽ, thoáng đãng k có 1 chút bụi bẩn hay rác nào được vứt bừa bãi

__Đưa tụi này tới đây làm gì? Đừng bảo là con nhỏ đó chạy ra đây ngắm cảnh k nhé__Kevin nhú mày khó chịu. Thực ra là đang cực kì bức mình với mấy anh mắt hình trái tim như mấy viên đạn bắn về phía mình

__Ha, mấy đứa k thấy ở đây có rất nhiều người ăn mặc khá kì lạ sao? __Ryan cười, chỉ tay về phái khu trung tâm chính mà tất cả đang tiến tới

__Ủa, mà ở đây có tụ tập cái gì mà đông giữ vậy ?__Ren nhìn thấy mấy đoàn người cứ lũ lượt kéo về khu trung tâm mà k khỏi tò mò

__Mấy người ở đây ăn mặc cổ quái vậy? __Koon Ham nhú mày

_A! Cái này tui biết, có nghe rồi. Cái này là 1 chào lưu khá phổ biến ở Nhật Bản đấy, người ta gọi đó là cosplay _Mika nhìn mấy người đó ngẫm nghĩ 1 lúc rồi cũng nói

_Cosplay??? _trên mặt Kyu Min hiện 1 dấu hỏi to đùng

_À! Phải rồi. Thảo nào, cái này ở Nhật Bản thịnh lắm đấy. Cosplay nói đơn giản nôm na là hóa trang thành nhân vật truyện tranh hay bất cứ ai mà bạn yêu thích thôi ý mà _Ren giải thích

_Phải rồi, chính xác _Ryan gật đầu đồng tình

_Oa, nghe có vẻ thú vị nhỉ? Vậy là Sandy đang ở trong đó sao ă? ??? _Kyu Min hào hứng hỏi Ryan

_Um, vào thôi. Sắp tới h biểu diễn rồi đó _Ryan mỉm cười, nhìn đồng hồ rồi kéo cả lũ đi vào phía bên trong

Bên trong khi trung tâm được đã được dựng sẵn hẳn 1 sân khấu lớn, cực kỳ hoành tráng, lộng lẫy; phía dưới có 1 hàng ghế màu đỏ và bàn phủ khăn trắng dành cho mấy bạn ban giám khảo.....

Mấy đứa tụi nó cũng k khó khăn lắm khi đi lên phía trước và sí được 1 chỗ đứng cực chuẩn để xem buổi biểu diễn khi mà tụi này sai mỹ nam kế cùng mỹ nhân kế khiến cho mấy đứa con trai, con gái thấy tụi nó là cứ dạt sang 1 bên tránh đường cho tụi nó đi như là vua chúa ý.....mà tụi nó có làm gì đâu, chỉ mỉm cười thôi mà.....

Người dẫn chương trình trong bộ đồ cosplay nhân vật Sakura của bộ truyện Naruto rất nổi tiếng bước ra chào khán giả rồi giới thiệu 1 chút về thể lệ buổi diễn cũng như thành phần ban giám khảo....và cuối cùng là tuyên bố buổi thi bắt đầu cũng là lúc bên dưới rất cả rộ lên những tiếng vỗ tay, những tiếng hô hào cổ vũ cho đội của mình.....

Buổi trình diễn bắt đầu với rất nhiều nhóm tham gia như: Nhật, Hàn, Mỹ, Anh,.....đã tái hiện lại rất sống động và cũng y như thật những bộ manga nổi tiếng như: sakura, naruto, vampire knight, magic knight,.....khiến cho khán giả ở phía dưới k khỏi trầm trồ thán phục vì những hiệu ứng tụi các nhóm tạo nên. Dù mấy đứa tụi nó k phải là dân nghiền manga như Sandy hay như mấy bạn ở đây nhưng cũng bị cuốn hút bởi những màn biểu diễn rất kì công, tỷ mỉ mà chất lượng đó của các nhóm.....

_Lễ hội cosplay 1 năm chỉ tổ chức có 1 lần thôi, nó quy tụ tất cả các đội cosplay giỏi nhất các nước để đại diện thi đấu tại đây thi với nhau rồi chọn ra 1 đội xuất sắc nhất để trao giải. Và hôm nay chính là ngày đó, Sandy nó đã hào hứng từ mấy tuần trước rồi nhưng do nhiều việc và tính đãng trí nên quên mất đấy. Với Sandy cuộc thi này quan trọng lắm đấy, nó yêu manga lắm mà _Ryan cười, giải thích

_Ồ! Vậy Sandy đâu rồi ă? Sao em k thấy? _Kyu Min ngó ngang ngó dọc kiểm Sandy

_Ha, chắc là đội Việt Nam chưa diễn, đợi chút nữa sẽ thấy thôi _Ryan cười hiền

_Hả? Sandy cũng tham gia chương trình cosplay này sao/ _Ren k khỏi ngạc nhiên

_Ừ, đương nhiên rồi. Sandy nó yêu manga còn hơn cả cuộc sống của mình cơ mà nên nó sẽ k bỏ lỡ cơ hội này đâu. Đội của nó phải cố gắng lắm mới có thể trở thành đại diện danh giá cho Việt Nam tham gia cosplay toàn thế giới đấy _Ryan khẽ gật đầu

_Ồ! Hay à nha, em muốn coi xem Lee Sandy đó sẽ cosplay như thế nào quá à _Ren cười đầy thích thú

_Sandy đúng là 1 con người luôn khiến cho người khác tò mò à _Koon Ham khẽ mỉm cười

_Phải rồi, là 1 người rất thú bị _Mika khẽ mỉm cười. Có lẽ vì Mika cũng cảm thấy vậy, từ khi Sandy xuất hiện trong cuộc sống của mình Mika cảm thấy nó như là 1 món ăn được thêm muối vậy; nậm mà và đầy ý nghĩa chứ k nhạt nhẽo như trước nữa

_Tới rồi _Ryan nói, hướng ánh mắt lên sân khấu khi người dẫn chương trình giới thiệu

_Vâng, thưa các bạn vừa rồi là 1 màn trình diễn cosplay manga Inu Yasha của Nhật Bản. Và tiếp theo sau đây chúng ta hãy tới nhóm cosplay Việt Nam_1 đất nước nhỏ mang hình chữ “S” nhưng ta hãy xem họ làm được gì và manga tới cho ta 1 màn cosplay như thế nào ă!!!!.....Xin mời nhóm cosplay Việt Nam_ người dẫn chương trình nói bằng chất giọng rất dễ thương và vui vẻ

Cùng lúc đấy trên sân khấu được thay phong nề khác, những dụng cụ diễn cho nhóm cũng được khiêng ra và rồi ánh đèn sân khấu vụt tắt, bên trên và dưới khán đài tối om....

Từ trên sân khấu ta có thể thấy thấp thoáng 3 bóng người bước lên, họ tới thử trống, bass, guita rồi cuối cùng là 1 người nữa, là 1 cô gái bước lên sân khấu...giọng cô hơi trầm nhưng âm điệu lại khá cao, cô nhìn khán giả và mọi người rồi nói:

_Xin chào, chúng tôi là blast

Cùng lúc với tiếng nói của cô gái thì ánh đèn sân khấu được bật lên, sáng rực rỡ.....

50. Chương 50

Ta có thể nhìn thấy rõ trên sân khấu là 1 ban nhạc rock với style ăn mặc rất đẹp, phá cách cho từng bộ trang phục; và ta cũng có thể thấy được rằng những tay chơi trống, guita,bass của ta đều cũng là những nam nhân khá điển trai , còn singer của nhóm là 1 cô gái với mái tóc đen dài tới ngang vai, trang điểm khá đậm: mắt kẻ đen, môi đỏ bóng nhưng đẹp và phong cách chứ k phải theo cái kiểu lòe loẹt hoa lá cành; mặc áo sơ mi trắng cổ cao,đuôi tôm cùng với chiếc váy tầng màu đen cao trên đầu gối hơi bông, cổ thắt hờ chiếc cavat đen, chân đi giày đế kết. Cô nhẹ nhàng bước tới nơi dựng chiếc mic được bước 1 bông hoa hồng đỏ nhờ 1 dải lụa màu đỏ sọc kẻ đen

Tiếng bass, tiếng guita vang lên cùng tiếng trống dồn dập hòa vào nhau thì tiếng hát của cô gái cũng vang lên 1 bài hát tiếng Nhật từ giọng ca trầm ấm đấy, giọng hát khiến k gian đều phải yên tĩnh nghe cô cất tiếng hát của mình.....

_Ồ ! cosplay lại bộ manga nana sao?_Ryan nhìn lên sân khấu

_Nana??? _Kyu Min k hiểu

_À!bộ này em có nghe Sandy nói rồi. Nana cũng là 1 manga nổi tiếng ở nhật và các nước đấy, bộ truyện này còn được truyền tải thành phim rồi cơ, và rất thành công nữa. Phải k ạ? _Mika giải thích

_phải rồi_Ryan khẽ gật đầu

_ơ, thế Sandy đâu ạ?Có thấy đâu? Hay là bị đuổi rồi ta? _Ren nhăn mặt, neho mắt nhìn lên sân khấu mà chẳng thấy Sandy đâu

_Có mỗi 1 đứa hát trên sân khấu thôi nhưng k phải là cô ta à_Kevin nhìn 1 hồi rồi nói

_ủa, tui có nói Sandy vào vai nữ hồi nào vậy? Haha, mọi người nhìn đi, Sandy là tay chơi bass kia kìa_Ryan cười, tay chỉ về phía cậu bé chơi bass mặt non choẹt , mắt to, tóc màu vàng chanh dựng đứng, tai đeo khuyên trông k khác gì cái quuyến sổ, miệng cũng đeo khuyên, mũi đeo khuyên nhỏ,mặc chiếc áo sơ mi dài, cổ tròn, áo đuôi tôm đi cùng với chiếc quần bó màu đỏ sọc vòng đen, chân đi đôi giày đế gố cao tầm 10 phân, cổ đeo chiếc vòng mạ vàng nhìn khá độc đáo và lạ mắt....

_Sàcxix_Kevin nhăn mặt, k tin vào mắt mình

_Ồi mẹ ơi_Ren thốt lên

_Haha, đúng là Lee Sandy có khác_Koon Ham tuy cũng hơi bất ngờ trước dáng vẻ này của Sandy nhưng hơn thế nữa là thấy cô bé Lee Sandy này thật đúng là vô cùng thú vị

Còn lúc này thì Kyu Min, Mika sock khỏi cần nói luôn.....

Màn trình diễn của nhóm cosplay Việt Nam biểu diễn thành công mỹ mãn và cũng được sự cổ vũ nhiệt tình của khán giả khi singer của nhóm hát bài hát tiếng nhật y như 1 ca sĩ nhật thật thụ vậy, tay bass, tay trống, tay guita chơi cũng chẳng hề kém bất cứ 1 dân đàn anh đàn chị chuyên nghiệp nào cả....thế mới hiểu họ đã luyện tập và dành tâm huyết lớn tới như thế nào cho phần trình diễn này....

Kết thúc, Ryan gọi Sandy ra trở tất cả đang đứng để cho mấy đứa vẫn chưa tin kia chứng kiến tận mắt

_Hey, mọi người ơi_Sandy chạy tới

_Em biểu diễn tuyệt lắm_Ryan mỉm cười, xoa đầu cô em gái

_Hihi, cảm ơn hai.Nhờ anh cả đó_Sandy cười toe toét

_San.....Sandy hả? _Kyu Min áp úng chỉ vào Sandy hiện tại vẫn đang trong bộ dạng hóa trang

_Ừh,k tui thì ai chứ_Sandy gật đầu chắc nịch

_Sax, nhìn k nhận ra luôn à. Cái mặt non choẹt nhìn cứ y như là 1 thằng công tử bột ý, nhìn bất cần đời quá à_Ren chỉ chỉ mặt Sandy

_Hừ, đập mi chết luôn bây h. Người ta đẹp trai zậy mà giám nói thế hả?_Sandy liếc nhìn Ren 1 cái sắc lém

_Đâu có, nhìn đẹp mà. Trùi ui nhìn kute, dễ thương chết đi được ý_Kyu Min ôm trầm lấy Sandy

_Hehe, đúng là chỉ có mình Kyu Min là hiểu tui nhất à_Sandy cười thích thú, hôn cái “chụt” vào má Kyu Min

_Sandy, con gái k được hôn nhau _Koon Ham nhà ta lại nổi máu ghen, kéo Kyu Min ra khỏi Sandy khi 2 đứa vẫn đang ôm nhau cười tít mắt

_Hehe...._Sandy nhìn Koon Ham đang lườm mình cười trù

_A.....A.....A....._bỗng dừng đằng sau 1 đám con gái hét lên ầm ỹ

_có truyện quái gì vậy ?_Kevin nhăn mặt bịt tai khi mấy cái giọng loa phóng thanh kia của mấy nhỏ con gái cứ thi nhau lần lượt hét lên

_Cộn ở đây bị TK (là thần kinh ạ) cả lượt à? _Ren nhăn mặt khó chịu

Sandy nhìn bọn con gái đang nhốn nháo nhộn nhạo hết cả lên kia 1 chút thì có linh cảm gì đó liền quay lên sân khấu.....Và hiện ra ngay trước mặt nó là 1 chàng trai cao chừng 1m70, khuôn mặt baby, da trắng,mắt nâu, sở hữu 1 nụ cười nhẹ nhàng nhưng đầy cuốn hút của 1 thiên thần; anh mặc 1 chiếc áo phong thể thao có mũ đằng sau đi cùng với quần jean xanh mây và giày thể thao trắng rất giản dị mà vẫn khỏe khoắn, năng động.....

_A.....A.....A....._Sandy hét lên với tần số bằng đúng tần số cả đám con gái kia hét cộng lại

_Ya....aaaa diếc tai quá, cô làm cái quái gì vậy hả Lee Sandy_Kevin nhăn mặt, bịt tai hét lên. Khổ thân, Kevin đứng ngay cạnh Sandy nên hứng đủ tiếng hét thất thanh của nó (=.=)

_Ôi trời ơi! Đẹp trai quá cơ, con cái nhà ai mà đẹp trai giữ vậy à_Sandy chấp tay, ánh mắt long lanh nhìn người con trai trên sân khấu chẳng thêm quan tâm lời nói của Kevin luôn

_Hở, cái gì cơ? Cô đang phát ngôn ra cái quái gì vậy? _Kevin k tin vào tai mình khi Sandy thốt lên mấy lời đó, mắt nhìn theo hướng mắt của nó xem có cái gì mà khiến nó nói như thế kia....

Bọn kia cũng đồng loạt hướng ánh mắt lên sân khấu theo Sandy xem có truyện gì đang diễn ra....

Và cũng chẳng mất nhiều thời gian lắm cho tụi nó nhận ra là mấy nhỏ kia cũng như nó đang phát điên lên vì cái tên đang đứng phát biểu trên sân khấu....

_Ôi iiii...anh ơi, em ở đây nè...nhìn em đi_Sandy thơ thẩn, đôi mắt trù mên nhìn người trên sân khấu

_Sặc...cái thằng công tử họ bột đấy thì có cái quái gì mà đẹp trai chứ????.... “ĐỪNG....ĐỪNG....ĐOÀNG.....”_Câu nói của Kevin như sấm chớp giáng xuống đầu Sandy. Mặc dù đang đắm chìm trong tình yêu với người trên sân khấu đấy nhưng cái lời nói đó của Kevin đương nhiên là xuyên thẳng vào tai nó 1 cách phũ phàng rồi.

Nó quay ngoắt 180 độ nhìn Kevin bằng ánh mắt hết sức “trù mên”, nở nụ cười “yêu thương” hết mức nhìn Kevin khiến cho hắn cảm thấy lạnh sống lưng và.....

“BỐP”.....

_Yaaaaa.....Cái tên mắt toét kia, mi nghĩ mi là ai mà giám ý kiến anh Hongo Kanata của ta hả?
CÚT....._Sandy thẳng chân sút vào chân Kevin k thương tiếc

_Au....(Kevin ôm chân)Gớm, cái thằng đấy thì làm được cái gì cho đời chứ,đẹp trai cái nỗi gì, xấu *****
ra....._Kevin nhăn mặt đau, gất

_Hơn mi đó, làm như mình đẹp trai lắm ý. Nói cho mi hay là anh ý từ hồi con bé tý đã biết kiếm tiền về cho gia đình rồi nhè chứ ai như mi chỉ biết tiêu tiền của gia đình hả? Cái đồ PHÁ GIA CHI TỬ_Sandy hét thẳng vào mặt Kevin

Chắc, các bác thông cảm. nhỏ Sandy nhà ta ở với toàn người đẹp trai, nổi tiếng mà k hay à. Chắc tại bị mẫn cảm rồi nên mới vậy đó mà...chắc...chắc.....chê hoàng tử quyền rũ Qualy Kevin của ta xí trai thì chắc chỉ có mình Lee Sandy thôi à =~=

_này, cổ đang nói ai phá gia tri tử đấy hả?_Kevin hét lên cũng k kém

_ta nói mi đó, thì sao nào, làm gì được ta. Con nhà người ta thế kia, bé tý đã có sự nghiệp sáng ngời tương lai sáng lạng còn mi thì bây h vẫn chỉ biết tiêu tiền bố mẹ, ăn chơi chác táng, tiêu tiền như nước, xuất ngày của gái, 2 tay 2 em thì biết cái gì mà chi chò chứ hả?_Sandy nhìn Kevin nói đều

_Này, 2 người...bình tĩnh đi_Kyu Min can 2 người này sắp chuẩn bị lại ụnh nhau tới nơi rồi

_Trẻ con , ra trở khác_Cả Kevin và Sandy đều đồng loạt quay lại quát Kyu Min

Kyu Min sừng người, 1 lúc sau mắt bắt đầu rưng rưng nhìn 2 người này rồi òa khóc nức nở luôn, mếu máo nói:

_Oa.....oa.....2 người quá đáng

_Kyu Min dừng khóc, 2 người đó k cố ý đâu_Koon Ham giỡ Kyu Min, mắt k quên liếc 2 con người kia 1 cái chết người

_Đó, tại cô cả đó, xuất ngày chỉ biết gây chuyện ụnh nhau thôi _Kevin chỉ vào Kyu Min mắng nó

_Tại ai hả? Chứ k phải là tại mi quát làm Kyu Min của ta khóc à? Cái đồ cà chớn, ***** chê mèo lắm lông _Sandy lườm Kevin

_Này, cô bảo ai đấy hả? Thế làm như cô k mắng ý ???_Kevin k vừa, bật lại

_K bao h? Ta mắng Kyu Min ngày nào, tháng nào, năm nào, h nào, phút nào, giây nào, tích tắc nào??? Nói coi????_Sandy khoanh tay trước ngực nhìn Kevin cười đều, dõ giọng cãi cùn

_Cô....._Kevin tức lắm nhưng k làm gì được cả vì ai ngờ nó chơi trò cãi cùn chứ mà oánh nó ở đây thì đảm bảo Ryan phanh thây nó luôn

_Sao, làm gì được tui nào???_Sandy hất mặt đắc thắng

_Được rồi Sandy, cậu ta đang đi ra kia, nếu em mà k ra là mất cơ hội đấy_Ryan khê cười, nhắc nhở cô em gái đang chưng bộ mặt cực đắc thắng ra

_Đâu...đâu.... _Sandy ngó quanh

_Kia kìa, mau ra đi _Ryan cười chỉ tay về phía mà người đang khiến Sandy nhà ta phát cuồng kia

_Hừ, Qualy Kevin, mi cứ đợi đấy.....A.....A.....A..... anh Hongo Kanata đợi em với_Sandy quay lại nhìn Kevin lườm 1 cái rồi chạy theo tới trở người tên Hongo Kanata đấy đang bước xuống sân khấu

_Cái người mà anh bảo Sandy yêu điên cuồng đấy chính là người tên Hongo Kanata đấy đúng k ạ? _Mika nhìn theo dáng Sandy chạy hỏi Ryan

_Phải, mấy đứa chứng kiến cuộc long hổ tranh hùng của Sandy và Kevin rồi thì cũng rõ với nó người đó là như thế nào phải k???_Ryan cười, khê gật đầu

_Chắc, công nhân là ghê thật đấy. Mới có chê 1 tý mà đã **** Kevin tới bởi khói lửa luôn rồi. May quá, tý nữa tui cũng đình chê tên đấy.... _Ren bịt mồm ngao ngán

_ha, đúng thật là yêu điên cuồng thật _Koon Ham bật cười

_Hừ, cái con nhỏ đấy. Bao nhiêu người đẹp trai bên cạnh thì chẳng thấy có phản ứng gì, chẳng thấy ngó ngang ai lại đi yêu thằng đó_Kevin nhăn mặt lẩm bẩm. tên này vẫn cứ vì bị nó **** lắm, haha...thì ai bảo mấy anh nhà ta đẹp trai quá khiến Sandy miễn nhiễm luôn rồi

_Ừa, mà Koon Ham này, em ở cạnh Sandy mà k bị sao à?_Ryan sực nhớ ra gì đó quay lại hỏi Ryan

_Là sao ạ? _Koon Ham đang cười nghe Ryan hỏi vậy mặt ***** ra chẳng hiểu gì luôn

_Ồ, thế Sandy k nói gì à? Em cũng là 1 trong số những người mà Sandy YÊU ĐIÊN CUỒNG mà_Ryan cười rất ư là hồn nhiên

_HẢ?????....._mấy cái mồm cùng há hốc

_Chẳng phải trước em cũng là siêu người mẫu ở Hàn quốc sao, phải k? _Ryan nhìn Koon Ham hỏi

Koon ham nuốt nước bọt cái “ực” rồi nhẹ nhàng gật đầu, dường như Koon Ham vẫn chưa tin vào tai mình lắm thì phải

_Đó, hồi sang Hàn lần đầu tiên ý. Sandy nó nghe tên em cùng với thành tích vượt trội về thể thao rồi nhìn mặt em cái là nó thích luôn rồi mà.Nó thích anh chàng Hongo Kanata kia nên đã học đánh bass cũng như thích em và biết em rất giỏi bóng rổ nên đã học bóng rổ theo đó_Ryan giải thích

_Nhưng....._Koon Ham ấp úng

_Hừ,h mới nhớ à. Thảo nào lần đầu tiên Sandy chạm mặt đã thấy nhỏ này có gì đó là lạ rồi_Mika trầm ngâm suy nghĩ lại truyện hồi trước

_Nếu nói thế thì là Sandy yêu Koon Ham sao? Vậy là Sandy yêu Koon Ham trước cả Kyu Min mà k nói à?_Ren loi choi chen vào

_Nói cái gì vậy ???_Sandy chẳng biết từ đâu chui ra mà đã thấy cái mặt nhăn nhó của nó lù lù trước mặt mọi người rồi

_Ồi! Sandy....._Ren nhìn Sandy toát mồ hôi hột, lù lù về phía sau Mika để tránh mấy cú song phi của Sandy

_Hai, hai lại nói linh tinh gì với mấy người này vậy ?_Sandy lườm anh trai mình

_Chắc _Ryan khẽ nhúm vai cười

_Sandy, tui xin lỗi...tui k hề bí....tui....._Kyu Min nắm tay áo Sandy, đôi mắt buồn buồn đầy hối lỗi nhìn Sandy đầy hối hận nói thì bị Sandy ngắt lời.....

_Vớ vẩn, có cái gì mà xin lỗi_Sandy phẩy tay cái kính nói

_Nhưng....._Kyu Min định nói gì đó nhưng lại bị Snady cắt lời

_Tui k yêu anh Koon Ham_Sandy nhìn thẳng mặt Kyu Min khẳng định chắc nịch

_Thế còn truyện anh Ryan vừa nói thì sao? _Ren chen vào hỏi. tên này có trí tò mò cực cao

_Hừ, nói như kiểu anh hai tui thì tui yêu nhiều lắm. Anh Koon Ham nè, anh Hongo Kanata nè, anh Choi Seung Hyun nè, anh Ken nè,.....vậy cũng là yêu hả? _Sandy xòe ngón tay ra đếm

_vậy chẳng phải là....._Ren dần mặt quay lại nhìn anh Ryan

_Ừ thì fan hâm mộ với yêu điên cuồng chẳng phải là giống nhau sao???_Ryan bình thản nói

“RẦM.....RẦM.....RẦM.....”

Cả lũ nghe xong thì đồng loạt té cái “rầm” k thương tiếc vì bị anh Ryan lừa cho 1 vố quá là đau

_Haizzzz....hai chơi ác quá à_Sandy thở dài nhìn lũ bạn yêu quý té k thương tiếc khiến cho mấy người đứng gần đó cũng phải quay lại nhìn

_Vui mà _Ryan mỉm cười hiền xoa đầu Sandy

_Chắc _Sandy nhúm vai bất lực với ông anh của mình

Thế là từ h cũng biết được rằng anh Ryan cũng k phải là hiền đâu, chẳng qua là k muốn thôi chứ mà đã muốn dõn thì dõn ra trò luôn.....Sandy quả thực có tính cách y như ông anh trai của mình.....

51. Chương 51

Người bạn phương xa....

Sandy nhà ta hôm nay cực kì vui vẻ và phấn khởi vì cũng được nhìn thấy anh iu của nó- Hongo Kanata bằng xương bằng thịt, lại còn được anh ấy kí tặng nữa chứ nên miệng nó hôm nay lúc nào cũng toe toét hết chơn à.....

Đang cũng mọi người ra bãi gửi xe để về thì có 1 tiếng gọi Sandy thật thanh, cái giọng này đối với Sandy cực quen làm Sandy tưởng mình nghe nhầm nhưng cũng khiến nó bất giác quay lại....

(Đoạn này là nói tiếng việt nha)

_MỸ HUÔNG...._1 cô gái với mái tóc đen ngắn ngang vai ôm lấy khuôn mặt, đeo kính cận, bận 1 bộ đồ rất giản dị với áo phông đen in hình panda trước ngực, quần jean bó và giày thể thao trắng chạy tới ôm chầm lấy cổ Sandy trong sự ngỡ ngàng của cả Sandy và tụi nó

_Ơ....._Sandy vẫn còn đang ngỡ ngàng, nhìn người co gái trước mặt mình chăm chăm

_Tìm được mày rồi, tao nhớ mày chết mất _Cô gái ôm chặt lấy Sandy

_Thái Ngọc Kim Linh _Ryan nhìn cô gái đang ôm cứng em gái mình 1 lúc rồi thốt lên 1 cách ngạc nhiên (à, mọi người chú ý chút nhé. Linh này với chị Linh mà Sandy gọi là khác nhau đấy à, ok)

_Linh, Kim Linh á....?Kim Linh....._Sandy sau 1 hồi sock khi nghe cái tên đó thì gần như muốn hét lên...

_Hi, em chào anh Thắng, lâu quá rồi k gặp _Kim Linh buông Sandy ra cúi chào Ryan lễ phép

_Um, rất vui được gặp em _Ryan khẽ gật đầu cười

_Kim Linh, con ngốc này sao lại ở đây hả? _Sandy ôm trằm lấy Linh lắc lắc

_Được rồi, được rồi.....ngghet thở quá....., buông ra nao.... _Linh cười

_Sang sao k nói gì với tui hết vậy ?_Sandy trưng ra bộ mặt đầy hờn dỗi

_Hi, tại muốn làm cho cậu bất ngờ mà. May quá, tý nữa tui tưởng Sandy đi mất rồi, k gặp được cậu thì chắc buồn chết mất_Linh cười tươi

_Ngốc,phải gọi để tui ra đón chứ!!Vừa sang hả hay sang từ bao h?? _Sandy cốc nhẹ vào đầu cô bạn

_Hi hi, vừa sang xong, chị Ryu bảo lần này Sandy cũng tham gia cosplay mà. Tui xem rồi,mọi người làm tuyệt lắm_Linh cười, xoa xoa trở vừa bị Sandy cốc

_vậy qua nhà tui ở đi, khỏi ở khách sạn làm gì. Ok _Nói rồi sandy lôi sênh sịch Linh vào xe chẳng cho nhỏ kịp phản ứng gì

Trên xe,có bọn Mika, Kyu Min, Ren, Koon Ham đang đợi, mắt tròn mắt dẹt nhìn cô bạn lạ lùng này 1 cách khó hiểu khi nhỏ vừa bước lên xe

_Ơ....._Linh hơi ngạc nhiên và ngại khi thấy trên xe có nhiều người như vậy

_Hi,đừng ngại nha, toàn bạn của tui cả đó.Đây là Mika, Kyu Min, Ren, Koon Ham và tên này là Kevin, cứ tự nhiên đi

_Sandy cười kéo Linh ngồi xuống cạnh mình rồi chỉ tên từng người cho cô bạn này biết

_Ai vậy Sandy _Mika hỏi (bằng tiếng Nhật nha, ở đây ngoài Sandy, Kevin, Ryan ra thì tụi kia chẳng đứa nào biết tiếng Việt cả)

_Bạn tui ở Việt Nam đó, bạn thân luôn đó, bạn học với nhau từ hồi bé tỹ à _Sandy cười toét _nụ cười đầy tự hào

_Chào bạn, mình là Thái Ngọc Kim Linh, rất vui được làm quen nha _Linh mỉm cười cúi chào

_Lin...lin..cái gì cơ???? _Ren đánh vần mãi k được cái tên Việt của Linh

_Haha, cứ gọi tui là Anna được rồi _Linh cười

Con gái đúng là con gái, chẳng mấy chốc mà tụi nó đã thân với nhau rồi, nói chuyện rôm rả khiến mấy chàng trai nhà ta cũng phải vào góp vui cùng khiến chiếc xe đi tới đâu đều để lại tiếng cười ròn tan tới đấy....

Ryan nhìn tụi nó nói chuyện cười vui vẻ mà cũng cảm thấy vui lây. Cũng khá lâu rồi từ cái ngày mà người quan trọng nhất của cuộc đời anh mất đi anh đã k cảm nhận được 1 bầu k khí vui vẻ tới vậy.....Khẽ huých vai Kevin, Ryan nói:

_Có liên lạc với SanSan k?

_Hừ, gì cơ? _Kevin kéo tai phone của chiếc Ipod ra hỏi Ryan vì k nghe rõ Ryan hỏi cái gì...

_Hừ, liên lạc với SanSan chưa? _Ryan nhăn mặt

_Rồi, qua vừa gọi _Kevin khẽ gật đầu

_Nó hỏi gì k ? _Ryan khẽ nhú mày

_Có,giải thích rồi nên cũng k nói gì nữa cả. Bảo nhanh về Việt Nam chơi, nhớ _Kevin hờ hững nói

_Định giấu nó tới bao h? _Ryan thở dài

_K biết, tui k làm gì sai cả _Kevin lắc đầu chán nản

_hừ, làm sao thì làm, gây tổn thương nó tui k tha cho đâu nhá _Ryan khẽ nhú mày

Kevin k nói gì, quay mặt đi nhìn băng khuâng ra ngoài cửa sổ ngắm khung cảnh đang trôi dần qua cửa kính xe

TẠI NHÀ SANDY:

Sandu vừa tắm xong thấy cô bạn Kim Linh của mình đang thơ thẩn ngồi bên cửa sổ, tay vuốt ve chú mèo Wild đang thiêu thiêu chìm vào giấc ngủ....Nở 1 nụ cười ranh mãnh, Sandy rón rén vòng sau cô bạn mình,ôm chằm lấy Linh từ phía sau khiến cho Linh giật cả mình.....

_Nàng của ta, đang tương tư gì thế? _Giọng Sandy cười khúc khích phía sau, cầm Sandy đặt lên bờ vai thanh mảnh của cô bạn mình

_oái,Mỹ Hương, làm tui giật cả mình à _Linh ôm lấy ngực hoảng hốt

_Keke, đang tương tư anh nào vậy tình iu _Sandy cười ranh ma, huých vai Linh đặt mình ngồi xuống bên cạnh Linh

_Đâu có gì đâu _Linh đỏ mặt, trối bay

_Gớm, điều....Kể ta nghe xem mi với cái tên kia sao rồi nào? Tên đó k bắt nạt mi chứ hả, nom mặt cũng hiền lành mà _Sandy hào hứng

_hehe, teo k bắt nạt nó thì thui chứ làm sao mà bắt nạt được teo à _Linh cười tinh nghịch

_Chắc, mày đúng là.....thằng pé nó ngoan vậy mà...._Sandy lắc lười 1 cái vì cái con nhỏ bạn này xuất ngày ăm híp thềng người yếu hiền lành tội nghiệp

_Haizzz....thực sự thì dạo này tui cũng có truyện nắn lắ _Linh thở dài

_Hừ, sao vậy ?_Sandy nhú mày k hiểu

_Ừm, thì đó. Nhớ trước đây teo có kể cho mày nghe về nhỏ người yêu cũ của Hòa k chứ? (Hòa là tên bồ của nhỏ Linh nhà ta đó mà =.=) _Linh chán nản nói

_Biết, nhỏ đó làm sao?_Sandy gật đầu

_Nhỏ đó nhắn tin cho tui bảo là người yêu Hòa,còn bảo tui là người thứ 3 chen vào truyện tình cảm của cả 2 nữa. Còn nói bảo biết truyện tui với Hòa, bảo là đã chia tay Hòa nhưng Hòa khóc, Hòa k chịu nữa cơ_Linh ôm gối kể lại, khuôn mặt cực buồn khổ

_Sặc....._Mặt Sandy nhăn lại

_Tui có hỏi Hòa, Hòa bảo là đúng là nhỏ với Hòa yêu nhau nhưng Hòa chỉ coi nhỏ là bạn thôi, nhỏ đó ép Hòa phải yêu nhỏ chứ Hòa k hề yêu.Nhỏ bảo gia đình nhỏ khổ lắm, nhỏ chỉ muốn chết thôi, nhỏ này mấy lần rạch tay uống thuốc ngủ rồi nên Hòa sợ....._Ánh mắt Linh đượm buồn, cố nén cảm xúc

_Hừ, cái loại con gái dùng gia cảnh, đe dọa chết để ép người khác yêu mình là loại tui ghét nhất. Thế mày tính sao rồi? _Bàn tay Sandy siết chặt cổ nén tức giận của mình lại

_Um, thì biết làm gì nữa....Teo cho nó 1 cơ hội, giải quyết hết truyện con kia đi rồi hãy quay lại với tao, tao sẽ đợi nó _Mặt Linh tiu nghỉu, nhỏ cố gượng cười

_Hừ, cái thằng đó, teo phải **** chết nó mới được _Sandy tức giận đâm bùm bụp vào cái gối bên cạnh 1 cách k thể nào phũ phàng hơn

_Thui mà Mỹ Hương, đừng **** Hòa mà, tội nghiệp nó_Linh lay lay tay năn nỉ nó

_Hừ, zậy còn xin giùm nó, mày đúng là có vấn đề thật rồi_Sandy nhăn mặt khó chịu

_Thui mà, coi như vì tao đi. Ha _Linh dờ cái mặt cún con năn nỉ nó

_Hừ, được rồi. Nhưng con kia cứ cẩn thận đấy, liệu hồn thì tránh xa tui ra k tui mà gặp là tui đánh cho nó thành dị nhân lun đó. Đã xấu ngoại hình còn xấu cả nết_Sandy lừ mắt bẻ tay răng rắc

_Roài, roài ok lun.Có gì mày đánh chết nhỏ đó tao cũng k phản nản gì đâu, keke_Linh cười toe toét

_Hứ, thoải đi ngủ đi,tui buồn ngủ rồi. Lại đây nào gấu ôm của ta_Sandy nhìn Linh cười ranh mãnh

_Nè, k được lợi dụng tui đâu nhé_Linh vất chéo tay che trước ngực nhìn Sandy đầy sợ hãi

_Ầy, có làm gì đâu mà. Tui chỉ ôm thui mà. Hehe_Sandy cười toét

_Tin được k đây??_Linh nhìn nhỏ bạn đang chưng cái bộ mặt cười toe toét đi kia đầy ngờ vực

_Được, được mà_Sandy gật đầu lia lịa

_Hừ, liệu hồn đó. Zậy đi ngủ thôi _Linh hừ mạnh 1 tiếng rồi kéo chăn đi ngủ

Sandy cũng lon ton chui lên giường ôm cứng Linh, mặt dụi dụi vào mái tóc thơm mùi dầu gội đầu hương hoa hồng, cười mãn nguyện và khẽ nói: “Ngủ ngon nha” rồi cũng chìm vào giấc ngủ, lúc ấy khuôn mặt của Linh, đôi môi kia cũng đã vẽ nên 1 nụ cười tươi, hạnh phúc....

Mấy ngày Linh ở đây được cả lũ đưa đi chơi khắp nơi ở đất Tokyo....cả lũ cứ đi chơi từ sáng tới tận đêm tối mới về nhà nên cũng chẳng mấy chốc mà Linh đã quen thân k chỉ với Mika, Kyu Min mà còn cả Ren, Koon Ham, Kevin vì tính hòa đồng của mình....

Người ta nói quả là k sai, tình bạn k cần bất cứ 1 mối quan hệ nào cả mà chỉ cần 1 tấm lòng thì dù là người lạnh lùng như Kevin kia đi nữa cũng phải mỉm cười khi nói chuyện với Linh, hay 1 người kiêu kì ít nói chuyện với con gái như Koon Ham (cái này phải trừ bạn Kyu Min nhà ta ra nhen) cũng phải bật cười trước những trò đùa tình nghịch của Linh.....

Những ngày tụi nó ở cùng, chơi cùng Linh là những ngày tuyệt vời nhất

_Anna.....Anna lại chơi cái này đi_Kyu Min tíu tít gọi Anna(Linh) lại vòng quay ngựa

_Ừ, đợi chút _Anna cười tươi, chạy lại
 _Lớn bụng ra rồi còn khoái chơi vòng quay ngựa gỗ à Kyu Min ? _Ren chêu Kyu Min
 _Kệ tui, tui thích mà _Kyu Min xì mặt
 _”BỐP” Đùng có bắt nạt Kyu Min _Koon Ham đập cho Ren 1 phát, kèm theo cái nhìn cảnh cáo
 _Au, thằng kia trọng vợ khinh bạn bè nhé _Ren ôm đầu ngăn nhó nói
 _Ừh đấy, làm gì nào? Kyu Min lên đi, tui cũng đi cùng với Kyu Min _Koon Ham hất mặt nhìn ren đầy thách thức rồi quay sang Kyu Min mỉm cười hiền
 _Um _Kyu Min lại cười toét, vui vẻ tay trong tay với Koon Ham đi lên vòng quay ngựa quay
 _Đáng đời _Mika bước lại cạnh Ren, phán 1 câu làm đau lòng thằng bé
 _Hixxx.....K thương anh thì chớ còn nói phũ phàng vậy ạ ? _Ren xì mặt buồn tui ngủ

52. Chương 52

_Hừ, bắt nạt Kyu Min thì đáng thương cái nỗi gì? Hả? _Mika lừ mắt. Ren quyền mất 1 điều là cả Mika và Sandy nhà ta đều cực cứng và chiều Kyu Min
 _Hixx...đau lắm đó, thằng Koon Ham này đánh k nương tay gì cả _Ren vẫn nhăn mặt ôm đầu nhìn Mika
 _Hừ, lại coi nào, ai bảo là nghịch cho lắm vào cơ. _Mika hừ mạnh 1 tiếng, tiến lại xem cho Ren
 _Như vậy sẽ khỏi đau liền à _Ren cúi xuống, hôn nhẹ lên môi Mika rồi cười toe toét trông cực ngố với Mika
 _Muốn chết à _Mika đỏ mặt, lừ mắt nhìn Ren
 _Hi, tui k chết bây h được đâu. Ren hứa là sẽ k bao h bỏ Mika 1 mình rồi mà _Ren cười tinh nghịch
 _Hi hi, 2 người yêu nhau quá nhỉ? _Anna nhìn Ren và Mika cười đầy ẩn ý
 _Hehe, đương nhiên rồi. Sau này tui tui làm đám cưới mới Anna tới chung vui nha _Ren nắm chặt tay Mika nháy mắt với Anna
 _Nhất định rồi _Anna cười, gật đầu chắc chắn
 _Hừ, cứ liệu cái thần hồn đấy, mi mà cứ lém phéng lảng nhăng với con nào mà làm Mika nhà ta buồn thì ta tuyệt đối k tha cho mi đâu đấy _Sandy từ đâu chạy tới, chững bộ mặt sát thủ cảnh cáo Ren
 _Dạ, thưa sếp _Ren cười hi hi, gật đầu lia lịa với Sandy
 _À, mà nhân đây hay mình tổ chức tiệc chúc mừng 2 cặp này sau những ngày tháng vất vả đã thành đôi đi _Sandy hào hứng nói
 _K được _Giọng nói kiên quyết của Mika làm dứt cái “phụt” luôn sự hào hứng của Sandy
 _hả, tại sao? _Sandy xì mặt nhìn Mika chăm chăm khó hiểu
 _Phải đó, còn đợi 1 cặp nữa thành đôi rồi mới tổ chức tiệc mừng cũng chưa muộn mà, hihi _Kyu Min tay trong tay với Koon Ham bước tới
 _Là sao? Còn cặp nào nữa đâu à? _Sandy nghiêng mặt k hiểu
 _Um, còn ai nữa sao ? _Anna cũng k biết. Anna là 1 cô gái hiểu truyện, tinh tế chỉ cần nhìn sơ qua 1 chút là có thể nhận ra Kyu Min và Koon Ham, Mika và Ren đang yêu nhau rồi nhưng cũng đâu thấy còn cặp đôi nào ở đây nữa đâu

_Này, nước nè_Kevin áp lon coca lạnh vào mặt Sandy khi nó đang dần cả mặt ra

_oái, giật cả mình. Mi tính hù chết ta à? _Sandy giật mình, nhăn nhó nhìn Kevin

_Mi mà chết được thì cái thế giới này nó đã yên bình thêm 1 chút, lắm chuyện. _Kevin vút lon coca cho nó, nói đều

_Này, ngày nào mi k gây ta thì ăn k ngon ngủ k yên hả? _Sandy mồm thì vẫn cứ **** Kevin mà tay thì vẫn mở lon coca ướp lạnh như đúng rồi

Anna trông cảnh đó của Sandy và Kevin nhà ta thì bất giác hiểu ra truyện gì rồi quay snag hướng bọn Mika, Kyu Min, Koon Ham, Ren chỉ chỉ 2 người đang đấu võ mồm kia nói:

_K lẽ là...

Tụi nó k nói nhưng tất cả đều hiểu ý của Anna nên đồng loạt gật đầu cái “rụp” ...Tụi này thông minh lắm chứ chẳng ngố như Sandy nhà ta đâu mà đến h vẫn cứ hồn nhiên như k ý, và cũng chẳng dần như Kevin tới h vẫn chẳng xác định nổi tình cảm của mình dành cho ai đó trong khi hành động thì rõ quá rồi...

_Mấy đứa nghỉ uống nước chút đi rồi lại chơi tiếp_Ryan mang cả đồng nước ngọt ướp lạnh tới cho tụi nó

Và nắng chiều cứ thế buông xuống, ngày lại trôi qua với chúng nó như thế, trong tiếng cười rộn rã của tụi nó là những niềm vui bất tận, những kỉ niệm k bao h quên....

Nhưng người ta thường nói niềm vui luôn đồng hành cùng nỗi buồn nên những ngày cuối cùng Anna ở đây đã có những truyện k được tốt lắm xảy ra với tình bạn tuyệt vời này....

Anna ngồi đung đưa trên chiếc xích đu nhỏ màu đen trong vườn nhà Sandy, ngẩng đầu lên trời thơ thẩn ngắm những ngôi sao đang lấp lánh phát sáng trên bầu trời lung linh ánh sao trên nền đen huyền ảo của nó....

_Anna..._Sandy tung tăng chạy tới bên Anna, 2 tay cầm kem ốc quế đưa cho Anna 1 que

_Hi, thanks _Anna nhận cây kem cười tươi

_Sao lại ngồi ngoài này suy tư gì thế? _Sandy vừa ăn kem vừa hỏi

_Um, truyện của Hòa _Anna khẽ gật đầu

_Là sao? Nói nghe coi nào _Sandy quay lại nhìn Anna, khẽ nhú mày

_K, thực ra k phải Hòa mà là con người yêu của Hòa. Nhỏ đó hôm qua pm tui bảo muốn nói chuyện với tui, nói chuyện tử tế đàng hoàng với tui. Tui..... _Anna nói, ngẩng mặt lên trời

_Nhỏ đó nói cái gì? K bịa truyện gì gì đó chứ? _Sandy bắt đầu câu, giọng nói có sự khó chịu

_K, nhỏ pm bảo nói chuyện tử tế, nhỏ bảo là nhỏ có người yêu mới rồi. Nhỏ kể cho tui nghe, bảo ngày trước Hòa khóc bảo k muốn xa nhỏ, bảo tui chỉ là yêu theo cái kiểu vui đùa thôi, Hòa k yêu tui....._Anna thở dài

_Anna tin nhỏ sao? _Sandy nhăn mặt, nhìn thẳng vào mắt Anna

_K, nhưng tui tin 1 nửa câu chuyện nhỏ đó nói là thật _Anna khẽ lắc đầu

_Vậy hỏi Hòa chưa? _Sandy hỏi, chân khẽ đung đưa cho chiếc xích đu chuyển động

_Tui hỏi thì hòa off nik luôn. Xong gọi điện thoại bảo là chán nên bỏ nhà đi rồi. Bố mẹ Hòa chiều Hòa quá nên đâm ra hư _Anna thở dài chán nản

_Tui k tin Hòa và càng k tin con nhỏ đó _Sandy ngược lên nhìn bầu trời đêm chiêm

_Um, tui cũng chẳng tin ai cả _Anna cũng nhìn lên trời. Nhưng sao bầu trời đêm nay trông buồn quá hay là do nỗi lòng của cô đang buồn chán nên trông nó cũng buồn theo vậy nhỉ???

_hehe, đừng tin ai cả. Chỉ cần tin tui là được rồi nhỉ? _Sandy quay lại cười toe toét với Anna

_Phải, keke _Anna cũng cười đồng tình với Sandy. Dù sao cũng là 1 tình bạn hơn 10 năm rồi cơ mà, đâu dễ để bất cứ 1 ai đó chen vào phá vỡ nó đâu

_Thôi, đi ngủ đi. Truyện gì tới thì nó cũng sẽ tới thôi, ok _Sandy đứng dậy kéo Anna vào nhà

_Um _Anna gật đầu bước theo Sandy

Căn nhà lại chìm vào yên tĩnh khi những chú quỷ nhỏ đã chìm vào giấc ngủ yên bình....

Sandy đợi Anna lên giường đi ngủ, khi đã thiếp thiếp trong giấc ngủ say rồi mới nhẹ nhàng bước ra ngoài bấm điện thoại gọi cho 1 ai đó....

_Alo!...._Ồ đầu dây bên kia, giọng nói còn ngái ngủ của 1 tên con trai nào đo bắt máy

_Lô cái gì mà lô, nghe điện thoại cho tử tế cái coi nào_Sandy gắt

_Đứa nào vậy ?_Tên kia vẫn còn ngái ngủ

_Hừ, chết phứt đi cho xong. Cái đồ vô dụng_Sandy tức giận hét lên rồi đập máy luôn

Đầu dây bên kia bị Sandy hét tới choáng váng đầu óc luôn nhưng lại tỉnh ngủ hẳn. Hắn dụi dụi mắt, cầm điện thoại yêu quý mở ra xem lại cuộc gọi đến vì hắn nghe cái giọng hét này quen lắm, cực quen luôn ý thì đập ngay vào mắt hắn là 2 chữ “BÀ XÃ” to tướng. Hắn nhìn chăm chăm vào màn hình điện thoại, mắt muốn rớt ra khỏi tròng luôn, mồ hôi từ đầu mà chảy ướt đầm cả lưng áo luôn.....Bỗng dưng k hiểu sao mà hắn thấy cuộc đời mình thật u ám trước mặt mình. Nuốt nước bọt cái “ực” hắn bấm điện thoại gọi lại cho nó _bà xã đại đại yêu “quái”...à nhầm, yêu quý, dễ thương, quan trọng vô đối của cuộc đời hắn.....

Đợi 1 chút thì đầu dây bên kia cũng bắt máy nhưng tuyệt nhiên k nói gì..đúng là bà xa của hắn giận hắn thật rồi, chỉ chết cái mồm hỏi cái gì k hỏi lại hỏi ngay câu “mày là thằng nào?” rồi lại còn k nhận ra giọng nói vàng ngọc của bà xa hắn nữa chứ....quá là u ám.... (==)

_Bà xã à.... _Giọng hắn e dè

_Ai vậy? K quen ... _Giọng Sandy cực khó chịu

_Thui mà bà xã, ông xa của bà xã nè _hắn cười hì hì

_Chịu, trả biết. Tui nhiều chồng lắm_Sandy thờ ơ

_Anh nè, Dương Vũ Gia Phong nè bà xã. Đừng giận anh nữa mà, tội nghiệp anh lắm_Hắn nan nỉ Sandy. Hắn sợ lắm chứ, sợ nó 1 thì sợ người luôn bên nó 10. Nó đang ở bên đó cùng với anh trai Ryan,nó mà điên lên méc Ryan thì đảm bảo là đến 100% là hôm sau truyện này sẽ tới tai đầy đủ 9 thằng kia thì coi như cuộc đời hắn kết thúc tại đây.

(vâng, hắn_Dương Vũ Gia Phong chính là 1 trong 10 người ck của Sandy)

_Hừ, anh mà con1 tiếng bà xã,2 tiếng ông xã thì anh đi chuẩn bị quan tài cho mình đi _Sandy đe dọa, giọng lạnh lùng

_Dạ _hắn dạ 1 tiếng rõ là ngọt

_Léo mép, đang ở đâu vậy ?_Sandy cố nhịn cười vì cái tính trẻ con của hắn

_Keke, anh đang ở Việt Nam. Hà Nội city _hắn cười nhe nhẻn

_Um, vậy tốt rồi, nhờ anh chút việc được k ?_Sandy hỏi

_Ừi sời, ai chứ em thì nhờ bao nhiêu cũng được tuốt luôn à, bận mấy anh cũng làm giúp em đầu tiên. Dương Vũ Gia Phong này chẳng có gì là k làm được cả_hắn tự sướng + nịnh hót nó

_Ghe quá, em muốn anh giúp em điều tra về 1 thằng tên là Hòa. Trần Ân Quốc Hòa, học ban A trường đại học K được k ?Tất cả các thông tin về thằng đó và đặc biệt em muốn biết hiện tại nó đang yêu ai, ok ?

_Sandy nói

_Ok, k thành vấn đề, quá dễ_Hắn nói chắc nịch

_Um, nhanh nhất có thể nhé, em đang cần gấp_Sandy dặn dò

_hehe, được mà, mai anh sẽ gọi lại cho em ngay khi có kết quả. H anh đi điều tra_Hắn cười khà khà

_Uh, zậy thui, bye bye _Sandy chào hân

_Bye bả xâ _ Nói đoạn hân cúp máy luôn trước khi nghe nó **** cho tới bởi hoa lá

Sáng, khi ông mặt trời đã lên tới đỉnh đầu Sandy nhà ta vẫn còn đang vui mặt trong đồng chăn gối hỗn tạp mà say giấc nồng chẳng biết trời trăng gì cả mãi cho đến khi cái chuông điện thoại reo chuông inh ỏi thì nó mới mắt nhắm mắt mở hùa vào đồng chăn gối xuống đất để mò cái điện thoại mà miệng vẫn k quên lầm bầm **** thằng nào giám phá giấc ngủ vàng ngọc của mình....

_Thằng điên nào gọi tao vào h này vậy ? _Sandy bắt máy, chưa để đầu dây bên kia nói gì đã **** đứa đó k thương tiếc luôn

_Ặc, mặt trời đã lên tới đỉnh đầu rồi đấy, mau giậy đi _Đầu dây bên kia bắt lực nói nhưng k sock lắm với lời mắng **** của nó chắc vì đã quá quen và cũng đã hứng chịu nhiều rồi

_Thằng nào vậy? _Sandy nhăn nhó (k biết có phải là Sandy với người tên Phong kia là anh em ruột k nữ mà.... =.=)

_Anh nè _Hân hơn hử

_Nói ngu vậy? Biết anh quái nào đâu, nói lẹ đi còn cho người ta ngủ. Thằng nào vậy ? _Sandy gắt

_Chắc, dạ, anh Dương Vũ Gia Phong ạ. Thế h em ngủ hay dậy lấy thông tin đây thưa tiểu thư _Phong chán nản nói

_Ấy, ấy có mà...hehe, anh Phong đẹp trai yêu quý của em _Sandy bật dậy như lò xò, miệng k quên nịnh tên kia mấy câu

_Hừm ngọt nhỉ? _Hân mắng yêu nó

_Thui mà, anh cũng biết là em ngủ nó xấu tính như thế nào rồi đấy.Nói cho em nghe kết quả đi mà _Sandy hạ giọng nịnh nọt

_Um, được rồi. Trần Ân Quốc Hòa, học ban A trường K cũng thuộc dạng con nhà giàu đấy, ăn chơi cũng k tồi nhưng k phải là loại nổi tiếng máu mặt nên khó biết nhiều thông tin lắm, chẳng có gì đặc biệt cả. Nhưng thứ em cần nhất thì có biết được, bạn gái thằng đó hiện h là Nguyễn Huyền Minh Trang, nhỏ này được kha khá người khác ghét đấy. Hết _Hân nói

_hừ, anh chắc k ? Em muốn có ảnh 2 đứa đấy, thân mật 1 chút _Sandy nhăn mặt, tay siết chặt điện thoại

_Ặc, k tin anh sao? Ảnh thì k có đâu vì bọn này hẹn gặp nhau buổi tối thôi, h muốn chụp phải đi sẵn mà bọn này chẳng có chút gì ghê gớm hay có máu mặt, thằng kia giàu cũng thường thường thôi bọn đàn em k chịu làm à, được chẳng đáng là bao nhiêu tiền cả _hân thở dài

_Um, được rồi. Vậy Bye, thanks anh _Sandy nói rồi cúp máy

53. Chương 53

Sandy nhốt mình trong phòng và cả ngày ngồi suy nghĩ rồi thiếp đi trên người chú bạch hổ lúc nào mà chẳng hay.....Bạch hổ nằm quấn tròn người lại để cho Sandy nằm trong mình sưởi ấm cho Sandy...Còn Sandy, hiện h nó thật sự k biết được rằng nên phải tin ai đây, h thực sự nó rất khó chịu, tức giận.....nó chỉ muốn gặp tên khốn đó để đâm vào cái bản mặt hân cho bỏ tức thôi.....

_Sandy.....Sandy dậy đi..... _Anna lay lay nó

_Hử..... _Sandy dụi dụi mắt tỉnh dậy

_Sao lại ngủ ở đây vậy? Mọi người tìm mày mãi đó, dậy đi _Anna khuôn mặt hiện rõ sự lo lắng

_Ờ, ngủ quên bég mắt _Giọng Sandy ngái ngủ

_Um, vậy xuống nhà nằm đi, lạnh đó _Anna kéo tay Sandy dậy

_Nói chuyện chút đi, tui có Truyện muốn nói _Sandy giữ tay Anna, ánh mắt nhìn cô bạn mình cực kì kiên quyết

_Gì vậy ? _Anna hơi ngạc nhiên trước thái độ lạ lùng của Sandy nhưng vẫn ngồi xuống nghe

_Tin tui chứ? _Sandy nhìn thẳng vào mắt Anna

_Hả? _H thì Anna hoàn toàn k hiểu được cô bạn thân của mình đang nghĩ gì nữa

_Tin tui chứ? _Sandy lặp lại, ánh mắt vẫn kiên định nhìn thẳng vào mắt Anna chờ đợi câu trả lời

_Um, tin. Sao vậy ? _Anna hơi lúng túng trước câu hỏi bất ngờ này của Sandy nhưng vẫn trả lời

_Uh, tin tui vậy hãy nghe cho rõ nè _Sandy siết chặt tay Anna

_Um.... _Anna khẽ gật đầu

_Nghe tui đi, tin tui thì làm ơn hãy bỏ tên đó đi đi, hấn k sững với cậu đâu. Tui đã nhờ người hỏi, Hòa với cái con nhỏ tên Trang đó vẫn còn yêu nhau chứ k phải Hòa chỉ yêu mình cậu đâu. Tui cũng k muốn tin, nhưng đó là sự thật, nghe tui bỏ tên đó trước khi cậu lại bị đau thêm 1 lần nữa đi _Sandy thực sự bùng nổ, nó nghĩ gì nói vậy

_Hả, k phải vậy đâu. Tui tin Sandy nhưng Hòa k phải loại người đấy đâu. Tui với Hòa yêu nhau có ai biết đâu mà chẳng thế. Hòa với nhỏ đó chia tay nhau rồi _Anna lắc đầu, bác bỏ những gì Sandy nói

_Cậu ngốc hay ngu vậy ? _Thằng đấy nó lừa cậu đó, nó k đáng cho cậu yêu, nó là thằng khôn nan, nó k sững với cậu đâu _Sandy hét lên

_Ngày, đừng nói Hòa như thế. Mỹ Hương, cậu nói hơi bị quá đáng rồi đấy _Anna nhíu mày

_Hừ, tui còn nói nữa, cái thằng ***** đấy tui sẽ giết chết nó _Sandy gất lên. H nó hoàn toàn mất tự chủ rồi, nó nói hoàn toàn chẳng suy nghĩ gì cả; h cứ nhắc cứ nghĩ tới tên đó là Sandy lại giận run người

_Mỹ Hương _Anna nhìn chăm chăm vào Sandy, đôi mắt ánh lên nét buồn nhưng xen lẫn đó là những tức giận đau khổ k nói nên lời

_Thế mà cậu nói cậu tin tui. Tui nói cậu hay, tại cậu ép tui phải nói như thế này đấy nhé. Cậu chọn đi, là tui 2 là Hòa _Sandy nắm chặt bàn tay, đứng phắt dậy

_Mỹ Hương à? _Anna nín tay Sandy

_Hừ, đấy là cậu ép tui đấy. Tình bạn 10 năm nay tui đánh đổi bằng câu trả lời này, tùy cậu thôi _Sandy quay mặt đi trở khác

_Tình bạn 10 năm của 2 đứa chẳng nhẽ kết thúc như thế này sao? Tui k muốn, Mỹ Hương à? _Anna siết chặt cánh tay của Sandy

_Tui bắt cần, tui bỏ tất cả. Đó là do cậu ép tui. Cậu chọn đi là tui hay là cái tên đó _Sandy quay lại bầu chặt vào vai Anna nhìn cô bạn bằng ánh mắt đầy tức giận

_Tui....tui k thể bỏ Hòa lúc này được. Mỹ Hương truyện của tui để tui tự giải quyết được k? _Anna quay mặt đi, tránh ánh mắt nhìn như muốn xuyên thủng tất cả của Sandy

_Hừ, vậy nghe cho rõ đây: từ bây h tui kệ cậu đó, cậu muốn làm gì thì làm đi. Dù cậu có sống chết sao tui cũng mặc cậu, k bao h tui quan tâm nữa _Sandy hất tay Anna ra bỏ ra ngoài mặc Anna đứng đó

_Mỹ Hương à? _Anna định kéo Sandy lại nhưng k kịp, Sandy đã bỏ đi mất rồi...

_Chẳng nhẹ tình bạn 10 năm của 2 đứa chỉ tới đây là kết thúc sao? Chẳng nhẽ tui sống chết như thế nào cậu cũng k quan tâm thật sao?... _Anna đứng đó, nhìn về phía bóng dáng Sandy ngày càng xa dần, khuôn mặt đầy đau khổ nói trong vô thức....

Sandy bỏ ra ngoài, bỏ ra khỏi nhà luôn mấy ngày cũng k chịu về nhà, hai nó nói như thế nào cũng k chịu về nhà mà cứ lang thang khắp nơi, bỏ cả học hành luôn....

TẠI BAR KEVIN:

Sandy hôm nay tới bar Kevin nhưng k phải để quây như mọi lần mà tới là để uống rượu. Nó ngồi ở quầy bar k nói chuyện với bất cứ ai câu nào mà cũng chẳng ai giám động vào nó khi sát khí đang bao quanh nó đầy đặc vậy. Sandy, nó chỉ chăm chú vào những ly rượu đặc quánh, sóng sánh màu sắc tuyệt diệu kia thôi....

Kevin bước vào quán bar, anh mặc chiếc áo len mỏng màu đen cổ chữ V khá sâu xuống dưới khoe bộ ngực săn chắc của mình, đi cùng với quần tụt đèn và giày Nike đen. Mái tóc bình thường dựng đứng thì hôm nay được che đi bởi 1 chiếc mũ len rộng chòm kín đầu trông khá bụi màu đen, tai đeo nạm nhỏ màu đen, 2 tay đút túi quần bước vào quán 1 cách rất nghênh ngang, bất cần. Đôi mắt sắc lạnh quét khắp 1 lượt ở quán từ sàn nhảy cho tới khắp góc ngách nhỏ khác cho tới khi bọn đàn em trong bar chạy tới chào thì ánh mắt đó mới tạm dừng lại....

_Anh _Shin cùng bọn đàn em cúi chào Kevin

Kevin khẽ gật đầu bước đi vào trong theo sau là Shin và bọn đàn em (ai k nhớ Shin là ai thì đọc lại chap : “Siêu quây Sandy chạm trán ông trùm Kevin” nha)

_À! _Kevin chợt nhớ ra cái gì đó rồi đứng lại

_Dạ _Shin ngẩng lên nhìn Kevin

_Cô ta tới đây chứ? Lee Sandy đó _Kevin hỏi, giọng lạnh băng

_Dạ, có ạ. Nhưng hôm nay chị ấy toàn uống ượr thôi ạ. Uống xuốt từ lúc đến tới h, em nói chị ấy nhưng chị ấy k chịu nghe ạ _Shin lo lắng nói, ánh mắt hướng về phía quầy rượu

_Cô ta đâu rồi? _Kevin khẽ nhủ mày

_Chị ấy đang ở quầy pha chế rượu ạ _Shin chỉ tay về phía quầy bar cạnh sàn nhảy

_Được rồi, đi làm việc của cậu đi _Kevin gật đầu rồi quay người bước tới trở quầy bar

Ở quầy rượu Sandy hiện h đang ngả nghiêng với ly rượu được pha chế trong tay uống rượu mà cứ như đang uống nước lã vậy trong khi nồng độ cồn trong rượu này chẳng hề nhẹ chút nào. Sandy đã bắt đầu ngấm dần men rượu rồi,...khuôn mặt thanh tú, làn da trắng ngần đang ửng hồng lên do rượu, ánh mắt long lanh đang chìm dần trong men rượu,...và nhất là do uống quá nhiều rượu, người nóng lên nên hiện tại Sandy ăn mặc cực kì sexy với áo dây và quần đùi khiến cho lũ sói đói ở đây nhìn Sandy k chớp mắt và đang trở lức “siêu quây Sandy” nhà ta lịm dần đi trong những li rượu kia để mà vô lý....

_Đủ rồi... _Kevin tiến lại giật ly rượu màu xanh lam trên tay Sandy.

Khi “Ông trùm Kevin” vừa tới thì lũ người đó _những con sói đói gần đó đều phải giật sang 1 bên hết, chúng k ai giám bén mảng tới gần đó nếu như k muốn lọt vào ánh mắt chết chóc của Kevin để mà kết cục cuối cùng là k biết vì sao mà mình lại nằm trong nhà xác.....

_A, rượu của ta ..._Sandy với tay theo ly rượu bị cướp mất,người nghiêng ra khỏi ghế nên chút nữa là bị ngã ngửa nếu như k có Kevin đỡ

_Lee Sandy _Kevin trừng mắt nhìn Sandy khi ánh mắt Sandy cứ mơ mơ, hồ hồ nửa tỉnh nửa mơ

_Um, đưa rượu đây cho ta tên kia, ta muốn uống _Sandy đẩy Kevin ra khỏi người mày, tay cố với ly rượu mà Kevin đang dơ trên cao

_K _Kevin nghiêng mặt nhìn Sandy, cầm ly rượu uống hết luôn

_Ya...mi điên à? _Sandy hét lên, trừng mắt nhìn Kevin trong khi Kevin vẫn nhìn Sandy chẳng hề lay động. Bọn ở ngoài thì giật mình thon thót, toát mồ hôi hột khi lần đầu kia có đứa con gái giám mắng lại còn trừng mắt với “Ông trùm Kevin” nữa chứ....

_Đi _Kevin buông 1 câu lạnh lùng rồi lấy áo khoác của nó choàng lên người nó kéo vào bên trong k quên trừng mắt với mấy con sói đói đẩy 1 cái đẩy đe dọa khiến chân tay tụi chúng bủn rủn luôn

Kevin kéo tay Sandy lôi vào căn phòng “cấm” trước đây k kịp để cho nó nói hay phản kháng lại cái gì trước cho tới lúc vào tới phòng và nó phải nhăn mặt kêu đau :

_Đau quá, buông ta ra tên điên Kevin kia

Kevin giật mình buông tay Sandy ra. Sandy nhăn mặt xoa cánh tay bị Kevin siết chặt tới nỗi đỏ cả lên, hẳn những ngón tay sâu khiến hắn cũng phải sốt xa và tự trách mình

_Xin lỗi, k sao chứ? _Kevin tiến lại trở Sandy

_Hừ, k sao cái búa. Đổ lừ lên rồi nè_Sandy cúi kính quát Kevin

_Xin lỗi rồi mà, tui k cố ý_Kevin làm mặt ăn năn.

Thực ra thì Kevin cũng k hiểu được là vì sao mà mình lại tức giận tới như vậy nhưng cứ nhìn thấy cái ánh mắt của bọn cận bã kia nhìn Sandy hau hấu 1 cách thêm thương là máu trổng người hắn lại cứ sôi lên sùng sục

_Hừ, bỏ đi. Tui muốn uống rượu _Sandy phẩy tay cho qua, h nó cũng chẳng thừa hơi thừa sức bắt bẻ hắn làm gì. H nó cần rượu hơn

_K uống nữa. Cô k biết truyện gì à Lee Sandy ???_Kevin nhứ mày nhìn Sandy _Cái con nhỏ đang ngồi chễm chệ hết sức thoải mái trên ghế salong kia

_Chi? _Sandy nghiêng đầu nhìn Kevin k hiểu

_Hừ, ai bảo cô bỏ đi mấy ngày hôm nay k thêm về ngó ngang gì nhà cơ. Nghe cho rõ đây nè : Anna đêm nay sẽ bay về Việt Nam rồi _Kevin nói như hét lên với Sandy

54. Chương 54

_Gì cơ? _Sandy đứng hình. Thực sự mấy ngày qua Sandy cũng suy nghĩ nhiều lắm chứ, nó lo cho con bạn thân yêu quý của mình lắm chứ nhưng k nó k muốn gặp con bạn ngang bướng, ương ngạnh của mình lúc này chút nào cả....nó thực sự vẫn giận lắm,giận vì nhỏ bạn nó lúc nào cũng là con người hiểu biết mà h lại để cho tình yêu làm mù mắt.....

_Này Lee Sandy, cô giận gì thì h cũng là lúc làm lành được rồi đó. Tình bạn 10 năm của 2 người mà cô cứ định để như thế à? Cô ngốc thật hay là ngu vậy hả? Cô cũng thừa hiểu rằng để Anna đi như thế này thì tình bạn của cả 2 sẽ mãi mãi chấm dứt chứ?_Kevin lắc mạnh Sandy

_Kệ tui, để tui yên đi _Sandy cũng gắt lên, đẩy mạnh Kevin ra

_Hừ, được rồi , tùy cô thôi.Cô cứ ở đây mà nghỉ ngơi cho tỉnh hẳn rượu đi, rồi quyết định sao thì tùy cô. 11h đêm nay máy bay chở Anna sẽ cất cánh đấy, bye_Kevin thờ dài nhìn Sandy rồi thấy cho nó tấm thẻ màu đen _ tấm thẻ đóng mở cánh cửa phòng “cấm” này rồi bỏ ra ngoài

Kevin bỏ lại Sandy ngồi đấy 1 mình..... Cảm giác chán nản, mâu thuẫn, khó chịu cứ tràn ngập tâm trí Sandy, nhìn dáng người dong dong cao to của Kevin bước ra ngoài, xa dần rồi chìm vào bóng tối mất hút. Sandy thờ dài mệt mỏi buông mình xuống ghế salong tay vất lên chán, miệng lẩm bẩm cái gì đó k nghe thấy được.....

SÂN BAY TOKYO:

_Anna đi cẩn thận nhé_Kyu Min nhẹ nhàng ôm Anna

_Rảnh lại qua Nhật chơi với tụi này nha_Mika cười hiền

_Um, nhất định rồi, nếu có cơ hội_Anna ôm cả Mika và Kyu Min

_Sắp tới h rồi, vào đi Anna_Ryan đưa vé máy bay kẹp vào hộ chiếu cho Anna

_Um, dạ _Anna khuôn mặt buồn thiu đeo ba lô lên lưng, tay kéo vali đi vào bên trong

Dù chân vẫn bước đi nhưng Anna vẫn ngoái lại mong chờ 1 cái gì đó, 1 người nào đó. Xuốt mấy ngày nay cô liên lạc với người đó nhưng người ấy đều tắt máy, tìm cũng chẳng biết được ở đâu.... Chẳng nhẽ đã kết thúc thật rồi sao???....

Tới cửa phòng cách li Anna cũng chẳng con lí do gì để níu giữ được nữa nên đành ngậm ngùi quay đi, đành chờ người đó ở Việt Nam vậy.....

_Mỹ Hương, tạm biệt _Anna khẽ nói rồi quay đầu bước vào, đưa vé cho người soát vé

_LINH....._Tiếng gọi lớn vang vọng cả dãy nhà, thu hút rất nhiều ánh mắt to mò của mọi người nhưng với riêng Anna thì có bao lâu đi nữa giọng nói đó cũng k bao h quên được.....

Dáng 1 cô bé máu tóc xoăn xoăn vàng , gương mặt thanh tú, trán lấm tấm mồ hôi, mặc chiếc áo phông đen cùng quần loang đi giày đế kết đeo chiếc cặp chéo màu đen trắng của hãng LV đang hót hải chạy tới.....

_Mỹ Hương _Đôi mắt Anna bỗng sáng hơn,khuôn mặt cũng rạng ngời niềm vui vì ít ra là có thể gặp Sandy lần cuối dù Sandy có k chịu tha thứ cho cô đi chẳng nữa thì như thế này là tốt rồi

_Linh....tui....._Sandy vừa nói vừa thở dốc

_Mỹ Hương, k cần nói gì đâu. Cám ơn đã tới tiễn tui, thế là quá đủ rồi _Đôi mắt Anna đỏ hoe, tay siết chặt bàn tay của Sandy

_Ngốc _Sandy cười, cốc nhẹ vào đầu cô bạn mình

_Hi...._Anna nhìn Sandy cười toe toét

_Đồ ngốc, từ h tui sẽ trống mắt ra mà coi cậu với tên kia rồi sẽ ra sao nghe chưa? Có truyện gì cũng phải điện thoại kể cho tui biết liền đó, rõ chưa? _Sandy cười, ôm chặt Anna vào lòng

_Um, ok _Anna nở nụ cười hạnh phúc

2 đứa cứ quyến luyến nhau mãi nhưng rồi tốt cục vẫn phải chia tay nhau vì thời gian Anna ở lại Nhật Bản đã hết rồi, dù có muốn ở lại thêm cũng k được nữa nên đành phải hẹn lần khác vậy....

Sandy đứng đó vẫy chào Anna mãi cho tới khi Anna đi khuất vào trong phòng thì đành ngậm ngùi quay đi nhưng sao thấy lòng thanh thản thế, rất thoải mái chứ k khó chịu như mấy ngày hôm nay.....có lẽ Sandy đã quyết định đứng đắn

_Đồ ngốc, tui cứ tưởng là cậu k thêm tới luôn chứ_Kyu Min thẳng tay đập vào đầu Sandy

_Úi, đau đó nhá_Sandy quay lại nhăn mặt nhìn Kyu Min

_Vậy nó mới ngấm_Kyu Min lè lưỡi chêu người Sandy

_Này, có muốn tui sử đẹp cậu k hả? _Sandy găm gè lườm Kyu Min

_Haha, thách đó_Nói rồi Kyu Min chạy biến nấp sau Koon Ham

_Hi, anh cứ nghĩ là em sẽ k tới cơ, vậy là tốt rồi_Koon Ham cười hiên xoa đầu Sandy

_Hi, thanks anh _Sandy nhìn Koon Ham nở nụ cười rạng rỡ

_Về thôi, đi ăn cái gì đi mọi người, tui bao_Ren hô to

_Nhớ lời mình nói nhé_Sandy nhìn Ren cực đều

_Ừc (Ren nuốt nước bọt) um _Ren e dè gặt đầu. tên này quên bég mất là có Sandy với cái bụng k đầy ở đây

_hahaha, được , yên tâm đi ta sẽ k phụ lòng tốt của mi đâu, ăn thiệt tình luôn _Sandy cười đắc trí vỗ vai Ren

Ren quay qua nhìn Mika tìm sự trợ giúp nhưng ai dè hôm nay Mika nhà ta k đánh vì tội ngu lại càng k bao h giúp mà nhìn Ren nở 1 nụ cười nửa miệng mà theo Ren diễn tả là cực kì đắc trí đi qua trở Sandy vỗ vai nói:

_Sandy, cứ ăn nhiệt tình vào nha

Rốt cục sau câu nói đầy của Mika thì Ren nhà ta đi ra 1 góc tự kỉ ngồi đếm tiền.... và tình hình là bất thành linh,sau vụ này thì Ren nhà ta phải ăn cơm trắng uống nước lã là cái chắc rồi.....

“Muốn khóc quá” _Ren nghĩ.....

TẠI QUÁN BAR KEVIN

Kevin mệt mỏi bước vào dãy hành lang với ánh đèn mờ nhạt để đi tới phòng “cắm” nghỉ ngơi..... dạo này k hiểu sao mà thế giới ngầm cứ lộn xộn hết cả lên. Mấy bọn bang mới nổi k biết là ăn phản gan hùm mật gấu hay chưa nghe tới tiếng “ ông trùm Kevin” hay thế nào mà liên tiếp làm phản khiến hắn phải đích thân ra tay mà toàn là những truyện chằng đâu vào với đầu cả....thực mệt mỏi....

Lại được hôm cô bé Anna về thì cái tên bạn thân Ryan trí cốt trời đánh đó vỗ vai hắn mỉm cười rõ tươi mà nói:

“Này Kevin, cậu k muốn biết ai là cô bé hồi đấy à? Kim Linh đã chơi với cả Mỹ Hương và Thanh Thanh 10 năm rồi đấy nên việc biết cô bé hồi đấy là ai đâu có dễ, chắc chắn tụi nó sẽ kể cho Kim Linh nghe à? Cậu k hỏi Kim Linh sao, thật tiếc quá Kim Linh đi mất rồi à.....”

Thật là hắn muốn học máu mồm mà tức chết mà, rõ ràng là bị tên Ryan này chơi khăm, hắn biết Kim Linh đó biết mà đợi tới lúc nhỏ đó về rồi mới nói, hỏi cách liên lạc thì cấm có cho mà hỏi nó thì chẳng khác nào mang họa vào người.....

_Haizzzzzz....._Kevin thở dài chán nản

Vắt cái áo vest đen lên vai, Kevin lôi tấm thẻ đen ra quẹt qua miệng con hổ, 2 mắt con hổ lóe lên màu đỏ thì cánh cửa cũng bật mở....Đẩy cánh cửa bước vào Kevin tý nữa thì trượt chân ngã ngửa bởi sự xuất hiện của 1 người mà hắn k bao h nghĩ tới đang ung dung ngồi trên ghế salong kia.....

_Cô....cô làm cái quái gì ở đây vậy ????_Kevin nhăn mặt gắt lên

_hehe, xin chào_Sandy quay lại nhìn Kevin cười toe toét

_Sao cô lại vào được đây? _Kevin bước tới nhìn trừng trừng Sandy

_ó, sao tui lại k được ở đây chứ nhĩ? _Sandy nghiêng đầu nhìn Kevin khó hiểu, tay dơ tấ thẻ đen ra

_A! Ngu thật, tại sao lại quên mất chứ_Kevin chán nản ôm đầu ngồi xuống đối diện Sandy

_Hehe, ta quyết định rồi, từ h ta sẽ vào đây. Hô hô, rượu ở đây ngon tuyệt luôn, uống k ?_Sandy cười khoái trá, đưa ly rượu vang đỏ sánh cho Kevin

Kevin nhìn cái mặt hơn hở kia của Sandy nghĩ : “Lần sau nhất định phải khóa tủ rượu lại” (==)

_Sao cô k về nhà con tới đây làm gì?_Kevin hỏi, nhận ly rượu từ tay Sandy

_k thích_Sandy uống 1 ngụm rượu, thờ ơ trả lời

_Um, tui hỏi cô 1 truyện được k ?_Kevin cũng khê nhấp 1 ngụm rượu

_Hừ, gì?_Sandy nghiêng đầu nhìn Kevin

_Cô nói k yêu Koon Ham đúng k? Nhưng tại sao lần đấy khi nhìn thấy Koon Ham và Kyu Min đi cùng nhau trong vườn nhà cô lại khóc vậy ?_Kevin hỏi

_Hả? lần nào cơ? _Sandy ngệt mặt nhìn Koon Ham

_A! Cái đầu cô làm bằng cái gì k biết. Lần cô gặp lại bon Key, Jey, Rey, Leo đó....lúc cùng về nhà cô uống rượu đó_Kevin bắt đầu mất bình tĩnh với cái trí nhớ cực kì ngắn hạn của Sandy

_À há, ra là truyện đó _Sandy gật gù xem chừng đã nhớ ra rồi

_Vậy nói nghe coi _Kevin khẽ nhủ mày

_Thì đó, còn gì nữa đâu...tui đã nói rồi mà, tui với anh Koon Ham chỉ là tình cảm hâm mộ thôi. Còn...còn....tui khóc là vì...vì..... _Sandy bỗng dưng ập úng lạ thường

_Sao? _Kevin nghiêng mặt nhìn Sandy đang lúng ta lúng túng

_Đừng có dục tui chứ. Tại vì nhìn Koon Ham với Kyu Min sánh bước bên nhau trông giống anh trai ta và người yêu anh ấy hồi trước cũng nắm tay nhau đi dạo ở trong vườn như vậy nên....họ là 1 cặp rất đẹp đôi _Sandy ngẩng mặt lên cười- nụ cười buồn

Rồi mọi thứ chìm vào im lặng, hôm đó Sandy uống hết trai ụyt-ki rồi say bí tỷ và nằm ngủ ngon lành trên đùi Kevin 1 cách k thê nào hồn nhiên, vô tư hơn được nữa (==”)

55. Chương 55

Lời thách đấu với quỷ nữ

* LỜI THÁCH ĐẤU:

Sandy, Kyu Min, Mika đang dạo bước đi trong khuôn viên trường K.W nói chuyện vui vẻ mặc cho những ánh mắt nhìn bộ 3 này k chớp mắt luôn....

_Này, có thấy 3 tên kia đâu k ? _Mika hỏi

_um, hình như ở sân bóng rổ thì phải, sáng nay Koon Ham bảo với tui là có buổi tập mà _Kyu Min cười, tay chỉ về phía nhà thi đấu

_Qua đó đi _Mika nói

_Uh, được đó, chắc h anh Ryan cũng ở đó ha, qua luôn thôi _Nói xong Sandy lôi tuột luôn 2 cô bạn mình đi

Tại sân bóng rổ,mọi người đang tập cực kì hăng say, hăng say tới mức k thẳng nào giám nghỉ dù rất mệt, thở k ra hơi. Vì sao ư? Vì 3 nhân vật chủ chốt của đội bóng: Choi Koon Ham(đội trưởng_trung phong),Qualy Kevin (hậu vệ ghi điểm),Otoharu Ren(hậu vệ dẫn bóng) vẫn tập như trâu như bò thì có cho tiền bọn kia cũng chẳng giám nghỉ luôn chứ sao....!! Vì sao 3 con người ấy k nghỉ ư??? Vì họ mà nghỉ thì sẽ chết với mấy nhỏ mồm đang há hốc chảy cả nước dãi, mắt hình trái tim nhìn bọn hấn như muốn ăn tươi nuốt sống kia thì tui hấn có chết vì kiệt sức còn hơn là chết vì bị gái đè...vì vậy mà quyết tâm k nghỉ...!! Vậy đó.....h người phải **** là phải **** cái thằng mồm cá ngáo nào đi loan tin cho bọn nó biết hôm nay đội bóng rổ tập để bọn con trai cả trong trường đến ngoài trường tới bu kín cả cái sân bóng rổ này à.....

Nhưng chẳng biết tui hấn đã tu bao nhiêu kiếp mà lại may mắn đến thế nữa. Khi cả đội bóng đang muốn lả tới nơi thì tui nó đến.....

_Koon Ham ơi _Tiếng gọi của Kyu Min lanh lảnh vang lên ở cửa phòng tập, nở nụ cười rõ dễ thương với Koon Ham, Kyu Min vẫy vẫy tay

“VÈO OOOO.....”

1 cái bóng từ trong sân tập chạy roẹt ra trở Kyu Min đang đứng với vận tốc anh sáng và ôm chầm lấy Kyu Min trước mặt bàn dân thiên hạ 1 cách k thể nào âu yếm hơn....

_May quá, em tới rồi. Anh nhớ em phát điên luôn _Vâng, Koon Ham nhà ta chính là cái bóng đó và đang ôm Kyu Min cực kì thắm thiết trước những khuôn mặt đỏ lên vì tức giận của mấy nhỏ kia.

1 Koon Ham luôn điềm tĩnh, ít nói, lạnh lùng trước mặt mọi người và k bao h làm gì quá đáng trước mặt ai vậy mà h thần nhiên ôm cô bạn gái dễ thương trước mặt mấy nhỏ đó thì cũng đủ hiểu được rằng Koon Ham nhà ta h sợ mấy nhỏ đấy như thế nào (=.=)

_Koon Ham sao vậy ?_Kyu Min đỏ mặt vì lần đầu tiên thấy Koon Ham thể hiện tình cảm trước mặt đồng người như thế

_Mika ơi, cứu_Ren cũng chạy vào tới nắm tay Mika từ lúc nào thăm thiết kêu

_Sao vậy? Mặt tái mét cả ra rồi, cảm hả? _Mika lấy khăn lau mồ hôi trên trán cho Ren, lo lắng hỏi

_2 người này bị sao vậy? Cứ như bị ma nhập vào ý_Sandy đứng nhìn 2 cặp đang ngậm ngùi với nhau mà sờn da gà

_Ma k sợ tụi này thì thôi à. Vì mấy nhỏ kia kìa_Kevin mệt mỏi bước tới ngồi phịch cái ngay cạnh trở Sandy đứng tay chỉ về phía mấy đứa con gái đang nhìn bọn nó tóe lửa

_Ax, nhìn gì mà ghê quá vậy.Mấy nhỏ đó làm sao vậy?_Sandy nhăn mặt

_A.....A.....đừng nhắc nữa, nhìn tụi ấy là tui muốn đập đầu vào tường chết phứt đi cho rồi. Chỉ tại mấy nhỏ đó mà tụi này tập liền 4 tiếng đồng hồ k được nghỉ gì đấy_Ren ôm đầu nói như muốn khóc

_Cái gì? Tập 4 tiếng liền á? _3 đứa tụi nó há hốc mồm luôn

_Chắc, đẹp cũng là 1 cái tội _Kevin tặc lưỡi, thờ ơ nói

_Ghê quá, cái đồ từ sương_Sandy nhìn Kevin tự khen mình mà ghê rợn

_Tối rồi, biết ngay mà_Koon Ham ngao ngán nhìn 3 bóng người bước tới đây sợ hãi

_Trơ thật _Kevin thở dài

_Haizzzz.....trước sau gì cũng vậy thôi _Ren ngán ngẩm

Sandy, Mika, Kyu Min nhìn 3 rên cũng thấy nản, lúc đầu thì hoảng hốt như gặp mà h thì mặt 3 thẳng nhìn chán nản như kiểu vừa bị mất cắp cái gì ý.....

Nhưng rồi bọn nó cũng nhanh chóng hiểu ra khi thấy 3 nhỏ nhìn mặt cực kì baby, khá xinh bước tới mà mặt 3 tên cứ càng ngày càng tối sầm lại và cũng chẳng biết từ lúc nào mà 3 tên đã đứng phía sau 3 đứa tụi nó 1 cách hiển nhiên mà như là ngẫu nhiên vậy....

Xin chào 3 nhỏ lạ mặt bước tới nở nụ cười tươi chào tụi nó rất thân thiện

_Quen biết chi mà chào?_Sandy nhăn mặt. Nó lại bắt đầu xù lông nhím rồi đấy, nó là nó rất ghét mấy loại con gái “ thấy người sang bắt quàng làm họ”. Nó chơi với rất nhiều loại người tốt có, xấu càng nhiều ở Việt Nam rồi nên nhìn qua là biết mấy nhỏ này chẳng có chút thiện cảm nào với bọn nó cả, nụ cười cực kì giả tạo

_Anh Kevin, anh tập chắc mệt lắm rồi, uống chút nước đi nè_Nhỏ tóc dài màu nâu ép thẳng để mái bằng cười tươi đưa cho Kevin trái nước mát (Dạ, hiện tại bạn Kevin nhà ta đang ngồi bệt dưới sàn, phía sau Sandy)

Sandy lấy trái nước từ tay nhỏ uống ực 1 hơi hết luôn nửa trái, cũng cười rõ tươi lại với nhỏ trả trái nước nói:

_Rồi đó, cảm ơn

_Cô....._Nhỏ đó giận tím mặt

_Này cô, quá đáng rồi nha. Tụi này k hề gây sự với cô nha_Nhỏ tóc dài xoắn tít nhìn Sandy bằng ánh mắt khó chịu

_Ờ, thế làm gì được tụi này nào?K thấy anh Koon Ham và Ren có người yêu rồi hay sao mà mấy người cứ bám lấy họ như mấy con đĩa vậy? ĐỒ trơ chèn_Sandy vênh mặt nói, cô tình nhẵn mặt 2 từ cuối

_Rồi Sandy, dừng chọc tức 3 nhỏ đó nữa. Mấy cô là ai vậy ? _Mika can Sandy rồi quay sang hỏi mấy nhỏ đó. Mika hiểu quá rõ Sandy mà, Sandy cứ thấy ngứa mắt là càng chọc mà phải chọc tới lúc cho mấy nhỏ đó uất chết luôn cơ nên vì vậy mà hay gây họa vào người lắm.....

_Hana Osakawa, học sinh siêu giỏi của trường Nagai 1, xinh đẹp, kiêu diễm, tài giỏi _Nhỏ tóc dài ép, mái bằng nữ 1 nụ cười tự tin xoe vẩy cúi chào Kevin làm Kevin đang uống nước phun hết cả ra

_Yukiko Hanashi học sinh siêu giỏi trường Nagai 1, quyền rũ, kiêu sa, thông minh _Nhỏ tóc dài xoắn tít như mì tôm nói, nháy mắt nhìn Koon Ham làm anh tởm thì ngã, mặt cứ tối mịt lại

_Kiri Kenjinasawa, học sinh siêu giỏi của Nagai 1, nóng bỏng, rặng ngời, đa tài _Nhỏ tóc đen dài, cắt tầng nhìn Ren âu yếm khiến Ren hải hùng, hổ mồm hôi hột liên tục nép sau Mika để tránh ánh mắt của nhỏ đó

_Muốn ới quá, Mika cho xin cái chậu đi _Sandy bụm miệng, nhăn mặt nhăn mũi nhìn tụi kia ghê tởm

_Này, ý gì vậy ?...._Nhỏ Kiri khó chịu

_Chịu, trả biết nữa. Mấy cô thông minh, tài giỏi, đa tài mà tự biết tự hiểu đi _Sandy nhún vai, khuôn mặt tỏ ra cực bất cần

_Được cô ngon lắm vậy giám đấu với tụi này k? Nếu tụi này thắng thì 3 cô thì phải biến xa khỏi anh Kevin, anh Koon Ham, anh Ren ra. Ok? _nhỏ Yukiko thách đấu với tụi nó

_Hay nhỉ, vậy tụi này thắng thì sao ? _Kyu Min hất mặt

_Tùy mấy người, muốn sao cũng được _Yukiko cười, nụ cười đầy tự tin

_Này, thôi đi, tụi tôi k phải món hàng cho mấy cô mang ra thách đấu. Yukiko, Kiri, Hana tụi này chẳng có bất cứ tình cảm gì với 3 người cả, dẹp đi _Koon Ham nhăn mặt, khó chịu nói

_Anh..... _Yukiko với mấy nhỏ kia nhìn Koon Ham, Kevin, Ren sững người, k nói được gì

Trước loa dù là 3 người khá lạnh lùng nhưng với con gái cả 3 người cũng chưa bao h tuyên bố 1 lời từ chối tình cảm của ai thắng thường nào với 3 đứa tới như vậy cả.....

_Cạo đầu bôi vôi nha _Sandy nhìn tụi đấy cười đều. 3 nhỏ này tóc đều dài quá vai cả, nếu cắt mới tuyệt à (Sandy nhà ta độc ác thật)

_Cô.... _Hana trừng mắt nhìn Sandy

_ha, sợ rồi hả? mấy cô k giám???? _Sandu cười đắc trí

_Được, chơi thì chơi _Yukiko hất mặt đồng ý

_Vậy tôi cũng đồng ý _Mika nói, bước lên nhìn thẳng mặt bọn đấy bằng ánh mắt quyết đoán khiến cho 3 nhỏ k ít nhiều thấy sợ hãi ánh mắt đó

_Mika à? _Ren nhìn Mika k hiểu. Bình thường Mika đâu phải là người ưa mấy cái trò thách đấu vớ vẩn này đâu

_hihi, Mika mà k phản đối thì tui cũng chẳng có lý do gì từ chối nhỉ? Tham gia thôi, vui ghê _Kyu Min che miệng cười khúc khích

_Kyu Min _Koon Ham nhìn Kyu Min nhíu mày

_Được rồi mà Koon Ham, k sao đâu. Tin em đi, em tuyệt đối k giao anh cho ai đâu _Kyu Min cười hiền, tay uớt nhẹ lên má Koon Ham

_Haizz....được rồi _Koon Ham thở dài, hôn nhẹ lên tay Kyu Min

Lúc đấy tay Mika cũng nắm chặt lấy tay Ren. Ren hơi ngạc nhiên trước hành động tự nguyện đó của Mika nhưng rồi cũng hiểu được ý của Mika. Khẽ mỉm cười, nhìn Mika trừu mẩn cánh tay Ren siết chặt tay Mika hơn như muốn nói với Mika rằng “Hiểu rồi, cố lên nhé”

Quanh đó toàn 1 màu hồng bao phủ khắp xung quanh 2 cặp đôi này khiến cho 1 số người nhìn bất lực, 1 số người khác thì tức tối ghen cổ nhưng k làm gì được.....

_Ok, vậy mấy cô đồng ý rồi nhé_Yukiko khó chịu nhìn tụi kia,lên tiếng phá tan khung cảnh tình tứ kia

_Ok _Mika,Kyu Min gật đầu chắc chắn

_Khoan _Tiếng Sandy vang lên

_Sao vậy Sandy?_Kyu Min quay lại hỏi

_Nếu nói như vậy thì Koon Ham với Kyu Min, Ren với Mika là 1 cặp vậy k đứng tui lại phải cặp với cái tên Kevin này à? Mấy người yêu nhau thì k nói làm gì đằng này tui với tên này ở cùng nhau 5' thì có mà ướm nhau lun à_Sandy nhăn mặt chỉ về phía cái tên Kevin đang ngồi ung dung nghe nhạc uống nước mát nghỉ ngơi dưới chân mình

_Vậy cô với anh Kevin k phải là ng yêu của nhau sao? _Hana dò hỏi, nhìn Kevin cực đều

_Yêu cái quái gì mà yêu, điên uh _Sandy **** cô ta k thương tiếc

_Ok tốt, vậy anh Kevin sẽ là của tôi _Hana k thêm quan tâm tới lời mắng mỏ của Sandy, chạy tới ôm Kevin cười hạnh phúc

_Oái, cô làm cái quái gì vậy ?_Kevin đang ngồi nghe nhạc bị cô ta bất ngờ ôm khiến cho giật cả mình

_Hihi, anh Kevin từ h em sẽ là của anh mãi mãi, em yêu anh Kevin_Hana cười sung sướng nói

_Cô là của tôi, ok. Nhưng tôi k phải là của cô biển_Kevin nhìn cô ta nở nụ cười nửa miệng rồi buông câu nói lạnh lùng hất tay cô ta ra khỏi mình

Hana bị Kevin phủ phàng vậy k giám nói năng gì chỉ nhìn Kevin chăm chăm mà k nói được gì cả.....

_haha, được rồi, mấy đứa bình tĩnh đi_Ryan bước tới, cười tươi vỗ vai Kevin

_Anh, anh ở đâu chui ra vậy ?_Sandy nhíu mày nhìn ông anh trai mình chẳng biết từ đâu nhảy ra

_Haha, anh đứng coi này h mà, ở trên kia thôi. Anh đâu có muốn như 3 thằng này đâu_Ryan cười cười

_Lee.....Lee Ryan....., Ôi.....đúng là anh Lee Ryan rồi....._3 nhỏ kia ập a ập úng chỉ mặt anh Ryan rồi tít ta tít tít hét ầm cả lên

_Xì, nhìn thấy trai đẹp là mắt cứ tít hết cả lên_Sandy khinh khỉnh

_Hừ, cô thì biết cái quái gì chứ. Anh Ryan là hội trưởng hội học sinh huyền thoại của trường Nagai 1 đấy_Kiri hất mặt tự đắc

_Thì anh ấy cũng là hội trưởng hội học sinh huyền thoại của K.W mà, đần vậy ?_Mika lạnh lùng nói

_Đần cũng k đúng, phải là ngu chứ. Nói cho cô hay Sandy chính là em gái ruột của anh Ryan đấy_Kyu Min đầy thông cảm nhìn bọn kia

_K THỂ NÀO.... _3 nhỏ kia k tin

_Chắc, k thể cái đầu cô ý.Nhìn kỹ coi có giống nhau k? _Sandy tức giận đi tới kéo tay ông anh lại đứng cạnh mình

_haha, được rồi Sandy, em đừng chọc tức họ nữa_Ryan cười hiền, xoa đầu cô em gái nhỏ

_Chắc, coi như nể anh đó_Sandy tặc lưỡi, nhún vai bỏ qua cho mấy nhỏ đó nhưng vẫn k quên quay lại tặng cho mấy nhỏ kia cái nhìn đều làm tụi nó giận tím mặt mà k nói được câu nào

_Sandy, anh nghĩ là trò chơi này em nên tham gia đó_Ryan nở nụ cười đầy ẩn ý

_Vì sao ạ ?_Sandy nghiêng đầu k hiểu

_Ha, anh nghĩ là Lee Sandy thì sẽ k bao h bỏ 1 cuộc vui chỉ 1 lý do k cần thiết nào đó đâu, lại giúp được Kyu Min với Mika nữa à. Mà anh thấy đằng nào em với Kevin cũng đã bị gắn ghét rồi thì cứ kệ đi, 2 đứa chơi với nhau là bạn mà cũng chẳng mất gì hơn nữa.... _Ryan tiến lại gần tai nó khẽ nói thầm: “ chẳng phải em ghét mấy nhỏ đó sao? Hãy dạy cho chúng 1 bài học đi” rồi khẽ mỉm cười khoái trsi

_Ồ, cũng phải ha _Sandy ngẫm nghĩ 1 lúc rồi cũng ậm ừ

_Ha, trừ phi là em sợ thua 3 cô gái này và từ bỏ họ Lee _Ryan cười và thấy rõ 1 điều là ông anh yêu “quái” này đang kích em gái mình

_Xì, anh lại coi thường em gái anh rồi. Được thôi, tham gia thì tham gia, sợ gì? _Sandy đã bị ông anh dụ vào trông 1 cách ngon ơ mà chẳng tốn mấy công sức

_Này, cô đang biết mình nói cái quái gì k vậy ? _Kevin nhú mày nhìn Sandy đang hùng hực khí thế

_Sùy, k chết được đâu mà phải lo. Này, 3 cô kia, tui đồng ý tham gia _Sandy phẩy tay rồi quay lại nói với 3 nhỏ kia

_Hừ, được rồi, vậy ngày mai tại này đợi 3 cô ở khu công viên giải trí, tạm biệt _Yukiko khó chịu nói rồi cũng 2 nhỏ bạn ngừng nguẩy bỏ đi

_Bleu...lêu..... _Sandy tinh nghịch lè lưỡi chêu tức 3 nhỏ đó

_Phù, đi thôi, oải quá _Ren thở hắt ra, chán nản tựa cằm vào vai Mika

_Gớm, 3 nhỏ đó có gì đâu mà sợ ghê vậy ? _Mika nhú mày

_3 người thật là bó tay, đồng ý với 3 nhỏ đó làm gì cơ chứ? _Koon Ham lo lắng nói

_Sao vậy? 3 nhỏ đó có gì mà làm mấy anh ớn giữ vậy? Nhìn cũng xinh đẹp đó chứ _Kyu Min nghiêng đầu nhìn Koon Ham

_Đúng là tài sắc vẹn toàn nhưng 3 nhỏ đó là loại cực kì nham hiểm, độc ác và tàn nhẫn, 3 nhro đó k dùng trí thông minh của mình vào để làm những việc tốt đâu mà dùng nó để lật đổ, lợi dụng, làm nhục người khác để chiếm đoạt những thứ mà mình muốn _Kevin chán nản nói

_Ồ, thú vị à nha _Sandy xoa xoa cằm thốt lên

_um, đúng là thú vị thật _Kyu Min gật đầu đồng tình với Sandy

_hì, có trò vui rồi _Mika nở nụ cười nửa miệng đầy thích thú

Dường như lời nói của Kevin k làm 3 cô gái nhà ta nao núng mà còn ngược lại kích thích thêm phẩm thích thú cho cả 3 người....Từ ánh mắt, gương mặt, nụ cười đều vẽ nên 1 sự hứng khởi, khoái trí la thường báo hiệu cho 1 cuộc chơi dài của những cái đầu thông minh siêu việt.....

Và có 1 điều rằng, ta cứ ngỡ tưởng rằng Sandy, Mika, Kyu Min đang đối đầu và tự đưa mình vào 1 cái bẫy lớn nhưng thực chất ai mới là người đang phải đối đầu với thương đau thì cũng chưa rõ.....Và quý nữ thật sự là ai trong những cô gái kia thì cũng chưa biết hết được đâu.....

56. Chương 56

*TRẬN CHIẾN THỨ 1: THỂ NÀO LÀ KHÁC NHAU VỀ ĐẲNG CẤP:

KHU VUI CHƠI:

_Hey! Anh Koon Ham _Kyu Min vẫy tay để Koon Ham và bọn Kevin, Ren nhìn thấy tại nó

Koon Ham mặc 1 chiếc áo phông trắng cổ tròn đi cùng với quần jean dài đèn và giày thể thao đơn giản nhưng khỏe khoắn. Kevin mặc 1 chiếc áo 3 lỗ đen đi cùng quần tụt và giày nike đen khoe cơ bắp săn chắc, khỏe khoắn của mình khiến cho lũ con gái dù nai tơ tới đâu cũng phải hóa cáo. Còn Ren thì vẫn phong cách bụi bặm với áo sơ mi đen đóng độc cái cúc giữa và quần tụt mài rách te tua cùng giày nike đen.....

_Mấy anh đợi tui em lâu k? _Sandy cười toét hỏi Koon Ham

_k sao, cũng vừa mới tới thôi mà_Koon Ham nhìn Sandy cười hiền

_Hô, hôm nay nhìn 3 người xinh hết biết luôn nhớ_Ren cười toét, nhìn 3 đứa nó chớp chớp mắt

_Thôi khỏi đi, khen mình Mika là được rồi khỏi phải khen thêm tụi này làm gì đâu_Sandy phẩy tay nói làm cho Mika với Ren đồng thời đỏ mặt....hình như bị nói chúng tui đen rồi thì phải

Ừ thì cũng có gì đâu, 3 nhỏ nhà ta hôm nay còn mặc giản dị hơn bình thường luôn ý chứ. Kyu Min mặc 1 chiếc váy dài tới ngang đùi in hình những bông hoa hồng đỏ rực tõ trên nền váy trắng, buộc cổ khoe cả khoảng lưng trắng ngần phía sau đi cùng giày đế cao màu đỏ. Tóc thì được xõa xuống bồng bênh 1 màu đen huyền mượt mà

Sandy thì mặc áo phông rộng dài tới ngang hông màu trắng tin hình đầu lâu tướng màu đen, áo gile cách điệu màu đen, quần loang đen rách te tua đi cùng giày nike trắng. Mái tóc màu nâu xoăn được cột cao khoe cái cổ dài thanh mảnh

Mika khoác trên mình 1 màu đen luôn với: áo phông lửng đen, quần đùi đen, giày da đế kết 5 phân màu đen. Mái tóc vẫn luôn giản dị với kiểu cách vic quen thuộc....

Vẫn là những bộ trang phục mang 3 phong cách khác nhau của 3 con người với 3 cá tính đã tạo cho cả 3 những điểm nhấn riêng khiến họ bổ sung cho nhau và càng làm như nổi bật hơn....3 cô gái này có khác mọi ngày thì khác ở điểm là cả 3 cô nhà ta hôm nay chẳng dùng tới chút son phấn nào cả ngoại trừ cả 3 đều kẻ mắt đen thôi....Đường như 3 cô gái này cho ta cảm thấy 1 điều rằng họ k trang điểm con mang nét đẹp thuần túy, đặc trưng hơn của 3 miền đất đất nước mà họ được sinh ra

_Anh Koon Ham

_Anh Kevin, anh tới rồi, vui quá

_Anh Ren

3 nhỏ kia chẳng biết từ đâu chui ra ôm chầm + bám cứng lấy 3 tên kia

_BUÔNG...._3 tên nhíu mày nhìn 3 nhỏ kia 1 hồi rồi chỉ buông đúng 1 từ mà làm cho 3 nhỏ đó lạnh người, tái mét mặt và ngay lập tức buông tay ra....

Đúng là mấy nhỏ này lỳ thật....

_Haizzz, gọi tụi này tới đây làm cái gì vậy ???_Sandy nhìn 3 nhỏ đó chán nản nói

_À, thì _Hana đang định nói thì 1 giọng nói lạ xen vào

_Hana, Yukiko,Kiri làm gì vậy? Mau ra chụp ảnh thôi _Người đàn ông trung niên lạ đó lại nói với 3 nhỏ đó

_Dạ, quản lý_3 nhỏ ngoan ngoãn gật đầu

_Tụi này định hẹn 3 người đi chơi nhưng mà xin lỗi nhé, tụi này lại có hẹn với người của công ty chụp ảnh rồi. Chúng tui chẳng rảnh rồi như mấy cô rảnh rồi đâu, là người của công chúng bận rộn lắm. Cố đợi chút nhé, chắc sẽ hơi lâu đấy_Yukiko khinh khỉnh nhìn tụi nó nở nụ cười nửa miệng

À, hóa ra là 3 nhỏ đó hẹn tụi nó tới đây mục đích k phải là để thách đấu mà là để hạ nhục nhân phẩm của tụi nó, cho tụi nó thấy tụi nó và 3 đứa đấy khác nhau như thế nào Hẹn cả Koon Ham, Ren, Kevin tới để anh ấy thấy tụi nó xấu hổ, để 3 người con trai này suy nghĩ lại về việc nên yêu ai_ yêu người có cùng đẳng cấp với cả 3.....

_Chào 3 cô nhé_Hana cười đều

_Anh Koon Ham, anh Kevin, anh Ren đi coi tụi em chụp hình luôn k? Vui lắm_Kiri kéo tay 3 tên đang đứng đó nhưng lòng đang cảm thấy cực kì khó chịu

_Quản lý,đi thôi, ông còn đứng đấy làm gì vậy ?_Yukiko dục ông quản lý khi mà từ này tới h cứ đứng đó nhìn 3 đứa nó rồi lại trầm ngâm suy nghĩ gì đó

_Cô...cô là Kwon Kyu Min phải k? Còn đây là Mika Nakashima phải k ?_Ông quản lý ngập ngừng 1 lúc rồi chỉ mặt Kyu Min với Mika hỏi

__Ừ, ông biết bạn tui sao? __Sandy đứng chắn trước mặt ông ta hỏi. Nó thấy rất khó chịu khi ánh mắt ông ta cứ sầm soi 2 đứa bạn của nó 1 cách kì quái và nếu mà nó k vào thì đảm bảo 100% là ông ta sẽ chết k toàn thân với 2 tên đang đứng nhìn ông ta như muốn phanh thây kia ra mất....

__Cô gái này, cô là Lee Sandy __Ông ta ngạc nhiên nhìn Sandy

__Hử? __Sandy nhìn ông ta nghiêng đầu k hiểu

__Hay quá , tôi thật k ngờ lại gặp 3 cô ở đây. Chúng đang rất muốn mời 3 cô tham gia show big làm đại diện cho các teen girl trẻ để trình diễn những bộ đồ mới nhất sẽ là một năm nay cho các bạn nữ nhưng các cô lại từ chối khiến tôi rất ngạc nhiên khi có biết bao nhiêu cô gái khác muốn tham gia mà k được. Tôi đang muốn gặp cô để bàn bạc lại lần nữa, các cô có thể nghĩ lại được k? Tiền cho 1 buổi show big này k hề nhỏ chút nào đâu, lại còn được nổi tiếng nữa, show big là cái nôi đưa các cô gái trẻ lên con đường người mẫu chuyên nghiệp đó __Ông quản lý hồ hởi năn nỉ tụi nó, giới thiệu cái show big gì hết lời

__này, ông quản lý ông đang nói cái gì vậy? __Yukiko nhăn mặt hỏi

__Chẳng phải ông bảo sẽ xem xét cho chúng tôi làm đại diện rồi sao? __Kiri tức giận nói

__Các cô chỉ là kế hoạch 2 nếu 3 cô này k tham gia thôi __Ông quản lý phẩy tay

__Các gì chứ? Ông đùa à? 3 cái con nhỏ này là cái quái gì chứ, chúng chẳng có tài cang cũng chẳng phải nổi tiếng trước đó gì cả thì làm sao mà tham gia được? Show big là nơi tham gia của những cô gái teen được hâm mộ nhất cơ mà? __Hana chỉ tay vào mặt tụi nó tức giận quát

__Này, đừng có chỉ tay vào mặt tụi này nha __Sandy hất tay nhỏ nhủu mặt cảnh cáo

__Cô.... __Hana trừng mắt lườm Sandy

__Mấy cô k biết họ sao? Họ còn nổi tiếng và tài năng hơn cô nhiều lắm đấy __tay quản lý chỉnh cái kính gầy như *** trai của mình

3 nhỏ đó quay phắt lại nhìn ông quản lý

__Họ là người nổi tiếng nhất trong thế giới Teen girl hiện nay đấy. Mika Nakashima hội trưởng hội học sinh với bộ óc thiên tài, chủ chốt của K.W được vì như là vị hội học sinh thiên tài. Kwon Kyu Min du học sinh Hàn Quốc, cô gái này là siêu người mẫu tại Hàn Quốc đấy; cô được cả nhân dân Hàn coi là công chúa đại hàn dân quốc, vào K.W với điểm thi 90/100 đấy __Ông quản lý nói 1 lèo, k vấp vấp gì; xem chừng ông ta thuộc lòng bản lý lịch của tụi nó rồi

__Còn nữa, đặc biệt nhất phải nói tới cô bé tên Lee Sandy này, là du học sinh của Việt Nam. Mặc dù k nổi tiếng như 2 cô gái kia nhưng lại là đề tài bàn tán của rất nhiều trường bây h, là người được mệnh danh là siêu quậy Sagu hiện h cũng là 1 trong những học sinh siêu giỏi của K.W với trình độ nhảy cóc cao, học lực chẳng hề tầm thường tý nào khi thi vào trường đạt 99/100 điểm __Ông ta nói tiếp

__Hả __3 nhỏ đó quay lại nhìn tụi nó, k dấu được sự ngạc nhiên

Mấy nhỏ đó cứ nghĩ là Kevin, Koon Ham, Ren thích tụi nó vì tụi nó là con nhà giàu thôi chứ học hành gì đâu, chỉ biết quậy phá lung tung k à. Chứ thật k ngờ là thành tích học tập của tụi nó kinh khủng tới vậy, K.W vốn là 1 trường khi thi chuyển từ trường ngoài vào trường đấy cực kì khó, người giỏi lắm cũng chỉ được 80 đến 95 điểm thế mà k ngờ tụi nó đạt được 90, 99 điểm nữa cơ đấy....Còn leo lên được chức hội trưởng hội học sinh, đạt tới cảnh giới làm được hội trưởng thiên tài thì thành tích các môn học phải đạt 100/100 điểm tuyệt đối.....thật là kinh khủng

Đáp lại ánh mắt ngạc nhiên, cái miệng há muốn rớt quai hàm của 3 nhỏ kia là ánh mắt tự tin, đắc thắng của chúng nó cùng nụ cười của ác quỷ....Và 1 điều chắc chắn rằng h ta cũng đã biết được Quý Nữ thật sự là ai rồi....

Và cũng thấy rằng đẳng cấp của chúng nó với 3 nhỏ đó quả thực là hoàn toàn khác nhau (đấy là chưa xét tới gia thế ạ), và cũng quá khinh thường người khác, luôn tự tin đắc thắng mà quên mất k điều tra tụi nó để, 3 cái tên được ghi vào lịch sử K.W, họ được gọi với cái tên : Nữ Vương Hủy Giệt __ Lee Sandy, Nữ Hoàng Quyền Năng __ Mika Nakashima, Nữ Thần Ánh Sáng __Kwon Kyu Min

_3 cô là bạn của nhau phải k? Vậy tốt quá rồi. Tham gia show big thì có thể thử thả ngừi cũng được, tham gia chụp ảnh cho báo chúng tôi để ra mắt trước đi_Ông quản lý chen vào

_Truyện này..... _Sandy và tui nó ắp ứng

_Quản lý, show chụp hình này chúng tôi đang làm cú mà?_Kiri gất lên, tức giận nói

_À.....ờ....thì...nhưng so 3 cô với 3 cô gái này thì nếu họ chụp ảnh cho tờ báo sẽ còn thu hút được nhiều người đọc hơn. Hiện tại có rất nhiều người muốn được biết tới cô gái đấy, muốn được nhìn thấy 3 người này_Ông quản lý cười trừ

_Ông....._Yukiko giận run người, k nói được gì

Quả thực hôm nay tính là muốn cho chúng nó mất mặt trước 3 người con trai họ yêu kia nhưng rốt cục lại thành gây ông đập lưng ông; người cảm thấy mất mặt nhất chính là 3 đứa kia khi bị 3 đứa đấy chiếm lấy k chỉ người mình yêu lại còn cả công việc, tương lai của mình sau này nữa.....Thật quá xấu hổ, uất ức....

_Xin lỗi ông nhưng 3 cô gái này k thể nhận lời được. Dù là chụp hình hay là tham gia Show Big đều k được _giọng nói nhỏ nhẹ vang lên lạnh lùng, k phải của tui hẳn và càng k phải của tui nó....

Người con trai mặc áo sơ mi trắng, quần tây trắng, đi giày da trắng, mái tóc hơi dài màu hạt dẻ, mắt nâu, gương mặt thanh tú điển trai đứng chắn trước mặt 3 cô gái nhìn ông ta bằng đôi mắt lạnh nhưng cương nghị....

_Anh.... _Sandy ngạc nhiên nhìn ông anh mình. Ông này xuất quỷ nhập thần chứ như ma ý....đi k ai biết, đến chẳng ai hay

_Ôi ! Anh Ryan_3 nhỏ kia muốn sủi luôn khi nhìn thấy bộ dạng cực oai phong, cuốn hút của Ryan (=.= thật k hiểu được là 3 nhỏ mồm thì lúc nào cũng gào lên là yêu anh Kevin, yêu anh Koon Ham, yêu anh Ren mà cứ thấy Ryan là lại hét lên ầm ỹ, ánh mắt hình trái tim, nắn =”=)

_O! Truyện này.... 3 cô và cậu đấy có thể nghỉ lại được k? Tui sẽ trả công xứng đáng cho cả 3 và thêm luôn cả tiền hoa hồng cũng được_Ông quản lý cô nài nỉ

_Hai tui đã nói là k rồi mà, tui này k làm đâu và đây cũng chẳng hứng thú gì, xin lỗi_Sandy nói, ánh mắt kiên định

_Tôi sẽ trả cho cô gấp đôi, hoặc nhiều hơn nữa, được chứ???_Ông ta nắm tay Sandy, cô nài nỉ

Sandy sững người (cái này là nó sợ con trai mà, ông ta bắt chợt túm tay nó nên nó hoảng)

Buông ra Ryan lạnh băng bước tới nắm cổ tay ông ta bóp chặt, ánh mắt lạnh lẽo nhưng lại khiến cho người ta cảm giác như 1 ngọn lửa muốn thiêu đốt bất cứ ai dám động vào người cô em gái mình vậy

_Tôi....._Ông quản lý ắp ứng, buông tay Sandy ra liền khi chạm phải ánh mắt đáng sợ đó của Sandy

_Ngu ngốc_Sandy nhăn mặt khó chịu nhìn ông ta. Mặt nó hơi trắng 1 chút do ban nãy bị hoảng

_Còn làm vậy thì đừng có trách Kevin này san bằng nhà ông đấy_Kevin bước tới đứng cạnh Ryan, chắn trước mặt Sandy và quăng cho ông ta 1 cái nhìn chết chóc

_Lão già, lão lỳ quá đấy. 1 vừa 2 phải thôi _Koon Ham bước tới đứng cạnh Kyu Min nhìn ông ta cảnh cáo

_Đừng có thấy tui này k nói gì làm tới nhé? Ông k thấy là họ bảo k muốn rồi sao? Tin tôi bầm ông thành cảm cho lợn ăn k?_Ren khó chịu ra mặt

Ông ta nhìn 4 người con trai trước mặt, ánh mắt như muốn giết chết người của họ làm cho ông ta cảm thấy lạnh sống lưng như kiểu ông ta vừa đặt chân lên 1 vùng nghĩa địa hoang vu vậy.....

_ờ....ờ....vậy thôi, xin lỗi đã làm phiền mọi người_Ông ta nói rồi chạy biến luôn

3 nhỏ kia sau 1 hồi nhìn bọn nó đầy ai oán cũng ngúng nguẩy bỏ đi 1 nước luôn.....

_Anh Ryan, tại sao lại k muốn tui em tham gia chụp ảnh vậy ?_Mika quay lại hỏi Ryan

_Mika muốn chụp ảnh sao? _Ren nghiêng đầu hỏi

_Đương nhiên là k, tui k ham. Chẳng qua là muốn biết lí do vì sao thôi _Mika nhăn mặt

_ừ, là vì em là người của “W” mà, “W” có quy định k được lộ mặt mình trên bất cứ báo trí nào cả để tránh kẻ thù điều tra ra được thân phận của em thôi _Ryan cười hiền, giải thích

_Thui kê đi. Mọi người nay, đã mất công tới đây rồi thì phải phải chơi cho đã rồi mới về chứ nhỉ? _Mắt Sandy sáng như đèn pha oto nhìn mấy trò chơi

_Được, vậy đánh lẻ nha _Koon Ham choàng tay qua vai Kyu Min cười cười nói

_Hehe, phải đó _Ren hưởng ứng lời nói của Koon Ham

_Hô, hay nhỉ? _Sandy nhíu mày nhìn 2 con cáo già đang đứng cạnh 2 nhỏ bạn thân yêu của mình nghe nguẩy cái đuôi đằng sau

_Haha mấy khi chứ. Thoai, tụi này đi đây, Sandy cứ yên tâm đi là tối anh sẽ đưa Kyu Min về tận nhà k phải lo đâu _Koon Ham cười hiền rồi lôi Kyu Min đi mất

_Keke, tụi này cũng phần đây _Ren cười nhe nhẻ rồi cũng kéo tuột Mika đi luôn

(đừng ngạc nhiên khi thấy Kyu Min nhà ta k phải ứng mà Mika nhà ta cũng k phản ứng gì luôn nhó. Vì Mika cũng muốn thế mà, tình yêu luôn làm cho con nhà người ta thay đổi tính cách mà)

_Xì, biết vậy k thêm tác hợp cho mấy người thành cặp cho xong. Mắc công h mấy người đánh lẻ bỏ tui 1 mình _Sandy xì mặt, cái môi cong cong nói đầy hờn giận

_haha, được rồi Sandy vậy h em muốn đi đâu nào?? _Ryan cười hiền xoa đầu cô em gái Sandy

_Ăn kem _Sandy nói k cần suy nghĩ. Cái mặt ỉu sùu lại hớn hở lại như thường

_Được, vậy đi thôi _Ryan khẽ gật đầu

Thề là cả 3 người cùng nhau đi ăn kem theo yêu cầu của Sandy. Cô gái tên Lee Sandy này mỗi bước đi đều mang theo bên mình những ánh mắt ghen tỵ của các cô gái khi đi 2 bên cạnh cô là 2 chàng trai quá hoàn hảo, quá anh tuấn nhưng cũng vì cô cũng là 1 cô gái xinh đẹp rạng ngời khiến cho những cô gái khác cũng phải ghen tỵ với sắc đẹp đó...

57. Chương 57

Trận đấu với trái bóng màu cam

Tụi nó đang đi dạo trong sân trường K.W, nói chuyện cực vui vẻ thì 3 nhỏ đó chẳng biết từ đâu phá hoại cái không gian cực vui vẻ của tụi nó...

_ Xin chào- 3 nhỏ mặc áo trường Nagai 1 bước tới.

(Chú ý: tác giả không cho Kêvin, Koon Ham, Kyu Min, Ren, Mika, Ryan mặc áo đồng phục vì K.W không có đồng phục nhé, học sinh được mặc quần áo tự do)

_ 3 cô lại muốn cái gì đây? _ Ren nhíu mày khó chịu.

_Hihi, ko có gì tụi em chỉ tới để bảo với với 3 nhỏ kia thôi là cuộc thi tiếp theo sẽ là bóng rổ _Kiri cười đầy tự tin.

_Ặc, chắc chắn chứ _Mika nhíu mày nhìn 3 nhỏ ngu ngốc.

_Hi, trường trường Nagai 1 vốn là 1 trong số những trường có thành tích cao về bóng rổ đấy _Yokiko cười đều.

_Này, 3 cô đều là thành viên của đội bóng rổ, trong khi 3 người họ lại chẳng biết mà K. W có club bóng rổ nữ? _Kêvin nhíu mày.

_ Thì học cũng được mà, 1 tuần nữa mới bắt đầu thi. Quá thừa thời gian để học tập _Yukiko đắc trí nói.
Thời gian 1 tuần ko phải là ko đủ tập nhưng với 1 người ko biết gì thì 1 tuần là không thể.... rõ ràng là mấy nhỏ đó muốn đập tụi nó mà....

_ Mấy cô có chắc là sẽ thi bóng rổ chứ?_ Sandy lại hỏi.

_Phải, có vấn đề gì không?_Hana cười

_ Không hối hận nhé!_ Sandy nghiêng đầu hỏi lại lần nữa.

Ừa Yukiko khó chịu

_ Ok, vậy quyết định thế đi!_ Sandy cười toét.

Đồ ngốc Mika nhìn mấy nhỏ đó nửa cười nửa miệng.

Hôm đây sẽ có 1 trận thú vị đâu. Kyu Min nở nụ cười đầy ác quỷ

3 đứa tụi nó nói xong quay mặt đi, bỏ 3 nhỏ đang đắc ý ở lại... dường như 3 nhỏ đó không hề biết rằng đã lại cho ko tụi nó 1 trận thắng lần nữa!!!

_ Còn không nhận ra à? 3 người họ là quỷ đây ko phải là tiểu thư khuê các ko biết gì đâu_ Kêvin thở dài.

Bình thường, 3 cô thông minh vậy sao? Sao lại mu muội vậy chứ? Koon Ham chán nản nói.

_ Dù có cố như thế nào thì tụi này cũng không yêu 3 cô đâu_ Ren bắt lực nói.

Dù không yêu nhưng nhất định tụi này quyết ko để 3 nhỏ đó có được các anh. Đừng khinh thường tụi em, 3 nhỏ đó dù có là thiên tài thì 1 tuần cũng không đủ thời gian để họ đánh thắng tụi em- 3 thành viên nữ chủ lực của Nagai 1 đâu. Yukiko hét lên.

tụi hần không nói gì chỉ lắc đầu chán nản rồi bước đi, mấy nhỏ đó cũng quay đi mang 1 tâm trạng uất ức khi bị tụi hần khinh thường....

Tụi nó kể từ ngày thách đấu chẳng chịu tập tành gì cả suốt ngày kéo nhau đi chơi, ăn uống chẳng thấy tập tành gì cả khiến tụi hần cũng lo lắng lắm..... Biết thò biết tụi nó giỏi bóng rổ cũng có thể xem là ngang ngửa tụi hần nhưng lâu lắm chẳng tập tành gì thì thể lực và kỹ thuật cũng bị suy giảm ít nhiều.....

_ Đây, 3 cô ko tập tành gì sao? _Kêvin nhú mày nhìn 3 đứa tụi nó đang ngồi ăn vặt.

_ Hở, tập tành gì cơ?_ Sandy nghiêng đầu hỏi, mắt tròn xoe nhìn Kêvin

_ Ặc, bóng rổ đó Sandy_ Ren bắt lực nói

_Ừa, việc gì phải tập cứ vậy mà thi đấu thôi, tụi này thừa sức mà_Kyu Min cười cười

_ Tụi em tự tin quá không?_Koon Ham nhú mày

_Hihi, sao lại ko chứ!_Sandy cười tinh nghịch

_Hôm đây sẽ có trò vui về để chơi đó!_Mika nở nụ cười nửa miệng cổ hủ

Ba tên đàn chán nản bắt lực ko nói gì nữa

MỘT TUẦN SAU

Tin 3 hot girl cũng như 3 học sinh siêu giỏi trường Nagai 1 thách đấu với 3 học sinh quậy nhất trường K. W đã lan khắp trường và giờ nhà thi đấu hiện tại nóng hừng hực với tiếng ầm ĩ của nhà cổ động viên cuồng nhiệt

Ba nhỏ trường Nagai 1 mặc bộ đồ bóng rổ màu trắng đang ở dưới sân tập ném bóng.... Mỗi lần ném bóng của 3 nhỏ từ vạch 3 điểm đều lọt vào rổ, không trượt 1 quả nào khiến khán giả phải trầm trồ thán phục.

_ Xinh quá! _ thằng thứ 1 mắt hình trái tim nhìn 3 nhỏ.

Siêu thật, đúng là học sinh trường Nagai 1 Thăng thứ 2 thán phục.

Chắc, 3 cầu thủ chủ chốt trong club bóng rổ nữ của Nagai 1 tụi này đây Thăng thứ 3

.....

Hàng loạt tiếng ca ngợi, thán phục vang lên dành cho 3 cô gái trường Nagai 1 của các chàng trai trường Nagai 1 cũng như trường K. W

“ Cạch”...

Tiếng mở cửa phong vang lên, không gian bỗng trở nên im bật khi 3 cô gái trường K. W đang tiến vào trong khoách trên mình bộ đồng phục thi đấu màu đỏ sẫm....

Bước ra đầu tiên là Mika, bên cạnh là Ren. Mika cần vậy, khuôn mặt lạnh lùng nhưng quyết đoán khiến cho đối thủ phải run sợ

Theo sau là Kyu Min đang vừa đi vừa nói chuyện cười cực kỳ tươi với Koon Ham chẳng ngại ngần gì đáp trả lại nụ cười của Kyu Min bằng 1 nụ cười đầy yêu thương và ánh mắt trìu mến. Mái tóc đen tuyền của Kyu Min được cô nàng tết lại và búi cao, cố định bằng dây chắt chắt.

Đi cuối cùng là Sandy, 2 bên là Ryan- hội trưởng hội học sinh huyền thoại, và Kêvin- hoàng tử quyền rũ đang sánh bước cùng nó khiến tụi con gái tức muốn nổ cả mắt. Nhưng dường như Sandy nó chẳng quan tâm lắm nên vẫn thản nhiên ăn snack ngon lành. Mái tóc Sandy được buộc vổng lên cao màu tóc vàng được nhuộm thành màu cam, tay đeo băng đô, chân tất cũng được kéo dài tới trên đầu gối để tránh chấn thương gối bằng băng đô cố định.

Tụi nó tiến tới hàng ghế nghỉ để đợi tới h ra sân, còn mấy phút nữa thôi.

_ Sandy, Kyu Min, Mika khởi động nóng người đi, sắp tới h thi đấu rồi_ Ryan nói

Dạ 3 đứa đứng dậy khởi động.

Haizz... chẳng tập tành gì, không biết ăn thua ko đây Ren thở dài

_ Ko tập? 3 đứa kại ko nói gì với mấy đứa ak?_Ryan nghe vậy ryan quay lại nhìn 3 tên khó hiểu.

_ Nói gì cơ?_Kêvin nhú mày, mặt khó dăm dăm

_ Thì....._Ryan đang định nói gì đó thì bị cắt ngang bởi tiếng còi của trọng tài

“ HUÝT”

Trọng tài bước ra sân, trận đấu bắt đầu, tụi nó bước ra sân đấu, Kyu Minko quên quay lại nhìn 3 chàng trai ngốc nghếch, miệng khê nở nụ cười tươi mấp máy chữ

_ START

Start? Koon Ham ko hiểu ý của Kyu Min muốn nói gì.

_ Hi, trò chơi bắt đầu rồi_ Ryan cười đầy ẩn ý.

Ryan vừa nói xong thì trên màn hình tivi được đặt trên cao hiện ra danh sách thành viên 2 đội và vị trí thi đấu với:

1.Mika Nakashima(đội trưởng)_ vị trí thi đấu: Tiên phong

2.Lee Sandy; vị trí thi đấu: Trung phong

3.Kuon Kyu Min; vị trí thi đấu: Hậu vệ

_ Cái quái gì thế này?_Kêvin nhăn mặt tức giận nhìn vị trí thi đấu của tụi nó.

_ Chắc ko có chuyện nhầm đâu nhỉ?_Ren ko tin vào mắt mình

_ 3 người đó nghĩ gì vậy?_Koon Ham nhú mày

Haha, mấy đứa bình tĩnh đi, hiệp 1 chỉ là vờn mỗi thôi mà! Ryan cười, mắt ánh lên tia thú vị

“HUYT”

Tiếng của trọng tài vang lên, đầu tiên là tranh bóng 2 tiên phong của 2 đội bước lên trc tranh bóng

“TUÝT”

Quả bóng được trọng tài tung lên cao đồng thời với tiếng còi báo hiệu, 2 tiên phong bật lên cao. Đây chính là lúc so sánh chiều cao cũng như lực bật của 2 tiên phong....

Lúc đầu Mika có nhỉnh hơn Kiri – tiên phong bên Nagai 1, nhưng sau Kiri hoàn toàn ăn đứt Mika và Yukiko nhanh chóng phản công để ghi về cho đội mình 2 điểm đầu tiên khởi đầu tất cả....

Nửa trận đầu, với đội hình như vậy thì K. W hoàn toàn thua Nagai 1. Tuội nó phải chật vật lắm mới ghi được điểm trong khi chẳng mấy khó khăn để 3 nhỏ kia ghi điểm vào rổ với hàng phòng ngự quá lỏng lẻo và sơ hở.

Khuôn mặt đắc thắng của 3 nhỏ kia khi liên tiếp ghi bóng vapg rổ khi tụi nó chỉ bắtl lực nhìn những trái bóng vào rổ mà chẳng biết phải làm thế nào.... Tỉ số trận đấu h cách nhau tận 20 điểm là: 15 – 35; 1 khoảng cách khá dài và an toàn

_ Chắc, không ổn rồi nhỉ?_Sandy cười, tay quyết mồ hôi trên trán.

_Đúng là chẳng dễ chút nào?_Kyu Min cười

_ Chắc, cũng vẫn bình thường chán_Mika thờ ơ nói.

_ Ok, vậy tiếp nào _ Sandy nói rồi lao thẳng vào tranh bóng. Trận đấu diễn ra vẫn chẳng chút chuyển biến nào, tỉ số K. W chỉ cần nhích lên 1 chút thì Nagai 1 sẽ tăng lên gấp đôi.... Khán giả hiện tại dường như chẳng còn trông mong gì vào 3 cô gái siêu quật nhà K. W nữa rồi

_Đang làm cái quái gì vậy? cô ta có coi trọng trận đấu này không vậy?_Kêvin siết chặt tay.

_Đang nghĩ gì không biết_Ren h thất vọng hoàn toàn

2 đứa không cần vậy đâu, trận đấu vẫn còn dài mà. Nói rồi, h mới chỉ là dờn chơi thôi Ryan cười cười

Dờn gì chứ. Rõ ràng trong trận đấu này con nhỏ Sandy chơi quá tầm thường mà Kêvin tức giận nói

_ Cơ bản là chơi không đúng vị trí nên không phát huy được khả năng của mình_Koon Ham trầm ngâm nói

_Mấy đứa biết loài hoa Hosenka chứ, khi hoa Hosenka nở rồi kết trái, nó sẽ bắn hạt đi rất xa. Đây chính là như vậy đó, hoa Hosenka chính là Sandy_Ryan cười tay chỉ về phía bóng rổ.

Trên sân, phía bóng rổ của trường K. W, Yukiko đã dẫn bóng qua Mika và Kyu Min đang tới Sandy chắn giữ phía dưới bóng rổ, hi vọng chặn được Yukiko nhưng gần như bằng ko.

SANDY tiếng Ryan vang lên gọi Sandy

Ánh mắt Ryan kiên định nhìn Sandy như ra hiệu gì đó và đáp lại cho anh trai mình là 1 cái gật đầu quả quyết cùng ánh mắt long lanh màu pha lê tím đầy quyết đoán và tự tin.

Trong lúc ấy Yukiko đã vượt qua Sandy và chuẩn bị ném rổ thì....

“BỐP..... BINH....”

Quả bóng trước khi được chủ nhân của nó ném vào đã rơi xuống đất.... Đúng, chính là Sandy đã lấy lại được tinh thần và nhanh chóng chạy theo Yukiko và ngay khi nhỏ đó chuẩn bị ném lên thì Sandy đã cản phá thành công.

_Đó bắn rồi đấy_Ryan nói với 3 tên kia

Sandy nhẹ nhàng đáp xuống đất, lấy áo lau mồ hôi đi lướt qua Yukiko khẽ nói:

_Đơn giản ko chỉ là như thế!

Tiến lại khu vực sân của mình, Sandy mỉm cười gật đầu ra hiệu cho Mika và đáp lại là 1 cái gật đầu của Mika chưa nói đã hiểu. Mika bước lên trước nói to cho hội trường nghe thấy.

_ Đổi vị trí Lee Sandy hậu vệ ghi điểm; Kyu Min hậu vệ dẫn bóng

_ Ok_ Sandy và Kyu Min gật đầu bước về vị trí của mình

Cùng lúc đó Mika bước về vị trí của mình là trung phong

Đồn vậy đủ rồi, h mới là bắt đầu đây Sandy nở nụ cười nửa miệng đầy tự tin tay chỉ thẳng mặt Yukiko nói.

Với tỉ số hiện tại sao? nếu được thì xin mời Yukiko hất mặt

Hai đứa nhìn nhau bằng ánh mắt roét lửa rồi tiếp tục trận đấu. Bóng về phía tụi Nagai 1, Yukiko nhận bóng từ Hana rồi chuyền cho Kiri nhưng đường băng đô đã bị tụi nó đọc vị cả rồi nên trước khi bóng tới tay Kiri thì đã bị Sandy lấy mất. Và không biết từ lúc nào mà đội hình của tụi nó từ dưới bóng rổ đã dâng lên sang sân của tụi Nagai 1 một cách nhanh chóng.

58. Chương 58

Bóng được chuyền tới tay Sandy nhưng lại bị chặn lại bởi Hana ngay; đập bóng tại chỗ liếc nhìn nhỏ Hana 1 cái, mỉm cười và nhanh như vũ bão Sandy chọc thủng hàng phòng ngự của Nagai dù 3 nhỏ đó đã về phòng thủ....

Thay vì ném vào rổ như những lần trước thì lần này Sandy nhà ta với 1 cú bật nhảy đã bỏ bóng vào rổ chẳng mấy khó khăn. Bình thường với nhỏ chiều cao chỉ tầm 1m70 như nó làm vậy là điều k thể nhưng với nó thì lại chẳng mấy khó khăn khi khả năng bật cao của nó lên tới tận 1m.....

Cả hội trường im thin thít khi chứng kiến quả bóng rơi vào rổ; tụi trường Nagai 1 cũng như trường K.W và tất cả những người khác tới xem hôm nay ai cũng k tin được vào mắt mình khi chứng kiến pha bóng rổ vừa rồi....

_Oaa....a.....a.....

_A.....A.....A.....

Cả sân trường như vỡ òa trong tiếng hét ầm ỉx sau 1 phút im lặng. Sân trường h càng nóng lên hơn với những tiếng hò hét đầy.....Trận đấu thật sự dường như h mới là lúc bắt đầu....

Đúng là Lee Sandy, k có gì là k làm được Ren mồm vẫn há hốc, bất giác thốt lên

Quả là k tầm thường 1 tý nào à Koon Ham thán phục, ánh mắt còn chưa hết ngỡ ngàng

Hừ..... Kevin chỉ hừ 1 tiếng vậy nhưng thực ra thì cũng khá ngạc nhiên trước pha bóng vừa rồi của Sandy lắm đấy ạ

3 đứa đó k hề coi thường đối thủ của mình hay coi thường trận đấu này chút nào đâu Ryan lên tiếng

_Là sao ạ? _Ren nhìn Ryan bằng ánh mắt khó hiểu

1 tuần qua 3 đứa ấy tập luyện rất chăm chỉ đấy. Khi đi học về xong thì tới tối lại luyện tập bóng với nhau, sáng sớm thì luyện tập thể lực bằng cách chạy bộ đấy. Đó chính là lý do vì sao mà dạo này 3 đứa đấy hay ăn vặt nhiều tới vậy Ryan thần nhiên nói

_Thảo nào mà Mika tuần này lại dọn qua nhà Sandy ở luôn _Ren trầm ngâm

3 người này thật là....sao k nói cho tụi mình biết để giúp chứ? Koon Ham trách

_Ha, chắc là 3 đứa tụi nó muốn công bằng, cho 3 nhỏ kia tâm phục khẩu phục nên muốn tự tập luyện mà k nói với 3 đứa thôi _Ryan cười hiền

Trận đấu diễn ra ngày 1 hào hứng hơn với sự cổ vũ lịch liệt của các fan dành cho Mika, Sandy, Kyu Min khi Mika nhà ta liên tiếp san bawgf tỉ số với những quả 3 điểm đẳng cấp. Nhưng người ghi nhiều điểm nhất trong trận đấu này phải nói tới Sandy với những bàn lên rổ đẳng cấp và những pha dẫn bóng cá nhân thần kì, vượt mặt hàng hào vững chắc của đối thủ cũng là nhờ những đường chuyền cực nét, cực đẹp của Kyu Min nhà ta....

“HUÝT.....”

Tiếng còi kết thúc trận đấu vang lên, cả sân thi đấu tràn ngập tiếng vỗ tay, tiếng hò reo sôi nổi dành cho tụi nó. Chỉ trong 1 khoảng thời gian ngắn ngủi cầu nửa hiệp đầu còn lại mà tụi nó đã xóa đi được khoảng cách 20 điểm tưởng chừng như an toàn của Nagai 1 và san bằng tỉ số 45 - 45.....

_Oa....nước.....nước.....mệt quá _Sandy chạy ào về phía băng ghế trở tụi hấn ngồi

_Đây, vắt vả cho em quá _Ryan cười hiền, đưa bình nước lạnh cho Sandy

_Hehe, đâu có đâu, trò chơi này khá là thú vị anh à _Sandy uống nước, cười toét

_Thay đổi trận đấu, đảo ngược lại tình thế như thế này chắc mấy nhỏ đấy phải ngạc nhiên lắm _Kyu Min nhận trái nước lạnh từ tay Koon Ham nói

_Trận 1 chơi dư sức quá, hầu như nửa trận đầu chỉ dờn chơi k à _Mika nói, nhận khăn từ Ren lau mồ hôi

_Nhưng cho k tụi đó tới 20 điểm, có quá nhiều k? _Ren hỏi, hấn hơi nó vì tụi nó liều quá.Đánh hấn 1 canh bạc quá lớn vì dù sao thì cách biệt tới 20 điểm đấy k phải là nhỏ chút nào và để gỡ nó chỉ trong nửa trận đầu thì phải gọi là rất khó nếu k muốn nói là quá khó.....

_Chắc, k biết tiếp theo 3 nhỏ đó còn định dờ trò gì đây _Sandy hướng ánh mắt mình sang trở tụi kia mặt đang đầy tức giận và đập phá bàn ghế lung tung cả

_Ha, nhưng có Lee Sandy ở đây thì chẳng có gì là khó cả, phải k? _Mika vỗ vai Sandy mỉm cười

_Hehe, tất nhiên rồi _Sandy nghe vậy liền cười toe toét luôn (có mấy khi được Mika nhà ta khen đâu à)

“HUÝT.....”

Trọng tài thổi còi, trận đấu tieespc tục được diễn ra, khán giả sau 1 hồi nghỉ ngơi lấy lại chút sức cũng tiếp tục hò hét.....

Tranh bóng, lần này bên đội tụi nó có sự thay đổi, tiền phong là Sandy nhà ta sẽ tranh bóng với Kiri của Nagai 1

“TUÝT.....”

Trọng tài vừa thổi còi, quả bóng bay lên cao lơ lửng trong k trung cũng là lúc đồng thời Sandy và Kiri nhảy lên tranh bóng. Vừa bật lên, khoảng cách bật của Sandy đã hơn hấn Kiri 1 bậc rồi nên là lẽ dĩ nhiên bóng về phía đội Sandy....

Trái bóng cam được Sandy chuyền tới tay Mika, dẫn bóng tới gần rổ thì bị 2 hậu vệ của Nagai 1 là Hana và Yukiko chặn lại. Mặt đối mặt với 2 hậu vệ chủ chốt của Nagai 1 nhưng dù 2 nhỏ đó có thông minh tới cỡ nào thì cũng k tài nào đọc được suy nghĩ của Mika...đường như trong đầu Mika hoàn toàn tinhxm tới ánh mắt cũng k hề lay chuyển gì.....

Nhéch môi, nở 1 nụ cười lạnh Mika di chuyển bóng . Tụi kia thì cứ tưởng rằng Mika sẽ di chuyển bóng và ném rổ từ vạch 3 điểm cơ nên nhảy lên ngăn lại nhưng ai ngờ được rằng đấy lại là trò lừa đơn giản Chính xác thì đấy là cú chuyền bóng cho Kyu Min để lên rổ và dành về cho K.W 2 điểm...Đúng là dù 3 nhỏ đó có thông minh cỡ nào đi nữa thì sự thông minh đó vẫn chưa đủ để đánh lại được cái IQ coa ngất ngưỡng của Mika.....

Bóng chuyền tới tay Sandy, nó đang định nhảy lên ném bóng vào rổ thì bất ngờ nhỏ Yukiko lao tới chắn bóng, người nhỏ nghiêng ngã vào người Sandy và đè thẳng Sandy xuống sân còn quả bóng thì đương nhiên là rơi ra ngoài sân.....

_Sandy_Kevin bật dậy

_Bình tĩnh đã_Ryan ngăn Kevin lại trước khi Kevin định chạy vào sân

_Sandy, k sao chứ?_Mika và Kyu Min lo lắng chạy lại

_Um, k sao_Sandy cố gắng trống tay đứng dậy; cú ngã vừa rồi khiến nó hơi choáng váng

Trận đấu lại được tiếp tục nhưng do tụi Nagai 1 áp dụng cái phương pháp chơi bắn là nhằm vào Sandy_tay ném bóng chủ lực của K.W mà phạm lỗi nên hiện tại Sandy đã mất rất nhiều sức dò tụi nó phá bóng nhưng thực ra là gây lỗi với Sandy.....

_Tức thật, mấy nhỏ đó k ngờ lại dễ cái trò bỉ ổi này_Ren nghiêng răng tức giận

_Hừ, khá thông minh đấy. Cố tình cản phá phá bóng của Sandy vừa làm Sandy k thể ghi điểm mà vừa có thể gây thương tích cho Sandy mà k phạm lỗi, quả k tầm thường đâu_Kevin nói, giọng lạnh tanh, mặt k có gì là tức giận như trước nữa nhưng dường như hàm ý của câu nói còn đầy nghiêng kinh khủng hơn cả sự tức giận

_Có gây ra lỗi cũng chẳng sao cả. K phạm lỗi quá 5 lần, chúng dùng luật này để dập Sandy đây mà. Người bình thường cùng lắm bị dính 3 lần là đã thương nặng rồi_Koon Ham nhún mày nhìn bóng đang tụi nó vẫn đang nỗ lực chơi cực kì ngoan cường

_Trọng tài, tụi em hội ý_Ryan đứng lên, qua trở trọng tài nói

“HUÝT....” trọng tài thổi còi tạm dừng trận đấu rồi quay qua nói với Ryan

_3’ hội ý

RYan khẽ gật đầu

Sandy, Mika, Kyu Min đi vào, người đưa nào đưa nấy cũng khẽ nhai mồ hôi, tay chân Sandy còn sứt sứt khắp nơi do bị bọn kia chơi bắn....

Sandy vừa nóng vừa mệt cầm cả trái nước lạnh dốc hết lên đầu mình để hạ hỏa cái đầu và cái nóng trước khi nó phàn thấy bọn chơi bắn kia ra làm trăm mảnh....

_Ổn chứ?_Ryan ân cần hỏi , đưa khăn cho Sandy lau

_Vẫn cầm cự được ạ _Sandy gật đầu ánh mắt vẫn còn hằn đầy tia tức giận

_Hừ, bọn đấy chơi bắn kinh được ý ạ_Kyu Min tức giận nói

_Anh Ryan anh có cách nào k? chứ cứ chơi theo đội hình hiện tại thì Sandy sẽ bị thương nặng mất và khả năng phải ra sân trước khi hết trận là rất cao_Mika hỏi, ánh mắt hướng về phía Sandy khi Tứ Quỷ đang sơ cứu vết thương cho nó mà lòng k khỏi sốt xa

_Có cứ_Ryan cười, khẽ gật đầu

_Như thế nào ạ?_Sandy hỏi

_Mấu chốt để ghi điểm k chỉ là ném bóng mà còn là bắt bóng bật bảng nữa. Kyu Min em hãy cố gắng bắt bóng bật bảng, Sandy em phải vượt qua được tụi kia và ném bóng vào rổ để dù bóng có trượt thì khi đó Kyu Min sẽ nhảy lên bắt bóng và ghi điểm.Mika, em bao quát chuyển động chung để chuyển bóng 1 cách thích hợp nhất và chắc chắn trận đấu sẽ còn thay đổi nên em hãy tùy thuộc vào đó để mà phối hợp với Sandy và Kyu Min, hiểu chứ?_Ryan nhẹ nhàng nói nhưng trong giọng nói đó đầy sự liên quyết

_Dạ _3 tụi nó gật đầu

“TUÝT....”

Tiếng còi vang lên báo hiệu h hội ý đã hết, tụi nó bước ra sân chuẩn bị tinh thần đối đầu với tụi kia

_Tui ra ngoài_Kevin vừa nghe điện thoại của ai đó gọi xong thì đứng dậy đi

_Sao vậy?_Ryan hỏi

_giải quyết chút việc riêng thôi,k có gì đâu_Kevin bình thản nói

_Cần đi cùng k?_Koon Ham quay lại hỏi

_K cần, tui đi mình được rồi, cứ ở lại xem đi_Kevin lắc đầu rồi bước đi

_Có gì thì gọi liền nhé_Ren nói với theo

Kevin k nói gì chỉ dơ tay lên chào rồi mất hút sau cánh cửa nhà thi đấu

Trận đấu lại được tiếp tục, ban đầu khá vất vả để thắng được chiêu của tụi kia nhưng 1 chiêu dù có hoàn hảo tới đâu đi chăng nữa thì cũng k thể dùng mãi được và với 1 đứa có chết cũng k chịu thua như Sandy nhà ta thì chẳng mấy chốc đã đạt được yêu cầu mà hai nó đã đề ra và gỡ lại tỷ số cho đội mình 1 cách nhanh chóng.Những quả bóng bật rổ được Kyu Min bật lên bà bắt bỏ rổ thành công; tuy khả năng bật của Kyu Min k bằng Sandy nhưng sức bật của Kyu Min k hề yếu chút nào đâu.....

Tụi kia cũng nhanh chóng phát hiện ra lối chơi của Kyu Min nên nhỏ Hana cũng nhanh chóng chắn giữ dưới bảng rổ của đội mình nhảy lên song song với Kyu Min k cho Kyu Min đoạt bóng nữa.Ty vậy trong 3 đứa thì hiện thân của Quý Nữ nhìn rõ nhất có thể nói là Sandy nhưng người mang trong mình dòng máu của Quý Nữ thì phải nói tới Kyu Min xinh đẹp, dễ thương y như 1 thiên thần nhưng nếu cần thì thiên thần đó hoàn toàn có thể xòe đôi cánh rơi để biến thành quỷ.....Vậy nên cách chắn cơ cản của nhỏ Hana k thể làm khó được Kyu Min vì đây chỉ là 1 bài nhập môn bóng cơ bản trước khi bước chân vào chơi bóng rổ thôi nên Kyu Min vẫn chẳng khó khăn để bắt bóng ném vào rổ thành công

Nhìn lên bảng điểm, trận đấu còn hơn 1 phút nữa và đây là thời điểm nước rút. Mika nhìn tụi nó ra hiệu, tay kéo cổ áo rồi đưa 2 ngón tay lên miệng ám chỉ cái gì đó.....

Khi chưa ai hiểu cái gì đã thấy Sandy và Kyu Min chuyển động rất nhanh; bóng từ phía Mika chuyển cho Kyu Min rồi được Kyu Min dẫn bóng tới giữa sân chuyển cho Sandy bật nhảy nhanh như vũ bão trong chớp nhoáng khiến cho tụi kia chwor tay k kịp.....Và đó chính là “tấn công phối hợp” mà Mika đã ám hiệu

Thời gian càng về cuối trôi qua càng nhanh, còn 30s cuối cùng nhưng tất cả tụi nó đều xuống sức thấy rõ cả rồi, đặc biệt là Sandy mất sức hoàn toàn khi nó là người duy nhất phải chạy nhiều lại bị bọn kia chơi bẩn nên cử động cũng chậm lại hẳn.....

“RẦM”

Đang chạy thì Sandy ngã xuống sân do kiệt sức quá nhiều.....

_Sandy_Ryan đứng bật dậy chạy thẳng tới chỗ Sandy bế thốc nó lên đưa ra ngoài sân

Sau 1 hồi được anh trai chăm sóc chu đáo tận tình thì Sandy cũng phục hồi được 1 chút ít, nhìn khuôn mặt lo lắng của hai nó mỉm cười hiền cho hai nó yên tâm rồi cố gắng đứng dậy

_Em chơi tiếp được chứ?_Trọng tài hỏi

_Dạ_Sandy khuôn mặt hiện rõ chữ mệt mỏi nhưng vẫn gật đầu kiên quyết

30s còn lại tụi kia tấn công quyết liệt nhưng k thể qua được hàng phòng ngự của Mika phòng thủ; dường như mỗi đường chuyền dẫn bóng của tụi ấy đều bị Mika nhà ta đọc vị hết cả. K những vậy còn cho Kyu Min ghi thêm 1 bàn vào rổ 1 cách ngon ơ vì do quá nóng vội mà bị Kyu Min lừa đơn giản....

10s cuối cùng, bóng về phía tụi nó, đây là 1 lợi thế nhưng dường như ông trời lại k cho tụi nó cơ hội hay sao í . Khi đường chuyền của Mika cho Kyu Min lại bị lệch hướng vào đúng giây phút này.....

_Chuyền hỏng rồi_Kiri đắc thắng

_Yukiko nhìn quả bóng cứ bay lơ lửng trên k trung và chuẩn bị rơi xuống chỗ Sandy liền hét lớn:

_K phải, đây là cú chuyển chiến thật đấy.....

Phải, cú ném vừa rồi của Mika hoàn toàn không phải là chuyện cho Kyu Min mà là cú “chuyển chiến thuật”; đường ném của quả bóng khi ta nhìn thì tưởng là lệch nhưng khi nó rơi lại rơi đúng người cần rơi và nó đã hạ cánh xuống chỗ Sandy....Sandy nhanh chóng bắt bóng và dùng chút sức lực còn lại của mình để không phụ công 2 cô bạn mà đi chuyển bóng tới băng rổ....

__K dễ thế đâu__Yukiko đã nhanh chóng đuổi kịp Sandy chắn trước mặt Sandy để không cho nó đi chuyển tiếp

__Đơn giản không chỉ là như thế__Sandy hơi lùi lại 1 chút, khẽ nở nụ cười tuy không được tươi và rạng rỡ như bình thường nhưng vẫn ánh lên sự tự tin

Bóng bắt đầu được Sandy di chuyển nhanh tới trước mắt khiến người xem còn không thấy rõ được đâu là bóng và đâu là ảnh của bóng nhưng dường như Yukiko không phải là nhỏ tầm thường nên bám Sandy rất sát....

__Nhồi bóng tay phải__Ren thốt lên

__Nhanh quá__Koon Ham cũng trầm trồ

__Nhồi bóng tay phải chính là sở trường của Sandy. Nó luôn tự tin vào khoản này của mình nhưng lại ít được thực hiện khi chơi ở vị trí hậu vệ dẫn bóng nên không ai biết cả__Ryan khẽ mỉm cười

Thời gian không còn ngắn, họ chỉ còn có thể đếm ngược từng giây và cũng chỉ trong 1 tích tắc sơ hở của Yukiko đã để Sandy vượt qua và ném bóng vào rổ và ghi nốt 2 điểm cuối cùng cho đội của mình.....

“HUÝT....”

Trọng tài thổi còi báo hết giờ, trận đấu cũng kết thúc với tỉ số 95 -105, phần thắng thuộc về đội tại nó....

Tại nó sung sướng ôm trầm lấy nhau cười hạnh phúc, dường như những mệt mỏi đều tan biến hết, chỉ còn lại niềm vui sướng vô bờ.....

__Này __3 nhỏ đó bước tới

__sao? không tâm phục khẩu phục rồi chứ?__Kyu Min hất mặt

__Các cô chơi vậy sao nửa trận đầu chơi dở tệ vậy???__Hana bức xúc hỏi

__Đến chơi chút ý mà__Cả 3 đưa nó cùng đồng thanh, cười toe toét

__Cô.....__3 tại kia uất ức không nói nên lời

__Dù 3 cô có dùng thru đoạn nào đi nữa cũng vậy thôi. Tại này không phải cái loại gặp chút truyện là đã thút thút khóc lóc đâu__Mika lạnh lùng nói

__Và, đơn giản không chỉ là như vậy__Sandy nở nụ cười đắc thắng

__Hừ, được lắm. Trận cuối cùng sẽ là buổi hòa nhạc ở lễ hội văn hóa giao hữu 2 trường Nagai 1 và K.W . Nhớ đấy. __Yukiko bức bối nói rồi bước đi cùng 2 nhỏ bạn

__Chắc, ngoan cố thật __Sandy nhún mày

__Hôm này 3 người chơi tốt lắm__Ren chạy lại, hôn hờ khen

__Rất tuyệt __Koon Ham cười

__Hehe, tại em mà lì __Sandy cười toe toét

__Sandy __Ryan bước tới, gọi Sandy

__Dạ, hai __Mặt vẫn dán 2 chữ “sung sướng”, Sandy quay lại

__Vẫn còn đứng được cơ à?__Ryan cười hiền

Nghe Ryan nói vậy tự dưng Sandy sưng người rồi khuỵu ngã xuống sàn nhưng may mắn là Ryan đã nhanh chóng đỡ được Sandy trước khi cả người nó tiếp đất.....

__Biết ngay mà__Ryan cười hiền, thở dài bó tay với cô em ngốc

__Hixxxx.....hai nhắc em mới nhớ, mệt quá__Sandy meo mào

_Sandy, sao vậy nè???_Kyu Min lo lắng hỏi khi thấy k đứng Sandy lại ngã

_K sao đâu, Sandy chỉ là do mệt quá nhưng tại này thắng nên vui quá quên luôn cả chân nó k còn sức vận động nữa nên vậy đó mà_Ryan giải thích

_Đúng là ngốc _Mika nghe vậy bất giác bật cười

_Kệ tui, tại vui thật mà. Hai, hai bé em đi, chịu k đi được nữa rồi_Sandy đỡ tính nhõng nhẽo với ông anh mình

_Chắc, vậy h tiểu thư của tôi muốn đi đâu đây nào???_Ryan cười hiền, bé Sandy lên theo kiểu công chúa

_Tắm, em nóng quá cả đôi nữa_Sandy câu chặt lấy cổ Ryan

_Ok _Ryan bế Sandy đi

2 anh em nhà này bước đi bỏ mấy cái mặt *****, mắt trố, miệng há hốc cả ra nhìn 2 anh em nhà đây đang cực kì tình cảm với nhau cứ như đôi vợ chồng mới cưới vậy.....

_H thì tui hiểu tại sao mà Sandy k yêu được ai rồi_Ren thốt lên

59. Chương 59

Hạnh phúc đơn giản chỉ là như thế

_Lee Sandy có bỏ gói bim bim xuống tập cho tử tế k thì bảo?_Mika tức giận quát ném thẳng quyển sách nhạc vào chính giữa trán Sandy làm nó đang ngồi nhai bim bim thì bị té lộn ngửa người ra phía sau và mông hôn đất cái “rầm” cực kì âm u và trù ảm

_Auuuuuuuuuuuu.....uiiiiiiii.....(Sandy hét lên) Hixxx, đâu cần phải mạnh tay vậy chứ. Trời ơi là trời, cái mông yêu quý của em_Sandy lồm cồm bò dậy, cái tay suýt xoa cái mông vô tội

_Tập cho nó tử tế đi, k thì đừng có trách_Mika chuyển cho Sandy 1 cái nhìn soẹt lửa

_Ầy, Mika k cần nhìn tui đấm đui và trù ảm vậy đâu nhó. Cái khoản hát hò này thì tui chịu thôi, có bao h cầm mic hát với trả hò bao h đâu à_Sandy nhăn mặt nhăn mũi phản đối

_Vậy nên mới cần phải tập chứ, đồ ngốc_Mika thẳng tay ném thêm quyển sách nữa xuống giữa chân Sandy (ném siu thiệt đối)

_Au.....(Sandy la) sưng chân tui rồi nè_Sandy mếu mào nhìn Mika

_Hừ, đáng đời_Mika hừ mạnh 1 tiếng

_Mấy đứa k tập à mà nói chuyện rôm rả ghê ha_Ryan từ ngoài bước vào nhìn tụi nó đang hỗn chiến

_Hai...hai ới, cứu em với_Sandy vừa thấy anh trai mình là phóng thẳng ra nấp sau lưng anh mình mếu máo cầu cứu

_Hừ, mi được lắm Lee Sandy_Mika lườm Sandy

_Keke, Mika à, cẩn thận tên bay đạn lạc mà ném chúng zô 2 tui là k được đâu đấy nhé, đến ốm đấy. K khéo lại chẳng lấy được Ren đâu vì phải mang thân mình hầu 2 tui suốt đời thì khôn_Sandy chưng cái bộ mặt cực kì chêu người gian tà ra chọc Mika

_Mi....._Mika nhà ta giận lắm nhưng k làm gì nữa nó cả vì nó có cái là chán tốt quá

_Được rồi Sandy, em tập tử tế đi k tới hai cũng khó lòng mà bảo vệ được em đó_Ryan cười hiền

_Haizz.....dạ, thì tập vậy _Sandy thở dài ngao ngán

Tiếng đàn, tiếng bass, tiếng ghita cùng tiếng trống rộn vang lên hòa cùng giọng ca của tui nó trong phòng hòa nhạc của trường đường như lần này còn vất vả hơn cả lần thi đấu bóng rổ lần trước nữa vì Sandy và Kyu Min nhà ta 1 nốt nhạc bẻ đôi cũng k biết nên Mika dạy 2 đứa đấy mà tức muốn nổ người luôn....

_Khoan, stop.....em đình công à nha. Người gì mà già man giữ vậy à, cô giáo xinh thì xinh thật nhưng mà ác ma quá à _Sandy ôm cái đầu sưng vù những cục u của mình phản đối

_Hixx.....vùi hoa dập liễu toi bởi luôn _Kyu Min cũng bị đánh cho đau đến rớt nước mắt

_Còn nổi nữa, vừa tập vừa chơi ăn đánh còn oan ức cái nổi gì nữa hả?K hiểu 2 người trước cấp 2 làm thế nào mà qua được môn nhạc vậy trời??_Mika nhăn mặt, ánh mắt hầm hầm

Chắc, mấy bạn đừng có lạ vì sao mà trong phòng nhạc này Ren, Koon Ham, Kevin, anh Ryan ở đó mà k ai ngăn cản sự đàn áp của Mika nhớ...cần bản cũng vì 2 cô bạn Kyu Min và Sandy nghịch quá thôi nên k bênh được và mấy thằng chỉ mới hó hê mở miệng xin cho 2 đứa là lãnh đủ ánh mắt muốn giết người của bạn Mika nhà ta rồi....keke....

_Úi sời,thì nhờ SanSan nhà tui thi hộ chứ sao?Chị em sinh đôi là hơi bị có lợi đấy nhớ_Sandy cười đắc trí

_Haha, gia đình có thể lực để làm gì chứ? Phải biết lợi dụng chứ sao nữa à, hehe....._Kyu Min hất mặt tự đắc

_Tui thua 2 người rồi_Mika chán nản chẳng buồn nói vs 2 cô bạn trời đánh của mình

Nói nôm na thì chắc mấy bạn cũng hiểu. Gia đình Sandy thì chỉ có mình Sandy là đi học trường đảng hoàng thôi còn SanSan nhà ta thì do bệnh hoạn nên chủ yếu là ở nhà và như vậy nên ở thế giới bình thường chẳng ai biết đến SanSan cả ha. Và thế là Sandy đã lợi dụng cái đó để nhờ cô em gái sinh đôi có gương mặt y hệt mình đi thi dùm mình những môn văn hóa đó ạ....Còn Kyu Min nhà ta thì là con gái ông trùm Mafia nên chỉ cần nhờ cha nói 1 câu là dù có 1 môn nhạc chứ thêm chục môn khác đi nữa thì nhà trường cũng vui vẻ cho qua thôi à.....

_À này, thế mấy đứa đã chuẩn bị trang phục gì chưa?_Ryan cười nhìn chúng nó hỏi

_Haizzz....nếu diễn theo kiểu này thì phải chuẩn bị trang phục một cục kì luôn_Kyu Min thở dài

_Cái kia mặc lễ phục rồi mà, đã đặt rồi còn gì nữa đâu??_Koon ham lên tiếng

_Còn bộ đồ chung nữa, đã quyết định mặc gì đâu_Mika nói, hơi nhú mày

_Mặc váy đi_Ren hào hứng góp ý

“BỐP”_Vớ vẩn, lượn đi_Sandy thẳng tay phi quyền đọc nhạc dày cộp vào thẳng mặt Ren

_Ặc, trúng mặt đẹp trai làm ra tiền của tui rồi đó (k biết cái tên này định làm nghề gì mà phát ngôn ra cái câu này nữa) Sandy mặc váy đẹp mà, nhìn chẳng khác gì những cô tiểu thư khác luôn à_Ren ôm mặt nhăn nhó

“BỐP” _ ta đâu khiến mi nói, im. Ta giết cả nhà mi bây h_Sandy mặt hầm hầm, phi tiếp quyền sách vào mặt Ren

Lần này cái quyền sách giấy k kém quyền trước đã đáp trúng vào trán Ren làm tên này đang ngồi đung đưa trên ghế thì té cái “Rầm” và đầu đập xuống nền đất lạnh cái “BỐP” mà theo Sandy nhà ta cảm nhận là nghe rất sướng tai

_Này, tại sao em k chịu mặc váy vậy? Anh nghĩ em mặc váy chắc cũng đẹp mà_Koon Ham cười, hỏi

_Ầy, ầy....k được đâu, k có đâu ạ. Anh cứ kệ tên Ren đi, thằng này nó hay phát ngôn bừa bãi, linh tinh lắm ạ_Sandy phẩy phẩy tay

_Mặc váy à? K phải là ý kiến tồi, tui cũng thấy được_Mika lên tiếng nói. Thực ra đây là ý kiến cá nhân của nàng Mika nhà ta muốn coi Sandy mặc váy ra làm sao thôi

_Hả? Mika à, tuyệt đối k được đâu...k được_Sandy kiên quyết phản đối

_Tại sao chứ?_Mika nhú mày

_K được mà, tuyệt đối k thể_Sandy nhìn Mika. 2 đứa nhìn nhau ánh mắt toét lửa

_Được rồi 2 đứa.Mika, Sandy, Kyu Min, 3 em đều là 3 đứa có cá tính riêng biệt nên anh nghĩ 3 em nên mặc 3 bộ khác nhau đi, chỉ cần bộ đồ đó có điểm chung là được rồi à_Ryan can 2 đứa chuẩn bị ướn nhau tới nơi, nói

_Hehe, phải ạ, chuẩn k cần chỉnh....đúng là anh hai của em vẫn là thông minh nhất_Sandy hòa theo anh mình

_Hừ_Mika k nói được gì chỉ biết lườm Sandy 1 cái rồi hừ mạnh 1 tiếng

1 tuần trước khi buổi biểu diễn bắt đầu mọi thứ lúc đấy mọi người vào guồng quay thật sự. Tụi nó đứa nào đứa nấy cũng tập tành chăm chỉ cả chứ k nhí nha nhí nhố, nhưng nha nhưng nhăng như mấy hôm đầu nữa và cũng chính vì nhờ có vụ hát hò này mà tụi nó phát hiện ra 1 điều rằng Mika nhà ta hát cực kì hay luôn....Tuy giọng Mika là giọng thanh trầm nhưng lại rất âm áp và chuyển cảm nên khiến cho Kyu Min và Sandy nhà ta mê tít luôn à.....

Cũng chính vì sự nghiêm túc trong âm nhạc, trong từng lời hát của mình mà Mika đã khiến 2 cô bạn mình có đánh chết cũng k chịu ngồi yên kia cũng phải làm việc nghiêm túc....và mỗi khi giọng hát Mika cất lên lại khiến cho 2 cô bạn mình mê mẩn, nói gì cũng nghe và nghiền luôn giọng hát đó

Và sau này cũng mới biết được rằng Mika rất đam mê ca hát nhưng do cha Mika k muốn Mika hát hò nhảy múa, tốn thời gian vào mấy việc vô bổ đó mà đã k cho Mika theo đuổi ước mơ ca hát của mình.....

ĐÊM LỄ HỘI VĂN HÓA TRƯỜNG NAGAI 1 VÀ TRƯỜNG K.W

Bên ngoài, bầu trời đêm đầy sao và đêm nay trăng lại còn rất tròn và tỏa sáng khắp khung trời.....Bên dưới, dòng người rộn rã nói chuyện, đi thăm thú khắp nơi, khắp các gian hàng, no đùa vui vẻ ...Những tiếng cười rộn tan vang lên trong đêm khiến cả 1 vùng như rực rỡ hơn....Những ánh đèn màu nhấp nháy, những chiếc đèn lồng đủ màu sắc hình dạng đã tô điểm thêm cho trời đêm hôm nay của ta rực rỡ sắc màu hơn....

_Oa....đông quá à_Kyu Min ngó đầu từ cánh gà ra nhìn xuống dãy ghế khán giả

_Sắp đến h rồi đó, sau màn biểu diễn của mấy nhỏ trường Nagai 1 là đến tụi mình luôn đó, vào chuẩn bị đi_Mika nói và bước đi vào trong

_Khoan.....khoan đã Mika, tui có chuyện muốn hỏi_Sandy gọi với theo Mika

_Cái gì?_Mika quay lại nhìn Sandy k hiểu

_Tại sao tụi lại phải cặp với cái tên trời đánh này? _Mặt Sandy hằm hằm, tay chỉ thẳng vào mặt tên Kevin đang đứng phía sau mình tai đeo phone nghe nhạc và ngủ đứng (k biết có ngủ thật hay là giả vờ nữa)

_k thể thì thế nào?_Mika hơi nhú mày, nhỏ bắt đầu bức với Sandy lắm chuyện nhà ta rồi đó

_Why? _Mặt Sandy hậm hực. Nó tức lắm chứ, k đứng lại bị đi ghét cặp với cái tên “trời đánh k chết” kia mà

_Còn sao nữa mà sao? Sao trên trời ý. 2 người là người Việt, biết tiếng Việt thì k ghép cặp vs nhau thì ai ghép cặp nữa, ở đây làm gì còn ai biết tiếng việt ngoài 2 người đâu_Ren nhảy vào trả lời thay cho Mika

_Nhưng....ơ....ơ.....hơ.....,tên này cũng là người Việt giống tui sao???_Sandy mặt *****, mắt mở to lời cả ra,mồm há hốc nhìn Mika và Kyu Min đầy nghi ngờ

_Ặc, em k biết Kevin là người Việt sao Sandy???_Koon Ham nhìn Sandy đầy bất lực

_Sặc....chơi với Kevin, 2 người lại còn suốt ngày cãi nhau, ướn lộn mà k nhân ra sao Lee Sandy_Ren cũng ôm mặt chào thua Sandy nhà ta

_ai nói tui đâu mà tui biết chứ?_Sandy bĩu môi

_tui cũng nhân ra mà, Sandy k nhận ra sao???_Kyu Min tròn xoe mắt nhìn Sandy đầy vô tội

_K, chịu. Cái tên mắt xanh (đây là Kevin nhà ta đeo kính áp tròng xanh nha), môi đỏ, da trắng, tóc mượt như con gái thế kia người Việt Nam làm gì có thể loại đó đâu_Sandy liếc đều Kevin. Thực ra thì nó nhìn Kevin thấy quen lắm nhưng k với cái trí nhớ + cái suy nghĩ đơn giản của mình thì chỉ 1 lúc sau là nó đã búng câu hỏi đó đi luôn ý mà

_Này, Lee Sandy, cô lại muốn chết sớm đấy à?_Kevin mở mắt lườm Sandy

_Chắc, thỉnh y như con....._Sandy quay đi, tự nói nhỏ vs mình

_Ha, Lee Sandy à, cậu được lắm đó. Lần đầu tiên tui thấy có 1 cô gái chê Kevin tới méo mó cả đi như vậy đó_Ren vỗ vai Sandy cười sảng sặc..... Ủm, thực ra thì mọi người cũng biết đấy. Kevin nhà ta da ngăm, mắt sắc lạnh, mày dài rậm, gương mặt vuông cực kì nam tính nhưng lại bị bạn Sandy nha ta bóp méo 1 cách thảm hại nên Ren k cười cũng hơi phí à....

_Thôi, k tào lao nữa. Kệ Sandy đi, ngốc mà. Vào trong chuẩn bị đi, sắp diễn tới nơi rồi_Mika thở dài bước vào trong

Tụi nó bước vào trong thay đồ và chuẩn bị, mặt Sandy thì sưng vù , đầy u ám vì suốt ngày bị Mika kêu mình là ngốc mà trong khi nó có thấy nó ngốc lắm đâu, chỉ hơi ngốc tèo thôi mà (chắc =.=) ...haizzzzz

_Đồ tới rồi nè, mấy đứa thay đồ đi_Ryan đi vào phòng thay đồ riêng của tụi nó, phía sau Tứ Quỷ ôm cả 1 đống đồ, dụng cụ lỉnh kỉnh như đi buôn vậy

_Anh...._Sandy chạy tới ôm chầm lấy anh trai mình, mặt hớn hở . Sandy nhà ta cứ gặp anh mình là mặt lại cười toe toét ngay mà chẳng cần có 1 lý do gì cả

_Em gái ngoan, đợi anh chút nha. Koon Ham, Kevin, Ren đi thay đồ đi. Key, Rey, Jey, Leo mấy đứa trang điểm và giúp Mika với Kyu Min thay đồ đi_Ryan cười hiền, xoa đầu Sandy rồi quay lại nói với tụi kia

_Dạ _Tứ Quỷ gật đầu

_Khoan, Tứ Quỷ là con trai mà, sao mà giúp 2 người kia mặc đồ được_Ren nhăn mặt

_Phải_Koon Ham gật đầu đồng tình(thực ra 2 tên này nha ta lại đang nổi máu ghen tuông đó à =~= bó tay)

_Chắc, mấy thằng này.....Đương nhiên là Mika và Kyu Min phải mặc lớp áo ngoài rồi Tứ quỷ mới giúp 2 đứa khoác cái kia lên chứ k 2 bộ đó nặng vậy sao mà tự mặc được_Ryan nhìn mặt 2 thằng đang hần rồ chữ “ghen” mà phải bật cười

_À, thế thì được_Ren vs Koon Ham gật gù

_Anh, Tứ Quỷ biết trang điểm k ạ? Trang điểm theo mấy bộ đồ này khó lắm đấy ạ _Kyu Min cầm đồng hồ của mình lên mà nhăn mặt. Nhìn đã thấy phát ngốt rồi chứ chưa nói là mang nó lên mình

_Haha, cứ yên tâm đi, tui đảm bảo luôn à. Trước h tụi nó cũng toàn trang điểm cho tui cả mà. Tay nghề 4 đứa này k hề tầm thường đâu_Sandy cười toét

_Trời, Tứ Quỷ đa tài thật đấy, cái gì cũng biết hết à_Kyu Min ngạc nhiên sen lẩn ngưỡng mộ 4 thằng nhóc này

_Hi, có gì đâu ạ _Leo cười, mặt hơi đỏ vì ngượng

_Haixzz, thực ra thì cũng k ham thích gì đâu,có nguyên nhân cả đó ạ _Jey thở dài

_Phải, tại chị Sandy nhà em là chúa lười biếng mà_Rey cười nhìn Sandy

_Ày, k phải chúa lười mà là vua lười rồi_Key ôm bụng cười

_Chị đập chết mấy đứa h _Sandy giận run người vì mấy thằng em quý tử giám nói xấu mình

_Thôi được rồi, mọi người vào thay đồ đi k lại k kịp bây h _Ryan cười, dục tụi nó vào trong thay đồ

Còn lúc đó, bên ngoài, sau 1 hồi đọc cái diễn văn dài lê thê của 2 ông hiệu trưởng 1 trường K.W và Nagai 1 khiến cho học sinh ngủ gà ngủ gật thì cả 2 cũng tuyên bố được câu nói bắt đầu cuộc biểu diễn lễ hội văn hóa giao lưu giữa 1 trường mà tại học sinh trông mỗi cả cổ, mòn cả con mắt

Biểu diễn đầu tiên là học sinh trường Nagai 1 và cũng chính alf tiết mục của 3 nhỏ đó . 3 nhỏ khoác trên mình bộ đồ màu trắng nổi bật với váy xếp ly và áo 3 lỗ lửng cùng thêm khoảng 10 người khác nhảy phụ họa nữa cho mình thì đều mặc đồ đen để làm nổi bật cho 3 nhỏ đó....

Nhạc nổi lên, 3 nhỏ đứng phía trước, phía sau là 10 người khác nhảy phụ họa. Tiếng nhạc sập sình bắt đầu vang lên bài “ Knock Out” của nhóm nhạc Hàn Quốc rất nổi tiếng Big Bang.....Nhưng động tác tay chân phối hợp hết sức ăn ý với nhau, những chuyển động của cơ thể vừa nhẹ nhàng uyển chuyển lại mạnh mẽ dứt khoát, giữ dội tô lên tất cả những gì đẹp đẽ nhất, tinh túy nhất

Cả hội trường như vỡ òa trong tiếng nhạc, ai cũng như muốn nhảy theo tụi nó vậy.....

Kết thúc màn trình diễn là những tràng pháo tay k ngớt của khán giả cũng như của các thầy cô giáo Mấy nhỏ đó tuy mồ hôi đầu ướt đầm lưng áo nhưng nhìn phản ứng này k khỏi nở 1 nụ cười đầy mãn nguyện về những gì mình đã cố gắng làm được.....

_Sandy, xong chưa vậy? em sẽ diễn đầu tiên đó_Ryan lại vỗ vai Sandy đang ngó đầu qua ra sân khấu coi

_Hixx....tự dưng em run run. Em chẳng bao h hát cả chứ chẳng nói hát trở đồng người như thế này à _Mặt Sandy méo sẹo quay lại nhìn anh mình

_Haha, em đừng nhìn xuống phía khán giả làm gì.Hãy nhìn Kevin ý và hát hết mình,hát như em cảm nhận là được_Ryan cười, đặt tay nó lên tay Kevin

_Hớ, tại sao em phải nhìn hấn chứ?_Sandy nhú mày k chịu

_Kevin chẳng phải là bạn diễn của anh sao? Cứ tin anh đi_Ryan cười hiền, xoa đầu cô em gái nhỏ trấn an

_Dạ..._Sandy thở dài

_Bắt đầu rồi _Mika quay lại nói với Sandy

60. Chương 60

Trên sân khấu tối om, tiếng nhạc bắt đầu nổi lên và tiếng hát của Sandy bắt đầu cất lên cùng lúc nó bước dần dần ra sân khấu.....

Vì sao khi anh đi em đã không ôm lấy anh hồi người

Vì sao đôi chân em cứ đứng nhìn anh xa mãi xa

Vì sao hôm nay em không thể cười như lúc anh nơi này

Vì sao khi xưa em đã nói không cần anh

Đã rất lâu không có anh nơi này

Hàng cây vẫn đứng chờ anh

Đã rất lâu chẳng nghe được tiếng anh nói “yêu em” như lúc gần em

Nhắm mắt cho ký ức xưa quay về

Về bên nỗi nhớ lặng câm

Nhớ mỗi khi, gần anh nhẹ ôm lấy anh

Hôn thật khẽ lúc anh nhìn em

Vì sao khi anh đi em đã không ôm lấy anh hồi người
Vì sao đôi chân em cứ đứng nhìn anh xa mãi xa
Vì sao hôm nay em không thể cười như lúc anh nơi này
Vì sao khi xưa em đã nói không cần anh
Quá khứ cứ mang theo một tình yêu rất buồn
Một tình yêu của ngày hôm qua
Một tình yêu giờ đã quá xa
Quá khứ hãy lắng sâu để tình anh được bình yên nhé
Ở nơi xa chúc em hạnh phúc !

Mọi người ai cũng khá ngạc nhiên về bộ đồ nó đang mặc cũng như là bài hát mà nó đang biểu diễn kia.....

Đúng, Sandy nhà ta hôm nay k còn là 1 cô bé cá tính với những bộ đồ cực kì phá cách nữa mà nó bước lên sân khấu với tà áo dài đặc trưng cho đất nước Việt Nam của nó; tà áo dài trắng tinh thuần khiết như bất cứ 1 cô gái Việt Nam nào như đang sáng bừng lên giữa bầu trời đêm lung linh huyền ảo kia cùng bài hát “Vì sao” Trên màn hình lớn được đặt sẵn trên sân khấu đang dần dần hiện lên những khung cảnh, quang cảnh đẹp nhất của đất nước Việt Nam của nó như: chùa 1 cột, Hồ Gươm, Lăng Bác, biển Nha Trang, ...

Tuy giọng hát của Sandy hơi run 1 chút nhưng chất giọng lại rất cao và trong; lời bài hát kể về tình yêu của cô gái đối với chàng trai khi 2 người chia tay và Sandy đã diễn tả hoàn toàn suất sắc tâm trạng của cô gái đó....

Nhưng giọng hát của Sandy đã trở lại hoàn toàn bình thường và k hề run nữa khi tới lời rap của người con trai và Kevin bước lên sân khấu trong chiếc áo sơ mi trắng thắt ca vát lỏng cùng quần âu đen nhìn cực kì thư sinh.....Kevin nhẹ nhàng nắm lấy tay Sandy và hướng ánh mắt Sandy nhìn vào mình chứ k phải chú tâm đến khán giả.....

Tất cả đã qua, tất cả cũng đã phai dần trôi xa, tất cả đã chỉ còn những dĩ vãng dần phai pha, và cứ thế mỗi đêm con tim anh cứ nhắc thầm tên em bao nỗi nhớ khi xưa kỷ ức như tăng nhiều thêm.

Buông tay anh ra, buông tay em ra , buông tay nhau ra đôi ta chia xa .

Chỉ mong đừng nhớ quá khứ dày xéo kỷ ức dày vò trong ta sau bao nhiêu tháng ngày dài trong tim ta cố gắng vượt qua .

Mong em sẽ luôn được hạnh phúc bên một tình yêu mới thiết

Tay Kevin nắm chặt lấy tay Sandy, ánh mắt nó chạm vào ánh mắt màu đen sâu thẳm thẳm nhưng chứa đựng đầy sự dịu dàng,.. ảm áp kia bỗng khiến cho nó cảm thấy thật bình yên quá, k còn chút run sợ nào nữa cả....Chính vì vậy mà nó hát rất tự tin và ánh mắt nó như bị ánh mắt ai kia hút lấy k thể rời ra được.....Nhờ vậy mà bài biểu diễn của 2 đứa vốn cực kì ghét nhau này lại khiến cho người ta cảm thấy như 2 đứa nó đang yêu nhau thật vậy....

tuy đều là người Nhật hay người nước ngoài học ở trường này nhưng khi nghe bài hát đó ai ai cũng đều cảm thấy tâm trạng xao xuyến và đã có rất nhiều người thích chiếc váy dài Việt Nam của Sandy....

Rồi tới Kyu Min và Koon Ham.....2 người đã song ca bài “I am sorry” (Gummy ft Top) bằng tiếng Hàn...

Giọng ca của Kyu Min trong vắt như sương mai, k quá cao cũng k quá thấp hòa cùng chất giọng khàn, hơi trầm của Koon Ham quả thật là 1 tuyệt tác....

When the morning es will i be able to see you again

I'll love you like the first time we met

No matter how much time passes us

Everyone blesses us

For some reason, your [empty]seat feels so empty

..

All day i cry

I'm sorry for hurting you

I'm sorry for doing nothing for you

I'm sorry for not forgetting you

I'm sorry, but today

I want to see you one last time

Kyu Min khoác trên mình bộ lễ phục Hanbok của Hàn Quốc cất cao giọng hát lạnh lạnh như chim họa mi của mình. Phía sau là Koon Ham mặc bộ âu phục với áo sơ mi trắng cùng vest đen và quần tây cùng 1 tổp người khác nhảy rất đẹp, chứa đựng đầy tình cảm dành cho Kyu Min của Koon Ham....Và cuối cùng là giọng rap của Koon Ham vang lên....

Out of all those girls, you caught my eye

She's beautiful like the main character in a movie

I couldn't get her out of my mind

But i gave you scars

My sincere apology is late

I'll give you all my tears

.. uh

~Please forgive me, i'll beg on my knees

Please give me a chance

I was so sorry i ripped up all the letters

I just have something to say, give me a minute

Kyu Min trong bộ lễ phục Hambok đỏ sánh bước bên Koon Ham trông cực kì đẹp đôi tiến lại gần khán giả và màn hình máy chiếu cũng chiếu lên rất nhiều cảnh đẹp nổi tiếng, những ngôi chùa nổi tiếng, những con đường đặc biệt của Hàn quốc.....trông cả 2 chẳng khác gì tân lang và tân nương cả...khiến ai ai cũng mơ ước được 1 lần như vậy...

_Tứ Quỷ, mấy đứa chuẩn bị sẵn đi, Mika hát xong là mấy đứa phải khẩn chương thay đồ cho Mika để kịp h đây_Ryan nhắc nhở

_Dạ _Tứ quỷ khẽ gật đầu

Trên màn hình, những phong cảnh đẹp ở Hàn đã được thay thế bằng hình ảnh đất nước chẳng mấy xa lạ với bất cứ ai ở đây_ đất nước Nhật Bản thân quen của họ với : hoa nh đào, chùa, tháp Tokyo,còn đường nổi tiếng, ...cứ thay phiên nhau hiện lên

Kanadete yo saigo made

Sono yubi de mada mienu subete wo

Kanjite to saigo made

Atashi kara nani mo kamo subete wo

Kokoro no naka no mezamete inai hontou no kotoba

Anata no kaze ni nori

Hanatsu yume no kakera

You know, it's time to get away.

You can say "yes". can't you say?

Only you may dream. never ever close your eyes.

You know, it's time to ove e.

You can say "yes". can't you say?

Only you may fly. never ever cry again.

Noboritsumeru wa anata no yubi de

Kikasete yo saigo made

Anata kara nagarederu subete wo

Sukutte yo kono omoi

Me ni mienu futashika na merodii

Furueru mune ni kasanari atta hontou no kotoba.....

Tiếng hát vang lên lan tỏa khắp gian phòng hòa cũng tiếng đàn guitar, từ giữa sân khấu, Mika và Ren dần dần đi lên Mika trong bộ Yukata truyền thống của Nhật bản hát bài "Bood" đứng cạnh Ren đang gảy đàn guitar 1 cách chăm chú và đầy chuyên nghiệp. Giọng ca trầm ấm nhưng cao của Mika khiến cho mọi người đều ngỡ ngàng và khả năng ca hát tuyệt vời của cô hội trưởng hội học sinh vốn lạnh lùng này thật kì thể nghĩ tới lại có 1 chất giọng tốt tới như vậy.....

Giọng ca quá tuyệt vời đầy như đưa người ta vào từng giai điệu, quyến rũ lòng người khiến ai cũng phải mê mẩn tới nỗi cả sân trường rộng lớn tới như vậy đều im thin thít, nín thở k tạo ra 1 tiếng động nào để nghe và cảm nhận từng câu hát của cô gái này.....

Và cuối cùng, kết thúc buổi biểu diễn đầy bất ngờ và thú vị này là từ giữa sân khấu 3 cô gái với 3 phong cách khác nhau nhưng đều khoác trên mình màu đen huyền bí, 1 cách ăn mặc cá tính từ từ tiến lên theo điệu nhạc và phía sau là dàn nhạc với Koon Ham chơi trống, Kevin chơi bass, Ren chơi Guitar cùng lúc với ánh đèn sân khấu được bật sáng rực rỡ soi rõ từng khuôn mặt thanh tú kia của tụi nó. Tiếng hát của 3 đứa cất lên, hòa vào cũng với nhau đã tạo ra 1 âm điệu tuyệt vời của bài hát “Glamorous Sky” bằng tiếng Nhật khiến ai cũng đều đứng.....

akehanashita mado ni mawaru ranbu no DEEP SKY AH aoide...

“kurikaesu hibi ni nan no imi ga aru (no)?” AH sakende...

tobidasu GO hakitsubushita ROCKING SHOES haneageru PUDDLE

FURASSHUBAKKU kimi wa CLEVER AH REMEMBER

ano niji wo watatte ano asa ni kaeritai

ano yume wo narabete futari aruita glamorous DAYS

“akewatashita ai ni nan no kachi mo nai no?” AH nageite...

hakidasu GO nomihoshite ROCK N’ROLL iki agaru BATTLE

FURASSHUBAKKU kimi no FLAVOR AH REMEMBER

ano hoshi wo atsumete kono mune ni kazaritai

ano yume wo tsunaide futari odotta glamorous DAYS

Mm... glamorous DAYS

nemurenai yo!

SUNDAY MONDAY inazuma TUESDAY WEDNESDAY THURSDAY yukibana... OH...

FRIDAY SATURDAY nanairo EVERYDAY

yamikumo kieru FULL MOON kotaete boku no koe ni

ano kumo wo haratte kimi no mirai terashitai

kono yume wo kakaete hitori aruku yo glorious DAYS

ano niji wo watatte ano asa ni kaeritai

ano yume wo narabete futari aruita glamorous DAYS

glamorous SKY...

Cả hội trường cứ bị 3 đứa chúng nó đưa đi từ ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác khi biểu diễn liền 3 bài hát với 3 mang âm hưởng, và tiếng nói của 3 nước Việt – Hàn – Nhật cùng lễ phục truyền thống của 3 nước : áo dài – hanbok – Yukata ...tất cả chỉ để nói lên những nét văn hóa riêng, những niềm tự hào của chúng nó về đất nước của mình, về quê hương nơi trôn rau cắt rốn của chúng nó để rồi kết lại là 1 bài hát tiếng Nhật do cả 3 cùng hát như 1 lời cảm ơn đất nước Nhật Năm xinh đẹp đã cho chúng 1 quê hương thứ 2 nữa.....

3 đứa chúng nó k chỉ cho ta thấy được những bài hát hay mà còn cho ta thấy được bản sắc của từng đất nước 1 điều mà k ai có thể nghĩ tới và làm được.....

Sau 1 hồi im lặng thì những tràng pháo tay cổ vũ nhiệt tình dành cho tụi nó, những giọt mồ hôi đổ xuống của chúng nó trong ngày qua quả thực k hề vô ích, viễn vông chút nào.....chúng nó đã làm được 1 điều k phải ai cũng làm được.....

Trên khấu, chúng nó cúi chào khán giả bằng 1 nụ cười rạng ngời trên môi ; nụ cười của niềm tin chiến thắng và hạnh phúc tràn đầy.....

Kết thúc,Nagai 1 và K.W đều có những bài biểu diễn tuyệt vời, đều được mọi người ủng hộ nhiệt tình; bìa nào cũng rất tuyệt, để lại được ấn tượng sâu sắc cho mọi người xem. Nhưng đây là 1 lễ hội văn hóa vì vậy nghiêm nhiên là tụi nó được ban giám khảo dành phần thắng cho rồi. Vì sao ư? Vì chẳng phải chúng nó đã thể hiện được văn hóa của k chỉ 1 mà tới 3 nước đó sao? Đây chính là điều mà những lễ hội văn hóa của trường đang rất cần và luôn hướng tới....

Sau đêm diễn, nhận giải xong là 3 đứa tụi nó ngủ li bì chẳng còn biết trời trăng gì nữa cả khiến cho 3 thằng phải nai lưng ra công chúng nó về nhà nặng muồn gây cả lưng nhưng chẳng thằng nào giám kêu than gì cả vì những gì chúng nó làm cho tụi hần thì bấy nhiêu đã là gì đâu.....

_Hừ, tại sao tui lại phải công con heo tạng này chứ?_Kevin nhăn mặt nhìn Ryan_anh trai của con heo tạng trên lưng hần đang nhớn nhoe đi cạnh mình

_Ha, chẳng nhẽ là tui sao? Quên đi. Sandy nó giúp mi nhiều vậy thì công nó có mất mát gì đâu, kêu ít thôi....mi cứ cẩn thận đó, rút em ta thì mi cũng xong đời_Ryan cười, nói 1 cách thản nhiên k quên kèm theo mấy câu đe dọa

Kevin k cãi được cái thằng bạn quái chiêu này nên đành im lặng là vàng.....chấp nhận số phận mà còng lưng ra công nó

_Xin chào_3 nhỏ kia tiến lại chắn đường tụi hần

_3 cô lại còn muồn gì nữa đây?_Ren nhúu mày tỏ rõ vẻ khó chịu

_Trò chơi kết thúc ở đây được rồi đấy, vĩnh viễn 3 cô chẳng bao h thắng được họ đâu. Những thứ gì k thuộc về cô thì mãi mãi sẽ chẳng bao h thuộc về cô cả_Koon Ham nói bằng chất giọng lạnh tanh

_Biến đi_Kevin buông câu nói cùng với vẻ mặt cực kì khó chịu

_Tụi em đợi ở đây k phải là để gặp 3 nhỏ đó mà là gặp anh thôi. Tụi em muồn noi là....._Yukiko nhìn tụi hần mỉm cười nói nhưng chưa nói hết câu đã bị Kevin chặn họng

_Lượn đi, tụi này chẳng có gì để nói với 3 cô cả_Kevin bước qua 3 nhỏ đó

_Nghe cho rõ nhé, tụi này k yêu và sẽ mãi mãi k bao h dành chút tình cảm nào cho các cô đâu, séo đi_Koon Ham nhìn 3 nhỏ bằng con mắt khinh thường

_còn động tới họ thì đừng trách tụi này ác_Ren lướt qua tụi đấy, k quên buông 1 câu cảnh cáo cùng vs nụ cười ác quỷ

3 nhỏ đó k nói được câu nào khi bị tụi hần từ chối 1 cách k thể nào phủ phàng hơn được nữa.....và thực sự phải nói rằng 3 con người mang tên Choi Koon Ham, Otohara Ren, Qualy Kevin h đã thay đổi rồi, k còn là những đại thiếu gia tiêu tiền như nước, ăn chơi nổi tiếng, lạnh lùng nhưng quyến rũ chỉ biết chơi bởi chác tán như trước nữa rồi.....

Còn lúc đấy, trên vai 3 chàng trai của chúng ta,3 nàng công chúa.....à k, phải nói chính xác là 3 Quỷ Nữ bỗng đứng lại ngoảnh miệng cười.....k biết đây là nụ cười hạnh phúc, tự tin, đắc thắng hay là gì hoắc cũng có thể là tất cả....

Đúng, với tụi nó hạnh phúc đơn giản chỉ là như thế thôi. Được nằm trên tấm lưng rộng mà vững chắc đó, được dành chọn trong trái tim người đó, được người đo nâng niu chăm sóc yêu thương bằng cả tấm lòng.....thế là quá đủ cho 1 hạnh phúc.....

_Shin, truyện gì?_Kêvin lạnh lùng hỏi, tay nâng ly rượu lên uống

Bọn Sindo bang đang kéo tới đây rồi ạ. Chúng tuyên bố sẽ đối đầu với chúng ta Shin e dè nói.

_lại bọn Sindo nữa ak? Gọi Koon Ham đi, Ren nữa_Kêvin khẽ nhú mày đứng dậy

À... ừm..... Nãy em nhìn thấy Anh Koon Ham đi với chị Kyu Min rồi ạ. Anh Ren... um...thì không liên lạc được ạ Shin ấp úng nói

_Hừ, 2 thằng này....._Kêvin nhăn mặt khó chịu vì 2 thằng có người yêu nên quên hết cả công việc

_Sao vậy Kêvin?_Ryan hỏi

_Bọn bang nhỏ đạo này không hiểu sao liên tục làm phiền. Tui đi đã, chút nói chuyện sau_Kêvin thở dài

Tui đi với Sandy đứng dậy hào hứng

_Đi làm gì, chỗ đàn ông con trai đàn bà đến đây làm gì? Cô ở yên đó đi_Kêvin quay lại nói

_Này, muốn ăn đập à! Đừng coi thường tui nhé!_Sandy nhăn mặt, dơ nắm đấm trc mặt Kêvin

_Ha, phải đó. Đi coi chút chắc không sao đâu_Ryan đứng dậy khoác vai Sandy cười

_Hừ, tùy 2 người, nói rồi_Kêvin bước đi

PHÍA SAU QUÁN BAR, BÃI ĐẤT BỎ HOANG

_Oa, đông vui thật đấy Hai nhĩ?_Sandy nhìn đám người đứng đợi đằng kia nói

Ừm Ryan cười, khẽ gật đầu

Ấy chà, ghê ha? Đạo này vụ nào cũng do chính đích thân “ông trùm Kêvin” ra tay xử lý, thật là vinh hạnh cho tụi này quá 1 thằng đầu trọc lóc. mặt đầy sẹo, mặc quần hoa, áo hoa nhìn Kêvin cợt nhả nói

_Lắm mồm quá mày, đi vào vấn đề chính đi_Kêvin lạnh lùng nói, giọng nói ko có 1 chút cảm xúc nào

_Chà chà, cũng chẳng có gì đâu, tụi này chỉ qua chào hỏi mấy chút thôi_Tên đó chỉ thẳng vào mặt Kêvin

_Hừ, vậy mày biết cái giá phải trả cho sự chào hỏi này chứ?_Kêvin nhếch môi nở nụ cười lạnh

_Chắc, cũng chưa biết được đâu nha, không mang theo mình cánh tay phải và cánh tay trái đặc lực thì mày chả là cái đích gì cả!_Tên đó nhìn Kêvin khinh khỉnh

_Bớt nhảm đi!_Kêvin bẻ tay xông thẳng vào bọn chúng

Trận hỗn chiến bắt đầu, bọn chúng đứa nào cũng cầm côn, cầm gậy..... lao tới Kêvin, trong khi Kêvin tay không đơn phương độc mã vào chiến đấu

_Chắc, muốn đánh nhau với Hắc Vương của “W” thì đúng là quá ngu ngốc_Sandy khoanh tay đứng nhìn lũ lâu nhàu đó bị sừ đẹp nói

_Ha, um. Nhưng 1 mình đánh với 100 thằng thì mất sức quá nhĩ?_Ryan trầm ngâm

_A! Zậy để em vào giúp tên đó cho_Sandy hào hứng

_Em muốn chọc cho Kêvin điên lên hả? Thằng nhóc này không chịu nhờ sự giúp đỡ của ai đâu, nhất là em đây_Ryan nghiêng đầu nhìn cô em gái ngốc.

_Hả, tại sao ạ!_Sandy không hiểu ý của anh mình

_Ngốc, vì con trai có lòng tự trọng cao lắm_Ryan xoa đầu Sandy mặt đang dần cả ra.

_Mấy người khó hiểu quá_Sandy nhú mày, lắc đầu (chắc, == đầu óc nhỏ này đơn giản đến ngờ nghệch luôn ak)

_Thôi được rồi, em đứng dậy đi, anh qua giúp Kêvin 1 chút_Ryan cười rồi chạy vào đám hỗn chiến

Nhưng thực chất đây chỉ là 1 trò đùa của kẻ bày ra, và người bị nhắm tới không phải là Kêvin mà là 1 người khác....

_Sandy...._Ryan cảm thấy có gì đó không ổn nên liếc nhìn về phía Sandy đang đứng đó và y như rằng Sandy bị tụi đấy tóm.....

“Bóp”

Mãi chú ý tới Sandy mà Ryan ko để ý mà bị bọn đấy phang ngay cả cây gậy vào đầu

_Ryan, không sao chứ_Kêvin chạy lại bóp nát cổ thằng vừa đánh Ryan

_Không, Sandy_Ryan hơi choáng 1 chút

_Haha, Lee Sandy, Qualy Kêvin muộn mất rồi!_thằng đó kẻ con dao vào cổ Sandy, và thằng đó không ai khác chính là ten cầm đầu băng phản loạn

_Thằng khốn, bỏ em gái tao ra_Ryan chùng mắt nhìn tên đó đấy chết chóc

_Ha, muốn em gái mày thì 2 đứa mày đứng yên chịu đánh đi_Thằng đó ra lệnh.

_Quên đi Hai, Kêvin kệ em_Sandy hét lên

_Ồ, cô em to mồm lắm. Nhìn ngon ghê ha, cô em mà không chịu im lặng thì anh sẽ thật cứng đó_Tên đó nhìn Sandy bằng ánh mắt thêm thường

_Hừ, đủ rồi đấy_Kêvin thở dài, quyết những vết máu dính trên mặt đấy Ryan đang mất bình tĩnh xuống bước lên nói.

_Ha, thế mày nghĩ làm gì được tụi tao? Chẳng phải con nhóc này rất quan trọng với 2 đứa tụi mày mà_Tên đó đắc trí nói

_Hừ, mày tự đắc quá đấy. Sandy , nghe này, cái thẻ cô cầm ý đủ khả năng để giết người đấy. Nó làm bằng kim cương đen_Kêvin nhếch môi vẻ nụ cười nửa miệng.

_Hả Tên kia vẫn ngệt mặt không hiểu thì đã thấy lưỡi dao kẻ ở cổ Sandy bị đẩy ra và chẳng biết lý do tại sao mà hắn đã nằm sõng soài dưới đất

_Chắc, cái thẻ này đúng là tiện thật_Sandy cầm thẻ đen nhìn tên đó nằm đo ván dưới đất.

_Sandy_Ryan ôm chầm lấy cô em gái mình suýt nữa thì kích hoạt khả năng giết người của mình

_Hi, em ổn mà_Sandy trấn an mình

Cũng phải thôi với Ryan thì Sandy là người con gái duy nhất quan trọng với anh, người mà suốt từ bé tới h anh luôn nâng niu, bảo vệ, chăm sóc từng chút 1. Anh đã từng mất đi 1 nửa mạng sống, 1 trái tim, 1 tình cảm, đã từng đau tới phát điên lên rồi nếm chắc chắn 1 điều rằng, anh sẽ không để tên đấy chết toàn thân

_Ha, chú em. Tụi này có truyện muốn hỏi nên đi về bang uống nước chè với tao chút nhé_Kêvin dẫm chân lên người tên đấy cười khinh khỉnh

_Mày....._Tên đó tức giận nhưng chẳng làm gì được Kêvin

“KLÍCH”

Kêvin bỗng nghe thấy tiếng súng lên nòng, quay lại nhìn thì.....

_SANDY_Kêvin chạy tới chỗ Sandy

“PÀNG”

Hồng tâm của tia laze được nhắm thẳng vào đầu Sandy, Kêvin chạy tới chỗ Sandy cũng là lúc tiếng súng vang lên. Cả Kêvin và Sandy đều ngã xuống đất.....

_Kêvin, Sandy...._Ryan hiện rõ 2 chữ “lo lắng” chạy tới

_Chết tiệt, bọn khốn này._Kêvin nhú mày đứng dậy.

_Này, Sandy cô không sao chứ? Bị thương chỗ nào không?_Kêvin lay lay Sandy

_Ừm, không sao? Ê ảm người thôi. Anh Ryan bắt được thằng bắn không?_Sandy chống tay đứng dậy.

_Không! Nó chạy rồi, bọn chúng dùng kẻ dương đông kích tây_Ryan mắt thì vẫn bình thản nói nhưng trong giọng rõ ràng có 1 sự tức giận tột cùng

_Thôi, lùi vào trong đi, nhanh lên_Kêvin kéo tay Sandy với Ryan vào trong.

TẠI PHÒNG CẤM

_“RẦM”.. “SANDY”_Mika, Kyu Min đẩy cánh cửa “Rầm” lao vào.

_Hi, không sao đâu, hai người đừng lo_Sandy cười, trấn an 2 nhỏ bạn đang phát hoảng.

_Thật không sao không? Đã kiểm tra chưa? Có xước sát chỗ nào không??_Kyu Min sờ tay chân Sandy kiểm tra

_Haha, không sao mà!_Sandy cười toét vì bị Kyu Min kiểm tra vào trúng mấy chỗ có máu buồn.

_Bọn này nhắm vào Sandy sao? Có ý gì vậy? Anh Ryan, anh biết tụi này là ai chưa?_Mika trầm ngâm 1 lúc rồi quay lại hỏi Ryan.

_Không? Bọn này không nhắm vào Sandy đâu_Kêvin tựa người ở bức tường cạnh đó nói.

_Hử? Là sao?_Sandy nghệt mặt quay lại nhìn Kêvin khó hiểu.

_Ừm, người bọn này nhắm vào là Băng Nữ_Ryan nhìn Sandy, ánh mắt tĩnh lặng nhưng kiên quyết

_Băng Nữ_Cả lũ đồng thanh quay lại nhìn Ryan.

62. Chương 62

_Phải, bởi vì người biết về Lee Sandy ngoài 10 người cha và chồng của Sandy thì cái tên Sandy dường như k tồn tại đâu.Còn ở thế giới đêm thì chẳng ai rõ mặt của Sandy và tên thì càng k biết vì tất cả đều dùng mặt danh mà, k những vậy Sandy còn được bảo hộ bởi rất nhiều ng nữa nên chẳng ai giám động vào nó đâu. Chỉ có “W” thôi _ryan giải thích

_”W” ă? _Sandy nhìn anh trai mình như k tin

_Có nhiều truyện em chưa biết đâu. Rồi sau này em sẽ rõ_Ryan cười hiền xoa đầu cô em gái

_Anh Ryan, như thế này thì tụi em qua bảo vệ chị Sandy nhé_Leo lên tiếng

_k cần đâu, 4 đứa cứ chia nhau ra bảo vệ Mika và Kyu Min đi.Koon Ham vs Ren, 2 đứa cũng phải thận trọng hơn trong việc vả vệ Kyu Min với Mika nhé. Tuy h chúng đang nhắm vào Sandy nhưng sau này thì cũng chưa biết thế nào đâu. Còn Sandy, em phải ở bên cạnh Kevin 24/24 cho anh trong những ngày này, rõ chưa?_Ryan ra lệnh

_Haizzzz....dạ_Sandy thở dài ngao ngán, vậy là nó lại bị mất tự do trong mấy ngày này rồi

_Tui phải đi Mỹ 1 thời gian rồi sẽ về Việt Nam nên Kevin, nhờ cậu trông Sandy hộ tui nhé.Mọi truyện đợi lúc tui về rồi sẽ giải quyết tiếp_Ryan quay lại nói, vỗ vai Kevin

_Hiểu rồi_Kevin gật đầu

_Hai, anh đi đâu vậy??_Sandy nhìn anh mình lo lắng

_Anh đi chút việc.Em ở nhà phải ngoan nghe k?Anh về rồi sẽ cho em rõ mọi truyện luôn à_Ryan mỉm cười

_Dạ...._Mặt nó lại sị xuống vì h nó lại phải xa hai của nó nữa rồi

* * * * *

Những ngày sau đó, hai nó đi nên Kevin chuyển đến ở nhà Sandy luôn, 2 con người thì xuất ngày cãi nhau chỉ chóc như cho với mèo ý; nhưng lúc thì lại cực kì hợp nhau trong mấy truyện cuộc sống cũng như quan điểm sống. Nhưng có 1 điều là ở nhà thì Sandy nhà ta cứ phải gọi là ăn, chơi, ngủ, nghỉ thôi còn từ nấu cơm, rửa bát, dọn nhà,...thì do 1 mình Kevin nhà ta làm hết đấy ạ, với 1 lí do Sandy nhà ta đưa ra rằng k biết làm gì cả nên Kevin nhà ta tính ưa sạch nên đành ngậm ngùi làm thôi.(mất hình tượng “ông trùm Kevin” ghê) .Tứ quý thì h vắng nhà xuất vì lúc nào cũng phải theo 2 cặp kia mà, nên toàn đi tới đêm mới về thôi....

TUẦN SAU:

_Anh về rồi đây _Ryan mở cửa nhà bước vào

_Anh..... _Sandy chạy vèo từ trong nhà chạy ra ôm trằm lấy anh trai mình

_Um, ở nhà ngoan chứ hả? Có vấn đề gì xảy ra k? _Ryan mỉm cười hỏi nó khi nó vẫn con đang dụi đầu vào cổ anh vì nhớ

_K có vấn đề gì đâu. Chắc đang đợi động tĩnh của ta _Kevin bước ra nói

_Um... _Kevin khẽ gật đầu

_Này...này Ryan....đừng có ôm Sandy nữa, tụi này ghen đó nhá _1 giọng nam cất lên từ phía sau

_phải đó, 2 người đừng có thắm thiết như vậy trước mặt tụi này chứ!!...._1 giọng nam khác khó chịu vang lên

.....

_Mấy người..... _Sandy nhìn những người phía sau mà ngạc nhiên

_Hi, em ôm em gái em thôi mà, đâu có ai cấm đâu à. Khi nào mấy anh về làm rõ chính thức đã rồi tính sau nha _Ryan ôm vai Sandy quay lại nhìn mấy bộ mặt hầm hằm sát khí đó cười rõ là tươi

_Mấy anh tới đây làm gì vậy ??? _Sandy nhú mày, trống tay nhìn mấy cái mặt đang nhìn nó như ăn tươi nuốt sống kia 1 cách khó chịu

_Anh gọi họ tới đây.Vào nhà đi đã rồi nói chuyện tiếp, ở ngoài này k được an toàn lắm đâu. Kevin, phiền cậu gọi mấy người kia tới đây luôn nhé, có việc cần làm rồi _Ryan kéo Sandy vào nhà rồi quay lại nói với Kevin

Kevin khẽ gật đầu rồi bước đi

NỬA TIẾNG SAU,TẠI CĂN HẦM NHÀ SANDY:

_Mọi người tới đông đủ rồi vậy vào thẳng vấn đề luôn nhé. Sandy, lâu nay anh vẫn dấu em sự thật, k muốn cho em biết tất cả nhưng h đã tới lúc anh cho em biết rồi. Windy đã bị sát hại chứ k phải đơn thuần bị giết đâu; người đứng sau điều khiển cái tên giết Windy chính là tổ chức “W” _Ryan nhìn Sandy bằng ánh mắt quyết đoán

_Cái gì? _Koon Ham, Ren, Mika, Kyu Min k tin vào tai mình

Sandy hiện h đã chết sống người

Còn Kevin thì dường như chẳng có biểu hiện gì là sock quá cả, cứ nhu việc này là quá đổi bình thường ý...có lẽ hần đã biết từ trước rồi

_Truyện này, tất cả đều là sự thật đấy. Sandy,ta mong con hãy kiên cường lên

_Sandy, con hãy nghe Ryan nó nói hết đã rồi hãy quyết định có nên tham gia vào cuộc chiến này hay k?

.....

Xung quanh hiện ra 10 chiếc màn hình tinh thể lỏng cũng với khuôn mặt 10 người đàn ông trung niên khuôn mặt người nào cũng đều cho ta thấy rõ sự ục quyền của mình

_Cha _Mấy tên chồng của Sandy đứng lên cúi chào mấy ng này qua màn hình

_Cha.... _Sandy vẫn sững sờ nhìn những người cha nuôi của mình

_Ryan, đã tới lúc rồi đây _Giọng ông Ai trầm trầm vang lên

_Sandy, trước khi Windy mất đã cài cái này vào bụng Wind. Đó là 1 con chip giữ liệu của “W” . Lúc đầu anh không phát hiện ra con chip này đâu nhưng khi Windy mất Wind nó cứ bám theo anh suốt rồi cũng chẳng chịu ăn uống gì cả, càng ngày nó càng yếu Khi đi khám mới biết là trong bụng nó có con chip này và trong con chip dữ liệu ấy là kế hoạch mà “W” muốn Windy tham gia cũng như các giữ liệu liên quan tới ngày tận cùng của thế giới” _Ryan cầm con chip đưa vào máy tính.

Trên màn hình chiếu to nhất được đặt vào giữa phòng lần lượt hiện lên những giữ liệu mật của “W” về “ngày tận cùng của thế giới”. “W” đã tạo ra phần mềm thúc đẩy “ngày tận cùng của thế giới” tới nhanh nhờ những bộ óc thiên tài để sau đó tái thiết lại thế giới thông minh với những người được chọn tồn tại, là những người mang trong mình những bộ óc siêu việt mà trời đã ban cho.

_Cái quái gì thế này! _Ren thốt lên

_Đây là.... _Koon Ham sững sờ nhìn những giữ liệu trước mặt

_Windy vì muốn con người bình đẳng, không phân biệt tầng lớp trí thức, nông dân, công nhân hay gì cả nên đã không đồng ý phương án này cũng như không muốn làm quỹ đạo của trái đất bị lệch đi mấy độ do sự đẩy nhanh này. Chính vì vậy mà “W” đã tìm cách giết Windy để bịt miệng, sợ Windy nói với chúng ta làm ảnh hưởng tới dự án của chúng _Ryan giải thích

_Vậy còn việc ám sát Sandy lần này thì sao? _Mika hỏi

_Sandy là ngoài dự án của chúng. Đáng nhẽ người lên thay cho Thiên Nữ phải là người của chúng nhưng Sandy lại xen vào tranh cử chức đứng đầu và hoàn thành quá xuất sắc cùng với lý do tìm người trả thù cho Thiên Hoa nên trước sau gì cũng sẽ giết Sandy thôi. Những gì Sandy làm cho “W” cũng đủ cho chúng thấy khả năng Sandy sẽ lật đổ cả “W” cao như thế nào _Ryan thở dài nhìn Sandy

Hiện tại Sandy vẫn chết sững, ánh mắt nó dán vào màn hình trước mặt, 2 hàng nước mắt chảy dài 2 bên gò má....

_Sandy.... _10 người cha của Sandy đứng đây định lại chỗ nó nhưng đã có 1 người tới trước, 1 người nó cần hơn.

_Anh biết em đang cảm thấy thế nào! Đau lắm đúng không? Nhưng Sandy à, giờ chưa phải là lúc em rơi nước mắt đâu. 4 năm trôi qua ta đã phải chịu quá nhiều đau thương rồi, giờ là lúc ta đòi lại trong sạch cho Windy chứ? _Ryan nhẹ nhàng ôm Sandy vào lòng, vỗ nhẹ vào lưng nó

_Chị... chị Windy.... _Sandy nói nghẹn ngào trong tiếng khóc.

_Sandy, cái chết của Windy không thể cho nó là vô nghĩa được. Em hiểu anh nói gì chứ? Anh sẽ luôn ở cạnh em nên đừng lo nha _Ryan quyết đi những giọt nước mắt của Sandy, khẽ mỉm cười trấn an cô em gái mình.

_Dạ _Sandy khẽ gật đầu.... giờ nhìn Sandy như 1 bông hoa nhỏ trong vòng tay của anh trai mình vậy, có lẽ chỉ ở bên Ryan thì Sandy mới cho mình được phép yếu đuối

_Với anh em là người phụ nữ quan trọng nhất trong cuộc đời này của anh _Ryan đặt nụ hôn nhẹ lên má Sandy

.....

_Chết tiệt, thằng Ryan thằng Ryan rõ ràng đang chơi tụi mình mà _ chồng thứ 1 của Sandy nói

_Tức mắt quá! _chồng thứ 2 nháy mắt liên tục khi nhìn thấy cặp đôi này

_Muốn đâm thằng này ghê _chồng thứ 3 nhìn Ryan tức giận, tay lăm lăm nắm đấm.

_Tui mà thành rể nhà này thì nhất định không tha cho thằng Ryan này _1 tên bề tay răng rắc, ánh mắt hình viên đạn nhìn Ryan

.....

Vô vàn lời nguyện rửa của 10 ông chồng hờ của Sandy dành cho Ryan, nhưng dường như Ryan vẫn không quan tâm lắm, ánh mắt chỉ liếc qua họ, nở nụ cười nửa miệng đầy đắc thắng....

_Oa, nghe anh Ryan nói vậy mà tui đỏ mặt lun ak! _Kyu Min ôm mặt hơi ửng hồng của mình

_Chắc, thế này thì còn lâu Sandy mới lấy được chồng, 10 chồng kia của Sandy phải chờ dài dài _Ren khẽ nhếch môi nở 1 nụ cười.

_ Anh Ryan giữ em gái thật đấy! _Mika nhìn 2 người họ mà thốt lên

_Kevin, không thấy cậu có phản ứng gì nhỉ? _Koon Ham nhìn Kevin khi tên này vẫn bình thản như không có gì ghê gớm vậy.

_Phản ứng gì? _Kevin nhìn Koon Ham không hiểu

_Nhìn 2 người kia cậu không thấy gì sao? _ Koon Ham hất mặt về phía Sandy và Ryan đang ôm nhau

_Thấy gì? Cái cảnh này tui thấy mười mấy năm rồi. Là cậu thì có phản ứng gì không? Kevin

_À um...._Koon Ham gật gù

.....

_Được rồi Ryan, 4 năm rồi ta nghĩ con cũng chọn được 1 kế hoạch nào đơ chứ?_1 trong 10 người cha của Sandy lên tiếng hỏi

_Dạ, đương nhiên là có ạ _Ryan quay lại mỉm cười

_TRước hết, Mika, Kyu Min, Koon Ham, Ren và Tứ Quý. 8 đứa này nhờ 10 anh hãy giúp họ hoàn thành nốt những gì cần thiết nhé.Cha, cũng nhờ cha giúp huấn luyện luôn cho 8 người này ạ; cứ dùng cách thức như đã áp dụng với tụi con là được ạ _Ryan nói tiếp, quay lại nhìn 10 người cha nuôi của mình nhờ cậy

_Được _10 ng cha và 10 ng chồng của Sandy gật đầu

_Thời gian là bao lâu vậy ????_1 trong 10 ng chồng của Sandy hỏi

_1 tháng_Ryan cười, dơ 1 ngón tay lên

_Ặc, đùa à? 1 tháng làm sao mà có thể xong được chứ? Đây, em đang thách đố tụi này à? _1 tên chồng của Sandy nhăn mặt nói

_Đâu có đâu, chẳng phải mấy anh cũng chỉ dạy Sandy trong đúng có 1 tháng mà đã đủ giúp Sandy trở thành người đứng đầu điệp viên ở “W” đó sao??_Ryan vẫn mỉm cười, nụ cười cố hữu

_Nhưng mà Sandy khác_Người đó nhăn mặt

63. Chương 63

_k khác đâu anh. 8 đứa này cũng k phải là người bình thường đâu.Chúng đều là những đứa trẻ đã được lựa chọn cho ngày này rồi đấy ạ, cũng đều mang trong mình 1 tuyệt võ cũng như những kiến thức cơ bản đều k phải lo gì cả. Vậy nên 1 tháng chắc chắn là thừa chứ k thiếu đâu ạ, ta phải nhanh chóng hoàn thành xong tất cả trước khi “W” phát giác ra tất cả_Ryan quả quyết

_Phải đấy, mấy anh đừng có coi thường bạn của em nha. Họ hơn những gì mấy anh tưởng đấy, dù sao cũng là bạn của Lee Sandy này cơ mà_Sandy khẽ cười, ánh mắt đầy tin tưởng hướng về những người bạn của mình

_Haizzz....Thôi được, tụi anh sẽ cố hết khả năng của mình_Người đó thở dài

_Ok, cha nhờ cha 8 người này nha _Sandy nhìn 10 người cha của mình khẽ mỉm cười

_Được _10 người cha gật đầu

10 màn hình tinh thể lỏng vụt tắt, 8 đứa tụi nó cùng 10 người chồng của Sandy cũng đứng dậy dời đi chỉ còn lại Ryan, Sandy, Kevin ở lại

_Sandy, em theo Kevin đi dẹp loạn mấy cái bang phái đang nổi loạn đấy đi, chúng do “W” đứng sau đấy nên mới dám làm phản nên nhớ phải cẩn thận đấy, rõ chưa? Kevin, nhờ cậu để ý con pé quậy này giùm nhé _Ryan quay lại nói với Kevin và Sandy

_Dạ ? _Sandy gật đầu

_Còn cậu? _Kevin hất mặt hỏi

_um, tui sẽ nhân thời gian này xâm nhập vào máy chủ của “W” để tạo ra phần mềm phá hủy chương trình bảo vệ của “W” và sẽ tạo ra 1 con virus để có thể phá hủy tất cả các máy lớn nhỏ và cả máy chủ của “W” để xóa sổ tất cả những dữ liệu của kế hoạch này luôn. _Ryan cười, vẫn là nụ cười mỉm cố hữu nhưng soa lại khiến ngta có cảm giác ớn lạnh

_Hiểu rồi, đi đây _Kevin gật đầu rồi kéo Sandy bước ra ngoài

1 TUẦN SAU:

Cái tên “Ông trùm Kevin” đã mai danh ẩn tích 1 thời h lại vùng lên vang rộ khiến cho người ta khiếp sợ hơn khi trong chỉ có 1 tuần mà bang của Kevin đã dẹp gần hết 100 vang hơn nhỏ gồm các phần từ nổi loạn 1 cách triệt để .Khi người ta tới những bang này thì chẳng thấy còn 1 bóng người nào ngoài những đồng đồ nát ,hoang tàn ,tro bụi bay ngập trời sau 1 trận cháy mà thôi....Ặc biệt là hiện nay ở cái thế giới đêm này đang xôn xao, âm ỉ lên vì 1 người con gái luôn đi cùng “ông trùm Kevin” và xuất hiện trong rất cả các trận dẹp loạn đấy; k ai biết được cô là ai, k ai thấy được gương mặt cô do cô luôn đeo chiếc kính đen to bịt che đi nửa gương mặt của mình nhưng chỉ cần nhìn dáng vóc, phong thái và nhất là cô lại là ng luôn bên cạnh “ông trùm Kevin” thì cũng đủ biết đó là 1 cô gái đẹp rồi. Và còn đặc biệt hơn thế nữa, cô lại là người con gái đầu tiên được sánh bước với “ông trùm Kevin” lâu tới vậy cũng như là người đầu tiên cùng hắn tham gia vào chiến trường k liệt của những bọn ở thế giới đêm

K chỉ vậy, người ta cứ ngỡ tưởng rằng “ông trùm Kevin” lại cho chúng thấy điểm yếu của mình khi đặc biệt chú ý tới cô gái nhưng có ai lại ngờ được rằng cô gái bên cạnh “ông trùm Kevin” lại có khả năng giết người ngang ngửa với hắn đâu, khiến cho ai ai cũng phải khiếp sợ khi cặp đôi này xuất hiện....

_Hey! Chào mọi người. Sandy tới thăm mọi người đây nè _ Sandy hớn hở chạy vào phòng tập của 8 đứa kia cùng với Ryan và Kevin

_Sandy.....nhớ cậu quá à _Kyu Min vừa nhin thấy Sandy là vút tất cả chạy tới ôm chầm lấy Sandy

_hihi, vẫn tốt cả chứ mọi người _Sandy cười, nhìn mặt mũi Kyu Min đầy mồ hôi

_Um, tốt _Kyu Min gật đầu lia lịa

_Ở ngoài thế nào rồi? Mọi thứ vẫn ổn cả chứ? _Mika bước tới hỏi

_Ừ, cứ yên tâm đi _Sandy gật đầu, cười toét

_Hừ, cậu mà bị làm sao thì tui cho cậu chết luôn đó _Mika lườm, mồm cảnh cáo Sandy

_Hi hi..... _Sandy cười trừ

_Anh Ai. Mấy đứa này tập tành thế nào rồi ă? Ổn cả chứ? _Ryan hỏi

_um, tạm thời thì vẫn ổn _Ai gật đầu đi tới

_Này Sandy, Kevin có muốn thử đấu với bọn anh chút k?? _Ai nhìn Sandy và Kevin thách thức

_Anh đang thách thức em đó hả? _Sandy nhú mày

_Đủ sức k đấy? _Kevin nhìn anh Ai bằng ánh mắt nghi ngờ

_Này 2 cái đứa kia, khinh thường bọn an vừa thôi nhé_1 trong mấy tên chồng của Sandy nói

_Chắc.... _Cả Sandy và Kevin đều chẹp lưỡi lắc đầu

_Mấy anh, cũng 4 năm rồi đấy, có còn muốn làm rể nhà họ Trương k vậy??? Có muốn đấu thử chút k???_Ryan nói, tiến về phía cổ em gái mình mà ôm rồi nở nụ cười hiền cực đều với mấy ông chồng tương lai của Sandy

_Được, vậy Ukey đấu với Sandy, Hangwa đấu với Kevin còn để Ai này tiếp thằng Ryan_Ai tức giận nói

Mấy đứa kia mặt đằng đằng sát khí nhìn Kevin với Ryan như muốn ăn tươi nuốt sống cho hả dạ vậy

_Hi, nường tay nha anh _Sandy bẻ tay bước đến trổ Ukey

Tiếng còi cất lên, cả 3 cặp đấu bắt đầu xông vào đánh nhau, vẫn dùng tất cả khả năng của mình có được để đánh.....

_Mấy em nên nhìn kỹ đi, 3 đứa kia có thể gọi là 3 con quái vật luôn đấy. người ta mất cả ít nhất 1 năm để hoàn thành khóa huấn luyện này nhưng 3 đứa đó chỉ mất 1 tháng, có khi chưa tới 1 tháng đã hoàn thành xuất sắc nó rồi. nhìn mà học tập đi_1 trong mấy người chồng của Sandy nói

_Kinh khủng thật _Mika thốt lên

Ngay khi tiếng còi vừa cất lên thì Sandy và Ukey đã lao vào nhau với vận tốc kinh khủng rồi.....Sandy dùng chân mình tấn công dồn dập về phía Ukey khiến Ukey k thể phản công kịp. Những đường di chuyển chân điệu nghệ, nhanh và nhịp nhàng luôn nhắm vào trở hiểm của Ukey 1 cách quyết đoán k hề khoan nhượng 1 chút nào.

Còn bên phía Kevin thì lúc mới đầu rõ ràng là anh Hangwa chiếm lợi thế hơn khi liên tục dồn Kevin vào chân tường nhưng chỉ với 1 cái bật ng lộn vòng trên không chung mà Kevin đã thay đổi tất cả, từ phòng thủ chuyển sang tấn công. Cánh tay săn chắc của Kevin liên tục trông đỡ những đòn đánh của Hangwa đồng thời ra những đòn phản lại cực kì hiểm hóc khiến anh Hangwa cũng phải lao đao....

Cuối cùng màn hay nhất chính là màn đấu của anh Ryan với anh Ai. Cả 2 người này đều ngang tài ngang sức, bất phân thắng bại. Người ngoài nhìn vào thì cứ tưởng là vậy thôi chứ thực ra thì những đòn đánh đầy uy lực của Ai nhắm thẳng vào Ryan nhưng thực chất cảm giác lại k hề động tới ng của anh Ryan mà cứ như là đánh vào k khí vậy.....1 người cứ đánh 1 người thì cứ né nên chỉ lúc sau thôi ta có thể thấy rõ ràng rằng ng mất sức chính là anh Ai.....và cũng là lúc anh Ryan phản công

_Anh à! Con đường làm rể nhà em cho anh còn dài lắm.....

Sau câu nói này ,chỉ với 1 động tác mà Ryan đã hạ gục được anh Ai khiến anh nằm đo ván dưới đất dễ dàng, k thể nhúc nhích được chút nào luôn

Rồi lần lượt Kevin, Sandy cũng hạ gục các đàn anh của mình chẳng mấy khó khăn cả

_Au ui,Sandy à tại sao đoạn cuối em lại dùng mỹ nhân kế chứ?_Ukey ôm cái lưng rên rỉ đau khi này Sandy đầu đã nhìn mình mỉm cười rõ tươi 1 cái làm tên này bất ngờ đến ngỡ ngàng, bản thân trc nụ cười đó rồi tung 1 cú sút ngay vào lưng 1 cách phũ phàng

_Hi, quên rồi sao? Em được mệnh danh là Kumiho đấy_Sandy cười đắc trsi lè lưỡi chêu người Ukey

_Chắc, kể ra thì thua vì gái cũng đáng, nhỉ?_Kevin nhìn Ukey nói đều

_Cậu....._Ukey tức, mặt đỏ bừng bừng

_CHắc, chơi vậy đủ rồi đó. Sandy, Kevin về thôi còn cho mấy đứa kia tập nữa_Ryan lại vỗ vai Sandy và Kevin

_Ok _Kevin gật đầu

_O,Sandy đã về rồi sao? Về sớm thế, ở lại chơi thêm chút súa nữa đi_Kyu Min mặt tiu nghỉu

_Thui tui về, Kyu Min ở lại tập cho tốt na, mấy bữa nữa gặp lại, ok _Sandy nựng má Kyu Min an ủi

/_Um...._Kyu Min mặt sĩ xuống

Tất cả chào tạm biệt nhau, Sandy để lại phía sau 8 con người đối với mình là cực kì quan trọng để tiếp tục hoàn thành việc còn dang dở kia để đợi chờ tới ngày gặp lại “W”

_Mấy đứa đã thấy rõ tất cả rồi chứ?_Anh Ai quay lại hỏi tụi nó

_Dạ _Cả 8 đứa đồng loạt gật đầu

_1 tháng để mấy đứa mạnh được như 3 đứa đó là k thể nhưng để mạnh lên hẳn xưa thì hoàn toàn có thể, hiểu k?_1 người ck khác của Sandy nói

_Tại sao k thể bằng được 3 ng đó chứ_Mika nhú mày

_Tụi này k có ý khinh thường mấy em đâu nhưng mấy đứa khác 3 đứa kia. Khi trước, chúng nó k phải chỉ tập đơn giản là để chiến đấu như các em mà 4 năm trước chúng nó tập là vì lòng thù hận đấy_Anh Ai giải thích

_Thù hận?_Kyu Min bắt giác nói

_Là vì chị ấy phải k ạ? Chị Windy đó?_Mika hỏi

_Ừ, với Ryan thì Windy là 1 người vợ mà nó yêu thương hết mực, người soi sáng cả tâm hồn nó. Với Kevin thì chị gái mình cũng là người phụ nữ quan trọng nhất của cuộc đời mình. Còn với Sandy.....thì Windy là.....là 1 thiên thần _Càng nói về sau giọng anh Ai càng nhỏ dần

_Thiên thần?_Ren thốt lên

_Trong mắt Sandy thì Windy như 1 thiên thần vậy. Em nhìn thấy ảnh Windy thì chắc cũng rõ chứ nhưng k chỉ đơn giản là vậy đâu mà Windy còn là người thứ 2 kéo Sandy khỏi bóng tối nữa đấy. Sandy dù có là 1 đứa ngang bướng, cứng đầu như thế nào đi chăng nữa thì đứng trước mặt Windy lại thành 1 đứa hiền như bụt luôn _Anh ai khẽ mỉm cười khi nhớ tới những truyện ngày xưa

_Chị Windy có ảnh hưởng lớn thật đấy_Kyu Min nói

_Đi tập tiếp thôi, ta k còn nhiều thời gian nữa đâu _Mika bước tới trở tập luyện

_Mika à _Ren nhìn Mika khó hiểu

_Em k muốn làm vướng chân Sandy trong việc lần này đâu. Chắc mọi người cũng muốn vậy chứ phải k? Tập tiếp thôi _Mika khẽ nở 1 nụ cười hiền

_Ok...._Cả lũ cùng đồng thanh

Nhờ những lời nói của anh Ai cũng như những người đàn anh khác đã giúp cho chúng nó có thêm rất nhiều động lực để tập luyện...Khóa luyện tập trong 1 tháng này quả thực là rất vất vả, khó khăn với tụi nó khiến tụi nps nhiều khi phải tự hỏi rằng 4 năm trước làm thế nào mà Kevin, Sandy rồi cả anh Ryan có thể vượt qua được trong khi mà lúc ấy mới chỉ có mười mấy tuổi và cũng vẫn chỉ là những đứa trẻ thôi.....vẫn còn là những đứa trẻ đáng nhẽ phải được hưởng hạnh phúc của 1 đứa trẻ chứ tại sao lại làm những việc phi thường tới như vậy.....

Những bài tập này thực sự phải nói là quá khắc nghiệt khiến cho 8 đứa tụi nó lúc nào trên người mồ hôi cũng nhễ nhại, mình mẩy mấy ngày đầu tập luyện thì cứ phải nói là rã rời, nhức nhối tới phát khóc mà vẫn phải cắn răng chịu, nuốt nước mắt mà tập. Gặp những người đàn anh này thì tụi ó mới biết được rằng khả năng, thể mạnh của mình vẫn chưa là gì và cũng chẳng bằng ai cả....tất cả đều là những con người rất mạnh và k thể coi thường đc....

64. Chương 64

3 TUẦN SAU:

Kevin cùng Sandy và đám người trong bang bước vào bar của mình sau khi vừa đi càn quét 1 băng nhóm về.....

_Đại Ca.....

_Đại Tỉ.

Bọn đàn em cúi chào Kevin và Sandy Chẳng biết từ lúc nào mà Sandy đã trở thành người phụ nữ của “ông trùm Kevin” để được bọn đàn em Kevin gọi là “đại tỉ”

Lúc đầu Sandy k cho gọi đầu, đứa nào mà gọi cũng bị Sandy cho ăn đánh luôn nhưng mà tại tụi nó chẳng thấy Kevin ý kiến gì về chuyện này nên tụi đấy đầu giám gọi khác....chúng thà bị Sandy cho ăn đánh còn hơn là bị “ông trùm Kevin” sử dụng 1 cách k còn gì đẹp hơn cả mình và cả gia đình.Chính vì vậy mà Sandy nói hoài nói mãi, đánh hoài đánh mãi cũng chán nên cuối cùng là nản chẳng buồn nói nữa luôn.....

_Chị hai _Shin bước lại (cố mỗi mình Shin biết Sandy từ trước và coi Sandy như là chị mình nên gọi vậy thôi. Đừng coi thường Shin nhé,Shin nhà ta chỉ đứng sau 3 người thôi còn đứng trên tất cả những bọn còn lại đấy và rất được Kevin tin tưởng)

_Um, sao vậy ? _Sandy quay lại hỏi

_Dạ, anh Ryan này có gọi bảo em nhắn với chị và anh Kevin là mấy người kia đã tập luyện xong rồi ạ _Shin cười

_A! Nhanh vậy sao?? _Sandy khác ngạc nhiên

_Dạ, anh Ryan bảo 2 người sắp xếp thời gian giải quyết dứt điểm công việc rồi về nhà sớm nhất ạ _Shin khẽ gật đầu

_Um, hiểu rồi, thanks nhé _Sandy cười, gật đầu

.....

1 THÁNG TRÔI QUA

Mọi thứ bắt đầu vào guồng quay của nó, mọi truyện trong tương lai như thế nào đã được sắp đặt từ trước và h chỉ còn chờ chúng nó hoàn thành nốt đoạn đường cuối _đoạn đường mà 4 năm liền vẫn luôn được che phủ bởi 1 lớp sương mù.....1 sự phản công lớn để chốt lại cái quá khứ đeo bám tất cả 4 năm liền.....

_Anh Ryan, 1 tháng rồi, kế hoạch tiếp theo là gì đây ạ? _Ren hỏi

_Um, mấy anh, tụi nhóc này tập ỏn thỏa cả chứ? Sao cho chúng nó hoàn thành khóa luyện nhanh vậy??? _Ryan quay lại hỏi mấy ông chồng của Sandy

_Khi thực chiến sẽ rõ chúng nó như thế nào thôi _1 người chồng của Sandy cười đầy ẩn ý

_Hừ, tốt ngoài sức tưởng tượng luôn ấy chứ. Thấy rồi đó, tụi nó hoàn thành khóa luyện tập chỉ trong vòng có 3 tuần thôi. Mấy đứa chúng mày toàn 1 lũ quái vật y như nhau _Anh Ai thở dài

_Chắc, chứ k phải họ thông minh hơn anh tưởng sao??? _Sandy tặc lưỡi

_Này, em đang chê chồng em kém cỏi đó hả? _Anh Ai nhướn mày nhìn Sandy mồm thì vẫn vừa ăn vừa nói, tay thì bốc bím bím, mắt thì vẫn dán vào quyển truyện tranh k rời

_Ồ! Hay nhỉ? Sao anh biết hay vậy ta? Mà em bảo em là vợ mấy người bao h zậy ? Thua anh Ryan thê thảm zậy còn nói, đợi trăm năm nữa đi thì may ra em sẽ suy xét lại _Sandy nói 1 cách k thể hồn nhiên, búi môi nhìn mấy tên chồng hờ kia

_Haizzzzzz..... _10 tháng chồng của Sandy thở dài ngào ngán+ buồn chán khi nhớ tới trận đấu đây. Cứ tưởng sau 4 năm chỉ nhốt mình trong căn phòng tối thì Ryan sẽ suy giảm sức mạnh nhưng ai dè là 4 năm liền Ryan k hề giảm sức mạnh mà còn tăng lên hơn,khó đoán hơn hồi trước rất nhiều.....

_Anh Ryan, anh nói kế hoạch tiếp theo ta phải làm gì nữa đi ạ!!_Mika lên tiếng

_À hà....thực ra là chẳng có kế hoạch nào cả, anh có nghĩ đâu_Ryan cười vô (số) tội

_Hả?....._Mấy cái mồm ở đó đồng loạt há hốc nhìn Ryan chần chối

1 người ở đó thì thở dài vì hẳn biết trước là sẽ vậy

1 người nữa thì vẫn thản nhiên ăn, đọc manga như đây chẳng có gì to tát, thờ ơ nói:

_CHắc, biết ngay sẽ là thế mà.....Mấy người đứng nhìn mặt ảnh mà tin anh ý quá là khổ đấy, tui đã bảo rồi còn gì, anh ý k chỉ giống tui về ngoại hình đâu mà còn cả cái tính cách nữa như kiểu nước đến chân mới nhảy là điểm hình nhất...

_Haha, đúng là chỉ có em gái là hiểu anh nhất thôi à

Hai anh em nhà này nhìn nhau cười toe toét còn bọn kia thì nhìn nhau bắt lực chán hẳn luôn với anh em nhà này. Nhất là Mika nhà ta thì sụp đổ hẳn luôn hình tượng của Ryan trong mình

_Này, thế h tính sao? Đừng hù mấy đứa nữa_Kevin nhú mày nhìn Ryan

_Ha, để h nghĩ đã_Ryan cười đầy ẩn ý, đặt mình xuống ghế

Ryan ngồi ung dung vắt chân lên ghế nghĩ ngợi gì đó, cả gian phòng thì im thin thít, tất cả đều hướng ánh mắt mình vào anh đây trông đợi có mỗi nó thì chẳng bận tâm lắm ngồi nghiền cuốn truyện và anh Ryan thì cứ bình thản như k ý.....

Nhìn khắp nơi, từ trần nhà xuống dưới đất, từ trái sang phải khiến tụi kia nhìn theo muốn chóng mặt đau đầu luôn với cái kiểu nghĩ này của anh Ryan....Cuối cùng, sau 1 hồi thì ánh mắt đấy lại dừng đúng tại tở cô em gái mình, suy nghĩ 1 chút rồi tự dưng Ryan mỉm cười rõ tươi nói:

_Ha, có rồi_Ryan đứng dậy bước tới tở Sandy

_Cách gì? Đừng có dờn chơi tụi này nha_Anh Ai nhú mày

_K, có thật mà. Nó ở đây_Ryan giật quyển truyện trong tay Sandy dơ lên

_A! Truyện của em, trả đây _Sandy với với quyển truyện

_Hơ, anh ơi, truyện của Sandy thì liên quan gì tới kế hoạch lần này chứ ạ?_Ren dãn mặt

_Hậu duệ của Nurarihyon_Koon Ham đọc tên cuốn truyện anh Ryan cầm trên tay

_Ha, phải. Kế hoạch nằm ở đây. Ta sẽ tạo ra 1 “ bách quỷ dạ hành” như trong này nè_Ryan cười chỉ tay vào cuốn truyện

_Là như thế nào ạ ?_Kyu Min nghiêng đầu k hiểu

_Nói nôm na là như thế này: cách chiến đấu của chúng ta là tấn công chính diện luôn,chẳng phải kiếm của sau làm gì phiền phức lắm. Sandy em sẽ “thống soái” của “bách quỷ dạ hành” nhé, anh với Kevin sẽ hỗ trợ cho em. Chúng ta sẽ tạo nên 1 “bách quỷ dạ hành” đu theo hồ trờ “thông soái” tiến vào trong bằng cửa chính. Ok_Ryan giải thích

_Hô, hay đấy nhỉ, nghe được đấy. Nhất trí luôn _Sandy hào hứng. gì chứ cứ có liên quan tới truyện của nó là nó ok luôn mà nó cũng tin tưởng hai nó lắm nên chẳng có gì phải lo cả

_Mọi người có ý kiến gì k????_Ryan quay lại hỏi tụi kia

_Chắc. Sandy đã đồng ý thì tụi này cũng chẳng có ý kiến gì cả_Mấy ông chồng của Sandy sau khi hooju ý với nhau cũng nhất trí đồng ý (hơ, k biết mấy ông này là đồng ý thật hay là vì đại gái đây nữa à ==.)

_Hơ, cái cách này có ổn thỏa k ạ?Lấy từ trong Manga ra thì....._Mika áp úng nói

_Đây đâu phải là lần đầu tiên đâu mà, yên tâm đi Mika. Thằng này nó nói thì nói thế thôi chứ k phải là k có tính toán gì đâu_Kevin sau 1 hồi im lặng cũng lên tiếng

_Nếu Kevin đã nói vậy thì tui cũng nhất trí thôi, chẳng có ý kiến gì cả_Koon Ham cười (Koon Ham nhà ta k hiểu sao mà cực kì tin tưởng Kevin luôn)

_Ha, tui cũng k ý kiến gì cả_Ren đồng tình (tên này cũng cực kì tin Kevin luôn)

_Em thấy cũng chẳng có vấn đề gì cả, nghe cũng thấy thú vị đó chứ_Kyu Min cười, hào hứng

_Haizz....vậy em cũng cứ nghe theo vậy _Mika thở dài

_Vậy la nhất trí thế nhé_Ryan gật đầu

_Anh Ryan _ Tứ quỷ bước vào

_Ừ, truyện gì vậy ?_Ryan quay lại

_Dạ, anh với mọi người lên trên đi ạ. Có mấy đoàn người tới bảo theo lệnh 10 người cha nuôi của chị Sandy với anh tới bảo chuyển đồ ạ _Jey nói

_Ồ, đồ gì vậy ?_Sandy đàn mắt k hiểu

_Đã chuyển tới rồi cơ à? Nhanh thật! Mấy đứa lên trên thôi _ Ryan khẽ nở nụ cười đầy ẩn ý

.....

PHÒNG KHÁCH NHÀ SANDY:

_Cậu chủ

_Cô chủ

Mấy người mặc đồ đen khi thấy tụi nó bước ra đều cúi chào hành lễ

_Tiểu thư Sandy_1 người con trai trẻ, khuôn mặt thanh tú, tóc vàng mắt xanh, ánh mắt sắc nhọn đeo kính cận , bện trên mình 1 bộ yukata màu đen bước lên chào Sandy

_Anh là....._Sandy nghiêng đầu nhìn mặt người con trai trước mắt; nó nhìn quen nhưng chịu k nhớ đc ai

_Ryuki...._Kevin bước lên nhìn người con trai đó

_À! Cậu Kevin, lâu lắm k gặp _Ryuki cúi chào

_À há, nhớ rồi, là Ryuki hả? Ryuki Hanashita, phó bang chủ bang Yukata vùng quan đông phải k?_Sandy đã nhớ ra người con trai có khuôn mặt cực hiền nhưng bên trong thì k yếu đuối chút nào trước mặt mình

(bạn nào k nhớ thì tìm đọc lại chap 12: “phát súng quá khứ, hiện tại, tương lai...” nhé)

_Dạ, tôi thay mặt bang chủ tới chuyển đồ cho tiểu thư Sandy và mọi người ở đây ạ _Ryuki khẽ gật đầu

_Ồ, vậy cho ta xem cho nuôi mang gì tới cho tụi này nào_Ryan mỉm cười bước lên

_Đây là số vũ khí chuyên dụng gồm :súng các loại, đạn, dao, kiếm.....cho mọi người _Ryan vừa nói vừa phẩy tay ra hiệu cho bọn đàn em mang mấy hòm đựng vũ khí lên

_Rất tuyệt. Chuyển lời cảm ơn của bọn tôi tới cha nuôi nhé, anh vất vả rồi_Ryan gật đầu cảm ơn

_K có gì_Ryuki lui xuống

_Tôi là người đại diện của nha họ Hawashima của cậu chủ Ai Hawashima theo lệnh của ông chủ mang tới đây những bộ quần áo được thiết kế đặc biệt chuyên dụng cho cô cậu mặc trong lần này _Người địa diện bên nhà anh Ai bước lên

_Tôi là người bên nhà Kenshimi của cậu Takashi. Tôi theo lệnh ông chủ chuyển đồ tới theo sự yêu cầu của cậu Ryan với: Côn của cậu Kevin và cậu Ryan, dao của cậu Koon Ham, Kiếm của cậu Ren và cô Mika do cậu Ryan chuyển tới đã được ông chủ cho người sửa lại cho nó tốt hơn rồi ạ; roi của của Mika và cô Sandy cùng với dụng cụ khác dành cho các cậu chủ và Tứ Quỷ ạ

_Tôi là người đại diện bên nhà họ Hang của cậu chủ Hang Kang Ukey. Ông chủ sai tôi chuyển những chiếc Ipad mới này tới cho cô cậu để cô cậu tiện dùng

_Tôi đại diện cho nhà họ Jung của cậu chủ Jung Jinshi nghe theo lệnh ông chủ chuyển những tấm thẻ này tới. Những tấm thẻ này đã được ông chủ làm theo yêu cầu của cậu Ryan, nó có thể mã hóa và mở được bất cứ cánh cửa nào của “W”

_Tôi bên nhà họ Kang của cậu Kang Hangwa, được lệnh của ông chủ chuyển thiết bị này tới cho mọi người ạ. Đây là tai phone k dây, công nghệ mới nhất được chuyển qua tần số nhất định do nhà họ Kang chúng tôi chế tạo đặc biệt theo yêu cầu của cậu Ryan

_Tôi bên nhà họ Dương của cậu chủ Dương Vũ Gia Phong. Theo lệnh cậu chủ chuyển lại súng đặc biệt này tới đây. Những khẩu súng này để được chế tạo dựa trên sở trường và những giữ liệu của cô cậu để nó phù hợp cho cô cậu sử dụng tốt nhất có thể

_Tôi tới từ nhà họ Jone của cậu Jone. Tôi theo lệnh của ông chủ chuyển cho cô cậu thiết bị định vị toàn cầu. Nó có thể cho ta thấy được vị trí của bất kì ai mang con chip này bên mình

_Tôi tới từ nhà họ Kim của cậu Kim Junsuk, chuyển con chip có chứa bản đồ điện tử toàn bộ khu vực và xung quanh tòa nhà “W” trong này cho cậu theo lệnh của ông chủ ạ

_Tôi là người của nhà chính Otakana của cậu chủ Otakana Haruwa theo lệnh ông chủ chuyển xe moto phân phối lớn mới sản xuất này cũng oto chuyên dụng tân tiến nhất tới cho cô cậu

Lần lượt từng người đại diện các nhà của 10 người chồng mang đồ tới cho Sandy, đều là những thứ đồ tân tiến, tiện dụng, đặc biệt và đời mới nhất hiện này....

_Hãy chuyển lời cảm ơn của ta tới các cha nuôi nhé, mọi người vất vả rồi _Sandy cúi đầu cảm tạ

_Dạ

65. Chương 65

Họ cúi chào Sandy và mọi người rồi rút lui, đồ được mang tới đã được chuyển hết xuống nhà kho của Sandy đợi ngày xuất phát sẽ dùng tới nó....

_Oa, thật k ngờ luôn à. 10 người cha nuôi của Sandy ai cũng giàu có, anh cũng mạnh hết nhĩ _Kyu Min nhìn đồng đồ được chất đầy cả nhà kho mà k khỏi ngưỡng mộ sự giàu có của 10 người cha Sandy mặc dù nhà Kyu Min nhà ta cũng giàu k kém

_Hi, có gì đâu à _Sandy cười trừ

_Anh Ryan, vậy bao h ta sẽ khởi hành đây? _Mika hỏi

_Um, sẽ nhanh thôi _Ryan cười hiền

_Tứ Quỷ đâu rồi, ra anh bảo _Ryan gọi

_Dạ _Tứ quỷ bước tới

_Um, ngau trong đêm nay 4 đứa hãy rời Nhật về Việt Nam theo địa chỉ này cho anh. Anh muốn 4 đứa tới đây cùng với người nhà họ Trương để đảm bảo an toàn cho nhà họ Triệu cho anh. Và đặc biệt, Leo, anh muốn em hãy đảm bảo an toàn tuyệt đối cho SanSan được chứ? _Ryan ra lệnh

_Anh, sao lại bắt tội em về Việt Nam lúc ày? _Rey nhăn mặt

_Em muốn cùng mọi người chiến đấu cơ _Key phản bác

_Nhà họ Trương vốn đâu có thiếu nhân tài đâu, sao bắt tội em về làm gì? _Jey nhăn mặt

_Bọn em k muốn làm người chạy trốn đâu. Ở đây các anh chị đang cần người, mà anh Ryan cũng cho em tham gia khóa huấn luyện rồi đấy thôi. Tội em k đi đâu _Leo kiên quyết

“BỐP.....BỐP.....BỐP.....BỐP.....”

_Mấy cái thằng này, tụi bây cứ làm như tụi bây về Việt Nam để chơi k bằng ý nhỉ? Có biết nhà họ Triệu đối với nhà ta là quan trọng thế nào k hả? Công việc bảo vệ Triệu Gia trước h k ta thì cũng là anh Ryan làm, h ta với anh Ryan k về được mới tin tưởng nhờ 4 đứa tụi bây mà còn bày đặt à? Tụi bây nghĩ chúng chỉ nhắm tới ta thôi sao? Cách thắng ta nhanh nhất chính là gia đình ta, gia đình chính là điểm yếu duy nhất của tất cả bọn ở đây mà Triệu gia lại luôn là người bảo hộ cho nhà ta, nên để giết Trương Gia thì Triệu gia là nhanh nhất..... có hiểu k hả? Đừng tưởng về Việt Nam là có thể sống yên ổn, k cẩn thận thì mấy đứa mất mạng luôn đó.....HIỂU K?_Sandy đánh cho mỗi thằng 1 cái đầu gối người rồi mắng cho té tát....Đúng, với nó và hai nó thì Triệu Gia cực kì quan trọng k chỉ đơn giản là vì mang ơn thôi đâu mà vì đây là nơi đã sinh ra cho nó và hai 1 “thiên thần”.....

_Dạ..... _4 thằng tiu nhiu ôm đầu, thở dài chán nản

_Hừ, mấy đứa phải biết tự bảo vệ mình nữa nghe k? Chúng đã bị ta phát hiện thì k từ thủ đoạn nào đâu. Rõ chưa? _Sandy nhìn mấy cái mặt sưng vù của tụi nó cũng k nổi đánh nữa

Tụi Tứ Quý k nói gì chỉ gật gật đầu

_Được rồi, Leo, em cũng biết SanSan nó có gương mặt y hệt Sandy nên anh muốn em theo SanSan 24/24 nhé. Bây h “W” đã bị dồn đến đường cùng nên chúng sẽ áp dụng phương pháp “giết thừa còn hơn bỏ sót” nên về tới Việt Nam anh muốn các em ngay lập tức bắt tay vào công việc, k được chủ quan. Còn 3 đứa kia hãy cũng người nhà họ Trương bảo vệ thật tốt cho nhà họ Triệu, ok _Ryan căn dặn 4 đứa Tứ Quý kia

_Dạ _4 đứa gật đầu

Và đúng 12h đêm hôm đấy Tứ Quý đón máy bay về Việt Nam theo lời của anh Ryan và Sandy

Cũng trong đêm đấy có 1 cuộc gọi xuyên quốc gia của 1 ai đấy về cho 1 người nào đó rất quan trọng với mình với 1 tâm trạng khá rắc rối, ngổn ngang những suy nghĩ k có lời giải đáp.....

_Alo!!...._Giọng 1 cô gái từ đầu dây bên kia nhẹ nhàng cất lên

_Anh đây _Giọng hần nói với người con gái đó cũng cực nhẹ nhàng chứ k lạnh lùng hay gắt gỏng như bình thường

_A! Anh Long _Người con gái đầu dây reo lên

_Ờ, em ở nhà ổn cả chứ? _Hần ân cần hỏi

_Dạ, mọi thứ vẫn ổn cả ạ. Bố mẹ em bảo anh Ryan sẽ cho Tứ Quý qua đây, tại sao thế ạ? Ở bên đó có chuyện gì sao, anh có ổn k? _Giọng cô gái hơi lo lắng

_Ừ, có chút chuyện thôi. K sao đâu, ở nhà em cũng phải cẩn thận nhé, rõ chứ? ĐI đâu cũng phải mang theo người đi cùng nhé _Hần trấn an cô gái,dặn dò

_Dạ, anh cứ yên tâm đi _Cô gái khẽ cười nhẹ, có lẽ đó là 1 nụ cười hạnh phúc

_Ừ, chuyện này xong xuôi anh và mọi người sẽ về Việt Nam nghỉ hè, được chứ? Muốn gặp anh k?_hần khẽ cười

_Được quá chứ ạ, em mong gặp mọi người và anh lắm _Giọng cô gái hào hứng hần lên, tiếng cười khúc khích vang lên qua điện thoại

_Thanh Thanh, nếu thế thì phải ăn uống cho đủ đấy, em mà cứ ốm như xưa nữa là k được đâu đó_hần mỉm cười vì sự hồn nhiên của cô gái, nhẹ nhàng dặn dò

_Dạ, hihi. H em khỏe lắm, k hay ốm nữa đâu _Giọng bên đầu dây cực kì hứng khởi

_Tốt rồi. Thế nhé, anh cúp máy đây, em cũng ngủ sớm đi, muộn rồi đó _Hần chào tạm biệt

_Dạ, anh cũng ngủ ngon nha. Bye bye _Thanh Thanh ngoan ngoan vâng lời rồi cúp máy đi ngủ

Cúp máy, trong lòng hần cảm thấy vô cùng thoải mái. Lúc nào nói chuyện với cô bé Thanh Thanh này cũng khiến hần rất dễ chịu, lòng như được tĩnh lại hơn 1 chút.....

* * * * *

Mấy ngày sau đó, vào đúng đêm k trăng thì đoàn “bách quỷ dạ hành” cùng với thống soái của mình là Lee Sandy đã xuất phát tiến thẳng tới “W”. Đi 2 bên cạnh “thống soái” của chúng ta là Kevin và Ryan phía sau là Mika, Ren, Kyu Min, Koon Ham, 10 người chồng của Sandy và hơn 500 người nữa, họ đều là những người được đặc huấn đặc biệt của cha Koon Ham, Kyu Min gửi tới cho chúng nó

Trên đường những chiếc xe moto phân phối lớn lao vun vút trên đường, theo sau là hơn chục những chiếc xe địa hình cỡ lớn bám theo và địa chỉ tới của chiếc xe đó k nơi nào khác khinh là khu rừng ngoại ô phía Tây Tokyo _nơi đặt tòa nhà quốc hội của “W”

TẠI “W”

“BÙM.....BÙM.....”

Tiếng pháo vang lên vang trời, nhuộm cho màu trời đen rực rỡ sắc màu cùng lúc với tiếng quả bom phá hủy tan nát cổng thép vào “W” cũng như thay cho lời thách đấu, lời chào của những con người đã từng 1 thời trong quá khứ sống chết đều vì “W”

Khói bụi bay mù mịt khắp “W” khiến cho mọi người đang làm việc tại “W” phải giật mình kinh ngạc. Nhưng mọi người còn kinh ngạc hơn khi xuất hiện sau làn khói kia lại là người đứng các điệp viên của tổ chức “W”

_Băng Nữ, cô làm cái gì vậy?

_Băng Nữ, cô phản lại “W” sao?

_Băng Nữ, thế này là sao? ??

.....

Hàng loạt những câu hỏi của người trong tổ chức đặt ra cho Băng Nữ khi cô xuất hiện. Ở đây có tất cả những người mạnh nhất ở “W” như :Hắc Vương, Bạch Cốt, Bạch Hổ, Huyền Vũ, Hoa Nữ, Thiên Nữ ,.... Nhưng họ k nhận ra vì tất cả đều mặc đồ đen và đeo mặt nạ hoặc đeo kính nên họ chỉ nhìn thấy 1 mình Băng Nữ bởi Băng Nữ xuất hiện khi vẫn khoác chiếc áo dài lông màu trắng thêu gia huy của “W”

_Xin lỗi, nhưng kể từ hôm nay ta k còn là người của “W” nữa. 4 năm trước và tới tận bây h “W” chính là kẻ thù của ta _Băng Nữ nói lớn, tay cởi chiếc áo khoác trắng ra để lộ bộ đồ màu đen

Đồng thời phía sau tất cả cũng đều cởi áo choàng đen của mình ra để lộ phía sau lưng biểu tượng chữ thập với 1 bên là cánh thiên thần và 1 bên là cánh ác quỷ được in màu trắng nổi lên trên nền đen

_Ta cho các người 1 cơ hội. 1 là theo ta thì hãy im lặng và giạt sang 1 bên. 2 là đối đầu với ta thì các người chuẩn bị tinh thần chết đi..... Tùy các người _Sandy hét lớn

_Này, cô biết phản lại “W” thì sẽ thế nào k hả Băng Nữ? _1 tên gất lên

_Đừng có nói nhiều với cô ta làm gì, phản lại “W” thì chỉ còn con đường chết mà thôi _1 nhỏ ánh mắt sắc lạnh nhìn Băng Nữ

_Ồ! Hương Hương à? Thú vị ghê ha. Cô tính đối đầu với Băng Nữ tôi sao? _Sandy cười cợt nhìn nhỏ

_Phản lại “W” thì cô chỉ còn đường chết thôi _Cô ta đánh giọng nói

_Ha, muốn tôi chết để cho cô lên làm người đứng đầu điệp viên “W” hả? Chẳng phải 4 năm trước tới phút cuối cùng cô lại bị tôi nắm tay trên cái chức vị đó hay sao? Đau nhĩ? _Sandy nở 1 nụ cười nửa miệng

_Cô....._Hương Hương giật run người

_Hừ, xin lỗi nhé nhưng tôi k có thời gian dãn với cô đâu, biến đi “con chó của W” _Sandy nhếch miệng cười nhạt

_Hừ, cô ngon lắm ha. Để tôi xem cô vượt qua những điệp viên của “W” này như thế nào rồi tính nhé _Hương Hương hất mặt về tập đoàn người của “W” phía sau mình

_Ha, xin lỗi lần nữa vì lại làm cô phải thất vọng nhé nhưng Băng Nữ này k đi 1 mình đâu_Sandy khẽ cười, phẩy tay 1 cái

Sau cái phẩy tay đầy của Sandy thì Kevin, Ryan, Ren, Mika, Koon Ham, Kyu Min và 10 người chồng của Sandy đồng loạt cười bỏ mặt nạ của mình ra để lộ khuôn mặt thanh tú với những nét đẹp trời phú

_Hắc Vương, Bạch Cốt, Huyền Vũ, Bạch Hổ, Hoa Nữ, Thiên Nữ,...và những điệp viên khác, những người mạnh chẳng thua kém bất cứ ai ở đây của “W”. Vậy đã đủ chưa?_Môi Sandy vẽ nên 1 nụ cười nửa miệng đầy đắc trí

_Hắc Vương.....

_Bạch Cốt.....

_Có truyện gì thế này???

_Sao mọi sự lại thành ra như thế này chứ.....???

66. Chương 66

Mọi người lại xôn xao lên khi k chỉ có Băng Nữ_ người đứng đầu điệp viên “W” mà h còn tới Hắc Vương, Bạch Cốt là những người mạng nhất “W”, được coi là những con quái vật của “W” với tài năng k thể tưởng hết được rồi còn cả những “người được chọn” trong “lễ chiêu hồi” mấy tháng trước kia nữa cùng với những điệp viên kì cựu của “W”_những người cống hiến cho “W” k ít cũng đồng loạt tạo phản.....Thật quả đúng là 1 tin trấn động lòng người.....

_Hừ, được lắm Băng Nữ. Ngay hôm nay cô phải chết tại đây_Hương Hương tức giận cầm dao lao vào Băng Nữ

_Còn k ngộ ra sao? Cô nghĩ vì sao tôi lại được lên làm người đứng đầu điệp viên “W” chứ k phải cô hả?_Sandy lắc đầu chán nản

Lách nhẹ người mình tránh nhát dao đâm thẳng vào người mình của cô ta. Sandy bước qua khỏi cô ta cũng chính là lúc cô ta ôm bụng mình gục xuống và những giọt máu đỏ của cô ta từ bụng từ lưng bắt đầu từ những vết thương sâu hoắm đó chảy ta lênh láng

_Ngu ngốc_Mika dơ khẩu súng lục dài màu bạc có gắn giảm thanh lên lạnh lùng nói

_Cô đừng nhằm ng rồi đây_Kyu Min nhíu mày nói, từ khẩu súng lục bạc đó khói vẫn còn vương ở đầu khẩu súng

Phải, Hương Hương k chỉ bị dính 1 nhát sao của Sandy đâm lại mà ngay khi nhỏ đâm trượt Sandy đã bị Mika và Kyu Min bắn cho thêm 1 phát vào lưng cực chuẩn nhưng lại k phải là 1 phát trí mạng đâu vì 2 nhỏ nhà ta muốn nhỏ đó cảm nhận rõ nỗi đau từ từ để có được chuyển sinh lần sau cũng chưa k giám động vào Sandy của tụi nó

_Hừ, thấy rồi chứ? Đẳng cấp của tôi và cô khác nhau như thế này cơ mà_Ánh mắt của Sandy lại long lanh 1 cách kì diệu nhưng nó lại mang hơi lạnh như những vì sao được mọc ở Bắc Cực vậy

Ném con dao đã vấy máu của mình xuống đất, trước mặt nhỏ Hương Hương đang hấp hối kia, cười nhạt nhìn nhỏ khinh khinh.....

_Cô...._Hương Hương nhìn Sandy đầy căm phẫn, tính nói gì đó nhưng máu từ mồm nhỏ lại ộc ra

_Hừ. Nào mọi người, trò chơi bắt đầu được rồi đó, k có thời gian đâu_Sandy nhìn cô ta hừ mạnh 1 tiếng rồi quay đi nói lớn

Sau câu nói của Sandy, từ phía sau những bóng áo đen lần lượt tách ra và lao vào những người muốn phản kháng, trống lại người có biệt danh Băng Nữ kia....

_Nào, bắt đầu thôi _Sandy nở nụ cười nửa miệng của ác quỷ báo hiệu trò chơi đẫm máu bắt đầu

Rút cái roi ở ngang eo ra Sandy quát những tiếng “chan chát...” xuống sàn đất lạnh tanh 1 tiếng chói tai và rừng rợn đến ghê người....

Cùng lúc đấy, Sandy nhảy lên tung mình lên cao tránh những nhát chém của bọn điệp viên “W” nhắm vào mình thì bọn Ren, Mika, Koon Ham, Kyu Min cũng bắt đầu tách ra để hành động

_Mika, Ren _Anh Ryan gọi 2 người lại khi 2 người đang chuẩn bị di chuyển

_Dạ _Mika và Ren quay lại

_Mọi thứ ở đây để tụi anh lo cho. 2 đứa giúp anh việc này đi _Ryan đưa cho Ren và Mika 1 cái đĩa và 1 con chip điện tử

_Đây là....!!_Mika nhìn 2 thứ đó rồi nhìn anh Ryan

_Trong đĩa này có chứa phần mềm mã hóa toàn mạng an ninh cùng hệ thống tự động kích hoạt bảo vệ của “W” mà anh mới tạo ra. Em hãy cài đặt nó vào máy tính an ninh ở dưới tầng cuối cùng này rồi khởi động nó trước khi bọn anh lên tầng trên nhé; chỉ cần cài vào thôi là nó tự động phong tỏa tất cả rồi. Xong rồi hãy cài con chip này vào máy, có chứa 1 loại virus người ta gọi nó là “bóng đêm” ,khi cài vào nó sẽ tự động ăn mòn tất cả những dữ liệu ở tất cả các máy tính chỉ cần chúng được kết nối với nhau và cuối cùng sẽ đánh sập nó. 2 em làm được chứ?_Ryan giải thích cặn kẽ cho 2 đứa

_Tụi em hiểu rồi_Ren gật đầu

_Anh định nhờ Sandy với Kevin nhưng 2 đứa đấy là chủ chốt ở đây nên k bỏ đi được nên đành nhờ 2 em vậy.Kỹ thuật máy tính anh hoàn toàn tin tưởng 2 đứa có thừa trình độ làm được việc này nhưng vào được đấy thì khó lắm đấy, 2 đứa làm được chứ? _Ruan hơi lo lắng

_Hi, anh yên tâm đi. Tụi em sẽ cho anh thấy thành quả tập luyện trong 1 tháng trâu bò nó như thế nào à, k hề là viễn vông vô ích đâu _Ren cười đầy tự tin

_Phải đó_Mika gật đầu đồng tình với Ren

_Được, vậy anh đặt niềm tin vào 2 đứa nhé. Nhất định phải cẩn thận với mấy cái bẫy đấy. Có gì liên lạc với anh ngay nhé_Ryan cười hiền vỗ vai Ren, tay chỉ chiếc phone k dây đang đeo ở tai

_Dạ _Mika và Ren gật đầu rồi bước đi mất hút vào dòng người hỗn loạn kia

Còn lúc đó ở chỗ Kyu Min và Koon Ham đang đánh nhau nhiệt tình luôn. Những nhát chém của Koon Ham dứt khoát và quyết liệt hòa cùng vào với đường roi uốn lượn của Kyu Min đã tạo nên 1 sự chết chóc đáng sợ. Những kỹ thuật được học trong 1 tháng qua đã khiến cho họ mạnh hơn trước rất nhiều; k chỉ đơn giản là dùng sức mà chém vào dùng mà đối lấy chiến thắng nữa mà còn dùng kỹ thuật, khả năng tính toán của 1 cái đầu thiên tài để mà đánh sao cho khả năng mất sức là ít nhất và khả năng bị mất mạng đạt tới gần 0% _Đấy mới gọi là sức mạnh thực thụ. 1 tháng với những bài học sương máu cùng hòa với nước mắt và mồ hôi đã tạo ra những con người của ngày hôm nay : mạnh mẽ, quyết đoán, bền bỉ.....

Còn về phía Sandy thì mỗi đường roi mà Sandy vung lên rồi hạ xuống là mỗi lần có thêm ít nhất 1 người chết chỉ với duy nhất 1 đường roi và cũng chính vì nư vậy mà trên chiếc roi đó đã thấm đẫm 1 màu đỏ. Và ánh mắt của Sandy cũng đã ánh lên màu đỏ tươi của máu như vậy.....

Cách Sandy 1 đoạn k xa Kevin cũng đang lần lượt hạ gục bọn lâu nhâu bằng bàn tay ma thuật của mình khi chỉ dùng 1 lực bàn tay mà đã có thể nóp nát cổ từng tên 1 cách nhanh gọn, nhẹ nhất có thể. Tuy vậy, ánh mắt Kevin k dừng ở những bọn nhãi nhép đang cứ lần lượt nằm dạt dưới chân mình mà ánh mắt ấy chưa phút nào rời khỏi người con gái bận trên mình bộ đồ bó màu đen, mái tóc màu vàng óng xoắn khê bông bồng trong gió đêm kia,khuôn mặt vậy máu nhưng lại đẹp đến quỵên rũ lòng người....

1 tiếng chói qua, điệu hình 2 bên đã xuống sức khá nhiều nhưng vẫn có thể thấy bên Sandy nhìn hơn hẳn vì ở đấy những người chủ chốt sức lực họ vẫn còn rất bền bỉ... đặc biệt là “Thống soái” của họ ánh mắt vẫn mang 1 màu đỏ long lanh kiên định...

_Anh Ryan, xong rồi, có thể lên trên_Giọng nói của Ren vang lên bên phone của Ryan

_Ok, 2 đứa vẫn ổn cả chứ?_Ryan hỏi

_Hừ, thằng điên nào đã tạo ra những cái bẫy biến thái kinh người này thế ạ????_Mika khó chịu hỏi

_Ừ, ông ta là 1 thiên tài nhưng hơi quái dị chút _Ryan cười

_Ai thế ạ? _Ren tò mò hỏi. Quả thực tại ra được ấy cái bẫy đó k thể là người bình thường được nhưng mỗi tội là nó k hiểm độc như những cái khác mà lại cực kì biến thái

_Ôn ta là người đã sáng lập ra “W” từ lúc còn rất trẻ và hiện nay cũng là người đứng đầu tập đoàn “W”

_Giọng Ryan có mang gì đó hơi buồn

_Ồ!... _Ren k khỏi ngạc nhiên

_Thôi được rồi, 2 đứa lên trên đi. Hẹn 2 em ở tầng trên nhé, Ok_Ryan đã lấy lại được tinh thần cũng như nụ cười cố hữu của mình

_ok _Mika và Ren đồng thanh

Ryan khẽ thở dài rồi bước đi tiếp. Những bước đi của Ryan đi k hề có ai chặn đường hay gây cản trở khiến anh phải dừng lại cả....k biết là những người đối đầu với Ryan , những người mà anh Ryan mới chỉ bước qua họ mà bỗng dưng tất cả đều gục xuống nên ta k thấy hay là tại vì Ryan quá mạnh mà họ e sợ k dám động vào nữa....

_Kevin, qua trở Sandy đi. Tới lúc rồi_Ryan vỗ vai Kevin

Kevin khẽ gật đầu đã hiểu ,tay ném cái xác mình vừa bóp chết kia đi rồi lạnh lùng bước đi

_Koon Ham, Kyu Min tập hợp thôi. Thấy cái cầu thang lát đã hoa trắng k? Lên đó đi, tụi anh đợi ở đây nhé_Ryan bấm vào chiếc phone điện thoại rồi liên lạc với Koon Ham và Kyu Min

_Dạ _Koon Ham và Kyu Min đồng thanh

Để lại bãi chiến trường chất đầy xác những con người đang nằm la liệt trên vũng máu tươi Koon Ham và Kyu Min lách qua những con người lạ mà quen đó để đến điểm hẹn tiếp theo...tới 1 cuộc chiến khó hơn, khốc liệt hơn....

_Mấy anh.”Bách quỷ dạ hành” còn lại dao cho mấy anh nhé_Ryan liên lạc với 10 người chồng của Sandy

_Ok _10 người chồng của Sandy đồng thanh trả lời lại

Anh Ryan khẽ nhếch môi nở 1 nụ cười đầy ẩn ý rồi bước đi....

Trên con đường đi đó, chúng nó vứt tất cả những vũ khí : dao, đao, rìu,...đã vấy đầy máu xuống đất; vứt bỏ những đôi găng đen đã nhuộm đầy máu tươi, những chiếc áo khoác da cũng được cởi bỏ đi thay vào đó là những chiếc áo 3 lỗ đen thoáng đãng hơn để họ có thể tiếp tục trận đấu tốt nhất.....

Chiếc áo lỗ lửng của nữ đã để lộ ra hình xăm ở bụng của Sandy, áo 3 lỗ rộng thùng thình của nam khoét sâu ở cổ và phía sau đã k thể che đi được hình xăm y hệt của Sandy ở vai và ngực của anh Ryan và Kevin.....

Tụi nó gặp nhau ở hành lang tầng trên, nhìn nhau khẽ mỉm cười vì tất cả đều an toàn k sứt sứt gì nhiều chúng nó cùng bước đi lên những tầng tiếp theo để đến điểm chính là tầng số 59 – tầng cao nhất của tòa nhà cũng là nơi người đàn ông sáng lập ra “W” đang đợi chúng nó ở đó....

Mỗi tầng chúng nó đi qua là lại có 1 đống những thi hài đầy máu đang quần quai trong đau đớn để đợi chờ chút hơi thở cuối cùng. Trong ánh mắt của chúng nó chẳng còn đâu nữa những nét ngây thơ, đại khờ, trong trắng của độ tuổi 19 nữa cả mà hẳn lên đó là những kia nhìn lạnh lùng như muốn đóng băng mọi thứ, mang đến cho người ta cái nhìn đầy chết chóc trong ánh mắt kiên định đó..... Họ tất cả cũng chỉ 19 ruổi thôi.....

TẦNG 59:

Chúng nó vừa bước chân lên tầng 59 thì đã bị chặn lại bởi 3 thằng con trai khá cao to hơn cả mấy thằng con trai tụi nó với nước da ngăm đen cùng khuôn mặt ngạo nghễ.... Có thể nhận thấy được rằng 3 người này cũng mang trong mình 1 sức lực ghê gớm y như chúng nó vậy.....

_Nên đừng chân ở đây được rồi đấy nhĩ Băng Nữ, Hắc Vương, Bạch Cốt _1 trong 3 tên đấy nói, cười cợt nhả

_Hi, lâu lắm rồi k gặp 3 anh: Nhất Phong, Nhị Hỏa, Độc Tam _Băng Nữ nhún vai, khẽ mỉm cười

67. Chương 67

_Mấy đứa đang làm anh khó sử đấy_Nhất Phong nói, ánh mắt anh nhìn Băng Nữ k có vẻ gì gọi là ghê rợn hay cay nghiệt như những bọn điệp viên khác đã chạm mặt nó mà ánh mắt đó chân thật thiện ý tình cảm....đường như họ k chỉ đơn thuần là quen nhau k thì phải....

_Cũng chỉ là bất đắc dĩ thôi anh ạ, tui em cũng k muốn đâu_Sandy cười

_Tui này k biết các em có lý do gì nhưng như vậy là đủ rồi,h các em k bước tiếp được nữa đâu_Độc Tam ánh mắt kiên định nhìn Băng Nữ

_Tam ca, vậy anh ép em phải đắc tội rồi_Băng Nữ thở dài (Tam ca là Độc Tam nhé,đây là cách gọi thân mật của Băng Nữ nhà ta đối với 3 người này....)

_nhóc, em giám ngang nhiên đối đầu với ta sao?_Nhị Hỏa bắt đầu mất bình tĩnh, nhìn Băng Nữ đầy tức giận

_Nhị ca em xin lỗi, nhưng thù này k trả thì k được và cũng đã tới lúc “W” nên đặt dấu chấm hết tại đây rồi ạ....Xin lỗi...._Băng Nữ cúi đầu nói

_Em....._Nhị Hỏa đành mắt lại nhìn Băng Nữ. 1 Băng Nữ chưa bao h phải cúi đầu trước ai, cao ngạo h lại đang đứng trước mình cúi đầu “xin lỗi” ...thật đúng là k thể tưởng tượng được....

_Nhất Phong, Nhị Hỏa, Độc Tam đây vốn k chỉ đơn giản là 1 trò chơi thôi đâu.Sau này các cậu sẽ hiểu, mau lui ra đi_Hắc Vương lên tiếng sau 1 hồi im lặng

_Hắc Vương, cả cậu cũng muốn đối đầu với chúng tôi sao?_Nhất Phong nhíu mày nhìn Hắc Vương, đôi mắt xoáy sâu vào ánh nhìn lạnh lùng của Hắc Vương

_Biết làm sao được, động vào người phụ nữ quan trọng nhất cuộc đời của Hắc Vương thì “W” phải trả giá thôi _Hắc Vương cười nhạt

_Ý cậu là Băng Nữ sao? _NHất Phong hỏi

_Anh nghĩ sao? _Hắc Vương cười cười

_Này, đừng có nói mấy cái đâu dễ gây hiểu lầm cho người khác vậy chứ_Bạch Cốt huých tay lườm Hắc Vương

_Thì chị Windy là người phụ nữ quan trọng nhất trong cuộc đời tui đâu có sai à. Là tại họ hiểu lầm thôi nhé chứ tui k nói vậy _Hắc Vương nhún vai bất cần, cười cười nói thầm với Bạch Cốt

_Hừ, dù gì thì hôm nay mấy đứa cũng k thể qua tiếp được. Nên đừng chân ở đây thôi _Nhị Hỏa hừ mạnh 1 tiếng

_Thắng mất anh thì qua được phải k? _Hắc Vương hất mặt hỏi

_Mấy đứa thắng được đi đã rồi hăng tính_Nhị Hỏa nhếch môi tại ra 1 nụ cười nửa miệng

_Vậy xin đắc tội rồi_Sandy nhìn 3 người anh trước mặt bằng ánh mắt kiên quyết khiến 3 người đó hơi sững lại

_Hừm lại đây....._Nhị Hỏa nói rồi quay bước đi

Tụi nó bước theo Nhất Phong, Nhị Hỏa, Độc Tam tới 1 khu đất khá rộng, bao quanh k có gì ngoài màu trắng của men gạch cả; 1 màu trắng khiến người ta ớn lạnh....

_Nào h mấy đứa, ai đấu với tụi này đây?_Nhị Hỏa quay lại hỏi

Băng Nữ, Hắc Vương, Bạch Cốt k nói gì chỉ nhìn nhau rồi bước lên phía trước....

_San.....À! Băng Nữ, để tôi cho _Huyền Vũ (Ren) kéo tay Băng Nữ

_Gì? Cậu h k đủ sức đấu với họ đâu, nghỉ ngơi đi. Mà hiện tại 3 người k đủ sức đâu mà có đủ sức thì cũng k thể đánh được đâu, 3 người này khác với những người mà cậu chạm chán ban đầu _Sandy nhăn mặt chỉ tụi kia, đứa nào cũng gần đến giới hạn rồi, nếu còn tiếp tục đánh với 3 người kia nữa thì đảm bảo chỉ được vài phút là gục ngay...

_Nhưng..... _Huyền Vũ đang tính nói gì đó thì Băng Nữ chen vào

_Tui hiểu mấy người đang nghĩ gì. Bạch Hổ, Huyền Vũ, Thiên Nữ, Hoa Nữ, tất cả đều muốn đấu thay cho tụi này nhưng đây là trận chiến của tụi này, hiểu chứ? Mọi người đều xuất sắc vượt qua được khóa huấn luyện vừa rồi nhưng đây chỉ là 1 trong 10 khóa huấn luyện thôi. Hiểu tui nói gì chứ? _Băng Nữ thở dài

Mấy đứa kia cũng người, k biết nói gì hơn nữa. 1 khóa huấn luyện đã kinh khủng lắm rồi vậy mà họ phải tập tới 10 khóa huấn luyện liên..... Vậy rốt cục 3 người bạn thân trước mặt họ kia rốt cục đã mang 1 lòng hận thù như thế nào mà có thể vượt qua được những khóa huấn luyện đó chỉ trong vòng ít thời gian như vậy.....

_Nào, bắt đầu thôi _Băng Nữ quay người lại, tiến về phía sân đấu nở nụ cười cực kì tự tin

_Nhị Hỏa đấu với Hắc Vương, Độc Tam cậu đấu với Băng Nữ còn để Bạch Cốt cho Nhất Phong này cho _Nhất Phong ra lệnh

_OK _Nhị Hỏa, Độc Tam gật đầu

Trận đấu bắt đầu, và trận đấu tiên chính là của Độc Tam và Băng Nữ....

Băng Nữ khụy người trống chân xuống đất chửi buộc lại đôi giày cao gót bằng da cao tới 10 phân của mình, dài tới đầu gối nói với Độc Tam:

_Tam ca, chắc anh k định dung độc với em chứ?

_Thế em nghĩ sao? _Độc Tam cười

_Xong rồi. Em thì em nghĩ cho dù đối đầu với Tam ca thì Tam ca cũng chẳng nỡ hạ độc thủ với em đâu _Băng Nữ nở nụ cười tinh nghịch

_Trong mắt anh chưa bao h là Băng Nữ cả. Em chẳng hợp với cái tên đó chút nào đâu, em gái à _Độc Tam bắt đầu tấn công. Rút những con dao nhỏ, nhọn từ ống tay áo ra Độc Tam phi thẳng về phía Băng Nữ

_Hi, Vậy nên em mới bảo là nhất định phải thắng bằng được anh _Băng Nữ nói rồi bật nhảy lên cao tránh những mũi dao đang lao vun vút về phía mình

_Vì sao? _Độc Tam lôi từ cổ tay ra 1 thanh gươm mảnh và dài hơn thanh gươm bình thường 1 chút tấn công trực diện Băng Nữ nhà ta...

_Vì nếu em thua Tam ca phải giết chết em chắc chắn sẽ đau khổ lắm. Nhưng nếu em thắng thì Tam ca sẽ là của em, hihi _Băng Nữ cười đắc trí

Độc Tam k khỏi ngạc nhiên trước câu nói của Băng Nữ nhưng nhiệm vụ trước mắt k cho phép anh tỏ rõ sự ngạc nhiên đó. Khẽ mỉm cười, anh tiếp tục tấn công Băng Nữ bằng những đường kiếm loang loáng, k thể nhìn rõ được đường chuyển động của thanh kiếm, anh nói:

_Này, sao lại muốn anh là của em chứ?

_Vì muốn anh về làm osin cho em, Tam ca nấu ăn ngon hết biết _Băng Nữ cười khoái trí, đồng thời lùi lại về sau tránh đường kiếm của Độc Tam

_Này, giám về bảo anh làm osin hả? Em đúng là gan cùng mình mà _Độc Tam giận run người

_Đâu, thật mà....k phải là osin bình thường đâu nhé,là osin cao cấp hẳn hoi nhớ _Băng Nữ cười tinh nghịch

_Em chết chắc rồi....

Sau câu nói đấy Độc Tam tấn công liên tiếp vào Băng Nữ khiến cho nó k thể phản công lại được mà chỉ có thể phòng thủ thôi....

_Kinh.....kinh khủng quá....kiếm pháp lợi hại quá _Huyền Vũ nhìn khung cảnh trước mặt mình lắp bắp

_Băng Nữ hoàn toàn chẳng phản kháng được gì cả _Hoa Nữ (Kyu Min) nhìn đó mà k khỏi lo lắng

_2 người này, vừa đánh nhau vừa nói chuyện _Thiên Nữ (Mika) khẽ nhủ mày

_ha, theo cách nói chuyện vừa đánh vừa dõn kia chắc 2 người này cũng than nhau đấy nhưng là do tình cảnh bất buộc mà họ phải đối đầu với nhau như thế này thôi _Huyền Vũ giải thích

_Băng Nữ sao k dùng đến cái đó nhỉ? _Bạch Hổ (Koon Ham) nhìn chăm chăm vào cuộc chiến

_Ừ ha, rõ ràng là k dùng hết sức... sao vậy nhỉ? _ Hoa Nữ trầm tư

Phải, trong trận chiến này, hiện h Băng Nữ nhà ta hoàn toàn bị Độc Tam lấn lướt, lép vế hoàn toàn trước mũi kiếm của Độc Tam....

_Sơ hở...em thua rồi Băng Nữ à _Độc Tam cười đắc thắng,thanh kiếm trong tay anh xuyên qua khoảng không trống trong phòng thủ của Băng Nữ tấn công thẳng vào điểm yếu đó

Mọi người ai cũng giật thót tim khi thấy mũi kiếm đó sẽ toạc k trung và nhắm thẳng vào Băng Nữ chẳng mấy khó khăn gì để chém cho Băng Nữ nhà ta 1 vết thương trí mạng nhưng lúc ấy k hiểu sao Băng Nữ nhà ta lại nhìn thẳng vào Độc Tam và khẽ mỉm cười.....

_Dễ vậy sao?

“KENG”

Và cái tiếng phát ra đấy chính là tiếng kiếm của Độc Tam chạm vào chân của Băng Nữ đã dơ lên để đỡ mũi kiếm đó

_Bắt đầu rồi _Nhìn thấy cảnh tượng đó Thiên Nữ nhà ta bất giác mỉm cười

_Em..... _Độc Tam hơi ngạc nhiên khi nhìn thấy Băng Nữ giáng dơ chân ra đỡ kiếm của mình

_Chắc, rách mất lớp da ngoài của em rồi nè _Băng Nữ nhìn vết rách ở gầy của mình nhăn nhó

_A, sao anh lại quỳen mất nhỉ. Điểm mạnh nhất của Băng Nữ là ở chân mà _Độc Tam lắc đầu vì mình đã quỳen 1 điều cực kì quan trọng đó

_Hi, nào h bắt đầu nhé anh _Băng Nữ khẽ nhếch môi nở nụ cười nửa miệng

Lùi về phía sau 1 chút rồi bật lên lấy đà Băng Nữ để tay phía sau lưng còn chân thì liên tục tấn công Độc Tam khiến anh k kịp trở tay....Đôi chân Băng Nữ nhà tay như thay cho kiếm vậy, những đường đi chân nhanh nhẹ như 1 mũi kiếm mảnh nhưng thanh chém vào đôi phương ; mỗi chuyển động tấn công đều khiến đối phương phải giật mình lép vế trước những đòn “liên hoàn cước” của mình . Dù k thể giống như kiếm gây cho người đổ máu nhưng bất cứ ai chỉ cần dính 1 đòn thì bên tron sương võ, thịt nát cả còn với những người có võ lực cao thì cũng khiến nội công họ bị thâm hụt về vết thương để lại trên người ngay lập tức bầm tím, nhói đau trong xương tủy....

Cùng lúc đó, trận đấu giữ Hắc Vương với Nhị Hỏa . 1 con người lạnh lùng và băng giá trong chiến trường, 1 con người nóng tính và tàn bạo y như cái tên của mình Vậy ai sẽ là người chiến thắng đây?.....

_Cậu là gì của Băng Nữ vậy? _Nhị Hỏa hỏi

_Thế theo anh thì là gì? _Hắc Vương ung dung dúc tay túi quần hỏi ngược lại Nhị Hỏa

_Cậu và Băng Nữ yêu nhau sao? _Nhị Hỏa hỏi huych toẹt luôn

_Chắc....yêu con nhỏ đó hả?Hahaa,tùy anh nghĩ thôi à _Hắc Vương suy nghĩ 1 hồi rồi nhún vai cười cười nhìn Nhị Hỏa đầu đang bốc khói

_Này, yêu thì nói là yêu.k yêu thì thôi. Cậu đừng có cợt nhả với em gái tôi, tôi sẽ k để cậu yên đâu_Nhị Hỏa gất gỏng

_Chắc, k thích _Hắc Vương trả lời 1 cách k thể nào thờ ơ hơn

_Hừm tôi sẽ dạy cho cậu 1 bài học _Nói dứt câu nhị Hỏa lao thẳng về phía Hắc Vương

_Xin mời _Hắc vương khẽ nhếch môi nở nụ cười nửa miệng

2 con người 1 nóng 1 lạnh như con thiêu than lao vào nhau. Nhị Hỏa người thì bưng bưng lửa giận vì cái thái độ thờ ơ của cái tên Hắc Vương kia đối với cô em gái yêu quý của mình mà đâu biết đã bị hấn đưa vào tròng 1 cách ngoạn ngục.Còn Hắc Vương nhà ta lúc đấy cứ nhớn nhơ như k ỷ; mỗi đòn Nhị Hỏa tấn công mình chẳng có gì là khó khăn cả, chỉ cần 1 bước chân nhẹ là Hắc Vương nhà ta đã có thể tránh đòn của Nhị Hỏa dễ dàng rồi.....

Cứ thế, 2 con người này cứ chơi mãi cái trò mèo vờn chuột 1 cách bất đắc dĩ mà cả 2 đều chẳng hay....Nhị Hỏa vốn rất mạnh nhưng mà.....

Chiếc roi của Nhị Hỏa vung lên cao rồi quất xuống thẳng vào người Hắc Vương . Hắc Vương nhà ta từ này tới h chỉ thấy cứ toàn phòng thủ, né tránh đòn là tài thôi chứ chưa 1 lần phản công như vậy h bị tấn công bất ngờ thế thì....

_Xong rồi,chuẩn bị tinh thần đi Nhị Hỏa _Hắc Vương cười, dơ tay lên ngang đầu đỡ đường roi của Nhị Hỏa

_Mi....._Nhị Hỏa rất ngạc nhiên khi thấy Hắc Vương đỡ đòn của mình chỉ bằng tay k mà chẳng hề hấn gì cả, bởi vì những người khác mà dơ tay hay gì đỡ roi của hấn thì cũng mất tay or tán phé, vũ khí thì gãy đôi hoặc vỡ tan nát....

_Hi,k cần phải ngạc nhiên đâu,tui đâu phải thần thánh mà đỡ roi của anh k sao chứ. Sau lớp băng tay này là 3 tấm thép được dát mỏng đấy _Hắc vương giải thích

(tác giả giải thích thêm nhé: găng tay của Hắc Vương cũng như giấy của Băng Nữ đều được dán thêm tấm 2,3 tấm thép nguyên chất dát mỏng của Kevin thì từ cổ tay đến bắp tay còn của Sandy là từ cổ chân đến đầu gối nên 2 người này mới giám dùng chân và tay để đỡ chứ...thép này cực tốt nên nó gián tiếp tạo cho cả 2 khả năng chi chuyển tốt nhất)

_Nào, đùa thế đủ rồi.... h ta bắt đầu chính thức nhé _Hắc Vương nói, đầu tay thần của mình cũng bắt đầu di chuyển

Cánh tay của Hắc Vương như mọc thêm cả nghìn tay nữa vậy....k thể nhìn rõ đâu là ảnh ảo và đâu là ảnh thật nữa...cứ như Phật quan âm nghìn mắt nghìn tay vậy.....Và những điểm tấn công của Hắc Vương rất nhanh và chuẩn luôn nhắm thẳng tới những yếu điểm chết người của Nhị Hỏa mà tấn công khiến cho Nhị Hỏa rất khó khăn trong việc tránh đòn chứ đừng nói gì là tới phòng thủ

Và trận đấu cuối cùng, trận đấu được coi là kinh khủng nhất trong cả 3 trận đấu và có sức tàn phá kinh khủng nhất chính là trận của Bạch Cốt và Nhất Phong....2 con người vốn được coi là cực kì điềm tĩnh, thông minh nhất lại đều chọn cách tấn công dồn dập về phía đối phương.....

Mỗi nhát kiếm như sẽ toác trông khí tạo ra luồng gió lạnh tới thấu xương của Nhất Phong chạm tới đâu là cắt nát tất cả tới đó. Những đường kiếm sắc lạnh cứ loang loang tung lên như 1 điệu múa của gió, cảm giác cho ta nhìn thấy là nhẹ bẫng nhưng khi chạm vào thì có thể sẽ nát con người ta thành nhiều mảnh nhỏ chẳng khó khăn gì....hàn khí trong kiếm tỏa ra quả thực rất lớn, nếu k phải là Bạch Cốt thì có lẽ người khác chưa kịp đầu đã bị hàn khí này nuốt chửng rồi....

Mỗi lần bước chân, tay bàn tay của Bạch Cốt nhà ta chạm tới đâu hay chạm tới vật gì đều để lại 1 vết lõm sâu cũng như độ sát thương lớn như là thiên thạch rơi xuống vậy khi thì cũng khiến mọi thứ anh chạm vào đều vỡ tan....Mỗi đường di chuyển nhẹ tựa lông hồng như khi chạm vào rồi mới biết nó như thế nào.....

Đây là 1 cuộc chiến ngang sức ngang tài, bất phân thắng bại giữa cả 2 con người này.....

Có lẽ cũng đã lâu lắm rồi Bạch Cốt k sử dụng những chiêu thức này từ cái ngày duy nhất anh viết tin người con gái anh yêu thương hết mức đã chết để rồi anh đâm mình trong máu,như phát điên lên đó thì anh k bao h sử dụng sự tàn khốc của đòn đánh này nữa do nó có sức công phá quá lớn khi dùng cả chân và tay.....Nhưng Bạch Cốt biết Nhất Phong k phải loại tầm thường, cà tang như những bọn đã từng chạm chán với anh trước đây nên muốn thắng phải dùng tới nó.....Rất cực liệu có không chế được mình trong kí ức lúc điên loạn và nỗi đau k thể thấu đạt được k????.....

.....

1 TIẾNG SAU:

_Tam ca, anh mà k dùng độc thì thua chắc rồi, hehee _Băng Nữ vừa nói vừa thở,tay lau đi những giọt mồ hôi vương trên trán mình sau 1 trận chiến dài nhìn Độc Tam nằm bẹp dí dưới đất ngoảnh miệng cười đắc thắng

_Hi, anh thua rồi....Giết anh đi...._Độc Tam nở nụ cười mãn nguyện nhắm mắt chờ cái chết từ tay người con gái này đến với mình

_Tên thật của em là Trương Nguyệt Mỹ Hương....em đợi anh tới Trương gia làm osin cho em nhen _Băng Nữ khẽ cúi người xuống nói thầm vào tai người con trai này rồi đứng dậy bước đi đi bỏ lại người con trai với khuôn mặt sưng sỏ ở đó

(Lưu ý: vì thông tin các nhân viên trong “W” đều được bảo mật nên ngoài biệt danh người ta gọi họ or họ tự đặt cho mình thì chẳng ai biết gì về nhau cả do “W” phải giữ bí mật tất cả thông tin cá nhân của điệp viên để đảm bảo an toàn cho gia đình của các điệp viên đó. Băng Nữ nhà ta rất coi trọng Độc Tam cũng như 2 người anh kia nên mới nói cho họ biết tên thật của mình)

_Nóng giận thì k thể thắng được Hắc Vương này đâu, anh bị lừa rồi Nhị Hỏa...._Hắc Vương đắc trí nói bước qua con người đang nằm bẹp dí, tả tơi dưới đất đó. Mặc dù vậy Hắc Vương cũng đã rất khó khăn để thắng được con ng này, vì lưng áo hần đã ướt đầm mồ hôi rồi

_Nhất Phong, hẹn ngày tái đấu nhé..._Bạch Cốt khẽ cười rồi bước qua người con trai vừa bị anh đánh gục kia

68. Chương 68

Vâng, kết quả cuối cùng là 3 anh em nhà kia thua và 3 đứa tụi nó toàn thắng tuy rằng có chút vất vả nhưng k hề gì vì chúng nó đã có 1 thứ từ trận đầu này.....

Quay lại nhìn sân thi đấu đó thì ta k còn nhìn ra đó là 1 cái đấu như lúc đầu nữa rồi mà nó ngổn ngang 1 đồng đồ nát, hoang tàn khủng khiếp so sức tàn phá của 3 cặp đấu này tạo ra....

_Mọi người k sao chứ? Ổn cả chứ? _Hoa Nữ lo lắng chạy lại hỏi

_Um, k sao. Xin lỗi đã để các cậu lo lắng nha _Băng Nữ cười hiền, xoa đầu Hoa Nữ

_Nè, lau đi. Mồ hôi kinh quá à _Thiên Nữ thấy cho Băng Nữ nhà ta chiếc khăn tay màu đen (màu đặc trưng của Thiên Nữ)

_Thanks _Băng Nữ đón lấy cái khăn, cười rõ là tươi

Dương như bên cạnh những người bạn này,những con người sẵn sàng vì nó hy sinh, những con người sẵn sàng vì nó làm tất cả, những người chưa bao h coi nó là Băng Nữ cả mà chỉ có 1 cô bạn Lee Sandy siêu quậy, hồn nhiên, tinh nghịch thôi, đúng như lời Độc Tam từng nói: “ em k hợp làm Băng Nữ”

_Đi thôi, ông ta đang chờ chúng ta đó _Ryan nói rồi bước đi

Bọn nó k nói gì, khẽ nhìn nhau gật đầu rồi bước theo. Ánh sáng càng ngày càng xa,tụi nó đang bước dần phía về nơi có bóng đêm bao trùm....chỉ có 1 màu đen trải rộng dài khắp nơi

Hình ảnh cuối cùng trong các ánh sáng yếu ớt đó là hình ảnh 2 anh em Sandy và Ryan bước đi đầu tiên, phía sau là Kevin và cuối cùng là Koon Ham, Kyu Min, Mika, Ren bước dần vào bóng tối và bị nó nuốt chửng....

Đi 1 đoạn khá dài, chúng nó dừng chân trước cánh cửa gỗ màu nâu đỏ lớn, cao hun hút chẳng thể nhìn thấy điểm cuối cùng ở đâu

_Bây giờ gõ cửa hả? _Kyu Min ngây thơ hỏi

_Điên à? _Mika nhăn mặt

_Hơ, thế chứ làm sao mà mở được cái cửa này h,??? _Kyu Min mặt cứ dần cả ra

_Cửa này có gỗ cũng k ma nào nghe thấy đâu, nó được mở từ trong cơ. Còn nếu muốn vào thì phải có mà _Ryan khẽ cười vì sự ngây thơ quá độ của Kyu Min, nhẹ nhàng đặt tay lên cánh cửa thì có 1 bảng hình vuông sáng lên, xuất hiện 1 dãy chữ số bên dưới

_Chắc, ở đây đúng là công nghệ hiện đại quá luôn à _Ren tặc lưỡi nhìn

_Nói ngu vậy, tập đoàn đứng đầu thế giới chứ có phải là bọn cà tàng đâu mà trả thế _Mika nhíu mày (dạo này Mika nhà ta ăn nói phũ phàng quá ==~==)

_Sandy, đọc mã khóa cho anh đi. Em nhìn được mã chưa? _Ryan quay lại hỏi cô em gái

_Hỏi ngta mã rồi còn hỏi nhìn được chưa? (Sandy lườm bâu). Để nhớ lại coi, um...là.....013...5.....À! đúng rồi, là 0135749265746336 _Ngập ngừng 1 lúc để nhớ lại thì Sandy đọc 1 lèo luôn

_Hơ, Sandy, cậu lấy đâu ra dãy số đó vậy ??? _Kyu Min nhìn Sandy đọc vanh vách mà khá ngạc nhiên, nghiêng đầu hỏi

_À! Nãy vừa nhìn ở trở bọn tiếp tân đó. Ngay lúc bọn mình bước vào, nhận ra người cầm đầu là Băng Nữ thì tụi tiếp tân đã gọi báo cho ông ta rồi, mã này cũng chính là mã đường chuyển điện thoại đó, 1 ngày sẽ thay mã 1 lần nên k tra được đâu, chỉ có tới đây thôi. Đây chính là lý do vì sao mà hai để tui xuất hiện với hình dạng của Băng Nữ đó _Sandy cười toét, giải thích

_Đồn tui à _Mika k tin; hoàn toàn k tin luôn

_Hử, sao lại k tin??? _Sandy dằn mặt

_Thì với cái trí nhớ ngắn hạn như mi thì ai mà tin mi nhớ được chứ _Ren lo chơi chen vào

_haha phải, Sandy nó có trí nhớ ngắn hạn lắm nhưng bù lại là 1 khi nó đã nhìn cái gì rồi thì trong ngày tuyệt đối k quên đâu. Đây cũng là lý do vì sao mà Băng Nữ nhà ta đi vào sào huyệt của địch mà cứ đi bằng cửa chính 1 cách ngang nhiên, thực ra đây chỉ để lừa thôi để lấy mã lên tầng trên đó. _Ryan cười, giải thích tay k quên bấm dãy số mà Sandy vừa đọc

“BÍP.....BÍP.....BÍP.....CẠCH.....”

3 tiếng “bíp” kêu lên là đang loát lại mã số mà Ryan vừa đánh vào....và h tụi nó hoàn toàn công nhân trí nhớ của Sandy, k sai 1 con số nào luôn nên cánh cửa đã nhanh chóng mở ra....1 luồng khí lạnh toát ra từ khe cửa đấy. K chút dè chừng nào, chúng nó đẩy cửa bước vào trong.

Bên trong k quá tối như bên ngoài kia nhưng cũng k quá sáng mọi thứ đều mờ mờ ảo ảo, ẩn hiện trong ánh đèn mờ

_Tối rồi sao? _Người đàn ông ngồi trên chiếc ghế da đen lớn, nhìn chúng nó nói. Giọng âm hoàn toàn là 1 tông giọng ấm chứ k hề lạnh lẽo như chúng nó tưởng

Lúc tiếng nói người đàn ông đó cất lên cũng là lúc ánh đèn được bật mở, ánh đèn sáng trắng tràn ngập khắp căn phòng rộng hơn.....

_Sư phụ _Kevin, Ryan, Sandy cúi chào ông

_Quây tung bùng rồi vui chứ? Những đứa con ta dạy dỗ, những đứa con là thành quả đáng tự hào của ta nhất h đây lại phản lại ta. Cũng thú vị đó chứ nhỉ? _Hiện rõ trước mặt chúng nó là 1 gương mặt phúc hậu, hiền từ cùng nụ cười nhẹ, đầy ấm áp; nhìn ông k hề có chút nào sát khí của 1 người ở 1 địa vị cao cả

_Tụi con tới đây là vì cái chết của Thánh Nữ _người kế vị chức người đứng đầu điệp viên 4 năm về trước, thừa thầy. Con muốn 1 lời giải thích rõ ràng về cái chết của cô ấy và cả cái này nữa _anh Ryan bước lên đặt con chip điện tử lên bàn ông

Ông k nói gì, chỉ nhìn con chip 1 hồi rồi cũng cho con chip vào máy để mở.

Trước mặt chúng nó hiện lên 1 màn hình cảm ứng lớn đang chạy chương trình tự động do anh Ryan cài đặt sẵn đã tự mở các tệp tin có chứa kế hoạch “ngày tận cùng thế giới” trước mặt ông ta và tụi nó

_Làm.....làm sao mà....._Ông k dấu được sự ngạc nhiên khi nhìn thấy cái chương trình tuyệt mật này

_Thầy, điều sai lầm duy nhất của thầy chính là quá coi thường những thứ đơn giản. Thầy nghĩ Windy là 1 bộ óc thiên tài nên chắc chắn sẽ nghĩ ra cách gì đó cai siêu lắm để báo truyện này với tụi con mà k để ý đến những cách bình thường khác. Thầy quên là thánh vật cũng có trí thông minh sao? Động vật cũng có tình cảm thấy ạ, nhờ mèo Wild mà tụi con mới biết được cái tự thật đầu đốn này đây thầy _Ryan nhìn người thầy đã dạy mình trước đây cũng là người đứng đầu “W” cười chua chát

_Người thầy mà con kính trọng nhất, khâm phục nhất lại là người đứng đầu giết dây cái chết của chị Windy. Chị ấy đâu có tội chứ, tại sao vậy thầy?? _Sandy người run bần bật, ánh mắt long lanh xao động hiện rõ chữ “đầu đốn” khi nhớ lại cái quá khứ đau thương 4 năm về trước

_Ta nghĩ rồi các người cũng sẽ biết nhưng k ngờ rằng lại sớm vậy. Phải, người đứng sau cái chết của Windy chính là ta. Và người tiếp theo sẽ là con, Sandy _Dứt câu nói cũng là lúc ông chìa thẳng khẩu súng vào Sandy và.....

“PÀNG...”

_SANDY

.....

Nhất sững bang lên chói tai, mọi người k ai kịp chớ tay, chưa kịp hiểu truyện gì thì viên đạn đã bay thẳng về phía Sandy và đang bay thẳng về nơi quả tim của Băng Nữ nhà ta đan đập.....Sandy đang chết sững người nhìn thầy mình chân chân, nó k biết phải làm gì nữa k phải sợ hãi nhưng chân k thể nào bước đi được.....

“RẦM....”

_SANDY...._chúng nó hét ầm lên khi thấy Sandy ngã xuống, mặt đứa nào đứa nấy đều tái mét. Nhất là anh Ryan mặt cắt k còn 1 hột máu nào luôn.....

_Sandy à.....Sandy..... _Kyu Min khóc nức lên lay cô bạn của mình

_Um.....tui k sao _Sandy mở mắt, lắc đầu

_đừng dõn chứ.....thể máu ở đâu kia....máu kia.....đau k????_Kyu Min rối rít hỏi, chỉ vết máu dài ,đỏ thẫm dính ở tay và eo Sandy

_Máu....Máu này k phải của tui....Mã vừa nãy ai cứu tui vậy....???_Sandy nhìn vết máu trên tay mình, chẳng có cảm giác gì là đau cả, quyết vết máu đi thì hoàn toàn k có vết thương, 1 vết xước sát nhỏ cũng k.....

_Con heo, có xuống mau k? Cô còn định ngồi dè lên tới tới vào h hả? _Tiếng nói của Kevin gất lên

_Sặc....Kevin,mi làm cái quái gì ở đó vậy???_Sandy nhìn thấy Kevin đang bị mình ngồi lên người thì như cái lò xo bật dậy liền

_Làm cái quái gì nữa chứ. Tội vừa cứu cô đấy, người đâu mà cứ đứng yên chịu bắn là sao vậy..... A, đau quá _Kevin lồm cồm đứng dậy, bỗng dưng nhíu mày nhăn mặt vì cảm giác đau

_Kevin, máu kia...._Mika chỉ vào eo Kevin, máu đang thi nhau chảy ra từ đó

_Ồ! Chắc nãy viên đạn sượt qua thôi, k sao đâu, ngoài da thôi ý mà _Kevin sua tay

_để tụi này băng lại cho _Ren xé “roạt” luôn cái áo mình đang mặc để bịt miệng vết thương cho Kevin
_Ổn thật chứ? _Koon Ham hỏi lại, nhìn máu chảy ướt đầm cả vùng eo nên Koon Ham thấy lo
_Ừ, ổn _Kevin cười, trấn an Koon Ham

69. Chương 69

Koon Ham với Ren nhanh chóng giúp Kevin quấn lại vùng eo để cầm máu vết thương. Mika với Kyu Min thì sợ Sandy cũng dính dấn nên lo lắng kiểm tra lại nhưng dường như Sandy k sao cả, hoàn toàn lành lặn.....Cô bé nhà ta h chỉ biết nhìn 1 ai đó chăm chăm, khó hiểu thôi; cái tên bị thương mà vẫn cười được kia thật khiến cho nó k biết nên nghĩ sao nữa.....

_Thầy, sao thầy lại làm vậy chứ? _Ryan quay lại nhìn ông thầy đáng kính của mình đã chút nữa thì giết chết em gái mình và thằng bạn thân của mình

_Hừ, con sao nữa hả? Ta đã mất bao nhiêu công dạy dỗ các người, tạo ra các người như ngày hôm nay....thế mà h từ Windy tới tụi bây đều phản bội lại ta.....1 lũ phản chặc các người còn nói sao.....??????_Ông quát to, nhìn chúng nó bằng ánh mắt đầy tức giận

_Thầy nhầm rồi, tụi tôi vẫn luôn kính trọng thầy nhưng thầy đã bị cái lòng tham nó làm mờ mắt tới giết đi cả cô học trò mà thầy cưng chiều nhất. Ai mà chẳng là con người dù ta có là người thông minh, thiên tài hay chỉ là 1 kẻ hèn mọn, yếu kém thì cũng vẫn chỉ là 1 con người mà thôi, con người phải có tình cảm tình người thầy ạ. Cái kế hoạch thầy tạo nên, đẩy nhanh ngày tận cùng để thế giới chạm tới ngày tận cùng nhanh nhất có thể đó đang chính là bằng chứng cho thấy cái tình của thầy đã bị cái già tâm, ham muốn tầm thường của con người nuốt chửng rồi..... _Kevin hơi nhúm mày vì vết thương nhưng ánh mắt nhìn ông thầy đầy kiên nghị, chắc chắn nói

_Tụi bây thì hiểu cái gì chứ? Làm sao mà hiểu được hết mà nói chứ, toàn 1 bọn nít ranh mà giám lên mặt dạy rta sao? Ta đã sống hơn nửa cuộc đời này rồi, ta hiểu cái gì cần hơn các người, thế giới này k dành cho những kẻ hèn yếu _Ông đập bàn tức giận. Dường như người thầy nhân hậu của chúng nó k còn tồn tại trong người ông nữa

H hiện trước mặt chúng là 1 người đàn ông đầy tham vọng, độc chiếm; ánh mắt vẫn lên những tia lửa giận, giọng nói khàn đặc tham vọng của 1 con già thú, thân hình run lên vì tức giận.....Ông thầy trước mặt chúng nó h đây đã mất hoàn toàn nhân tính.....

_Phải, tụi con k thể nào hiểu được rằng tại sao thầy lại thay đổi tới như vậy _Ryan cay đắng nói

_haha...tại sao ư???...Vì những lũ người dưới kia, những con người k có đầu óc, những bọn thiếu năng kia kìa....chúng chỉ tổ làm cho vấy bẩn cái xã hội này thôi, chính chúng là lý do lớn nhất khiến cho xã hội này suy tàn....chính chúng là lũ man di mọi rợ đang phải tiêu diệt....._Ông hét lớn, cười như điên dại

_K ai sin ra đã tài giỏi, cũng chẳng ai sinh ra có thể chọn được cha mẹ để đầu thai vào nhà giàu có để mà hưởng cuộc sống hạnh phúc, ăn no mặc ấm, sống trong nhung lụa cả thầy ạ. Và cũng chẳng có cái gì là hoàn hảo, hay định mức của hoàn hảo cả...núi cao còn có núi cao hơn huống chi là con người có nhiều tầng lớp, mỗi tầng lớp đều có 1 giá trị riêng của nó cả nhưng nó đều đáng để tự hào, ai cũng đáng được tự hào cả.....Tự tạo nên xã hội này k phải chỉ có những con người có đầu óc, có tư chất thông minh đâu thầy....Đoàn kết, chung lòng chung sức mới tạo nên được 1 đất nước, 1 trái đất tồn mới là điều quan trọng, 1 cây làm chẳng nên non 3 cây chụm lại nên hòn núi cao _Ryan cười hiền nhưng nụ cười này k mang tính chất vui vẻ mà nó cho ta 1 cảm giác đắng cay, thấm nhuần lẽ đời....

_Ta bất biết.....Chúng mày phá vỡ của ta tất cả thì ngày hôm nay chúng mày phải chết ở đây..... HAHA-HAHAHAH....._Tiếng cười kinh khủng đó của ông lại vang vọng lên trong khắp gian phòng

Thầy, tụi con bất hiểu rồi..... từ khóe mắt của Ryan rơi ra 1 giọt nước. K biết có phải là nước mắt k nữa nhưng nó cho ta nhìn thấy sự đau thương trong đó và sau đó là tiếng súng vang lên.....

“PÀNG.....”

Viên đạn bạc từ khẩu súng lục của Ryan bay thẳng về phía ông k hề khoan nhượng.....

“KENG...”

Viên đạn nhắm thẳng vào đầu ông, cảm tưởng như gần chạm tới được ông thì bỗng dưng nó đập vào cái gì đó bật ra và rơi xuống đất lăn dài trên mặt đất.....

hừ, các người nghĩ rằng giết được ra dễ vậy sao? CHỈ với 1 viên đạn bạc cón con đó à??? HAHA.....quá tầm thường Ông ta cười đắc trí

_Hi, xin lỗi thầy nhưng con chưa bảo xong mà. 1 viên đạn k chạm được thì nhiều vậy....._Ryan nhìn thầy khẽ ngoảnh miệng nở nụ cười đầy ẩn ý

_Mấy đứa thấy viên đạn anh vừa bắn ở điểm nào trên tấm kính trống đạn đó chứ?Nhắm thẳng vào đó mà bắn đi _Ryan quay lại nhìn chúng nó nói

“CẠCH.....CẠCH.....CẠCH.....”

Tiếng lên cò súng vang lên đồng thời, ngay sau câu nói của anh Ryan và.....

“PÀNG.....PÀNG.....PÀNG.....”

Hàng loạt những tiếng súng nổ vang lên ròn rã, chói tai, đinh óc và mục tiêu của chúng chỉ là nhắm vào đúng 1 điểm duy nhất trên tấm kính trống đạn dày cộm đấy mà thôi.....

Hết băng đạn này lại đến băng đạn khác, cứ thế tiếng súng cứ vang lên liên hồi, dưới đất rơi đầy vỏ đạn lăn long lóc, vương *** khắp nơi xung quanh tấm kính dày.....Tới băng đạn cuối cùng thì chúng nó cũng mới chỉ làm nứt được tấm kính đó mà thôi.....

_Chắc, mới nứt thôi sao? _Sandy tặc lưỡi chán nản

Ha, tụi bây chỉ làm được có vậy thôi sao? Quá tầm thường. Nói cho tụi bây biết, đây là tấm kính trống đạn đã được cải tiến rồi, nó k bình thường như tụi bây nghĩ đâu....ngu ngốc Ông ta nhìn tụi nó khinh khỉnh

Chưa kết thúc được đâu Kevin bước ra từ phía sau nó, tay đang lắp nốt băng đạn cuối cùng vào khẩu súng lục dài màu bạc....

Cánh tay Kevin khẽ dơ lên, ánh mắt sau thăm thẳm như vực đó lạnh băng k cảm xúc gì, Kevin bóp cò súng và.....

“PÀNG PÀNG.....PÀNG.....”

_haha.....ta nói rồi, có bắn nữa cũng thế thôi...đây là tấm kính đặc biệt _Ông ta nhìn cố gắng của Kevin cười nhạt

Và đây cũng k phải đạn thường. Ông nghĩ vì sao tấm kính đi lại nứt vậy??? Kevin nhìn ông ta ngoảnh miệng cười....nụ cười khiến ông ta sững người lại.....

Tiếng úng vang lên liên tiếp, tấm kính chắn đạn vẫn ngoan cường đứng vững cho tới khi viên đạn bạc cuối cùng bay tới.....nó vừa chạm vào thì tấm kính chắc chắn đó đã vỡ tan nát và lao lun vút về phía ông ta đang vô cùng ngạc nhiên đó nhắm thẳng vào tim ông ta....

Cánh tay đang vội vàng nhấn cái nút đỏ trên bàn đó, chưa kịp thì đã.....

“A.....A.....A.....”

Tiếng hét đầu đón của ông ta vang lên và người đàn ông đó đã gục ngã hoàn toàn....ông ta k thể đứng thẳng được nữa, k thể bệ vệ oai phong như trước nữa khi hứng nhất đạn đó.... Bàn chân ông ngày càng lùi ra sau đẩy cánh tay kia xa cái nút đỏ trên bàn.....và rồi ông ngã gục xuống đất, máu loang loáng trên sàn, mồm cũng bắt đầu máu chàn ra.....đầu đón

Và có lẽ là nếu Kevin k bắn viên đạn đó nhanh hay viên đạn k kịp ghim vào tim ông nhanh, chỉ 1 khắc thôi có lẽ tất cả chúng nó ở đây đã tan nát xác khi ông nhấn nút đỏ khởi động toàn bộ hệ thống “hủy diệt” đó để hơn mấy trăm khẩu súng cấp cao nghiền nát chúng nó trong nháy mắt.....Có lẽ chúng nó là do may mắn chẳng hay là do cái chính luôn thắng cái tà.....??????

Sandy, Kevin, Ryan bước tới bên cạnh người thầy của mình, cả 3 cúi đầu nhận lỗi trước thầy.....chính chúng nó đã giết chết người thầy của mình.....Với 3 con người này thì dù ông có trở thành người độc ác và nham hiểm tới mức nào đi chăng nữa thì ông vẫn luôn là 1 người thầy kính yêu, vĩ đại trong lòng chúng nó mãi.....

Những hồi ức xưa lại ùa về, hình ảnh người thầy phúc hậu nhưng nghiêm khắc cũng với những bài tập quái dị, biến thái làm cho chúng nó dễ khóc dễ cười đã khiến cho chúng nó từ những đứa bé non nớt, những tâm hồn yếu đuối đã trở nên trưởng thành hơn, mạnh mẽ hơn và biết suy nghĩ hơn.....

_Về thôi _Ryan vỗ vai cô em gái nhỏ

_Dạ _Sandy khẽ gật đầu đứng dậy, hàng nước mắt vẫn còn vệt dài trên gò má

CHúng nó bước đi, để lại thầy đang nhắm mắt nằm đó....

Chúng nó để thầy cũng với căn nhà này kết thúc ở đây bằng ngọn lửa đỏ kết thúc câu chuyện kéo dài 4 năm này mãi mãi để cha ta 1 tương lai tốt đẹp, để cho thầy được an nghỉ thanh thản bên cơ nghiệp mà thầy đã bảo bao tâm huyết ra

QUÁ KHỨ TỪ ĐÂY SẼ ĐÓNG LẠI MÃI MÃI.....

_Mọi thứ ổn cả rồi. Mong thầy sẽ bình yên trên thiên đường...._Sandy thở dài 1 tiếng nhẹ nhõm....cái quá khứ đau thương suốt 4 năm qua nó gánh trên vai h đã có thể rũ bỏ

_ừ, ổn cả rồi_Giọng Kevin trầm ấm vang lên bên cạnh Sandy

_Ừ, mà này, sao mi đi loạng choạng vậy???sao k? _Sandy nhìn cái dáng đi siêu vẹo của Kevin nhíu mày hỏi

_Ừ,ta k....._Chưa nói hết câu Kevin đã đổ gục xuống người Sandy rồi

_KEVIN.....

_KEVIN.....

.....

12H ĐÊM TẠI BỆNH VIỆN NGÀY HÔM SAU:

Kevin vẫn chìm trong mộng ảo và đã mơ thấy..... mơ thấy cô nhóc đó: mái tóc màu đen tuyền óng anh trong nắng, khuôn mặt bầu bĩnh dễ thương, gò má lúc nào cũng ửng hồng, đôi mắt nâu long lanh nhìn 1 thẳng nhóc mỉm cười rất tươi, nụ cười chàn đầy sức sống như 1 đóa hoa mặt trời vậy....

Kết thúc là 1 cảnh tượng khiến hấn k bao h quên được và cũng là lúc hấn tỉnh dậy

Mở mắt, hiện ra trước mặt hấn là 1 căn phòng trắng xóa và đầy thuốc sát trùng..... Hấn nhận ra đây là bệnh viện. Quay sang bên cạnh, hấn rất ngạc nhiên khi thấy nó đang gục đầu bên cạnh mình ngủ ngon lành....

_Tỉnh rồi hả? _1 giọng nam vang lên

Kevin đảo mắt quanh căn phòng và dừng lại bên bệ cửa sổ nơi có 1 ng con trai với dáng người dong dong cao, khoác trên mình bộ đồ trắng đang đứng tựa người vào bệ cửa sổ nhìn hấn

_Ryan _Kevin nhíu mày

_Hừ, cậu giỏi lắm. Viên đạn đẩy ghim chúng vào eo mà giám bảo là sượt qua hả? biết chút nữa là chết vì mất máu nhiều quá k hả? _Ryan mắng cái tên ngốc đang nằm trên giường kia hù mọi người sợ muốn chết luôn

_haha, nhưng sự thật là tui vẫn chưa chết mà. Tui nằm bao lâu rồi_Kevin khẽ cười, ngồi dậy tựa vào thành giường

_Nguyên 1 ngày rồi, cậu làm Sandy nó lo sốt vó_Ryan thở dài

_Là sao? Vậy nên cô ta ở đây hả? _Kevin nhìn nó đang thiêm thiếp mà khẽ cười

_Uh, thì mi vì nó bị thương , chút sịu nữa là đi gặp diêm vương rồi mà. Từ lúc mi vào viện tới h nó cũng ở đây suốt đấy, có chịu về đâu_Ryan chán nản nói

_Um...._Kevin nhìn Sandy, bàn tay chạm nhẹ vào gương mặt nó....

Mọi thứ lại chìm vào im lặng khi Kevin chứ ngồi đấy ngắm Sandy ngủ còn Ryan thì đứng nhìn 2 đứa kia mà nở nụ cười đầy ẩn ý

Những ngày sau đó Sandy vẫn ở lại chăm sóc cho Kevin tới tận khi ra viện. 2 đứa này vẫn thi thoảng trí chóc nhau khi Kevin nổi hứng chêu nó nhưng khoảng cách trước h của 2 ng đã được rút ngắn rấy nhiều khi 2 đứa phát hiện ra rằng chúng nó hợp nhau 1 cách kì lạ.....K hiểu sao trc 2 đứa lại k thể ưa đc nhau nhỉ???

70. Chương 70

Tôi yêu quê hương của tôi – Quê hương Việt Nam

_Oa..a.....a.....thì xong rồi, sướng quá_Kyu Min và Sandy tung sách vở tứ tung, hét lên cực kì phấn khích

_Gớm,chỉ là thi kết thúc thôi mà,có gì vất vả đâu mà 2 người phải vui đến mức đấy_Mika nhìn cô bạn mình mà nản

_Ầy, đúng là miệng lưỡi của hội tướng hội học sinh mà. Cậu thì k học cũng giỏi rồi nhưng tui này vẫn phải học lại đó chứ, cả năm ngồi chơi có nghe giảng bữa nào đâu xong h thì k học có mà chết à_Kyu Min uể oải nói

_Phải đó, đạt được trên 90 điểm đâu dễ đâu. Tui lại có tật hay quên nên là phải ngồi học thuộc mấy chục quyển sách trong 1 ngày nè. Trả được ngủ tý nào cả luôn, oải quá.....tui thiếu ngủ trầm trọng luôn _Sandy ngáp 1 cái rõ dài (Mấy bạn đừng sock quá cách học bạt tử của Sandy nhé, nó là thể đấy ạ. Nước đến chân mới nhảy nhưng vẫn được điểm cao vì lợi dụng trí nhớ cực tốt trong ngày chỉ cần đọc sách 1 lần là có thể nhớ được luôn)

_2 người này học hành kiểu gì vậy trời? _Ren nhìn 2 đứa cũng thấy bất lực luôn

_Gì chứ,mấy cái trường tàng tàng thi k chất làm gì cả à nhưng cái trường K.W này cho đề quái dị k thể chịu được luôn, chẳng có 1 chỉ tiêu nào cố định, mỗi năm 1 đề bắt học sinh học tất cả các kiến thức của 1 năm học....đùng là cái ông hiệu trưởng trường này biến thái mà_Sandy lăm bằm **** ông hiệu trưởng và cũng là ba nuôi mình =~=

_Haha, mấy đứa vất vả nhiều rồi. Vậy nghỉ hè này có muốn về nhà anh chơi k? _Ryan cười hỏi

_Nhà nào vậy hai? _Sandy dãn mặt nhìn ông anh mình

“Cốc”_Còn nhà nào nữa, nhà chính ở Việt Nam chứ đâu? Em k về chẳng nhẽ đòi mẹ mang người sang rước về hả? _Ryan cốc nhẹ lên đầu cô em gái ngọc của mình (Có lẽ Sandy nhà ta học lăm quá lại thiếu ngủ nên đầu óc hơi có vấn đề)

_Ở tận Việt Nam sao? _Koon Ham hỏi lại, vì Việt Nam với Nhật rất xa nhau, tưởng anh Ryan nói đồn

_Ừ, về nhà anh chơi tiện thể thăm thú luôn. Việt Nam tuy k to như Nhật với Hàn đâu nhưng cũng có rất nhiều nơi đẹp lắm đó_Ryan cười hiền

Mấy đứa nó nhìn nhau 1 hồi cười cười rồi cũng nhìn anh Ryan hét to

“NHẤT TRÍ” làm cho mấy đứa đang ngồi cùng trong lớp học giật cả mình tưởng có bạo động gì đó

_Được, vậy kết thúc học kì thì 1 tuần sau xuất phát nhé. Anh nghĩ mấy đứa cũng nên học thêm Tiếng Việt đi để hiểu và biết người Việt Nam nói gì cũng như biết hơn về văn hóa Việt Nam qua ngôn ngữ khi tới đó _Ryan dặn dò

_Dạ _Kyu Min, Koon Ham, Ren, Mika đồng loạt gật đầu.

Mấy đứa cứ phải gọi là vui hết biết luôn khi nghĩ tới chuyến du lịch hè lần này là bao nhiêu mệt mỏi trong những ngày thi vừa rồi cứ gọi là tan biến sạch sành sanh chẳng để lại tí nào nữa cả.....Nhưng đang vui thế, Sandy quay lại nhìn thấy Tứ Quỷ mặt đứa nào đứa nấy cũng tiu nghỉu k à.....

(Tứ Quỷ nhà ta đã về Nhật ngay khi cuộc chiến đó kết thúc nhé chứ k còn ở Việt Nam đâu ạ)

_Ủa, 4 đứa sao vậy ? _Sandy ngó 4 đứa mặt đang y cái bánh bao nhúng nước

_Chị Sandy ki bo quá _Rey phụng phịu

_Leo muốn về Việt Nam thăm ba mẹ nuôi cơ, lần trước về trả thăm được gì cả, bận túi bụi luôn xong lại về Nhật luôn à _Leo ỉu sùi nói

_Ồ với chị từ bé tới h mà có được biết hương vị Việt Nam nó như thế nào luôn _Mặt Jey chảy dài thườn thượt

_Suốt mấy năm liền bắt người ta chui rúc ở đây, trả bao h cho về Việt Nam thăm thú cả _Key thở dài tới hàng cây số, mặt mũi tối sầm lại

Vâng, 4 con quỷ nhà ta đang chưng những bộ mặt k thể nào hồn + dỗi hơn được nữa khi chị hai + anh hai của tụi nó lại chuẩn bị quăng tụi nó qua 1 bên và cùng mấy người kia zi zu đi chơi với nhau đó mà.....

_Hơ! Mấy đứa này, chị có bảo là mấy đứa ở nhà hả? _Sandy nghiêng đầu ngó 4 thằng em mặt đang chảy cả ra kia mà buồn cười

_Hả? _Key nhìn Sandy, ánh mắt sáng rực

_Vậy là..... _Leo nhìn Sandy chờ đợi

_Ý chị là..... _Rey nhìn Sandy bằng cặp mắt cún con

_Chị k dờn chứ? _Jey mặt mày tươi như hoa

_Chứ còn gì nữa à. Tụi bây k đi thì ai sách đồ về cho chị chứ à _Sandy gật đầu quả quyết, cười toe toét nhìn 4 đứa kia

“RẦM.....RẦM.....RẦM.....RẦM.....”

Tứ Quỷ nhà ta đang sung sướng khôn siết vì được bám càng mấy anh chị đi chơi thì nghe tới câu tiếp của chị hai nhà nói thì chúng nó đồng thanh té cái “rầm” luôn xuống dưới sàn k thương tiếc gây ra 1 trận động đất nhỏ trong lớp và nguyên nhân động đất này là do bà chị hai của chúng nó mà ra (= =)

Hóa ra cho tụi nó đi cùng là Sandy nhà ta có mục đích cả đó ạ và mục đích đó chính là để chúng nó khuôn cả đồng đồ của Sandy về. Mà lúc Sandy nhà ta chuyển sang Nhật hình như đã khuôn tất tần tật những gì ở nhà của mình sang thì phải....Nghĩ tới cái viễn tưởng 4 thằng đẹp trai ngồi ngồi, phong độ ngất trời phải còng lưng ra kéo cả đồng đồ bằng cả núi đó thì 4 thằng k khỏi cảm thấy ơn lạnh cả người, mồ hôi chẳng biết từ đâu mà cứ vã ra liên tục trong khi lớp bật điều hòa lạnh.... (.=.)

.....

1 TUẦN SAU, SÂN BAY TOKYO:

Theo như đã hẹn, tụi nó tập chung ở sân bay Tokyo để bay chuyến bay đêm cho nó thoải mái vì chuyến bay đêm thường k có quá đông khách, cùng k phải chen lấn nhiều như bay ngày và bay đêm k khí cũng mát mẻ hơn là ban ngày oi bức, nóng nực như vậy.....

_Hey! Mọi người, đợi lâu k? _Sandy cùng anh trai chạy tới chỗ tụi kia đang đứng đợi, phía sau là Tứ Quỷ đang na cả đồng hồ

_Sa.....Sa.....Sandy....._Kyu Min run run chỉ thẳng mặt Sandy

_Uh, tui đây, sao vậy? _Sandy cười toe toét

_Cậu....cậu....._Kyu Min nhìn Sandy lấp ba lấp bắp k nói nên lời

_Sandy, tóc me sao vậy ? _Koon Ham cũng khá ngạc nhiên trước kiểu tóc của Sandy

Sandy nhà ta đang đứng trước mặt các bạn mình với quần jean bụi xanh rách te tue cùng áo phong lông hở rốn khoe hình xăm độc nhất vô nhị của mình. Và đặc biệt là mái tóc màu vàng óng xoăn xoăn của Sandy h đã thay bằng kiểu tóc tém dài ôm lấy khuôn mặt, màu tóc thì từ vàng óng chuyển thành đen tuyền

_Đây là màu tóc thật của cô ta đó_Kevin bước tới giải thích

_Phải, phải....Mọi người thấy có được k? _Sandy gật đầu lia lịa hỏi

_Kevin.....cậu cũng....._Ren chỉ chỉ vào mái tóc Kevin nhà ta trước mày đen đỏ nay thành mau đen k à

_2 ng này bị sao vậy? _Mika nhú mày hỏi

_Haha, 2 đứa này phải đi nhuộm lại tóc đó. Tụi nó mà k trả về màu tóc thật của mình thì bị bố mẹ đuổi thẳng ra khỏi nhà luôn à. Coi vậy bố mẹ anh cũng nghiêm lắm, rất tôn trọng văn hóa của nước mà nhất là khi h 2 đứa này lại còn là trưởng nam, trưởng nữ của gia đình nhà _ Ryan vừa cười vừa giải thích

_À! Té ra là vậy.... _Ren gật gù

_Thôi, vào trong đi mấy đứa; vào đây nghỉ rồi lên máy bay luôn _Ryan dục tụi nó

Thế là cả lũ gửi đồ xong ra cổng làm thủ tục soát vé rồi chui tuột vào trong ngồi nghỉ ngơi nói chuyện cho mát rồi đợi tới 11 h thì lên máy bay

Đúng 11 thì máy bay cất cánh, anh Ryan đã mua tất cả các ghế VIP trên máy bay để chúng nó ngồi hay ngắm cho thoải mái vì lí do tụi nó về sớm quá lại báo muộn nên máy bay cá nhân của nhà k thể tới kịp được; nên h tụi nó tha hồ mà tung hoành và cũng chẳng bị ai làm phiền cả

_À! Anh Ryan này, xuống máy bay rồi về nhà nh luôn hả? _Kyu Min quay xuống hỏi

_K, ta về Hà Nội đã rồi mới qua nhà anh sau. Tối đấy mà k đi chơi Hà Nội thì hơi phí à _ Ryan cười hiền

_Phải, phải.... đi Hà Nội đã chứ _ Sandy ủng hộ nhiệt tình

_Cá gì mà mi vui giữ vậy? _Mika nhìn mặt đang cực hào hứng như cún con của Sandy mà k khỏi thấy lạ

_Thì Hà Nội vốn là địa bàn hoạt động để nó quậy phá tung bừng mà. Nhóc đang nghĩ gì anh biết hết đó, cứ liệu thần hồn đấy, dẹp đi nha _ Ryan giải thích quay lại nhìn cô em gái nhỏ cười, cảnh cáo

_Chắc, em có làm gì đâu à _ Sandy nhún vai, trối bay trối biến cái ý tưởng vừa hiện lên trong đầu thì đã bị ông anh quai chiều này đọc vị hết rồi....

_A! Vậy ta sẽ ở đâu ạ? Ở nhà anh hả? _Ren hỏi

_K, anh làm gì có nhà ở đấy đâu. Ba mẹ anh k mua nhà ở đấy để tránh Sandy nó chuyển qua đấy định cư luôn thì mệt lắm _Ryan cười tươi, nói cứ như đúng rồi ý và k quên liếc cô em gái 1 cái (Vâng, cái lý do k mua nhà ở Hà Nội vì Sandy nó mà có nhà ở Hà Nội thì đảm bảo là nó bỏ nhà kia đi lên Hà Nội ở luôn à, nó là chuyên gia bỏ nhà đi bụi mà)

_Vậy chẳng nhẽ ở ngoài đường _ Koon Ham nhú mày

_Haha k đâu, ai lại bắt khách ngủ ngoài đường bao h à. Kevin, cậu có nhà ở đấy k? Qua nhà cậu ở chắc k có vấn đề gì chứ? _Ryan cười quay lại hỏi Kevin

_K, đất Hà Nội chật vậy thì móc đâu ra nhà biệt thự à. Chỉ có khách sạn thôi _ Kevin ở hững đáp

(hình như 2 câu này hơi đối lập nhau ==.)

_Sặc, l có nhà mà có khách sạn còn kêu đất Hà Nội chật, bó tay _Ren nản luôn với cái tên Kevin này

_Ok. Vậy qua khách sạn nhà Kevin ở _Ryan quyết

Chơi đùa 1 lúc rồi tụi nó cùng chìm vào giấc ngủ hết. Kyu Min dựa đầu vào vai Koon Ham ngủ ngon lành, cực kì bình yên; Mika lắc lư đầu 1 lúc k chịu nhờ vả tên Ren thì lúc sau cũng bắt giấc tựa vào vai Ren làm tên này chỉ biết mỉm cười bó tay trước cô công chúa nhỏ này; còn Sandy nhà ta ngồi giữa anh Ryan và Kevin nhưng ngủ thì đầu gối vào chân anh trai còn chân gác lên chân Kevin ngủ k biết trời trăng gì luôn, chỉ có 2 người kia lắc đầu bó tay với cái tướng ngủ k thể nào xấu hơn được nữa của nó....

8 h sáng chúng nó hạ cánh xuống sân bay nội bài , mặt đất nào đất này vẫn còn ngái ngủ lắm, mắt nhắm mắt mở vừa đi vừa ngủ....

9h sáng chiếc xe chở chúng nó cũng đưa được tụi nó tới khách sạn Paradise ở trung tâm thành phố Hà Nội nhộn nhịp đông đúc

Nhận phòng xong là 3 nàng nhà ta lăm ra ngủ 1 cách ngon lành mặc cho mấy thằng con trai kia tự túc sắp xếp đồ đạc của mình....trông mấy thằng h từ những chàng hoàng tử, những đại công tử oai phong lừng lẫy 1 thời h trở thành osin đặc biệt cho 3 nàng nhà ta....để các cô gái trước đây theo đuổi họ nhìn thấy chắc sụp đổ hết cả hình tượng quá.....

1 h chiều, k cần ai gọi dậy cả mà 3 nàng cũng lồm cồm bò dậy từ đồng chăn gối do cái bụng biểu tình giữ dội quá.... Vừa trông thấy cái mặt mấy tên kia là chúng nó la oai oai đòi ăn rồi....

_Hai ơi, êm đói.... thức ăn.... ăn....ăn..... _Sandy dụi dụi mặt vào ngực anh trai

_Ham ơi.....Ham.....Min đói rồi..... _Kyu Min ôm trằm lấy cả Koon Ham nũng nịu bằng chất giọng cực kì dễ thương khiến tên nào đó phải đỏ mặt

_Ren, mang đồ ăn đi.... Đói quá à _ Mika ra lệnh, coi Ren nhà ta là osin chính gốc luôn. Nhưng Ren nhà ta k tự ai đâu vì nhỏ nói giọng ra lệnh nhưng tay thì nắm tay Ren lay lay nhìn rõ là buồn cười

_3 người vào tắm rửa thay đồ đi. Tui gọi người mang đồ ăn lên_Kevin nói, nhắc điện thoại lên đặt đồ ăn

Chỉ chờ có vậy,3 nhỏ nhà ta phóng cái vèo vô nhà tắm chỉnh trang lại nhan sắc của mình sau mấy tiếng đồng hồ ngủ vật vã trên máy bay rồi lại trên giường thì đầu tóc rối bù xù như tổ quạ, mặt mũi lem nhem, quần áo sộc sộc....nói chung là rất thảm hại

30' sau 3 nàng của chúng ta cùng bước ra. Nhưng vừa đặt chân ra khỏi cái cửa 1 cái mà Sandy đã lăm mấy thằng đang ngồi đó phụt máu mũi luôn với cảnh tượng trước mặt.....thật đúng là muốn chê đùa những chàng trai từng trải, khỏe khắn, cường tráng mà.....

71. Chương 71

_San.....Sandy....ăn mặc kiểu gì vậy ?_Ren quay đi lấp bắp nói

_Kiểu gì thì phải hỏi cái khách sạn này nè. Tui đâu có biết mặc cái này đâu, áo ngủ chi mà ngang đánh đổ người ta_Sandy nhăn mặt nói

_Thật là....được rồi, vào trong đi anh sẽ giúp em mặc lại _Ryan lắc đầu đứng dậy kéo Sandy vào trong

Vâng, Sandy nhà ta k biết mặc cái áo ngủ đấy nên là cứ mặc vào là nó lại tuột ra hở cả khoảng vai trắng ngần và nàng ta chỉ cần bước thêm mấy bước nữa là cái áo choàng đó rớt xuống đất luôn ạ.... (=”=)

Ren nhìn 2 anh em người đó đi vào, mắt chớp chớp nhìn cánh cửa đó đóng mà miệng k thể k thốt lên :

_Tại sao anh Ryan lại vào? Anh ấy cũng là còn trai mà.....

__k cần phải sock vậy đâu, còn nhiều thứ mấy người chưa biết về anh em nhà này lắm__ Kevin thở dài nhìn 2 tên kia đang sock đơ khi nhận ra sự thật đó

Và sau 1 hồi ăn uống, nạp đủ năng lượng 1 cách no nê thì nàng nhà ta đã sống lại, chân đầy sức sống cho cuộc đi chơi. Anh Ryan và Kevin đã chuẩn bị liền mấy chiếc xe moto phân phối lớn cực đẹp cho tụi nó đi dạo quanh thành phố Hà Nội rồi. Phải đó moto chứ k đi xe oto được vì Hà Nội rất hay tắc đường, đất lại chật hẹp nên đi oto có mà ngồi cả h cũng chẳng được gì cả nếu muốn đi nhiều nơi.

Đúng 2h chiều thì tụi nó xuất phát, Koon Ham chở Kyu Min, Ren chở Mika, anh Ryan chở Sandy, Tứ Quỷ đi chung 2 xe còn Kevin 1 mình 1 xe cực kì thoải mái. Tất cả đi theo anh Ryan lượn lờ khắp khu trung tâm thành phố. Tụi nó được đưa đi thưởng thức những món ăn cực kì teen của dân Hà Nội, những món ăn được coi là đặc sản của Hà Nội như: ốc cay, trứng cút lộn, bún rêu cua, bánh cuốn,...còn rất nhiều rất nhiều những món ăn khác nữa mà tụi nó ăn muốn no căng cả bụng luôn nhưng k thể dừng lại....

Và lần đầu tiên chúng nó thấy 1 điều rằng ở Hà Nội nơi ngon nhất chưa chắc đã phải là những nhà hàng cao cấp với những món ăn cao lương mỹ vị, đắt tiền bạc triệu mà nơi ngon nhất chính là những món ăn đường phố, lề quán cơ.....những món ăn chẳng hề quá đắt đỏ mấy nhưng lại hấp dẫn, ngon tuyệt và đặc biệt là hợp khẩu vị của tất cả chúng nó __những người vốn k phải là người Việt Nam, những người đến từ đất nước xa xôi

Ăn no rồi, bụng đứa nào đứa nấy cũng tròn xoe cả thì Ryan và Sandy đã đưa cả lũ tới 1 nơi có không khí rất trong lành, thoáng đãng rất hiếm có ở Hà Nội này, chính là “Phủ Tây Hồ”

Ở nơi này mọi thứ k quá đông đúc, vồn vã và khói bụi như ở ngoài đường kia mà nó được xây dựng rất thoáng đãng với trước mặt là hồ lớn và cây xanh thoáng đãng, còn đường trải nhựa sạch sẽ cùng với những căn nhà lâu đồ sộ, nguy nga cho ta thấy được nơi đây k dành cho người bình thường mà nó là nơi nghỉ ngơi của các bậc đại gia bởi vì đây vốn tiền của 1 căn nhà chẳng rẻ gì cho 1 người bình thường mua, nó chủ yếu cũng là dành cho toàn người ngoại quốc ở

__Oa.....ở đây thích thật đấy __Kyu Min reo lên thích thú, thả mình vào với làn gió tự nhiên kia

__Ở đây quá tuyệt __Mika nói, khẽ nhắm mắt cảm nhận cái mát lạnh của gió và nước quán quanh người

__Ha, tuyệt k? Ở đây cảnh vừa đẹp lại k quá ồn ào nhỉ? Ở nhà Hà Nội thì đây là 1 trong số những nơi tui thích nhất đấy__ Sandy hào hứng nói

__Quá tuyệt luôn__Kyu Min phán k cần suy nghĩ luôn

__Ở Nhật cũng chưa chắc kiếm được chỗ nào thoáng người như thế này ở thành phố luôn à__ Mika tấm tắc khen

Gương mặt Mika cực kì thoải mái, nụ cười nhẹ lúc nào cũng hiện hữu trên môi và cũng chẳng biết từ bao giờ mà tụi nó đã chẳng còn ai trông thấy 1 Mika Nakashima lạnh lùng, k quan tâm tới những thứ k đáng nữa rồi

3 đứa tụi nó tay trong tay, dắt nhau đi dạo khắp nơi xung quanh Phủ Tây Hồ rộng lớn này ngắm cảnh vật xung quanh, đắm chìm trong những làn gió mát những tia nắng nhẹ của đầu hè. Phía sau, Tứ Quỷ nhìn những người chị của mình mà mỉm cười, có lẽ cũng lâu rồi k thấy 1 nụ cười thật sự k còn ưu phiền, k còn đau thương của Sandy từ ngày đây nữa nên chúng nó đều cảm thấy vui lắm vì chị hai nó đã trở lại rồi, trở lại đúng là 1 Trương Nguyệt Mỹ Hương thiên hạ vô địch. Còn 4 chàng trai của chúng ta đang đúc tay túi quần đi thong dong phía sau ngắm nhìn 3 gương mặt tươi cười rực rỡ như vầng mặt trời kia và cũng k quên chụp trộm mấy bức ảnh để trong máy ảnh, những bức ảnh với nụ cười vô tư tự nhiên như thế này rất là hiếm có

__Oa.....Sandy.....Sandy.....kia là hoa gì vậy ?__Mắt Kyu Min long lanh nhìn những bông hoa màu hồng đang mọc lên trên nền xanh của lá dưới hồ kia đầy thích thú

__Nhìn đẹp quá, hoa gì vậy? Mọc được cả ở dưới nước sao???__Mika cũng rất ngạc nhiên và thích thú trước cả 1 hồ toàn 1 ngoài hoa với 2 sắc xanh và sắc hồng hòa quyện vào nhau lung linh trong nắng

__À! Hoa đó là hoa sen đó, đẹp nhỉ? Cứ tới hè là những củ sen ở dưới nước ý lại mọc lên những là sen cạnh kia kia rồi kết nụ nở hoa đó, ngó sen cũng ngon luôn hi hi __Sandy từ từ giải thích

__Kì ghê, sen còn ăn được sao? __Kyu Min mồm há hốc ngạc nhiên

__Đương nhiên rồi, sao lại k chứ? Chút nữa ra ngoài kia tui sẽ mua sen với ngó sen cho mọi người ăn thử __Sandy gạt đầu, cười tí mắt

__Cái này cũng bán được sao, còn ăn được á? Nó mọc ở đây toàn bùn k à __Mika nhăn mặt chỉ chỉ xuống ai

__K có đâu à nha. Hoa sen chính là tượng trưng con người Việt Nam đấy. Đây là loài hoa đặc biệt, k quá màu sắc lại mọc từ bùn lên nhưng tuyệt nhiên mùi hương lại thơm rất thanh à, k có mùi tanh của bùn đâu, “ gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn” mà __ Sandy khẽ lắc đầu rồi lại giải thích tiếp

Sandy cứ thế vừa đi vừa giải thích cho 2 cô bạn mình nghe 1 cách cực kì tự hào về đất nước của mình còn Kyu Min với Mika thì cứ phải gọi là chăm chú nghe, nuốt từng lời của Sandy vào luôn. Và nhân thể cảnh đẹp vậy mấy tên khụ khụ + dụ dỗ mấy nàng chụp ảnh để về ngắm cho sướng lại đỡ phải chụp trộm nữa..... Và đương nhiên cảnh đẹp vậy có gì mà mấy nàng nhà ta k đồng ý chứ, mấy tên sướng rơn luôn nhưng lại k ngờ được rằng lại bị tụi nó túm vào chụp chung luôn à. Nhưng k sao, lựa lựa lúc chụp ảnh k để ý thế là Ren cúi xuống hôn Mika 1 cái làm xong Mika đỏ mặt óanh tên này lên bờ xuống ruộng đòi xóa nhưng Ren nhà ta thà die chứ k xóa; còn Koon Ham thì lợi dụng lúc đó ôm Kyu Min rõ chặt, rõ đấm đuối làm cô bé cứ phải gọi là ngại muốn chết mà Koon Ham thì cứ đứng đưng như k y; Sandy với Kevin cũng chụp, 2 đứa này chụp thì toàn thấy chêu nhau xong đánh nhau trí chöhe; Tứ Quỷ với Sandy chụp với nhau thì vui lắm vì Sandy k thích chụp ảnh nên trước h đã có tấm nào chung với chị 2 đầu, mặt thẳng nào thẳng nấy cứ phải gọi là tươi như hoa. Nhưng có lẽ bất lực nhất vẫn là cặp anh em nhà này, chụp ảnh k biết ngượng luôn, đúng là đã k chụp thì thôi chụp thì phải ra trò à, ảnh nào cũng thấy anh Ryan và Sandy k ôm nhau thì ôn nhau (đương nhiên là hôn má nhè) mà Sandy nhà ta còn tỏ ra cực vui cơ; bất lực nhất có lẽ là cái ảnh 2 người này cùm đầu vào nhau, mặt cách nhau đúng 1 cm, anh Ryan ôm eo Sandy còn Sandy ôm cổ anh Ryan chụp lấy toàn cảnh cái hồ sen làm ai đi qua cũng nhìn khen đẹp đôi mới chết chứ.... Đúng là.....

Hỏi thì Sandy nhà ta hồn nhiên nói:

__Ủi sời, có sao đâu. Người yêu chứ có vấn đề gì đâu à, nếu k phải hai là anh trai tui thì tui đã yêu anh ý từ lâu rồi chứ k phải đợi nha.

Bọn này k biết nói gì chỉ biết lắc đầu thôi nhưng trong lòng thì đứa nào cũng phải công nhận là anh Ryan và Sandy k phải là anh em thì quả là quá đẹp đôi.....còn có 1 tên nghe vậy thì lòng bỗng dưng dậy lên 1 cảm giác gì đó k thể tả đc.....

Và cứ thế, cứ đi tới đâu là Sandy nhà ta lại phấn khởi kể hết đến cho chúng nó nghe và càng ngày chúng nó càng khâm phục đất nước mang cái tên “Việt Nam” này ; tuy chỉ là 1 đất nước nhỏ bé thôi, chỉ là 1 đất nước đang phát triển thôi , nền kinh tế so với Hàn thì thua xa mà so với Nhật Bản thì càng k bằng nhưng lại có 1 nền văn hóa cực kì lý thú khiến 2 đứa kia cũng như tất cả đều cực kì ấn tượng.....

Chiều dần dần buông xuống, mặt trời cũng bắt đầu đi xuống để nhường chỗ cho màn đêm đang đi lên và cũng là lúc chúng nó tạm biệt nơi này để tới những nơi khác nữa, để khám phá thêm những thú vui wor Hà Nội so với nước mình có gì khác biệt.....Và điểm đến tiếp theo của cả lũ là 1 nơi mà teen bình thường nào cũng thích, nơi này ở Nhật và ở Hàn cũng có, đấy chính là rạp chiếu phim.....

6 chiếc xe moto phân phối lớn, bóng loáng đã cái “xịch” ngay trước cổng của rạp chiếu phim Quốc Gia lớn nhất Hà Nội đấy khiến ai cũng phải ngước nhìn . Và khi những con người này bước xuống xe vào rạp ,tháo mũ bảo hiểm bỏ kính ra thì đã kéo luôn theo tất cả ánh nhìn của mọi người từ già tới trẻ, từ thanh niên đến thiếu niên đủ cả luôn.....

Nhìn những poster quảng cáo phim truyền hình của cả Việt Nam lẫn nước ngoài thì 3 cô gái của chúng ta đều thờ dài và nhìn anh Ryan kết luận 1 câu “em muốn xem tất” làm mấy thằng lắc đầu bó tay nhưng k ngạc nhiên lắm vì dù sao cũng đoán trước được vậy rồi.... Vậy nên cuối cùng thì anh Ryan vẫn phải là người ra tay định đoạt.....

_Anh nghĩ mấy đứa đã đến Việt Nam thì nên biết được giới trẻ Việt Nam _những con người như mấy đứa đang sống như thế nào sẽ hay hơn đó. Phải k? _ Anh Ryan cười hiền, cầm tấm ảnh của 1 bộ phim đưa lên

_Là “Sài Gòn Yo!” _Sandy đọc tên phim ghi trên tờ giấy

_Cái này nói về gì thế ạ? _Mika hỏi

_Nghe tên cũng hay ghê_Kyu Min có vẻ cũng thích thú

_Là 1 bộ phim nói về hip hop những con người mang trong mình đam mê những vũ điệu đường phố này và đưa nó đến với chúng ta bằng cách này để ta cùng cảm nhận hip hop như họ _Anh Ryan giải thích

Ồ! Cái đó em cũng biết Ren cười đầy ảm ý

_Nghe cũng thú vị nhỉ? _Koon Ham khẽ mỉm cười

_Ok, vậy quyết định xem phim này nhé_anh Ryan thống nhất, đưa ra quyết định cuối cùng cho cả lũ

Thế là cả lũ kéo nhau ra mua vé rồi mua bắp rang bơ với nước ngọt. Riêng mình Sandy nhà ta chơi liền hẳn 2 bịch bắp rang bơ to dùng cùng 1 coca bự k kém làm mấy chị bán hàng cứ tròn mắt ra nhìn nó luôn.

Nhưng nói thì nói thế thôi chứ mấy bà bán hàng đó nhìn nó thì ít mà lườm thì nhiều à, có nhìn thì chỉ nhìn mấy tên kia thôi và đặc biệt nhìn nhiều nhất là ông anh trai yêu quý của nó vốn vừa đẹp trai, vừa lạnh lùng lại cực kì lịch lãm nhưng nhìn thế nào cũng cực kì duyên làm mấy bà đó đổ cứ như đúng rồi nhất là khi lại cực đại gia khi móc ví ra trả tất cả đồng đồ đó có phải rẻ gì đâu, bọn nó ăn như heo ý

Này, mấy bà kia. Nhìn ít thôi thủng người người ta bây h, vô duyên quá chừng à Sandy tức tối nói

_Này, tụi này nhìn thì làm sao chứ? Anh ấy là gì của cô mà cô phải ý kiến nhỉ? _Bà này cũng k vừa, đốp lại nó luôn

_Vâng, tôi k phải là người yêu nhưng cũng gần rồi đó ạ. Cũng chỉ là em gái ruột tối nào cũng nằm ngủ cùng anh ấy thôi , được k?Bà chị nhìn lại giùm cái đi nhé; à mà đừng có nhăn mặt k là phần nó lại rơi hết cả ra rồi kia. Xì, người ta đáng tuổi em bà đó _Sandy tuân cho 1 tràng, **** bà ta bằng tiếng Việt hẳn hoi nhé

_Cô....cô giám....._Bà này bị nó nói cho giận run người, tức nghẹn họng k nói lại được cái gì cả....

_Sao, có ý kiến gì nữa k, lão bà bà.... _Sandy vênh mặt đắc trí nhìn cái mặt bà ta đang đỏ lên vì giận

_Em quậy quá đó.... Đi thôi _ Ryan kéo Sandy ra khỏi quầy hàng đó trước khi nó nổi hứng tuân thêm 1 chàng nữa

Anh Ryan bịt mồm Sandy kéo tuột nó lên tầng 1 , bọn kia sau khi nghe Sandy **** bà chị đó cũng mắt tròn mắt dẹt đi theo 1 người kia 1 cách vô thức nhưng tình trạng sock vẫn còn

Lên tầng trên, cũng là tầng có phòng chiếu phim số 1_ nơi chúng nó xem phim cùng như sẽ ăn luôn ở đây. Rút kinh nghiệm nên lần này chọn bàn cách xa chỗ đông người chút k lại mắc công Sandy nhà ta nhìn thấy nhỏ nào ngắc anh trai của mình nhiều quá mà lại cho em ấy thêm 1 chàng thì khốn

_K học Tiếng Việt thì k hiểu Sandy nói gì, nhưng h học rồi nghe Sandy **** bà đó mà tui cũng hoảng luôn _ Ren đặt người xuống ghế nói sau khi đã hoàn hồn

Phải đó, người ta chỉ nhìn anh Ryan có hơi quá 1 chút thôi mà, đâu cần phải gây người ta vậy đâu Kyu Min cũng lên tiếng

Nhưng tui ghét Sandy nhăn mặt

Haizzzz..., mấy đứa còn chưa chứng kiến đâu, đây mới chỉ là 1 trong những cách Sandy nó đuổi những cô gái bám theo anh đi thôi đó. May là hôm nay nó k nhận làm vợ anh k thì mấy đứa.... Ryan thở dài, lắc đầu bỏ lửng câu nói nhìn bọn kia

_Này Sandy, bộ k tính cho anh cậu lấy vợ sao mà cứ đi phá hoại vậy? _Mika nhú mày nhìn Sandy vẫn đang ngồi ăn ngon lành

_K _Sandy trả lời k cần suy nghĩ

__Anh cũng k thấy phiền mà __ Anh Ryan nhìn cô em gái, rồi nhìn tụi nó nở nụ cười đầy ẩn ý

__2 người..... bó tay luôn __Mika cũng thua anh em nhà này luôn

__Thế em k sợ gặp phải 1 nhỏ nào chua ngoa, đánh đá sao? Lúc đấy cái sao được nhỏ? __ Koon Ham hỏi

__Chắc, nhỏ nào cũng vậy thôi, gặp phải em là gặp phải đối rồi...keke. Mà cái k được thì đánh, anh nghe câu “ k ăn được thì đập đổ” chưa? __Sandy tự đắc

__Phải đó, nó có thể đứng **** con nhà người ta 2 tiếng mà chẳng có vấn đề gì đây. Vậy nên chưa có đứa nào giám bám theo anh quá 1 ngày __ Anh Ryan nói 1 cách cực kì tự hào về cô em gái này

__2 tiếng __ Kyu Min há hốc mồm

__Ồ...cũng đại khái là vậy __ Sandy nhún vai

__Sau này thằng nào mà làm người yêu nhỏ thì còn khổ dài dài __Ren quay mặt đi lẩm bẩm

....

Ăn uống no say rồi thì h chiếu phim cũng đã đến , chúng nó theo dòng người vào phòng chiếu phim, k biết anh Ryan có dùng mỹ nam kế gì k mà nhắm ngay cho chúng nó hàng ghế đẹp mà chuẩn k cần chỉnh luôn....

1 chút sau, màn hình lớn trước mặt sáng lên và bộ phim cũng được bắt đầu, những tiếng nhạc sôi động, những màn trình diễn hip hop ấn tượng đã lôi tất cả chúng nó vào 1 vòng xoáy __ 1 vòng xoáy với những vũ điệu đẳng cấp, những tiếng hò reo cổ vũ tuyệt vời khiến chúng nó k thể rời mắt được khỏi màn hình và cứ như bị cuốn theo điệu nhảy đó vậy....

72. Chương 72

Xem phim xong thì trời h cũng đã tối hẳn rồi (thì h cũng đã là hơn 7h tối rồi mà) thế là chúng nó lại tới địa điểm tiếp theo. Nơi này là nơi mà Sandy nhà ta cực kì hết , mê tít luôn vì ở nơi này cái gì cũng có cả..... đó chính là “Chợ đêm” ở Hà Nội

1 hàng dài tới 3 dãy phố liền với bóng đèn sáng choang soi rõ cho ta từng quầy hàng một trưng bày đủ các loại từ : quần áo, giày dép, trang sức, phụ kiện, đồ ăn,.....đủ mọi thể loại khiến 3 đứa nó cứ phải gọi là tít cả mắt và mấy tên con trai dù k khoái mua sắm những đồ ở đây (mấy tên này toàn sài hàng hiệu thôi ă, quần áo của mấy tên này đắt lắm nên đừng hỏi giá tiền =.) nhưng cũng khá ngạc nhiên khi thấy những dãy hàng dài như vậy, mà đồ thì lại quá rẻ

Ngay khi bước vào chợ chúng nó đã trở thành tiêu điểm chú ý của mọi người vì ngoài hình cũng như cách ăn mặc rất phong cách rồi nhưng chẳng ai giám lại gần cả vì rất đơn giản là họ sợ 4 tên mặt lạnh như tiền đeo kính đen, cao to đi phía sau tụi nó trông như vệ sĩ ý và thêm 4 vệ sĩ đích thực đi sau cùng nữa, mặc dù sát khí k bằng nhưng mặt lạnh thì k kém mà lại trông toàn là người ngoại quốc nữa nên có cho tiền cũng chẳng thằng nào dám lén phéng k ú ở lại bị quật cho vô viện thì chẳng bỏ....

3 đứa đi tới đâu là tới đó rùn beng luôn, vì nó đã đành rồi nhưng 2 nhỏ kia thì thích phải biết luôn khi mà ở đây quần áo hay bất cứ cái gì cũng rẻ k thể tưởng tượng được nổi luôn; đã rẻ vậy àm bạn Sandy nhà ta còn mặc cả xuống chỉ còn có nửa giá mà mới dọa qua hàng khác thế là mấy bà bán hàng lại gật đầu cái “rụp” đồng ý làm bọn nó cứ trở hết cả mắt ra nhìn mà nể Sandy nhà ta kinh khủng....

Chúng nó lượn lờ, chơi ở đó tới tận 12 h đêm, đứa nào cũng tui lớn tui nhỏ rồi mới chịu thỏa mãn rời khỏi chỗ này, chỉ tội cho mấy thằng đi cùng là mỏi rã rời cả chân tay những cũng phải khâm phục tụi nó ít nhiều kho mà chân tụi nó đeo giày cao gót cũng phải tới 7 phân kia mà chạy nhảy ác chiến luôn thế mà có thấy kêu ca câu nào đâu..... đáng để nể chứ nhỉ?

__Mấy đứa thấy sao? Vui k? __ anh Ryan cười, hỏi

__Vui ạ __ Mika và Kyu Min đồng thanh trả lời k cần suy nghĩ

__Thế đã muốn về chưa hay là đi chơi tiếp? __ Anh Ryan nhìn tụi nó mỉm cười

__TIẾP Ạ __K cần suy nghĩ, cả 3 nhỏ cùng đồng thanh luôn

__Đi vậy chưa mệt sao mà còn đi đòi đi tiếp? __ Kevin méo mặt

__ Nhằm nhò gì đâu à. H mới là lúc thú vị à __ Sandy cười toe toét

__ Tưởng h này rồi thì Hà Nội tất cả cũng sẽ đi ngủ cả rồi chứ? __Ren nghiêng đầu hỏi

__K đâu. H chỉ có những người trung niên, già cả, trẻ con đi ngủ thôi à chứ ở đây cũng như ở Nhật hay ở Hàn đó. H mới là lúc dành chỗ dân quậy đây __ Sandy hào hứng

__Ý nói là đi bar sao? __ Mika nhìn Sandy hỏi

__Phải, đi thử cho biết bar ở đây như thế nào k? __ Sandy cười thích thú nhìn Mika

__ Có, đi chứ..... __ Kyu Min gật đầu lia lịa... Gì chứ đi bar thì Kyu Min nhà ta còn lâu mới chịu bỏ qua à

__Nhưng..... __Mika hơi ngập ngừng

__Hi,yên tâm đi, đây là bar quen của tui nên k ai giám làm gì 2 người đâu à. Mika hãy vứt bỏ cái ki cứng vớ vẩn ông ta đặt ra đi, xóa bỏ những nặng nề trong người đi để đêm nay thỏa sức quậy 1 bữa ra trò à. Ok

__ Sandy vỗ vai Mika

__Mika k thích cũng được nhưng tới đó với mọi người cho vui, tới đó để coi cho biết à, đừng lo vì Ren sẽ luôn bên cạnh Mika mà __ Ren cười trấn an Mika

__Vậy thì được __ Mika cười, khẽ gật đầu

Thế là 6 chiếc xe moto phân phối lớn lại tiếp tục lăn bánh, lao un vút trên con đường cao tốc để tới điểm chơi cuối cùng của ngày hôm nay, chính là quán bar VVIP lớn nhất Hà Nội

Cánh cửa cách âm lớn được mở ra, chúng nó bước vào trong tiếng nhạc sập sinh , những diva đang nhảy những điệu vũ cuồng loạn trên sân khấu 1 cách cực kì khiêu gợi..... Lướt quá đám người đó, chúng nó tiến tới quầy bar đứng vì ở đây khá gần với sân khấu lớn ngoài kia nên vẫn có thể thưởng rượu mà vẫn có thể ngắm nhìn tất cả.....

__Mấy chị uống gì để em gọi ạ __ Leo hỏi

__ Uýt-ki __ Mika nói

__Vôt- ka __ Kyu Min mỉm cười

__ Chival,24 năm ghen __Sandy nói, mắt đang đảo đảo nhìn cái gì đó

__ Lee Sandy, ăn mặc cái kiểu gì vậy ? __ Kevin nhăn mặt nhìn Sandy

À! Đừng lạ vì sao Kevin hỏi vậy nhé, vì h hiện tại Sandy nhà ta đang ăn mặc cực kì giống con trai: áo sơ mi đen rộng thùng thình, đeo kính đen che luôn nửa khuôn mặt, đội mũ le đen lụp sụp.... h nhìn chẳng còn nhận ra đâu là 1 Lee Sandy xinh đẹp rạng ngời nữa cả

__ Suyt, nhỏ cái mồm thôi __ Sandy nói khề

__ Làm cái quái gì vậy ? __ Kevin nhú mày

__Nhụy trang chứ gì, để mấy người đó nhận ra tui thì rắc rồi lắm __ Sandy thở dài

__ Thế mà anh cứ tưởng em phải quậy 1 bữa ra trò chứ? __ Ryan nhìn cô em gái mỉm cười hiền đầy ngụ ý

__Thôi, em nghĩ lại rồi, ở đây mai về nhà rồi quậy chẳng bô à __ Sandy lắc đầu

__ Trà, nhìn nhỏ diva kia kìa. Nhảy phụ thật __ Ren hướng ánh mắt ra phía sân nhảy, nhếch 1 nụ cười nửa miệng

Trên đây, trong ánh đèn màu sáng nhấp nháy kia có 1 cô gái đang múa cột, ăn mặc cực kì sexy với thân hình quyến rũ, ánh mắt lẳng lơ đưa tình nhìn những thằng đàn ông khác đang đứng phía dưới gào thét ánh mắt thèm khát nhìn nhỏ kia đầy thèm thuồng....

Tiếng nhạc kết thúc, cô ta nhảy mắt đưa tình với mấy thằng rồi bước những bước chân lẳng lơ, uốn ** bước xuống đi về phía quầy bar

_Cho 1 rượu đi _ Cô ta ra lệnh với tay pha chế rượu

_Chị nhảy tuyệt quá luôn à. Diva giỏi nhất đất hạ thành này chắc chắn là thuộc về chị rồi chị Diệp Chi à _
1 nhỏ bước lại nịnh nọt

_Haha... cái đây là đương nhiên. Hừ, h thì con nhỏ Mỹ Hương là gì chứ? Nó hết thời rồi nên mới phải chạy, cả năm nay đâu thấy giám bén mảng tới tranh tài với ta đâu....hahahahaha..... _ Cô ta cười khoái trí

Câu nói của nhỏ kia khiến ánh mắt chúng nó nhìn cả vào co bạn Lee Sandy của mình..... chẳng phải tên Việt của Sandy là Mỹ Hương sao? Trương Nguyệt Mỹ Hương mà.....Sandy tay bóp chặt cái ly rượu như muốn vỡ tới nơi cổ kìm nén cảm xúc chứ tuyệt nhiên k muốn gây sự hôm nay (tự dưng hôm nay nhỏ hiền ghê) chứ k phải sợ nhỏ Diva đó đâu nha..... Mika và Kyu Min cũng bất bình lắm nhưng thấy Sandy để yên nên cũng nhắm mắt bỏ qua truyện này, coi như k nghe thấy.....

_Ồ! Mấy anh đẹp trai quá, chưa thấy bao h à, chắc mới tới hả? Muốn chơi với tụi em k??? _ Mấy nhỏ bạn của nhỏ Diva kia nhìn thấy tụi hần liền sán lại gần

2 nhỏ đó nắm vạt áo của Ren với Koon Ham ấn người mình sát lại người 2 tên này bắt đầu ve vãn bằng những lời mặt giọt chết ruồi (=.=).....

(Từ đoạn này tất cả sẽ nói bằng Tiếng Việt nhà)

_Anh đẹp trai chơi chút đi _ Nhỏ đó nhìn Koon Ham bằng ánh mắt gợi tình

_Anh có muốn ra kia mình cùng nói chuyện riêng chút k??? _ Nhỏ kia nhẹ nhàng vuốt nhẹ ngực Ren

_Bỏ..... _ 2 tên này nhà ta đang định phản kháng lại thì.....

_Buông ra.... _Mika và Kyu Min bước lên giựt tay 2 nhỏ này ra đứng chắn trước 2 tên đó, đánh mắt nhìn 2 nhỏ đó

_Làm gì đây? _ 2 nhỏ gắt lên

_ Cút _Mika buông 1 câu lạnh lùng

_Bỏ bàn tay dơ bẩn của mày khỏi ng anh ấy _ Kyu Min nhìn nhỏ bằng con mắt lạnh..... quỷ nữ trong nhỏ lại trỗi dậy rồi....

_Mày..... _Bọn kia đang định bật lại thì nhỏ Diva bước leeb chen vào

_Ồ..... người mới, muốn gây sự sao? Biết luật ở đây chứ? _ Nhỏ Diva cười mỉa mai

_Muốn gì đây? _ Kyu Min hất mắt nhìn nhỏ

Nhỏ ta mỉm cười bước qua 2 tụi nó bước tới 1 người con trai đang đứng cạnh đó thân hình tựa vào cột , đáng người cao to vạm vỡ, toát ra 1 khí chất hơn người, ánh mắt quyền uy nhìn là cũng đủ biết k thể thuộc tầng lớp thường được.....Nhỏ k quan tâm tụi nó làm sao nữa, muốn làm gì nhỏ cũng mặc vì với nhỏ thứ mà nhỏ thích nhất chính là trai và tiền. 1 chàng trai tuyệt đẹp trước mặt kia thì làm sao mà k tới nhử chứ, hơi đâu mà đấu võ mồm với người mới à.....

_Anh đẹp trai, muốn nhảy với em k??? _ Nhỏ bước tới trỏ Kevin, mỉm cười

Kevin liếc nhìn nhỏ 1 cái cười mỉa mai rồi hờ hững quay đi tiếp tục nhấp rượu phớt lờ nhỏ luôn....

_Ồ! Được đó, em đây rất thích những chàng trai như anh à _ Nhỏ bước tới tính ve vãn, vuốt má Kevin thì.....

_Đủ rồi đó _ Sandy túm chặt tay cô ta lại trước khi cô ta kịp chạm vào người Kevin

_ Mày là ai? _ Cô ta nhẩn mặt nhìn Sandy. Đương nhiên cô ta k nhận ra được rồi vì hiện tại Sandy nhà ta là 1 boy chính hiệu mà

_ Biển đi _Sandy lạnh lùng nói bằng chất giọng đe dọa, hất tay cô ta ra

Ha.....hahaha.....Mày nghĩ mày là cái thá gì mà đòi đuổi tao chứ? Tao k đi thì sao nào? Tao tại được anh ấy trước thì mày có quyền gì dành của tao chứ hả cái đồ bán nam bán nữ kia Giọng nhỏ khinh khỉnh

_H muốn gì đây? Nói nhanh đi _ Sandy hất mặt, k thèm chấp những lời nhỏ nói

_ Ngon thì lên đây _ Cô ta nhếch môi tạ thành nụ cười nửa miệng bước lùi ra phía sàn nhảy, tay vẩy vẩy nó đầy khiêu khích và cũng là lúc bọn khán giả bên dưới lại hét lên đầy điên cuồng

_Co ngon thì nhào vô đi _ 2 nhỏ kia cũng bước lên k quên buông lời khiêu khích với Mika và Kyu Min

Nhạc nổi lên, 3 nhỏ đó bắt đầu nhảy như điên cuồng, uốn ** thân hình 1 cách thô thiển chỉ đủ sức thỏa mãn cho tầm mắt của những con sói đói lâu ngày mà thôi.....

_ Mỹ Hương, bị thách đấu mà k nhận là k phải em gái anh đâu nhà _ Ryan quay lại nhìn cô em gái nói, khề nháy mắt ẩn ý

_Chắc, đúng là k thể yên được mà _ Sandy thở dài nhún vai

Tiếng nhạc vừa dứt, Sandy khề nở 1 nụ cười nửa miệng của ác quỷ nhìn mấy nhỏ đó đầy khinh khi, bàn tay nhẹ nhàng tháo mũ thả cho mái tóc bồng bênh được tự do, tháo bỏ chiếc kính đen che nửa khuôn mặt để lộ ra khuôn mặt xinh đẹp cùng đôi mắt long lanh hút hồn.... Từng bước chân Sandy bước lên sàn nhảy thì nó lại chút bỏ những thứ nó dùng để che lấp mình đi, và cuối cùng là chiếc áo sơ mi cũng được cởi bỏ vứt ngay bậc thang đi lên sàn nhảy để lộ ra thân hình chuẩn đến từng cm của mình với chiếc áo lửng ôm sát phần ngực cũng như khoe hình xăm đặc biệt thể hiện chính con người của Sandy “ Angel and Devil” cùng với chiếc quần tui màu đen vải chơn và giàu đế cao cùng màu.... Những trang sức trên người Sandy từ khuyên tai, vòng cổ, vòng tay, nhẫn,.... Chạm phải ánh sáng đèn bỗng chổ nên rực rỡ lạ thường như để giúp người đeo nó tỏa sáng hơn vậy.....

“Cộp.....Cộp.....Cộp.....”

Từng tiếng bước chân, tiếng giày chạm vào nền gạch vang lên lạnh ngắt nhưng trong bước chân đó có 1 sự quyết đoán, uy lực đến đáng sợ.....

Tiếng trang sức chạm vào nhau kêu leng keng theo từng nhịp chân của người đeo khiến cho người ta phải đồ dồn ánh mắt vào cô và khi đã ngắm rồi thì k thể thoát ra được khỏi khuôn người ấy..... 1 cô gái có vẻ đẹp, 1 sức hút tới kinh khủng.....

Đặt chân lên sàn nhảy, đứng trước khuôn mặt đang ngỡ ngàng đến sững sờ của nhỏ Diva kia Sandy mỉm cười đầy từ tìn

_Cô....._Nhỏ Diva nhìn thấy Sandy k khỏi hoảng hốt, lắp bắp nói k lên lời

_Chào người quen, cũng lâu rồi k gặp nhỉ? _ Sandy khinh khỉnh nói

_Mỹ Hương à, cho tụi này chơi với nha _ Tiếng Kyu Min cất lên từ phía sau

Sandy quay lại, là Kyu Min với Mika; Mika tuy dơi e dè đứng sau Kyu Min nhưng có thể thấy là Mika muốn tham gia vì cả 2 đã đều cởi bỏ áo khoác ngoài ra cả rồi..... Những tên con trai kia h k phải là thèm thuồng mà phải là ngạc nhiên trước 3 con người này, 1 vẻ đẹp k ai sánh bằng, k 1 Diva nào ở đây có thể so bì được.....

_Các cậu _Sandy khá ngạc nhiên

_Truyện vui phải có tụi này chứ, phải k? _ Kyu Min nở nụ cười của thiên thần làm 1 số thành viên lâm sàn rồi ạ

_Nhưng....các cậu nhảy được chứ? _ Sandy e dè hỏi

Nếu những cái khác thì k nói nhưng đây là vũ trường, nó khác với những gì 2 cô bạn của nó tưởng tượng rất nhiều nên Sandy thấy hơi lo....

_ Ha, đừng nhìn tui như vậy. Hồi ở Hàn tui cũng đi vũ trường hoài rồi, để giải khuây đó mà. Âm nhạc là thứ giúp ta loại bỏ mệt mỏi tốt nhất _ Kyu Min cười tươi (Min nhà ta tươi vậy nhưng có 1 người ở dưới nghe vậy mặt mày đang tối sầm lại đó ạ.... Die rồi)

_Hừ, tui cũng đi nhiều với Ren rồi, nhìn thấy nhiều rồi chứ bộ, đừng coi thường _ Mika đứng ra phía trước, k còn rụt rè nép sau Kyu Min nữa (ạ, chị này chỉ nhìn chứ chưa dám nhảy từ bao h đâu nhưng đầu chị này k phải đầu bt nên đừng coi thường nghen)

_Ok, vậy thì được thôi. Bắt đầu nào _ Sandy cười toét ra hiệu cho DJ nổi nhạc

Kui ra đi và nhìn cho rõ này, đứa nào mới nên là đứa phải biến khỏi đây và ngậm mồm lại nhé Sandy đẩy nhỏ ra khỏi sân khấu

Tiếng nhạc sôi động lại vang lên sập sình, Chỉ mất 1 chút thời gian để tụi nó cảm nhận nhạc điệu là cả 3 cô gái của chúng ta đã bắt đầu chuyển động từ những cử chỉ chuyển động chậm và nhẹ nhàng rồi càng ngày càng nhanh dần và hoàn hảo hơn....

Mika tuy lúc đầu nhảy còn hơi e dè 1 chút nhưng khi tiếng nhạc càng trở nên sôi động hơn khiến nịp tim của Mika cũng trở nên nhanh và mạnh hơn bao h hết, nên cứ thế.... Cứ thế mà Mika chìm vào trong điệu nhạc 1 cách vô thức...Điệu nhảy của Mika k quá mạnh mẽ nhưng cũng k hề rời hợt chút nào mà vẫn khiến cho người ta mê, đắm chìm trong sự quyến rũ toát ra từng nhịp điệu cơ thể của Mika.....

Còn Kyu Min có thể cho ta thấy rằng Kyu Min nhà ta rất tự tin trong từng bước nhảy của mình . Chiếc áo 2 dây mỏng anh để lộ bờ vai trần trắng nõn nà cùng chiếc váy da ngắn ôm sát lấy đôi chân thon dài khiến cho Kyu Min trở nên cực kì sexy. Chính vì vậy mà mỗi cử động của Kyu Min cũng làm cho những con soi kia thêm nhỏ dãi, nuốt nước miếng ừng ực....

Cuối cùng, người khiến tất cả lũ dưới kia từ nam đến nữ phải hét lên đến khản cả cổ chính là Sandy nhà ta. Mỗi 1 bước nhảy của Sandy đã cho chúng nó chiêm ngưỡng từng đường nét cực chuẩn trên người mình nhưng k quá lộ liễu, cũng chẳng phô trương thô bỉ . Nhịp nhảy nhanh và mạnh tạo nên 1 Lee Sandy cực kì hoang dã khiến người ta thêm muốn nhưng lại k thể với tới được 1 bóng hồng mang 1 màu đen huyền huyền bí nhưng lại bao quanh toàn gai độc.....

Cả sân khấu như nóng hổi lên hơn bao h hết từ lúc 3 đứa nó bước vào và nhảy múa những vũ điệu mê người, tạo nên từng vũ đạo riêng cho mình, thể hiện mỗi người 1 tính cách riêng, cực kì độc đáo..... Và trên hết thì sự trở lại của cái tên Trương Nguyệt Mỹ Hương đã làm 1 số người phải kinh sợ.....

Ôi! Mika.... Tôi thật k ngờ là Mika dám lên đó nhảy đó Ren há hốc mồm, mắt cứ dán chặt vào Mika đang nhảy trên sân khấu

_Hở hang quá _ Koon Ham nhú mày nhìn Kyu Min

_ Quậy thật _ Kevin nhìn ai đó lắc đầu bó tay

_ À mà phải nói nha, làm thế nào mà Sandy giả trai tài vậy. Nhìn chút cứ tưởng thằng nào luôn à _ Ren quay qua hỏi anh Ryan

_Thì nhỏ đó k chỉ đơn giản là giống cô em gái SanSan là con giống tên anh trai này từ ngoại hình đến tính cách mà, có khi còn giống hần hơn cả em gái ý. Vậy nên giả nam hay làm nữ đều chẳng có gì khó khăn _ Kevin giải thích tay chỉ thẳng mặt Ryan

_Ừ ha, h càng nhìn càng thấy Sandy giống anh Ryan kinh luôn đó, nhất là ánh mắt à, kiểu k bao h chịu thua đó _ Ren gật gù đồng tình

haha, mấy đứa có muốn nghe truyện k? Mấy cậu có biết vì sao mà nhỏ Diva kia lại ghét cay ghét đắng Sandy tới vậy k? Là cả 1 câu chuyện đó Ryan cười cười nhìn tụi hần

_Sao? _ Kevin khẽ nhú mày

73. Chương 73

_Ừ thì, ngày trước nhỏ Diva này khá nổi tiếng là nhỏ ăn chơi có hạng chỉ cặp với các đại gia giàu có thôi và luôn ăn hiếp bọn dưới mình. Sandy nó ngứa mắt với nhỏ vì kiêu căng ngạo mạn nên nó đã cắt tóc giả nam rồi đi tán con bé đó, với chiều cao và khuôn mặt đó thì nó trở thành 1 cậu nhóc xinh trai chẳng khó. Lúc con bé đổ nó cũng là lúc sự thật được phơi bày làm nhỏ điên lắm. K những vậy, rồi mấy tuần sau Sandy nó còn đánh bại cô ta _Diva nổi tiếng đó ở ngay vũ trường này và lấy đi toàn bộ số con trai phát cuồng vì cô ta/ Và nó còn tán lại 1 lúc tất cả những thằng bố của nhỏ rồi cũng 1 lúc đá bay luôn k cần suy nghĩ. Nếu là mấy đứa thì mấy đứa cảm thấy thế nào?? _ Ryan kể lại

_ Giả trai tán gái? _ Koon Ham nghe vậy cũng phải rời mắt khỏi Kyu Min nhìn anh Ryan như k tin

_ Phải _ Ryan gật đầu quả quyết

_Kinh khủng thật, nhỏ này quậy quá. Mà nhưng chẳng nhẹ Sandy k bị trả thù sao?? _ Ren k khỏi ngạc nhiên

_Ha! Đương nhiên là có rồi, mấy đứa nghĩ nhỏ Diva bỏ qua cho nó sao? Nó chẳng quan tâm ai đánh nó cả, nó cứ tìm đứa chủ mưu muốn đánh nó mà đánh lại thôi còn bọn kia thì chẳng quan tâm à. Nên người ta cũng chịu thôi à _Ryan khẽ nở nụ cười

_Thật đúng là k thể ngờ được _ Ren nghe xong cũng hoảng luôn với cái kiểu quậy của nó

_K hổ danh là “Siêu quậy Sandy” _Koon Ham thốt lên

Ừ (Ryan khẽ gật đầu) À mà mấy đứa này, anh thấy mấy đứa mà k ra nhanh là mất người yêu đó. 3 đứa k ghen hay sao mà rảnh rang đứng đây nghe anh kể chuyện vậy??? Anh Ryan cười cười chỉ tay ra ngoài sân khấu nơi mấy con sói đang chuẩn bị lên sân nhảy ăn thịt mấy bé “nai tơ” nhà ta

_Chết tiệt _Ren tức giận ra mặt, tức tốc chạy lên sân khấu

_Tao sẽ giết chúng mày nếu dám động vào Kyu Min _Koon Ham gầm lên từng tiếng, phóng thẳng lên sân nhảy

_ Haizz.... Quậy quá cơ_Kevin thở dài rồi cũng nhanh chân bước lên sân khấu

Ở sân nhảy, mấy con sói đói đang tính lên nhảy và lợi dụng ve vãn 3 đứa nó thì bị kéo giật lại về phía nhau bằng 1 lực mạnh.... Và từ dưới sân khấu bước lên 3 chàng trai với khuôn mặt cực bánh, thân hình chuẩn hết cỡ, ánh mắt lạnh lùng nhưng hút hồn đàng tiên về phía 3 nàng của chúng ta

Lúc đầu 3 tụi nó hơi bất ngờ định sử dụng 3 tên nào đó tự đứng lại vòng tay qua eo tụi nó nhưng may nhận ra là tụi nấn nên lại thôi. Và thay vào đó là màn nhảy đôi cực kì ấn tượng của cả 3 khiến bọn ở dưới la hét ầm ỉ.... Nhưng thằng khác lên cũng muốn tranh dành nhảy với tụi nó nhưng chỉ với 1 cử động nhỏ của tụi hần là đã đủ cho mắt thằng bắn ra khỏi sân khấu và cũng k dám bước lên bởi ánh mắt uy lực kia

H mới thực sự là lúc 3 chàng trai vốn nổi tiếng biết ăn biết chơi là các đại gia của quán bar lớn nhất ở khắp mọi nơi ra tay đây. Và đương nhiên nổi ở bar vậy thì về việc nhảy này với tụi hần hẳn g có gì là khó khăn cả, vì để được gái nó theo đương nhiên là phải dung tới chiều này rồi nhất là khi cả 3 đều sở hữu thân hình chuẩn và cực đẹp với cơ bắp rắn chắc, cường tráng....1 vẻ đẹp nam tính chứ k phải loại công tử bột đâu ạ

Nhìn Koon Ham là 1 người khá điềm tĩnh nhưng cần thì cũng chẳng khác gì Kevin đâu ạ, trước khi gặp Kyu Min thì Koon Ham nhà ta cũng là 1 tay chơi có tiếng (mỗi tội k cuồng quá như Ren với Kevin thôi) nên việc nhảy đẹp cũng đâu có gì lạ. Mỗi đường nét nhảy đều khoe lên cơ thể khỏe khoắn, mạnh mẽ của mình nhờ chiếc áo 3 lỗ rộng cùng với quần tụt nhìn Koon Ham cực kì phong độ. Từng nhịp điệu cơ thể của Koon Ham và Kyu Min như hòa vào với nhau, từng động tác của Koon Ham đã nói lên 1 điều cho tất cả ở đây thấy rằng: “ Cô gái này là của Choi Koon Ham”

Còn Mika từ lúc có Ren bước lên sân khấu, dẫn dắt cho Mika từng bước nhảy 1 thì cô đã trở nên hoàn thiện hơn, quyến rũ hơn và Mika nhà ta hoàn toàn bị Ren quyến rũ rồi.Ren ở trên sân nhảy và Ren lúc bình

thường quả thực rất khác nhau, k còn cái vẻ nhí nhảnh te tởn nữa mà từ thân hình to lớn đó phát ra 1 vẻ cực kì nam tính,đàn ông khiến Mika bị mê hoặc kể từ cái chạm tay đầu tiên vào người Mika. Khi trong ánh đèn nhấp nháy mập mờ đó Mika k thể nào rời mắt khỏi ánh mắt âu yếm, đầy ảm áp cùng nụ cười khoe chiếc răng khểnh đầy quyến rũ kia 1 cách vô thức.....đường như trên sàn nhảy này chỉ còn lại có 2 người thôi vậy

Và đương nhiên 1 con người quá quen thuộc với sàn nhảy và 1 con người vốn nổi tiếng là tay chơi có hạng đã chưa hề biết bao cô gái cũng chỉ vì vũ đạo tuyệt vời của mình thì dù cả 2 chẳng có 1 tc mặn nồng như 2 cặp kia cũng vẫn là cặp đôi thu hút người ta nhất và cho người ta cảm tưởng rằng họ cực kì yêu nhau, như là 2 vật thể k thể tách rời vậy. Sandy và Kevin đã tạo nên 1 kỉ nguyên mới cho ngày hôm nay khiến cho hình ảnh nhỏ Diva kia dường như bị lu mờ quá nhiều khi đã cho khán giả no con mắt bởi màn nhảy quá tuyệt vời. Nhất là khán giả nhà ta từ nam đến nữ đều muốn nổ con mắt luôn ở cái màn nhảy của 2 con người này, khi mà Sandy nhà ta lắc lư trong vòng tay rộng lớn của Kevin, tự nhẹ lên bờ ngực quyến rũ mà săn chắc đấy.... Những cái động chạm thân thể k khiến người ta khó chịu và nhất là 1 người ghét người khác động vào mình (ngoài anh trai Ryan ra) như Sandy thì Kevin đã lôi 1 cô gái hoang giả vào vũ điệu cuồng si của mình từ lúc nào mà chính cô cũng k biết chỉ biết rằng thân hình mình như bị ai đó điều khiển vậy....1 ma lực lớn.....

Nhảy chán chê mê mải, làm chủ cả cái sàn nhảy rồi chứ chẳng đùa à. Đứa nào cũng hăng, mãi tới lúc mệt rồi mới chịu rủ nhau đi xuống nghỉ ngơi nhường lại sàn nhảy cho bọn choai choai kia, Sandy nhà ta k quên nhìn nhỏ Diva cười để 1 cái...

Oa.... mệt quá, nước.... Sandy chạy xuống trở anh mình, tu ực 1 cái hết luôn cốc chival lạnh

_Này, rượu đấy chứ k phải nước lọc đâu mà tu ừng ực ra như thế chứ? _Kevin nhăn mặt, giật cái cốc chival Sandy đang cầm trên tay định uống tiếp đó

_ Khát.... _Sandy nhăn mặt, tay với với ly rượu trong tay Kevin đang dơ lên cao

_Này, lấy cho tôi mấy ly nước lọc đi _ Kevin cầm cốc rượu đó uống hết luôn rồi đưa cái cốc k cho Sandy, quay lại nói với tên bồi

_Nước lọc đây ạ _ Tên bồi đặt mấy ly nước đá xuống

_Ồ. Đó, uống đi _ Kevin chỉ vào cốc nước

_Xì, nhạt toẹt ra à _ Sandy cầm uốc nước uống được 1 hụm nhắm mắt nói

_ Anh Thắng.....Mỹ Hương muốn uống Chival....nước lọc nhạt toẹt ra à, chẳng có vị gì hết _ Sandy quay lại không nhéo với ông anh trai mình

_Được, vậy tối nay em qua ngủ với Kevin thì cứ việc uống _ Ryan nhìn cô em gái cười hiền

_Xì, thế thì còn nói chuyện gì nữa à _ Sandy phụng phịu

_Xin chào _Nhỏ Diva bước tới trở Sandy

_Nguyệt Hương, lâu rồi k gặp. Tao cứ tưởng mày chết mất xác ở đâu rồi chứ? Mày cũng ghê gớm nhỉ,lần này xuất hiện với 1 anh đẹp trai thế _ Nhỏ Diva khinh khỉnh, hất mặt về phía Kevin đang đứng sau nó

_Biến đi _ Sandy lạnh lùng

_Ha, sao? Sợ tao kể chuyện mày xưa của mày cho anh ý nghe à? Anh đẹp trai này anh mà yêu con nhỏ này sẽ khổ lắm đấy, chẳng mấy bữa sẽ bị nhỏ đá thôi, anh nên bỏ nó và theo em luôn bây h đi thì tốt hơn đó, đảm bảo sẽ chẳng ai cứng anh như em đâu _ Nhỏ Diva nháy mắt với Kevin nhìn nó cười đắc trí

_Mày...._Sandy nhà ta bắt đầu tức lên rồi

_Đồ lằng _Nhỏ chưa kịp nói hết câu thì....

“BỐP”

_Mày nói vậy thì tao nghĩ mày cũng chưa quen Trương Nguyệt Mỹ Hương này k chỉ đơn giản là 1 đứa đa tình mà còn rất độc ác nhỉ? _ Sandy thẳng tay tát nhỏ 1 cái trời giáng

_Mày.... _Nhỏ ôm má nhìn Sandy đầy uất ức

Nhỏ tính nhảy vào ướm nhau với Mỹ Hương nhà ta 1 trận nhưng bước chưa được nửa bước nổi thì 2 con dao sắc nhọn đã kề sát cổ và kề ngay gương mặt xinh đẹp của nhỏ....

_Chúng mày.... _Giọng nhỏ Diva run run

_Mày nhìn lại mình đi, 1 con nhỏ mang tiếng là Diva còn k biết nhục à mà còn dám nói bạn tao hả? Mày biết gì mà chen vào truyện của tụi này?? _Kyu Min lạnh lùng nói

_Mỹ Hương chỉ cần rơi 1 sợi tóc thì mày cũng k sống qua ngày hôm nay đâu _Mika ấn con dao vào sát cổ nhỏ

_Mày.....mày..... _Nhỏ nhìn Mika và Kyu Min đầy căm phẫn

_Diva Diệp Chi, cô làm càn quá rồi đấy _Leo bước đến đứng cạnh Sandy, liếc nhìn nhỏ

_Nhìn lại xem mình đang động vào ai đi _Jey khinh bỉ nhìn nhỏ

_Mày muốn chết à mà động vào chị hai của tao? _Rey đánh giọng dọa nạt nhỏ

_Cút đi _Key nhìn nhỏ bằng ánh mắt k thể nào ghê tởm hơn

74. Chương 74

Chẳng biết từ lúc nào mà Tứ Quý lại tập hợp về bên Sandy, đứng vây quanh 4 phía Sandy như những lần trước rồi....

Chúng mày..... chúng mày cậ đồng hiệp yếu Nhỏ Diva cứng giọng nói những hiện rõ sự sợ sệt khi những con mắt lạnh lùng, chết chóc kia đang nhìn nhỏ như muốn ăn tươi nuốt sống ==.

_Hừ, vậy để Mỹ Hương này tiếp mày nhé. Thật sui cho mày là lúc này tao đang cực kì k vui. Mika, Kyu Min để tui cho _Sandy bước qua Tứ Quý tiến về phía nhỏ, gạt bỏ da của Kyu Min với Mika ra

Tụi nó lui xuống tạo khoảng trống cho Sandy và nhỏ đó cũng như k để bất cứ 1 con nhỏ or ai khác chen vào cuộc vui này....

“BỐP..... BINH..... CHÁT.....RẦM.....”

Những tiếng động vui tai vang lên là ta có thể hiểu được rằng nhỏ đã bị Sandy nhà ta sử dụng như thế nào. Nhỏ đúng là ngông cuồng quá mức khi dám ăn nói thế với Sandy thì cái giá nhỏ trả cũng k rẻ chút nào khi Sandy nhà ta k vui.....Sandy mà k vui thì h nhỏ chính là cái bao cát để cho Sandy chút tức giận lên....

Sandy đánh nhỏ Diva mà k 1 ai dám vào can ngăn luôn, nhỏ cũng k thể phản lại được 1 lần nào; đơn giản vì Sandy dùng cách đánh nhau với con trai dạy nhỏ chứ k thềm chơi mấy cái cách của đàn bà như xé quần, xé áo, rạch mặt,... của nhỏ, những cái cách hèn hạ đó thật chẳng đáng mặt còn người thì Sandy tuyệt đối k làm đâu, và dùng nó cũng chẳng thấm được.....Nhỏ đây k phải là lần đầu tiên bị Sandy đánh, nhưng cái lòng tự kiêu đã làm mù mắt nhỏ nên cứ hết lần này đến lần khác đâm đầu vào.... Cảnh tượng giữ nhỏ và Sandy mấy năm trước lại được tái hiện nguyên vẹn....

Sandy nhà ta h hiện rõ là 1 quý rồi, ánh mắt lại ánh lên màu đỏ của sự chết chóc, nụ cười nửa miệng cố hữu báo hiệu cho 1 sự sống đang bị vùi dập....

_Đủ rồi, dừng tay đi _Kevin tiến lại kéo Sandy về phía mình

_Lui ra _Sandy đẩy Kevin ra

_Tôi bảo đủ rồi. Còn lại để tôi giải quyết _Kevin kéo Sandy vào người mình, giữ bằng 1 cánh tay k cho động đậy luôn

_Nhưng...._Sandy định nói gì đó xong lại thôi

_ Người đầu _ Kevin phẩy tay

Sau cái phẩy tay đó, 1 toán người mặc đồ đen chạy ra cúi chào Kevin, trên tay phải họ đều đeo 1 băng in chữ “ bảo vệ”

_Ông chủ _ 3 tên bảo vệ to cao, mặc đồ đen của quán bar cúi cúi đầu trước hẳn

Mang con nhỏ này ra ngoài. Tao k muốn nhìn thấy mặt nó trong bar 1 lần nữa đâu đấy nếu k mang mạng của chúng mày ra cho mỗi lần nó đặt chân vào cửa bar của tao Kevin lạnh lùng nói, tay nhả nhả Diva đang nằm oằn người dưới đất

Dạ, ông chủ Lũ bảo vệ tái mét mặt, nhanh chóng lôi nhỏ Diva đi

Mấy đứa tụi nó k khỏi ngạc nhiên khi nghe tên bảo vệ đó vừa phát ngôn các cái câu nói đó..... Kevin là ông chủ của quán bar này sao???

_ Kevin, cậu là chủ của quán bar này sa? _ Kyu Min hỏi

Kevin k nói gì chỉ gật đầu, tay cũng buông Sandy ra

_Nhưng làm sao được? Chẳng phải cậu ở Nhật xuất sao, còn Bar Kevin ở Nhật nữa mà _Mika nhú mày

_Thì ở đây có tới 2 ông chủ mà_Kevin hờ hững trả lời

_ 2 ông chủ?_ Sandy nghiêng đầu nhìn Kevin k hiểu

_ừ, ông chủ thứ 2 của quán bar này chính là anh _ Ryan mỉm cười bước tới

_ Hai....._Sandy mở to mắt ngạc nhiên

_Có gì lạ đâu à, hầu hết các quán bar lớn ở Việt Nam đều là của anh với Kevin chung mà _ Ryan nói cứ thần nhiên như k ý ả

Sao em k biết nhỉ?? Sandy nhú mày

_Nhóc biết thế nào được. Thôi muộn rồi về thôi _ Ryan khoác áo lên ng cho Sandy rồi kéo đi

_Té ra anh ngày trước túm được em là do zậy.... _ Sandy lăm lăm bước đi

Thế là sau 1 hồi làm ầm ĩ, náo loạn cả quán bar thì chúng nó cũng chịu rút về nhà nghỉ ngơi..... Cũng nhờ ngày hôm nay mà tụi nó mới biết thêm được Lee Sandy nhà ta quậy kinh khủng như thế nào.... Kyu Min nhà ta lại cực kì ngưỡng mộ cộng thích thú với Sandy hơn

Trời đêm đã xuống phủ 1 lớp sương mỏng , 6 chiếc xe moto phân phối lớn lao vun vút trên con đường trải nhựa , lượn lách đánh vòng với nhau mà chẳng thằng nào sợ mấy ông cảnh sát cơ động tóm cổ cả....Vì sao ư? Vì của chúng nó chẳng biết anh Ryan với tên Kevin làm thế nào mà kiếm được mấy cái biếm xanh (là biếm số xe xanh đó, là biếm chỉ dành cho xe cảnh sát) nên có cho tiền bọn cơ động cũng chẳng giám bắt

Về tới khách sạn thì trời cũng đã qua đêm tối rồi, chúng nó tắm rửa rồi ngủ luôn chứ chẳng còn nghĩ ngợi được gì nữa cả vì ngày hôm nay chơi quá nhiều, quậy quá ác nên mệt lả cả rồi...

Mãi tới trưa hôm sau, mấy thằng đến khổ sở mới gọi được 3 nàng heo hồng của chúng ta chui ra khỏi đồng chăn dầy được để mà ăn cơm và lên đường về nhà Sandy. Gọi xong mấy thằng ngời cái “phịch” xuống đất thở phì phò và h mới thấy trên đời này chẳng có việc gì khó bằng việc gọi 3 đứa dầy dầy. Tụi nó đã k chịu dầy thì chớ lại còn vùng chân múa tay loạn xì ngầu cả lên, đã tụi hần văng xuống đất như đúng rồi luôn (Con gái mà khỏe giữ = =.)

Nên cuối cùng người ra tay vẫn là an Ryan, chỉ 1 câu nói mà ảnh lôi được Sandy nhà ta từ trong đồng chăn đó bà dầy phóng thẳng vào phóng tằm ké luôn 2 pé heo hồng còn lại (=.=)..... công nhận là k nể ảnh k được

Ăn xong chúng nó sắp xếp hành lý lên xe rồi tiến thẳng về nhà Sandy luôn. Chiếc Limous trắng đã đợi sẵn ở cổng khách sạn đưa chúng nó đi, nhà Sandy cách thành phố khoảng 1 tiếng rưỡi đi xe thôi/....

Nhà Sandy k ở thành phố lớn mà ở tại 1 thị trấn nhỏ cách xa khu vực dân cư luôn để k ai dòm ngó vào đời tư của gia đình....

Tới nơi thì chúng nó há hốc mồm luôn với khuôn viên đồ sộ nhà Sandy cũng phải rộng trên 100ha mất . Đường đi vào nhà Sandy là 1 đường vòng cung theo kiểu xoắn ốc, xung quanh 2 bên đường là những bãi đất trống được để rất nhiều cây cảnh lớn, nhìn sơ qua cũng phải đến hàng tỉ và vô vàn các loài hoa lan quý hiếm khác đang đua nhau tỏa sắc rực rỡ cùng những tảng đá lớn nhỏ khác nhau được bày xung quanh vườn cây cảnh; dưới thì cỏ cảnh mọc xanh rì; đường đi bộ đều được lát đá trắng cực đẹp khi những viên đá đó lấp lánh ánh sáng trong nắng vàng rực rỡ....Tất cả tạo nên 1 khu sinh thái tuyệt đẹp, khiến người ta k khỏi ngẩn nhìn từng cảnh cây, bông hoa ở đây vì mỗi cái đều có 1 vẻ đẹp riêng biệt....

Nhưng tới đó cũng chưa là gì, vào tới nhà chính, chúng nó còn phải sửng sốt hơn khi ngôi nhà chỉ có 1 tầng và lại còn được xây dựng theo phong cách Nhật Bản chính gốc và bao quanh ngôi nhà này là 1 con suối nhỏ vòng tròn, bên dưới con suối là hoa sen trắng đang nở rộ và có 1 cây cầu lớn bắc qua nó dẫn tới lối vào nhà chính....

Chúng nó bước xuống xe, ngơ ngàng nhìn xung quanh, đây thực sự k đơn giản là 1 ngôi nhà to như những ngôi nhà khác mà chúng nó thấy mà ở đây còn có 1 bầu k khí cực kì tuyệt vời của cây, lá, hoa, cỏ mang lại.... Và khi chúng nó bước xuống xe thì hàng dài các nam nhân bạn trên mình bộ đồ võ phục đen cúi chào chúng nó....

_Tiểu Thư.....

_Thiếu Gia.....

Anh Ryan và Sandy khẽ gật đầu rồi ra hiệu cho tụi đó lui ra đi vào trong nhà làm việc của mình để tụi bạn nó được thoải mái , tự nhiên

_Hơ, mà này, tui vẫn băn khoăn 1 điều à, rốt cục thì ba mẹ 2 người làm nghề gì vậy? Chắc chắn k phải kinh doanh đúng k? Nếu kinh doanh tui đã nghe qua rồi à _ Ren nhìn Ryan với Sandy dò hỏi

_Hở, có kinh doanh gì đâu à _ Sandy lắc đầu phản bác

_Vậy sao nhà giàu giữ vậy??? Nhà kinh doanh thì cũng k bằng à _ Ren nhún mày nhìn cả cái khu vườn trộng cả ha này

_Nhà nhỏ giàu thứ 3 trên thế giới đó _ Kevin chen vào

_Thứ 3 _Ren ngạc nhiên nhìn 2 anh em nhà này luôn

_Ừ thì đúng, nhà anh cả cha và mẹ đều là người huấn luyện điệp viên mà. Các điệp viên của CIA or cả ở bang mafia của Kyu Min, Koon Ham đều có cả của nhà anh đó nên mới quen cha 2 đứa. K những vậy, còn đào tạo các vệ sĩ cấp cao để đưa tới làm việc cho các nhà giàu có tầm cỡ khác thôi, có gì đâu à _Ryan mỉm cười nói

_Cái gì cơ??? _ Tất cả lũ đồng loạt quay lại nhìn 2 anh em nhà nó trừ Kevin với Tứ Quỷ thì chẳng có gì lạ vì Tứ Quỷ nhà ta cũng được đào tạo từ đây mà ra mà

_Hơ, có cần phải ngạc nhiên vậy k??_Sandy nhìn mấy người đó, khuôn mặt bình thản như k

_Chắc, h thì hiểu vì sao 2 người lại mạnh vậy _ Koon Ham lắc đầu ngao ngán

_Haha, k giám đâu _Ryan cười hiền

Tụi nó vừa đi xung quanh vừa ngắm nhìn cảnh vật của ngôi nhà thì bỗng dưng có 2 bóng đen vụt qua nhăm thẳng vào Kevin với Sandy nhà ta mà ra đòn. Chỉ 1 đòn đánh thôi nhưng những người đều mang võ như chúng nó đều có thể đọc được cái hiểm độc, và lực sát thương lớn trong đòn đánh đó đã chứng tỏ người đánh là 1 người mang trong mình võ thuật lâu năm, từng trải....

75. Chương 75

Thầy à, còn mới về mà. Sao thầy cứ dùng mãi cách này để đón còn về vậy?? Kevin dơ tay đỡ đòn mà người hẳn gọi là thầy, thở dài nhăn mặt nói

Mẹ, đừng có như vậy trước mặt bạn con chứ Sandy nhanh chóng tránh đòn của người mà nó gọi là mẹ, nhăn nhó nói

_Gia huy nhà họ Trương là lúc nào cũng phải đề phòng kẻ địch, nghe chưa? _ Người mà nó gọi là mẹ và hẳn gọi là thầy nghiêm giọng nói

Haizzz, rồi rồi..... Nó với hẳn cùng thở dài, hờ hững nói

_Cha mẹ, tụi con đã về rồi à _ Ryan cúi chào 2 người đó và cũng là cha mẹ của mình..... nhưng sao Kevin lại gọi là thầy nhỉ???

_Ô! Con gái cưng của ta..... nhớ con quá _ Ông vừa thấy Sandy đã đá luôn thằng đồ đệ sang 1 bên ôm trầm lấy đứa con gái mà ông hết mực cưng chiều

_ Ba..... ba.....ghẹt thở....._ Sandy nhăn mặt

_Ba, bỏ Mỹ Hương ra nhanh _ Ryan kéo ba ra khỏi Mỹ Hương, lừ mắt nhìn ba (láo quá) vì can tội cứ ôm ấp em cưng của mình

Cái thằng này, mày lào nhỉ? Giám phá hủy tình cảm cha con của ta với Mỹ Hương hả, đi ra trổ khác Cha (cha ruột đây ạ, tính như trẻ con ý, cưng 2 chị Mỹ Hương với Thanh Thanh lắm nhưng cực ghét anh Thắng vì anh luôn luôn k cho ông động vào 2 đứa nhất là Mỹ Hương)

_Xì, còn lâu đi _ anh Thắng lạnh lùng nhìn cha, kéo Mỹ Hương về phía mình

_Thôi được rồi, Thắng với Mỹ Hương mau giới thiệu cho ta biết những người bạn của các con đi _ Mẹ Mỹ Hương dịu dàng nói. K biết mẹ Mỹ Hương có ma lực gì mà mới nói vậy 2 cha con kia im luôn, khỏi nói câu nào

Dạ, ba mẹ đây là Mika, Ren là người Nhật đây ạ; anh Koon Ham, Kyu Min là người Hàn ạ; tên này là Kevin..... ở mà ba biết tên này sao, lúc này..... Mỹ Hương giới thiệu tới đâu thì tụi nó cúi chào cha mẹ Mỹ Hương tới đó nhưng tới Kevin thì mặt nó dần ra vì nhớ tới cách nói chuyện của Kevin với ba nó lúc này.....

Sao gọi là Kevin chứ? Thắng nhóc này là người Việt mà,nó tên Long. Còn đừng bảo với ta là con cũng quên k nhớ nó là ai nhé Ba Mỹ Hương nhướn mày nhìn cô con gái là chúa tay quên

_ Con....._ Mỹ Hương đang định nói thì 1 bóng người nữa từ nhà lao ra ôm trầm lấy Mỹ Hương

_Chị Hai.....

Vâng, đó chính là cô em gái song sinh của Mỹ Hương nhà ta: Thanh Thanh đang câu chặt lấy cổ chị gái mình đung đưa đung đưa, khuôn mặt cực kì mừng rỡ, hơn hở vì được gặp lại mọi người.....

Nhóc con, em lại bắt đầu giống ba rồi đó Mỹ Hương nhăn mặt cốc yêu cô em gái

Hi hi, tại em nhớ chị hai quá mà Thanh Thanh cười toét, k quên cúi chào những người bạn đằng sau

A! Nhà bác đông người, vui thật đó Kyu Min nhìn người nhà Mỹ Hương đoàn tụ k khỏi phấn khởi

Ha, còn nhiều thứ lắm các cháu cứ ở đây chơi nhiều vào sẽ rõ Ba Mỹ Hương nghe vậy vui lắm

Các cháu là bạn Mỹ Hương, Thanh Thanh với thằng Thắng nhà ta thì cũng như là người nhà ta vậy nên hãy cứ thoải mái đừng ngại nhé Mẹ Mỹ Hương nhẹ nhàng nói, cách ăn nói của bà dứt khoát nhưng lại rất trang nhẹ, nhẹ nhàng từ tốn

Mika nhìn khuôn mặt, phong thái, cách ăn mặc của mẹ Mỹ Hương thấy khá lạ lạ, có gì đó k giống người Việt lắm nè quay lại hỏi Mỹ Hương:

_Mỹ Hương, mẹ cậu k phải là người Việt Nam đúng k???

Ồ! Sao biết hay vậy? Mẹ tui là người Nhật đó, ba là người Việt thôi nên tui là con lai à Mỹ Hương cười tíu tít

Có lẽ Mika nhận ra mẹ Mỹ Hương k phải người Việt vì bà đang bận trên mình bộ yukata màu xanh nhạt, mái tóc nâu được búi gọn, và đặc biệt đôi mắt và gương mặt thì đỉnh thị là của người Nhật rồi nhất là phong thái bà toát ra dịu dàng, nhẹ nhàng y như gái nhật hồi xưa. Dù thời gian đã tàn phá ít nhiều nhan sắc của bà nhưng nét đẹp truyền thống của 1 cô gái Nhật ngày xưa thì vẫn còn lưu giữ mãi trên khuôn mặt đó....

Ba anh lấy mẹ anh nên mẹ theo ba về Việt Nam. Sợ mẹ anh nhớ nhà, nhớ quê hương nên ba đã cho xây căn nhà này theo phong cách Nhật Bản đấy. Các em nhìn cũng thấy được nó được đan xen giữ Việt và Nhật đúng k?? Ryan giải thích

_Thảo nào, em thấy bước chân vào đây cứ như kiểu mình đang ở Nhật vậy _ Ren gật gù

_Hihi, cả nhà em có mỗi anh Thắng là giống mẹ nhất, được thừa hưởng gen Nhật nhiều nhất từ tóc tới gương mặt à chứ em với chị Mỹ Hương chỉ hơi hơi giống chút thôi _Thanh Thanh giải thích

Mọi người vui vẻ nói truyện. Nói Mika, Ren, Kyu Min, Koon Ham nhà ta là thiên tài chẳng ngoa chút nào khi trong thời gian ngắn vậy mà đã có thể học được Tiếng Việt đã đành mà đằng này con rất sôi là đằng khác nữa nữa, chẳng thua kém bất cứ người Việt Nam nào cả. Cách nói chuyện của 4 đứa khiến mẹ Mỹ Hương cực kì quý tụi nó cứ như kiểu là đã quen biết từ lâu rồi ý, k phải mới gặp lần đầu.... Và tụi nó thì khỏi nói, quý mẹ nó cực luôn coi như mẹ ruột luôn rồi..... chắc....chắc... nên Mỹ Hương bị đá sang 1 bên....

Cuộc nói chuyện bị gián đoạn khi cánh cổng lớn nhà họ Trương đột nhiên bật mở và hơn chục chiếc xe đủ các loại đời mới nhất tiến vào và nhanh chóng trước ánh mắt ngạc nhiên đến khó hiểu của tụi nó....

Bỗng con Bạch Hổ k biết sao lại từ trong nhà phóng ra đứng chắn trước Mỹ Hương dương ánh mắt tức giận, cổ họng gầm gừ những tiếng ghê sợ hướng về đoàn xe kia....

Bạch Hổ bị sao vậy?? Kyu Min cũng như tụi kia rất ngạc nhiên trước thái độ của Bạch Hổ

Tuy Bạch Hổ là con thú hoang, vốn được mang từ ngoài hoang dã về nhưng ở đây hay ở Nhật Bản nó đều rất hiền và chỉ quanh quẩn bên Mỹ Hương thôi chứ chẳng theo ai cả mặc dù người ta động vào nó thì vẫn được. Lần duy nhất nó tỏ ra giữ tợn vậy chính là lúc nó tới gặp Mỹ Hương và cũng là lúc Mỹ Hương đang bị cả lũ con gái vây đánh vì 1 lí do vợ vẩn.....

Bạch Hổ.... mày.... k lẽ họ tới.... Mỹ Hương nhìn Bạch Hổ lo lắng

Chắc, nhanh vậy sao??? Anh Thắng hơi nhúu mày

Mấy chiếc xe dừng lại , đỗ thành 1 hàng dài trong sân nhà Mỹ Hương. Từ những chiếc xe phía sau là 1 hàng những tên mặc đồ đen tới dần 1 hàng dài đứng trước cửa của những chiếc xe đặc biệt sin và đắt tiền hơn hẳn kia mở cửa cho những vị chủ nhân ngồi trên xe bước xuống.... Và bước xuống đầu tiên k ai khác, là những gương mặt mà chúng nó k phải là k quen mà có khi đều nhìn cả rồi ý chứ.... Đó chính là 10 người chồng hờ của Mỹ Hương, ở phía sau là 10 người cha nuôi kính yêu của Mỹ Hương..... quá đông đủ những gương mặt điểm hình....

Thấy mặt mấy tên này, Bạch Hổ càng tỏ ra giữ tợn hơn bao h hết....có vẻ như nó cũng k ưa gì mấy tên chồng này của Mỹ Hương lắm thì phải, có khi còn coi như kẻ thù luôn.....

Còn mấy tên đó thì ai cũng anh tuấn, tài hoa, rạng ngời cả nhưng cứ vừa nhìn thấy Mỹ Hương nhà ta cái là phong độ chẳng còn chút nào, cứ như chúng phải bùa mê của Mỹ Hương mà biến thành sói đói cả lượt vậy và nhìn con nai_ là Mỹ Hương nhà ta bằng ánh mắt k thể nào dăm đuối, thèm muốn hơn được khiến cho nó sồn hết cả da gà da cóc lên mà núp sau anh hai....

_Vợ ơi.....

_Bà xã.....

_Em yêu.....

_Mỹ Hương.....

_Tình yêu ơi.....(Ặc =x=)

.....

Mấy tên thấy Mỹ Hương nhà ta liền chạy lại như kiểu Mỹ Hương và mấy tên đó có lực hút của nam châm trái dấu vậy.... Nhưng tiến được tới Mỹ Hương nhà ta cách còn đúng 1m thì 10 tên đó phải phanh gấp lại luôn nếu k muốn mất mạng, vì.....

_G RỪ.....GỪ.....

_Anh rể hờ, mấy anh tiến 1 bước nữa là mấy anh tự rút ra khỏi trò chơi này nhé _Anh Thắng chỉ đứng đó khoanh tay nhìn mấy tên đó mỉm cười mà làm cho mấy thằng sợ chết khiếp

“CHÁT..... RẦM....”

Tụi bây liệu hồn đây 1 người con trai với mái tóc đỏ, da ngăm đen, ánh mắt giữ trọn, thân hình to lớn vạm vỡ quát 1 đường roi chan chát xuống nền gạch

“KENG....”

Muốn chết sớm thì cứ bước lại đây..... Người con trai có mái tóc màu đen, ắt xanh lá, khuôn người cũng cao to vạm vỡ rút thanh kiếm cuốn quanh cổ tay ra... ánh kiếm loang loáng dưới ánh nắng mặt trời

“CỘP”

1 người con trai nữa, tóc bạch kim, mắt vàng, khuôn mặt vuông vắn, nước da hơi ngăm, ánh mắt lạnh lùng, bước chân uy vũ bước tới k nói gì cũng k hành động gì chỉ trừng mắt nhìn tụi kia. Từ người của anh tỏa ra 1 hàn khí lạnh ngang ngửa với anh Thắng quét ánh mắt đi 1 đường khắp 10 chàng trai đấy thôi mà đã khiến tụi hần lạnh sống lưng

“ỰC”

10 tên chồng của Mỹ Hương nuốt nước bọt cái “ực”, mặt nhỏ đầy mồ hôi hột đứng chần chối nhìn hàng rào bảo vệ đang bùng bùng lửa kia đứng chắn trước mặt cô vợ tương lai yêu quý của mình mà k khỏi hoảng hồn....

_Ồ.... Nhất Phong, Nhị Hỏa, Độc Tam _Mỹ Hương k khỏi ngạc nhiên trước sự xuất hiện của 3 người này

_Tiểu Hương, anh tới kịp lúc ghê ha _ ĐỘC Tam quay lại mỉm cười với Mỹ Hương, xoa đầu nó

(Tiểu Hương là cách gọi thân mật của 1 người anh với em thôi mà, Tiểu là bé đó y chỉ cách gọi thân mật của 1 người anh trai với em gái. Tiểu Hương or, Hương Hương đều là gọi tên Mỹ Hương nhà ta cả)

Hi, anh làm em ngạc nhiên quá à, em cứ tưởng anh sẽ chạy mất cơ đó. Về làm osin cao cấp cho em thì tốt quá rồi Mỹ Hương cười toe toét còn mặt ĐỘC Tam, Nhị Hỏa, Nhất Phong tối sầm lại

Nhất Phong và Nhị Hỏa đồng loạt lườm Độc Tam vì ai bảo đi hứa với nó cái điều kiện vợ vẫn mà mất mặt đó.... Thật đúng là.... Làm cho 2 tên này thấy mất mặt theo....

_Mỹ Hương, 3 người này à....._Mẹ Mỹ Hương nhìn 3 người hỏi

Dạ, là 3 người anh kết nghĩa của con lúc còn làm điệp viên đó mẹ.Họ đều rất tài giỏi nên mẹ với ba cứ tùy ý sử dụng ạ. Osin của con mà Mỹ Hương vẫn chưng cái mặt cực kì hớn hở và k quên nhấn mạnh câu cuối

Này, anh tới đây k phải để làm osin cho em đâu nhé Độc Tam cốc nhẹ lên đầu Mỹ Hương 1 cái rồi tiến tới trở cha mẹ của Mỹ Hương cúi đầu chào, nói:

_Chào bác ạ, cháu là Độc Tam. Vì mắc nợ Tiểu Hương đời này 1 cái mạng nên tụi cháu tới đây để trả ơn Trương Gia, có gì cần sai bác cứ nói với tụi cháu

_Cháu là Nhất Phong _ Nhất Phong cung kính chào hỏi

_Còn cháu là Nhị Hỏa _ Nhị Hỏa khẽ cúi đầu chào

Ồ! 3 đứa lại bị Mỹ Hương nhà ta nó thuần rồi sao??? Hương Hương à, con thật là có duyên với các chàng trai đó Mẹ Mỹ Hương nhìn con gái mình cười đầy ẩn ý

Đâu có, mẹ quá khen rồi Mỹ Hương cười tinh nghịch

Nhất Phong, Nhị Hỏa, Độc Tam đâu phải là tên. Các con k có cái tên thật sao?? Cha Mỹ Hương nhìn 3 tên đó khẽ nhíu mày

_Tụi cháu....._Nhất Phong đang định nói gì đó thì anh Thắng chen vào ngắt lời

_Cha, người này là trẻ mồ côi được “W” mang về nuôi dưỡng, dạy dỗ và đào tạo thành điệp viên từ lúc còn bé nên k có tên thật đâu ạ, chỉ có mật danh thôi _ Anh Thắng giải thích

Ồ! Vậy sao? Từ h hãy làm con nhà họ Trương đi, được chứ? Cha Mỹ Hương mỉm cười, vỗ vai Nhất Phong

_Nhưng mà....._Nhất Phong định khước từ lời đề nghị này. Đối với 3 người thì nó quá lớn lao, k thể nhận được thì mẹ Mỹ Hương chen vào:

Trương Hàn Anh Phong, Trương Lý Thiên Vương, Trương An Vũ Phương là tên của 3 các con, h các con là người nhà họ Trương. Hay bỏ đi quá khứ trước kia để 1 lòng theo Trương Gia nhà ta, nếu các con thấy k sướng thì hãy dốc sức vì Trương Gia nhà ta, được chứ? Mẹ Mỹ Hương Nhẹ nhàng nắm tay 3 tên, đặt từng cái tên lên cho Nhất Phong, Nhị Hỏa, Độc Tam; và họ đều là họ Trương....có nghĩa là từ h 3 người đã thành con của cha mẹ Mỹ Hương như Tứ Quý

Tui....tụi con cảm ơn.....cha mẹ 3 tên xúc động ôm trằm lấy cha mẹ Mỹ Hương

Và vậy là Trương Gia lại đông lên , Mỹ Hương nhà ta lại có thêm 3 ông anh trai cực kì tuyệt vời yêu em gái hết sẩy. Nhưng với tình hình này thì nguy cơ 10 tên chồng hờ của Mỹ Hương đến với cái mục tiêu làm rể nhà Trương Gia là ngày càng xa với.....

Mọi người ai cũng vui vẻ đặc biệt là Mỹ Hương nhà ta thì phải gọi là vui hết biết khi lại có thêm k chỉ 1 mà tới 3 ông anh trai cực kì tuyệt vời, báo hiệu cho sự quây phá của Mỹ Hương nhà ta sau này k giảm mà còn tăng lên theo cấp số nhân. Lúc này anh Thắng cũng vui k kém vì có thêm đồng minh triệt hạ 10 tên chồng hờ kia cứ bám lấy em gái mình như đĩa xôi nên đánh mất nhìn 10 tên đó cười cực kỳ đều làm 10 thằng ức lắm nhưng k nói gì được.....

Trong k gian cực kì vui vẻ đó, từ phía sau xuất hiện 1 người đàn ông mái tóc đen được cắt kiểu gọn gàng lịch lãm nhưng vẫn mang vẻ phong trần, khuôn mặt đã thấm nhuần cái khắc nghiệt của thời gian nhưng vẫn cho ta nhìn thấy được nét điển trai của ông, đôi mắt hơi đục màu thời gian nhưng vẫn sắc lạnh tinh anh của 1 chú đại bàng lớn và đôi mắt này khiến ai đó thấy quen lắm, dường như đã từng gặp ở đâu đó.....Ông vận trên mình bộ vest đen đắt tiền, phong thái trang nghiêm, bề thế đầy uy quyền

Và đi phía sau bảo vệ cho ông k ai khác, 4 gương mặt rất quen mà từ nãy tới h ta chưa thấy xuất hiện.... chính là Tứ Quý.

Người đàn ông trung niên này chỉ vừa mới xuất hiện từ đằng xa thôi mà đã khiến cho Mỹ Hương nhà ta dừng mọi hoạt động quá khích của mình lại, ánh mắt nhìn người đó chứ đừng 1 tình cảm yêu thương sâu sắc, đôi mắt long lanh to tròn trong ánh nắng nay còn rạng ngời hơn ,khóe miệng Mỹ Hương vẽ nên nụ cười nhẹ nhưng đầy hạnh phúc, bàn chân bước chậm chậm tới chỗ người đó rồi từ từ chuyển sang nhanh dần và rồi chạy tới ôm chầm lấy người đàn ông đó. Nụ cười rạng rỡ như đóa hoa mặt trời tỏa sáng trên môi Mỹ Hương khiến cho những người ngoài cuộc như tụi nó k biết phải hiểu như thế nào cho tới khi Mỹ Hương reo lên:

_Cha, con đã về rồi nè..... Mỹ Hương nhớ cha quá.....

Haha, con gái ngoan, lớn quá rồi, xinh đẹp hơn nhiều rồi Ông mỉm cười vuốt tóc Mỹ Hương

Chỉ vừa nhìn thấy Mỹ Hương nhà ta là cái khí chất phi phàm đó của ông đã biến mất hoàn , để lại cho chúng nó thấy là 1 người cha dịu dàng và có thể thấy trong ánh mắt của ông 1 sự yêu thương, cưng chiều hết mực với đứa con này....

Hi, đâu có đâu. Xa ba con được ba cưng nên bị gầy đi đây nè Mỹ Hương nhõng nhẽo

Tụi nó nhìn hoài nãy h k thể nhìn ra được 1 “ Sandy siêu quậy” trước kia, 1 Trương Nguyệt Mỹ Hương lừng lẫy các quán bar trên đất hạ thành đều hoàn toàn k còn.... Mà Mỹ Hương h đây như 1 chú cún con quần lầy chủ của mình mà vẫy đuôi mừng rỡ vậy.....

76. Chương 76

Mỹ Hương ôm tay người đàn ông đó cùng bước vào chào mọi người, theo sau là Tứ Quý..... có lẽ Tứ Quý xuất hiện bên cạnh người đàn ông này là do có người bảo trước, 1 người đủ khả năng sai bảo Tứ Quý chứ trước tới h Tứ Quý sẽ k bao h rời Mỹ Hương nửa bước nếu như k có 1 lí do chính đáng or 1 người khiến Tứ Quý phải nghe lời

Mọi người, giới thiệu với mọi người đây là ba tui cũng là người đứng đầu nhà họ Triệu hiện h đó Mỹ Hương cười tít mắt

_Triệu hả? Triệu hình như nghe thấy cái tên này ở đâu rồi _ Koon Ham trầm ngâm

_Đùa hả? Ba.... Nhưng ông ấy họ Triệu còn cậu họ Trương cơ mà Mỹ Hương??_Ren nhăn mặt k hiểu

Hơ hơ.... Mỹ Hương, sao cậu lăm ba vậy?? Kyu Min trố mắt luôn

_Hi, xin lỗi vì đã giấu k cho mọi người biết nhé, người này là ba tui cũng có thể coi đây là 1 người ba đặc biệt cũng được vì cha chính là ba của chị Băng Băng (Windy đó). 10 người cha nuôi với tui cũng là những người cha rất quan trọng và tuyệt vời nhưng đây là người cha đặc biệt của tui đó. Thân phận của cha quá lớn nên k cho phép tui được nói nên đã phải dấu mọi người tới h để đảm bảo an toàn cho cha _ Mỹ Hương cười trừ

Đúng rồi, nhớ rồi.... Triệu Gia đúng k? Đó chẳng phải là tập đoàn giàu nhất thế giới hiện h sao?? Koon Ham búng tay, hết sức ngạc nhiên nhìn người cha của Sandy

_Hi hi, chính đó đây. Ba, giới thiệu với ba những người bạn này của con nhé: Choi Koon Ham, Kyu Min chắc ba cũng biết họ nhỉ? Con trai và con gái của Choi Bang và Kwon Bang đó. Mika Nakashima, và Ren Otohara đều là những người nha của tổng thống Nhật Bản trước đây, và Qqualy....._Giới thiệu tới Kevin thì k hiểu sao Mỹ Hương lại dừng lại....

Bởi vì trong thoáng chốc nhìn Kevin thì Mỹ Hương đã thấy cha mình trong đó, nhất là ánh mắt của Kevin cực kì giống cha: lạnh nhưng uy quyền và cũng chứa đựng đầy tình cảm....ánh mắt khiến cho k 1 cô gái nào cưỡng lại được....

_Cha, con đã về _ Kevin cúi chào cha Mỹ Hương và cũng chính là cha của mình

_Cái gì? _Mỹ Hương sững người nhìn Kevin, nó như k tin vào tai mình Những điều nó nghe thấy như đâm thẳng vào ngực nó vậy

_Ừa, Mỹ Hương, con k nhận ra....._Cha Kevin vừa định nói gì đó thì anh Thắng chen vào

_Mỹ Hương, tên thật của Kevin là Triệu Lý Thiên Long _ Anh Thắng nhìn cô em gái nhỏ đầy trêu mến

Tên tôi có vấn đề gì sao?? Long (Kevin) nhìn Sandy k hiểu

H nó có nghe thấy gì nữa đâu, nó đang chết sững với cái tên mà anh Thắng vừa nói kia rồi....

Lúc này đây, Mỹ Hương đã bị cuốn vào hồi ức mất rồi.... cái hồi ức mà 1 đứa có trí nhớ ngắn hạn như nó chưa bao h quên được....

Khung cảnh trước mặt Mỹ Hương trắng xóa, 1 k gian rộng thênh thang k có điểm dừng.... rồi thấp thoáng 1 cô nhóc với gương mặt tròn xoe,bầu bĩnh; nước da trắng hồng bện trên mình chiếc sườn sấm đỏ rực dưới theo 1 tên con trai có gương mặt baby, mái tóc đen húi cua trông rất là ngốc nghếch..... cả 2 đều nhìn nhau cười tít mắt Và trong từng mảng kí ức cứ lần lượt hiện về đây trong đầu nó đều là hình ảnh 2 cô cậu bé

đó và hình ảnh nào cũng là gương mặt tươi cười của cả 2 với những trò nghịch ngợm mà tới ma phải sợ quỷ phải chạy. Hình ảnh cuối cùng là hình ảnh đứa con gái chừng 5t kéo thằng nhóc cũng tầm tuổi đó lại cạnh mình và đặt lên đôi môi hồng hồng của thằng nhóc thấp hơn cô bé đó 1 chút nhưng cũng tầm tuổi đó 1 nụ hôn khờ dại, ngây thơ cùng với câu nói:

“.....”

_Mỹ Hương

_Mỹ Hương.....

Mỹ Hương bị mọi người lôi lại về với hiện tại khóe mắt còn vương 1 giọt nước mắt: là giọt nước mắt của kí ức hay là giọt nước mắt của hiện tại đây.....

_Này, sao vậy? _ Kyu Min lo lắng

_Hi, k có gì _ Mỹ Hương cười trừ, khẽ lắc đầu

Người hiểu truyện gì đang xảy ra chỉ có mình anh Thắng và nó mà thôi.... Nhưng chẳng hiểu được rằng người anh trai của Mỹ Hương này đang suy nghĩ trong đầu cái gì nữa luôn mà thấy cô em gái mặt bỗng dưng nghệt cả ra lại đứng đó khoanh tay nhìn cô em mỉm cười nửa miệng đầy ẩn ý....

_Mỹ Hương, hôm nay lâu lắm rồi k đông đủ mọi người như vậy hay con có thể biểu diễn điệu vũ đó cho mọi người coi được k? Lâu lắm rồi ta k được xem_1 trong 10 người cha nuôi của Mỹ Hương lên tiếng

_Dạ..... HẢ?...k được đâu, k được...._Mỹ Hương dần mặt ra 1 lúc vì chưa hiểu cha nuôi mồm chỉ cái gì nhưng 1 lúc sau thì tá hỏa lắc đầu lia lịa k đồng tình khi hiểu cha nuôi muốn mình làm gì....

_Sao lại k chứ? Lâu lắm rồi mọi người cũng k sum họp đầy đủ vậy mà_Mẹ Mỹ Hương đồng tình

_Hô, mẹ à.... Mẹ đùa con sao???? Mà đây là điệu vũ giao hảo 2 nhà mà, anh Thắng dù là rể nhà họ Triệu thì cũng k được đâu, h hợp mặt toàn người trong gia đình mình vậy thì làm sao mà lấy anh Thắng làm người nhảy cùng còn được. Mà Triệu Gia thì làm gì có.....ó, chết _Mỹ Hương đang hồ hởi nói để thoái lui thì vội bịt mồm lại vì....

_Haha, con gái ta mau quên quá. Trưởng nam nhà Triệu Gia đã về rồi đây thôi. Con và Long sẽ cùng nhảy với nhau là đúng rồi, coi như là lễ ra mắt của trưởng nam trưởng nữ 2 bên đúng cách luôn đi _ Mẹ Mỹ Hương cười hiền, xoa đầu cô con gái đang tự hận mình ngu kia

_Nhưng mà....._Mỹ Hương ấp úng nhìn mẹ mình bằng ánh mắt cún con đầy van nài

Quả thực cái điệu vũ ngũ ngón đó Mỹ Hương nhà ta đã chẳng ưa gì rồi nếu k muốn nói là cực ghét rồi mà h lại còn bị bắt ép nhảy với tên Long_ người mà nó k hề muốn nhìn mặt nhất bây h thì quả thực ngang mang nó đi đẩy ả cho xong.....Nó h cực ghét người con trai mang họ Triệu tên Long kia.....là hận là ghét or là gì khác??.....

_Mỹ Hương à, còn đi xa nhà cũng lâu rồi nên ta chưa được xem con gái tài giỏi của ta múa à, lần này nhân dịp thằng Long nó về 2 đứa cùng diễn cho ta xem đi. Cho những vị thông gia này thấy uy vũ của 2 họ đi _Cha của Long nhẹ nhàng nói với Mỹ Hương

_Dạ _ Mặt Mỹ Hương tiu nghỉu

Ba nó đã nói vậy thì nó dù muốn dù k cũng đành phải nghe lời thôi à....đã bảo nó rất coi trọng lời nói của ba Triệu mà

_A! Hai, hay em với hay cùng diễn nhé. Trước cũng là vậy mà _Mỹ Hương cố vớt vát năn nỉ ỉ ôi anh trai. Thà bắt nó diễn với anh trai còn hơn là diễn với tên Long kia

_Nhóc con, em nghĩ đồn giãn quá đấy. Thằng Long nó về rồi em nghĩ ba mẹ đồng ý cho em à? Mau vào thay đồ đi, lên_Anh Thắng kéo Mỹ Hương vào bên trong

(Ý của Mỹ Hương nhà ta là muốn nhảy với anh trai chứ k phải với tên Long vì trước đây Long nhà ta ở mãi tận Nhật mấy năm liền nên tới những ngày đặc biệt của 2 nhà bắt buộc người 2 nhà đại diện cho 2 bên

phải múa điệu vũ này thì anh Thắng phải thay Long thôi. Còn điệu vũ đấy là ntn, yêu cầu và ý nghĩa nó ra sao thì mời mọi người đọc tiếp sẽ rõ)

Mỹ Hương bị anh Thắng lôi tuột vào trong , tên Long cũng đang ngơ ngác chưa hiểu chuyện gì thì bị Tứ Quý kéo luôn vào bên trong. Mấy đứa bạn kia thì chẳng hiểu những người lớn đang nói gì, ám chỉ cái gì nữa cả, cả lũ cứ ngơ ngác như bò đội nón mà nhìn nhau , mặt mũi thì ***** cả ra. Chỉ có 10 tên chồng của Mỹ Hương hình như có hiểu chuyện gì đang xảy ra nhưng mặt mũi thì lại tỏ rõ vẻ khó chịu, xem chừng họ k thích cái này cho lắm; trong khi đó thì mấy ông bố bà mẹ cười khoái trá lắm ạ....

Ai giải thích với được k? Có chuyện gì vừa diễn ra vậy??? Ren nhìn mấy người lớn kia rồi nhìn bọn bạn càng nản hơn

_Hi, để Thanh Thanh giải thích cho _ Thanh Thanh lên tiếng

Ừ, giải thích đi Ren dục

_Cái điệu vũ mà mọi người vừa nói tới lúc này ý ả là điệu vũ giao hảo giữa 2 nhà Trương Gia và Triệu Gia để nhằm khẳng định liên kết và mối giao hòa giữa 2 nhà mãi mãi bền vững. Nó mang ý nghĩa là sự bảo hộ của 2 gia đình cho nhau đó mà. Nó thường được biểu diễn vào những ngày trọng đại của 2 bên hay ngày lễ truyền thống hoặc 1 ngày vui nào đó đấy mà _ Thanh Thanh giải thích

Nhưng sao cứ phải là Mỹ Hương với Long chứ??? Mika hỏi

_Hi, thực ra đáng nhẽ điệu vũ này phải do anh Thắng với chị Băng Băng múa cơ, 2 người đó múa đẹp lắm ạ vì nó điệu vũ này chỉ dành cho trưởng nam trưởng nữ kế nhiệm 2 bên thôi. Nhưng sau này chị Băng Băng mất nên chị hai và anh Long lên thay làm trưởng nam trưởng nữ kế nhiệm _ Thanh Thanh giải thích tiếp

_À! Vậy h thằng Long là trưởng nam bên nhà Triệu Gia còn Mỹ Hương thành trưởng nữ bên nhà Trương Gia nên 2 người này h bắt buộc dù muốn dù k đều phải múa điệu vũ này với nhau phải k???_Kyu Min nghe 1 hồi xong đưa ra kết luận

_Phải rồi, điệu vũ này được gọi là “ Long Phượng Tương Phùng” _Thanh Thanh gật đầu

Thú vị nhỉ? Bỗng dưng Mika nhà ta lại ngoảnh miệng nở 1 nụ cười thích thú

1 lúc sau anh thắng bước ra mời mọi người đi tới phái hồ sen lớn đối diện ngay nhà chính của Trương Gia. Mấy người lớn cứ bàn tán tườm rôm rả càng khiến tụi nó tò mò k hiểu được là điệu vũ này ntn mà họ lại có vẻ thích thú tới vậy.....

Mọi người đến đủ, chọn cho mình 1 chỗ đứng thích hợp quanh hồ thì Tứ Quý cũng bước ra, trên tay 4 thằng đều cầm những nhạc cụ dân tộc của người Việt Nam: đàn bầu, đàn nhị, ... 4 thằng diện trên mình 4 bộ yukata y như nhau màu đen k quá cầu kì kiểu cách nhưng lại rất đẹp và bắt đầu hóa tấu 1 bản nhạc du dương.....

Ở bên hồ sen tuyệt đẹp với 1 màu xanh lá hòa cùng sắc hồng của hoa sen đang nở rộ rõ trong ánh chiều kia có 1 chàng trai gương mặt anh tuấn vận trên mình bộ yukata màu xanh nhạt, trên bộ yukata đó có thêu hình con rồng bằng chỉ ánh vàng rực rỡ tuyệt đẹp, mỗi đường chỉ rất tỉ mỉ cho ta thấy được công sức, tâm huyết của người làm ra bộ yukata này. Chàng trai đứng bên chiếc đầu nhỏ bắc qua hồ đang nhắm mắt thưởng thức hương vị của trời đất ban cho và thổi cây sao bạc của mình bên cầu..... 1 cảnh tượng tuyệt đẹp

Tiếng sáo hòa cùng với tiếng nhạc cụ của Tứ Quý tạo ra 1 bản nhạc tuyệt vời du dương bổng chốc vút cao Và từ lúc nốt nhạc cao tới đỉnh điểm thì từ giữa hồ phôn lên 1 cột nước lớn đưa theo 1 nữ nhân vận y phục trắng....

Cô gái bay lên cùng với cột nước đó vận trên mình bộ yukata màu trắng mỏng manh ôm sát người nhẹ tựa như gió, trên bộ yukata đó thêu hình phượng đang bay lượn bằng chỉ bạc lấp lánh ánh kim(bộ đồ này được may đặc biệt hơn nhờ 1 loại vải mỏng ôm khít lấy thân hình cô gái và phần tay của bộ yukata cũng được may dài hơn nhiều để cô gái có thể dùng nó múa).... . Ánh mắt cô gái đen ,to tròn long lanh trong nắng, làn da trắng mịn màng như tuyết, môi hồng đỏ như son khẽ mỉm cười, mái tóc đen dài chạm đất đang tung bay trong gió càng tôn lên vẻ đẹp mỹ miều của cô gái.....

Trên trời thần thú làm chủ cả bầu trời đang vây quanh cô gái tạo thành 1 vòng tròn, dưới đất các thần thú làm chủ mặt đất đang vây quanh hồ hướng mắt về phía cô gái.....

_Thần thú _Ren ngỡ ngàng nhìn thần thú trong đó có cả thần thú của Ren cũng như tất cả của tụi nó

_Cái gì đây??? _Koon Ham k khỏi ngạc nhiên

_Các thân thù mà trước đây mọi người được phát đều là do cha mẹ em huấn luyện ra đó,nên vì sao nó lại rất thân với người nhà em _Thanh Thanh giải thích

_Đây là màn mở đầu: chiêu hồi linh thú _ Anh Thắng nói thêm

_Tuyệt quá _ Kyu Min thốt lên

Cột nước dứt, cô gái thả mình rơi tự do xuống dưới, chàng trai cũng dứt tiếng sáo bay người lên không và từ dưới hồ sen những cọc gỗ từ đâu tự động ngoi lên khỏi mặt nước cách mặt hồ chỉ tầm 5 phân....

2 người nhẹ nhàng đáp xuống, đặt chân lên cọc gỗ và đứng đối diện nhau, ánh mắt chỉ mới chạm nhau thôi trong chớp nhoáng đã lại bật mình bay lên k trung....

Những đường áo dài của cô gái bay phấp phới trong gió, những dải lụa trắng đầy được cô gái điều khiển quần lấy bao bọc quanh thân hình của chàng trai kia rồi lại lướt nhẹ qua chàng trai như 1 ngọn gió thoảng quá....Mỗi cử động tay chân của cô gái lại tạo ra 1 điệu nhạc nhờ những chiếc lắc và chuông nhỏ được đeo ở tay và chân đã góp phần cho bản nhạc lớn của chúng ta trở nên sinh động hơn bao h hết....

Chàng trai, trên tay cầm cây sáo bạc của mình, phía đuôi sáo có mảnh ngọc bội nhỏ màu trắng được tết nhờ sợi dây đỏ gắn vào chuỗi cây sáo cũng nhẹ nhàng phối hợp với từng cử chỉ động tác của cô gái, ánh mắt đắm đuối k rời khỏi thân hình của cô. Nhưng cái chạm tay nhẹ nhàng, những cái ôm siết chặt, những cái nhắc bóng,....tất cả những cử chỉ của chàng trai đều mang 1 vẻ mạnh mẽ nhưng cũng đầy nhẹ nhàng, yêu thương, dứt khoát và nóng bỏng khiến cho người con gái dù k muốn cũng bị cuốn chặt vào đó và bắt buộc phải đối diện với ánh mắt đa tình, quyến rũ mà sâu thẳm thẳm như vực của chàng trai kia.....Đây cũng có lẽ là lí do vì sao mà 10 ông chồng hồ của Mỹ Hương tỏ ra khó chịu vì điệu vũ này quá ư mà đụng chạm mà....

Cả 2 cứ như vậy, 1 nữ nhân mặc bộ đồ trắng, 1 nam nhân bận trên mình bộ đồ xanh nhạt như là bầu trời và những đám mây đang nhảy múa giữa hồ sen làm ta cảm giác như đang lạc vào trốn bông lai tiên cảnh vậy.... cả 2 đều quá đẹp, quá hoàn hảo đã kéo người ta vào 2 giấc mơ hạnh phúc, cho người ta nhìn thấy trong đó.... quá tuyệt...

_Tuyệt.....tuyệt quá _ Mika thốt lên, ánh mắt k thể rời được 2 con người đang múa giữa hồ sen kia

_Đẹp mô hồn à _ Kyu Min cũng k khỏi xúc động

Mọi người, ai 1 khi đã xem rồi thì k thể rời mắt được trước 2 con người kia. Ánh mắt như bị khóa chặt vào màn biểu diễn trước mặt, cảm xúc dạt dào, tim đập cực kì nhanh....

Và kết thúc là hình ảnh chàng trai và cô gái cùng nhau bay lên theo những cột nước trắng xóa và từ từ ôm nhau hạ xuống dưới hồ sen... Hình ảnh nữ nhân áo trắng được chàng trai ôm trog vòng tay rộng lớn, mái tóc dài đen mượt rủ xuống khi đầu cô gái tựa ngực săn chắc của chàng trai, ánh mắt chàng trai nhìn cô gái đầy yêu thương, thắm thiết dần dần đáp xuống dưới.... cả 2 làm cho ta liên tưởng tới 2 vị thần tiên, 1 cặp tình nhân yêu nhau say đắm hạ trần vậy.....giống như tiền đồng ngọc nữ.....

“BỐP.....BỐP.....BỐP”

Tiếng vỗ tay của mọi người vang lên k ngớt dành cho 2 con người này.....

Hình ảnh cuối cùng là hình ảnh chàng trai nắm tay cô gái sánh bước bên nhau qua chiếc cầu gỗ bắc ở hồ sen bước về phía mọi người.....

_Oa, 2 người tuyệt quá, làm tui mê mẩn luôn nè _ Kyu Min tíu tít nắm tay Mỹ Hương khen lấy khen để

_Tui mà là boy thì sẽ yêu cậu chết luôn mất _Mika cũng cười tíu tít

_Hi, cảm ơn mọi người _ Mỹ Hương mỉm cười

Chắc, tụi này phải cảm ơn cậu mới phải à. Cho tụi này xem 1 màn biểu diễn quá tuyệt luôn à, càng ngày càng nể Mỹ Hương luôn đó Ren chen vào nói, vỗ vai Mỹ Hương đầy cảm kích

_Phải đó, em rất đẹp đấy Mỹ Hương _Koon Ham cũng đồng tình

Hi, anh quá khen rồi Mặt Mỹ Hương nhà ta hơi hồng 1 chút vì mọi người khen thiệt tình quá đâm ra cũng ngại

_Hi hi, chị hai em học mãi mới được cái này đấy. Điều hư này là thứ duy nhất chị hay múa được à _ Thanh Thanh cười khúc khích nói chen vào

Này nhóc, lại nói xấu chị rồi đó Mỹ Hương cốc nhẹ lên đầu cô em gái

.....

Đứng nói chuyện với mọi người 1 lúc rồi Mỹ Hương theo anh trai vào thay đồ vì bộ yukata và mớ tóc giả dài lòa xòa này vướng víu quá, k tiện cho đi lại của 1 đứa ưa vận động như nó....Phía sau, tên Long cũng leo đèo theo vào nhà thay đồ vì đương nhiên là hắn cũng chẳng ưa mặc mấy cái này chút nào, k những di chuyển k quen mà còn mà màu sáng nên hắn cực kì ghét (mọi người để ý thấy thì đồ của Long chỉ có đen, đen và đen thôi)

Vào nhà trong, khuất bóng mọi người bỗng dưng Mỹ Hương dừng lại, quay người hùng hổ tiến về phía Long, trừng mắt nhìn hắn nói:

_Triệu Lý Thiên Long, từ h có làm gì thì tránh cái mặt ta ra k đừng có trách ta đó, hiểu chưa? Ta ghét người

Mỹ Hương hét vào mặt hắn rồi bỏ đi 1 mạch để lại 1 tên với cái mặt sock đơ đang đứng chơ ra ở đó cùng 1 tên nhìn thẳng ngốc đang đứng thất thần ở đấy mà khẽ lắc đầu chán nản rồi cùng bước đi vào trong theo cái dáng bé nhỏ của cô em gái.....

77. Chương 77

Xin lỗi! Người em yêu chưa bao giờ là anh

Tụi nó biết là ở cùng với anh em nhà Mỹ Hương, đi cùng 2 người này thế nào cũng k bị hù chết thì cũng tức hộc máu luôn. Hôm nay cũng đã chứng kiến bao nhiêu truyện rồi thế mà vừa bước qua phòng Mỹ Hương chúng nó lại choáng gần chết luôn

Vâng, trả là phòng Mỹ Hương nhà ta chẳng có gì đặc biệt cả đâu ạ , cũng chẳng cầu kì chút nào hay nhiều đồ đặc cho cam vì cả căn phòng chỉ có mỗi 1 chiếc giường tròn cỡ lớn để cho chục người nằm vẫn thoải mái thôi...Nhưng thứ làm chi chúng nó choáng ngất ngây con gà tây k phải là giường cỡ lớn đó mà là 4 bức tường của phòng Mỹ Hương đều là 4 cái giá sách cao chạm trần nhà và bày trên đó tất cả đều là manga và manga.....

_Mỹ....Mỹ Hương.....Đây là phòng cậu hả? _ Ren nhìn căn phòng trước mặt mình lắp bắp

Phải.... Mỹ Hương gật đầu quả quyết

Biết là cậu nghiền truyện tranh nhưng rốt cục là cậu lôi đâu ra lắm manga thế này hả? Mika quay lại, dí sát mặt mình vào mặt Mỹ Hương, khuôn mặt giữ tợn hỏi

keke, đâu có đây chỉ là 1 số truyện của tui tui à chứ tủ chính của nó k phải ở đây đâu. Mọi người làm gì ghê vậy?? Mỹ Hương cười toét

“RẦM.....”

Chúng nó té ngựa luôn với Mỹ Hương nhà này. Đúng là anh em nhà này quá lợi hại mà và có 1 khả năng thâm thúy k ai bằng là nói những thứ quá đỗi k tưởng, bất thường 1 cách cực kì thần nhiên, bình thường như chẳng có truyện gì to tát vậy.....chắc.....chắc.....ai mà bị bệnh tim qua nói truyện với anh em nhà này k tức chết thì cũng bị nhồi máu cơ tim mà chết vì sock.....

Này Mỹ Hương, rốt cục là cậu lấy dâu ra cả đồng truyện như thế này vậy??? Kyu Min tò mò hỏi

_Sinh lễ _ Mỹ Hương trả lời bằng 1 câu k thể đơn giản hơn

_sinh lễ.....??? Sinh lễ gì cơ??? _ mặt Kyu Min ***** ra luôn

_haha, thì tại mọi năm cứ có dịp gì hay ngày lễ đặc biệt là mấy người chồng của chị ấy lại mang tặng quà đó. Hoa chất đầy nhà, quần áo, váy, trang sức chất đầy phòng mà toàn là những thứ điệu chị ấy chúa ghét, k mặc được nên từ đó chị ấy bắt họ chỉ được tặng truyện k thì k cho bước chân vào cửa nhà họ Trương nữa ạ _ Thanh Thanh nhanh tay giải thích trước khi Mỹ Hương lên tiếng

_Ặc.....đúng thật là....._Ren lắc đầu bó tay luôn

_H còn xuốt ngày đọc truyện thì bao h mới lớn được đây hả Mỹ Hương???_Mika nhú mày nhìn Mỹ Hương

Kệ chứ, với tui truyện là cuộc sống rồi Mỹ Hương bĩu môi

_Trời ạ, Mỹ Hương thân yêu à, mi làm ơn suy nghĩ tý đi à, lớn nhanh chút đi, mau nhận ra đi để tui với Mika còn tiến tới chứ à. Mi mà cứ mãi như thế này thì tới bao h Mika mới chịu về làm vợ ta đây à _Ren đau khổ lay lay Mỹ Hương ngốc

_Là sao? 2 người thì liên quan gì đến tui _ Mỹ Hương nghiêng đầu k hiểu

‘BỐP’

Ăn nói vớ vẩn Mika đỏ mặt đánh tên Ren 1 cái trời giáng vì can tội ăn nói vớ vẩn bậy bạ làm tui kia cười ầm ĩ con nó thì ngốc quá chẳng hiểu nổi hàm ý của câu đó mặt cứ nghệt ra

_Thôi được rồi, Mika,Kyu Min 2 đứa cứ ở phòng này nhé. Cứ tự nhiên như ở nhà đi, ba mẹ anh dễ tính lắm nên cứ thoải mái đi à _Anh Thắng cười

_Dạ _Mika gật đầu

Ồ, thế Mỹ Hương ngủ ở đâu vậy??? Kyu Min hỏi

_Hì, trước h tui có ngủ ở đây đâu. Phòng này chỉ để đọc truyện thôi, còn tui ngủ phòng anh hai mà, yên tâm đi _ Mỹ Hương cười toét

Vậy là xong, chúng nó đã bố trí được trở ngủ: Kyu Min với Mika sẽ ở nhà Mỹ Hương; anh Koon Ham với Ren sẽ qua nhà tên Long ngủ.... Dọn dẹp đồ đạc xong là chúng nó lăn ra ngủ như chết luôn vì phải đi đường xa mệt rồi lại dọn dẹp đồ đạc nữa nên kiệt sức luôn, lăn ra ngủ mãi tới tối mới bò dậy ăn rồi lại ngủ tít mít đến sáng.....

SÁNG HÔM SAU, TẠI TRƯỞNG GIA:

Tụi nó kéo nhau qua phòng Mỹ Hương để lôi con heo như nó giầy đưa đi chơi tiếp. Vừa mới mở cửa cái “rầm” bước vào phòng nó, chưa kịp mở miệng hét lên thì chết đứng tại chỗ luôn khi nhìn thấy cái cảnh.....phải nói là cái cảnh của 1 cặp vợ chồng ạ.....

Căn phòng này của anh Thắng mọi thứ đều được làm từ thủy tinh, nêu nếu nhìn thì dương như nó đều thông nhau và trong suốt, tất cả cũng đều được phủ 1 màu trắng tinh khiết.Và trên chiếc giường cỡ lớn ở góc phòng, từ gối, chăn, đệm, ga đều chỉ 1 màu trắng chẳng có hoa văn gì cả có 1 đứa con gái là nó vẫn đang say giấc nồng là nó mặc bộ đồ ngủ với áo 3 lỗ rộng và quần đùi ngắn cùn Nhưng thế cũng chẳng có gì đáng nói nếu như đầu nó k gối vào tay hay và tay nó thì ôm hai nó chặt cứng, mặt dụi vào ngực anh trong khi anh nó thì choàng tay ôm cô em gái gọn lỏn trong lòng luôn.....2 người ngủ cực kì thoải mái và ngon lành.....

“RẦM.....RẦM.....RẦM.....RẦM.....”

4 cái tượng nhà ta đã té đổ mà k biết lý do vì sao.....

_Um....ừa, mấy đứa qua gọi Mỹ Hương hả?_anh Thắng bị tiếng động của mấy đứa này làm chi tỉnh giấc, và ảnh dậy mới thấy là ảnh mặc cũng gần giống Mỹ Hương là áo 3 lỗ nhưng quần dài ạ, và đều là màu trắng

_Hơ, anh....anh với Mỹ Hương....._Kyu Min lấp bắp nhử anh Thắng rồi chỉ Mỹ Hương vẫn đang ngủ say

À, chắc mấy đứa nhìn chưa quen mắt nhưng là vậy đó. Mỹ Hương nó sống từ bé với anh nên rời anh k ngủ được đâu. Thôi, mấy đứa gọi Mỹ Hương dậy giùm anh Anh Thắng mỉm cười nhìn tụi nó rồi bước vào nhà tắm (đường nhiên nhà tắm cũng là kính nhưng có rèm che chứ k thì chết ạ =.=)

Bọn nó á khẩu luôn, k nói được gì. Mặc dù cũng biết là anh em này ngủ với nhau nhưng chẳng ai nghĩ là ngủ chung 1 giường cả; trước ở khách sạn cũng ngủ chung nhưng đây là do bắt buộc mới vậy chứ h nhìn cảnh tượng 2 anh em nhà này thắm thiết cứ y như vợ chồng thế này thì hỏi làm sao mà k sock chứ....Sau 1 lúc cũng hồi , Mika với Kyu Min cất lực lời nó dậy để hỏi cho ra nhẽ, lúc đầu còn ngại ngủ nó cứ ngơ ngơ ra chẳng hiểu truyện gì rồi sau thì lại cười toe toét, gãi đầu nói y như anh Thắng đã nói “Tui mà k có anh Thắng nằm cạnh thì k ngủ được à” làm bọn nó chán hẵn luôn, chẳng còn điều gì để nói với anh em nhà này nữa cả.....

Đúng là anh em nhà này có thể giết được người bằng những trò gây sock đây người ta gọi là giết người k gươm k dao....

Sau những truyện này, sáng hôm nay, Mỹ Hương dẫn tụi nó đi thăm 1 nơi có lịch sử từ thế kỉ 15, nơi này có lẽ k 1 người con cháu vua Hùng nào k biết. Đó chính là di tích lịch sử Đền Hùng.....

Mấy năm nay, đền Hùng đã được tu bổ, sửa sang lại rất nhiều để chào đón 1000 năm Thăng long vừa qua nên h đền Hùng rất rộng và thoáng đảng, k khí cực kì trong lành thanh tịnh, cây cỏ mọc xanh um khiến người ta tới đây cảm thấy rất dễ chịu....

Đền Hùng h rất rộng rãi với những khoảng sân rộng để tổ chức những lễ hội truyền thống vào ngày giỗ tổ như: mua hát, cắm trại,...đã thành thông lệ hàng năm. Và cứ vào tới ngày 10.3 âm lịch là nó thu hút rất nhiều khách tới tham quan và thắp hương cầu khẩn; từ những con cháu vua hùng cho tới những người khách ngoại quốc cũng đều về đây xem di tích lên tới 4000 năm lịch sử này.....

Oa.....ở đây tuyệt thật đó Kyu Min đứng ở dưới cổng đền nhìn mọi vật reo lên thích thú, trong lòng k khỏi cảm thấy phấn khích

_Đúng là đẹp thật _ Koon Ham nhìn xung quanh 1 hồi rồi nói

Nào mấy đứa, đi lên trên này đi còn thích hơn nhiều đó anh Thắng đưa chúng nó qua cổng rồi leo lên đền Hạ

Mấy đứa cứ gọi là sáng mắt cả lên khi nhìn ngắm khung cảnh xung quanh với 1 màu xanh rì của lá cây mọc đan xen nhau và 1 màu nâu của đất của thân cây cổ thụ lâu đời. Những cây cổ thụ vươn mình lên cao xòe những tán lá râm mát cho chúng nó, lọc cho chúng nó 1 bầu k khí cực kì trong lành, tinh khiết; cái nắng gắt của mùa hè dường như k thể xuyên thủng được những tầng lá kia để mang cái oi bức vào trong này....

Khắp dọc đường đi, chúng nó được biết thêm rất nhiều loại cây lạ, những loại cây cổ thụ chúng nó chưa từng biết tới tên hay nghe quá bao h cả nên càng khiến chúng nó thích thú hơn.....Cái màu xanh đó cũng chẳng khiến tụi nó cảm thấy nhàm chán chút nào mà ngược lại là cảm thấy rất thú vị, kích thích trí ham học hỏi muốn khám phá của tụi nó....

Mặc dù thời tiết hôm nay rất đẹp rất ủng hộ chúng nó nhưng tụi nó lại toàn là 1 lũ tiểu thư, công tử con nhà giàu nên leo lên được tới đền Hạ là cực kì vất vả luôn ạ.....

Mệt.....mệt chết được .. Kyu Min trống tay vào eo, thở gấp

_Ở đây có bao nhiêu bậc tất cả vậy, thật kinh khủng quá à. Đây mới là 1 cái đền thôi sao, vậy còn mấy cái nữa cũng thế này thì sống thế nào được à_Mika nhăn nhó nhìn những bậc thang phía trên

Hi, leo đền này là nhiều bậc nhất đấy. Mấy đứa vừa mới leo 225 bậc thang đó anh Thắng nhìn tụi nó thở lên thở xuống mà mỉm cười (ảnh này thì chẳng thấy có mệt mỗi gì cả, mồ hôi cũng k thấy nhỏ giọt nào

luôn =.= ghê thật)

_225 bậc á.....Ồi! Mình quả là vĩ đại, phải ghi ngay vào kỉ lục thế giới quá mất à _ Ren lấp bắp rồi tự đứng ôm ngực tự hào vì thành tích của mình

_Xì, tự sướng ít thôi cha nội, thế mà cũng khoe khoang _ Mỹ Hương bĩu môi

_Ày, sao lại k chứ? Bình thường tui leo cầu thang nhà tui có mấy chục bậc đã là oải lắm rồi đó à, h leo tới 225 bậc thang thì đây chẳng phải là 1 kì tích còn gì nữa, đáng tự hào quá chứ lị _ Ren vẫn tự sướng về bản thân

_Cái đồ tham ăn lười lao động còn khoe mẽ _ Mỹ Hương lăm bằm, nhìn tên Ren bằng ánh mắt cực kì chế diễu

_Ế, nói gì đó hả ..??? _ Ren nhìn Mỹ Hương nhần mặt

_Ta bảo mi là cái đồ lười vận động _ Mỹ Hương lè lưỡi chê người Ren

_Mi....Mi muốn chết hả? _ Ren sẵn tay áo, lườm Mỹ Hương

_Thôi được rồi, 2 đứa dừng đùa nữa, 2 đứa mà đánh nhau ngã lẫn xuống dưới là mất xác luôn đó _Anh Thắng vào canh 2 đứa đang sẵn quần sẵn áo cầm dép chuẩn bị đánh nhau kia (==)

_Anh Thắng này, đền này thờ ai vậy ?? _ Koon Ham lên tiếng hỏi

_Ừ, em cũng muốn biết _ Mika đồng tình, quay sang hỏi anh Thắng

_Hi, nơi đây tương truyền là nơi Âu Cơ sinh ra bọc trăm trứng, nở thành trăm người con đấy _ anh Thắng nhìn ngôi đền nói

_Cái gì cơ? 1 bọc trăm trứng, 100 người con ơ á _ Kyu Min mồm há hốc

_Uầy, mần dễ giữ vậy??? _ Ren chen vô, mồm ta cũng k kém nhưng tên này được cái là phát biểu linh tinh k à

“BỐP”

_Im lặng giùm coi _ Mika thẳng tay đánh Ren k thương tiếc

_Hixx....đau quá, đúng thế còn gì nữa à _ Ren ôm đầu lằm bằm

_Hihi, đây là câu chuyện từ thời xa xưa rồi ý mà. Đây cũng chính là lúc bắt đầu lịch sử dựng nước và giữ nước sau này của dân tộc Việt Nam đấy ạ _ Thanh Thanh cười khúc khích giải thích

_Ồ! Vậy sao? Muốn biết quá à _Kyu Min bị lịch sử, những câu truyện cổ tích của Việt Nam cuốn hút mất rồi

_Hi, nhà em có đấy, chị thích về em sẽ cho chị mượn đọc _ Thanh Thanh cười hiền

_Thế thì quá tuyệt luôn à. Cảm ơn Thanh Thanh trước nha _ Kyu Min reo lên vui mừng, ôm trầm lấy Thanh Thanh

Nghỉ 1 chút rồi tụi nó vào chùa thắp hương khấn vái, đặt tiền lễ rồi lại tiếp tục leo lên đền tiếp theo..... Đền Trung

Leo hết 168 bậc thì tụi nó cũng đặt chân lên đến đền Trung: tương truyền đây chính là nơi các Vua Hùng cùng các Lạc Hầu du ngoạn ngắm cảnh non nước, thiên nhiên. Và đây cũng chính là nơi Vua Hùng thứ 6 đã nhường ngôi cho con trai là Lang Liêu_ người con hiếu thảo vì đã có công làm ra bánh chưng bánh dày ngày nay.....

Từ đền Trung leo tiếp thêm 102 bậc thang nữa là lên đến đền Thượng: đây là nơi các vị Vua Hùng làm lễ tế Trời Đất, Thần Núi và Thần Lửa. Ở đây tương truyền rằng vào thời Hùng Vương, Vua Hùng thường lên ngọn núi Nghĩa Lĩnh này để tiến hành nghi lễ tín ngưỡng của cư dân nông nghiệp thờ trời đất, thờ thần lúa, cầu mong mưa thuận gió hòa, mùa màng tươi tốt....

.....

Mặc dù theo thang đúng là mệt thật nhưng nhờ có anh Thắng và Thanh Thanh kể rất nhiều về lịch sử Việt Nam, những câu chuyện được chuyển nhau bằng phương thức chuyển miệng từ đời này qua đời khác, hàng mấy thế kỉ liền rất cuốn hút và thú vị khiến cho chúng nó quên mất cả mệt mỏi, đứa nào cũng nghe chăm chú mà nhờ vậy mà dù k nhiều lắm những cũng đủ biết về Việt Nam đã phát triển như thế nào.....và đây cũng là 1 mảnh đất với rất nhiều anh tài võ tướng cùng với những vị vua anh minh yêu dân như con....

Cả chặng đường đi vui như vậy, mặt ai cũng hớn hở nhưng đặc biệt rằng hôm nay tuyệt nhiên k hề nghe thấy tiếng 2 nhân vật chính nhà ta cãi nhau đó là Long và Mỹ Hương. Hôm nay Mỹ Hương thì đi tít đằng trước với Thanh Thanh, Mika và Kyu Min cùng với Ren và Koon Ham còn tên Long cả buổi chẳng hé miệng nói 1 lời nào cứ lẳng lặng đi theo phía sau tụi nó thôi....

Vâng, cũng chính từ cái lúc Mỹ Hương nhà ta chỉ thẳng mặt tên Long tuyên bố thẳng thừng là ghét hấn, k muốn nhìn thấy mặt hấn nữa thì tuyệt nhiên Mỹ Hương k thèm liếc tới nữa con mắt nhìn hấn còn hấn thì thực sự chẳng hiểu có truyện gì nên cũng k giám động vào nó vì sợ nhỡ đổ thêm dầu vào lửa thì khôn....Và đặc biệt, hiện tại Thanh Thanh cũng ở đây rồi, hấn hoàn toàn rối ren, k biết nên làm gì cho đúng với cảm xúc của mình vì hấn k thể phủ nhận 1 điều rằng bạn gái hấn là Thanh Thanh....

Long, hấn đang tựa người vào thân cây lớn gần trở tụi nó nghỉ chân trên đền Thượng, ánh mắt hấn nhìn xa xăm vào khoảng k vô định, tâm hồn cô độc nhưng trong đầu thì hoàn toàn hỗn loạn rối ren, suy nghĩ mọi thứ đều rất mông lung.... Thực sự hấn cũng chẳng biết nên làm như thế nào mới là đúng, trái tim hấn hiện h đang hướng về người mà hấn đã k chọn.... vì sao vậy....????

Anh Long, anh nghĩ gì vậy??? Thanh Thanh bước tới bên cạnh hấn, mỉm cười đưa hấn trai nước lọc

_K có gì _ Long nhìn Thanh Thanh bằng ánh mắt dịu dàng, đón lấy trai nước

Anh này, tối nay anh có bận truyện gì k??? Thanh Thanh tựa người vào cây cạnh Long, cũng ngẩng mặt lên ngắm bầu trời trong xanh k 1 gợn mây

_K, có truyện gì vậy???_Long quay lại nhìn Thanh Thanh

_Anh cho Thanh Thanh 1 cái hẹn nha. Thanh Thanh với anh Long lâu lắm rồi chưa hẹn hò nhỉ?Thanh Thanh có truyện muốn bảo với anh _Thanh Thanh nhìn Long mỉm cười

_Được...._Long khẽ gật đầu, bàn tay nhẹ nhàng vuốt những lọn tóc dài vương trên vai Thanh Thanh

78. Chương 78

Nói chuyện 1 lúc , Thanh Thanh với Long cùng đi vào chùa thắp hương rồi cũng mọi người đi xuống đền Giếng và cũng là đền cuối cùng

Đền Giếng này là đền thờ Ngọc Hoa và Tiên Dung, là 1 con gái yêu của vua Hùng thứ 18 thường hay chải tóc và soi gương ở giếng này

Giờ đây đền Giếng được tu sửa rất nhiều nên h đây quang cảnh trước mặt đền giếng rất đẹp, xung quanh đều là cây cối, trước mặt là ao lớn

Chúng nó đi vào ngày thường nên tuyệt nhiên k đông đúc chút nào, cái cảnh chen lấn để vào thắp hương cũng k xảy ra mà lại còn được tận mắt xem cái giếng đo ra sao cơ nên rất là thích thú vui mừng.... đi leo đền mệt như vậy mà rốt cục rồi chẳng đứa nào kêu la câu nào cả vì cứ lên các đền trên là chúng nó bị thu hút bởi kiến thức cổ và những tượng phật thờ sáng loáng cùng không khí trong lành này..... thật chẳng còn gì tuyệt vời hơn

Ra khỏi đền Giếng, chúng nó lượn lờ thăm quan cảnh vật xung quanh đền Hùng 1 chút rồi lên xe đi về nhà nghỉ ngơi. Nô đùa, chạy nhảy cả ngày hôm nay rồi cũng khiến chúng nó thấm mệt và bụng thì đói meo

NHÀ MỸ HƯƠNG:

Oa...đói quá Kyu Min bước xuống xe, xoa bụng kêu đói ầm ỉ

Mấy đứa vào nhà ăn đi, người nha anh đã chuẩn bị đồ ăn tất cả rồi đấy Anh Thắng mỉm cười, hất mặt về phía ngôi nhà nằm cạnh nhà chính

Dạ Kyu Min gật đầu cái “rụp” rồi kéo Mika vào trong k chờ cô bạn kịp phản ứng gì cả

Đúng thật là..... Koon Ham nhìn Kyu Min lắc đầu bó tay nhưng khóe miệng lại nở nụ cười

Anh Thắng, anh k vào ăn luôn sao?? Ren nhìn anh Thắng hỏi khi anh đang định bước về phía nhà chính

K, mấy đứa ăn trước đi. Mỹ Hương nó ngủ mất rồi nên chắc k ăn cơm đâu, anh đưa Mỹ Hương vào phòng ngủ đã Anh Thắng khẽ lắc đầu nhìn cô em gái đang nằm ngủ ngon lành trong tay mình

Vậy cho Mỹ Hương vào nhà nghỉ rồi xuống ăn với tụi em cho vui à Koon Ham nói

Thôi khỏi, Mỹ Hương nó bám anh lắm....K có anh là no k ngủ được đâu, dậy ngay đấy. Nó mà dậy k thấy anh là lại làm ầm ỉ cả lên, mấy em cứ ăn đi Anh Thắng mỉm cười nhìn cô em gái rồi bước đi, bế Mỹ Hương vào bên trong

Là 1 Mỹ Hương lúc nào cũng bám cứng lấy anh trai hay là 1 anh Thắng lúc nào cũng co cho cô em gái, k rời nửa bước nhỉ? Ren nhìn bóng anh Thắng càng ngày càng xa bất giác nói rồi thờ dãi

HỈ, là cả 2 ạ. Là 1 Mỹ Hương quá yêu anh trai, là người dựa vào và ở bên cạnh anh từ lúc bé tí đã trở thành 1 quy luật dĩ nhiên k thể thay đổi và 1 anh Thắng từ lúc bé đã thương yêu cô em gái hết mực, cưng mết mết, chăm lo từ những cái bé nhất nên h đã là 1 điều hiển nhiên. Tách được 2 người này ra h trừ phi tìm được 1 người hơn hoặc ngang ngửa với anh Thắng, 1 người yêu chị hai dành cho chị hai em 1 tình cảm đặc biệt hơn anh Thắng Thanh Thanh cười, giải thích

Đúng là khó thật, anh Thắng quá hoàn hảo mà Ren lắc đầu bó tay

Cũng phải thôi, mang so ai thì so chứ so với anh Thắng thì làm sao mà thắng được. Anh Thắng k những ngoại hình chuẩn mà lại mang trong mình tuyệt học của võ thuật, k những những thế so về tiền tài, danh vọng đều chẳng thua kém bất cứ 1 ai cho dù k phải con nhà Trương Gia thì anh ý cũng đủ để người ta biết đến với tổng giám đốc của cả 1 công ty kinh doanh lớn.....khó có 1 người con trai nào ở độ tuổi ấy mà có thể vượt qua được anh....

Thôi, vào nhà ăn cơm thôi chứ ngồi nói chuyện về 2 người này có tới mai chẳng hết đâu ạ Thanh Thanh nói rồi dục mọi người vào nhà

K phải, có 1 người k hơn nhưng cũng k thua anh Thắng mà, là..... Koon Ham lẩm bẩm gì đó, ánh mắt nhìn tên đang đi trước mình 1 chút khẽ thở dài, cái tên mà cả ngày này k mở lời đến 1 tiếng....Anh nhiều lúc cũng k hiểu được thằng bạn đó của anh trong đầu đang nghĩ cái gì....

.....

TỐI, TẠI BIỆT THỰ NHÀ HỌ TRIỆU:

Long mặc trên người 1 chiếc áo phong cổ chữ V khoét sâu bó sát người khoe thân hình chuẩn của mình cùng quần bò đen mài và giày thể thao hiệu adidas trắng. Mái tóc đen vuốt keo dựng đứng mà vẫn đẹp trông còn lãng tử hơn trước rất nhiều lần, tai đeo nạm nhỏ màu đen, ta đeo vòng bạc to bản trông như sợi xích vậy....Từ người Long toát ra vẻ manly khiến cho k cô gái nào có thể cưỡng lại được....

Dắt chiếc xe moto phân phối lớn màu đen bóng loáng ra khỏi nhà thì Long bị chặn lại bởi 1 tên tóc nâu, vận trên người bộ đồ màu trắng toát đứng chắn ở cửa....

_Đi đâu vậy???

Hẹn hò Long trả lời hờ hững. Dựng cái xe lên tựa người vào nó đứng đối diện với con người đó

_Vậy là chọn Thanh Thanh sao??? Chắc chứ?

Thanh Thanh vốn là người yêu của tôi mà Long nhú mày

_Cũng phải, nhưng mi thực sự yêu Thanh Thanh chứ???

Ta..... Long ấp úng

Phải, Long với Thanh Thanh vẫn là người yêu, quan hệ của 2 người này cũng đã được hơn 2 năm rồi chứ chẳng ít gì nhưng hiện tại thì hẳn

_Ta biết mi k yêu Thanh Thanh, chưa bao h yêu nó. Mi chỉ yêu hình bóng cô bé ngày xưa trong nó mà thôi. Ta bảo rồi, mi hãy bỏ cô bé đó qua 1 bên và lựa chọn cho đúng đắn đi

Nói thì vậy nhưng ta k cũng k thể làm Thanh Thanh đau khổ Long buồn rầu nói

_Còn hơn là để nó đau mãi còn mi sẽ ân hận mãi mãi

Chết tiệt, nói đi.... Nói cho ta biết rốt cục cô bé đó là ai hả? Là Thanh Thanh hay là Mỹ Hương ??? Long bắt đầu tức giận, túm áo người đó

_Nếu ta nói là Thanh Thanh thì mi có toàn vẹn tình cảm với con bé k? Trái tim mi biết mi yêu ai tại sao mi lại k rõ chứ mà cứ lao đầu vào quá khứ làm gì? Gạt quá khứ đi, gạt nó sang 1 bên đi

Ta.... Long ấp úng

_Hôm nay gặp Thanh Thanh hãy nói rõ với nó đi. Thanh Thanh nó sẽ cho mi câu trả lời thích đáng

Thanh Thanh... Long nhìn người đó đầy hoài nghi

_Đi đi, muộn rồi đó

Đi đây Long suy nghĩ 1 chút rồi khẽ thở dài, ánh mắt kiên quyết nhìn người kia rồi phóng xe đi mất hút

Chiếc xe xa dần rồi mất bóng, người con trai mặc đồ đen đó khẽ mỉm cười nhìn lên bầu trời ngấm ánh trăng kia..... Nụ cười của có cái gì đó ẩn chứa đầy thỏa mãn khiến người ta k hiểu được lại có cái gì khó khó hiểu bí ẩn khiến cho người ta k thể nào hiểu được rằng rốt cục trong cái đầu thiên tài kia đang nghĩ cái gì.....

* * * * *

Long tới đón Thanh Thanh rồi cả 2 người cùng đi lượn lờ đường xá nhưng tuyệt nhiên chẳng thấy Thanh Thanh nhắc tới chuyện muốn nói là gì cả mà chỉ nói những chuyện linh tinh mà thôi. Tối tối muộn rồi Long mới trở Thanh Thanh về nhà, cả 2 đi chơi khá vui và Long cũng nói chuyện rất nhiều chứ k có kiệm lời như bình thường vì có lẽ Thanh Thanh nói chuyện khá duyên và ở cạnh Thanh Thanh thì Long cảm thấy rất thoải mái.....

Dừng xe trước cửa nhà họ Trương, Long nhìn Thanh Thanh nói:

_Thanh Thanh, nói chuyện chút đi. Em muốn bảo anh gì vậy?

Hi, hôm nay đi chơi với anh Long vui lắm, lâu lắm rồi mới nói chuyện nhiều vậy anh nhỉ? Em sẽ nhớ mãi anh Long luôn tốt với em như vậy Thanh Thanh nhìn Long mỉm cười, đôi mắt ánh lên niềm vui, niềm hạnh phúc đối với người con trai trước mặt mình

_Em.... _ Long nhìn Thanh Thanh bằng ánh mắt khó hiểu

_ Em xin lỗi nhưng người em yêu chưa bao h là anh ca_ Đôi mắt Thanh Thanh sụp xuống

Em.....em đang nói gì vậy?? Long ngỡ ngàng nhìn Thanh Thanh . Trong lòng anh k biết là nên vui hay nên buồn nữa

_Em biết anh yêu chị hai em _ Thanh Thanh khẽ mỉm cười nhìn Long

_Anh.....Anh.....anh xin lỗi _ Long bối rối nhìn Thanh Thanh.Long k biết phải nói gì ngoài lời xin lỗi với Thanh Thanh cả

_Hi,anh đừng xin lỗi em. Em mới phải xin lỗi anh mới đúng vì em chưa bao h dành tình cảm cho anh vậy mà....._Thanh Thanh bỏ lững câu nói

__Em có thể cho anh biết vì sao em phải làm vậy được k???__ Long nhìn thẳng vào mắt Thanh Thanh. Hắn k tin Thanh Thanh yêu hắn chỉ để chơi đùa

__Anh Thắng, anh ấy muốn thử thách anh xem giữa em và chị hai anh sẽ chọn ai khi biết k chỉ có 1 mà có tới tận 2 người liên. Anh ấy muốn anh gặp em rồi gặp chị hai thì sau này liệu anh nhận ra tình cảm của mình dành cho ai k nên anh ấy đã nhờ em đóng vở kịch này để thử anh__ Thanh Thanh từ từ giải thích

__Tại sao phải làm vậy chứ?__ Long nhíu mày

__Vì anh Thắng biết chị Mỹ Hương khi đã gặp anh rồi thì trước sau gì cũng sẽ dành tình cảm cho anh thôi. Anh ấy k thể ngăn chị ấy yêu anh nên muốn thử tình cảm anh thôi, xem qua tất cả rồi anh sẽ dành tình cảm cho ai__ Thanh Thanh giải thích tiếp

__Vậy sao em lại nói cho anh biết?__ Long hỏi

__ Vì em thấy rồi. Từ lúc em qua Nhật cơ em đã cảm nhận thấy anh k còn tình cảm với em nữa rồi. Khi anh về đây em càng chắc chắn về điều đó khi em nhìn thấy trong ánh mắt của anh chỉ chứa đựng toàn hình ảnh của chị hai em thôi à. Và hơn thế nữa là em k đủ khả năng khiến anh dừng kiếm thú vui bên ngoài nhưng chẳng phải ngay từ lúc gặp chị hai em, biết chị ấy anh đã hoàn toàn thay đổi lối sống của mình rồi sao? Anh thực sự rất yêu chị ấy đấy, chắc anh cũng chẳng biết đâu nhỉ?__ Thanh Thanh mỉm cười hiền, đôi mắt nhìn ng con trai đối diện mình đầy tin tưởng

__Vậy em có thể cho anh biết được k?...anh nghĩ em biết phải k?....Truyện em hay Mỹ Hương mới là người anh đã gặp ngày xưa vậy???__ Long hơi ngập ngừng khi hỏi vấn đề này

__ hihi, anh theo đuổi em cũng chỉ vì hình bóng cô bé đó thôi đúng k? Nếu em nói là em liệu anh sẽ dành tình cảm chọn vẹn cho em chứ?...Hi hi, cái này em thấy anh nên hỏi chị Mỹ Hương thì hơn à __Thanh Thanh cười khúc khích

__Em yêu ai rồi phải k?__ Long ngẩng lên nhìn Thanh Thanh

__Dạ, 1 người dành cho em, yêu em theo đúng nghĩa của 1 từ “yêu”__ Thanh Thanh khẽ gật đầu, ánh mắt hiện rõ niềm hạnh phúc khi nghĩ đến người đó

__Ai vậy? __Long hỏi

__Người đó anh cũng biết đấy. 1 người rất tốt với em, người đó cũng như anh có thể hy sinh tính mạng vì chị Mỹ Hương thì người đó dành cả tính mạng mình cho em. Thôi em vào trong đây, tạm biệt anh __ Thanh Thanh nở nụ cười đầy hạnh phúc chào Long rồi bước đi vào trong

Dáng Thanh Thanh khuất dần nhưng Long vẫn ngồi đó, sự thật khiến hắn k khỏi bất ngờ..... hắn k biết h nên vui hay là nên buồn đây....Chợt hắn nhớ tới 1 người.....1 người đứng sau tất cả truyện này, 1 người hắn k ngờ tới đã bày nên trò chơi quái ác này làm h hắn phải khốn đốn giữa 2 người con gái trong khi tên đó thì ngồi khoanh chân trên ghế nhõn nhõn cười đắc trí....

Nghĩ tới vậy hắn liền lập tức đi tìm tên đó..... người mang cái tên..... Trương Hàn Anh ThắngPhải, hắn ngu quá mà, ngu quá nên quên mất 1 điều rằng Thắng k chỉ đơn giản là 1 tên máu lạnh như hắn vì hắn cũng như Thắng chỉ lạnh khi ở trong công việc mà thôi chứ còn Thắng là 1 tên quái đản chuyên gia bày nên những trò chơi tiêu khiển và với Thắng thì cô em gái Mỹ Hương vô cùng quan trọng.....

.....

Nửa đêm, hắn đi lang thang trong vườn nhà, trong đầu hắn vẫn còn vang vọng lại câu nói của Thắng, cái tên đó giám nhìn hắn cười mà nói vậy chứ, đúng là cái tên đó muốn hắn điên lên đây mà.....

“Triều Lý Thiên Long, tôi yêu Mỹ Hương là điều chưa bao h tôi phủ nhận, tôi k như cậu Long à. Nếu như tôi và Mỹ Hương k phải là anh em thì tôi tuyệt đối sẽ k nhường nó cho cậu đâu.....??? Hiểu k, và h kể cả có là anh em tôi cũng sẽ k chịu thua....”

“BỐP”

Hắn tức giận đâm mạnh vào thân cây gần đó....quả thực h đầu hắn đang bốc khói luôn rồi mà, hắn biết Thắng với Mỹ Hương cực kỳ quấn nhau rồi nhưng chưa bao h hắn nghĩ tên đó lại có tình cảm với em gái

mình cả.... Tên đó đúng là ngọc mà....ngọc nên mới có tình cảm với em ruột của mình..... và hân cũng là thằng ngọc y như vậy.....

_Ai đó

Tiếng nói khiến hân giật mình, ngẩng lên mới biết là vô thức từ lúc nào mà hân đã đi sang vườn nhà họ Trương mất rồi....và trước mặt hân hiện tại là Mỹ Hương, nó đang bước tới đây

Mi.....Mi qua đây làm gì hả? Mỹ Hương mặc trên mình bộ võ phục đen, có lẽ đang tập luyện thì nghe thấy tiếng động nên mới đi xem. Nhưng vừa nhìn thì Long thì ánh mắt liền đánh lại, giọng nói cũng trở nên khó chịu

_Ta....._Long ấp úng, hân cũng chẳng biết phải nói gì với nó lúc này

Hừ, thôi bỏ đi. Mi làm gì thì kệ mi, chẳng liên quan gì ta , tạm biệt Mỹ Hương hừ lạnh 1 tiếng rồi xoay người bỏ đi

_Khoan đã, MỸ HƯƠNG....._Long chạy theo kéo tay nó lại

_Buông ra mau, Triệu Lý Thiên Long _Mỹ Hương trừng mắt nhìn Long, cố gắng dằn bàn tay mình ra khỏi bàn tay to khỏe mà Long đang nắm chặt lấy kia

_K _Long nói bằng giọng kiên quyết

_Điên à? Bỏ ra, ta đã bảo là đừng có xuất hiện trước mặt ta rồi cơ mà _ Mỹ Hương gắt lên

_Tại sao chứ? Tự dưng tại sao lại ghét ta vậy chứ? Ta thật k hiểu nổi được luôn , tại sao tính cách mi lại thất thường vậy hả Mỹ Hương??_Long nhìn thẳng vào ánh mắt Mỹ Hương hỏi

Hừ, còn hỏi ta tại sao ư? Sao mi k hỏi chính mình ý, mi là đồ ngu ngốc Triệu Lý Thiên Long....Buông ta ra, ta k muốn nhìn thấy mặt mi nữa Mỹ Hương nói như hét lên, đánh bùm bụp vào người Long cổ giằng tay ra

_Cứ đánh đi, đánh rồi hãy cho ta biết ta đã sai ở đâu, đã làm gì khiến mi giận tới vậy, được chứ??_Long nhìn Mỹ Hương bằng ánh mắt dịu dàng, đứng im cho Mỹ Hương đánh

_Người.....người thật sự k nhớ sao?...._Mỹ Hương ngẩng lên nhìn Long, đôi mắt long lanh trong đêm ẩn chứa 1 nỗi buồn

Long kéo tay Mỹ Hương làm nó mất đà ngã ngửa người ngã vào lòng mình, ôm chặt lấy Mỹ Hương, khẽ cúi xuống ghé sát vào tai Mỹ Hương nói bằng 1 chất giọng trầm ấm:

_Nghe rõ này: tui k hiểu đã làm gì để Mỹ Hương phải giận tới vậy nhưng cho ta xin lỗi nha, được k? Nhưng bắt đầu từ ngày mai, Trương Nguyệt Mỹ Hương tui sẽ theo đuổi cậu, hãy chờ đó đi.

Nói xong Long buông Mỹ Hương mỉm cười hiền, cực khờ rồi quay người bước đi để lại 1 cô bé mặt đỏ bừng bừng đứng tròn chân ở đó miệng lẩm bẩm:

_Đồ ngốc

Long tí tởn đi về, mặt hớn hỏ như vừa được cho kẹo, miệng thì cười toét mà lòng cảm thấy cực kì nhẹ nhàng vì đã nói được điều mình muốn nói với nó mà k vương bận gì nữa vì hân quyết phải gạt bỏ tất cả những cái đó để có được nó..... hân cần nó lắm....

Nhưng, trên đường đi về hân k khỏi ôm ngực suýt xoa, miệng lẩm bẩm kêu than:

“Hixx....nhỏ này đúng là vũ phu mà, có cần đánh mình thiệt tình vậy k à? Đau quá.....” (=.=)

79. Chương 79

Thử thách cuối cùng

Kết từ sau cái đêm Long tuyên bố như vậy với Mỹ Hương xong thì ngày nào Long cũng đi theo Mỹ Hương, bám lấy Mỹ Hương k rời và trở thành tên “đáng ghét” suốt ngày chêu chọc Mỹ Hương như xưa làm nó vừa tức vừa buồn cười mà chẳng biết đã hết giận tên ngốc này lúc nào rồi ý....và cũng chẳng biết cái con người lạnh lùng của “Ông trùm Kevin” nhà ta đã đi đâu mất rồi mà những ngày qua suốt ngày thấy Long cười toe toét và bám theo Mỹ Hương k rời nửa bước làm bọn kia cũng thấy lạ, mắt tròn ngạc nhiên nhìn sự thay đổi nhanh đến chóng mặt cả về tính cách lẫn cách cư xử của 2 đứa luôn....

Hôm nay cũng vậy, mới sáng sớm ra tên Long đã chạy vào cái từ nhà Triệu Gia sang nhà Trương và chạy thẳng vào phòng 2 anh em nó gọi 1 con heo đang ngủ vùi trong lồng chần gối hỗn tạp kia dậy với tinh thần cực kì hưng phấn.....

_Mỹ Hương....Mỹ Hương dậy đi, mau dậy đi...._Long lay mạnh Mỹ Hương dậy khi nó đang ở trong chần

_Cút.....Biển.... Đồ điên, biển đi để ta ngủ _Mỹ Hương nhăn mặt vơ gối ném vào mặt Long rồi lại rúc vào chần ngủ tít mít tiếp

Này, làm cái gì mà mới bảnh mắt ra đã sang đây gọi Mỹ Hương vậy??? Anh Thắng bước ra từ trong phòng tắm, tựa lưng vào cửa nhìn Long khó hiểu

Kệ ta, Mỹ Hương mau dậy đi.... Ta đưa mi đi chơi, đi ăn nè Long lay lay Mỹ Hương + dụ dỗ nó bằng đồ ăn

Đi chơi, đi ăn hả? Mỹ Hương chui từ trong chần ra, 1 mắt nhắm 1 mắt mở hỏi Long nhìn hấn bằng ánh mắt đầy nghi ngờ

Phải Long gật đầu quả quyết

_Ok, đợi 15' thôi _ Nói xong Mỹ Hương vùng dậy chạy cái vèo vào trong phòng tắm với vận tốc ánh sáng

Long nhìn theo cái sáng đó mà k khỏi phì cười, h hấn mới phát hiện ra rằng Mỹ Hương cực kì trẻ con luôn à, 19t rồi mà cứ như trẻ con mới lên 5 lên 6 ý, ham chơi ham ăn ==.

_Ha, tui cứ tưởng cậu k gượng dậy được mà giữ khoảng cách với Mỹ Hương chứ? _ anh Thắng nhìn Long cười cười

Tui k nhường Mỹ Hương cho cậu đâu. Mà ý vậy là sao ?? Long nhú mày nhìn Thắng khó hiểu

Đồ ngốc, nhớ hôm đó tui nói gì với cậu chứ? Anh Thắng lắc đầu

_NHỚ, vậy nên mới bảo là k thua mà _ Long nhăn mặt

_haha, thằng ngốc. Mi quên mất 1 điều rằng cuộc đời ta còn có 1 người con gái nữa khiến ta phải dđien đảo sao? Mỹ định để người đó đi đâu vậy, ta nghĩ mi biết rõ hơn ai hết chứ _ Anh Thắng nhìn Long tự dưng lại bật cười

_Ý mi là....._Long bỏ lửng câu nói nhìn Thắng đầy ngờ vực

_Thật là, thế mi nghĩ với ta Băng Băng là gì vậy? Mi nghĩa ta yêu Mỹ Hương thật sao? Vậy còn Băng Băng là gì chứ? Mi biết tính ta sẽ k bao h đi lấy người con gái mình k yêu, mà người đó còn là chị của mi đó _Thắng nhìn Long cười đầy ẩn ý

Vậy mi k có tính cảm với Mỹ Hương sao? Long vờ vạc ra; thật là hấn quên mất là Thắng đã yêu chị gái mình như thế nào

Phải, ta với Mỹ Hương chỉ là tình cảm anh em thôi, 2 đứa qua thân nhau chẳng qua vì ta nuôi Mỹ Hương từ bé mà tính cách 2 đứa lại quá là hợp nhau thôi. Nhưng có lẽ nếu ta và Mỹ Hương k phải là anh em, và Băng Băng cũng k xuất hiện thì ta sẽ yêu nó đấy anh Thắng trầm ngâm rồi nhìn Long mặt đang dần ra mỉm cười

_Hừ, vậy mi vẫn còn yêu chị ấy sao?_Long liếc séo Thắng

Đương nhiên và sẽ mãi mãi k bao h thay đổi Thắng ngược nhìn tấm ảnh người con gái mặc váy trắng, gương mặt xinh đẹp y như thiên thần kia đang mỉm cười hạnh phúc

Long cũng nhìn tấm ảnh người con gái đó, gương mặt đẹp tới thánh thiện vẫn luôn là người chị là hần hết mực yêu thương và muốn bảo vệ khỏi vòng tay của quỷ dữ. Người chị đẹp rạng ngời nhưng giản dị, hiền hòa vẫn luôn chăm cho hần từng chút 1 khiến cho trái tim hần chưa từng đi lạc hướng vào con đường xấu 1 lần nào cả....

Có lẽ hần cũng yêu chị gái mình rất nhiều, yêu nhiều như tình yêu của Thắng dành cho Mỹ Hương vậy....

mà này Thiên Long, ngày cậu về làm rể nhà họ Trương chỉ là truyện trước sau thôi nhĩ, cũng k còn xa đâu. Cậu cũng nên tính tới truyện gọi tôi 1 tiếng anh Thắng đi, tui hơn cậu tận 4 t lặn đó Anh Thắng khoác vai Long nở nụ cười đắc trsi và đầy gian tà

_Xì, quên đi. Mi hành ta bao lâu này ta k chấp nhậ mi thì thôi, biến đi _ Long nhăn mặt, hất tay Thắng ra

_Haha..ha....

Thắng cười nhìn tên Long mặt đang đỏ lên vì giận mà k khỏi thấy thú vị.... Anh nghiệm ra 1 điều rằng : “chơi đùa với Triệu Lý Thiên Long là thú vị nhất....”

Mỹ Hương ra nhìn thấy 2 tên này 1 tên thì lườm còn 1 người kia thì cứ nhìn tên lườm mình cười cười làm nó chẳng hiểu giữa 2 con người này có truyện gì nữa cả. Long ném cho Thắng 1 cái nhìn cảnh cáo rồi lôi tuột Mỹ Hương đi lượn chẳng kịp để cho nó hỏi xem có truyện gì đang xảy ra ở đây....

Và nơi hần đưa nó đến cũng chẳng phải nơi nào xa lạ cả, mất gần 2 tiếng đi oto là tới thôi.... Chình là thành phố Hà Nội. Đỗ xe ở trung tâm thành phố Hà Nội hần đưa nó đi dạo vòng khắp nơi, ngắm người ngắm cảnh đường phố Hà Nội thôi.Nó thì k hiểu sao cực kì phấn khởi luôn, cứ như là lần đầu tiên ra Hà Nội k bằng ý, chỉ chỗ khắp nơi trong khi hần thì cứ nhìn nó cười hiền; trong mắt hần ngoài nó ra thì chẳng con ai hay phong cảnh đẹp gì cỡ thể lọt vào mắt hần được cả....

Vui chứ? Đói chưa, muốn ăn gì k? Hần nhìn nó trờu mền, nhẹ nhàng hỏi

_KEM....._Nó trả lời k cần suy nghĩ gì luôn

Được hần khẽ gật đầu

Hần dẫn nó đến 1 tiệm kem lớn, được bày biệ khá bắt mắt và hai màu trắng và xanh lá tươi mát trông khá dễ thương....

Nè, nè..... trờ này mắc lắm đó Nó nhìn tờ menu rồi đẩy tay hần. Đúng là trờ này đẹp, bắt mắt thật nhưng giá cả thì chẳng bắt mắt chút nào luôn.

Nhưng kem lại ngon phải k? Cứ gọi đi k phải lo đâu Hần mỉm cười hiền với nó

_Ha, nhớ đó đừng ân hận.... Vậy chị ơi chi em 5 kem socola, 5 kem dâu, 5 kem sữa, 5 kem hoa quả, 5 kem vani,.... Um....Tạm vậy đã đi _ Nó cầm tờ menu đọc 1 lèo còn bà chị nhân viên đó cứ đứng nhín nó trờ mắt ra ngạc nhiên

Đúng là đồ con heo mà Hần thở dài

_Kệ tui _ Nó chu mỏ xinh của mình lên chêu tức hần

Thế là nó ngồi oánh chén nó nê tất cả đồng hem đấy mà chẳng mất nhiều thời gian trong khi hần ngồi nhìn nó chỉ biết lắc đầu bái phục khả năng ăn thiên tài của nó cùng cái bụng k đầy...Nhưng tên này hơi lo, đương nhiên k phải lo vì thiếu tiền rồi (ví tiền tên này k bào h có dưới 10 triệu, đấy là k tính thế ==.)mà lo nó ăn tới cả tá kem thế kia viêm họng mà ốm mất.....

Rồi hần con đưa nó đi khắp nơi trong thành phố Hà Nội từ: công viên, vườn thú, siêu thị, shopping,..... đưa nó đi tới tất cả những nơi trong thành phố Hà Nội này nhưng đặc biệt ở những nơi đó là đều là nơi các cặp đôi thường hẹn hò....

Và hình ảnh 1 chàng trai bảnh bao, thân hình cao to mặc bộ đồ đơn giản với áo phông đen, quần bò mài xanh và giày thể thao trắng tay trong tay nắm 1 cô gái ăn mặc cũng đơn giản mà cá tính k kém với áo 2 lỗ ôm sát người màu xanh biển sậm có mũ phía sau, quần jean đen mài rách đằng trước và bạc trắng đằng sau, đi giày thể thao trắng, đôi 1 chiếc mũ le nửa đầu màu đen đi dạo vòng vòng khắp thành phố Hà Nội khiến cho k ít người phải thán ngưỡng mộ bởi họ quá đẹp đôi, đều là trai tài gái sắc cả....

Mà đi với nó đúng là vừa vui nhưng cũng mang họa vào thân lắm, nó quậy tung bừng luôn ý. Đi đường có gặp cặp đôi nào là nó nhìn chằm chằm khiến người ta khó chịu luôn, mà gặp anh nào đẹp trai ăn chơi tỹ hay em nào nhìn dễ thương tỹ là nó ngồi bình phẩm cho thì thiên nga cũng biến thành vịt con xấu xí hết mới khổ chứ, mấy người đơ tức lắm nhưng ngại nổi nhìn nó đúng là hơn người thật mà nhìn hấn đi với nó thì có cho tiền cũng chẳng giám ai bắt nạt nó được.... Mỹ Hương nhà ta hồn nhiên vô đối à.

Nhưng thế chưa là gì, đi mà thấy cặp đôi nào nhìn cũng được cả nam lẫn nữ, đẹp đôi thì nó chê ổng chê eo làm nhỏ người yêu cứ nhìn nó lườm nguýt; nhìn cặp nào như đôi dưa lệch hay túm lại 1 câu là k hợp đôi thì nó khen lên khen xuống, khen thành hoa thành bướm thành công thành phượng luôn làm cho mấy cặp đó sượng rờn còn hấn thì k thể nhịn được mà ôm bụng cười sặc sụa.....Nó đúng là quái chiêu mà.....

Mùa hè k chỉ là mùa với cái nắng oi bức, nóng nực của thời tiết mà nó còn là mùa của những cơn mưa rào đầu hạ chợt đến rồi chợt đi..... Hôm nay cũng vậy, thời tiết oi ả khiến người ta cảm thấy khó chịu thì 1 cơn mưa rào kéo đến để nhấn chìm cái oi nóng đấy đi.....

Mọi người ai cũng vội vã về nhà hay tránh mưa thì nó với hấn lại tắm mình trong cơn mưa đón vui đùa với nhau trong công viên trước ánh mắt của mọi người. Nụ cười của nó cũng k thể nào bị làn mưa kia xóa nhòa đi được, cái mát mẻ như ngấm vào từng da thịt của 2 vậy....

_A.....A.....A.....thích quá _ Nó rei lên thích thú, nhảy quanh hấn

_Đồ ngốc, ốm thì làm sao hả? _ Hấn mắng nó nhưng vẫn dầm mưa với nó à

K ốm đâu, ta khỏe lắm.....a, thích quá.....mát ghê Nó cười tít mắt, nắm tay hấn quay vòng vòng

Ngày Mỹ Hương, nghe ta nói được k?? Hấn siết chặt tay nó, hướng ánh mắt nó nhìn vào hấn

_ Hử? gì vậy??? Đang nghe đây_ Nó mỉm cười nghiêng đầu nhìn hấn

_ Ta..... ta yêu mi _ Hấn ấp úng nói. Do mưa nên chắc nó k nhìn rõ chứ hiện h mặt hấn đang đỏ lên đấy; từ trước tới nay hấn đều được người ta chủ động tỏ tình cả chứ chưa bao h phải tỏ tình với ai cả, hồi yêu Thanh Thanh thì hấn cũng chưa từng nói yêu cô bé chỉ là cả 2 tự hiểu với nhau thôi

Hử!!!..... Nó dần mặt ra nhìn hấn

_ Ta yêu mi. Triệu Lý Thiên Long yêu Trương Nguyệt Mỹ Hương _ Hấn nói gần như hét lên vậy

Giữa cơn mưa rào sôi sả của mùa hè đó, trong làn mưa đó hấn đã quyết định tỏ tình với nó cũng như hấn đã đưa ra quyết định quên đi quá khứ để đón nhận người con gái của tương lai này đây..... Phải, hấn yêu nó nhiều lắm, từ lúc nhận ta tình cảm của mình đối với nó thì hấn đã chẳng biết từ lúc nào, từ bao h đã yêu nó tới vậy rồi, chỉ biết h hấn cần nó hơn bao h hết..... Nó đã làm thay đổi con người của hấn, thay đổi rất nhiều....

Đối với con người chúng ta cơn mưa là sự li biệt, những cơn mưa thường tượng trưng cho sự đau thương, chia lìa vì mưa chính mà nước mất mặn chất, đớn đau là sự tổn thương mà ông trời khóc thay cho ta, khóc thay cho 1 cuộc đời 1 mối tình.....Vậy, liệu với nó và hấn thì cơn mưa có ý nghĩa gì đây? Mưa sẽ giúp hấn giảm đi đau thương hay mưa đối với hấn sẽ là gì đây????....

Khoảng k gian tĩnh lặng, mọi thứ như ngưng đọng lại, chỉ còn có nó và hấn 2 ánh mắt nhìn nhau k rời và 2 trái tim đập rộn ràng.... 1 cảm giác lo lắng bồn chồn dâng lên với hấn khi hấn thấy nó cứ im lặng mãi, cứ nhìn hấn mãi thôi mà chẳng nói câu nào cả..... bồn chồn hấn thấy sợ, lần đầu tiên hấn cảm thấy sợ 1 cái gì đó.....

Cuộc đời hấn, trong cái từ điển của hấn chưa bao h có chữ “ sợ” cả nhưng k hiểu lần này vì sao hấn lại có cảm giác này. Ngày trước, dù có đối mặt với những kẻ tàn nhẫn, tanh mùi máu tới đâu có khi còn cầm trặc cái chết, cân cân giữa cái chết và sự sống của hấn rất mong manh mà hấn cũng chẳng có cảm giác

gì của sự sợ hãi cả.....vậy tại sao h hấn lại có cảm giác này??? Tại sao nó cứ im lặng mãi khiến hấn sợ.....???

80. Chương 80

Nhưng rồi cái gì đến nó cũng phải đến, im lặng 1 lúc lâu vì quá bất ngờ thôi. Nó khẽ mỉm cười, bàn tay nó với lên chạm vào gương mặt hấn, 1 cái kiềng chân nhẹ nó ôm trầm lấy hấn, giọng nói nhẹ sen lẩn niềm vui, hạnh phúc dâng trào bên tai hấn, nó nói:

_Tui đã đợi câu nói này của rất lâu, lâu lắm rồi đó Thiên Long

_Vậy là....._Hấn ngơ ngàng nhìn nó, khuôn mặt k dấu khỏi niềm vui sướng những vẫn muốn hỏi lại vì hấn sợ hấn hiểu sai, hấn nghe lầm mất Hấn thật k ngờ nó lại đồng ý với hấn dễ dàng như vậy

Nó gật đầu, nắm chặt tay hấn nói:

_Tui yêu cậu.....

Chẳng đợi nó nói dứt câu, hấn chỉ cần có vậy là đã quá đủ rồi....Nhắc bổng nó lên cao và xoay nó vòng vòng trên k cười hạnh phúc; trong lòng hấn h cực kì vui,cực kì mãn nguyện.....Những hạt mưa như đang nhảy điệu vũ chúc phúc cho hấn vậy.....

Vâng, mưa là sự chia biệt , là đau thương,.... Nhưng sau mỗi cơn mưa mùa hè sẽ lại xuất hiện cầu vồng nên tình yêu đẹp nhất có lẽ là tình yêu của có với hấn vì sau đó cơn mưa rào đó là trời quang mây tạnh và trả lại cho bầu trời sắc xanh tươi mát. Hơn hết, trên bầu trời lúc đó lại còn hiện cả cầu vồng 7 sắc cực đẹp nữa....1 hiện tượng hiếm hoi mà k phải ai cũng được chiêm ngưỡng; có lẽ đây là lời chúc phúc của chúa trời dành cho tình yêu của nó với hấn.....

Sau đó, 2 đứa ướt như chuột lột nhìn nhau mà cười toe toét....Rồi hấn đưa nó về khách sạn nhà mình để thay đồ và tắm chứ dầm mưa lâu vậy, quần áo lại ướt hấn sợ nó ốm thật mất luôn....Lúc ấy chắc chắn sẽ có 1 con hổ giữ ở nhà ăn thịt hấn k cần hỏi nguyên do vì ai cả luôn.....

_Tên kia, sao lại mua thứ này vậy chứ hả? Mặc thế quái nào được đây trời....._Nó la oai oái từ phòng tắm ra

Sao mà k được? Đẹp thế con gì, đúng kiểu mi hay mặc mà Hấn vừa lau tóc vừa nói

_K được là k được, mi điên à? Đồ ngốc, rõ ràng là mi muốn ta tức chết mới hả lòng hả dạ mà_Nó gất

Mặc ra coi nào. Lẹ lên, có cần ta vào mặc giùm cho k??? Hấn dục

“RẦM.....”

Nó thẳng chân đạp tung cửa nhà tắm cái “rầm” bước ra, ngang eo có buộc 1 cái khăn tắm dài chấm đất màu trắng, mặt hầm hầm đầy sát khí nhìn hấn:

_Mi cởi quần mi mặc ra, đưa ta mau lên

K, điên à Hấn nhăn mặt

K biết, ra k mặc được cái quần này đâu Nó nhăn mặt

Thế đã mặc chưa mà lại quần khăn tắm thế này ? Bộ tính quyn rũ ta hả? Mặt hấn nhìn nó cực đều

Vớ vẩn, mặc rồi nhưng..... nhưng mà..... Nó áp a áp ứng

Sao??? Hấn nghiêng đầu nhìn nó

Con nói nữa, ta k mặc được cái quần đùi này đâu, có bao h mặc đâu à mau đổi cho ta cái quần khác k đưa ta quần jean của mi đây, lẹ lên Nó gất lên, đánh bùm bụp vào hấn

(2 anh chị này lạ ghê, yêu nhau mà ta với mi như đúng rồi ý)

Hắn nhìn nó cười cười cực đều rồi 1 tay túm chặt lấy 2 tay nó k cho đánh nữa 1 tay giật mạnh chiếc khăn tắm nó đang buộc ngang eo kia ra.....

Và trước mặt hắn chính là cặp chân thon dài cực kì trắng của nó và chiếc quần đùi cực cá tính rất hợp với chân nó mà hắn vừa mới mua cho nó nhưng nó nhất quyết, sống chết k chịu mặc mà bắt đổi cái khác cũng chính vì cũng như chẳng bao h chịu mặc vậy là vì chân nó có 1 vết sẹo dài chạy thẳng từ mắt cá chân lên tới tận đầu gối.....

Đừng có nhìn, đồ ngốc. Đồ dê già, bỏ ra mau lên Nó dẫy, cố thoát ra khỏi tay hắn nói như sắp khóc tới nơi rồi ý

Nhìn thấy rồi, k phải dẫy nữa đâu. Cái sẹo này ta biết từ trước rồi Hắn thả tay nó ra

Hừ... Nó tức giận đứng dậy bỏ đi

Này, ai cho đi mà đi chứ. Lại đây mau lên Hắn túm tay nó lại kéo nó ra rồi bắt ngồi xuống ghế

Làm cái gì đó Nó trừng mắt

Ngồi im, hông là ráng chịu đó Hắn quỳ xuống nắm lấy chân nó làm mặt nó cứ đỏ cả lên vì ngượng

Hắn bắt đầu lôi từ trong túi ra 1 chiếc bút dài, ngòi nhỏ cực mảnh màu đen và đặt đầu bút lên chân nó vẽ ra hình 1 con bướm đen được cách điệu dè lên vết sẹo ở chân nó. Nhưng đường nét bút đưa đi rất mảnh, nhỏ đã tạo nên 1 con bướm đêm trông y như thật ở chân nó rất sống động và càng nổi bật trên nước da trắng hồng của nó còn vết sẹo kia thì hoàn toàn biến mất. Mà nhìn rất giống 1 hình xăm ở chân nó, k chỉ che được vết sẹo mà còn càng làm cho nó thêm cá tính hơn...

Được rồi đó, đẹp j?? Hắn xoay xoay chân nó nhìn con bướm đen cười mãn nguyện

_Vẽ vậy cũng thế thôi, vào nước rồi cũng trôi ngay à _ Mặt nó ỉu sùu

_Làm gì có chuyện đó, đây là loại mực đặc biệt đấy. Cho vào nước, chạy nhảy thoải mái cũng trả sao đâu, muốn tẩy nó đi thì chỉ dùng xà phòng mới tẩy được thôi _ Hắn cười hiền xoa đầu nó giải thích

Hử, thiệt k? mặt nó sáng lên thấy rõ

Đương nhiên rồi, bút này ra phải đặt mua đó, k rẻ đâu, cất cho cẩn thận đấy Hắn gật đầu, đặt cây bút vào tay nó

Tuyệt quá, cảm ơn nha Ánh mắt nó long lanh đầy mừng rỡ

Ngốc, chỉ cần Mỹ Hương vui là được rồi. Từ h hãy mặc cả váy và quần đùi đi, đừng ép nình vào trong những cái quần jean đó nữa Hắn nắm tay nó, hôn nhẹ lên mu bàn tay

Được, nhất định sẽ vậy Nó ôm chầm lấy hắn

Được rồi, về thôi k mọi người sẽ lo đấy, đi chơi cả ngày nay rồi Hắn nhìn nó mỉm cười hiền

_Um _ Nó gật đầu

Và thế là buổi đi chơi của 2 đứa kết thúc, 2 trái tim của 2 con người này h đã cùng chung 1 nhịp đập, đã cùng hướng vào nhau. Đặc biệt là hắn đã cho nó biết yêu rồi.....

Liệu có đúng là k biết k yêu hay là vì 1 lí do nào đó khác? Nếu thực nó k biết yêu tại sao nó lại đồng ý yêu hắn nhanh tới vậy?....

Nhưng có 1 điều rằng, liệu tình cảm của nó với hắn kết thúc có quá đơn giản k??

Chắc chắn là k rồi..... ^^

~TỐI ĐẮY, TẠI TRƯỞNG GIA:

Mọi người, về rồi đây Nó hơn hở chạy vào, phía sau là hắn

Sớm ghê ha? Thằng kia, mày đưa em tao đi đâu mà h mới về hả? anh Thắng mặt hầm hầm đứng đó khoanh tay nhìn Long

Hỏi ngu thế mày, đi chơi chứ đi đâu Long hờ hững trả lời, k quên đá đểu Thắng 1 câu

Biết h là mấy h rồi k hả? Ai cho mày đưa em gái tao về muộ vậy? HẢ? HẢ?..... anh Thắng chỉ cái đồng hồ đeo trên tường

_Thằng này hôm nay bị làm sao vậy? hết đầu có vấn đề h tới mắt cũng có bệnh lun à, có 7h tối thôi mà
_Long k thèm nhìn đồng hồ ở tường lấy điện thoại ra nhìn đồng hồ ở điện thoại

5h là h giới nghiêm rồi anh Thắng gần từng tiếng

_Vớ vẩn _ Long lại buông 1 câu hờ hững, hấn chẳng quan tâm tới h giới nghiêm gì gì đó vì thực ra là Thắng bốc phét đấy chứ bt Mỹ Hương nhà ta có đi chơi tới đêm cũng chẳng vấn đề gì chỉ cần Thắng biết Mỹ Hương đi với ai và đi đâu là ok à

.....

2 con người này, 1 người thì rõ điểm đậm 1 người thì rõ là lạnh lùng nhưng k hiểu sao mà cứ đụng tới nó là cả 2 h chẳng khác gì 2 đứa trẻ con đang tranh dành nhau món đồ chơi mà mình hết sức yêu thích vậy nè (=”=)..... Có vẻ như Mỹ Hương k chỉ có sức hút lạ thường với con trai mà còn có khả năng thay đổi bản tính của những người đó.... Những con người hết mực thương yêu nó....

Trong khi đó, Mỹ Hương nhà ta đang mắt tròn mắt dẹt , mặt méo sẹo vì bị 2 con người này đá bay sang 1 bên chẳng thèm quan tâm lun và cũng chẳng hiểu lun là đang có chuyện gì xảy ra ở đây nữa...

Hai người..... Mỹ Hương đang định can 2 người này thì 1 giọng nói.....chính xác thì 1 giọng hét từ đâu thất thanh vang lên....

_Anh Long..... _ Người ta nghe thấy giọng nhưng chẳng thấy người_ chủ nhân của giọng nói đó đâu

Và từ xa, có 1 bóng chạy vụt vào nhà, lướt qua nó và chạt lại ôm trầm lấy tên Long khi hấn với anh Thắng vẫn còn đang mãi mê cãi nhau

Cái quái gì vậy?? Long giật tay người đang ôm mình ra, gắt lên

_Hơ, em đây mà _1 nhóc cao ngang vai hấn, tóc dài ngang lưng, mắt tròn xoe, khuôn mặt baby lên nhìn hấn

Em.....Quyên Quyên..... Long khá ngạc nhiên trước sự xuất hiện của cô bé này

_ Em tưởng anh k nhớ Quyên chứ. Quyên Quyên nhớ anh Long lắm, rất nhớ_ Cô bé cười toét, ôm chầm lấy Long, hôn lên má hấn

Mỹ Hương đứng ngoài từ nãy tới h chứng kiến 2 người 1 người tự xưng là anh 1 người tự xưng là em lâm ly bi đát, tình cảm nãy h mà k khỏi bức mình, đã thể nhỏ lại còn hôn Long khiến nó càng chướng mắt..... Mỹ Hương kéo con bé ra khỏi người Long trừng mắt nhìn cô bé :

_ĐỦ RỒI NGHEN

À, Mỹ Hương, cô bé này là Triệu Lý Quyên Quyên, em họ tui đó Long cười với Hương, giới thiệu cô em họ

_Hừ, tui ghét con bé này _ Mỹ Hương khó chịu nói

Và màn đấu khẩu bắt đầu:

Ê! Làm như tui yêu chị lắm đó, bà chị vô duyên Quyên Quyên nhìn nó bằng ánh mắt khó chịu

_Thì sao? Chứ chẳng nhẽ để cho mi được nước lấn tới à? Là anh em thì cũng vừa phải ghen, nam nữ thụ bất thân

_Thế sao nãy tui thấy chị ôm tên kia thì sao? Ai nói gì chị k??

_Ta với anh ý là anh em ruột, là anh em ruột đó hiểu chưa? Mi với Long chỉ là anh em họ, là anh em họ đó cũng chỉ là người xa lạ có gì ôm nhau, lại còn hôn người ta là sao hả hả?.....

_Tui thích đó thì sao nào? Chị làm gì được tui nào?

_Nhưng ta k thích, ta k cho thì mi có kiến gì k nào?

_Chị kì vậy? Chị là cái gì của anh ấy mà cấm tui..... vô duyên

_Ai mới là vô duyên, chớ chèn hả? Tui với hấn là người yêu k được à? Sao, ý kiến gì k?

_Tui cũng yêu anh ý mà

_Xì, anh em họ ai cho yêu mà bày đặt à

_Ta thích ta cứ yêu đấy mi làm gì được ta nào?

_Thì kệ mi nhưng Long là của ta rồi

_Anh ý là của ta chứ?

_Hồi nào vậy? Ngày nào tháng nào năm nào?

_Ngày này tháng này năm này

_Tào lao k à. Ta là bạn gái còn mi chỉ là em họ. em họ thôi đó.....

.....

Và h thì nó và cô em họ kia của hấn đứng cãi nhau tay đôi, k ai chịu thua ai vút 2 tên kia qua 1 bên luôn chẳng thèm quan tâm....

_Này, tỏ tình với Mỹ Hương rồi sao?_Anh Thắng huých vai Long hỏi

_Ồ, đồng ý rồi. kaka_Long cười cực kì vui sướng và đắc trí

_Mi biết truyện Quyên Quyên cũng thích mi mà, phải k?_anh Thắng quay lại nhìn Long hỏi

_Nhưng ta yêu Mỹ Hương và sự thật thì ta với em ấy là anh em họ, sao yêu nhau được__ Long vẫn chăm chú nhìn Mỹ Hương

Nếu 2 người k là anh em họ thì mi tính sao? anh Thắng khẽ mỉm cười

_Triệu Lý Thiên Long này cả đời chỉ yêu mình Trương Nguyệt Mỹ Hương thôi__ Giọng nói của Long cực kì kiên quyết, ánh mắt tuyệt nhiên k rời khỏi người con gái mình yêu kia

_Nhưng mi có biết là Mỹ Hương nó yêu mi k theo cách mà mi tưởng k?_Lời anh Thắng buông xuống nhẹ nhàng khiến Long phải xao động mạnh

_Là sao?_Long quay lại nhìn Thắng 1 cách khó hiểu

Anh Thắng k nói gì chỉ khẽ cười, ánh mắt hướng về phía 2 cô bé vẫn đang cãi nhau cực kì hăng say k biết mệt mỏi kia

Mỹ Hương với Quyên Quyên đứng cãi nhau suốt từ nãy tới h chẳng thèm nghỉ ngơi hay có biểu hiện gì là của mệt mỏi cả.....đúng là kì phùng địch thủ

_Có truyện gì vậy__ Mika cùng tụi kia bước vào

_Ồ! Chào mấy đứa__anh Thắng quay lại nhìn tụi kia mỉm cười

_Ừa, Mỹ Hương với ai kia?_Ren chỉ về phía Mỹ Hương với 1 nhò nữa đang gân cổ cãi nhau với nó

_Có truyện gì mà Mỹ Hương với 2 nhò kia cãi nhau ghê vậy?__ Kyu Min nhìn 2 người đó

_Haha, k có gì đâu. Mỹ Hương đủ rồi dừng lại đi. Kyu Min với Mika tới rồi này__anh Thắng cuối cùng cũng phải ra tay ngăn cản 2 người kia

Đúng là sức mạnh lời nói của anh Thắng thật đáng nể, chỉ cần 1 câu thôi mà Mỹ Hương chẳng thèm quan tâm tới lời nói của nhỏ kia nữa, đá bay nhỏ qua 1 bên chạy lại tút ta tút tít với 2 cô bạn thân của mình :

_A, Kyu Min, Mika tới rồi hả?

_Hừ,này chị kia. Tui tuyệt đối sẽ k thua chị đâu_Quyên Quyên vừa nói vừa thở vì hết hơi do lúc nãy cãi nhau với Mỹ Hương rồi bỏ đi 1 mạch

Quyên Quyên thì vậy chứ còn nhìn mặt Mỹ Hương nhà ta thì chẳng thấy gì cả, ngay cả thở gấp hay tỏ ra mệt mỏi cũng k....vậy cũng đoán đc màn đấu khẩu này ai là người thắng rồi nhỉ?

_Ai vậy?_Mika nhìn cái dáng kiêu ngạo của Quyên Quyên bỏ đi mà nhúu mày quay lại hỏi Mỹ Hương

_Là con em họ trời đánh của tên này_Mỹ Hương nhăn mặt, tay chỉ thẳng vào mặt Long

Tui ghét con bé đó Cả Mika và Kyu Min cùng đồng thanh

_Sao ghét vậy? Cô bé đâu có làm gì 2 người đâu à?_Koon Ham nhìn Kyu Min với Mika k hiểu

Nhìn mặt là đã thấy k ưa nổi rồi, dù cũng xinh đó Mika lạnh lùng nói

Ai gây với Mỹ Hương của tui, tui đều ghét hết Kyu Min nói k cần suy nghĩ

_Thôi, tui về đây tạm biệt mọi người nhé_Long chào tạm biệt tụi nó rồi ra về

Mấy tên kia cũng theo Long về bên nhà luôn, tụi nó thì tút tít vào phong Mỹ Hương ngồi nói chuyện buồn đưa lê đưa chuột, anh Thắng lại bận bịu công việc của công ty do thời gian sang Nhật k giải quyết hết dồn lại....

Đừng thấy lạ khi nó với hần chẳng thấy có biểu hiện gì nhiều của 1 cặp mới yêu nhau nhé. Nó vốn k phải là 1 đứa con gái bình thường, cứ phải quấn quýt bên người yêu k rời mới chịu được à vì chúng nó yêu nhau mới chưa được 1 ngày , tụi kia cũng còn chưa biết à.... Câu truyện tình cảm của 2 đứa nó cũng chỉ vừa mới bắt đầu thôi....

SÁNG HÔM SAU, TẠI TRIỆU GIA:

Mỹ Hương cùng với anh trai sáng sớm đã qua Triệu Gia để chào cha Triệu vì từ lúc về tới h chúng nó suốt ngày mãi chơi quá nên quên mất công việc sáng sớm phải qua Triệu Gia chào cha mình. Đây là 1 tục lệ của chúng nó cũng từ khá lâu rồi, đó là khi ông Triệu chính thức nhận tụi nó làm con thì đấy là việc tất yếu và càng bắt buộc hơn khi mà Triệu Gia và Trương Gia chỉ cách nhau 1 khi vườn trúc cùng như anh Thắng chính thức chở thành rể nhà Triệu Gia rồi.....

Phong cách xây dựng nhà bên Triệu Gia trái ngược hoàn toàn so với phong cách nhà bên Trương Gia với kiến trúc kiểu phương Tây nhà tầng; họa tiết, họa văn trang trí từ ngoài nhà cho tới vườn vào nhà chính đều là những họa tiết được làm tỉ mỉ, công phu, cầu kì cũng đã đủ cho ta thấy sự sang trọng, quý phái và giàu có khi nhìn vào ngôi nhà này. Đồ trong nhà cũng được làm khá nhiều bằng chất liệu gỗ và đặc biệt là hầu như đều được mạ vàng. Có thể thấy phu nhân nhà Triệu Gia là 1 người ưa sự sang trọng, quyền quý vì căn nhà hầu hết đều được làm theo ý bà cùng như đồ đạc từ to tới nhỏ đều do đích thân tay phu nhân chọn từng vật dụng 1.....và ta có thể cảm nhận thấy rằng ông Triệu cực kì yêu thương vợ mình nên mới giao cho bà toàn quyền bày trí ngôi nhà này theo sở thích.....

81. Chương 81

_Mẹ, tụi con tới rồi nè _ Mỹ Hương chạy lại ôm trầm lấy người phụ nữ trung niên, khuôn mặt đẹp nhưng đã điểm nét thời gian, dáng người mảnh khảnh, vận trên người bộ sườn xám màu đen họa tiết hoa văn cầu kì

Nhìn người phụ nữ này ta có thể thấy được nét đẹp kiều diễm, quý phái của 1 vị quý tộc, 1 phu nhân Triệu Gia- người giàu nhất thế giới nhưng tuyệt nhiên bà lại nhìn Mỹ Hương nhà ta bằng 1 ánh mắt cực hiện hậu như nhìn chính con gái ruột của mình vậy chứ k hề là 1 người phụ nữ gay gắt, khó khăn như vẻ ngoài cao sang của bà..... Gương mặt bà rất giống 1 người... đó chính là chị Bằng Bằng , có lẽ chị ấy đã thừa hưởng hết nét đẹp từ bà.....

Con gái ngoan, tới chào ba hả? Con bé này càng lớn càng xinh đẹp à Bà mỉm cười hiền vuốt tóc Mỹ Hương

Hihi, con vừa tới chào ba ạ. Con nhớ mẹ chết đi được ý, nhớ lắm à Mỹ Hương nũng nịu dụi đầu vào cổ bà

_haha, cái con bé này ta tưởng con đi du học phải thay đổi cái tính đó đi chứ à! Cứ không nhẽo hoài sao mà lấy được chồng đây để ta còn được ăn mừng chứ? _ Bà đánh yêu vào ng Mỹ Hương

Đâu có, con lớn rồi mà. Mẹ cần con bưng, bê, rửa, cọ cái gì k để con làm cho, dễ thôi mà hehe Mỹ Hương nhìn bà cười toe toét (chém đầy, nó còn bắt con trai mẹ dọn nhà còn mình ngồi dung chân cơ mà ==.)

_ Thôi, tôi xin chị à, chị cứ động vào cái gì là chén đĩa nhà tôi cứ k cánh mà bay cả lượt, k cần đâu. Giúp thì giúp ta lên tầng gọi thằng Long nó dậy đi, ta gọi nó từ nãy tới h rồi nó k thèm dậy, mang bố nó ra dọa nó cũng k thèm nghe luôn. Haizzz.... Cái thằng này đúng là chẳng biết giống ai nữa_ Bà lắc đầu nói

_Hơ, thế chẳng nhẽ đêm qua tên đó làm gì ngủ muộn lắm ạ? _ Mỹ Hương nghiêng đầu hỏi

Nó về nhà từ bấy đến h đều chơi k chứ cha nó có bắt nó làm việc gì ở công ty đâu. Qua 8h nó đã từ nhà con về mặt tự dưng hớn ha hớn hờ rồi chui lên phòng ngủ luôm từ lúc đó mà, con với trả cái.... bà thở dài vì tên con trai bất trị này

hehe, mẹ để con lên sử dụng tên đó cho. Cái tội làm mẹ xinh đẹp của con thờ ơ như thế này là k được. mẹ cứ yên tâm đi Mỹ Hương cười toét, mặt đầy mưu mô

Được được.... nhờ con cả đó Bà mỉm cười xoa đầu Mỹ Hương

Rồi nó phóng thẳng lên tầng trên và dừng chân lại trước cửa phòng gỗ cao tới 3m này. Dừng nhín cái cửa, hít 1 hơi thật dai....hơi này đương nhiên và chắc chắn là k phải để nó lấy tinh thần của 1 đứa con gái gõ cửa phòng bạn trai đâu ạ mà với cá tính của nó đương nhiên là lấy hơi để có sức mà đập tung cái cánh cửa ấy ra rồi....

“BỐP..... RẦM.....”

_Con heo rừng kia có mau dậy k thì bảo? _ Mỹ Hương vặn vẹo miệng to hết mức, sông thẳng tới giường cỡ big size của kia của hần mà phi cước đá bay hần ra khỏi giường và đập đất đầy âu yếm và trù ẻo

“RẦM....BỐP.....Á.....”

Bão..... động đất..... sóng thần..... ó..... mà ở đây làm quái gì có cái đó nhỉ? Long hốt hoảng bò dậy khỏi giường đóng cửa rồi mới ngó người ra

“Bốp”

Ngủ lắm quá nào có vấn đề à? Mỹ Hương ngồi trên thành giường, ánh mắt sát thủ và đôi chân vàng ngọc đập k thương tiếc lên ngực Long

Au, đau đó. Vũ phu quá à Long ôm ngực ăn vạ

Chết đâu mà lo, ẻo lả nó vừa thôi. Dậy lẹ đi Mỹ Hương hờ hững nói, chẳng mảy may thương xót Long (Hơ, tính cách này thấy giống giống ai ta?)

Long đang định nói gì đó, nhồm người dậy dí sát mặt mình vào mặt Mỹ Hương thì trong lồng ngực hỗn tạp bị Mỹ Hương đá xuống đất kia có 1 giọng nói yếu ớt vang lên chen vào làm cả hần với nó cứ ngơ người ra....

_Cứu.....cứu với.....

Dạ, người này bị cả đồng chặn gối từ cái giường cỡ big size của Long nhà ta đè cho k thoát ra được nên h đang sắp ngạt thở chết tới nơi. Nó với hấn nhanh chóng vứt bớt đồng đồ đi để tìm người đó thì khi vừa tìm được thì mặt cả 2 đứa đã tối sầm lại luôn

1 cô bé tóc đen dài ngang lưng, mắt tròn xoe, khuôn mặt baby hơi ngái ngủ, mày dài, nước da trắng ngần và đặc biệt hơn là trên người cô bé chỉ mặc độc có 1 chiếc áo của hấn thôi, chiếc áo dài tới ngang đùi rộng thùng thình

_ Tý nữa thì chết nghẹt rồi_ Cổ gái ôm nhực thở phào nhẹ nhõm

Qu.....Quyên Quyên, tại sao em lại ở đây Long nhìn cô bé ấp úng nói

Ồ, em ngủ với anh từ hôm qua mà cô bé Quyên Quyên ngây thơ trả lời

_Hả? em nói gì kì vậy? Lúc nào thế? Mà sao lại mặc áo của anh thế này...._Long đỏ mặt hột hột nhìn con bé

_Thì tại.... _ Con bé ngáp ngừng đỏ mặt, bẽn lẽn nhìn Long

Ấy, sao lại.... Long nhìn con bé bỗng đứng lại lúng túng kia mà hấn lại vừa chẳng hiểu vừa tá hỏa luôn vì sợ nó hiểu ngầm

Đủ rồi.... Mỹ Hương đứng phắt dậy

_Mỹ Hương à.....k.....k..... phải như vậy đâu, có sự hiểu nhầm thôi, hiểu lầm thôi....._Long vội vã túm lấy tay nó

Ai nói gì đâu. Xuống nhà đi, mẹ gọi đấy Mỹ Hương mặt lạnh như tiền nói với hấn rồi đẩy cái gối đang cầm trong tay vào ng hấn và bước đi ra khỏi phòng

Hấn nhìn nó bước đi mà mặt méo sệch luôn, kiểu này nó k giận cũng thấy lạ à.... Chỉ có 1 ai đó ở phía sau lưng khẽ nhếch môi nở nụ cười đắc thắng

Vội vã đánh răng rửa mặt rồi chạy xuống nhà gặp nó để giải thích thì mẹ hấn lại bảo nó về với anh Thắng rồi và còn nói là mặt nó rất bình thường, vẫn cười tươi như k có chuyện gì xảy ra cả. Hấn thấy thế càng k ổn, thà cứ giận ra mặt đi còn hơn là cáu mà cứ mỉm cười vậy thì càng phiền hơn, hấp tấp chạy qua nhà Trương gia tìm nó thì anh Thắng túm áo hấn giật lại k cho vào khi hấn đang định bước vào võ đường,nói:

_Tốt nhất là cậu nên về đi. H gặp nó k hay đâu, nó vừa về đã chui vào phòng tập bắn súng rồi. Nếu cậu muốn chết dưới nòng súng của nó thì cứ vào nhưng tui báo trước là nó đang nổi điên đấy

Thắng đã nói thế thì hấn còn vào thế nào được chứ à. Hấn biết mà, nó mà điên lên thì cái mặt này của hấn cũng sẵn sàng được nó lôi ra làm bia đỡ đạn luôn..... h hấn còn chẳng biết giải thích sao với nó về việc của Quyên Quyên lại ngủ trên giường hấn, mặc áo của hấn nữa vì hấn cũng có biết gì đâu....

* * * * *

Tối hôm đó, Trương Gia và Triệu Gia cùng mở tiệc tiếp đãi khách khứa và những vị khách này k ái khác chính là tụi nó cùng gia đình nhà Quyên Quyên mới tới chơi..... là 1 bữa tiệc ngoài trời của gia đình

Và ngày hôm nay Mỹ Hương nhà ta còn bị bắt mặc nguyên cả bộ kimono dày cộp, phát ngốt đi chào mọi người bên nhà Triệu Gia với lí do là trưởng nữ của dòng họ khiến cho nó chỉ muốn khóc thét lên luôn. Tụi kia dù k phải vác lên người mình cả bộ kimono nhưng cũng đều phải mặc yukata cả vì đây là truyền thống bắt buộc nhà Trương Gia rồi (khổ nhĩ? ==”) nhưng còn đỡ hơn nó phải mặc kimono, vì ít ra yukata mùa hè khá mỏng và mát, lại chỉ có 1 lớp thôi ạ...

_Mỹ Hương, mau tới chào người nha Trương Gia đi, đừng có làm mất mặt cha mẹ đó _ Mẹ Mỹ Hương dục nó k quên dặn dò cô con gái siêu quậy, siêu bướng bỉnh của mình

_Dạ _ Mỹ Hương dạ nhẹ 1 tiếng, khẽ gật đầu

Mỹ Hương vận trên mình bộ kimono màu trắng tinh khiết với những hình hoa văn to bản cầu kì màu đỏ được làm rất tỉ mỉ tới từng chi tiết. Mái tóc được búi gọn lên phía trên và cài 1 chiếc châm bạc óng ánh

hình con bướm dính đá rất tỉ mỉ để lộ cổ cao, và trắng của mình.... Trông Mỹ Hương nhà ta h chẳng khác gì búp bê Nhật Bản cả....

_Mỹ Hương _ Long chạy lại túm tay Mỹ Hương trước khi nó đi mất

_Ồ, anh Long _ Giọng nói này tỏ ra khá ngạc nhiên trước hành động nắm tay bất thường của Long

Hả? Em, Thanh Thanh.... Mỹ Hương đâu sao em lại.... Long nhú mày nhìn cô em gái song sinh của Mỹ Hương

_Ồ! Anh nhận ra em hả? Phân biệt được sao? _Thanh Thanh còn ngạc nhiên hơn nữa khi Long phân biệt được 2 chị em khi mà Thanh Thanh đang giả dạng Mỹ Hương

_ 2 người chỉ có cái mặt là giống nhau thôi chứ tính cách thì khác hoàn toàn, nhìn sơ qua là biết liền. Và Mỹ Hương cũng k bao h gọi anh là anh cả đâu _ Long cười, giải thích

_ Hihi, anh siêu thật đó. Đến bố mẹ em còn nhầm hoài à _ Thanh Thanh cười khúc khích

_Thôi k nói chuyện này nữa, Mỹ Hương đâu rồi mà em lại mặc như thế này? _ Long hỏi tay chỉ vào bộ kimono dành cho trưởng nữ mà Thanh Thanh đàn mặc

_Anh cũng biết tính chị hai em đó, đâu có thích học lễ nghĩa đâu nên làm sao tiếp được mấy vị bô lão xuất ngày phép tắc ở trong nhà được à, vậy nên h em với chị ấy đổi chỗ cho nhau rồi. Còn chị ấy vứt cho em bộ kimono này rồi đi đâu mất từ tối tới h ý _ Thanh Thanh lắc đầu k biết

_Cám ơn em _ Nói rồi Long vội vã bỏ đi

Thanh Thanh nhìn bóng dang hấp tấp, vội vàng đi của Long mà chỉ iết lắc đầu, ánh mắt khẽ nhủ theo cái bóng dáng nhỏ bé đang dần dần biến mất đó mà khẽ mỉm cười, miệng lẩm bầm:

_Anh Lòng khờ thật đấy,phân biệt được 2 chị em em mà k nhận ra “cô bé” ngày xưa là ai ư?anh mà k mau nhận ra đi thì sẽ phiền hà lắm đó

Còn Mỹ Hương, sau khi dứt đẩy trách nhiệm vô vàn khó khăn, gian lao , khổ cực cho cô em gái song sinh yêu quý của mình thì h đang lang thang bên hồ sen ở nhà. Nó ngồi vắt vẻo trên chiếc cầu bắt ngang hồ thẩn thờ nhìn trời nhìn ao sen nhìn hư vô mà trong lòng thù cực kì bấn loạn.....

_Hóa ra chị trốn ở đây _ 1 giọng nói đầy mỉa mai vang lên

Mỹ Hương hơi giật mình quay lại thì nhận ra người đó chẳng ai khác hóa ra là cô em họ của tên Long _Quên Quên đang khinh khỉnh nhìn nó

Quên Quên khá đẹp và rạng rỡ trong chiếc váy dạ hội tím dài ngang đùi bông bênh với bông hồng tím được tết bằng lụa buộc ở eo kết hợp với bèo trông vừa đẹp vừa sang trọng trẻ trung lại còn tôn lên nước da của cô bé..... Trai ngực với cô bé, Mỹ Hương nhà ta rất giản dị trong bộ yukata màu đỏ đơn giản nhưng vẫn có mang nét đẹp và hơi hương của cô gái Nhật bình dị....

Muốn gì đây? Mỹ Hương khẽ nhú mày, bước xuống đứng đối diện nhỏ trên cầu

_À! K có gì, tôi chỉ muốn nhìn vẻ mặt thảm bại của chị khi thấy tôi và anh Long ngủ với nhau như thế nào thôi _ Cô bé cười đắc trí

_Vậy sao? Vậy thật xin lỗi nhé vì mắc công cô tới tìm tôi mà chỉ nhìn khuôn mặt k biểu cảm này thôi à. Tiếc thật đó _ Giọng nói của Mỹ Hương cực lạnh và xen chút gì đó khinh thường, mỉa mai

_Cô...._Quên Quên tức giận

Hừ, cô quên mất Trương Gia là gì rồi sao? Trương Gia là nơi huấn luyện vệ sĩ cấp cao toàn thế giới đấy. Và tôi nhắc cho cái đầu thiên cận của cô hay và nhớ lấy rằng việc đầu tiên của 1 vệ sĩ phải học đó chính là không chế cảm xúc cho dù sợ hãi hay đón đầu buồn vui. Và hơn nữa tôi cũng nói cho cô biết rằng dù cho cô có ngủ với Triệu Lý Thiên Long đi nữa cũng chẳng làm cho tôi dao động nổi đâu trừ phi cô và tên đó có con với nhau, hiểu chứ? Mỹ Hương nhìn cô bé cười nhạt

_ Cô....Cô....Cô giám nói như vậy với tôi sao? _ Nhỏ trừng mắt lên nhìn Mỹ Hương

__Sao? Cô nghĩ mình là ai vậy hả tiểu thư Quyên Quyên. Cô ở Triệu Gia có thể là cành vàng lá ngọc nhưng bước sang nhà Trương Gia này thì cô chẳng là cái thá gì hết. Biền đi __ Mỹ Hương đẩy nhẹ Quyên Quyên sang 1 bên để bước đi thì cô bé Quyên Quyên đó túm chặt lấy tay nó lại

__Ta chưa xong với nhau đâu, anh Long phải là của tôi __ Quyên Quyên nắm chặt lấy tay Mỹ Hương ép vào người mình

__Làm gì đó? __ Mỹ Hương khẽ nhú mày

Quyên Quyên k nói gì cả, chỉ hất mặt về phía sau Mỹ Hương. Mỹ Hương quay lại theo hướng đó thì thấy tên Long đang chạy đi tìm hần và hần cũng đã nhìn thấy 2 đứa đứng trên cầu này rồi và đang hốt hải chạy tới....

__Á....

Khi nó mới kịp nhận ra Long từ phía xa nhưng nó hoàn toàn chưa hiểu được ý đồ và động cơ của nhỏ Quyên Quyên thì đã thấy nhỏ kéo tay nó dí sát vào ng nhỏ đồng thời tựa người sát vào thành cầu và ngửa người buông mình xuống hồ sen trước ánh mắt ngạc nhiên của nó....

Lúc Long tới, cảnh tượng mà hần nhìn thấy là nó du Quyên Quyên xuống hồ sen chứ k phải nhỏ tự reo mình xuống....

“ Á.....Á.....Á..... ẦM.....”

__Quyên Quyên.....

Long chạy lại trừng mắt nhìn nó như k thể tin được nó làm vậy rồi vội vã nhảy xuống hồ cứu Quyên Quyên đang dẫy dựa bên dưới. Còn nó sau khi hoàn hồn, hiểu chuyện gì đang xảy ra thì vội vàng chạy xuống cạnh hồ đợi hần lên, nó muốn giải thích với hần là k phải tại nó..... Nó tuyệt đối k bao h làm vậy....

1 lúc sau, Long ôm Quyên Quyên trên tay, 1 người đều dính đầy bùn . Quyên Quyên ngạc nhiên vì vị sặc nước còn hần, hần bước lên trừng mắt nhìn nó, ánh mắt đầy tia lửa giận giữ, hỏi nó:

__Cô có biết Quyên Quyên k biết bơi k hả?

__Tui..... __Mỹ Hương định giải thích thì giọng Quyên Quyên yếu ớt vang lên, cánh tay cô bé bầu chặt lấy tay Long lay lay nói:

__Anh Long đừng trách chị ấy, là em chọc cho chị ấy giận trước

__Cô.... __Mỹ Hương đành mắt nhìn nhỏ

__Mỹ Hương, tôi thật k ngờ cô lại như vậy. Tại sao cô lại làm thế? Tại sao k nghe tôi giải thích, hả? Tại sao? Tại sao cô lại làm như vậy với Quyên Quyên chứ; dù có tức giận đến như thế nào cũng đừng có quá đáng như vậy chứ? Nếu hôm nay tôi k tới kịp thì Quyên Quyên phải làm sao hà? Cô thật là k biết xấu hổ khi làm trò hèn hạ vậy, chẳng nhẽ tình cảm của ta nhạt đến mức k thể để tin tưởng được nhau sao?__ Long quát sấm vào mặt Mỹ Hương, chẳng để nó nói câu nào

__K phải tôi làm __ Mỹ Hương chỉ nói vậy, giọng nói kiên quyết nhìn thẳng vào mắt Long

__Hừ, cô đừng tưởng tôi mù nhé, chính mắt tôi nhìn thấy tay cô đẩy Quyên Quyên xuống hồ. Cô giám làm mà k giám nhận, sao cô hèn vậy?__ Long nhìn Mỹ Hương bằng ánh mắt khinh bỉ,cười nhạt rồi quay bước đi

1 mình nó đứng trôn chân ở đó, nhìn theo bóng dáng hần mà nó đau nhưng tại sao miệng nó lại mỉm cười__ nụ cười chua chát

1 lúc sau, Mika và Kyu Min khuôn mặt đầy lo lắng chạy tới bên nó; có lẽ mọi người đều biết do hần bế Quyên Quyên như vậy nên mới tới:

__Mỹ Hương, Có chuyện gì vậy? __ Kyu Min lay lay nó

__Mỹ Hương__ Mika k dấu được sợ lo lắng dành cho nó

2 đứa bạn cứ hỏi mãi ,lay Mỹ Hương mãi mà nó chẳng cử động cũng chẳng nói gì, ánh mắt cứ vô hồn nhìn vào khoảng k vô tận đầy bóng đen u buồn trước mặt nhưng tuyệt nhiên k hề nhỏ 1 giọt nước mắt nào

Mỹ Hương Giọng nói ấm áp gọi tên nó, người con trai trong bộ vest trắng bước tới gần bên nó, nhìn nó bằng ánh mắt thân thương

Chỉ mới nghe tới giọng của người đó gọi tên nó mà đã khiến Mỹ Hương nhà ta trở lại, ánh mắt đã có hồ hơn nhưng mắt hẳn cái long lanh tuyệt diệu vốn có đó rồi. Nó ngẩng lên nhìn thấy anh mắt, nụ cười ấm áp của anh khiến cho nó bỗng trở nên yếu ớt, nó bước tới ôm trầm lấy anh, dấu khuôn mặt mình vào ngực anh

Mỹ Hương.... anh nhẹ nhàng gọi tên nó, 1 cánh tay giữ eo nó 1 cánh tay khẽ xoa đầu nó

_ Anh, em mệt quá. Bé em đi_ Giọng Mỹ Hương khàn đục vang lên

Anh k nói gì chỉ nhẹ nhàng, cẩn thận bế nó lên, đặt đầu nó tựa vào vai anh cho thoải mái. Ánh mắt nó nhắm nghiền đầy mệt mỏi, khuôn mặt dù k biểu cảm nhưng có nét mệt mỏi.....

82. Chương 82

Xong rồi nó được anh Thắng bế vào nhà, để lại 2 cô bạn đứng ngoài đó

Con nhỏ ngốc nghếch này Mika nhìn Mỹ Hương như vậy k khỏi sốt

_Rất cục cớ truyện gì chứ à? _ Kyu Min buồn rầu nhìn bóng cô bạn thân yêu của mình đang khuất dần trong bóng tối

* * * * *

Nhưng ngày sau đó Mỹ nhà ta nhốt mình trong phòng 1 tuần liền, k bước chân ra khỏi phòng nửa bước luôn.....đương nhiên, với tính cách của Mỹ Hương chắc chắn nó sẽ k bao h khóc nức nở để đến nỗi ngất lên ngất xuống vì truyện tình cảm rồi, nước mắt nó trước h chỉ để dành khóc cho 1 người có tên là “ Triệu Lý Bằng Bằng thôi. Còn Mỹ Hương nhà ta nhốt mình trong phòng để ngủ ngon lành trong vòng tay ấm áp của anh trai mình để ổn định lại tinh thần thôi, và vì vậy mà đương nhiên 1 tuần đó anh Thắng cũng chẳng bước chân ra ngoài cửa phòng đến nửa bước. Tất cả thức ăn của 2 người này đều do 1 mình anh Phương (Độc Tam) nấu rồi để Tứ Quý nhà ta thay phiên nhau mang vào, đồ dùng cũng là Tứ Quý chứ tuyệt nhiên người làm k bao h được động tới hay lại gần phòng anh Thắng cả do 3 anh trai của Mỹ Hương và Thắng cùng Tứ Quý k cho đụng vào.....

Còn tụi kia, Mika và Kyu Min sau khi nghe Ren với Koon Ham kể lại mọi truyện thì cũng khá bất ngờ trước việc Mỹ Hương và Long yêu nhau nhưng k phải là điều khó đoán vì đây chỉ là truyện trước sau 2 người này thành cặp mà thôi. Nhưng thứ khiến 2 cô bạn xinh đẹp của ta phát điên lên chính là lúc nghe truyện của nhỏ Quyên Quyên thì máu giận lại bốc lên đến đỉnh đầu mà đập tay cái “rầm” xuống bàn, trừng mắt gắt lên từng tiếng 1 cục kì kiên quyết:

_Tuyệt đối Mỹ Hương k bao h làm cái trò đó

Và hậu quả sau cái đập tay đầy quyền quyết và bạo lực đó là cái bàn uống nước gãy đôi luôn (==”)

Nói thì nói vậy chứ tụi nó cũng biết làm gì đâu vì Mỹ Hương cũng đâu chịu bước ra khỏi cái phòng đâu và tên Long thì cũng túc trực ở bên Quyên Quyên suốt do sau đêm đấy con bé đó bị ốm nặng. Nhưng dù vậy thì tụi nó có thể quả quyết 1 điều rằng nếu Mỹ Hương nhà ta đã ghét nhỏ đó tới muốn nhỏ chết luôn thì sẽ k bao h dùng cái cách bỉ ổi đó mà đường đường chính chính mà thẳng tay đánh nhỏ trước bàn dân thiên hạ luôn cho dù nhỏ có là em họ của Long thì với 1 Mỹ Hương trời k sợ đất k sợ thì chẳng phải là truyện lạ. Vấn đề là lấy đâu ra bằng chứng để chứng minh sự thật mà Long nhìn thấy tận mắt kia đây.....

Vậy nên, những ngày ở nhà Mỹ Hương tụi nó thay vì ngồi rảnh rỗi chơi thì lại bái sư học võ : Ren với Mika nhờ anh Phong (Nhất Phong) chỉ dạy thêm về kiếm thuật cho mình để có thể có được 1 đường kiếm tuyệt đỉnh như anh; Kyu Min với Koon ham cùng nhờ anh Vương (Nhị Hỏa) và anh Phương (Độc Tam) chỉ dạy thêm về võ đạo; riêng Kyu Min nhà ta trong quá trình học tính cách có phần giống Mỹ Hương: ham học, quậy phá từng bừng nhưng lại rất nhí nhảnh khiến anh Phương rất mực yêu quý coi như em gái và đã dạy

thêm cho Kyu Min về độc và cách dùng độc để ám sát như thế nào. Ngoài ra tụi nó còn giúp mẹ Mỹ Hương dạy ở võ đường nữa, cuộc sống ở đây trở nên khá là thú vị và vui vẻ nhưng có 1 điều mà chúng nó k thể nào hiểu được là tại sao Mỹ Hương như vậy, anh Thắng như thế mà chẳng thấy cha mẹ 2 người này nói gì hay ý kiến sao cả về 2 đứa con cưng suốt 1 tuần liền nhốt mình trong phòng..... quả thực rất là lạ

Lúc tụi nó hỏi thì mẹ Mỹ Hương chỉ mỉm cười hiền và nói:

__Tụi nó lớn cả rồi vậy nên ta thấy để chúng nó tự mình giải quyết thì tốt hơn. Và Mỹ Hương nó có thằng Thắng rồi thì tuyệt đối k sao đâu

Lời nói chắc như đinh đóng cột của mẹ Mỹ Hương khiến tụi nó k khỏi ngạc nhiên. Và nhìn cái khuôn mặt k thể tin được của 4 đứa chúng nó mẹ Mỹ Hương đã cười hiền và kể lại cho chúng nó nghe câu chuyện về 2 anh em nhà này..... đây là những câu chuyện k tưởng.....

Đó chính là cái ngày mà bà sinh ra Mỹ Hương với Thanh Thanh thì cả 2 đứa bé đều rất trắng chẻo, mập mạp, dễ thương và k hề có vấn đề gì cả. Nhưng cho tới 2 năm sau, k hiểu vì sao mà sức khỏe của Thanh Thanh lại yếu đi rõ rệt ,bệnh tật quanh năm cho dù cách chăm sóc 2 đứa bé này y như nhau trong khi Mỹ Hương nhà ta lại cực kì khỏe mạnh k hề mắc bất cứ bệnh tật gì dù chỉ là cảm cúm thông thường. Vì lẽ đó và cùng vì do cha mẹ 2 đứa cũng bận rộn cho quá nhiều công việc trong khi Thanh Thanh ốm đau suốt nên đã rất lo lắng mà dành tất cả thời gian còn lại trong quỹ thời gian còn của mình lo cho Thanh Thanh hơn mà quên mất Mỹ Hương, chỉ dao Mỹ Hương cho người làm trong nhà chăm lo. Anh Thắng, cũng chính từ lúc đó thấy cha mẹ chăm lo cho Thanh Thanh mà bỏ Mỹ Hương cho người làm trong nhà chăm sóc thì đã k nói 1 lời nào mà thay cả cha lẫn mẹ chăm sóc cho Mỹ Hương: chăm cho nó từ cái ăn, cái ngủ, từ bộ quần áo,...từng li từng tý 1 rất cẩn thận và k khiến ai động vào Mỹ Hương cả. Mặc dù thời gian đầu 1 cậu bé cũng mới chỉ gần 7 tuổi chăm sóc 1 đứa trẻ quả thực khó khăn nhưng chưa lúc nào Thắng nghĩ sẽ bỏ cô em này cả, 1 mình học cách chăm em, dỗ em, cho em ăn, ru em ngủ,...chưa bao h nản lòng. Và cũng chính từ hồi đấy cho tới lúc Mỹ Hương lớn hơn và trưởng thành thì cũng vẫn là do 1 mình anh chăm lo, yêu thương , dạy dỗ hết mực như vậy nên càng ngày nó càng quắn anh trai, k rời anh nửa bước luôn; dần dần sau này trong mắt Mỹ Hương ngoài người anh trai quá hoàn hảo quá tuyệt vời này chẳng có người con trai nào khác có thể lay động trái tim nó,trừ 1 người..... Sau này anh Thắng cũng chỉ nói với cha mẹ rằng:

__Hãy cứ chuyên tâm chăm sóc Thanh Thanh cho con bé khỏe lại, để nó có cuộc sống bình thường còn Mỹ Hương cứ để con lo là được....

Có lẽ chúng chính nhờ vậy mà cha mẹ Mỹ Hương mới có thể chăm lo tốt nhất cho Thanh Thanh nên tới h bấy h cô bé mới có thể khỏe mạnh, khỏi bệnh mà vui vẻ cười nói như vậy được.....Nhưng cũng chính vì vậy nên Mỹ Hương lớn lên mà k có tình yêu thương của cả ch lẫn mẹ và đây cũng chính là lí do vì sao mà anh thắng có tầm ảnh hưởng lớn tới Mỹ Hương như vậy....

Có lẽ, cũng chính vì vậy mà dù Thanh Thanh dù có k được anh Thắng quan tâm nhiều như những gì anh Thắng dành cho Mỹ Hương nhưng cũng chưa 1 lần nào tủi thân hay ghen tức với chị mình vì Thanh Thanh hiểu rằng ngày xưa cô bé đã lấy hết tình yêu thương của cha mẹ dành cho Mỹ Hương mà chưa bao h Mỹ Hương mở lời trách móc hay oán hận thì việc anh Thắng rõ ràng yêu thương Mỹ Hương hơn cũng chẳng đáng để ghen tỵ. Ngược lại, sau này Thanh Thanh hết mực thương yêu chị hai cũng vì muốn thay ba mẹ bù lại đắp lại tình cảm cho chị hai. Với cô bé này thì hình ảnh người chị gái song sinh với mình thiếu thốn tình cảm cha mẹ nhưng khi ngã lại phải tự đứng dậy, tự ăn ,tự mặc đồ mà vẫn mỉm cười cực tươi với cô đã mãi mãi khắc sâu trong tim cô bé này rồi.....

Câu truyện thứ 2 chính là câu chuyện về 4 năm trước, khi chị Bằng băng mất. Cái ngày chị Bằng Băng ngã xuống thảm cỏ xanh, ngày Mỹ Hương mất đi “thiên thần” của mình, ngày anh Thắng mất đi người vợ người chiếm gần hết trái tim anh cũng chính là ngày anh Thắng bỏ lại cô em gái nhỏ mà giam mình trong phòng tới 4 năm liền đấy. Mỹ Hương lần đầu tiên phải khóc từ lúc sinh ra tới h, nó khóc ròng rã suốt mấy ngày đêm liên k biết mệt mỏi, nỗi đau này chưa dứt được thì lại trở thêm nỗi đau khi biết anh trai mình thương yêu nhất h không muốn gặp bất cứ ai kể cả mình cho dù nó đã đứng đợi anh ở trước cửa căn phòng đầy cả mấy tháng trời liền. Thiếu anh trai, người là 1 phần hơi thở của nó thì nó cũng chẳng làm gì được ra hồn cả, cái gì cũng thấy k vừa ý và nhất là trong giấc ngủ hằng đêm của nó k được bảo hộ bởi anh....Nó đã k thể chợp mắt được chút nào trong mấy tháng liền dù cho có muốn ngủ rất nhiều vì nó mong đây là 1 giấc mơ thôi, khi tỉnh dậy nó sẽ quên sạch và mọi thứ lại trở về với nó. Sau đó, nó đã tìm đến thuốc

ngủ để mình chìm vào giấc ngủ hằng đêm nhưng thuốc ngủ thường hoàn toàn chẳng có tác dụng gì đối với 1 đứa có nỗi đau quá lớn như nó nên phải dùng đến những loại thuốc ngủ đặc biệt hơn với liều dùng cứ 1 ngày cao hơn thì cũng tới lúc chẳng có thuốc nào giúp được nó cả, mọi loại thuốc ngủ với người ta có thể gây chết người nếu uống quá liều nhưng đều chẳng ăn thua với nó.... Tất cả loại thuốc nó đều nhờn cả.... Và đây cũng chính là lí do vì sao mà sau này nó miễn nhiệm với tất cả mọi loại thuốc gây mê, thuốc ngủ loại thường và kể cả thuốc đặc nhiệm cũng chưa chắc đã quật ngã được nó.

Sau này, 1 thời gian sau chị Bằng Bằng mất, anh Thắng đã vĩnh viễn k bước ra khỏi cánh cửa đó,nó cũng quá tuyệt vọng thì sau khi ổn định lại được tinh thần hơn 1 chút thì nó đã lao đầu vào tập luyện những khóa học khốc liệt của Trương Gia dành cho người kế vị và đồng thời tham gia vào “W” và cũng là lúc nó khuấy động tất cả các vũ trường, quán bar để quên đi màn đêm k có anh trai ; nó để sự mệt mỏi của người lần đánh nhau, nhảy múa, quây quá tới chân tay rã rời đưa nó vào giấc ngủ.....nhưng trong tim nó hình ảnh người anh trai chưa bao h chết, nó vẫn hy vọng anh quay lại.....

Cuối cùng 4 năm sau, 4 năm dài nhất cuộc đời nó như 4 thế kỉ vậy thì anh Thắng đã bước chân ra khỏi phòng tối, đã tới đón nó và cho nó cuộc sống của ngày xưa đã lấy lại hoàn toàn của 1 cô bé Trương Nguyệt Mỹ Hương ngày xưa. Nó đã k cần thuốc và sự mệt mỏi để đi vào giấc ngủ vì nó có anh, có người bảo hộ giấc ngủ cho nó, có người dù trong mọi hoàn cảnh vẫn nhìn nó bằng đôi mắt dịu dàng và nụ cười ấm áp.....

* * * * *

1 tuần sau, cuối cùng Mỹ Hương cũng đã bước ra khỏi căn phòng đó cùng với anh thắng để gặp mọi người nhưng Mỹ Hương lại khiến tất cả cực kì ngạc nhiên và càng tin thêm về với mẹ Mỹ Hương là sự thật khi mà bước ra khỏi căn phòng đó k phải là 1 con người tiều tụy, chán trường, sơ xác mà lại là 1 Trương Nguyệt Mỹ Hương với nụ cười tươi rói như ngày xưa, ánh mắt long lanh như những vì sao đêm trên trời.... 1 con người tràn đầy sức sống....

_A, nhớ cậu chết mất luôn à _ Kyu Min chạy lại ôm trằm lấy Mỹ Hương

_Con ngốc, làm người ta lo chết được à _Mika mắng, đánh nhẹ vào đầu Mỹ Hương

_Xin lỗi mọi người, tui trở lại rồi đây _Mỹ Hương cười tí mắt

Sau đó Mỹ Hương cũng chỉ chăm chú tập luyện võ thuật và súng cũng như bắt đầu học hỏi phụ giúp anh trai truyện ở công ty dồn lại trog những ai anh đi Nhật vẫn chưa giải quyết xong thì lại bị ngừng lại vì nó đã chiếm hết thời gian của Mỹ Hương chẳng còn phút nào nghỉ ngơi cả. Có điều là tuyệt nhiên từ lúc bước ra khỏi phòng Mỹ Hương k hề nhắc tới truyện của Quyên Quyên và Long vừa rồi nên cũng chẳng ai giám hỏi.....

Nhưng có 1 điều chắc chắn rằng Mỹ Hương cũng k hề gửi 1 lời xin lỗi nào về phía bên Triệu Gia hay tuyệt nhiên k có 1 lời giải thích nào về vụ của Quyên Quyên cả. Và Triệu Gia cũng hoàn toàn chẳng bận tâm tới truyện của lũ trẻ chúng nó, hay ông Triệu k bao h mở lời trách cứ nó cả.....

Con mời ba uống nước Mỹ Hương tận tay bê nước vào cho 2 người cha : cha Triệu và cha Trương (cha ruột nó)

_Cám ơn con _ Cha Triệu nhìn Mỹ Hương cười hiền

Thế truyện này rốt cục là cầm bao nhiêu vệ sĩ đây? Tôi sẽ huy động tất cả các vệ sĩ cấp cao cùng thẳng Phong, Vương và Phương sang đó hỗ trợ ông liệu có đủ k? Cha Mỹ Hương hỏi

Tài năng của 3 đứa đó tôi cũng được diện kiến rồi, hoàn toàn k tầm thường chút nào nhưng dù gì vẫn phải cần có 1 người chỉ huy đây kinh nghiệm chứ. Trong khi 3 đứa đó kinh nghiệp thực chiến thì có thừa nhưng kinh nghiệp chỉ huy cả đoàn vệ sĩ hơn vậy thì k hề có ông Triệu khẽ lắc đầu

Ừa, có truyện gì vậy cha? Mỹ Hương vào đưa nước cho 2 cha thì nghe vậy k khỏi tò mò hỏi

_À! Cha đang phải đi đón 1 đoàn khách VIP như mọi năm đấy nên cần 1 lượng lớn vệ sĩ để đảm bảo an toàn cho ta và cả đoàn khách đó nữa nhưng hiện tại lại k tìm được người chỉ huy.Mỗi làm ăn này rất quan trọng vì toàn là những nhân vật đặc biệt, rất có tiếng trong giới kinh doanh nên k thể nào lơ là hay sơ xuất

được. Bình thường vẫn là 1 tay thẳng Thắng chỉ huy và lo tất cả nhưng dạo này nó lại bận truyện của công ty quá nên ta lại k muốn nhờ, để nó tập trung vào công việc của mình._ Ông Triệu giải thích

Ồ! Thế theo con nghĩ thì 3 anh ấy chắc chắn k ổn đâu ạ, nên thêm cả Tứ Quý vào nữa. Chứ 3 người à cả 1 đoàn khách lớn thế chắc chắn có truyện gì sẽ k ứng phó kịp à Mỹ Hương suy nghĩ 1 chút rồi nói

(Đừng thấy lạ khi thấy Mỹ Hương có thể thoải mái ngồi nói chuyện công việc với 2 cha nhé vì tụi nó đều đã đến tuổi được biết tất cả và trước h công việc của 2 cha k phải là chưa bao h chúng nó tham gia mà còn tham gia rất nhiều là đằng khác. Trương Gia được như ngày hôm nay cũng có 1 phần đóng góp k nhỏ của anh Thắng và Mỹ Hương là 2 con người được đặc huấn đặc biệt đấy ạ)

Cũng phải, nên cho thêm Tứ Quý vào sẽ ổn hơn ông Trương gật gù đồng tình

Vậy còn chỉ huy? Ông Triệu hỏi

Để con cho. Trước h việc nhà Triệu Gia thì k là anh Thắng cũng là con lo mà... Mỹ Hương mỉm cười, giọng nói đầy kiên quyết

Còn làm được k đó? Truyện lần này rất quan trọng k như những lần trước đâu, mất mạng như chơi đó ông Trương khẽ nhíu mày

Cha, cha đã thấy con trong công việc biết chơi đùa bao h chưa? Đã là người nhà họ Trương thì sứ mệnh bảo vệ Triệu gia là của tất cả mọi người, là việc rất bình thường mà Mỹ Hương nhìn thẳng cha mình, giọng nói chắc nịch

Còn chắc mình làm được chứ? Còn chưa bao h nhận những vụ lớn như vậy mà Ông Trương hỏi lại

_Dạ _Mỹ Hương gật đầu chắc nịch, k cần suy nghĩ lại

Được, vậy việc này sẽ dao cho con, nhớ phải cẩn thận đấy ông Trương thở hắt ra gật đầu

Hi, vậy địa chỉ, giờ giấc thì như thế nào ạ? Mỹ Hương cười, hảo húng hỏi

2h30' chiều này, tại sân bay Nội Bài họ sẽ đáp máy bay xuống Cha Triệu nói

Được ạ, đúng 2h con sẽ cùng Tứ Quý và Tam ca tới đó. Cha cứ đưa những vệ sĩ kia tới trước đi Mỹ Hương gật đầu

Chao đổi với 2 người cha 1 lúc rồi Mỹ Hương xin lui ra để 2 cha bàn công việc làm ăn của riêng mình

Vừa nước ra khỏi cửa phòng đã thấy Tứ Quý đứng đó, ánh mắt chúng nó đã cho Mỹ Hương thấy rõ ràng 4 tên quý này đã nghe thấy hết truyện ban nãy rồi....

Nghe thấy rồi chứ hả? Nghe rồi thì mau giúp chị chuẩn bị quần áo đi. Trước khi đi chị muốn tới 1 nơi đã Mỹ hương vừa đi vừa nói, theo sau là Tứ Quý

_Chị hai, để anh Thắng biết truyện thì sẽ k hay đâu ạ _ Leo e dè nói

Vậy nên đừng để anh ấy biết, rõ chưa? Chỉ cần 1 đứa tụi bây hé mồm ra thì chị từ luôn cả 4 đứa, liệu đó Mỹ Hương dõ giọng đe dọa

_Dạ _ Tứ Quý đồng thanh, giọng tiu nghỉu

Tốt, h giúp chị chuẩn bị quần áo, chị cần tới nơi này 1 lát Mỹ Hương nhếch môi tạo ta 1 nụ cười nửa miệng đầy ẩn ý

Tứ Quý giúp Mỹ Hương sửa soạn đồ đạc cũng như thay y phục đặc nhiệm dùng cho vệ sĩ của mình rồi cùng Mỹ Hương đi tới 1 nơi, đó là Triệu Gia và gặp 1 người, k ai khác chính là..... Quyên Quyên.....

83. Chương 83

Cô bé Quyên Quyên sau hơn tuần liền phát sốt thì h đã khá hơn rất nhiều nhờ bàn tay chăm sóc của Long, hiện tại đang nằm trên giường của Long thư thái đọc sách dưỡng bệnh 1 cách cực kì thoải mái....

Xin chào Tiếng nói đó phát ra từ ban công

Quyên Quyên giật mình quay lại nơi phát ra tiếng nói đấy. Từ phía ban công, 1 cô gái tóc ngắn, đen ôm lấy khuôn mặt thanh tú, trên người mặc 1 bộ đồ da bó sát người với áo hốc tay cổ dựng bằng da có sọc và quần da bóng, chân đi đôi boots dài tới gần đầu gối 10 phân màu đen cũng bằng da buộc dây, tay đeo găng ta da màu đen bước tới bên giường Quyên Quyên.....

Cô.... Quyên Quyên k khỏi ngạc nhiên trước người con gái đang ở trước mặt mình kia

Lâu k gặp, khỏe chứ? Nhìn cô ốm ghê Cô gái nói giọng chế diễu

Mỹ Hương, cô vào bằng lối nào vậy?? Quyên Quyên nhú mày nhìn Mỹ Hương

Hừ, tôi ở Triệu Gia lâu hơn cô nhiều đấy. Mọi ngõ ngách ở Triệu Gia này chẳng có trở nào là tôi k biết cả, tiểu thư ạ. Cái lan can này chỉ cách phòng ngay bên cạnh có chưa đầy mấy cm thôi, được chưa? Mỹ Hương nhìn Quyên Quyên bằng đôi mắt lạnh nhưng cực kì sáng, có thể nhìn thấu tâm tư của người đối diện mình

(Hi, đừng có lạ khi Mỹ Hương có phòng ở đây nhé, k chỉ nó mà cả anh Thắng cũng đều có 1 phòng riêng ở đây cơ vì nó k chỉ là con Trương Gia mà cũng là con Trương Gia nữa mà. Nó thích ở đâu thì ở thôi)

Vậy cô tới đây tìm tôi có chuyện gì vậy? Quyên Quyên tỏ ra khó chịu

À! Tôi muốn xác nhận 1 điều thôi ý mà. Quyên Quyên cô yêu Long tới vậy sao? Tôi k thể nào hiểu nổi là vì sao mà cô phải tự mình nhảy xuống hồ rồi lại còn đổ tội cho tôi chỉ vì muốn có được Long thôi sao? Vậy có đáng k? Mỹ Hương nhìn thẳng vào mắt Quyên Quyên hỏi

_Hừ, 1 người như cô thì làm sao mà hiểu được chứ? Tôi cho dù là nhảy xuống hồ hay xuống biển, dù cho có thể nào đi chẳng nữa thì bằng mọi cách tôi phải có được anh ấy. À! Mà cô chắc k nhỉ?....tuy tôi bị ốm nặng nhưng bù lại thì những ngày ấy anh Long đã chăm lo cho tôi từng chút 1 đó, anh ấy còn chẳng thèm đoái hoài gì tới cô mà ở bên tôi suốt đó, hiểu k? H anh ấy rất thương tôi _Quyên Quyên nói bằng giọng đắc trí

Chỉ vậy thôi mà cô lừa Long, đổ tội lên đầu tôi cô cảm thấy vui chứ? Mỹ Hương hơi nhú mày nhìn Quyên Quyên

_Haha, k phải vui mà là rất vui. Phải nói là tôi quá thông minh chứ nhỉ? Lợi dụng bóng tối để che mắt anh Long để anh ấy hiểu lầm cô thực sự lúc đó tôi mới nghĩ ra đấy.Cũng phải cảm ơn cái mặt ngờ nghệch của cô lúc đó nữa đấy, Nhìn cô h nghĩ lại tôi k khỏi cảm thấy buồn cười. Mỹ Hương, cô muốn đấu với tôi thì còn phải đợi 100 năm nữa đấy _ Quyên Quyên che miệng cười khoái trí, giọng nói đầy mỉa mai đối với Mỹ Hương

Được, vậy h cô hãy cư vui với thủ đoạn đi. Nếu cô lấy được Long thì cứ lấy, tôi trả cho cô đấy Mỹ Hương khề thở dài

_K phải trả vì anh Long sẽ chẳng bao h thuộc về cô cả_Quyên Quyên khinh khỉnh nói

_Ồ!Cứ cho là vậy đi nhưng cô cũng k biết được điều này đâu nhỉ? Trương Nguyệt Mỹ Hương này là kẻ đã k ăn được thì sẽ đập đổ _ Mỹ Hương nghiêng người cúi xuống nói thào vào tai Quyên Quyên

“Cạnh....”

Đúng lúc đó, cửa phòng lại mở ra và Long bước vào, mắt chạm mắt khiến Long k khỏi ngạc nhiên khi thấy Mỹ Hương lại ở đây nhưng thấy Mỹ Hương đứng sát Quyên Quyên làm hấn lại nhớ tới chuyện tối đó mà thấy tức giận, trừng mắt với nó, nói:

_Mỹ Hương, cô làm gì đó?

_Chắc, k ngờ mi lại về nhanh vậy _ Mỹ Hương bình thản nhún vai hờ hững nói

_Cô...._Long định nói thì Quyên Quyên chen vào

Anh Long, anh đừng trách chị ấy nữa. Chị ấy chỉ qua đây thăm em và xin lỗi thôi mà Quyên Quyên dỗ giọng vị tha

_Haha, sang thăm thì cso thể có vì tôi muốn nhìn thấy cái mặt xanh lét như tàu lá chuối của cô ta khi bệnh thế này thôi. Còn xin lỗi ư, k bao h _ Mỹ Hương phẩy tay, cười nhạt

Cô muốn gì đây, Mỹ Hương? Long nhìn Mỹ Hương khó hiểu

Yên tâm đi, tôi tới k phải để giết cô ta đâu mà phải lo lắng vậy. Chỉ nói truyện chút thôi và cái này là cho anh MỸ Hương vừa nói vừa bước lại chỗ Long rồi thấy cho hấn cái điện thoại trên tay mình cầm này h

Rồi Mỹ Hương bước qua Long đi thẳng ra cửa chính mà ra về, có 1 điều là ánh mắt Mỹ Hương chưa 1 lần nào chạm vào ánh mắt Long cả..... Vì sao vậy???....

Đi tới cửa, bỗng dưng Mỹ Hương quay lại nhìn 2 con người đang nhìn mình với ánh mắt khó chịu kia, nói:

_Này Quyên Quyên, cô ở đây cả tuần nay có bao h tự hỏi mình rằng rõ ràng cô cũng là con cháu của Triệu Gia, là 1 đại tiểu thư nhà họ Triệu mà bị tôi đẩy ngã xuống hồ thế rồi tôi cũng chẳng 1 lần xin lỗi hay giải thích gì mà bên Triệu Gia k hề nói hay tỏ thái độ gì với Trương Gia k? Vậy thì là cô hay là tôi mới là kẻ đáng thương thế???

Nói rồi Mỹ Hương đẩy cửa bước ra khỏi nhà Triệu Gia thì Tứ Quỷ và Tam Ca đã đứng đợi sẵn ở ngoài cổng rồi. Mỹ Hương nhận đồ từ tay Leo: 2 khẩu súng lục dài bằng bạc cài ở 2 bên eo và rất nhiều băng đạn để thay được cái ở phía sau thắt lưng, và kính râm cùng mũ bảo hiểm.....

Bạch Hổ đâu rồi Mỹ Hương hỏi, tay vừa đeo mang đồ lên người

_Nó được đưa lên oto cùng những vệ sĩ khác đi trước rồi ạ _ Leo trả lời

_ Um, vậy đi thôi _Mỹ Hương khẽ gật đầu , bước lên chiếc xe phân phối lớn màu đen bóng loáng

_Mỹ Hương, em bảo với Thắng chưa? _ anh Phong hỏi

_Hi, rồi anh ấy cũng sẽ biết thôi _ Mỹ Hương cười trừ

Tứ quỷ thì im lặng, tuyệt nhiên k giám hé răng nửa lời

Rồi tất cả xuất phát, địa điểm chính là sân bay Nội Bài hiện đang có 1 chiếc máy cá nhân trở 1 đoàn khách VIP đang tiến đến.....

.....

Còn lúc đó , tại phòng tập võ nhà Trương gia, anh Thắng với tụi kia đang ngồi nói chuyện. Anh Thắng dạy cho Ren với Koon Ham những cách kinh doanh tốt nhất, những mảnh trong kinh doanh để tụi nó có thể tự lập nghiệp trên đôi tay mình và lúc này chúng nó hoàn toàn k biết gì về truyện của Mỹ Hương.....

“RẦM.....”

_Này, có Mỹ Hương ở đây k? _ Long đẩy cửa cái “rầm” chạy vào

K, làm cái gì mà chạy như điên vậy? Thắng nhú mày nhìn tên Long đang đứng trc cửa thở hồng hộc, mồ hôi vã ra như tắm

_Mỹ Hương k ở đây thì đi đâu nhĩ? Tui tìm khắp cả chỗ này rồi mà k thấy _ Long quệt mồ hôi trên mặt

_ Cậu tìm Mỹ Hương làm cái gì? Tìm để nói những lời làm đau lòng cậu ấy sao?_ Kyu Min gay gắt quát vào mặt Long

_Tui....._Long ngập ngừng. Hấn k biết nên giải thích như thế nào nữa nhưng quả thật hấn đã khiến nó bị tổn thương quá nhiều rồi

_ Kyu Min à, bình tĩnh đi đa_ Ren lên tiếng can ngăn

__Sao mà bình tĩnh được chứ. Tại cái tên ngốc này mà Mỹ Hương của tui nhốt mình trong phòng 1 tuần liền đấy,hắn cũng đâu thèm bèn mắng tới hỏi coi Mỹ Hương của tui có bị sao đâu.... Đồ tồi tệ__ Kyu Min vẫn k khỏi tức giận mà gất lên

__Được rồi Kyu Min, im cái coi nào. Tìm Mỹ Hương có chuyện gì vậy, chắc k phải h muốn sang đòi nợ cho Quyên Quyên chứ?__ Mika bịt mồm Kyu Min đưa trả về chủ là Koon Ham rồi quay lại hỏi Long bằng giọng cực kì châm biếm

__À! Tui.....tui.....__ K hiểu sao mà tên Long này cứ ấp a ấp úng như gà mắc tóc

__Nhận ra rồi hả? Tìm Mỹ Hương là để xin lỗi phải k?__ Koon Ham lên tiếng nói hộ Long

__Um.... __Long khẽ gật đầu

__Hử? Làm thế nào mà biết được? Chắc chắn k phải là nhờ Quyên Quyên đó tự mình thú nhận rồi__ Kyu Min nhú mày, nhăn mặt nói

__Là Mỹ Hương. Cô ấy tới gặp Quyên Quyên để nói chuyện, giả vờ như là để hỏi chuyện nhưng thực chất là thu âm tất cả đoạn đối thoại giữa 2 người vào cùng lời thú nhận của Quyên Quyên __ Long bật đoạn ghi âm trong điện thoại lúc Mỹ Hương đưa cho mình ra cho tụi nó nghe

Nghe xong, tụi Ren với Koon Ham cũng phải gật đầu khâm phục cách giải quyết của Mỹ Hương quá thông minh mà cũng quá nham hiểm; quả thực còn gì hơn là tự lời người hại thú nhận mình là thủ phạm chứ? Còn lúc đó mặt Mỹ Hương với Mika nhà ta tối sầm lại, ánh mắt hiện lên đầy tia tức giận, cả 2 cùng xắn quần xắn áo, rít lên từng tiếng :

__Tui đi giết chết con nhỏ đấy

__ 2 đứa bình tĩnh cái đã. Long, mi tìm khắp nơi cũng k thấy Mỹ Hương hả? __ Anh Thắng can 2 đứa tụi nó trước khi 2 đứa vác đao đi băm nhỏ

__K __ Long khẽ lắc đầu

__Lạ thật, Mỹ Hương đi đâu được nhỉ. Đâu có thấy nó nói là ra ngoài đâu__ anh Thắng trầm ngâm

__ Phải ha, từ sáng tới h chẳng thấy Mỹ Hương đâu à. Bình thường thì vẫn hay quanh quẩn ở võ đường mà, k thì lúc nào trả bám lấy anh Thắng__ Ren nói

__ Hay vẫn ở Triệu Gia__ Koon Ham nói

__ K, tui tìm rồi.Người làm ở nhà bảo thấy lúc bước ra khỏi phòng tui là Mỹ Hương đi thẳng ra khỏi Triệu Gia luôn __ Long lắc đầu giải thích

__ Anh Thắng ơi!!.....__ giọng Thanh Thanh từ ngoài cửa vọng vào

Thanh Thanh hốt hải chạy vào võ đường. K biết có chuyện gì mà khiến cho cô bé Thanh Thanh bình thường lúc nào cũng đi đứng nhẹ nhàng , 1 người lúc nào cũng điềm tĩnh, hiền lành như vậy h lại phải chạy hệt hơi, vội vội vàng vàng thế này chẳng giống Thanh Thanh chút nào.....

__Thanh Thanh, em dù có k còn bệnh nhưng cũng k được chạy như thế chứ __ anh thắng nhàu mày nhìn Thanh Thanh căn dặn

__Đừng quan tâm em....có.....có chuyện lớn xảy ra rồi..... __ Thanh Thanh xua tay, vừa thở dốc vừa nói

__Bình tĩnh đi rồi nói__ Kyu Min vỗ vai đưa nước cho Thanh Thanh uống

Nghỉ 1 chút, lấy lại hơi, lau mồ hôi Thanh thanh tự dưng khuôn mặt biểu hiện đầy lo lắng nhìn anh Thắng nói:

__anh Thắng, lần này cha Triệu lại đón khách làm ăn sang đây nữa và cần 1 lượng lớn vệ sĩ, anh nghe chuyện này chưa?

__Vậy sao? Anh k nghe cha nói, chắc tại dạo này anh đang bận việc bên công ty nên k có thời gian nói chuyện với cha__ anh Thắng khẽ lắc đầu

__ Vụ lần này quan trọng lắm vì người sang toàn là ng có máu mặt trong giới kinh doanh thôi. Cha đã phải dùng tới cả Tứ Quý và Tam ca luôn à __ Càng nói khuôn mặt Thanh Thanh càng tỏ ra sợ hãi, lo lắng

__Thì sao đâu? Nếu là anh thì anh cũng dùng 7 người này__ anh Thắng vẫn điềm tĩnh như k ngồi thưởng trà

__Nhưng vấn đề là ở chỗ. Người chỉ huy của quân đoàn hơn trăm người đó k phải là Tam Ca, cũng k phải là Tứ Quý đâu. Anh biết là ai k? Là chị hai đây ạ.....__ Nói xong câu này Thanh Thanh nhắm mắt chuẩn bị chờ phản ứng của anh trai

“CHOANG.....”

Chén trà anh Thắng đang cầm trong tay rơi xuống nền nhà gỗ vỡ tan tành, nước vung lênh lánh ra sàn, ánh mắt anh từ bình thản chuyển sang ngạc nhiên rồi trong ánh mắt đó bùng bùng lửa giận nhìn Thanh Thanh gằn lên từng tiếng:

__Em nói cái gì?

__Người chỉ huy cả đoàn quân cùng Tứ Quý và Tam Ca đi đón khách VIP là chị Mỹ Hương ạ __ Thanh Thanh sợ hãi nói, k dám nhìn vào ánh mắt anh trai mình

__Thanh Thanh, em chắc chứ?__ Long hỏi Thanh Thanh. Hắn k tin là Mỹ Hương giám nhận nhiệm vụ này 1 mình

__Dạ, Dương (Leo) nhắn tin cho em vừa xong. 2h30 chiều này khách sẽ đến sân bay ạ__ Thanh Thanh gật đầu quả quyết

__Có chuyện gì vậy? Vụ đó là sao?__ Mika cảm nhận được bầu k khí cực kì căng thẳng ở xung quanh 3 người này nên lên tiếng hỏi

__Đây là nhiệm vụ của những người trong Trương Gia, chỉ có những người thực sự có kinh nghiệm như anh Thắng hay cha mẹ anh Thắng làm thôi; đó là đi đón những khách làm ăn của Triệu Gia. Họ đều là những người rất giàu, có tài năng cũng đồng nghĩa với việc đây có rất nhiều kẻ thù 1 lần đi như vậy có khi cần phải có 1000 vệ sĩ theo cơ. Nhất là Triệu Gia lúc nào cũng là mục tiêu hàng đầu của bọn sát thủ do các nơi khác cử đến tiêu diệt, đây là cuộc chiến trong giới kinh doanh. Vậy nên cần bảo vệ rất cẩn thận và gắt gao vì mục tiêu của chúng là khách Vip cùng như cha Triệu và đặc biệt là người chỉ huy sẽ bị nhắm đầu tiên __ Long giải thích, khuôn mặt hiện rõ chữ lo lắng

__Khách Vip với Triệu Gia thì rõ nhưng tại sao lại còn cả chỉ huy cũng là mục tiêu của bọn đây được?__ Kyu Min hỏi

__Giết được chỉ huy thì cả đội sẽ bị phân tán dù hàng rào có là vệ sĩ cấp cao tới đâu thì mất chỉ huy khác gì rã mất đầu. Vì cả chỉ cần 1 phút lơ là của chỉ huy thôi là tất cả sẽ phải chết__ anh Thắng lạnh lùng nói

__HẢ.....__cả bọn nghe xong há hốc mồm luôn

__Vậy....vậy Mỹ Hương.....__Kyu Min lắp bắp

__Chết tiệt, nhỏ đó bị điên rồi hay sao k biết đc. Tui tới đó__ Long tức giận dậm mạnh vào tường

__Đứng lại. Cậu đi h cũng chẳng giải quyết đc gì đâu, tới h sẽ làm Mỹ Hương phân tâm hơn thôi, cậu biết hơn hết vì sao Mỹ Hương nó nhận công việc này mà. Tốt nhất là ở đây đợi kết quả đi__ anh Thắng nói nhưng trong giọng nói đó kìm nén 1 cái gì đó.....

84. Chương 84

Đúng 2h chiều Mỹ Hương cùng Tứ Quý và Tam ca có mặt tại sân bay Nội Bài. Bạch Hổ cùng đi cạnh Mỹ Hương tiến vào phía bên trong sân bay. Người con gái vừa xinh đẹp rạng ngời vừa quá trẻ này là chỉ huy của 1 đội quân vệ sĩ cấp cao thật đúng là 1 truyện khiến người ra k khỏi kinh ngạc . Hình ảnh cô gái nhỏ

tuổi với con 1 chú Bạch Hổ đi bên cạnh chỉ đạo cả đội hình bảo vệ 1 cách nhuần nhuyễn k để lại 1 khe hở nào cho bọn kia có cơ hội ám sát dù đây mới chỉ là lần đầu của cô nhận chức chỉ huy là 1 điều hiếm có mà khó có ai nếu k chứng kiến tận mắt thì k tin....nhưng dù vậy k hiểu sao cả đội quân đều răm rắp nghe theo mệnh lệnh của cô, vậy mới thất được sức mạnh chỉ huy của trưởng nữ nhà Trương Gia nước tiếng ghê gớm tới đâu....

2h30' thì chiếc máy bay cá nhân của Triệu Gia trở khách VIP đáp xuống sân bay. Mỹ Hương đi cạnh cha Triệu phía sau là Tứ Quỷ và Tam ca ra đón đoàn khách VIP. Thao cách bố trí thì Tứ Quỷ và Tam mỗi người sẽ bảo vệ 1 người trong đoàn khách VIP đây còn những người ngoài kia lập hàng rào bảo vệ bên ngoài và 2 bên, riêng Mỹ Hương và Bạch Hổ lúc nào sẽ đích thân bảo vệ cha Triệu....

Ồ! Cô gái còn trẻ vậy mà đã là chỉ huy rồi sao? Bà khách Tây đi ngay sau cha Triệu nói bằng Tiếng anh, giọng bà khá ngạc nhiên khi nhận ra Mỹ Hương là chỉ huy của đoàn bảo vệ khi trái Mỹ Hương đeo băng trắng ghi chữ “chỉ huy” bằng Tiếng Anh

Chào phu nhân, bà quá khen rồi Mỹ Hương mỉm cười, lịch sự đáp lại

Cô bé này thật xinh đẹp Bà ngắm nhìn Mỹ Hương trầm trồ khen ngợi

Cám ơn phu nhân Mỹ Hương cúi đầu cảm ơn

“KLICK.....”

“GRỪ..... GỪ.....GỪ.....”

Tiếng lên cò súng, rất gần. Mỹ Hương và Bạch Hổ đều nghe thấy rất rõ tiếng lên cò....

Bạch Hổ chắc chắn cảm nhận rõ hơn Mỹ Hương tiếng lên cò đó phát ra từ đâu nên ánh mắt đã hằn lên những tia giận giữ ghê gớm, giọng gầm lên những tiếng đang sợ

Đưa mắt theo hướng mắt Bạch hổ nhìn, phát hiện ra mục tiêu những quả mìn, Mỹ Hương k thể kịp rút súng ra nên đã xoay người chạy tới trở cha Triệu trước khi chúng bắn vì người chúng nhắm vào vẫn là cha Triệu....

“Bạch Hổ”

“GRÀO OOOOOOOOOOOOOOOO.....”

Cùng lúc đó Mỹ Hương hét kên, Bạch Hổ hiểu ý chứa chữ nhân mình nó xoay người nhảy lên sô ngã và khách VIP đó đồng thời gầm lên 1 tiếng lớn vào cho Tứ Quỷ và Tam Ca cũng như cả đoàn vệ sĩ biết.....

“PÀNG.....PÀNG.....PÀNG.....”

Tiếng súng liên thanh vang lên chói tai rợn tóc gáy khiến khiến VIP hoảng sợ nhưng bọn chúng bị Mỹ Hương phát giác trước khi bắn nên hầu như chúng k bắn chúng được ai cả. Chỉ có Mỹ Hương dù có nhanh như sóc thì khi kịp phát giác đã k thể di chuyển nhanh bằng vận tốc ánh sáng của viện đạn được nên dù chỉ cách chỉ Triệu có mấy bước chân nhưng k thể trở tay kịp mà lĩnh ngay 1 viên đạn vào tay trái khi bảo vệ cha Triệu....

_MỸ HƯƠNG....

_CHỊ HAI.....

Tứ Quỷ và Tam ca lo lắng định chạy tới trở Mỹ Hương khi thấy nó đổ sập xuống đất vì vết thương sượt vào cánh tay thôi nhưng đi 1 đường khí sâu nhưng nó hét lên ngăn lại:

_K được lại đây. Giữ nguyên đội hình. Tứ Quỷ, Tam ca phải bắt sống chúng k được giết. Bạch Hổ bắt thằng đang bỏ chạy kia lại

Chỉ chưa đầy 1 giây sau Mỹ Hương bật dậy hét lên ra lệnh, Bạch hổ cùng rời chủ nhân thực hiện mệnh lệnh....

Rút khẩu súng được cài ở eo ra, mặc kệ cánh tay đang bị thương Mỹ Hương nhắm cực kì chuẩn xác những bọn giả làm nhân viên hãng hàng không đang trà trộn trong này khiến chúng k bị bắn thủng chân thì cũng thủng táy hoặc đứt luôn mà ngã xuống đất..... Chỉ cần nhìn lướt qua đã nhận ra đâu là địch, chỉ cần 1 phát

súng mà đập đạn viên đạn chúng đang bắn tới và viên đạn Mỹ Hương bắn ra lúc nào cũng đi nhanh hơn viên đạn của chúng bắn tới khiến chúng k thể làm gì được ngoài đành chịu trận, nhắm mắt quẩn quại trong đau đớn về thể xác....Còn tên đang chạy cũng chính là tên nhắm bắn cha Triệu khiến Mỹ Hương nhà ta bị thương đang trà trộn trong đám người bên ngoài kia chạy trốn nhưng cũng bị Bạch Hổ đuổi kịp và cắn đứt 1 tay, phê đi luôn 1 chân và nhận hẳn 1 cái tát kinh khủng từ Bạch Hổ bất tỉnh nhân sự luôn.....

Sau tiếng súng của đội trưởng Mỹ Hương là tiếng súng của Tứ Quỷ và Tam Ca cũng bắt đầu vang lên, khả năng bắn chuẩn xác của những con người này mà chẳng mấy chốc đội ngũ bắn tỉa của bọn kia đã bị nhắm bắn sạch nhưng tuyệt nhiên k có 1 tên nào chết.....Quả thật những đứa con do Trương Gia đào tạo phải khiến người khác từ kinh ngạc đến hoảng sợ luôn, sợ đối đầu với họ thì cầm chắc cái chết thảm trong tay.....

Cả k đội k ai giám phá đội hình cho tới lúc đưa được tất cả khách VIP lên xe theo đường hầm riêng tại sân bay do Trương Gia tạo nên về đến khách sạn của Triệu Gia đã được phong tỏa an toàn mới giám thả phào nhẹ nhõm mà đi thu dọn đồng tàn phế kia.....

Chị hai, k sao chứ Dương (Leo) cùng Tứ Quỷ lao tới như tên bắn

Tiểu Hương, ổn k? anh Phương, Vương và Phong cũng ngay lập tức chạy tới

_Hì, ổn ạ _ Mỹ Hương cười tươi cho mọi người khỏi lo lắng, tay bịt miệng vết thương đang chảy máu k ngớt

“ROẠT...”

Anh Phong thẳng tay sẽ luôn cái áo mình đang mặc để băng vết thương cho Mỹ Hương, nói:

_Em chuẩn bị tinh thần đi, về thằng Thắng nó mà k sử đẹp em thì anh cũng thấy tiếc đấy....

Hì, em chuẩn bị tâm lý sẵn rồi Mỹ Hương cười trừ. Thật sự là nó sắp xác định thật rồi

.....

Cô chủ, bọn sát thủ kia làm gì đây ạ? 1 tên vệ sĩ cấp cao tiến tới hỏi Mỹ Hương

Gửi tất cả bọn ấy tới Nhật, đưa cho bang chủ bang Yakura vùng quan động ý, ông ấy sẽ tự biết giải quyết như thế nào Mỹ Hương nói

Dạ Tên vệ sĩ cấp cao gật người , cúi gập mình chào Mỹ Hương rồi bước đi

* * * * *

TẠI TRƯỞNG GIA:

Mỹ Hương cùng Tứ Quỷ và Tam ca đi vào . Mỹ Hương khoác áo da của Dương lên người để che đi vết thương ở cánh tay k cho anh Thắng biết nhưng khi cả lũ vừa đặt chân vào sân nhà chính của Trương Gia đã thấy anh Thắng và tụi nó đợi ở đấy rồi..... Nuốt nước bọt cái “ực” Mỹ Hương tiến lại tro anh Thắng, khẽ nói:

_Anh hai....

Còn coi tôi là anh sao, k giám anh Thắng lạnh lùng quay mặt đi

Hai à.... Mỹ Hương nhìn anh trai

Anh Thắng k nói gì, lạnh lùng ngồi uống trà. Tụi kia nhìn Mỹ Hương đầy thông cảm nhưng h thì chịu cũng k giúp được gì, nhìn anh Thắng thế kia cũng đủ biết động zô là chết bất đắc kì tử

Hixxx...hai à, tại em thấy anh dạo này bận rộn công việc bên công ty quá nên mới giúp anh thôi mà, đừng giận em mà tuổi nghiệp lắm. Em có sao đâu à, vẫn lành lặn khỏe mạnh trở về bên anh đây gì....Hai à..... Mỹ Hương cười trừ, giải thích + ỉ ôi ông anh trai đừng giận

Hình phạt, tự nói đi anh Thắng nói nhưng k thèm nhìn mặt Mỹ Hương

__Dạ, phạt: 1 tuần k đi chơi, 1 tuần ngồi tự kỉ trong võ đường, 1 tuần k được nói chuyện với anh, 1 tuần về phòng ngủ ạ __ Mỹ Hương tiu ngửu nói và k quỳn quay lại lầm bầm : “ Điều kiện ác ma, biến thái, quái dị”

__Đây là đi chơi k nói với anh thôi, còn đây là nhận nhiệm vụ k nói với anh mà con là nhiệm vụ nguy hiểm 1 báo với anh, sao nhẹ thế được chứ hả? Phạt: 1 tháng k được ra ngoài, 1 tháng ăn cơm trắng, 1 tháng ngồi võ đường kiểm điểm, 1 tháng ngủ ở võ đường, cấm đọc truyện tranh, xem tivi, nghe nhạc 1 tháng. Rõ chưa?__ anh Thắng đành mắt nhìn Mỹ Hương

Quả thực thì anh vô cùng tức giận nó vì giám nhận nhiệm vụ nguy hiểm như thế mà k bảo anh1 tiếng nào, nó có biết là chỉ cần nó bị sao thôi là anh sẽ phát điên k nữa? Nhưng hơn cả sự tức giận dành cho nó là sự lo lắng tốt cùng, anh ngồi đây có vẻ bình thần nhưng thật ra anh như ngồi trên đồng than vậy, anh sợ nó chỉ cần sờ sảy 1 cái mà mất mạng thì k biết lúc nó anh phát điên đến mức nào luôn nữa.....H nó chỗ về bình anh là may mắn lắm rồi, nhìn nó vậy thì dù anh muốn giận nó nữa cũng k được vì con nhóc em tiểu yêu này quá quan trọng với anh, anh quá thương yêu nó.....

__Hơ, ...dạ, tuân lệnh sếp ạ. Em vào thay đồ đây__ Mỹ Hương mặt méo sệch, lết từng bước vào phòng

85. Chương 85

Hình phạt lần này còn kinh khủng hơn hình phạt nó nói, và biến thái kinh hồn. Nó đây 1 ngày k có truyện tranh thì k sống được rồi hưởng hồ 1 tháng; đã vậy còn k được ngủ với anh trai thì 1 tháng sau nó bước ra sẽ còn là cái thầy ma biết đi quá.....

Nó đang định bước đi vào phòng thì anh Thắng nhận thấy có cái gì đó k ổn lắm, nhìn mặt Tứ Quỷ và Tam ca càng thấy k ổn nên liền kéo tay Mỹ Hương kéo lại:

__Khoan, đứng lại đã

__A.....__ Mỹ Hương nhăn mặt kêu lên vì bị anh Thắng túm đúng tay bị thương

__Biết ngay mà__ anh Thắng kéo Mỹ Hương sát lại mình, giữ chặt người nó k cho động đậy cùng cánh tay đau và thẳng tay lột cái áo khoác nó đang khoác bên ngoài kia ra.....

Hiện ra trước mắt anh Thắng và tụi nó là cánh tay bị thương k hề nhẹ tí nào của Mỹ Hương. Dù đã được anh Phong quần rất nhiều lớp vải dày nhưng máu vẫn chảy và chàn ra thấm đỏ cả băng quần chứng tỏ rằng vết thương của Mỹ Hương đã bị hở miệng rồi và hiện tại thương k còn nhẹ chút nào nữa cả.....

Lúc này thì anh Thắng tức giận thật rồi, mặt mũi tối sầm lại, bàn tay siết chặt lấy nhau cố kìm nén sự tức giận để k quật cho cô nhóc em này 1 trận nên thân.... Tứ Quỷ nhà ta nhìn cảnh tượng này cùng sát khi phùng phùng u ám vây quanh đây dày đặc của anh thắng mà mặt mũi đứa nào đứa nấy cũng xanh lét như tàu lá chuối chỉ còn biết ôm đầu thở dài lầm bầm buông 1 câu : “Chết chắc rồi”

__Trời ơi! Mỹ hương bị thương rồi__ Kyu Min đành chạy lại đỡ Mỹ Hương thì Miak ngăn lại

Lúc này tốt nhất là k nên chen vào , cứ để anh Thắng giải quyết chuyện của Mỹ Hương thì tốt hơn.....

__TRương Nguyệt Mỹ Hương __ anh Thắng gắt lên từng tiếng

__HÌ, em k sao đâu mà. Tại lúc bảo vệ cha bị đạn của lũ sát thủ xẹt qua tý thôi, chỉ chảy tý thối ý mà. Mới lại Bạch Hổ cũng trả thù cho em rồi, nó phé 1 tay với 1 chân của thằng đó rồi mà, k sao đâu__ Mỹ Hương cười cười giải thích cho hai nó nghe, cố làm hai nó hạ hỏa

Anh Thắng k nói gì, bẻ thốc Mỹ Hương lên quay lại nói:

__Kyu Min, Mika nhờ 2 em đem giúp anh hộp thuốc vào phòng

Nói rồi anh bé Mỹ Hương đi thẳng vào phòng, tụi kia chỉ còn biết ngồi cầu nguyện cho Mỹ Hương được an lành, sống sót quay về trong trần bão táp của anh trai....

Sau đó thì thực ra nhìn thấy Mỹ Hương vậy rồi anh sót có dám mắng **** nó câu nào đâu, Anh Thắng hàng ngày đều đích thân thay băng vết thương cho Mỹ Hương và bắt nó ăn rất nhiều đồ ăn bổ để bù lại lượng máu đã mất. Nó mặc dù k bị anh Thắng đá qua phòng xám hối hay thực hiện hình phạt 1 tháng kia nhưng tuyệt nhiên anh Thắng cũng k cho Mỹ Hương bước ra khỏi phòng nửa bước đến khi nào cánh hay lành lặn hẳn lại và lên da non mới thôi. Còn Tứ Quỷ nhà ta là khổ nhất, vì bị Mỹ Hương uy hiếp thôi nhưng can tội giám dấu anh Thắng mà bị phạt ở võ đường tự kiểm điểm, xám hối 1 tuần liền....

Và cũng trong những ngày đó, Long ngày nào cũng lui tới Trương Gia xin gặp Mỹ Hương nhưng tuyệt nhiên Mỹ Hương k thèm đoái hoài gì hẳn cả. Long cũng biết rằng sự việc lần này Mỹ Hương sẽ chẳng dễ dàng gì tha thứ cho mình cả nên ngày nào cũng ngồi trước cửa phòng nó từ sáng đến tối mịt, mặc kệ là ngày nắng hay là mưa đều ngồi trước cửa phòng nó đợi nó bước ra...hay là chỉ đợi 1 cái gật đầu đồng ý nói chuyện từ nó mà thôi....

.....

1 tuần sau đó nó được anh Thắng thả cho tự do ra ngoài vì vết thương cũng đã gần khỏi và lên da non rồi nhưng chủ yếu là vì đội khách VIP của cha Triệu mà Mỹ Hương đã bảo vệ đầy mở tiệc chúc mừng cuộc hợp tác thành công của các bên và rất muốn Mỹ Hương cũng như các vệ sĩ đặc biệt bảo vệ họ bên Trương Gia tham gia để cảm ơn cô bé và mọi người đã cứu sống mình. Hơn nữa, nhờ có Mỹ Hương mà họ đã truy ra tung tích của người muốn ám sát đó để quét gọn 1 mẻ tất cả bọn đấy luôn....

Chính vì vậy mà tại nhà hàng nổi lớn nhất ở Hà Nội này, nhà hàng “Love Song” trực thuộc quyền quản lý của Triệu Gia là địa điểm được chọn tốt chức bữa tiệc lớn và quan trọng. Nên tất cả các nhân công bình thường làm trong nhà hàng đều được thay thế toàn bộ bằng người nhà Trương Gia để đảm bảo an toàn; từ đầu bếp đến bồi bàn, phục vụ đều là các vệ sĩ cấp cao nhà Trương Gia mang tới. Lần này k chỉ có Tứ Quỷ và Tam ca nhất định phải tham gia vào đội ngũ bảo vệ mà còn có cả Mika, Kyu Min, Ren, Koon Ham cũng tới giúp sức; k chỉ là để đảm bảo an toàn cho khách VIP mà cha Mỹ Hương rất khuyến khích chúng nó đi lần này để tụi nó có dịp được học hỏi từ những con người dày dặn kinh nghiệm này về những bài học quý giá trong kinh doanh cũng như để họ biết mặt tụi nó _nhưng người được Trương Gia và Triệu Gia bảo hộ....

Tối tối hôm nay, sau những ngày bận rộn chuẩn bị tiệc này thì đêm tiệc dạ hội trên nhà hàng nổi “Love Song” cũng đã được bắt đầu. Bên ngoài nhà hàng được bố trí tới 2 hàng rào vệ sĩ cấp cao chắc chắn; bên trong là 1 hàng rào vệ sĩ nữa đứng xung quanh 4 bức tường nhà bao quát tất cả; còn chưa kể tới còn có các nhân viên phục vụ, đầu bếp từ trong ra ngoài và Tứ Quỷ, Tam ca và tụi nó là những khách mời vinh dự vừa là những người bao quát chỉ huy chung cả đêm tiệc này....

Phòng tiệc được trang trí rất đẹp và sang trọng bởi tiệc đứng: các món ăn đều là những món ăn đặc sản của Việt Nam là chủ yếu nhưng cũng có cả 1 số món ăn nước ngoài để cho mọi người thưởng thức trong ánh đèn vàng ấm cúng. Màu trắng tinh khiết và thuần túy của giới quý tộc dù chỉ mà 1 màu sắc đơn thuần nếu k muốn nói là vô sắc h đây lại cực kì đẹp, lộng lẫy, sang trọng khi nổi lên trên nền lam lông đỏ sẫm của nhà khiến nó vẫn sang trọng mà k quá phô trương, khiến người ra vừa bước vào đã cảm thấy rất hài lòng bởi sự ấm cúng, thanh khiết nơi này....

Ở đây, ai ai cũng khoác lên mình những bộ đồ đắt tiền, bạc triệu, những bộ vest những bộ đầm khẳng định đẳng cấp trong giới quý tộc của mỗi con người hiện hữu trong buổi tiệc này. Và tụi nó cũng k nằm trong ngoại lệ đó và nhất là khi ngoại hình của chúng nó đã rất nổi bật rồi thì khi khoác trên mình những bộ cánh dù đơn giản hay cầu kì cũng khiến cho tụi nó tỏa ra 1 sức hấp dẫn tới kì lạ....

Tụi nó còn rất ngạc nhiên khi 2 cái tên Choi Bang và Kwon Bang cực kì nổi tiếng trong giới kinh doanh này; dù biết cha mẹ của chúng nó đều là những người đặc biệt nhưng họ k ngờ rằng cha mẹ họ lại nổi tiếng tới mức vậy. Và 2 cái tên Kwon Kyu Min con gái của ông trùm thế giới đã làm k biết bao chàng trai chết vì sắc đẹp kiều diễm của mình nhưng lại là con cưng của ông Kwon và Choi Koon Ham thông minh, tài năng, quyết đoán đã là người được ẩn định thừa kế cả tập đoàn CIA sau này cũng k hề lạ lẫm gì với họ. Nhưng còn ngạc nhiên hơn nữa khi nhắc tới 3 cái tên Choi Koon Ham, Qualy Kevin hay Triệu Lý Thiên Long, Ren Otohara thì mới biết được đây là 3 chàng trai trẻ nhất trong giới kinh doanh này thì k ai là k rõ thì họ dù

chưa chính thức bước vào thế giới của những người kinh doanh nhưng lại nắm trong tay k biết bao nhiêu các quán bar,vũ trường lớn nhỏ ở các thành phố rồi.....Đặc biệt cái tên Lee Ryan hay Trương Hàn Anh Thắng lại còn khiến họ cực kì nể phục khi mới chỉ có 23t nhưng đã tự lập cho mình 1 công ty riêng k cần bất cứ ai giúp đỡ,đã đưa công ty đó vượt mặt hẳn những công ty lão thành hơn thế để đứng trong vị trí top 100 công ty mạnh nhất toàn thế giới. Và hôm nay họ còn biết thêm và được diện kiến cô gái vàng của Nhật Bản Mika Nakashima ,tài sắc đều vẹn toàn; cùng cô bé thiên tài, dũng cảm, mưu trí_ Lee Sandy hay Trương Nguyệt Mỹ Hương đã 1 mình chỉ huy cả 1 đội quân vệ sĩ cùng tài bắn súng thiện xạ đã khiến họ rất khâm phục..... tất cả đều là những cái tên họ muốn khắc ghi, muốn quen và muốn hợp tác sau này.....

Những con người k chỉ có tài sắc mà còn có tài này đã khiến những vị tiền bối lão thành ở đây rất quý mến k chỉ đơn giản tại nó đều mang trên mình 1 cái họ quá có tiếng mà bởi vì chúng nó còn mang trong mình những kiến thức uyên thâm, 1 cách giao tiếp quá tốt đã khiến cho chúng nó ghi được 1 số điểm rất lớn đối với các vị khách này. Tất cả khi gặp tại nó đều muốn bắt tay và mong được hợp tác với chúng nó sau này dù hiện tại chúng nó chưa có 1 công ty riêng nào của mình ngoại trừ anh Thắng.....

Và cuối cùng thì nhân vật chính của chúng ta, là 1 trong số nhuwngxlis do có buổi tiệc này sau khi sắp xếp xong tất cả mọi việc ổn thỏa thì cũng đã xuất hiện bên cạnh anh trai mình.....Mỹ Hương khi xuất hiện đã khiến cho rất nhiều người ngạc nhiên. Nó k giống bất cứ ai ở đây khi k nó k hề khoác trên mình bất kì bộ cánh lộng lẫy nào cả bộ đồ nó khoác trên mình là bộ quần áo truyền thống của cô gái Việt Nam xưa với áo yếm màu đỏ mận của thiếu nữ ngày xưa khoe cả khoảng lưng trắng ngần k tì vết và quần vải ống rộng, đi giày đế cao. Dù bộ đồ khá đơn giản, k cầu kì nhưng chiếc áo yếm lại là điểm nhấn mạnh cho Mỹ Hương khi ai ai cũng bị Mỹ Hương hút hồn bởi vẻ đẹp đậm chất Việt Nam đầy lại quyến rũ đến chết người. Chỉ với bộ đồ này Mỹ Hương đã lại mang vào trong lòng những người nước ngoài kia 1 nét đẹp văn hóa Việt Nam của mình 1 cách sâu sắc

Bữa tiệc diễn ra rất vui, ai cũng ăn uống rất vui vẻ, cười nói rất thoải mái khi họ được những con người trẻ này đưa vào những câu chuyện mộc mạc, đời sống đơn giản hơn chứ k phải là những mưu mô,tính toán như ở thế giới kinh doanh kia.....họ dường như đã quên luôn cả công việc, mệt nhọc ngày thường lúc nào k hay.....

Còn hấn – Thiên Long, hấn đợi nó bao nhiêu ngày qua cũng chỉ đợi tới lúc nó bước ra khỏi phòng để nói với nó 1 câu xin lỗi và mong nó tha thứ cho hấn. Đợi mãi mới được lúc thấy nó đi 1 mình, hấn vội vàng chạy towards tay nó lôi ra 1 góc phòng ít người qua lại, còn chẳng để nó kịp hiểu ra cái gì đã lôi tuột nó đi.....

Đồ điên, làm cái quái gì vậy? Mỹ Hương gắt

_ Tui muốn nói chuyện. Mỹ hương đừng tránh mặt tui nữa được k?_ Long nhìn Mỹ Hương, ty nắm chặt lấy tay nó như sợ nó chạy mất vậy

Truyện gì? Tui nhớ là mọi chuyện đã rõ ràng cả rồi mà, có gì để nói nữa đâu Mỹ Hương cười nhạt

Tui xin lỗi, tui biết tui sai rồi, tui xin lỗi vì đã k tin Mỹ Hương. Làm ơn đừng giận tui nữa được k?? Long nắm ni xin lỗi nó rồi rít

_Chẳng giống Thiên Long chút nào nhỉ? _Mỹ Hương nghiêng đầu nhìn Long

_Mỹ Hương à....._Long nhìn Mỹ Hương bằng ánh mắt đau khổ. Người khiến hấn thay đổi, người làm cho hấn trở thành con người khác chẳng phải là nó sao, cứ ở bên cạnh nó thì hấn chẳng bao h còn là hấn nữa.....

Thiên Long, có lẽ cả anh và tôi để đã quên mất 1 điều rằng tôi chúa ghét những kẻ lăng nhăng bội bạc. Vậy anh đã ngủ với bao nhiêu đứa con gái rồi? Và hơi hết đôi môi này của anh đã hôn biết bao nhiêu cô gái trong tay anh rồi vậy; nó k còn là của tôi nữa rồi.... Mỹ Hương nhìn Long, giọng nói lạnh như đá, bàn tay khẽ miết nhẹ lên môi Long cười đầy mỉa mai, đau đơn rồi bước đi nhưng trong nụ cười đó còn có gì đó chua xót lắm...

Còn Long, hấn chết sững người, đứng chôn chân tại đó vì những gì Mỹ Hương nói đau quá nhưng cũng đúng mà cũng sai.....Nhưng hấn k biết phải lý giải cho nó như thế nào khi mà đôi mắt long lanh lạnh lùng đó của nó nhìn thẳng vào mắt hấn trong 1 giây, bàn tay ấm nóng chạm vào môi hấn, giọng nói lạnh như nước đá đó phát ra thì trái tim hấn như ngưng đập rồi.....

86. Chương 86

Thiên thần bước ra từ cánh cửa thời gian

Sau buổi tối hôm đấy thì mấy ngày sau Long cũng mất tích luôn, chẳng thấy bóng dáng đâu cả nhưng xong rồi chỉ được mấy hôm lại thấy Long bám nhằng nhằng theo Mỹ Hương như trước đây nhưng dường như Mỹ Hương hoàn toàn chẳng đếm xỉa gì đến Long nếu k muốn nói là thái độ rất gay gắt với hắn rồi cấm k cho hắn bước chân vào cửa nhà Trương Gia luôn..... Chính vì vậy mà ngày nào Long cũng lẩn vẩn trước cửa cổng nhà Trương Gia từ sáng cho tới tối mịt mới lẹ mọ đi về chỉ mong cho Mỹ Hương tha thứ cho mình..... Và ngày hôm nay cũng vậy, bóng dáng Long thấp thoáng ngoài cổng nhưng khác với mọi hôm là xuất từ đêm qua tới h trời k hiểu sao cứ mưa lớn nên hiện trạng h là người của Long ướt như chuột lột luôn rồi.....

Mỹ Hương, lại đây anh Thắng gọi nó, kéo nó ra ngoài hiên

Sao vậy hai Mỹ Hương nhìn anh nó k hiểu

Em nhìn kia anh Thắng chỉ tay về phía cổng nhà Ở công, Long đang đứng tựa người vào tường đợi nó cho dù quần áo đã ướt sạch, dù lạnh nhưng quyết k bỏ cuộc và ánh mắt lúc nào cũng hướng về ngôi nhà trong kia đầy mong

chờ....chờ nó mãi, cho dù tuyệt vọng tới đâu thì trái tim hắn mạch bảo hắn k được bỏ cuộc.....

Mỹ Hương, anh hỏi em:em có yêu Long k? anh Thắng xoay người Mỹ Hương lại phía mình, để nó đối diện với anh

Em..... Mỹ Hương lúng túng

Anh biết, em đồng ý yêu thằng Long là vì nó chính là người mà em đợi khi xưa nhưng nếu cậu bé ngày xưa k bao h xuất hiện mà chỉ có 1 thằng Long em gặp bây h thì em sẽ đồng ý yêu nó chứ? anh Thắng nhẹ nhàng hỏi

_ Em....em cũng k biết nữa_ Mỹ Hương ngập ngừng, lắc đầu

Em cứ thử nghĩ xem. Những ngày ở Nhật cuộc sống của em, quan hệ củ em và Long như thế nào? Có thể em k nhận ra những chẳng phải em vẫn luôn hướng tới thằng Long sao? Đúng k? Dù lúc đầu em k ưa nó đi chẳng nữa....Em cứ nghĩ kĩ đi.... anh Thắng mỉm cười vuốt tóc Mỹ Hương

_ Dạ _ Mỹ Hương dạ nhẹ 1 tiếng Mỹ Hương đi vào phòng, ánh mắt lướt qua phía cổng_nơi hắn đang đứng mà đôi mắt trong veo, đẹp đẽ của nó k khỏi chùng xuống nhưng nó k thể lí giải được cảm giá trong nó lúc này là như thế nào nữa.....

Còn về phía Long, sau bao nhiêu ngày dầm mưa dãi nắng chỉ mong thể hiện được thành ý, sự hối lỗi của mình với Mỹ Hương, mong nó tha thứ thì sau mấy tuần liền như vậy khi mà trời nắng mưa thất thường thì có tới thần tiên cũng chẳng chịu được chứ nói gì tới Long nên k tru được nữa ngã gục luôn vì bệnh rồi.....Hắn lúc chỉ mới hầy hầy sốt thì vẫn sang nhưng h bệnh trở nặng hắn thì nằm luôn rồi....

Mỹ Hương nghe hai mình nói thì cũng k khỏi đau lòng, xót xa cho hắn. Nó k hiểu sao hắn phải làm như vậy vì nó chứ?Có đáng k? Quả thực mà nói thì nó đã từ lâu hết giận hắn rồi nhưng tình cảm của nó dành cho hắn của ngày xưa chưa bao h thay đổi nhưng còn tình cảm nó dành cho hắn bây h thì sao? nosk rõ..... nó chưa bao h dành tình cảm yêu thương cho ai ngoài thằng bé ngày xưa cả nên nó k biết nó đối với hắn ra như thế nào..... Mãi suy nghĩ miên man thế nào má nó chìm vào giấc ngủ lúc nào k hay... vẫn là vòng tay ấm áp của anh trai bên cạnh, nó đã mơ....mơ thấy hắn của hiện tại.....

Những hình ảnh nó và hắn khi ở Nhật Bản. Phải rồi, h nó mới nhận ra là nó gặp hắn lần đầu k phải ở trường K.W mà là ở trên con phố Sagu ở trung tâm. Rồi hình ảnh hắn chơi bóng rổ, lúc hắn đánh nhau, những lúc 2 đứa cãi nhau trí chóc lúc đấy nó quả thực rất ghét hắn vì hắn là tên hống hách, đa tình, lăng nhăng. Nhưng chẳng phải những lúc nó suy sụp vì anh trai đều có hắn ở bên sao: lúc nó đứng im cho 3 thằng ca chớn đánh mình tới sức sát hết cả chân tay, lúc nó sợ hãi phóng xe như điên đi cứu Kyu Min

vì sợ Kyu Min lại vì nó mà bước vào con đường như chị Bằng Bằng ngày xưa, lúc nó k tiếc thân mình mà quậy phá đánh nhau.....và cả lúc nó chýt nữa là mất mạng thì hấn cũng chẳng ngần ngại mà bao lần khi sông vào cứu nó,tại sao nó lại k nhận ra chứ???...Tại sao mà trước h nó k hề nhận ra rằng ánh mắt hấn lúc nào cũng dõi theo nó; ánh mắt hấn nhìn nó là ánh mắt bình yên của sự quan tâm, lo lắng yêu thương chứ k lạnh lùng, băng giá như hấn nhìn bất cứ người nào khác.....

Và hình ảnh cuối cùng trong kí ức của nó chính là hình ảnh người con trai bước vào trong khu

vườn của nó ở Nhật Bản khi nó đang nằm ngủ dưới gốc cây anh đào lớn, ánh mắt nhìn nó đầy yêu thương rồi cổ áo đắp lên cho nó..... người con trai đó.....người đó mang khuôn mặt, ánh mắt tới nụ cười tất cả đều là của 1 con người mang cái tên Triệu Lý Thiên Long.....

.....

Nó giật mình tỉnh dậy, người đầy mồ hôi thở, thở gấp vì tim nó hiện tại đập rất nhanh và mạnh.....Chìa khóa trong tim nó đã được mở rồi nhưng nó có chấp nhận được k? Nhưng điều trước hết bây h nó nghĩ tới, nó cần xác định trước tiên là việc khác. Nó chạy như bay ra tủ quần áo của mình nó lôi chiếc áo măng-tô dài bằng dạ màu đen mà trước đây khi nó ngủ ở khu vườn có cây anh đào đó tỉnh dậy đã thấy trên người mình; k hiểu sao khi sắp xếp đồ đạc nó lại na theo cả cái áo này về Việt Nam. Ôm chặt cái áo vào longfm nó gục xuống cạnh tủ. Tuy rằng vì thời gian rất lâu rồi nên chiếc áo này k còn rõ rệt mùi hương như lúc đầu nó ngủ thấy khi tỉnh dậy nữa nhưng nó chưa bao h quên được mùi hương này vì mùi hương đó từ lúc ở Nhật vẫn đã luôn ở bên nó. Cái mùi hương thơm dễ chịu từ nước hoa sịn nhưng nó nhẹ và thanh hòa quyện cùng với mùi người đàn ông trên chiếc áo khoác này khiến nó cực kì dễ chịu và thích cái mùi này cho dù nó có k thích dùng nước hoa chút nào..... đây chính là mùi của hấn

Tới h no mới nhận ra thêm 1 điều nữa là hấn lúc nào cũng ở quán bar, sàn nhảy; suốt ngày uống rượu; còn đánh nhau rất nhiều,..... nhưng tại sao nó chưa bao h ngửi thấy mùi rượu nồng nàn trên người hấn, mùi máu trên người hấn; nhưng mùi rất nồng và dễ bắt đó chưa bao h nó ngửi được hay cảm nhận thấy cả....

RING.....RING.....RING.....

Tiếng chuông điện thoại làm nó thức tỉnh, nó lê từng bước nặng nề lại gần giường trên tay vẫn cầm chiếc áo đó nó nhắc máy, giọng nhẹ bằng trả lời điện thoại:

_Alo _Mỹ Hương, dậy rồi hả?_ Là người mà ai cũng biết là ai đấy gọi cho nó

_Dạ, hai đi đâu vậy? Sao k gọi em dậy đi cùng?_Mỹ Hương trách

_ Rời, anh vừa ra ngoài chút thôi ý mà. Biết ngay là thế nào em cũng tự tỉnh mà. Dậy lâu chưa? _ anh Thắng cười

Được 1 lúc rồi ạ. Sao tự dưng hai ra ngoài lại gọi điện thoại cho em vậy? Mỹ Hương hỏi

Um, có việc bảo em giọng anh Thắng ở đầu dây bên kia trở nên nghiêm nghị lạ thường

Gì vậy ạ? Mỹ Hương tò mò

Uh, nhưng trước hết anh muốn kể cho em 1 truyện này đã Giọng anh thắng trở nên trầm hơn

_Là sao ạ???!!_Mỹ Hương càng ngày k hiểu anh trai đang muốn nói gì nữa

Câu truyện này kể về 1 thằng nhóc, khi còn bé đã yêu 1 đứa con gái rất nhiều nhưng phải đi xa để thực hiện mong ước của mình cũng như để đủ khả năng bảo vệ chị gái thân yêu của mình cùng cô bé mà mình yêu thương là 2 người con gái quan trọng nhất cuộc đời thằng nhóc đó. Ngày tháng qua đi thằng nhóc trở thành 1 người con trai trưởng thành hơn, đẹp trai,lãng tử, hào hoa, có rất nhiều các cô gái theo đuổi và rất nhiều mỗi tình 1 đêm nhưng chưa bao h quên hình ảnh cô bé dễ thương đó. Khi về Việt Nam đã gặp lại cô bé nhưng thực chất thì người thằng nhóc này gặp là em gái song sinh của cô bé, có lẽ vì k cảm nhận thấy tc rõ như ngày xưa mà thằng bé vẫn chìm trong cuộc sống xa hoa ăn chơi. Và rồi 1 ngày gặp cô bé bên Nhật, cô bé làm hấn thay đổi ,làm hấn tốt hơn nhưng hấn k hề nhận ra rằng cô gái mình yêu hiện tại chính là cô bé ngày xưa. Vậy h cô bé đó định làm thế nào với thằng nhóc ngu ngốc đó đây??? anh Thắng từ từ kể lại mọi chuyện

__Anh.....anh....__ Mỹ Hương nghe xong lắp bắp

__Mỹ Hương, những ngày qua em đã suy nghĩ kĩ chưa? Tình cảm của em với Long hiện tại ra sao? Em mà k nhanh lên, k mau nhận ra thì em sẽ mất thằng Long mãi mãi đấy. K chỉ Long bây h đâu mà kể cả Tiểu Long của em cũng sẽ biến mất mãi mãi đấy__ anh Thắng khẽ thở dài

__ Ý anh là sao?__ Tự dưng Mỹ Hương có linh cảm k tốt, khẽ nhú mày hỏi anh

__Mỹ Hương, nghe kỹ nhưng gì anh nói này: Bây h là 8h rồi và 9h thằng Long và Thanh Thanh sẽ tổ chức lễ cưới. H thằng Long nó bị điên nặng rồi, từ lúc khỏi bệnh nó đã xin cha sang hỏi cưới Thanh Thanh; em biết là Thanh Thanh k thể khước từ được khi cha Triệu là người đích thân ra mặt chỉ hôn mà.Chỉ còn 1 tiếng nữa thôi, em định sao đây?__ anh Thắng trầm ngâm nói

__Anh.....anh dõn em hả? Long với Thanh Thanh...sao có thể?.....__ Mỹ Hương lắp bắp....h nó đang cực kì sock vì truyện này

__em có thấy anh dõn với em sao? Anh bảo rồi, thằng Long nó đang bị điên mà; chính là người hỏi cưới Thanh Thanh đấy. Em có biết vì sao k?Chính vì Thanh Thanh mang hình dáng của em đấy Mỹ Hương__anh Thắng chán nản nói

Nhưng lúc này điện thoại đã rơi khỏi tay Mỹ Hương rồi còn đâu nữa, nó đang chết sững người bởi những lời anh Thắng vừa nói đó rồi..... đầu óc nó hiện tại đang hoàn toàn rối rắm. Những kí ức về quá khứ và hiện tại cứ đan sen nhau khiến nó như phát điên lên được.....

Còn anh Thắng biết h có nói chắc cũng chẳng còn gì lọt được vào tai nó đâu nên khẽ thở dài rồi cúp máy. Ngẩng mặt lên nhìn lễ đường lộng lẫy này mà h anh chẳng biết nên vui hay nên buồn nữa....

__Anh hai__ Thanh Thanh trong bộ váy cưới màu trắng tinh khiết cực kì lộng lẫy bước lại mỉm cười nhìn ông anh trai đang đắm chiêu của mình

__Em gái, em đẹp quá. Em chắc chắn sẽ là 1 cô dâu đẹp nhất đất nước luôn __ anh Thắng nhìn Thanh Thanh mỉm cười dịu dàng, bàn tay khẽ vuốt nhẹ lên lọn tóc của cô bé

__Hi, anh quá khen rồi__ Thanh Thanh cười ngượng

__Em gái, em chắc chắn sẽ chọn đi con đường này chứ? Em sẽ k hối hận chứ?__ anh Thắng nhìn vào mắt Thanh Thanh hỏi

__Dạ, k ạ__ Thanh Thanh quả quyết

__Um, anh xin lỗi vì trước h k quan tâm em nhiều. Từ h hãy sống thật hạnh phúc, em chịu nhiều vất vả rồi__ anh Thắng nhẹ nhàng ôm lấy Thanh Thanh an ủi

__Hi, em k sao mà....nhưng....nhưng chị hai mà biết truyện này chắc chắn sẽ giận em lắm __Thanh Thanh mặt hơi ỉu sùi vì buồn

__Yên tâm đi, Mỹ Hương nó k phải là 1 đứa k biết suy nghĩ, nó sẽ chấp nhận sự thật thôi __ anh Thắng an ủi Thanh Thanh

__Này em, cô dâu phải ở trong kia chứ sao lại chạy ra ngoài thế này hả? Để mấy vị trưởng lão thấy họ tức hộc máu chết luôn đấy__ 1 người con trai đi tới cốc yêu vào đầu Thanh Thanh __Ồ, anh phải để anh em em tâm sự với nhau tý chứ à__Thanh Thanh nũng nịu nói

__Hừ, tâm sự thì cũng đừng có ôm nhau chứ__ Người đó nhăn mặt

__Hơ, anh em mà ôm nhau có sao đâu. Ô, mà anh ghen hả?__ Thanh Thanh cười cười đẩy tay người con trai đó

__Haha, thằng Long nó ghen rồi__ anh Thắng nhìn Long cười đều

__Anh ghen thật hả?__ Thanh Thanh ngó mặt Long đầy nghi ngờ

87. Chương 87

Hừ, vớ vẩn. Ghen cái gì mà ghen, em mau vào trong đi k để bố mẹ thấy là chết cả đám bây h Long gắt rồi đẩy Thanh Thanh đi vào trong 2 chị em nhà Thanh Thanh với Mỹ Hương tuy là song sinh nhưng tính cách lại trái ngược nhau hoàn toàn luôn. Tuy vậy thì những khoản khác cũng k khác nhau là mấy nhất là cái việc chuyên gia đi ngược lại với quy luật thì y như nhau luôn. Ai đời cô dâu lại bước ra thánh đường ôm anh trai mình ngay tại đó trong khi còn chưa thành hôn với chú rể..... đúng là bó tay (=.=)

CHắc, nhìn bảnhghe nhỉ? anh Thắng nhìn bộ lễ phục trắng của Long nói

Hừ, tui k thích màu này Long nhăn mặt

Haha, đẹp mà, phong độ lắm. Thỉnh thoảng cũng nên thay đổi 1 chút chút anh Thắng cười cười

Long k nói gì, thở dài 1 cái rồi đặt mình xuống ghế cạnh Thắng ở lễ đường. Cả 1 hoàn toàn im lặng, k ai nói câu nào cho tới 1 lúc sau anh Thắng mới lên tiếng:

_Này Long, cậu có nhớ tên cô bé ngày xưa của cậu tên là gì k?

là Tiểu Nguyệt. Sao hỏi vậy? Long khẽ nhún mày nhìn Thắng k hiểu

Um, sao lại gọi cô bé đó là Tiểu Nguyệt? Thắng hỏi tiếp

Thì lúc cô ấy sinh vào đêm mà trăng trên trời rất tròn và sáng mà và cũng vì thế mà bố mẹ mới thêm chữ Nguyệt vào tên để.....Hả?.....Nguyệt.....tên.....Là.....là Trương Nguyệt Mỹ Hương. Phải 1, cô bé đó chính là Mỹ Hương đúng k? Long đang giải thích thì sức nhớ ta cái gì đó rồi tự dưng lấp bắp đứng bất dậy nhìn Thắng mà gất lên

Biết rồi thì còn cần gì hỏi tui nữa Thắng vẫn bình thản như k, cười cười nhìn Long

Chết tiệt. Ở đây tự lo đi, tui đi tìm Mỹ Hương Long tức giận bỏ đi Chạy ra tới cánh cửa gỗ ở nhà thờ, vừa mở cửa ra thì ngay trước mắt Long là hình ảnh Mỹ Hương vừa hót hải chat đến cũng đang định đẩy cửa đi vào. 2 mắt chạm nhau, 2 trái tim vô tình cũng chung 1 nhịp đập, 2 khuôn mặt ngỡ ngàng, ngạc nhiên trước sự xuất hiện của đối phương bỗng dưng cả 2 cảm thấy lúng túng....

_Mỹ Hương,tui...._Long ấp úng nói. Hắn k khỏi ngạc nhiên khi bỗng dưng thấy Mỹ Hương ở đây

Nhưng bỗng dưng Mỹ Hương kiễng chân, tay với lên túm cổ áo Long kéo nhẹ xuống và đặt lên môi tên ngốc đang lúng túng kia 1 nụ hôn Long hơi sững người trước nụ hôn bất ngờ này nhưng rồi 1 chút sau cũng vòng tay ôm lấy Mỹ Hương và đáp trả lại nụ hôn đó.....nụ hôn của người mà anh đã yêu trước kia và bây h, tình yêu 15 năm của 1 thằng bé với 1 con bé.....

Và k biết từ kucs nào mà cha mẹ, tụi nó,.... Tất cả đã đứng đông đủ để chứng kiến cảnh 2 con người này hôn nhau trước cửa nhà thờ đức bà.....

Khi 2 người dứt nhau ra, Mỹ Hương lấy tay dấm nhẹ lên ngực Long, mỉm cười tươi như ngày xưa con nhóc đó mỉm cười với thằng nhóc ngốc, lặp lại đúng ý câu nói mà cô bé đã nói:

_Nụ hôn đầu của Long đã là của tui thì Long sẽ phải thuộc về ta mãi mãi, nhớ k? Dù Long có phải đi xa bao lâu nữa thì tui cũng sẽ phải về để lấy ta làm vợ, rõ chưa? Tiểu Nguyệt này sau này chỉ lấy 1 mình Tiểu Long thôi

Mau nhớ lại đi,đồ ngốc Mỹ Hương ánh mắt buồn buồn chạm nhẹ tay lên mặt Long

Câu trả lời của thằng bé ngốc đó là : “Nhất định vậy rồi, Tiểu ong này sẽ mãi chỉ là của riêng Tiểu Nguyệt mà thôi”. Tiểu Nguyệt, tui chưa bao h quên lời hứa đấy và tui cũng chưa bao h để bất cứ đứa con gái nào chạm vào môi này ngoài Tiểu Nguyệt cả;xin lỗi đã để em phải đợi quá lâu Long nắm lấy tay Mỹ Hương, ánh mắt đầy trêu mến yêu thương nhìn nó

Nhớ rồi sao? Mỹ Hương khá ngạc nhiên

Anh chưa bao h quên cả, tại anh ngốc quá k nhận ra em là người anh tìm bấy lâu thôi. Tiểu Nguyệt, anh xin lỗi vì tất cả Long hôn nhẹ lên bàn tay Mỹ Hương

_Em cũng ngốc. Tức lúc ở Nhật anh đã luôn quan tâm bảo vệ em mà em k nhận ra. Xin lỗi _ Mỹ Hương quàng tay ôm lấy Long

Hãy tha lỗi tất cả cho anh nhé, anh thật ngu ngốc quá. Anh yêu em nhiều lắm. Long siết chặt lấy Mỹ Hương - cô gái nhỏ bé trong vòng tay mình

Vậy là ta có thể hiểu rằng Mỹ Hương nhà ta k phải là 1 cô gái ngốc nghếch k biết yêu mà là vì nó đã vẫn luôn đóng chặt cánh cửa trái tim mình lại nhờ nụ hôn thời thơ ấu đấy để chờ đợi 1 ngày cậu bé kia quay về mà thôi.... 1 tình yêu vượt quá cả thời gian, vượt qua mọi giai cấp để cả 2 tới với nhau là 1 tình yêu của hiện tại, 1 hạnh phúc của quá khứ....

“BỐP.....BỐP.....BỐP.....”

Tiếng vỗ tay của mọi người vang lên k dứt lời 2 con người đang ở trong 1 thế giới riêng kia trở về hiện tại....

Ồ.....mọi người.... Mỹ Hương ngó người nhìn mọi người có mặt ở đây đông đủ từ lúc nào

_Oa, 2 người lãng măn chết đi được ý _ Kyu Min cực kì phấn khích

_Con ngốc, h mới nhận ra hả? Làm tụi này lo chết được, cứ tưởng 2 người k thành được chứ à _Mika cười tươi, cốc nhẹ lên đầu Mỹ Hương

_Hi, mọi người phải vất vả rồi, xin lỗi _ Mỹ Hương cười ngốc nghếch

_Chị hai, vậy là em có thể yên tâm rồi. Chúc mừng 2 anh chị nha _ Thanh Thanh vui mừng chạy lại ôm chầm lấy Mỹ Hương

_A! Thanh Thanh, chị xin lỗi vì phá đám cười của em nhưng.....nhưng chị k thể để Long và em lấy nhau được, chị xin lỗi _ Mỹ Hương ngập ngừng nói

_Hơ, chị hai nói cái gì kì vậy? _ Thanh Thanh ngăn người nhìn Mỹ Hương k hiểu

_ Mỹ Hương, em nài gì vậy? Sao anh với Thanh Thanh lấy nhau được chứ? Anh chỉ làm phù rể cho Thanh Thanh thôi mà _ Long nhún mày nhìn Mỹ Hương

_Ồ, thế anh Thắng..... A! Anh THẮng, anh lừa em phải k? _ Mỹ Hương trừng mắt quay lại nhìn ông anh của mình

_A! Thiệt là.... Anh hai, anh lại lấy lẽ cưới của em ra đánh cược rồi phải k? _ Thanh Thanh thở dài lườm ông anh mình

_Haha,tại 2 đứa kia ngốc k chịu được nên anh phải ra tay thôi,mà lúc này là chuẩn nhất còn gì nữa nên chỉ mượn tạm em đất diễn tý thôi mà _ anh Thắng cười cười giải thích

_Thiệt tình, chị hau hôm nay là ngày cưới của em nhưng k phải là em với anh Thắng, vì đây là 1 điều k thể và k vào h sảy ra cả. Con người em muốn lấy là đây... _ Thanh Thanh đi lại trở đám đông kéo tay chú rể đang đứng đó từ nãy ra diễn kiến chị hai mình

Hả?... Mỹ hương nhìn chú rể mà ngạc nhiên tới mức chết lâm sàn luôn

_Chị....chị hai _Ché rể e dè

Trương Hoàng Anh Dương... Mỹ Hương gất lên từng tiếng, trừng mắt nhìn Dương

_Chị hai....em xin lỗi vì đã dău chị, nhưng.... _ Dương sợ hãi nói

_Thằng nhóc này,máy giám tán tỉnh em gái chị hả? Chán sống rồi hay sao vậy? Thằng này đúng là gan cùng mình mà, biết Thanh Thanh với chị mà quan trọng như thế nào k hả? _ Mỹ

Hương nhéo tai Dương hét lên

Lúc này có 3 thằng nhìn Dương bị vậy cực kì đặc trí. 3 tên đó k ai khác chính là 3 con quỷ

con lại: Key, Rey, Jey. Dù khi 3 tên biết truyện này cũng đã sử dụng tên này rồi nhưng mà nhìn Mỹ Hương sử tên Dương vẫn thấy phấn khích vô cùng, nhìn cực đã mắt.....

Chị hai à, em với Dương yêu nhau thật lòng mà . Em biết tụi em k nói với chị là tụi em sai nhưng mà em thấy chị hai gặp nhiều chuyện quá nên em k giám nói. Em xin lỗi Thanh Thanh cố gắng giải thích với chị mình

Phải đó, em yêu Thanh Thanh thật lòng mà chị. Em quý mến cô ấy thật lòng mà Dương cố giải thích

2 đứa đúng là k coi ta ra gì mà. Tụi bây gặp nhau được có mấy lần, làm sao mà yêu nhau được? Kì zậy? Mỹ Hương tức tỗi nói

Mỹ Hương, Dương đã từng vì cứu Thanh Thanh mà bị thương nặng tới suýt mất mạng khi bọn “W” ám sát Thanh Thanh đấy. Dương cũng như Long sẽ chịu đau, chịu bị thương chứ k bao h để cho người mình yêu bị thương tổn gì đâu. Em hãy cho 2 đứa 1 cơ hội đi, anh nghĩ Dương cũng k giám làm gì Thanh Thanh đâu anh Thắng bước lên nói đỡ hộ 2 đứa

Thiệt k? Mỹ Hương quay lại nhìn Thanh Thanh và Dương

Dạ Thanh Thanh và Dương cùng đồng thanh gật đầu

Hừ, thôi được rồi. Nhưng mà nghe rõ đây Trương Vũ Anh Dương mày chỉ cần làm em gái chị rơi nước mắt, à k chỉ cần làm nó buồn thôi thì chị cạo đầu cho mày vào chùa đi tu luôn, rõ chưa? Mỹ Hương cảnh cáo Dương

_Dạ, vâng ạ _Leo gật đầu lia lịa

Và đáng nhẹ đám cưới của câu dâu Trương Mỹ Thanh Thanh và chú rể Trương Vũ Anh Dương có thể tiếp túc diễn ra tiếp nếu như cánh cửa nhà thờ kia k mở, và người bước vào đó lại là..... Triệu Lý Quyên Quyên

Xin chào mọi người Quyên Quyên mỉm cười bước vào

_Quyên Quyên _Mika, Kyu Min nhìn Quyên Quyên bằng ánh mắt khó chịu

Thanh Thanh, chúc 2 người hạnh phúc nhé Quyên Quyên đưa bó hoa hồng đỏ thắm được bó rất đẹp cho Thanh Thanh

Cám ơn Thanh Thanh nhận bó hoa, gật đầu cám ơn

88. Chương 88

Hi, k có gì đâu. Tui tới đây k chỉ để chúc phúc cho mình mà còn muốn giải thích những chuyện vừa qua với mọi người nữa Quyên Quyên nói, bước tới trở Mỹ Hương

Cái gì nữa đây? Mỹ Hương nhú mày

Mỹ Hương, nhưng chuyện vừa qua thực xin lỗi nhé. Nhưng tui muốn chị biết 1 điều là tui chưa bao h có tình cảm với anh Long đâu Quyên Quyên cười, nhìn Mỹ Hương thú nhận

K có thể tại sao em lại phá anh với Mỹ Hương? Long nhăn mặt

Hi, tại do có người nhờ em giúp nên em mới làm vậy thôi phải k anh Thắng nhỉ? Quyên Quyên quay qua nhìn anh Thắng

Hả? Mỹ Hương và cả tụi nó, tất cả ở đây đều ngơ người

Anh nhờ Quyên giúp để thử tình cảm của 2 người thôi. Quyên thấy thú vị nên đồng ý giúp anh ý thôi ý mà chứ chẳng có tình cảm gì đâu, Quyên cũng muốn xem người yêu của anh Long bị như vậy sẽ đương đầu ra sao nữa. Hihi, còn có gì thì cứ hỏi anh Thắng nhé Quyên Quyên cười tươi nhìn anh Thắng

Anh hai, là thật hả....? Mỹ Hương nhìn anh Thắng như k tin

Anh hai lại bày ra trò chơi này phải k? Thanh Thanh lườm ông anh mình

_CHặc, hì, phải là chính anh làm đó_anh Thắng nhún vai, mỉm cười thú nhận

_HẢ?..._Bạn kia ngã ngựa luôn bởi lời thú nhận quá ư bình thản của anh

_Mi...._Long giận tun người khi anh Thắng thú nhận, anh Thắng h trở thành 1 người chuyên phá hoại tình cảm của cô em gái trong mắt tụi nó rồi...

Long định chạy tới đánh cho anh Thắng 1 trận thì Mỹ Hương đã chạy lên trước mắt rồi. Nhưng đương nhiên thì dù có truyện gì đi nữa Mỹ Hương cũng k bao h giám hỗn vs anh mình chứ đừng nói là đánh nên trái với phản ứng của mọi người nghĩ tới thì Mỹ Hương lại ôm trần lấy ông anh trai mình, khẽ nói:

_Cám ơn anh

_Ha, anh phá 2 đứa mà còn cảm ơn anh sao?_anh Thắng cười cười nhìn cô em gái đang ôm chặt lấy mình

_K phải mà, em biết anh hai sẽ chẳng bao h phá Mỹ Hương đâu. Anh hai lo cho em nếu k nhận ra tình cảm của mình với Long mà cứ mãi dành tình cảm cho Tiêu Long quá khứ thì khi yêu Long rồi sẽ có những thứ,nhưng sự thật sẽ khiến em bị tổn thương rồi sẽ hối hận mãi mãi và rồi cả em với Long cũng sẽ bị tổn thương cả.Em biết mà, hai lúc nào cũng lo lắng cho em hết mà_Mỹ Hương lắc đầu,dụi dụi vào ngực anh hai nói

_Em gái của anh lớn thật rồi_anh Thắng cười hiền xoa đầu cô em gái nhỏ

Đúng là trên đời này sẽ chẳng còn có ai hiểu được anh Thắng như Mỹ Hương và cũng sẽ chẳng ai hiểu được Mỹ Hương, lo lắng cho nó bằng anh Trai mình cả ngoại trừ người mà cả 2 cùng yêu thương ra.....

Và rồi mọi khúc mắc đã được xóa bỏ hoàn toàn,trò chơi kéo dài 4 năm của anh Thắng dành cho 2 đứa ngốc mà anh đều coi như em ruột cả kia đã kết thúc toàn vẹn đúng như những gì anh đoán.....Tất cả những gì anh làm suốt 4 năm qua tất cả cũng chỉ vì tình yêu của ông anh trai dành cho cô em gái nhỏ mà mình đã tự tay chăm sóc, nuôi dưỡng nao nhiêu năm trời....

Và đám cưới của Thanh Thanh với Dương lại được tiếp tục dù hơi muộn 1 chút nhưng cũng chẳng hề憾 gì bởi vì ngày hôm nay Thanh Thanh đã quá hạnh phúc khi chị hai mình đã tìm được 1 nửa còn lại cũng như được biết thêm rằng ông anh trai quả thực là 1 ng anh quá ư là tốt, Thanh Thanh rất tự hào vì mình là em của 2 con người này.Cô em út Thanh Thanh trong gia đình lại đi trước các anh các chị mà lên xe hoa đầu tiên....Nụ cười của cô dâu bên cạnh người chồng của mình sắp tới đây quả thực rất đẹp,nó rất tươi và mang trên đó là 1 niềm hạnh phúc khôn tả..... Bó hoa mà Thanh Thanh tung lên đã được Long bắt được, có lẽ đám cưới tiếp theo sẽ là hỉ sự của Trương Gia và Triệu Gia rồi.....2 nhà này dù trong bất cứ cái gì từ trước tới nay quả thực có duyên nợ với nhau rất lớn.....

* * * * *

1 năm sau; trên mảnh đất Nhật Bản;đúng vào ngày mà 3 thiên thần mang trên mình đôi cánh của ác quỷ gặp nhau, ngày mà bánh xe định mệnh quay để họ trở thành bạn để họ gặp người con trai số phận của mình thì hôm nay đây;trên 1 hòn đảo nhỏ đang chuẩn bị diễn ra lễ thành hôn cực kì long trọng của chúng nó do 1 tay cha những người cha của chúng nó tổ chức.....

Hàng rào vệ sĩ được bố trí khắp trong ngoài hòn đảo để đảm bảo an toàn tuyệt đối cho tất cả chúng nó _những người thừa kế sáng của các tập đoàn sau này. Ở giữ hòn đảo, trên bãi cỏ xanh mượt mọi người đang tấp nập chuẩn bị mọi thứ cuối cùng trước lúc buổi lễ bắt đầu.....

_Thằng kia, mày mà làm Mỹ Hương khóc thì anh sẽ giết chết mày đấy_10 người chồng hờ của Mỹ Hương chỉ thẳng mặt Long cảnh báo

_Rồi, nói hoài_Long trả lời cực kì hồ hững

_Trả lời anh mày thế à?_10 tên chồng hờ của Mỹ Hương hét lên tức tối

_Mấy người phiền ghê, Mỹ Hương bây h là của tui rồi nên k cần lo cho cô ấy nữa đâu. Mấy anh hết là chồng của cô ấy rồi, đừng mơ tưởng nữa. Long nhìn 10 tên chồng hờ của Mỹ Hương đang tức xì khói mà nở nụ cười cực đều rồi chuồn luôn

Phải, rốt cục thì sau bao nhiêu cố gắng, tránh dành nhau thì cả 10 tên chồng hờ của Mỹ Hương chẳng ai dành được nó cả. Dù có làm gì đi chăng nữa thì cũng k thể độ được tình yêu hơn 15 năm của Long dành cho Mỹ Hương nên đành chịu thua thôi; h mấy tên này cũng chỉ còn biết lui bước tìm 1 hạnh phúc khác để chúc phúc cho chúng nó mà thôi

Tới h làm lễ, cạnh bậc trắng nơi có vị linh mục đang đứng là 3 chàng rể của Trương Gia, Kwon Bang, Nakashima đang đứng cười toe toét, trưng bộ mặt hạnh phúc nhất đón chờ cô dâu của mình bước ra. Đứng giữa là Kevin khoác trên mình bộ vest đen trông rất lịch lãm, trưởng thành; còn 2 bên là Koon Ham và Ren khoác trên mình bộ vest trắng lịch sự, trang nhã.....

Chuông ngân vang, 3 cô dâu của chúng ta từ từ bước ta lễ đường.....

Mỹ Hương khoác trên mình chiếc váy cô dâu màu trắng tinh khiết, ở trên là yếm để hở cả khoảng lưng trắng ngần k tỳ vết của nó; phần dưới thì là chiếc váy nhiều lớp bông bồng gắn đầy những viên phim cương và pha lê quý nhỏ lấp lánh thành hình bông tuyết..... Trông Mỹ Hương hôm nay quả thực là kiều diễm và lộng lẫy khiến trái tim tên nào đó nhìn chút nữa muốn rút ra luôn

Còn Mika và Kyu Min lại chọn cho mình bộ đồ cưới truyền thống của đất nước là kimono và hanbok đỏ rực rỡ thêu rồng bay phượng múa bằng chỉ vàng cực cầu kì, đầu đội mũ phượng, cài trâm ngọc Trông cả 2 đều mang nét đẹp rạng ngời, quý phái của 1 bậc quý tộc trong bộ đồ truyền thống của người con gái khiến cho 2 tên ngốc cứ ngẩn người ra mà chút nữa quên mất buổi lễ mà chạy tới ẵm cả 2 lên xoay vòng vòng...

Buổi lễ diễn ra cực kì suôn sẻ, k có bất kì trở ngại nào cả; cảnh tượng chú rể và cô dâu chao nhún cười cho nhau và chao cho nhau nụ hôn làm chứng thì cũng là lúc pháo hoa đồng thời nổ lên rực rỡ cả bầu trời và khiến cả bầu trời đỏ rực bởi chữ hỷ ta dùng đỏ rực giữa trời đã trở thành cảnh tượng đẹp nhất mà tất cả chúng nó cũng như mọi người mãi mãi k bao h quên.....

Bữa tiệc cưới bắt đầu, mọi người ai ai cũng chúc phúc cho chúng nó và tặng quà mừng cho chúng nó tất cả đều là những món quà đầy ý nghĩa và rất đẹp, riêng 10 người cha nuôi của Mỹ Hương đã tặng hẳn cho chúng nó hòn đảo này....

Nhưng có 1 người mà nó chưa nhận được lời chúc phúc, người đó sau khi buổi lễ kết thúc thì nó chẳng còn nhìn thấy anh ở đâu nữa cả.....đó chính là anh Thắng.....

Nó đang đứng ngó nghiêng khắp nơi tìm bóng dáng anh thì ông chồng bên cạnh lại đứng nhìn cái dáng vẻ nháo nhác của nó mà mỉm cười hiền chứa đựng đầy yêu thương với nó, rồi mới vỗ vai nó, nhẹ nhàng cúi xuống nói thầm vào tai nó:

Em nhìn kia Long đưa tay chỉ về phía đằng xa

Mỹ Hương k hiểu Long muốn nói gì nhưng cũng nhìn theo hướng tay Long chỉ. Từ đằng xa, trong đám người đông đúc đó xuất hiện 1 cậu bé chừng 5t, mặc trên mình bộ vest trắng tinh thất nơ bướm màu đen, trên này ôm 1 bó hoa lớn gần bằng người mình chạy về phía Mỹ Hương và Long cười cực kì tươi.....

_Con chúc 2 người hạnh phúc

Cám ơn con Long nhận bó hoa từ tay thằng nhóc giúp Mỹ Hương vì hiện tại nó đang chột sưng rồi; tim nó dường như ngừng đập 1s khi nhìn thấy đứa bé

Vì sao ư? Bởi vì đứa bé chỉ chừng 5,6t này từ phía sau có mọc ra 1 đôi cánh thiên thần, k những vậy điều khiến nó thấy đôi cánh thiên thần sau lưng nó có lẽ vì gương mặt đứa bé này giống y hệt “thiên thần” của nó..... Vẫn là khuôn mặt rạng ngời nét đẹp sắc sảo đó, nụ cười thiên thần có thể sưởi ấm bất kì trái tim lạnh giá nào, ánh mắt tựa như nắng xuân ấm áp,..... Tất cả.....tất cả đều rất giống khiến nó như được gặp lại “thiên thần” . Cái khuôn mặt này thì du có chết đi nữa hay có là 1 đứa đang trí tới đâu cũng k thể quên được

Con.....Con... Mỹ Hương khụy chân xuống nhìn đứa bé, tay chạm nhẹ lên khuôn mặt của đứa bé

Mỹ Hương, thằng nhóc này chính là cháu của em và là con của anh với Băng Băng 1 giọng nói nhẹ nhàng vang lên

_Anh....hai....sao lại...._Mỹ Hương ngẩng lên nhìn anh trai mình. Anh khoác trên mình vớ vest trắng lịch lãm đang nhìn Mỹ Hương bằng ánh mắt cực dịu dàng

Mỹ Hương, nó tên là Trương Hàn Anh Quân anh Thắng nói, xoa đầu đứa trẻ đang bám lấy tay mình đó

_Nhưng tại sao? Từ lúc nào vậy 2 người....._Mỹ Hương lấp bắp nói k nên lời vì quá xúc động

_Bằng Bằng mang thai đứa bé này lúc cô ấy 17t. Lúc cô ấy mang thai cũng là lúc “W” bắt đầu có biến nên anh với Bằng Bằng giấu k cho bất cứ ai biết chuyện này để đảm bảo an toàn cho đứa bé. Lúc anh với em cùng sang Nhật thì Bằng Bằng cũng sang nhưng em k biết thôi; ngay khi Bằng Bằng sinh đứa bé này ra thì anh đã phải đưa nó sang Mỹ sống vì lúc đó “W” quản giáo Bằng Bằng rất gắt gao. Và đúng như những gì Bằng Bằng linh tính anh đã k thể cứu được ô ấy khỏi cái họa này nên chẳng lâu sau khi cô ấy về nước đã bị “W” sát hại như em biết đấy. Và từ đó đến nay ,anh vì muốn đứa bé này an toàn mà k cho ai biết, thỉnh thoảng anh cũng sang Mỹ thăm nó cho đến h mọi thứ đã hoàn toàn ổn,những bọn đầu quân cho “W” đã bị giết tất cả nên anh đưa nó về đây sống cùng em và gia đình_anh Thắng giải thích

Nghe anh trai mình kể mà chẳng biết từ lúc nào trên khóe mắt Mỹ Hương đã lăn dài hàng nước mắt nóng hổi rồi.....

Quân, con đã chào cô chưa? anh Thắng nhìn Mỹ Hương khẽ cười rồi quay lại nói với con trai

Dạ, con chào cô ạ. Con là Anh Quân Quân lễ phép nói. Quả thực đây là 1 đứa trẻ ngoan

_Đừng gọi ta như vậy. Con hay gọi ta là mẹ, từ h ta sẽ là mẹ nuôi của con; ta sẽ chăm sóc cho con để bù cho con những gì con đã thiếu trong những năm quá_Mỹ Hương ôm lấy đứa bé òa khóc nức nở

Đứa bé ngây thơ k biết làm sao nên nhìn bố mình. Anh Thắng nhìn cậu con trai khẽ mỉm cười hiền và gật đầu. K hiểu sao bỗng dưng đứa bé lại nở nụ cười cực kì rạng rỡ, ôm trằm lấy Mỹ Hương nói:

_Mẹ Mỹ Hương

Vậy là, dù ông trời đã lấy đi “thiên thần” của cuộc đời nó nhưng ông đã trả lại cho nó 1 “thiên thần nhỏ” này đây.

Có lẽ “thiên thần” này cũng chính là lí do vì sao anh Thắng cố gắng sống tiếp cho tới bây h, nó là nghị lực sống của anh và cũng là niềm vui,niềm an ủi lớn lao cho anh trong bao năm quá. Và cũng chính lẽ đó mà anh muốn giữ trọn chữ “chồng” với chị Bằng Bằng mà lại đóng cửa trái tim bằng của mình lại 1 lần nữa, để dành tất cả tình cảm cho đứa con này.Đứa con này và Mỹ Hương chính là niềm vui lớn nhất của cuộc đời anh

Từ đây sẽ là ngày tháng hạnh phúc của “thiên thần” này mãi mãi về sau khi có tới 2 ông bố và 1 người mẹ yêu thương em hết lòng.....

===HẾT===

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/sieu-quay-truong-k-w>